دایمان پلورنکو داستان

د سلطان صلاح الدین ایوبي د وخت رښتوني پيښې

د التمش لیکنه

مکمل غیر سیاسي

ایا زمونږ دهیواد اوسني حال خو همداسې نه دي !؟

د قریب الرحمن سعید ژباړه

Ketabton.com

Dawat, P.O.Box 289, 2001 Lillestrøm, Norway tel. 63844384-mobile.90856195 www.dawatfreemedia.org

ketabton.com - The Digital Library

ډالۍ:

د صلاح الدين ايوبي دوخت دريښتونو پيښو په لړ کې دايمان پلورنوکو دداستان دا ژباړه د وطن د نوميالي او وتلي شاعر سميع الله ترون ددې شعر په بنسټ چې:

زمونږه ځمکه او فضا اوس د پرديو سره ده

تورتم زمونږدې خو رڼا اوس د پرديو سره ده

مونږيې په خپل کورکې په خپلو وينو ولړلو

ژړا زمونږه ده خو خندا اوس د پرديو سره ده

مونږددې لوې جهان بې خاورې بې وطنه قام يو

مونږه بې واکه يو دنيا اوس دپرديو سره ده

مونږه په ځان کې اوس د «او» او د «نه» توان نلرو

مونږه بې واکه يو دنيا اوس د پرديو سره ده

يهودان ګرځي ايوبي صلاح الدين نه شته دې

ملاعمر او اسامه او ګلبدين نه شته دې

ټولو هغه وطنوالو ته چې د خپل هيواد دصلاح الدين ايوبي په لټه کې دي ، په ډيره مينه ډالۍ کوم.

قريب الرحمن سعيد

ناروی:۲۹ اګست۲۰۰۸م کال

دغه ځوشعرونه د ښاغلي ترون دهغه شعر اخري برخه ده چې هغه دنارنج د ګل د مشاعرې په وخت کې د جلال اباد په ښار کې په يوې ستري غونډې کې ويلي و اوما دلته د www.PashtoDeewa.com په مننه را واخستل.

ketabton.com - The Digital Library

Contents

ډالۍ ۲

دداستان د را تړولونکي د زړه خواله ۲

د ښځې او ایمان ترمنځ هڅې او هاند ۹

اومه نجلۍ او نادودېئي ۴۲

دسلطان ایوبي د و ژلو پلان ۷۹

دویمه میرمن ۱۱۹

دخلافت مانۍ یا د بدکارۍ هډه ۱۴۸

هغه نجلۍ چې له فلسطینه راغلې وه ۱۹۳

او کله چې عیسائي پادري دمسلمانانو امام وګرځید ۲۳۴

او کله چې «ایونا» په عایشې بدله شوه ۲۸۱

زما نورې ژباړې ۳۱۷

ketabton.com - The Digital Library

دقهار او له تيري کونکو څخه د بدل اخستونکي ذات په نامه

د ژباړې په اړه:

دايمان پلورونکو د داستان لومړۍ برخه د التمش ليکنه ده، چې له لاهور څخه د خپرېدونکې مياشتنۍ مجلې د چلوونکي، عنايت الله، له خوا را ټوله او په پرله پسې توګه نشر شوې ده. دا تاريخي داستان، له ښه مرغه، د نوموړي را ټولونکي په مټ د کتاب په بڼه کې برابر او دا دې ستاسو درنو لوستونکو په لاس کې دی . داستان نه يوازې د اسلامي امت په وړاندې دصليبيانو د ناوړو هڅو زړه بوګنونکې کيسې کوي، بلکې په خوږه ژبه د اوسنيو سياسي او پوځي حالاتو اړيانوونکې خبرې هم کوي.

داستان که څه لوستونکو ته په ډېرې آسانۍ د حقايقو د سمندر تل ښيي، د صليبيانو په ښکېلاکي شنو او سرو باغونو باندې د غولېدونکو، د ايمان د پلورونکو او د وطن د دښمنانو ړانده ذهنونه هم د رڼتينولۍ په رڼا روښانه کوي.

داستان مسلمانانو، په وطن مينو ځوانانو او روڼ آندو ته ښيي چې صليبيان په څه چل ول د اسلامي امت د له منځه وړلو له پاره د اسلامي امت د ځوانانو په فکرونو کې منفي بدلون راولي. داستان، په دې سربېره، ښيي، چې صليبيان په خپل صليبي تهذيب کې د مسلمانانو د غرقولو او رنګولو له پاره له هماغو لارو چارو نه کار اخلي، چې د اسلام د پيل، پيل څخه يې کار آخيست.

که صليبيانو پخوا، په اسلامي امت باندې د خپلې برلاسۍ له پاره، د متحده پوځ له توغ لاندې يرغلونه وکړل، نن سبا يې ګورو ، چې د ناټو د متحده پوځ په واسطه يې نژدې ټول اسلامي هيوادونه تر خپلې ولکې لاندې را وستي دي. لوبديځ، لګيا دی، اسلامي تهذيب ته د خپل صليبي تهذيب رنګ ورکوي.

په دې کتاب کې په ډاګه کيږي، چې صليبيانو د اسلامي امت د ځپلو او دمسلمانانو د له منځه وړلو له پاره

څه ډول توطيې پلې کړې وې. ګورو چې نن هم دځپلو موخو دترلاسه کولو له پاره له هماغو لار، چارو نه کار اخلي:

- پخپله د مسلمانانو په لاس د مسلمانانو وهل او ځپل.
- د ذهني عياشۍ د سامانونو د تيارولو او د شرابو د رواجولو له لارې له مسلمان نه په ډېرې آسانۍ د هغه د دين او ايمان آخيستل.

ketabton.com - The Digital Library

- د ښځو د حقوقو د نامه لاندې هغوی ته د بې اندازې آزادۍ ورکول او له نارینه سره د آزاد و جنسي اړیکو کلکول.(نن زمونږ زیات شمیر ځوانان په همدې ناروغتیا اخته دي).
- له نورو هیوادونو ښځه د فاحشو او د «ایډز» په ناروغۍ باندې د ککړو ښځو واردول. (نن زمونږ په هیواد کې د ایډز او ایچ ،اې ،وي ، ناروغتیا ، لګیا ده، په چټکۍ خپریږي. د دې ناروغانو شمیره، نن سبا ، لسګونو زرو ته رسیږي).
- په ډاګیزه توګه د ځوانانو د ذهنونو تخریبول.
- ورځ په ورځ د فاحشه خانو زیاتوالی.
- په شتمنو مسلمانو کورنیو کې د نجونو او هلکانو ترمنځ د ناجایزې معشوقې پیلول.
- په اسلامي ټولنه کې د مسلمانو نجونو په جامه کې د عیسوي نجونو استول او هغوی ته د مسلمانو نارینه وو ترمنځ د دښمنۍ او وینې د تویولو د دندې سپارل.
- د ځوانانو په منځ کې، د آزادۍ د نامه لاندې، د شرابو ، جوارۍ او قمار ځایونو زیاتوالی او رواجول.
- د مسلمانانو په جوماتونو کې، د ملایانو په بڼه کې، د عیسوي پادریانو ټاکل او له دې لارې د اسلام د اصلي بڼې بدلول.
- د صلیبي کولتوري آغیز له لارې د مسلمانانو د ذهني او کولتوري څېرې بدلول.
- دمسلمانانو په فکر او آند کې شک پیدا کول او بیا د د غه یا هغه صلیبي کولتوري جذابیت په واسطه د هغه چورلټ بدلول.
- صلیبیان وایي: «مذهب به د مسلمانانو خپل وي، خو په لوېدیځ او صلیبي تهذیب کې به رنګ شوي وي».
- خو ایوبي وایي: «یوه عادي ښځه هیڅاته هم زیان نشي رسولې ، خو یوه جاسوسه او تخریب کاره ښځه، په یوا ځې ځان، د یوه هیواد بېړۍ ډوبولای شي».
- ایوبي همدا راز وایي چې «زه د جاسوسانو ځخه ویره نه لرم. ګواښ مونږ ته، په حقیقت کې، د خپلو کلیمه ګویو ورونو نه دي ، هغه ورونه چې غواړي د کفارو دغه تر ځمکې لاندې عملیات بریا ته ورسوي. ایوبی زیاتوي چې که چېرې دهغوی ایمان کلک وي، نو د صلیبي جاسوسانو ټول لښکر هم پر مونږ بریالی کیدای نشي.

ایا زمونږ دهیواد او ولس حال ، نن سبا ، همداسې نه دي ! ؟

(فاعتبروا یا اولی الابصار)

قریب الرحمن سعید

(د ۲۰۰۸ کال د اګست پنځمه)

ketabton.com - The Digital Library

دلوي خداې په نامه

دداستان د راټولونکي د زړه خواله:

مونږ د «ایمان پلورنکو دداستان» د لیکوال دروند التمش مننه کوو چې هغه د صلاح الدین ایوبي د قصو لړۍ د داستان په بڼه پیل کړه. دلته مونږ د هغه (اته) قصې دلوستونکو تر مخ وړاندې کوو. په دې قصو کې تاسې ته ټول هغه څه تر لاسه کیداې شي چې ستاسې او ستاسې د ځوان نسل غوښتنو ته د تیرو پیښنو په هکله په ډاډ منه توګه ځواب وایي او ترڅنګ یې دهغوی هغه دیني ،ملي او قومي احساسات را ژوندي کوي چې زمونږ دښمن یې د خپلو خوندورو قصو په واسطه د له منځه وړلو په هڅو کې مصروف دي.

ددې(اته) قصو په هکله په لنډه توګه دا ویل اړین ګڼو چې : هومره سازشونه چې د اسلام د ستر مجاهد او د اسلام د عظمت دساتونکي صلاح الدین ایوبي په وخت کې د اسلام او مسلمانانو د له منځه وړلو له پاره شوي په بل دور او وخت کې یې ساري نه موندل کیږي. صلیبیانو او یهودیانو د مسلمانو امراؤ او فوځي قومندانانو دپه لاس کې نیولو او اختسلوپه خاطر بې دریغه دولت او شتمنۍ په کار واچولې اوددې ترڅنګ یې د صلاح الدین ایوبي او نورالدین زنګي د راپرزولو له پاره خپلو ځوانو او ښایسته نجونو ته روزنه ورکړه او هغوی یې په ډیره بې حیا او بې باکانه توګه د اسلامي سلطنت پر خلاف استعمال کړې. هغوی ته دا ښکاره شوه چې صلاح الدین ایوبي ته د جنګ په ډګر کې ماته ورکول اسانه کار نه دی. د سلطان ایوبي د جنګ تګلاره داسې وه چې صلیبیانو به د وګړو او وسایلو د زیاتوالي سره سره بیاهم ماتې خوړله ، په همدې اساس هغوی په اسلامي سلطنت کې دفساد او ګډوډیو د راپیدا کیدو په خاطر اوپه ځانګړې توګه په مصر کې، چې فوځي قیادت یې د صلاح الدین ایوبي په لاس کې و ، د جاسوسۍ او تخریب کارۍ څخه کار اخست او دهغه وخت د ځوان نسل دکرچار دخرابولو له پاره یې ډول ډول لارې خپلولې. شتمني او ښځې یې بې دریغه استعمالولې او د صلاح الدین ایوبي لوړ پوړي چارواکي او د دولت او فوځ واکداران یې د خپل هیواد ،ولس او دین پر خلاف غدارۍ ته هڅول او دهغوی څخه یې د ایمان پلورونکو ډلې تیارې کړې وې.

صلاح الدین ایوبي ته یو جنګ په ډګر کې ورپه غاړه و ، دا د سترو سترو معرکو یوه لړۍ وه چې د صلیبي جنګونو تر نامه لاندې مونږ ته را رسیدلي ده. خو دهغو جنګونو کوم تفصیل مونږ ته نه دې را رسیدلي چې سلطان ایوبي د صلیبي جاسوسي شبکو، چې په هغوي کې یې له یوه اړخه ښایسته نجونی ورننویستې وې او تر څنګ یې د حسن بن صباح په خیر وژونکي ډله هم ورګډه وه ، پر خلاف و جنګید. دغه وژونکو ته یې فدائیان هم ویل. ددې تر څنګ د حشیشینو تر نامه لاندې یوه ډله هم وه. دوی په صلاح الدین ایوبي څلور

ketabton.com - The Digital Library

وژونکي يرغلونه وکړل ، خو د الله(ج) ځانګړې لورونه وه چې دا مجاهد تري په ډراماييتوګه او دخپلو متېو په زور خونديووت. دغه د ځمکې لاندې صليبي جنګونو هغه په زړه پورې قصې را وزيږولې چې له ډېلې شخه يې دلته مونږ (اته) خپلو درنو لوستونکو ته وړاندې کوو.

د تاريخ دا رېښتونې پېښې د تفصيلاتو د اوږدوالي په خاطر د تاريخ په کتابونو کې نه دي را خستل شوي او شونې علت يې دا هم کيداې شي چې د تاريخپوهانو آند د ځمکې لاندې او د پردو تر شا نه شواي تللاې. داسې پېښې د اړوندو وختو د پېښوليکونکو په ليکنو کې خونديپاته شوي او يا د سترګو ليدلو شاهدانو بيان کړيدي ، او بيا دا پېښې سينه په سينه د يوه نسل شخه بله ته ژوندى را غلي دي.

دروند التمش چې د کار دپيدا کولو په خاطر منځني ختيځ ته تللاى و ، د کار د موندلو سره سم يې د تاريخ دليکلو حس هم را بيدار شو. هغه په تيرو دولسو کلونو کې د اسلامي هيوادنو بې شميره کتابتونونه کتلي او د دزيات شمير کتابتونو د ذخيره ځايو شخه يې هغه کاغذات را ويستلي چې مسؤلينو يې بيکاره ګڼلي او هيسته يې په کاغذتوکريو کې غورځولي و. په هغوى کې د صلاح الدين ايوبي د وخت د سرکاري او غيرى سرکاري ليکوالانو ليکل شوي نا چاپ شوي ليکني تر لاسه شوي چې همدا د سلطان ايوبي د وخت رېښتونې تاريخ تمثيلوي. او دا هماغه پېښې دي چې د تيرو وختو نبويدنې او غداران ايمان پلورنکي بې پردې کوي او د راتلونکو نسلونو له پاره د عبرت درس او د لارې رڼا ګرځي.

ددې پېښود ليکونکو نه اخوا ، دروند التمش چې دکومو تاريخپوهانو د ليکنو شخه تفصيلي پېښې تر لاسه کړي دي په هغوى کې هيرالډ ليمب ، لين پول ، وليم آف ټآئر ، قاضي بهاؤالدين شدّاد ، محمدفريدابُوحديد ، اينتيې ويسټ ، واقدي ، هتّې، جنرال محمد اکبرخان رنګروټ ، موئير، سراج الدين اسدالاسدي، الاطهر ، سستين ، بالډوني، او يو څو نور نوم ورکي تاريخپوهان شامل دي.

د ۱۹۷۴ زيږديز کال په ااخر کې التمش پا کستان ته راغې او له ماسره يې و کتل ، زه به د هغه دا احسان تر قيامته پورې له ياده و نه باسم چې هغه دغه ارزښتناکه خزانه د «حکايت» له لارې لوستونکو ته وړاندې کړه. ما د ۱۹۷۵ زيږديز کال د فبروري دمياشتې په ګڼه کې ددې لړۍ په خپرولو پيل وکړ چې تر اوسه پورې جريان لري. دا قصې يو پرلپسې تاريخ نه دي ،بلکه د مختلفو وختونو تفصيلي او ډراماييکړنې دي چې تاسو په کې صلاح الدين ايوبي او د صليبي جاسوسانو ، خارکښو ، تخريب کارانو ، غلچکي بريدکونکو او د عسکري کماندو يانو حيرانونکې او په زړه پورې پېښې لوستلاې شئ. د ا په حقيقت کې د ښځې او ايمان تر منځ هاند اوهڅې او نه ختميدونکې معرکه ده چې تاسې به حيران پاته کړي او که ستاسې د ايمان ځراغ چيرې هم مړژواندې وي نو هغه به را تازه کړي .

ستاسې دهغه وخت دښمن نن هم ستاسې دښمن دي او تر اوسه پورې هم د اسلام او مسلمانانو د له منځه وړلو له پاره هماغه خوندناکې لارې استعمالوي چې پخوا يې ازمايلې دي.

ketabton.com - The Digital Library

دا قصې پخپله هم ولولئ او خپلو کوچنيانو ته يې هم. که چيرې تاسې په رينبتونې توګه غواړئ خپل کوچنيان د فحش، لوڅو لغړو او د اخلاقو خرابونکو قصو څخه خوندي کړئ نو دا (اته) قصې له ځانه سره کورته يوسئ.

ددې قصو په لوستلو سره به تاسې دا احساس کړئ چې نن يو ځل بيا تاريخ تکراريږي او يوه بل صلاح الدين ايوبي ته اواز کوي.

عنايت الله

(د حکايت د مياشتنې مجلې مدير «لاهور»)

ketabton.com - The Digital Library

د ښځې او ایمان ترمنځ هڅې او هاند(۱)

-او کله چې (ذکویې) د سلطان ایوبي خیمې ته ولاړه:
-[ته د مرغانو سره لوبې کوه، عسکري د هغې چا له پاره ، چې په ښځو او شرابو کې مست وي،ډېره خطرناکه لوبه ده]
دا تېکې سلطان صلاح الدین ایوبي په ۱۱۷۵ زیږدیز کال خپل د کاکا زوي خلیفه الصالح او د هغې یو امیر سیف الدین ته لیکلي و. دغه دواړو وګړو په پټه د صلیبي ځواکونو څخه د شتمنیو (د زرو او جواهراتو) د ترلاسه کولو او د سلطان صلاح الدین ایوبي د ځپلو او هغه ته د ماتې د ورکولو په خاطر یو سازش جوړ کړې و. صلیبیانو هم همداسې غوښتل، هغوی یرغل وکړ، الصالح او سیف الدین د هغوی ملاتړ وکړ. خو سلطان صلاح الدین ایوبي د الصالح او سیف الدین په ګډون صلیبیانو ته ماتې ورکړه. امیر سیف الدین خپله شتمني او پانګه پرېښووه او و تښتید، د هغې د خیمې څخه ډول ډول الوتونکي مرغان، خایسته او ځواني نڅونکې نجونې، سندرغاړې، د موسیقي الآت، او د شرابو ستر ستر منګوټې تر لاسه شول. صلاح الدین ایوبي ټول الوتونکې، نڅونکې، سندرغاړې او دهغوی د موسیقي غږونکې ډمان پرېښوول او امیر سیف الدین ته ئې په دې عنوان یو لیک انځور کړ:
[تاسې دواړو د کفارو په ملاتړ زما د نوم و نښان د ورکولو ناپاکه هڅې و کړې خو دا فکر مو نه و کړې چې ستاسو دا سازښ به د اسلامی امت نوم او نښان هم له منځه یوسي. که چېرې تاسې له ماسره کینه درلوداې نو زه به مو وژلې واې، تاسې تر اوسه پرما دوه ځلې وژونکي یرغلونه کړې دي خو په دواړو کې ناکام شوی یاست اوس یوه بله هڅه وکړئ او ووینئ.
خو که چېرې تاسې ماته دا ډاډ را کړئ چې زما د تن څخه زما د سر په لرېکېدو سره به اسلام نور هم ډېرغښتلې او هسک شي نو د کعبې په پالونکې مې سوګند چې زه به ستاسې په تورو خپل سر له تنې پرې کړم. او ستاسې په پښو کې به ئې د اېښوولو وصیت وکړم. زه تاسې ته همدومره ویل غواړم چې هیڅ نامسلمانه د مسلمان دوست نه شي کېداې. تاریخ ستاسې ترمخ دې خپل پخواني تاریخ ووینئ، د شاه فرینک او ریمانډ په څېر د اسلام ستر صلیبي دښمنان پدې خاطر ستاسې دوستان ګرځېدلي چې تاسې د مسلمانانو پر خلاف په ډګر کې دهغوی مرسته کړې، که چېرې هغوی برې موندلې واې نو بیا به د هغوی بل ښکار تاسې په خپله واست او دهغې د وروسته به دهغوی دا خوب هم پوره شوی واې چې اسلام د نړې له یوې مخې پاکه کړې او له منځه ئې یوسي.
تاسې د یوه غښتلی نو میالي قوم وګړې یاست، د عسکریت هنر ستاسې قومي دنده ده، هر مسلمان د اللهﷻ سپاهی دي، خو ددې له پاره ایمان او عمل بنستیز شرط دي. ته یواځې د الوتونکو سره خپل زړه خوشحالوه او لوبې ورسره کوه، عسکریت د هغه چا له پاره یوه خطرناکه لوبه ده چې په ښځو او شرابو ئې زړه ورکړې او مست وي. زه له تا نه غواړم چې له ماسره بسپنه وکړه، او زما سره په جهاد کې ګډون وکړه، او که چېرې دا نشې کولاې نو زما د مخالفت څخه لاس واخله، زه تا ته هیڅ ډول سزا نه درکوم. اللهﷻ دې ستاسې ګناهونه وبښي.(صلاح الدین ایوبي)]

ketabton.com - The Digital Library

[يو اروپايي تاريخ پوه (لين پول) ليکي چې: چې دغنيمت دومره زيات مال به د صلاح الدين ايوبي لاس ته ورته چې حساب به ئي نه و. جنګي بنديان هم د شميره وتلي و. صلاح الدين ايوبي به د غنيمت ټوله شتمني په درې برخو وويشله. يوه برخه ئي په جنګي بنديانو ويشله او هغوی ئي ازاد ول. دويمه برخه ئي په خپلو فوځيانو او غريبانو ويشله او دريمه برخه ئې د نظام الملک مدرسي ته ورکوله. هغه پخپله هم په همدې مدرسي کې زده کړه کړې وه. نه ئي پخپله ځانته څه و ساتل او نه ئي خپل کوم جرنيل ته څه ورکړل، ددې ويش پايلي دا شوی چې د جنګي بنديانو زياته برخه که مسلمانان ول او که غير مسلمان، ټول د صلاح الدين ايوبي په پښو غالي کې را ټول شول او د هغې داطاعت په منلو سره ئي د هغې په فوځ کې خپل خدمات پيل کړل. دايوبي لويوالي او سترتوب ترلري لرې ځابو پورې مشهور شو.]

ددې تر مخه د حسن بن صباح (پټې ډلې) فدايانو، چې اروپايي تاريخ پوهانو د وژونکو په نامه ياده کړې ده، په صلاح الدين ايوبي باندې دويم ځلې وژونکې يرغل کړې و خو د ستړپالونکې اراده ددې ستر مجاهد څخه ډير زيات کار اخستل ول نو په دې خاطر په دواړه ځلو کې يوه معجزه را څرګنديده تر څو د اسلام دا ستر ساتونکې خوندي او ژوندي پاته شي. پر هغه دريمه وژونکې حمله هغه وخت تر سره شوه چې هغې د خپلو مسلمانو ورونو او صليبيانو د سازښت غرونه د خپلې توري په واسطه ټوټې ټوټې کړي ول. امير سيف الدين د جنګ له ډګر څخه تښتيدلي و. خو هغه د صلاح الدين ايوبي پر خلاف د حسد او کينې په لمبو کې سوځيده. هغې د حسن بن صباح د وژونکې ډلې مرسته ترلاسه کړه، دا ډله د يوي اوږدې مودې را هيسې د اسلام په لستوڼي کې د مار په څير را ټوکيدلې چې پوره ډاګيزه کول ئي ډير اوږود وخت ته اړتيا لري، خو لنډه دا چې لکه څنګه چې زمکه د لمرد وړانګو څخه په لرې کيدو سره د ګناهونو زانګو ګرځي، نو په همدې توګه حسن بن صباح نومي وګړي هم د اسلام څخه په جدا کيدو سره د نبيانو او پيغمبرانو په څير د سترتوب د ترلاسه کولو پروګرام تر لاس لاندې و نيو. هغه خپل ځانته مسلمان ويلې او داسې يوه ډله ئي جوړه کړه چې په جادو ډوله تو ګه ئي خلک خپل پيروان ګرځول، ددې موخې د ترلاسه کولو له پاره دې ډلې ډيری ښکلې نجونې، نشه راوړونکې بوټي، د هپنټيزم (Hypnotism) او غوره مالئ په څير لارو چارو څخه کار اخست، داسې په اصطلاح جنتونه ئي د خلکو تر مخ جوړول چې هلته پر ورتللو سره تيرې هم ويلې کيدې. هغوی د خپلو مخالفينو د له منځه وړلو له پاره د وژونکو يوه ډله جوړه کړه، د وژلو لارې چارې ډيرې پټې ترسره کيدې، ددې ډلې وګړې دومره چالاکه، زيرکه او نه ويريدونکې ول چې د بڼه او ژبې په بدلون به د سترو سترو جنرالانو ساتونکې ګرځيدل او کله به چې په پټه توګه کومه وژنه تر سره کيده نو د وژونکو پل به هم چا نه شو موندلای. لږده موده وروسته دغه ډله د «وژونکو د ډلې» په نامه مشهوره شوه. دا وګړې د سياسي وژنو ماهرين ول، دوی به د ښايسته او ښکلو نجونو په لاسو د شرابو په پيالو کې زهر هم په خپلو ښکارشويو باندې څښل. تر ډيرې مودې پورې دغه ډله دهمدې موخو له پاره کارول کيده. چې کارکونکو ته ئي «فدائيان» ويل کيدل.

صلاح الدين ايوبي ته نه دغه ښکلو نجونو دوکه ورکولای شوه او نه شرابو. هغه ددغې دواړو څخه کرکه کوله. د هغې د وژلو له پاره يواځې همدا يوه لاره چې پر هغې وژونکې بريد وشي. خو د هغې د ساتونکو تر مخه پر هغې باندې دا ډول بريد هم څه اسانه کار نه و. ددې تر مخه پرې دوه يرغلونه ناکامه شوي ول. اوس صلاح الدين ايوبي ته ددې هيله پيدا شوی و چې د هغې د کاکا زوي الصالح او امير سيف الدين به د ناکامئ او ماتې وروسته توبه ويستلې وي، خو هغوی د بدلې اخستلو يو بل تر زمکې لاندې کوښښ وکړ. صلاح الدين ايوبي هم د خپلو برياو د جشن د لمانځلو پر ځاي خپلې فوځي برياوي جاري و ساتلې او په څو نورو کليو باندې ئي هم ولکه وموندله. په دې نوو سوبو کې د غازه ترنامه لاندې مشهور کلې هم و. ددې

ketabton.com - The Digital Library

سیمې په چاپیریال کې یوه ورځې صلاح الدین ایوبي ، دامیر جاوالاسدي په خیمه کې د غرمې د خوب او پرکالې له زوره سست شوی و، خو هغه پګړۍ ئې چې د جنګ په ډګر کې ئې د لمر د تودخې او ددښمن د توري څخه د سر د ساتلو په خاطر د تل له پاره په سر ووله ، له سره نه وه ښکته کړې. د خیمې څخه باهر د هغې د ساتونکو ډلی په پوره بیدارۍ سره شتون درلود. د ساتونکو ددې ډلې مشر د لږ څه وخت له پاره دهغې ځای ته څخه ولاړ. یو ساتونکې د صلاح الدین ایوبي د خیمې د را پریوتو پردو څخه د خیمې دننه حالات و کتل ، ګوري چې د اسلام د عظمت د سالار سترګې ورغلي هغه مخ په شا پروت ویده و. دغې ساتونکې د بل ساتونکې په لور و کتل ، دډلې څخه درې نورو ساتونکو هم ددغې ساتونکې په لور و کتل ، ساتونکې خپلې سترګې بندې او خلاصې کړې ، هغه دوه درې کسه ساتونکې پورته شول او نور ساتونکې ئې په خبرو مشغول کړل. دغه ساتونکې خیمې ته ولاړ ، د خپل ملابند څخه ئې توره را وویستله ، په ډیره سوکه توګه د صلاح الدین ایوبي په لور ور روان شو ، او د ځنګلي پیشو په څیر ئې په بیده صلاح الدین ایوبي باندې توره را وویستله ، کله چې دهغې د توري لاس پورته شو نو صلاح الدین ایوبي هم یو اړخ بدل کړ، دا نشې ویل کېداې چې ساتونکې په کوم ځاې باندې ګذار کاوه. په زړه یا په سینه ، خو پیښه داسې شوه چې خنجر د صلاح الدین ایوبي د پګړۍ په پاسنۍ برخه کې ورننوت چې د هغې د سر څخه ئې د یوه ویښته په اندازه لرېوالې درلود ، پګړۍ د سر څخه پریوته.

صلاح الدین ایوبي د برق په څیر را پورته شو ، هغه ته دا ستونزمنه نه وه چې و پوهیږي چې څه کېږي ؟ ددې د مخه پر هغه دغسې دوه نور بریدونه هم شوی ول. هغه پر دې هم حیران نه شو چې یرغل کونکې د هغې د ساتونکې په هغوبڼه کې پټ دې چې هغې پخپله د هغوی له پاره تیار کړې و. هغې د ساه اخستو په اندازه وخت هم له لاسه ورنکړ، یرغل کونکې د هغې د پګړۍ څخه دخپل خنجر د ویستلو په هڅه کې و او ایوبي لوڅ سر ولاړ و. هغه د یرغل کونکې مخ په یوه ځواکمن سوک سره وواهه ، دهغې د مخ هډوکې او ژامله ئې ورماته کړه. د یرغل کونکې ژاملې ماتې شوې وې. شاته پریوت او دخولې څخه یوه لړزونکې چیغه ووته، د هغې خنجر د صلاح الدین ایوبي په پګړۍ کې بند پاته شو، صلاح الدین ایوبي خپل خنجر را وویست ، په همدې وخت کې دوه نور ساتونکې په منډه خیمې ته را ننوتل ، دهغوی په لاسو کې توري وې ، ءصلاح الدین ایوبي هغوی ته وویل چې دا ژوندې و نیسئ ، خو هغوی دواړو هم په ایوبي باندې را کښیښوده ، صلاح الدین ایوبي د یوه خنجر په واسطه ددواړو تورو مقابله و کړه چې نژدې یو دوه دقیقې روانه وه، ځکه په دې وخت کې ټول ساتونکې خیمې ته را ننوتلي ول.

صلاح الدین ایوبي هغه درنګ ډیر حیران پاته شو چې وئې کتل چې خپل ساتونکې ئې په خپلو منځو کې په دوه ډلو ویشل شوی دې او یو د بل وینې تویوي. خو څرنګه چې هغه ته دا نه وه معلوم چې په دوی کې دښمن څوک دې او دوست څوک ، نو په دې اساس ئې په دې جنګ کې ګډون و نه کړ.

د لږ ځنډ وروسته کله چې د ساتونکو څخه یو څو د زمکې خلي شول او یو څو نور په تیښته و تښتیدل او یو شمیر نور د زخمی کېدو وروسته بې حاله پراته وول نو دا ورته بربنډه شوه چې په هغې ډله کې چې د سلطان صلاح الدین ایوبي دخوندي ساتلو ماموریت ئې درلود، اوه کسان ئې «فدائیان» و، چې غوښتل ئې صلاح الدین ایوبي ووژني. هغوی ددې کار د ترسره کولو له پاره یواځې یو فدائي خیمې ته استولي و. خو کله چې دننه په خیمه کې حالات بدل شول نو هغه پاته نور هم ورننوتل ، اصلی ساتونکې هم خیمې ته ور ننوتل هغوی سمدستي یوه شول او صلاح الدین ایوبي د وژونکې یرغل څخه خوندي پاته شو. هغه د لمړي یرغل کونکې په شارګ باندې د توري څوکه کښیښوه اوترې وئې پوښتل چې څوک دې ؟ او چا را استولې دې ؟ په ریښتیا ویلو سره صلاح الدین ایوبي د هغې د ځان د بښنې و عده وکړه. هغه ورته وویل

ketabton.com - The Digital Library

چې فدايي دې او د کېميشتکن (چې يو شمير تاريخ پوهانو د ګمشتګين په نامه ياد کړي) لخوا دلته ددې کار له پاره راستول شوی. کېميشتکن د الصاح د يوې سيمې والي و.

(۲) *****

د اصلي قصې د اوريدو ترمخه دا اړينه ده چې ددې پيښې د مخه وختونه ترنظره تير کړل شي. د صلاح الدين ايوبي د نوم ، په اسلامي تاريخ کې دهغې دکړونو د ستروالي او ځاې او سربښندونو څخه به څوک خبر نه وي !؟ اسلامی امت خو ئې هيڅکله هم نه شي هيروالائې. او مسيحی نړی په ئې هم د تل له پاره په ياد ولري. په دې اساس دا اړينه نه بريښې چې د صلاح الدين ايوبي د نسب شجره دې په تفصيلي توګه بيان کړل شي. مونږ چې کومې پيښې دلته د لوستونکو ترمخ ږدو نو هغه دومره پراخه دي چې د تاريخ لمن سره را ټولوي. دغه تفصيلات د پيښو د ليکونکو او د قلم د خاوندانو په ريکارډ کې ثبت دي ، او څه د يوې سينې د سلولونو څخه د بلې سينې سلولونو ته وررسيدلي دي. د تاريخ په لمن کې يوائې د صلاح الدين ايوبي کړنې ياد کړل شوی دي او د هغو سازښونو په هکله لږ څه مومو چې دهغه خپلو دهغه پر خلاف کړې دي. او دهغه د ورځ په ورځ زياتيدونکي شهرت او ستروالي دداغداره کولو له پاره ئې هغه د ښکلو نجونو په يوه داسې جال کې د راګيرولو بيا بيا هڅې کړې چې د هغوی په ښايست کې طلسماتي اغيز و.

د اسلامی تاريخ د ا رينښتوني ډرامه په ۲۳ د مارچ ۱۱۶۹ زيږديز کال کې پيليږي. يعني هغه وخت چې صلاح الدين ايوبي د مصر وايسراي او د فوځ اعلي قوماندان و ټاکل شو. هغه ته دومره ستره رتبه په دې خاطر ورکړل شوه چې هغه ترهر څه لمړې د حکمراني کورنی نوي نيالګي و او دويم دا چې چې هغه د خپل عمر په لمړيو کې د جنګ او ځپلو(حرب و ضرب) د فن ماهر ګرځيدلی و. عسکريت ورته په ميراث کې پاته شوی و. دهغې په ذهن کې حکمرانی د بادشاهی په معنی نه ، بلکه د اسلام د ساتنې او د قوم د ستروالي او د خير ښيګڼې په خاطر وه. کله چې د هغې شعور را بيداره شو نو په لمړي ځل يې محسوس کړه چې په مسلمانو حکمرانانو کې نه يوائې يووالی نشته بلکه يو له بله سره د کومک او بسپنی کولو څخه هم ډه ډه کوي. هغوی عياش ګرځيدلي و. شرابو او ښکلو نجونو اوښځو که له يوه اړخه دهغوی ژوند رنګين ګرځولی و ، خو هلته ئې د اسلامی امت او د اللهؑ د دغه ستر مذهب راتلونکې دتياری سره مخ کړې وه. د هغوی داميرانو،وزيرانو او مشاورينو ناست ځاېونه د نامسلمانه ښايسته نجونو څخه ډک شوی و. له دوی څخه ډيرې نجونې يهودې او عيسايي وې چې د ځانګړو زده کړو وروسته ئې دې ناست ځاېو ته ور داخلې کړې وې. د حيرانوونکې ښايست او د اداکاری د فن هنرمندانې دغه نجونې د مسلمانانو حکمرانانو او پادشاهانو کړنې او د هغوی ملی غرور د لرګی د چينجې (دېمک) په څير رژاوه.

ددې پايلې دا شوی چې صليبيان چې فرينګ (فرنګيان) په کې په ځانګړې ډول د ياد ولو وړ دي ، د مسلمانانو ځمکې ټوټې ټوټې يو پر بل پسې د کومې تيرې کړې او ان تر دې چې يو شمير مسلمان حاکمان فرنګيانو (اوسني انګليسانو) ته کلنی محصول (ټيکس) او جزيه ورکونکې وګرځيدل. دا محصول د بدمعاشۍ د محصول تر نامه لاندې هم يادېده. صليبيانو به د خپل فوځي ځواک په زور او هم د کوچنيو کوچنيو يرغلونو په شکل کې دا حکمرانان ويرول ، په لرې سيمې باندې به ئې قبضه کوله ، تاوان او ټيکس به ئې اخسته ، او موخې ئې داوې چې په کلار کلار اسلامی امت د کومې(ستونې) تير کړې. مسلمانو حکمرانانو به د خپلو رعاياو د وينو په څښلو د هغوی څخه محصول تر لاسه کاوه او صليبيانو ته به ئې ورسپاره ، دهغوی هدف داو چې د هغوی د عيش او عشرت په ژوند کې کوم اخلال منځته را نشي.

ketabton.com - The Digital Library

هلته ئې د قوم پالني تخم هم و شینده ، او تر ټولو خطرناکه ډله ئې د حسن بن صباح تر نامه لاندي جوړه کړه. دغه ډله د صلاح الدین ایوبي د ځوانۍ څخه نژدې یوه پیړۍ مخته دهمدې موخو د تر لاسه کولو له پاره جوړه کړل شوی وه. دا د ګټه پالو ډله او فرقه وه ، بې حده خطرناکه او د اسرارو نه ډکه . ددې فرقی اړوندو به ځانته «فدائیان» ویل. خو وروسته د حشیشین په نامه په دې خاطر مشهور شول چې دوی به د حشیش دنشه کونکي بوټي د موادو له لارې نور خلک په خپل جال کې را نښلول.

صلاح الدین ایوبي د نظام الملک په مدرسه کې ښوونه او روزنه تر سره کړې وه. پخپله نظام الملک د اسلامی نړۍ په یوه مملکت کې یو وزیر و ، ددې مدرسی بنسټ همهاغه ایښودې و. په دې مدرسی کې به اسلامی ښوونه او روزنه ورکول کېده او کوچنیان به د اسلامی تاریخ او نظریاتو څخه پوره پوره خبریدل.

د یوه تاریخ پوه « ابن الاطهر» د وینا په اساس ، نظام الملک پخپله د حسن صباح د فدائیانو لمرنې ښکار و. ځکه چې هغه د رومیانو د پراخ غوښتنود سیاست په مقابل کې لکه دغره په ټینګ ولاړ و . رومیانو هغه په ۱۰۹۱ زیږدېز کال کې د همدې فدائیانو په لاسو وواژه ، خو مدرسه ئې په خپل ځاې پاته شوه. صلاح الدین ایوبي همدلته ښوونه او روزنه وکړه. په همدې عمر کې ئې د عسکریت روزنه هم د خپلو مشرانو له خوا تر لاسه کړه. نورالدین زنګي هغه ته جنګي تاکتیکونه ورزده کړل ، د هیواد د نظام د پر مخبیولو روزنه ئې ورکړه ، او په ډپلوماسۍ کې ئې ښه پوهه ورو ښووله. دغي ښونو او روزنو په هغې کې هغه جذبه را پیدا کړه چې وروسته ئې بیا همغه د صلیبیانو له پاره د برق د تارونو په ټینګ و ګرځوله ، هغه د ځوانۍ په پوړ کې هغه ډول ذهانت او وړتیا تر لاسه کړې وه چې د یوه ستر سالار له پاره اړینه وي.

صلاح الدین ایوبي د جنګ اوځپلو د فن ترڅنګ د خارکښنۍ (Intelligence) ، کمانډو او غلچکي بریدونو(Commando and Guerilla operation) دپوهې د تر لاسه کولو ته هم ځانګړې پاملرنه وکړه. هغه په کتل چې صلیبیان د خارکښنۍ په ډګر کې ډیر مخته تللي دي ، او هغوی د مسلمانانو په نظریاتو باندې په ډیر هنر سره یرغلونه کوي. صلاح الدین ایوبي غوښتل چې د نظریاتو په سنګر کې و جنګیږي ، هلته چې د توري د استعمال اړتیا نه وی.

په دې قصه کې به تاسې مخته ووینئ چې د هغه دتوري وهنه ډیره درنه او ژوره وه خو دهغې د مینی ګذار ئې د هرڅه سخت وهل کولاې شول. د هغه له پاره د زغم او تحمل اړتیا وه او هغه دغه زغم د خپل عمر په لمرنیو وختو کې په خپل ځان کې پیدا کړې و.

کله چې هغه د مصرد وایسراې او د عسکري ځواکونو د عمومی قوماندان په ټیګ هلته و استول شو، نویوشمیر هغو منصبدارانو ستره غوغا جوړه کړه چې ددې رتبی له پاره کلونه کلونه منتظر ناست ول. د هغوی له انده صلاح الدین ایوبي لا تر اوسه د مکتب شاګرد او کوچني هلک و خو کله چې د مکتب دا شاګرد دهغوی مخته راغی ، دهغه خبرې ئې واوریدې ، نو دهغوی احتجاج په ټپه و درید. د«لین پول» تاریخپوه له مخې صلاح الدین ایوبي په ډسیپلین (Discipline)باندې ثابت او ولاړ وخوت. هغه د خپل ځان او خپل فوځ له پاره تفریح ، عیاشي او ارام کول حرام و ګرځول ، هغه خپل دماغي او جسمانی ځواکونه یواځې په دې باندې راټول کړل چې اسلامي سلطنت نور هم غښتلې کړي او صلیبیان ددې مځکو څخه بیرون وشړي. هغه په هر قیمت په فلسطین باندې بیرته ولکه پیدا کول غوښتل او همدا موخي یې خپل فوځ ته هم ورکړې. د مصرد وایسراې په ټیګ به هغه وویل: [الله ج ماته د مصر مځکه را کړې نو دهمغی ستر ذات به ماته فلسطین هم را و بښي] خو مصر ته په ورسیدو سره هغه ته په ډاګه شوه چې د هغې مقابله یواځې د صلیبیانو سره نه ده بلکه خپلو مسلمانانو ورونو هم دهغې په لاره کې ډیر ښایسته ښایسته جالونه غوړولې دي او دا جالونه د صلیبیانو د موخو او د هغوی د فوځي ځواک څخه هم خطرناکه وو.

ketabton.com - The Digital Library

(۳)******

هغو فوځي او قومي مشرانو چې مصر ته په ورسیدو سره د هغه ښه راغلاست وو ایه په هغوی کې ناجي نومی یو عسکري سالار ډیر د اهمیت وړ و. ایوبي ټول د سر نه تر پښو پوري و کتل ، د هغه په شونډو خندا او په ژبه ئې دمیني او محبت خواږه ټکي. یو شمیر پخوانیو افسرانو هغه ته داسې و کتل چې دهغوی کتنه د طنزاو تمسخر نه ډکه وه. هغوی د صلاح الدین ایوبي یواځې نوم اوریدلی و. او یا د هغه په هکله همدومره پوهیدل چې هغه د حاکمی کورنۍ غړی او دخپل د کاکا د زوي ځاي ناستي دي. هغوی په دي هم پوهیدل چې د نورالدین زنگی سره د هغه اړیکې څه ډول دي ! د هغوی له انده د صلاح الدین ایوبي اهمیت یواځې د هغې دکورنۍ له اړخه و ، او یا ئې په دې خاطر هغه ته اهمیت ورکړ چې هغه د مصر دفوځي وایسرای په ځیر راغلی دې. ددې پرته هغوی صلاح الدین ایوبي ته هیڅ ډول ارزښت ورنکړ. یو زوړ فوځي سالار په خپل څنگ کې ولاړ د یو بل سالار په غوږ کې وویل: [کوچني دي ، مونږ به ئې پالنه کوو]

تاریخ پوهان او دهغې وخت د پیښو لیکونکي دا نه شي ویلاي چې صلاح الدین ایوبي د هغې خلکو په آندونو پوه شوی هم و او که نه. هغه د ښه راغلاست په دې هجوم کې یو کوچنی معلومیده ، خو کله چې د ناجي سره د ښه راغلاست په وخت کې تم شو نو د ایوبي په مخ کې بدلون را پیدا شو. هغه غوښتل ناجي ته لاس ورکړي خو ناجي چې دهغې د پلار په عمر و د ټولو تر مخه د درباري غوره مالو په څیر ټیټ شو او بیا د ایوبي سره ور غاړیوت. د ایوبي تندي ئې ماچ کړ او ایوبي ته یې د ډاډ ورکولو په خاطر وویل: [زما د وینی اخرین څاڅکي به هم ستا د ځان د خوندي ساتلو په خاطر توئیږي. ته له ماسره د « زنگی »او « شیرکوه» امانت ئې.]

(زما ځان د اسلام د عظمت نه ډیر ارزښتناکه نه دي !)صلاح الدین ایوبي د ناجي لاس ښکل کړ او زیاته ئې کړه (درونده ! د خپلې وینی یو یو څاڅکي خوندي و ساته ، صلیبیان د تورو وریځو په څیر په امت را خپریږي.)

ناجي ورته په ځواب کې یواځې موسکې شو، داسې لکه د صلاح الدین ایوبي څخه ئې چې کومه ټوکه اوریدلی وي.داسې بریښیده چې په غالب گمان صلاح الدین ایوبي د دغه تجربه لرونکې سالار د خندا اهمیت نه وي درک کړې.

ناجي د فاطمي خلافت څخه راپاته یو روزل شوی سالار و. هغه په مصر کې د ساتونکو (Body guards) د ډلی قومندان و. د نفرو شمیره ئې نژدې پنځوس زره (۵۰۰۰۰) تنو ته رسیده. دغه وگړي ټول سوډانیان ول ، دا ډله دهغې وخت په نوو او عصری وسلو سنبال وه. چې اوس د ناجي په لاس کې یوه درنده څپونکې وسله گرځیدلی وه، او دهمدې ډلی په متو ناجي د یوه بی تخته پادشاه په څیر خپل حکومت کاوه. دا وخت د گټی پالني او سازښونو وخت و. د اسلامی نړۍ مرکزیت له منځه تللې و. د صلیبیانو تخریبي کارونه هم په ډیره زړه وړونکې توگه روان و. د زرپالني او عیش او عشرت دوره وه. هر چا چې لږ ځواک هم درلوده نو هغه ئې دخپلې واکمنی د ټینگښت او د مال او شتمنۍ د راټولولو په خاطر مصرفاوه. دسوډاني ساتونکو د ډلی مشر او قومندان ناجي د مصر د حکمرانانو او نورو مشرانو له پاره یو ویرونکې خوب گرځیدلی و. اللهؑهم هغه ته دغسی یو شیطانی دماغ ورکړي و. هغه ته به ئې په هغه وخت کې پادشاه جوړونکې وایه ، په جوړولو او ورانولو کې ئې ځانگړی پوهه درلوده ، هغه صلاح الدین ایوبي و کوت نو په مخ ئې هماغسی خندا را خپره شوه لکه څنگه چې یوه کمزوري میږه د یوه ځواکمن لیوه غاښونو ته ور لویږی. ایوبي دغه د زهرو ډکه خندا نه وه درک کړې. هغه ته تر ټولو مهم وگړی پخپله ناجي و. ځکه چې هغه د پنځوس زره ساتونکو د ډلی قومندان و او صلاح الدین ایوبي دي فوځ ته اړتیا درلوده.

ketabton.com - The Digital Library

صلاح الدین ایوبي ته وویل شول چې : دروندہ مشرہ ! د ډیر لرې ځای څخه دې تشریف راوړې ، لمرې ارام وکړه ! خو هغه ورته وویل:[هغه لنګۍ چې زما پر سر اېښوول شوی ،زه د هغې ورڼه ووم ، دغی لنګۍ زما خوب او ارام له منځه وړې ،ایا تاسې دراندہ شخصیتونه به ما د هغې چت سیوري ته بدرګه نه کړئ چېری چې زما دندې (فرایض) زما انتظار کوي ؟]

(دروندہ مشرہ ! ایا دکار د پیل د مخه غذا ته میل نه لرې؟ یوه نایب ئې تری و پوښتل.) صلاح الدین ایوبي لږڅه فکر او ځنډ وکړ او بیا له هغه سره ولاړ. دهغې ودانۍ په مخکې چې غذا په کې تیاره شوی وه دواړو لورو ته ځواکمن شکله ساتونکي ولاړ ول . ایوبي ددغه کاږد او ساتونکو قد، شکل او وسلې و کتلې نو پر مخ ئې روښنائې را پیدا شوه. خو دا روښنائې د ودانۍ دروازی ته د ور رسیدو سره سم پائې ته ورسیده. هلته څلور ځوانی نجونې چې په جسمونو ئې نرې لباس او په اوږو ئې خپرې زلفی را پرتې وې او د ښایست نمونې ئې له ځانو جوړې کړې و ې ، په لاسو کې ئې د ګلونو د پاڼو ډکې ټوکرئ نیولی ولاړې وې. هغوی د صلاح الدین ایوبي په قدمونو کې د ګلونو د پاڼو په ښیندلو پیل وکړ ، او تر څنګ ئې د ډول او رباب اوازونه د اغیزمنو نغمو سره یو ځای را پورته شول. ایوبي په خپله لاره کې د ګلانو د پاڼو په لیدلو سره خپل قدمونه بیرته شاته کړل ، ناجي او دهغې معاون ئې دواړو خواو ته روان و. هغه دواړه ورته ښکته شول او ایوبي ته ئې د وړاندې ټګ بلنه ورکړه. دا هغه تګلاره وه چې مغلو پادشاهانو په هندوستان کې رواج کړې وه.[ایوبي د ګلونو د پاڼو د مروړلو او تر پښو لاندې کولو له پاره نه دې راغلی.] ایوبي په داسې خندا کې دا خبره وکړه چې خلکو به ډیره کمه ، کله هم د چا په شونډو کتلې وي.

(مونږ له اسمانه ستوري هم د حضور په لاره کې را شکولی او غوړولی شو) ناجي وویل.

[که چېرې زما په لار کې څه غوړول وي نو هغه یواځې یو شی دې چې زما زړه خو شحالوي] صلاح الدین ایوبي وویل.

(تاسې حکم وکړئ) نائب وویل: (هغه کوم شې دې چې د حضور زړه پری خو شحالیږي.). [د صلیبیانو لاشونه !] ایوبي ورته سمدستي په خندا شو او ځواب ئې ورکړ. خو سمدستي ئې خندا ورکه شوه ، د هغې د سترګو څخه د اوربخرکې را ووتل او په ټیټ اواز ئې ،چې قهر او غضب په کې پټ و ، وویل:[د مسلمانانو ژوند دګلونو غنچه نه ده ، زه نه پوهیږم ، صلیبیان اسلامی سلطنت د مږو او مږکانو په څیر خوري ، اوپو هیږم چې هغوی ولی بریالی کیږي. دا یواځې په دې خاطر چې مونږ د ګلونو په پاڼو ټګ پیل کړې دې. مونږ خپل بچیان لوڅ کړي او دهغوی عصمت او عزت مو تر پښو لاندې کړې ، زما سترګې په فلسطین لګیږي ، تاسې زما تر پښو لاندې د ګلونو په شیندلو سره د مصر څخه هم د اسلام بیرغ را کیباسئ،.......] هغه ټولو ته و کتل او په پوره دبدبې سره ئې وویل:[زما له لارې دا ګلونه پورته کړئ ، که ما پری قدم کښیښود نو زما روح به په اغزیو سوري سوري شي. د غه نجونې زما له لارې لرې کړئ ، هسی نه چې داسې و نه شي چې زما توره ددوی په زړه ورونکو زلفو او ښایسته ویښتانو کې په ښښتو سره بیکاره پاته شي.]

(د حضور دبدبه او ......)،

[ماته حضور مه وائې] صلاح الدین ایوبي ویونکي داسې و ټوکه ، لکه په توره چې د کوم کافر غاړه وهل کیږي. هغه وویل [حضور هغه دې چې تاسې ئې کلیمه لولئ ، او زه ئې هم غلام یم ، زما ځان دې دهغې حضور ص څخه ځار شي چې پاک پیغام ئې ما په خپلې سینی کې لیکلی راوړې. ما همدا پیغام له ځانه سره مصر ته راوړې ، صلیبیان غواړی زما څخه دغه پیغام واخلي او د روم په بحیره کې ئې ورډوب کړې ، په شرابو کې ئې ورو منډې ، زه د پادشاه په څیر نه یم راغلی.]

ketabton.com - The Digital Library

نجونو د چا دسترګو په اشارو سره د ګلونو پاڼي راتولي او دهغې ځايه لري شوی. صلاح الدين ايوبي په چتکۍ سره ددروازی لهلاری دننه ولاړ، يوه پراخه سالون و چي يو اوږد ميز په کي ايښوول شوی و. د ميز پاسنۍ برخه په رنګ رنګ ګلونو ښايسته کړل شوی وه، دګلونو ترمنځ د ګډو او وزو وريتي کړل شوی برخي، پوره پوره وريت کړل شوی چرګان، او .... نامعلومه چي څه څه ډول خوراکونه ځاي په ځاي شوی و. صلاح الدين ايوبي ودريد او د خپل نائب څخه ئي و پوښتل [ايا د مصر هر اوسيدونکي همدا ډول غذا خوري ؟] (نه حضور!) نائب ورته ځواب ورکړ. غريب خلک خو داسي غذا په خوب کي هم نه ويني.
[تاسي ټول د کوم قوم خلک ياست ؟ صلاح الدين ايوبي ترى وپو ښتل. ايا د هغې خلکو قوم بل کوم دي چي داسي غذا په خوب کي هم نه ويني ؟ کله ئي چي دهيڅ لورى څخه ځواب و نه موند نو وئي ويل: [دلته چي څومره کارکونکي دي، او څومره عسکر چي په دنده مشغول دي هغوى ټول دننه را وغواړئ او دا غذا پر هغوى و خورئ. هغه لاس ښکته کړ او يوه وچه ډوډۍ ئي را پورته کړه. دهغي له پاسه دوه درى د غوښې ټوټي کښيښبودي. او په ولاړه ولاړه ئي وخوړي. په ډيره بيړه ئي يوه ډوډۍ و خوړله او يو ګيلاس اوبه ئي پسى و ښښلي. او د ساتونکو قومندان «ناجي» ئي له ځانه سره کړ او د کمري څخه ووت او هغه سالون ته ولاړ چي د وايسراي د کار ځاي و.
دوه ساعته وروسته ناجي بيرون را ووت، په منډه ولاړ او په خپل آس سپور شو. آس ته ئي لغته ورکړه او په لړه شيبه کي د سترګو پټ شو.
د شپي ناجي په خپلي ځانګړي کوټه کي دخپلو دوه قومندانانو او د راز باوري ملګرو سره ناست و، د شرابو پيالي ئي په لاسو کي، مست ول، ناجي ورته وويل: (د ځوانۍ جوش دي، په لړو ورځو کي په ئي يخ کړم. کمبخته چي هره خبره کوي وائي چي د کعبې په رب مى سوګند چي د اسلامى سلطنت څخه د صليبيانو په بيرون کولو به ارام ترلاسه کوم)
صلاح الدين ايوبي !! يو قومندان په طنزکونکي توګه وويل: دومره نه پوهيږي چي د اسلامى سلطنت نه هوا ختلي ده، اوس به سوډانيان حکومت کوي.
(ايا تا هغه ته نه دي ويلي چي دغه پنځوس زره لښکر ټول سوډانيان دي ؟ يو بل قومندان د ناجي څخه و پوښتل، او دغه لښکر چي هغه ئي خپل فوځ ګڼي، دصليبيانو پرخلاف هيڅکله هم جنګ نه کوي.)
«اورشه» ! ستا دماغ درست دي ؟ ناجي وويل: زه هغه ته همدا خبره کوم چي دغه پنځوس زره د سوډاني زمريانو لښکر به ستا په يوي اشارې سره صليبيان ټوټي ټوټي کړي. ليکن...... ناجي چپه خوله شو او په څه فکر کي ډوب شو.
خو څه ؟
«هغه ماته حکم کړي چي د مصر د اوسيدونکو يو لښکر تيار کړم، ناجي وويل، هغه ويلي چي د يوه هيواد فوځ باندي تکيه کول مناسب نه وي، هغه غواړي د مصر خلک په فوځ کي واخلي او زمونږ د فوځ په ليکو کي ئي را ګډ کړي.»
نو تا څه ځواب ورکړ؟
ما ورته وويل چي ستا حکم به د سر په سترګو پلي کيږي. ناجي ځواب ورکړ. خو زه به دداسي حکم تعميل و نه کړم
د مزاج له اړخه څه ډول شخصيت دي؟ (اوروش) ترى و پو ښتل.
پوره ضدي معلوميږي، ناجي ځواب ورکړ.

ketabton.com - The Digital Library

ستا د پوهې او تجربې په مخ کې هغه هيڅ هم نه بريښي ، يو بل قومندان وويل ، د مصر نوي نوي حکمران ټاکل شوی او راغلی تر يو څو ورځو پورې به دا نشه د هغې په مغزو کې موجوده وي.

زه به دهغې دا نشه هيڅ کله هم کيوتو ته پرې نږدم. ناجي وويل ، هغه به په همدې نشې کې بدمسته او له منځه يوسم.

ترډيره وخته پورې دغه دريوارو د صلاح الدين ايوبي پر خلاف خبرې کولی او په دې ستونزې ئي غور کاوه چې که چېرې صلاح الدين ايوبي د ناجي بې تاجه پادشاهۍ ته ګواښ پيدا کړ نو بيا به دوی څه ډول تګلاره خپلوي ! هلته صلاح الدين ايوبي خپل نائيبين په خپل مخکې کښينولي او هغوی ته دا ورپه يادوی چې هغه دحکومت کولو له پاره نه دې راغلي او نه به چاته د حکومت کولو اجازه ورکړي. هغه هغوی ته وويل چې هغه ته د جنګي ځواک اړتيا ده. او هغه دا هم وويل چې هغه ته ددې ځاې دغه فوځي جوړښتونه له يوه سره د منلو وړ نه دي. دلته پنځوس زره سوډاني ساتونکي دي حال داچې مونږ بايد د هرې سيمې اوسيدونکو ته دا حق ورکړو چې هغوی دې زمونږ په فوځ کې خدمت وکړي ، خپلې وړتياوې دې وښائي او د غنيمت د مالونو څخه دې خپله برخه پورته کړي. ددې ځاې د خلکو د ژوندانه سطحه همدا ډول پورته کېداې شي. صلاح الدين ايوبي هغوی ته وويل: [ما ناجي ته ويلي دي چې هغه دې په عامه توګه د فوځي خدمت له پاره خلک را وبولي.]

(ايا ته ډاډمن ئي چې هغه به ستا دحکم منلو ته غاړه کيږدي ؟] يوه ناظم ترې وپو ښتل.

[ايا هغه به د حکم د منلو څخه غاړه ورغړوي ؟]

هغه غاړه رغړولای شي ! يوه ناظم ورته وويل ، فوځي امور همغه ته سپارل شوی دي. هغه د چا څخه په دې هکله حکم نه اخلي بلکه څنګه ئي چې خوښه وي همغسې کوي.

صلاح الدين ايوبي پټه خوله پاته شو. داسې لکه هيڅ شي چې پرې اغيز نه وي کړي. هغه ټول رخصت کړل ، او يوائې علي بن سفيان ئي له خپله ځانه سره پريښود. علي بن سفيان د ځارکښنې او د ځوابي ځارکښنې د فن لوبغاړی و. هغه صلاح الدين ايوبي د بغداد څخه له ځانه سره يوځاې راوړی و. د پاخه عمر سړی و، په اداکارۍ ، ښه او ښه بدلولو او غوره مالۍ کې ئي پوره پوهه درلوده. هغه په جنګونو کې جاسوسي هم کوله او جاسوسان ئي هم نيول. دهغې خپله ډله داسې وه چې د اسمان څخه ئي ستوري هم را شکولاې شول. صلاح الدين ايوبي د ځارکښنې د اهميت نه پوره پوره خبرو. په علي بن سفيان کې د دې فنی پوهو څخه اخوا هماغه جذبه موجوده وه چې په صلاح الدين ايوبي کې ليدل کېده.

[علي تا واوريدل ؟ صلاح الدين ايوبي ورته وويل. دغي خلکو وويل چې ناجي د چاڅخه حکم نه اخلي ، خپله خوښه په خلکو تپي.]

«هو ! علي ځواب ورکړ. ما واوريدل ، که چېرې زه د مخونو په پيژندګلوې کې غلطي ونه کړم نو زما د آنده د ساتونکو دډلې دغه قومندان چې نوم ئي ناجي دي ، دکرغيړن ذهن انسان دي. ددې په اړوند ماته د پخوا څخه معلوما ت شته. دغه فوځ چې زمونږ د خزانې څخه تنخواه اخلي، په اصل کې د ناجي شخصي فوځ دي. هغه په حکومتي کړيو کې داسې داسې سازشونه کړي چې دهغې له مخې ددولت اداري جوړښت تر ډيره کمزوري شوی دي. ستا دا پريکړه بلکل پر ځاې ده چې په فوځ کې د هرې سيمې عسکر بايد موجود وي ، زه به تاته ډير ژر تفصيلي مالومات را غوند کړم. زه شکمن يم چې سوډاني فوځ زمونږ نه بلکه د ناجي وفاداره دي. تا ته به ددې فوځ ترتيب او تنظيم کې بدلون را وستل اړين وي او يا به ناجي ددې کاره لرې کوي.»

«زه په خپلو ليکو کې خپل دښمن نه پيدا کوم» صلاح الدين ايوبي ورته وويل ، «ناجي د کور په رازونو پوه دي. دهغې په لرې کولو هغه د خپل خان له پاره دښمن ګرځول په هيڅ توګه د عقل او پوهې کار نه دي. زمونږ

ketabton.com - The Digital Library

توري د پردېو له پاره دي. د خپلو د وينو د تويلو له پاره نه دي. زه د ناجي ذهنيت په مينه او محبت بدلولاي شم ته د هغې د فوځ د ذهنيت د معلولو هڅه وکړه. ماته صحيح مالومات راکړه چې فوځ تر کومه ځايه زمونږ وفاداره دي.»

خو ناجي دومره خام سړې نه و. دهغې ذهنيت د ميني او محبت د وړانګو څخه ازاد و. هغه ته چې د څه شي سره مينه وه نو هغه د خپلې واکمنۍ او شيطانت سره وه. په دې اساس هغه يوه تيره وه خو ځوک به ئې چې په خپل جال کې را ننبلول غو ښتل نو دهغې تر مخې به د موم په شير ويلي کيده. هغه د صلاح الدين ايوبي سره هم همدا تګلاره خپله کړې وه. هغه به د هغه په مخکې نه کښيناست. دهغه حکم ته به ئې د هوکړې غږ کاوه ، هغه د مصر د مختلفو سيمو څخه د ايوبي د حکم په مطابق په فوځ کې د خلکو ورننويستل پيل کړل. په داسې حال کې چې دا کار دهغې د خوښې او ارادې پر خلاف و. ورځې تيريدې، صلاح الدين ايوبي هم هغه تر ډيره ځايه پورې خوښاوه. ناجي هغه ته داډ ورکړې و چې سوډاني ساتونکې فوځ د حکم منتظر دې او همدا فوځ به د ولس د هيلهونو پوره ځواب ورکوي. ناجي دوه درې ځله صلاح الدين ايوبي ته ويلي و چې هغه غواړې د ساتونکو له اړخه هغه ته بلنه ورکړي او فوځ د هغې د عزت له پاره د جشن د لمانځلو له پاره ناقراره دي. خو صلاح الدين ايوبي د خپلو ورځنيو مصروفيتونو له مخې دغه بلنه نشوه منلای.

(۴)*****

شپه وه ، ناجي په خپلې کمره کې د خپلو دوو باوري سترو قومندانانو سره بوځاي د شرابو بوتل په لاس ناست و ، دوه نځونکې نجونې د موسيقۍ په نرم او ملايم اوازا سره په مستۍ راغلې وې او د مارانو په څېر ئې په جادووزمه توګه نڅاوې کولې ، دهغوی پر پښو کې ګنګرو نه و ، دهغوی په جسمونو همدومره کالي و چې د هغوی سترئې پټولاي شو. په دې نڅا کې د خمار کېدو اغېزو.

دروازه چې دننه راغې او د ناجي په غوږ کې ئې څه وويل ، ناجي به چې کله د شرابو او نڅا په محفل کې ډوب و نو هېچا بيا دهغې د اخلال کولو جرآت نه شواې کولاې ، ، بواځې دروازه چې ته معلومه وه چې هغه به څه ډول ضروري کار وي چې دهغې په خاطر ناجي د عيش او عشرت د محفل څخه پورته کېږي او که نه هغې ددننه د ورتللو جرأت هم نه شواې کولاې، دهغې دخبرې په اورېدو سره سم ناجي بېرون ووت ، د روازه چې هغه بوي بلې کمرې ته بوړ، هلته په سوډاني لباس کې پټ يو د پوخ عمر سړې ناست و ، دهغې سره يوه ځوانه نجلۍ هم وه ، د ناجي په کتلو سره هغه دخپله ځايه پورته شوه ، ناجي د هغې دځهرې او قد په کتلو سره هک پک پاته شو ، هغه دښځو ښکارې و ، هغه ته ښځې بواځې دخپلې عباشۍ له پاره نه په کاربدې ، بلکه دهغوی څخه ئې نور نور کارونه هم اخستل ، دهغوی له ډلې څخه يو کار دا هم و چې هغې به ډېرې ښاېسته او چالاکه نجونې د اميرانو او وزيرانو،د په خپل موټې کې د نيولو په خاطر د هغوی د بليک مېل(Black mail) کولو له پاره استعمالولې، ددې تر څنګ ئې د ځارکښۍ د کارونو له پاره هم د همدې نجونو څخه کار اخيست. لکه څنګه چې يو قصاب دځناورو په کتلو سره په دې پوهېږې چې په دې کې څومره غوښه شته ، په همدې ترتيب ناجي هم د نجلۍ په کتلو سره دا اندازه کولاې شوه چې دا د کوم کار له پاره وړ ده، نجونې به ډېر وخت د بېوپارېانو او انسان پلورونکو له خوا ناجي ته دمال او شتمنۍ د لاسته راوړو په خاطر را وړل کېدې.

دا سړې هم دهغسې بپارېانو په څېر و ، هغه د نجلۍ په هکله وويل چې تجربه لرونکې ده ، نڅا هم کولاې شي او تېرې د خپلې ژبې د زهرو په واسطه په اوبو بدلولاې شي. ناجي دهغې سره تفصيلي خبرې اترې وکړې ، هغه ددې فن ډېر ماهر انسان و ، هغه د خپلې لورې ددې نجلۍ څخه ازموينه واخسته ، او دا نظر ئې ورکړ چې دکوم کار له پاره چې هغه دا نجلۍ تېارول غواړې دهغې د ترسره کولو له پاره دې ته د لږ څه روزنې اړتيا ده ، د نجلۍ د پلورنکې سره سودا وکړل شوه، هغه خپل قيمت تر لاسه کړ او ولاړ. ناجي دغه نجلۍ خپلې هغې کمرې ته بوړه چې دده دوه نور و ملګرو په کې د نڅا او شرابو په مستۍ کې زړونه له لاسه ورکړي و ، هغه نجلۍ ته د نڅا کولو امر وکړ ، کله چې نجلۍ

ketabton.com - The Digital Library

د خپله ځانه خپله چُوغه لرې کړه نو د جسم ټولې لوړې ژورې ئې را برسېره شوی. ناجي او دهغې ملګري بې هوشه شانته شول ، په دې وخت کې د هغې نورو دواړو ګډېدونکو نجونو رنګونه هم تک ژېړ شول ، ځکه د هغې نوي نجلۍ ترمخ د دوی ارزښت را کم شوی و .

ناجي په همدې وخت کې محفل رخصت کړ ، خلک ئې ټول وويستل او دا نجلۍ ئې له خپله ځانه سره کښېنوله ، دنوم پو ښتنه ئې ترې وکړه ، هغې ورته ئې ويل «(ذکويې)» ، ناجي ور ته وويل « (ذکويې) ! ستا هغه پلورونکې ماته وويل چې ته تېره په اوبو بدلولاې شې ، زه به ستا دا کمال ګورم»

«هغه تېره څوک دې ؟» (ذکويې) ترې و پو ښتل.

«د مصر نوي امېر !»ناجي ځواب ورکړ. « هغه دفوځ ستر سالار هم دې»

«صلاح الدين ايوبي ؟» (ذکويې) ترې و پوښتل.

«هو ! صلاح الدين ايوبي !» ناجي ځواب ورکړ. که چېرې ته هغه په اوبو بدل کړې نوزه به دهغې د جسم د وزن په اندازه طلا ستا په قدمونو کې کېږدم. »

«هغه خو به شراب څښې ؟»

«نه !» ناجي ځواب ورکړ ، « د شرابو ، ښځو ، سندرو او نڅا او تفريح څخه هغه همدومره کرکه لري لکه يو مسلمان ئې چې د خنزير د غوښې څخه لري»

«ما اورېدلي و چې تا سره د نجونو داسې يو طلسم شته چې د نيل رواني درولاې شي» (ذکويې) ورته وويل « ايا هغه طلسم بېکاره شوی دې ؟»

« ماتر اوسه پورې هغه نه دې ازمېښت کړې» ناجي ورته وويل « دا کار بواځې ته کولاې شې ، زه به د صلاح الدين ايوبي د عادتونو په هکله تاته ډېر څه ووايم»

«ايا ته هغه ته زهر ورکول غواړې ؟»(ذکويې) ترې و پوښتل.

«اوس نه !»ناجي ځواب ورکړ.«زه د هغې سره کومه دښمني نه لرم ، زه بواځې همدومره غواړم چې هغه يو ځل دستا په څېر د يوې نجلۍ په جال کې را و نخلوم ، او بيا هغه زه له خپله ځانه سره يوځاې کښېنوم او شراب پرې و څښم ،که چېرې د هغې وژل مې غوښتلي نو دا کار ما د حشيشېن په واسطه په اسانۍ سره تر سره کولاې شو.

« يعني ته د هغې سره دښمني نه ، بلکه دوستي کول غواړې !» (ذکويې) ترې په ډېر ادب سره وپوښتل ، د (ذکويې) څخه د دومره سترې خبرې په اورېدو سره ناجي لږڅه ځنډ وکړ، او بيا ئې نجلۍ ته وکتل ، او له ځانه سره ئې وويل چې دا خو زما له آنده هم ډېره زياته ذهينه و ختله.

«هو (ذکويې) ! » ناجي دهغې په نرمو زلفو باندې لاس را ښکود او ويې ويل «زه دهغې سره دوستي کول غواړم. داسې دوستي ، چې هغه زما هم پياله او هم ناستې شي. مخته زه يو هېږم چې دهغه څخه ډول کار و اخلم. » ناجي د لږ څه فکر کولو وروسته بيا وويل « ليکن زه تاته دا ويل هم اړين ګڼم چې د صلاح الدين ايوبي په لاسو کې يو جادو هم شته ، که چېرې ستا په ښايست او ادآو باندې دهغې جادو و خېژي نو بيا به زه تا ژوندۍ پرې نه ږدم. که چېرې تا ماته دوکه راکړه ، نو بيا د يوې ورځې څخه زياته ژوندۍ نه شې پاته کېداې. صلاح الدين ايوبي به هم تا ته د مرګ څخه خلاصون در نشي کړاې ، په دې خاطر ما له تاسره د زړه د خلاصه خبرې وکړې ،او که نه زما د رتبې او حېثيت انسان د يوې داسې ځان پلورنکې ښځې سره ، هغه هم په خپلې لمرنۍ ليدنې کتنې کې داسې خبرې هېڅکله هم نه کوي»

ketabton.com - The Digital Library

«دا به تاته را تلونکې وخت و ښئي چې څوک چاته دوکه ورکوي ، » (ذکويي) ورته وويل « ماته دا وواياست چې زه به څه ډول تر صلاح الدين ايوبي پورې ورورسيږم»

«زه هغه بوه جشن ته را بولم ، » ناجي ورته وويل « هغه هملته د شپې له ځانه سره ساتم ، او تا دهغې د خوب ځاې ته ورننه باسم ، ما ته د همدې موخو له پاره دلته را بللې ئې.» « مخته زه پوهيږم او کار مې»

*****(۵)

هغه شپه هم تيره شو او بيا پسې نورې شپې هم تيرېدې ، صلاح الدين ايوبي په انتظامي کارونو او د نوي فوځ په تيارولوکې دومره مشغول و چې د ناجي د بلنې له پاره ئې وخت نه شو ويستلاې ، علي بن سفيان چې د ناجي په هکله هغه ته کوم راپور ورکړې و د هغې څخه هغه ته اندېښنه پيدا شوې وه ، هغه علي ته وويل « نو ددې مطلب خو داشو چې دا وګړې د صليبيانو څخه هم ډېر خطرناک دي»

«دا بو ماردي چې د مصر امارت ئې په خپل لستوني کې پالي.» علي بن سفيان د ناجي د تخريبي کارونو تفصيل هغه ته وړاندې کړ ، او دائې ورته په ډاګه کړه چې هغې په کوموکومو ډولو ، کوم کوم وګړې په خپلو لاسو کې اخستې دي، او په څه ډول د دولت په امورو کې خپله اراده چلوي ، او بيا ئې وويل « او هغه سوډاني لښکر چې دائې سالار دي ، هغوی زمونږ پر ځاې د همغې وفاداره دي. ايا دې ته کوم علاج پيدا کولې شې ؟»

«بوائې پيداکولې نه ، » صلاح الدين ايوبي ځواب ورکړ ، «علاج مې ئې پيل کړې هم دي. هغه عسکر چې د مصر څخه په عسکري خدمت کې اخستل کيږي ، هغوی به په همدې سوډاني ساتونکو کې ورګډ کړم ، بيا به دا فوځ نه سوډاني وي اونه مصري ، د ناجي دا ځواک به خپور او زمونږ په فوځ کې به ورجذب کړل شي ، ناجي به زه د هغې په صحيح ځاې کې کښېنوم.»

«او زه دا هم په ډاډمنه توګه ويلاې شم ، چې هغې د صليبيانو سره هم تارونه ځغلولي دي.» علي بن سفيان ورته وويل «ته غواړې اسلامي امت د بوه ځواکمن مرکز په درلودلو سره پراختيا و مومي ، خو ناجي ستا دغه خوب د لېونيانو خوب ګڼي .»

« ته په دې لړ کې څه کولې شې ؟»

«دا ماته پرېږده ، علي بن سفيان ورته ځواب ورکړ « هر هغه څه چې زه ئې کوم ، تاته به ئې په همغه وخت کې خبر درکوم. ته ډاډه اوسه ، ما دهغې په چاپېريال کې د جاسوسانو بو داسې دېوال جوړکړې دې چې غوږونه ئې هم شته او سترګې ئې هم. دا دېوال بو خوځنده او متحرک دېوال دي، داسې وانګېره چې هغه ما دخپلو جاسوسانو په قلعه کې بندي کړې دې»

صلاح الدين ايوبي په علي بن سفيان باندې دومره باورې و چې دهغې څخه ئې په دې هکله نوره پوښتنه هم ونکړه ، او نه ئې ترې تفصيل و غوښت ، علي ترې و پوښتل « داسې بربښي چې هغه تاته په جشن کې د ګډون کولو بلنه درکوي ، که چېرې دا خبره درسته وي ،نو دهغې بلنه هغه وخت و منه ، چې کله ئې زه درته ووايم»

ايوبي پورته شو او خپل لاس ئې په ملا کښېښود او سوکه سوکه راون شو ، دهغه دخولې څخه د «آه» اواز پورته شو ، ودرېد او ويې ويل « بن سفيانه ! ژوند او مرګ د الله ج په لاسو کې دي ، ايا د بې هدفه ژوند څخه دا ښه نه و چې انسان د پيدا ښېنت سره سم بېرته مړ کېداې ، کله کله دا فکر را ته په مغزو کې را ګرځي ، چې شايد هغه خلک به ډېر ښه نصيب خاوندان وي چې قومي احساس ئې مړ

ketabton.com - The Digital Library

شوی وي،دکوم کرچار خاوندان هم نه وي او په ډېرو مزو او چرچو سره ژوند وکړي او بیا په راغلي مرګ په خپله نرمه بستره و مري.»

«نه !دروندہ امیرہ ! دا بدنصیبه دي» علي ورته وویل.

«هو !بن سفیانه !»صلاح الدین ایوبي ورته وویل «زه چي کله هغوی ته د بنه نصیب خاوندان وایم نو معلومه نه ده چي دا خبره ماته څوک په غوږو کي کوي چي تا راته وکړه ؟خو فکر کوم چي که ما د تاریخ شنډه په دې اړخ را و نه ګرځوله نو اسلامي امت به خپور شي او د غرونو په وادیو ،ځنګلونو ، دښتو او صحراګانو کي به ورک او له منځه ولاړ شي. زه چي وینم د ملت خلافت په درې برخو ویشل شوی دي ، امیران خپله خوښه حاکموي ، او د صلیبیانو د لاس الي ګرځېدلي دي ، ماته دا ویره هم را په زړه کېږي چي که چېرې مسلمانان ژوندي هم او وسي نو بیا به هم تل د صلیبیانو د لاس الي او دهغوی غلامان وي ، هغوی به پدې خوښ هم وي چي ژوندي دي ، خو د قوم په خبر هغوی مړه شوي دي لږ څه نقشي ته ځېر وکړه علي ! په تېره نیمائي پېړۍ کي ووینه چي زمونږ د سلطنت نقشه څومره خوړل شوې ده.» هغه چپ پاته شو ، سر ئي ټيټ کړ او خوځاوه ئي. بیا ودرېد او سر ته ئي ټکان ورکړ او علي بن سفیان ته ئي و کتل « کله چي تباهي د داخل څخه را پورته کېږي ،نو بیا دهغي درول محال ګرځي ، که چېرې زمونږ د امارتونو اوخلافت همدا حال وي نو بیا خو صلیبیانو ته پر مونږ د برغل کولو اړتیا نه پېښېږي، هغه اور چي مونږ په کي خپل ایمان ، خپل کرچار او خپل قومیت سوځوو ، په هغي به صلیبیان سوکه تېل وراچوي ، د هغوی سازشونه به مونږ په خپل منځي جنګونو اخته کوي.... شاید چي زه خپل عزم پوره نه شم کړاي. زه شاید د صلیبیانو څخه ماتي هم وخورم ، خو زه د خپل قوم په نوم بو و صیت پرېږدم او هغه دا چي[په هېڅ کافر باندي هېڅکله هم باور و نکړئ ، که دهغوی پرخلاف جنګېدل وي نو تر هغي و جنګېږئ چي و مرئ ، د هېڅ کافر او نامسلمانه سره تړون او معاهده ونکړئ،]»

«ستا وینا داسي ډاګېزه کوي چي ته د خپل عزم څخه نهیلي شوی ئي.»علي بن سفیان ورته وویل.

«نهیلي نه یم ،» صلاح الدین ایوبي ورته وویل ، «جذباتي .... علي !زما دا بو حکم اړوندي څانګي ته ور سوه ، چي عسکري خدمت ته دخلکو را جذبول تېز کړئ او هڅه وکړئ چي د فوځ له پاره ډېر زیات داسي وګړي چي د جنګ تجربه ولري ترلاسه کړئ ، زمونږ په لاس کي د عسکري روزني له پاره ډېر زیات وخت نه شته ، عسکري خدمت ته د راتلونکو له پاره دهغوی مسلماني بو اړین شرط کېږدئ ، او ته دخپل ځان له پاره دا په ذهن کي و ساته چي د جاسوسانو داسي بوه ډله تیاره کړه چي ددښمن په سیمه کي نه بوا ځي د ځارکښۍ کارونه تر سره کړي بلکه هلته دشپي له اړخه غلچکي برغلونه هم تر سره کولاي شي. دا به د سرتېرو بوه ډله وي ، هغوی ته ځانګړي روزنه ورکړه ، په هغوی کي دا صفتونه را پیدا کړه چي د اوښ په څېر د ډېر وخت له پاره دتندي زغم ولري ، دهغوی سترګي د باز په څېر تېزي وي ، او د صحرايي ګېدړې په څېر مکاري ولري ،او په دښمن د زمري په څېر د برغل کولو توان ولري ، د زړه ورتیا او ځواک خاوندان وي ، په هغوی کي د شرابو ، حشیشو او ......عادت نه وي او د ښځو له پاره هغوی د واوري په څېر یخ وي .... بهرتي تېزه کړه ابن سفیانه !...او باد لره چي زه د هجوم قابل نه یم ، ماته د جنګجویانو اړتیا ده ،که څه هم شمېره ئي لږه وي ، خو قومي جذبه ولري او زما عزم باندي بوه وي ، دهېچا په زړه کي دا شک نه وي چي هغه ولي جنګول کېږي.

*****(۲)

ketabton.com - The Digital Library

په راتلونکو لسو ورځو کې نژدې لس زره روزل شوی سپاهيان د مصر د امارت په فوځ کې را ټول شوي و ، او په دې لسو ورځو کې ناجي هم (ذکويي)ته ټرېننګ (Training) او روزنه ورکوله، او دائې ورته ښوول چې په څه ډول او څنګه لارو چارو صلاح الدين ايوبي د خپل ښايست او زلفو په جال کې په رانښلولو سره د هغې شخصيت او کرچار کمزوري کړي ، کله چې د ناجي د راز ملګرو (ذکويي)و کتله نو هغوی دکومې ويرې او شک پرته وويل چې که چېرې د مصر فرعون هم دغه نجلۍ ووينې نو د خدايي ددعوي څخه به لاس په سر شي.

د ناجي د ځارکښی خپل نظام و ، ډېر تيز او زړه ور، هغه ته دا ډاګيزه شوی وه چې علي بن سفيان د صلاح الدين ايوبي ځانګړي مشاور دې او هغه د عربو يو منل شوی ځارکښ او رازموندونکې. هغه دعلي پسې خپل جاسوسان پرې ايښي و ، او هغوی ته ئې د علي دو ژلو پروګرام ورکړې و.

ناجي ، د صلاح الدين ايوبي د په دام کې د رانښلولو له پاره (ذکويي) روزلې اوتياره کړې وه ، خو هغه دا نه وه محسوس کړې چې د مراکش اوسيدونکې دغه نجلۍ پخپله دهغې په اعصابو باندې سپره شوی ده ، هغه نه يوائې دخپل شکل او صورت له اړخه په زړه پورې وه ، بلکه دهغې په خبرو کې هم د جادو په څير اغيز و چې ناجي به تل له ځانه سره کښينوله او دهغې خبرو ته به ئې غوږ ايښوده ، هغه د هغې نورو دوه نخونکو سندرغاړو نجونو څخه چې تل به ئې ورسره ناسته کوله اوس خپلې سترګی دې لورې ته رااړولې وې، ددرې ځلورو شپو راهيسې ئې هغوی خپلې کمرې ته هم نه وې را بللې ، ناجي دطلايي هګيود چرګې په څير و ، چې دهغوی د لاسو څخه وتلې او د (ذکويي)په غيږ کې ناست او هګۍ ئې اچولې.هغوی هم د خپلې لارې څخه د (ذکويي)د لرې کولو پلانونه جوړ کړل. او دې پايلې ته ورسيدې چې دهغې د وژلو پرته بله لاره نه لري ، خو دهغې وژل هم دومره اسانه په نظر نه راتلل ، ځکه هغه کمره چې ناجي هغې ته ورکړې وه ، په هغې باندې ددوه ساتونکو پهره ولاړه وه ،ددې نه اخوا دغه دواړه نجونې هم بې له اجازې دخپلو د اوسيدو د هغو ځايو څخه چېرته تللاې نه شوی چې ناجي ورته ورکړې و . خو دخپل پلان د پلي کولو له پاره ،هغوی د حرم د خدمت کونکو ښځو څخه يوه له خپلو ځانو سره باوري کړه. هغوی غوښتل د دې په لاسو (ذکويي)ته زهر ورکړي.

علي بن سفيان د صلاح الدين ايوبي ساتونکې ډله تبدبله کړه ، دا ټول د مصر د امير (وايسراي) پخوانی ساتونکې و،ددې پر ځاې هغه د هغو سپاهيانو څخه د ساتونکو ډله تياره کړه چې نوي نوي په عسکري خدمت کې را ننوتي و. دا د سر تيرو يو تاکل شوی ډله وه ، چې په سپاهيتوب کې ئې هم سارې نه درلود،او د جذبې له اړخه خو هر سپاهي د ډګر ميړه و. ناجي په دې بدلون بلکل خوښ نه و، خو هغه د صلاح الدين ايوبي په وړاندې ددې بدلون ډيره زياته ستاينه وکړه ، او ددې تر څنګ ئې غو ښتنه وکړه چې صلاح الدين ايوبي دې د هغه بلنه ومنې. ايوبي هغه ته ځواب ورکړ چې په يوه دوه ورځو کې به ځواب ورکړي چې ستا بلنه څه وخت منلاې شي. دهغه د تللو وروسته صلاح الدين ايوبي د بن سفيان سره مشوره وکړه چې کله دغې بلنې ته ولاړ شي. علي ورته مشوره ورکړه چې اوس دې چې هر وخت خوښه وي دعوت ئې منلاې شي.

هم په بله ورځ صلاح الدين ايوبي ناجي ته خبر ورکړ چې اوس په هره شپه چې ته وغواړې ستا بلنې ته درتللاې شي. ناجي درې ورځې وروسته دعوت ورکړ. او ورته ئې وويل چې ددې دعوت ، دعوتي اړخ کم خو د جشن اړخ ئې زيات دې. او دا جشن به د ښاره بيرون په دښتې اوصحرا کې د مشالونو په رڼاو کې لمانځل کيږي. د نڅا ،ګډا او سندرو انتظام به په کې وي ، د ساتونکو ډلې سواره به د خپل فن مظاهري کوي ، د توري وهلو او د وسلې پرته دجنګ مقابلې به په کې وي ، او صلاح الدين ايوبي به دشپې هم هملته پاته کېږي. د هغه د تمځاې له پاره به خيمې درول کېږي...... صلاح الدين ايوبي د پروګرام تفصيل اوريد ، هغه په ګډا ، نڅا او سندرو باندې هم کومه نيوکه و نه کړه. ناجي په ويره او لړزنده اواز وويل ، «د فوځ ډېر هغه سپاهيان چې

ketabton.com - The Digital Library

مسلمان نه دي او يا هغوی چې نیم مسلمان دي کله کله شراب څښي، هغوی د شرابو عادي نه دي ، هغوی اجازه غواړي چې د جشن په شپه هغوی ته د شرابو د څښلو اجازه ورکړل شي.»

«ته د هغوی قومندان ئې !» صلاح الدين ايوبي ورته وويل « که ته غواړې نو هغوی ته اجازه ورکړه ، او که اجازه ورکول نه غواړې نو زه پرتا باندې خپل حکم نه باروم»

«د مصر د امير بخت دې هسک وي !» ناجي د غلامانو په څير وويل « زه څوک يم چې دداسې کار اجازه ورکړم چې ته ئې سخت بد ګڼې.»

«هغوی ته اجازه ورکړه چې د ګډوډيو د جوړولو او بدکاريو پرته هر څه کولای شي.» صلاح الدين ايوبي ورته وويل ، «که چيرې د شرابو د څښلو وروسته ، چاهم ګډوډي وکړه نو هغوی ته به سخته سزا ورکړل شي.»

کله چې دا خبردصلاح الدين ايوبي ساتونکو ته ورسيد چې ناجي د ايوبي د عزت او نښه راغلاست له پاره چې کوم جشن جوړول غواړي ،په هغې کې به نڅا او سندرې وي او شراب به په کې هم څښل کېږي او صلاح الدين ايوبي ددې جشن بلنه ددې ټولو خرافاتو سره سره منلې هم ده ، نو ټولو د حيرانتيا څخه يو دبل خولو ته کتل. يوه به ويل چې ناجي درواغ وايي ، هغه غواړي په دې توګه خپل رعب او دبدبه په نورو باندې و اچوي او چا بيا ويل چې د ناجي جادو په صلاح الدين ايوبي هم خپل اغيز وکړ، دا انګيرنه هغو مشرانو ته ډيره په زړه پورې ښکاره شوه چې د ناجي د پيالې ملګري و . ځکه صلاح الدين ايوبي د مملکت د امورو د سنبالولو سره سم دهغوی له پاره د عيش او عشرت ، شرابو څښلو او بدکارۍ ټولو دروازې بندې کړې وې او دا کارونه ئې جرم ګرځولي و. هغه دومره سخت ډسپلين رواج کړې و چې هيچاته هم د پخوا په څير د خپلو دندو څخه د غفلت جرآت نه وه پاته ، هغوی په دې خوښ و چې نن د مصر نوي امير په کومې بلنې کې د شرابو ، ګډاو نڅا له پاره اجازه ورکړې ده نو سبا به هغه پخپله هم په همدې رنګينو محفلونو خپل زړه بايلي او زمونږ دډلې يو وګړې به ترې جوړ شي.

دا يواځې علي بن سفيان و چې ورته ډاګيزه وه چې صلاح الدين ايوبي د دې خرافاتو اجازه ولې وکړې ده.

د جشن ماښام را نژدې شو ، له يوې خوا د پنځلسمې سپوږمۍ شپه وه ، او د صحرا سپوږمۍ دومره شفافه او روښانه وې چې د شګو ذرې هم په کې په نظر را ځي ، اود بلې خوا د زرګونو مشالونو روښنائي هم دهغې صحراشپه رڼا ورځ ګرځولې وه .د ساتونکوسپاهيانو هجوم و چې په يوه پراخه ميدان کې را چاپيره د يوه دېوال په څير ولاړ و، په هغه خواکې ئې چې د صلاح الدين ايوبي د کښيناستو کوم تخت ايښی و نو هغه د يوه ستر پادشاه تخت معلوميده ، دهغې کېڼ او چپ اړخونو ته د سترو رتبو د خاوندانو له پاره د ناستې ځايونه ټاکل شوی و. ددې پراخه او خپور نندارځاي څخه لږ څه لرې د ميلمنو له پاره ډيرې ښايسته خيمې درول شوی وي. ددوی تر څنګ يوه ستره خيمه د صلاح الدين ايوبي له پاره هم هملته دريدلې وه. په دې خيمه کې به هغه شپه تيروله ، علي بن سفيان د لمر د پريوتو تر مخه هلته ولاړ او ددې خيمې په چار چاپير کې ئې ساتونکي و درول.

کله چې علي بن سفيان هلته ساتونکي درول نو ناجي (ذکويي)ته دصلاح الدين ايوبي د راپرزولوله پاره اخري لارښووني کولې ، په دې ماښام د (ذکويي) ښايست څه بل منګه زيات و ، د هغې د جسم څخه د عطرو داسې زړه وړونکې بوي را ته چې د سحراو جادو اغيز ئې درلود. هغې خپلې توري ملايمې زلفې په خپلو لوڅوسپينو متو باندې را خپرې کړې وي ، د هغې لباس دومره باريکه و چې د هغې د وجود ټول ښکته پورته او لوړې ژورې ترې له ورايه معلوميدې ، دهغې په شونډو باندې قدرتي مسکا اوخنداوه.

ناجي هغه د سره تر پښو پورې له نظره تيره کړه او وئې ويل «په صلاح الدين ايوبي باندې شايد ستا جسماني ښايست دومره اغيز و نه کړي ، خو خپله جادو شکله ژبه به استعمالوي، ګوره هغه سبق مې چې درته په دومره

ketabton.com - The Digital Library

ورځوکې ښوولې هیر نه کړې ! او دا هم هیر نه کړې چې هغه ته په ورتللو سره دهغې وینځه وګرځې، له ځانه د انځر هغه ګل جوړ کړه چې د بوټې په سر کې تر سترګو کېږې خو په بوټې د ورختلو وروسته له نظره ورککېږي. هغه په خپلو قدمونو کې کښینوه ، زه تا ته ډاډ درکوم چې ته به دا تیږه په اوبو باندې بدلوې.

په همدې سیمې کې «قلو پطره» نومې هم د (سیزر) په څیر د اوسپنیز عزم خاوند د خپل ښایست او ځوانۍ په زور او توان ویلې او د مصر په شګو کې ئې ډوب کړ. قلو پطره ستا شخه ډیره ښایسته نه وه ، ماچې تا ته کوم سبق ښوولی دې هغه تول د قلو پطره چالونه دې ، د ښځو دا چالونه هیڅکله هم د ناکامۍ مخ نه ویني ، (ذکوبې) مسکۍ مسکۍ کېده ، او دهغې خبرې ئې په پوره غور سره اوریدلې ، د مصر شګو یوه بله قلوپطره د یوه ښایسته جادوګر مار په څیر زیږولې وه ، او داسې بریښیده چې د مصر تاریخ خپل ځان یوځل بیا تکراراوه.

لمر پریوت ، او مشالونه روښانه شول ،صلاح الدین ایوبې په یوه آس سپور راغې د هغه چپ او ښې ، شا او مخ ته دهغو ساتونکو اسونه و چې علې بن سفیان منتخب کړې و . هغه د همدې ډلې څخه لس کسه سواره د صلاح الدین ایوبې د خیمې شاوخوا ته په پهره درولې و.

سازونو د ډول په اواز باندې د ښه راغلاست نغمې و غږولې او صحرا د «صلاح الدین ایوبې دې ژوندې وي» په غږونو ډکه شوه . ناجې مخته راغې او ښه راغلاست ئې ووایه ، او زیاته ئې کړه چې « ستا څخه ځان ځارونکې ، د اسلام د عظمت ساتونکې ،تاته د خپل سر په سترګو ښه راغلاست وایې ، د هغوی ناقرارۍ ته وګوره ، ستا په اشارې باندې مرګ ته تیار دې.» او د ښه راغلاست له پاره ئې چې نور څومره الفاظ زده و هغه ئې تول په لوړ اواز سره تکرار کړل.

څنګه چې صلاح الدین ایوبې په خپل شاهانه تخت باندې کښیناست ، د زغلیدونکو اسونو د نوکانو او پښو اوازونه واوریدل شو. کله چې د اسونه د مشالونو رڼاو ته راغلل نو تولو و کتل چې څلور اسونه د ښې لورې او څلور آسونه د کېڼ لورې څخه یو دبل پر خلاف ځغلې ، په هر یوه یو یوکس سپور و. د هغوی سره وسله نه وه. هغوی یو دبل مخې ته مخ په مخ را تلل.پوره ډاګیزه وه چې هغوی به ټکر کوي ، هیچاته نه و معلوم چې هغوی به څه کوي؟ کله چې هغوی یو بل ته ډیر را نژدې شول نو ددواړو خواو سپرو په رکابونو کې پښې کښینبودې او ودریدل. بیا ئې د اسونو قیضې په یوه یوه لاس کې و نیولې او بل لاس ئې و غځاوه ، ددواړو خواو آسونه یو دبل مخ ته راغلل او دواړه خواوې یو دبل سره لاس وګریوان شول ، سپرو یو دبل د نیولو او د اسونو څخه د راپرزولو هڅې کولې ، کله چې آسونه مخته ولاړل ، نو هغه دوه سپاره چې د اسونو څخه لاندې راپریوتې و په شګو کې ئې سرکونډالې وهلې ، د یوه لورې یوه سپور د بل لورې سپور د آس څخه د خپلو متو په زور را نیوه او په خپل آس ئې د هغې د کښینولو هڅه کوله ، په هجوم کې دومره شور او غوغا راپیدا شوه چې خپل اواز په خپله هم نه اوریدل کېده.

داسپاره په تیاره کې ترې تم شول ، نوبیا ددواړو لورو څخه څلور څلور اسونه د همدې ډول مقابلې له پاره راغلل او په دې توګه اته مقابلې تر سره شوې ، ددې وروسته اوښ سپاره راغلل ، بیا اوښ سپرو او آس سپرو ډول ډول لوبې تر سره کړې چې وروسته بیا د تیغ وهلو او د وسلو پرته د جنګ لوبې پیل شوی چې یو څو سپاهیان په کې زخمیان هم شول. صلاح الدین ایوبې د زړه ورتیا ، بهادرئ او شجاعت دې لوبو او مقابلو په خپل ځان کې جذب کړې و. هغه ته د همداسې زړه ور فوځ اړتیا وه ، هغه د علې بن سفیان په غوږ کې وویل « که چیرې په دې فوځ کې اسلامې جذبه هم وي نو زه به یواځې دهمدې فوځ په واسطه صلیبیان په ګونډو کړم.»

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان همغه مشوره ورکړه چي پخوا تردي ئي هم ورکړې وه ، هغه ورته وويل «که چېرې د ناجي ځخه قومنده واخستل شي نو داسي جذبه ، چي ته ئي ارزو لري ، هم په دوی کي را پيدا کېداي شي .» خو صلاح الدين ايوبي د ناجي په ځير تجربه لرونکي او ذهين سالار د ګوښه کولو پر ځاي په نيغي لارې د راوړلو هڅه کوله. هغه په دي جشن کي په خپلو سترګو همدا کتل چي دا فوځ دکرچار له اړخه څه ډول دي ؟ هغه ته د ناجي ددې غوښتني ځخه نا هيلهي را پيدا شوی وه چي دهغې سپاهيان او قومندانان شراب ځښل غواړي ، او تر ځنګ ئي د نڅا اوسندرو شوق هم لري، صلاح الدين ايوبي دهغې غوښتنه په دي خاطر منلي وه چي ووينې چي دالښکر تر کومه ځايه په عيش او عشرت کي ډوب شوی دي.

په زړه ورتوب ، آسپ ځغلولو ، او د تيغ په مقابلو کي خو دا فوځ په ټولو عسکری او جنګی معيارونو پوره و خوت خو کله چي د ډوډۍ دخوړلو وخت راغي نو دې فوځ د ناهلو ، بدتميزه او ...... خلکو په ځير شورو غوغا جوړه او د يوه بي کنټروله هجوم شکل ئي ځانته و نيوه. د ډوډۍ انتظام په يوه پراخه اووسيع ميدان کي شوی و. په يوه اړخ کي ئي د فوځ نزدې دوه زره وګړو ته د ډوډۍ د خوړلو له پاره ځاي جوړ کړل شوی و او د هغوی ځخه په ډيره لرې فاصله کي د صلاح الدين ايوبي او نورو ميلمنو د خوراک ځښاک انتظام و. په سلونو مکمل وريت کړل شوی پسونه ، وزې ، د اوښانو مکمل ورنونه ، اوپه زرګونو روسټ کړل شوی چرګان ايښوول شوی و. د نورو لوازماتو خو شمار نه کېده ، سپاهيانو ته ددې تر ځنګ د شرابو کوچنی کوچنی مشکيزې او صراحي ګاني ايښوول شوی وي ، سپاهيان په خوراک او شرابو باندي لکه د وږو ليوانو په ځير را پريوتل ، په غړپ غړپ ئي شراب ځښل او يو دبله سره ئي لاس اچول پيل کړل. صلاح الدين ايوبي دا ننداره کتله ، اوچپ ناست و ، دهغې پر مخ باندي هيڅ داسي اغيزنه و چي په ډاګه کړې چي هغه د څه په هکله فکر کوي. هغه د ناجي ځخه همدومره و پوښتل « تا د خپل پنځوس زره فوځ ځخه ددعوت له پاره دا سپاهيان څه ډول منتخب کړي و ، ؟ ايا دا ستا بدترين سپاهيان دي ؟»

«نه د مصر اميره !»ناجي په غلامانه لهجې سره وويل « دغه دوه زره عسکر زما د ډيرو ښو سپاهيانو ځخه دي تا دهغوی مظاهرې وکتلې ، دهغوی زړه ورتيا دي و کتله ، هغه ځان ځارنه به چي دوی د جنګ په ډګر کي کوي ، هغه به دي نورهم حيران کړي. ته د هغوی دغه بدتميزی ته مه ګوره ، دوی به ستا په اشاره خپل ځانونه ځار کړي زه کله کله هغوی ته همداسي خلاص لاس ورکوم ، تر څو د مړينې تر مخه ددنيا د رنګ او بوي ځخه پوره پوره خوند واخلي.»

صلاح الدين ايوبي ددې استدلال په مقابل کي هيڅ هم و نه ويل ، کله چي ناجي د نورو ميلمنو په لور مخ واړاوه ، نو صلاح الدين ايوبي ، علي بن سفيان ته وکتل او ويې ويل « ماچي څه کتل غوښتل هغه مې و کتل ، دا سوډاني عسکر د شرابو او هنګامو کولو عادي دي ، ته وائي چي په هغوی کي جذبه نه شته ، خو زه وينم چي په هغوی کي کرچار هم نه شته ، که چېرې دا فوځ ته د جنګ ډګر ته يوسې نو دوی به د جنګيدو په ځاي دخپلو ځانو د خوندي ساتلو په فکر کي شي. او د غنيمت مالونه به لوټوي ، او د سوبي شوی سيمې د خلکو د عزت سره به لوبي او وحشيانه سلوک کوي. »

«ددې علاج دادې» علي بن سفيان ورته وويل « چي هغه فوځ چي تا د مختلفو سيمو د خلکو ځخه تيار کړې هغه د ناجي په دې پنځوس زره سوډاني فوځ کي ورګډ کړې ، خراب سپاهيان چي د خو سپاهيانو سره يوځاي شي نو دهغوی په سلوک کي هم بدلون را پيدا کېږي.»

صلاح الدين ايوبي مسکي شو اوعلي ته ئي وويل « ته په رښتيا سره زما د زړه په راز پو هيږې ، زما پلان هم همداسې دې خو ما نه غوښتل چي تا ته ئي اوس په ډاګه کړم، هيچا ته په دې هکله څه مه وايه»

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان کې دا صفت و چې چې د نورو د زړونو په راز به پو هيده ، ډيرزيات ذهين و ، هغه لړ څه نور وويل غوښتل چې تر مخ ئې څو نور مشالونه روښانه شول ، په څمکه باندې قيمتي قالينې غوړيدلې وې ، د شپيلۍ او رباب داسې زړه وړونکې نغمې په غږيدو شوې چې په ميلمنو کې ئې پوره چيتيا را وسته. له يوه اړخه د نڅونکو قطارونه را ښکاره شول ، شل نجونې په داسې نازکه او نرې لباس کې راښکاره شوې چې په هغې کې دهغوی د جسمونو وينښته وينښته په نظر راته ، دهر يوه لباس د يوې نرۍ چوغې په شکل و چې د اوږو څخه تر د زنګونو تر سترګو پورې رسيده ، دهغوی وينښتان خواره و او د وريښمو د يوې برخې په څير ځليدل ، دصحرا د نرې نسيم او د نجونو د زرکو په څير تګ دغه نرې نرې لباس خوځاوه، داسې بريښيده لکه د ګلونو ډک بوټې چې په فضا کې لامبو وهي ، د هر يوه د لباس رنګ جدا و ، او د هر يوه شکل او صورت يو دبل سره توپير درلود ، خو د ښايست اود جسم په نرمښت کې ټولې يو څير وې. د هغوی مرمرينې متې بربنډې او لغړې وې ، هغوی مخته راتللې خو د قدم ښکته پورته کېدل ئې په سترګو نه ليدل کېده ، هغوی د هوا د څپو په څير مخته راتللې.
هغوی په نيمه دايره کې سره را ټولې او ودريدې ، د صلاح الدين ايوبي په لور ئې مخ کړ او د تعظيم او احترام له پاره ئې سرونه ښکته کړل ، د ټولو وينښتان د هغوی په اوږو را پريوتل ، سازونو دهغوی په دغه وريښمي وينښتانو کې د جادو طلسم را پيدا کړې و . دوه تور پوسته دبوشکله حبشي ځوانان چې د ملاګانو څخه ئې د زمرې پوستکې را تاو کړې و ، يوه ستر شان ټوکرۍ په لاسو کې نيولې په پوره چټکۍ سره را روان دې هغوی ټوکرۍ د نجونو په نيمه دايره کې کښيښوده ، په دې وخت کې د مار د بين ساز په غږيدو شو . حبشي ځوانانو د مستو غوايانو په څير خپل ښکرونه اخوا دېخوا غورځول او له صحنې څخه غايب شول ، د ټوکرۍ څخه يو ډير ه ستره غوټۍ را ووته او دګل په څير و غوړيده ، ددې ګل څخه يوه نجلۍ را برسيره شوه ،چې سوکه سوکه را پورته کېده ، داسې بريښيده لکه د سرو وريځو څخه چې سپوږمۍ سر را وکاږي ، دا ددې دنيا نجلۍ نه معلوميده ، دهغې خندا هم ددې ځمکې د نجونو خندا نه وه ، دهغې د وينښتانو ځلا هم د مصر د نجونو د وينښتانو د ځلا په څير نه وه ، او کله چې دغې نجلۍ د ګلانو دپاڼو څخه بيرون قدم کښيښود نو دهغې د جسم نرمښت او ملايمت ټول ننداړچيان حيران او مسحور کړل.
علي بن سفيان د صلاح الدين ايوبي په لور وکتل ، دهغې په شونډو باندې نرۍ خندا وه ، صلاح الدين ايوبي په خندا شو او دهغه په غوږ کې ئې ووېل «ما هيله نه درلوده چې دا به دومره ښکلې وې.»
ناجي د صلاح الدين ايوبي په لور راغې او ورته ئې ووېل «د مصر د امير بخت دې ستر وي ، ددې نجلۍ نوم (ذکويې)دې ، هغه ما ستا له خاطره د سکندريې څخه را بللې ده ، دا مسلکې ډمه نه ده او ځان پلورنکې فاحشه هم نه ، د نڅا سره مينه لري ، په خپل شوق سره کله کله ناڅي ، د چا محفلونو ته هم نه ځي ، زه ددې پلار پيژنم، هغه په ساحل کې د ماهيانو کار وبار کوي ، دا نجلې ستا سره مينه لري ، ان تر دې چې تا د پيغمبر په توګه مني ، زه په ناڅاپي توګه ددې د پلار د کتلو له پاره ددوی کور ته ورغلم ، نودې نجلۍ له ما و پوښتل چې خبره شوې يم صلاح الدين ايوبي د مصر د نوي امير په توګه راغلي دې. د خداې له پاره ما ته د هغه سره د ليدلو کتلو وخت برابر کړه ، ما سره دهغې له پاره دخپل ځان او نڅا څخه بله کومه داسې تحفه نشته چې ددې ستري هستۍ په قدمونو کې ئې کېږدم ،.... ډير زيات دروند اميره ! ماستا څخه د نڅا او موسيقي اجازه په دې خاطر غوښتې وه چې غوښتل مې دغه نجلۍ ستاسې حضور ته هد يه کړم.»
«تا هغې ته نه و ويلې چې زه په خپل مخکې هيڅ يوه نجلۍ نڅونکې او لوڅه نه شم ليدلې؟» صلاح الدين ايوبي ترې وپوښتل او ورته ئې ووېل « دا نجونې چې تا په بېه کې پټې راوړې بلکل لوڅې دې.»

ketabton.com - The Digital Library

« دستر مقام خاونده !» ناجي په لړزنده اواز سره وويل ، « ما ورته ويلي و چې دمصر امير نڅا او رقص نه خوښوي ، خو دې ويل چې هغه به زما نڅا خوښه کړي ځکه چې زما په نڅا کې د ګناه په لور بلنه نه شته. دا به د يوې عزتمندې نجلۍ نڅا وي ، زه د ايوبي تر مخه جسم نه ، بلکه خپل فن وړاندې کول غواړم ، که چېرې زه نارينه واي نو د ايوبي د ځان د خوندي ساتلو په خاطر به د هغې په ساتونکې ډله کې ور ګډه شوی واي.»

« ته څه ويل غواړې » صلاح الدين ايوبي ترې وپوښتل « ايا دا نجلۍ ځان ته را وبولم او تعريف ئې وکړم چې تا دخپل وجود په لوڅولو سره د زړګونو وګړو تر مخ ډيره ښه نڅا وکړه ؟ هغه ته په دې خبره شا باسي ورکړم چې هغې د نارينه و د جنسي د جذباتو په را پارولو کې ښه پوهه او مهارت تر لاسه کړې دي ؟»

«نه د مصر اميره !» ناجي ورته وويل « ما هغه په دې وعدې سره دلته راوړې چې ته هغې ته د ليدلو کتلو شرف ور وبښې ، دا د ډير لرې څخه دلته راغلې ده ، لږڅه هغې ته وګوره ! دهغې نڅا مسلکې اغيز نه بلکه د خپل ځان سپارل دي ، هغه تاته په خومره مينه ګوري ! بې شکه چې عبادت يواځې د الله کېږي خو نومورې د خپلې نڅا ، او عقيدې له لارې په خمارو سترګو ستا عبادت کوي. ته هغې ته اجازه ورکړه چې ستا خيمې ته راشي ، که څه هم د لږ وخت له پاره وي، دا د راتلونکې مور وګڼې چې د رحم څخه ئې د اسلام د ساتنې له پاره يو سرتيرې و زيږيږي، دا به خپلو بچيانو ته په فخر سره وائې چې ما ته د صلاح الدين ايوبي سره په ځانته ځانی کې د خبرو کولو شرف را په برخه شوی و ».

ناجي په ډيره اغيزمنه توګه او جذباتي وينا سره په صلاح الدين ايوبي دا ومنله چې دا نجلۍ ، چې هغه د يوه غلام پلورونکې څخه را نيولې وه ، د يوه شريف پلار عزتمنده لور ده ، هغه په صلاح الدين ايوبي باندې دا ومنله چې ووائې چې « ډير ښه ! دا زما خيمې ته را وليږه »

(ذکويې) هم سوکه سوکه خپل جسم مخته کاوه او بيا بيا به ئې د صلاح الدين ايوبي په لور کتل او مسکې مسکې کېدله به، پاته نجونې دهغې په چاپير کې لکه د تتليو په شير الوت کاوه ، دا د ښکته پورته کېدو نڅا نه وه. دوی د مشالونو په رڼاو کې داسې بريښيدې لکه په شفافو او صافو اوبو کې چې ښاپيريانې لامبو وهي او تيريږي را تيريږي ، دسپوږمۍ خپل يو اغيز و ، خو د صلاح الدين ايوبي په هکله هيڅوک نه شي ويلاې چې هغه په کوم فکر کې ډوب ګونګ سونګ ناست و. د ناجي لښکرو چې د شرابو د څښلو وروسته کومه هنګامه او غوغا جوړه کړې وه ، اوس هغوی هم خمار، ستومانه او د مړو په شير ګرځيدلي و. په ځمکه او اسمان کې يو ډول چپتيا خپره وه ، او ناجي پر خپلو برياو ډير زيات خوښ و ، او شپه لږه لږه د سهار لور ته راونه وه.

*****(۷)

د شپې نيمائې وه چې صلاح الدين ايوبي هغه ښايسته خيمې ته ورننوت چې د ناجي له اړخه هغه ته درول شوې وه. ، په خيمه کې دننه قالينې خپرې شوی وې ، په پالنګ باندې د زمرې د پوستکې په شير پوښ غوړيدلې و.کوم فانوس چې هلته اينبول شوی و ، دهغې شفافه او ښايسته رڼا د صحرا د سپوږمۍ په شير زړه وړونکې وه، دخيمې دننه سيمه ټوله دښايسته عطرو په بوی معطره شوی وه. د خيمې په دېوالونو باندې وريښمينې پردې را زوړندې وې ، ناجي د صلاح الدين ايوبي سره يوځاې خيمې ته ور ننوت ، او ترې وئې پوښتل « ايا هغه د لږڅه وخت له پاره را واستوم؟زه د وعده خلافۍ څخه ډير بيريږم.»

«را وئې ليږه !» صلاح الدين ايوبي ورته وويل ، او ناجي د هرن په شير په ښکرونو غورځولو سره د خيمې څخه بيرون شو .

لږ وخت به تيرشوی و چې د صلاح الدين ايوبي ساتونکو يوه نځونکې د هغه د خيمې په لورد راتللو په حال کې و کتله، د خيمې په ټولو اړخونو کې مشالونه د علي بن سفيان له خوا روښانه شوی وترڅو د شپې په وخت کې

ketabton.com - The Digital Library

ساتونکي د خیمې شاوخوا په بنه توګه ترنظر لاندي و ساتلاي شي. کله چې نځونکې را نژدې شوه نو ساتونکو و پيژندله ، هغوی هغه د نڅا په وخت کې کتلې وه ، دا خو هماغه نجلۍ ده چې د ټوکرۍ څخه را وتلې وه. او دا (ذکوبي) وه ، هغه تر اوسه هم د نڅا په لباس کې وه ، دا لباس توبه ماتونکې و ، په دې بڼه کې هغه لوڅه لغړه ښکاريده، د ساتونکو قومندان هغه هملته و دروله ، خو (ذکوبي)ورته وويل چې هغه د مصر امير صلاح الدين ايوبي پخپله دخپل خوب ځاي ته را بللې ده. خو قومندان ورته وويل چې ايوبي دهغه اميرانو څخه نه دي چې دفاحشو نجونو سره شپې سبا کړي.

«ته د همغې څخه پو ښتنه وکړه ،» (ذکوبي)ورته وويل «زه خود خپله ځانه دلته د راتللو جرآت نه شم کولاي»

«دهغه بلنه تاته څنګه در ورسيده ؟» قومندان ترې و پوښتل

«ماته سالار ناجي وويل چې د مصر امير دې ځانته غواړي» (ذکوبي) ورته وويل ، «که ته غواړې زه بيرته ځم که امير زما په هکله و پوښتی نو دځواب پايلې به ئې پخپله پر تا وي»

قومندان دا نشوه منلاي چې صلاح الدين ايوبي دې د خپل خوب ځاي ته يوه رقاصه نځونکې را وبولي ، هغه دايوبي د عمل او کړچار څخه پوره خبرو ، دهغه ددې حکم څخه هم خبرو چې د نڅاکوونکو او سندرو ويونکو سره د اړيکو لرونکې بايد سل لښتي (درّې) ووهل شي ، قومندان په شک و شبه کې ولويد ، په فکر کولو سره ئې جرآت وکړ او د صلاح الدين ايوبي خيمې ته ورننوت ، ايوبي دننه قدم واهه. قومندان ترې په ويره ويره و پوښتل « بيرون يوه نځونکې ولاړه ده ، وائي چې حضور دلته را بللې ده ، صلاح الدين ايوبي ورته وويل « هغه دننه را وليږه»

قومندان بيرون را ووت او (ذکوبي) ئې دننه خيمې ته و استوله ، ساتونکو هيله درلوده چې ددوی امير او ستر سالار به دا رقاصه د خيمې څخه بيرون را وغورزوي ، هغوی تړل د هغه د غضب ناکه اواز انتظار کاوه ، خو هغوی ته هيڅ داسې اواز په غوږو نه شو ، شپه لږه لږه اخري وختو ته رسيدله ، د خيمې د دننه څخه د سوکه سوکه خبرو اواز را ته ،د ساتونکو دډلې قومندان په ډيره نا ارامۍ سره اخوا دېخوا قدم واهه، يو ساتونکي د هغې څخه و پو ښتل،« ايا دا حکم يواځې زمونږ له پاره دې چې د کومې فاحشې سره اړيکې درلودل جرم دي.»

«هو !» هغه ځواب ورکړ« حکم يواځې د ترلاس لاندي خلکو له پاره وي او قانون يواځې د رعاياو له پاره جوړيږي.»

« ايا دمصر امير به په درّو نه وهل کيږي ؟»

« پادشاهان کوم ځانګړې کړچار نه لري ،» قومندان په سوزيدونکې اواز وويل «صلاح الدين ايوبي به شراب هم څښي ، يواځې پر مونږ باندې ددرواغو د تقوا رعب اچوي.»

د هغوی له آنده د صلاح الدين ايوبي بُت ټوټې ټوټې شوی و ، ددې بُت څخه يو عربي شهزاده را ووت چې يو بدکاره او عياش انسان و ، او د تقوا په لباس کې ئې دګناه تول کارونه تر سره کول.

ناجي ډير خوښ و ، هغه په دې شپه د صلاح الدين ايوبي د خوښۍ له پاره شراب بوي کړې هم نه و. هغه په خپله خيمه کې ناست او د خوښۍ څخه زنګيده ، دهغه تر مخه د هغه سالار «اوروش» ناست و ، هغه ناجي ته وويل « هغه چې تللې نو ډير وخت تير شو ، داسې بريښي چې زمونږ غشې د صلاح الدين ايوبي په زړه کې کښيوتې دې.» «زما غشې خطا شوی کله دي ؟» ناجي په واړه خوله و خندل او وئي ويل « که چيرې دا تير خطاکيداې نو سمدستي به بيرته زمونږ لورې ته راغلې واې»

«ته صحيح خبره کوې ،» اوروش ورته وويل « (ذکوبي)د انسان په بڼه کې يو طلسم او جادو دې ، دا نجلۍ د حشيشينو سره اوسيدلې او که نه د صلاح الدين ايوبي په خير بُت ئې هيڅکله هم نه شو ماتولاې»

ketabton.com - The Digital Library

«ماچې هغې ته کوم سبق ورزده کړې و هغه به هيڅ کله د حشيشين په وهم وګمان کې هم را نه شي. » ناجي ورته وويل « اوس د صلاح الدين ايوبي په ستوني کې د شرابو ورښکته کول پاته دي،» په دې وخت کې ناجي ته بيرون د قدمونو اواز تر غوږو شو. منډه ئې واخسته او بيرون را ووت، هغه (ذکويي)نه وه بلکه يو سپاهي روان و، ناجي دلرې ځخه د صلاح الدين ايوبي د خيمې په لور و کتل، پردې ئې را ځړيدلې او ساتونکې بيرون په پهره ولاړ وو ،هغه دننه ولاړ او اوروش ته ئې وويل « اوس زه په ډاډمنه توګه ويلاې شم چې زما (ذکويي)دا ستر بُت مات کړې دي.»

(٨)*****

دشپې اخرې برخه وه ، چې (ذکويي) د صلاح الدين ايوبي د خيمې ځخه ووتله ، هغه د ناجي د خيمې پر ځاې په بلې لورې ولاړه ، په لاره کې ورته يو سړې ولاړ و چې ټول وجود ئې د سره تر پښو پورې په يوه ډول لباس کې پټ شوې و. هغه په ډيره سوکه توګه (ذکويي)ته ورغږ کړ. هغه هم د همغه سړي په لور ورغله ، هغه سړي هغه يوې خيمې ته ورننويستله ، د لږ ځنډ وروسته هغه ددې خيمې ځخه ووتله او د ناجي د خيمې په لور ئې مخ کړ. ناجي تر دې وخته پورې بيدار پاته و ،هغه څو ځله بيرون را وتلې و او د صلاح الدين ايوبي د خيمې په لور ئې کتلي و ،او ګمان ئې کاوه چې (ذکويي) صلاح الدين ايوبي په خپل جال کې را ګيرکړې او هغه ئې د اسمان د شنو ځخه لاندې د ناجي د پست ذهنيت په لمن کې را غورځولې دي.

«اوروش ! » هغه وويل « شپه خو تيره شوه ، او هغه تر اوسه را نه غله .» ، « هغه به اوس کله هم را نه شي !» اوروش ورته وويلې ،« د مصر امير به هغه د خپله ځانه سره يوسي ، داسې ښاپيرۍ خو هيڅ شهزاده د لاسه نه ور کوي،...... ايا تا په دې هکله کله هم فکر کړې دي ؟»

«نه !»ناجي ورته وويل ، « ما دخپل چال په دې اړخ باندې کله هم فکر نه دې کړې»

«ايا دا نه شي کيداې چې دمصر امير د (ذکويي) سره په اصولي توګه واده وکړي ؟» اوروش ورته وويل « په هغه وخت کې به دا خطره وي چې نجلۍ به په مکمله توګه زمونږ له کاره ووځي ،»

«هغه خو ډيره هوښياره ده »ناجي ورته وويل « خو په رقاصو باندې څه باور ؟ هغه د رقاصې لور ده اوتجربه لرونکې ځان پلورونکې ، دوکه هم ورکولې شي»

هغه په ژور فکر کې ډوب ناست و، چې (ذکويي)په نابېره توګه دهغې خيمې ته ورننوتله ، هغې ورته په خندا کې وويل«اوس نو دخپل امير جسم مو وزن کړئ او دهمغې په اندازه طلا راوړئ ! تا خو ماته همدا انعام ټاکلې و »

«لمرې خو ووايه چې وشول څه؟» ناجي ترې په پوره ناقرارۍ سره و پوښتل.

«هماغه څه چې تا غوښتل !» (ذکويي) ځواب ورکړ ، تاته چا داويلې و چې صلاح الدين ايوبي د تيږې په څير کلک دي يا دفولادو په څير نه ويلي کيدونکې او يا داچې هغه مسلمانانو ته د الله ج سيورې دي.؟» هغې خپله پونده پر ځمکه ووهله او وئې ويل « هغه ددې شګو ځخه ، چې هوائې ذره ذره له ځانه سره له يوه ځاېه بل ته الوزوي ، هم ډيربې وسه او سپک دې»

«ستا د ښايست جادو او دژبې طلسم د هغې ځخه د شګو ډيرې جوړ کړې» اوروش ورته وويل » « او که نه دا کمبخته خو ستر او ولاړ غرو غر.»

«هو !ولاړ غر و .» (ذکويي)ورته وويل « خو اوس شګلوړه غونډۍ هم نه ده»

« ايازما په هکله هم څه خبره وشوه؟» ناجي ترې په بې صبرۍ سره و پوښتل.

«هو !»(ذکويي) ځواب ورکړ« پوښتنه ئې کوله چې ناجي څه ډول سړې دي ، ما ځواب ورکړ چې که په مصر کې پر چا باور کولې شي نوهغه يواځې اويواځې ناجي دي ، هغه بيا راځخه و پوښتل چې ته ئې څه ډول

ketabton.com - The Digital Library

پيژني ، ماورته وويل چې هغه زما د پلار ډير نژدې دوست دې ، زمونږ کور ته راغلې و او زما پلار ته ئې ويلې چې زه د صلاح الدين ايوبي غلام يم هغه که ماته په سمندر کې د ورغورځيدو حکم وکړي نو زه به ځان ور وغورځوم......بيا هغه له ما څخه و پوښتل چې ته خو پاکه نجلۍ ئې ، ما ورته وويل چې زه ستا وينځه يم ، ستا هر حکم د سر په سترګو منم ، وئې ويل چې د لږ وخت له پاره زما تر څنګ کښينه ، زه دهغې څنګ ته ورغلم بيانو که هغه تيږه وه موم و ګرزيد او ما هم دا موم په خپل قالب کې ور واچاوه. کله چې ترې را رخصتيدم نو زما څخه ئې ښښنه و غوښتله ، ويل ئې چې ما په خپل ژوند کې د لمړي ځل له پاره ګناه کړې ، ما ورته وويل چې دا ګناه نه ده ،تا له ماسره دوکه نه ده کړې ، زور دې را سره نه دې کړې ، زه دې د پادشاهانو په څير د حکم کولو له لارې نه يم را بللې ، زه پخپله راغلې يم او بيا به هم درته را ځم.»

نجلۍ هره خبره داسې باوري او په بربنډه توګه کوله لکه څنګه ئې چې جسم بربنډ و. ناجي د ډيرې خوښۍ څخه هغه پخپله متېو کې را و نغاړله ، او اوروش په داسې حال کې چې (ذکويي) ته ئې افرين وايه او ناجي ته ئې د هغې په دې بريا مبارکي ويله د خيمې څخه ووت.

*****(۹)

ددښتې د رازونو د ډکې شپې څخه چې کوم نوي سهار را و زيږيد ، هغه د نورو صحرائي سهارونو څخه ځانګړې نه و ، خو ددې سهار رڼا په خپلې تياري سينې کې يو راز پټ کړې و چې ټول ارزښت ئې د همدې اسلامي امت تر ارزښت پورې رسيده ، او د قيام له پاره ئې صلاح الدين ايوبي خوبونه ليدلې و او دهمدې تعبيراو تفسير په عزم باندې هغه را ځوان شوی و.

تيره شپه چې په دې دښته کې څه تير شوي و ، هغې دوه اړخونه درلودل ، چې د يوه اړخ څخه يوازې ناجي او دهغې بل سالار اوروش خبر درلود ، او دبل اړخ څخه ئې د صلاح الدين ايوبي ساتونکې ډله او په خپله ايوبي خبر درلوده. خو صلاح الدين ايوبي ، (ذکويي) او د ايوبي د څارکښۍ د څانګې مسئول علي بن سفيان هغه دري شخصيتونه و چې د پيښې ددواړو اړخونو په هکله ئې پوره پوره مالومات درلوده.

ناجي سلطان صلاح الدين ايوبي اودهغې ملګري په ډير ښه شان او شوکت سره رخصت کړل ، دلارې په دواړو خواو کې سوډاني عسکر و د «صلاح الدين ايوبي دې ژوندې وي» اوازونه پورته کيدل ، صلاح الدين ايوبي ددوی د اوازونو دځواب له پاره خپل لاسونه خوځول ،د خندا او نورو تکلفاتو هيڅ پروا ئې و نه کړه. دناجي سره ئې لاس ورکړ، خپله آس ته ئې لغته ورکړه دهغه وروسته د هغه ساتونکو او د دولت کارکونکو هم خپل آسونه و ځغلول ، خپل مرکزي دفتر ته په رسيدو سره ئې ، علي بن سفيان او يو بل نائب دخپله ځانه سره دننه دفتر ته يوړل ، او دروازه ئې له دننه څخه بنده کړه ، هغوی ټوله ورځ په همدې کمره کې بند پاته شول ، کله چې لمر پريوت ،او شپه تياره شوه نو د کمرې په داخل کې غذا خو پريږده چې اوبه هم نه پيدا کيدې. لږ څه شپه تيره وه چې درې واړه بيرون را ووتل او خپلو خپلو کورونو ته روان شول. علي بن سفيان ترې را جدا شو ، نو د ساتونکو د ډلې قومندان هغه تم کړ او ورته ئې وويل « محترما ! زمونږ دنده ده چې حکم و منو او ژبه بنده وساتو، خو زما په ډله کې يو ډول ناهيلهي او بې اطميناني راپيدا شوی ده ، او پخپله زه هم دهمدې ناهيلهي ښکار ګرځيدلې يم.»

«څه ډول نا هيلهي؟» علي بن سفيان ترې وپوښتل.

«ساتونکي وائي ، کله چې يوه فوځ ته د شرابو د څښلو اجازه وي نو مونږ ترې ولې منه کړل شوی يو؟»

قومندان ورته وويل « که چيرې ته زما دا ګيله بدسترګي ګڼې نو سزا راکړه خو زما ګيله واوره ، مونږ خپل امير د اللهج غوره بنده ګڼو ، او پر هغه د زړه له کومې ځاريدو ته تيار و ، خو تيره شپه.......»

ketabton.com - The Digital Library

«دهغې خیمې ته یوه رقاصه ورغلې وه ،» علي بن سفیان دهغې خبره ور پوره کړه او وئې ویل «تا هیڅ ډول بدسترګي نه ده کړې ، ګناه که امیروکړې او یا غلام ، په سزا کې ئې هیڅ توپیر نه شته. ګناه په هر حال ګناه ده ، زه تا ته داډ درکوم چې د رقاصې او د مصر د امیر تر منځ لیدنه د ګناه سره هیڅ تړاو نه درلود ، دا چې څه شوی، زه ئې اوس نه شم درته بیانولاي ، سوکه سوکه د وخت په تیریدو سره به هر څه تاسې ته پخپله مخته راشي چې په هغه شپه څه شوی و؟» هغه د قومندان په اوږه لاس کښیښود او ورته ئې وویل « ای عامر بن صالح ! زما خبره په غور سره واوره ، ته پخواني عسکر ئې ، په ښه توګه پوهیږې چې د فوځ او د فوځ د مشرانو څه رازونه وي چې خوندي ساتل ئې زمونږ د ټولو دنده ده. د مصر د امیر خیمې ته د رقاصې ورتګ پخپله یو راز دي ، خپل سرتیري په هیڅ ډول شک کې مه پریږده ، او چاته ئې یادونه هم و نه کړې چې د شپې څه تیر شوی دي.»

دا قومندان دعلي بن سفیان د ذهنیت او ورتیا څخه پوره پوره خبر و ، په دې اساس ډاډمن شو او د خپلې ساتونکې ډلې شکوک ئې هم ورختم کړل.

بله ورځ صلاح الدین ایوبي د غرمې ډوډۍ خوړله ، چې هغه ته خبر ورکړل شو چې ناجي ئې کتلو ته راځي ، صلاح الدین ایوبي د ډوډۍ څخه لاس پریمینځه او د ناجي سره کښیناست ، د ناجي مخ ښوول چې لږ څه اندېښمن غوندې هم دي او په غصه هم، هغه په نښتونکې اواز سره وویل ،« درونډ امیره ! ایا دا حکم تا ورکړې چې د سوډاني ساتونکې فوځ دغه پنځوس زره کسان په هغه فوځ کې ورګډ کړئ چې همدا اوس تیار کړل شوی دې ؟»

«هو ناجي !» صلاح الدین ایوبي په زغم سره ځواب ورکړ،« ما پرون ټوله ورځ او دشپې یوه برخه د همدې موضوع د حل له پاره پوره فکر او غور وکړ او د پوره دقت وروسته مې دا پریکړه وکړه چې هغه فوځ چې ته ئې سالار ئې ، د مصر په فوځ کې داسې ورګډ کړل شي چې په هرې ډلې کې د سوډانیانو د نفرو شمیره لس په سلو کې وي، او تا ته به داحکم هم در رسیدلې وي چې ته اوس ددې فوځ سالار نه ئې ، ته د فوځ په مرکزي دفتر کې په خدمت ګمارل شوی او همدلته به خدمت ته راشې.»

«د ستر مقام خاونده !» ناجي ورته وویل « ماته دکوم جرم سزا راکول کیږي ؟»

«که چېرې دا پریکړه دې خوښه نه وي نو د فوځ څخه جدا شه ،» صلاح الدین ایوبي ورته وویل.

«داسې معلومیږې چې زما پر خلاف کوم سازش شوی دې »ناجي ورته وویل « تاسې باید په دې هکله تحقیق وکړئ ، زه په مرکز کې زیات شمیر مخالفین لرم ،»

«زما ګرانه دوسته !» صلاح الدین ایوبي ورته وویل «ما دا پریکړه یواځې په دې خاطر کړېده چې زما د دولت او فوځ څخه د سازشونودا لړۍ د تل له پاره بیرون شي ، او ما دا پریکړه په دې خاطر کړېده چې په فوځ کې د یو چا رتبه ، که څه هم ډیره پورته وي، او یا ډیره ټیټه وي هغه به شراب نه څکې ، رمباړې به نه وهي او نه به په عسکري جشنونو کې نڅا ، ګډا او سندرې وي.»

«خو درونده مشره !» ناجي ورته وویل «ما خو له حضور څخه اجازه اخستې وه »

«او ما د نڅا ، ګډا او سندرو اجازه په دې خاطر ورکړې وه چې دا فوځ ، چې ته ئې د اسلامي امت ساتوندویان ګڼې ،دهغوی په اصلي بڼه کې ووینم. زه پنځوس زره کسان له یوه سره ګوښه کولاي نه شم په دې خاطر هغوی په مصري فوځ کې مدغموم تر څو دهغوی کړنې درستې کړم او دا هم واوره ، چې په مونږ کې هیڅ سوډاني ، مصري ، یمني اوعجمی نه شته ، ټول مسلمانان دي ، بیرغ مو یو دي او مذهب مو یو دي.»

«درونډ امیر به زما د حیثیت په هکله فکر هم کړې وي چې زما حیثیت ته به څه پاته شي ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«هغه چې ته ئې وړتيا ولري !» صلاح الدين ايوبي ورته وويل « په خپله تيره شوی (ماضي) باندې پخپله فکر وکړه ، دا ضروری نه ده چې د خپلو کارونو قصې را ته بيان کړې....... سمدستي بيرته ولاړ شه او د دخپل فوځ سپاهيان ، ځناور ،او د خوراک څښاک او ......دسامانونو کاغذونه تيار کړه او زما نائب ته ئې وسپاره ، په اوه ورځو کې دننه دننه بايد زما د حکم تعميل وکړل شي»

ناجي غوښتل څه ووائې ، خو صلاح الدين ايوبي د ليدنې د ځاې څخه بيرون شو.

*****(۱۰)

داخبره د ناجي حرم ته هم رسيدلې وه چې د مصر اميرسلطان ايوبي، يوې نڅونکې نجلۍ (ذکويي)ته دخپل ځان سره تړوله شپه د ناستې شرف وربښلې و. د (ذکويي) پر خلاف د حسد او کينې اور لا د پخوا څخه د سرو لمبو په څير هرې لورې ته خوله اچوله ، ځکه دهغې د راتګ څخه ډير لږ وخت تير شوی و خود هغې ښکلا او ښايست په ناجي دومره اغيز کړې و چې هغه ئې د همغه لمړې ورځې څخه دخپل ځان سره ځاې ناستې و ګرځوله ، هغې ته ئې د لږ ځنډ له پاره هم هغه حرم ته د تللو اجازه نه ورکوله چېرته چې هغه دوه نورې نڅونکې ښايسته نجونې اوسيدلې ، هغه (ذکويي) ته ځانته کمره ورکړې وه. هغو دوه نورو نجونو ته دا نه وه څرګنده چې ناجي هغې ته د صلاح الدين ايوبي دموم کولو او په دام کې د را نښلولو ترينينګ ورکوي ، او داچې ناجي د (ذکويي)سره يو ځاې په يوې ډيرې سترې تخريبي منصوبې باندې کار کوي. دانورې دواړه نڅونکې نجونې به هغه وخت نورې هم د اور په لمبوکې ورتيدې چې کتل به ئې چې دغې نوې نڅونکې دهغوی په عاشق پوره برلاسې موندلی دې. په دې خاطر ئې د (ذکويي) پر خلاف کينه اونفرت نور هم ډيرښت وموند ، دحرم دغه دواړه نجونو غوښتل (ذکويي)ته سمه او کلکه سزا ورکړې ،او اوس چې ددې څخه هم خبرې شوی چې (ذکويي)د مصر داميرهم دومره زياته خوښه شوی چې تړوله شپه ئې له ځانه سره په خيمه کې ساتلې وه. نو ددې خبرې اوريدو سره هغوی نورې هم ليونۍ شوی وې. خو هغې ته د سزا ورکولو يواځنۍ لار دهغې له منځه وړل و. د وژلو او له منځه وړلو دوه لارې کيداې شوی. زهر او يا اخستل شوی قاتل ، چې هغه په خوب کې ووژني ، خو په اوسني وخت کې دغه دواړه لارې شونې نه ښکاريدې ، ځکه چې (ذکويي) بيرون نه رواتله ، او د زهرو د ورکولو له پاره هلته ورتګ نه شو کيداې ،

دې دواړو نڅونکو دحويلۍ د ترټولو چالاکه خادمه دخپل ځان سره دملګرې کولو هڅه و کړه ،هغه ته به يې انعامونه ورکول ، خوکله چې د کينې او حسد اخرې پولو د هغوی په سترګو کې وينې را پيدا کړې ،نو هغوی يو قدم نور هم مخته واخست او دې نوکرې ته ئې د هغې د خوښې دانعام دور کولو لالچ ورکړ اوخپله موخه ئې ورته و ښووله ، دا نوکره ډيره قوي شکله او چالاکه ښځه وه ، هغې ورته وويل چې د سالار د اوسيدو ځاې کې (ذکويي)ته د زهرو ورکول شونې نه دې نو موقع او فرصت نه په ګټې پورته کولو سره به هغه په خنجر ووهی ، او ددې کار له پاره وخت ته اړتيا ده ، هغې وعده وکړه چې د (ذکويي)تګ راتګ به تر نظر لاندې ساتې، کيداې شي داسې فرصت ډير ژر په لاس راشي ، دغه بدمعاشې ښځې دا هم وويل چې که چيرې کوم وخت په لاس ورنه شي نو د حشيشينو ملاتړ ته به ورغږ کړې ، خو هغې ددې کار له پاره ډيره زياته بدله غوښتله ، دواړه نجونو ورته ډاډ ورکړ چې څومره چې غواړې همغومره بدله به ورته ورکړل شي.

*****(۱۱)

ناجي د غصې څخه تک سور په خپلې کمرې کې اوخترا اوخت ، (ذکويي)د هغې د يخولو ډيرې هڅې کړې وې ، خو دهغې غصه د سرېدو پر ځاې نوره هم ګرميدله.

ketabton.com - The Digital Library

«ته ما پرېږده چې زه يوځل هغه ته ورشم» (ذکويي) په څلورم ځل ورته وويل «زه به هغه د شيشې په بوتل کې ورننه باسم»

«بېکاره ده !» ناجي په قهرجنه لهجه وويل « هغه کمبخته حکم نامه هم جاري کړې ده ، او پرهغې عمل هم پيل شوی دی ، زه ئې د هيڅ ځای د پرېښولو کړې نه يم ، پر هغه ستا جادو اغيز نه دی کړی ،ما ته څرګنده ده چې زما پر خلاف دا سازش کونکي عناصر ځوک دي ، هغوی زما د لوړ شخصيت سره کينه لري ، زه د مصر امير ټاکل کېدونکي وم ،هغه وخت چې زه يو معمولي سالار هم وم ما ددې ځای پر حکمرانانو حکومت کړې دی ، اوس ما ته هغه سالاري هم پاته نه شوه» ، هغه دروازه چې دننه را وغوښت ، او ورته ئې وويل چې پرته د ځنډه ، ډېر ژر اوروش را حاضر کړه.

د هغه د راز ملګرې او نائب اوروش راغې ، نو ناجي د هغې سره هم په همدې موضوع خبرې وکړې ، هغه اوروش ته کوم نوی خبر نه درلود ، ځکه هغه د اوروش سره د صلاح الدين ايوبي د حکم نامې په هکله تردې دمخه هم تفصيلي خبرې کړې وې ، خودوی ددې حکم نامې پر خلاف د څه عکس العمل د ښوولو په هکله لا تر اوسه فکر نه وکړې ، اوس د هغې په ذهن کې يو پلان راغلی و، نو اوروش ته ئې وويلې ،«ما د ځوابي عمل په هکله فکر کړی»

«څه !»

«بغاوت !» ناجي ورته وويل ، اوروش چپ چاپ هغه ته وکتل ،ناجي ورته وويل « ته ولې حيران شوی؟ ايا تاته په دې هکله څه شک شته چې دا پنځوس زره سوډانيان به زما وفاداره نه وي ؟ ايا دوی به د صلاح الدين ايوبي په نسبت زما او ستا د حاکم پاته کيدو غوښتونکي نه وي؟ ايا ته خپل فوځ ددې خبرې په کولو سره بغاوت ته نه شې تيارولای چې ورته ووائې «تاسې به د مصريانو غلامان ګرځئ ؟»»

اوروش ژوره ساه واخسته او وئې ويل«ما په دې هکله فکر نه و کړې ، د بغاوت کار د ستړګو په رپ سره ترسره کيږی. خو د مصر نوي فوځ بغاوت ټکولای شي ، دمصر فوځ ته کومک هم ور رسيدای شي ، حکومت سره د ټکر کولو او سرجنګولو ترمخه مونږ بايد په دې ستونزې باندې پوره غور وکړو »

«ما په دې ستونزې هم غور کړې دی » ناجي ورته ځواب ورکړ.« زه عيسايي پادشاهان د کومک له پاره را بلم، ته دوه پيغام وړونکي تيار کړه ، هغوی ډير لرې ليږم، را شه زما خبرې په غور سره واوره.

(ذکويي) ! ته خپلې کوټې ته ولاړه شه .» (ذکويي) خپلې د ناستې ځای ته ولاړه اوهغوی دواړه ټوله شپه په همدې ځای کې په خبرو کولو اوپلان جوړولو کې مشغول پاته شول.

*****(۱۲)

صلاح الدين ايوبي د دواړو فوځونو د يوځای کيدو او مدغم کيدو له پاره اوه ورځې وخت ټاکلې و، په دې هکله کاغذي کارونه روان و. ناجي هم په پوره توګه تعاون کاوه ، څلور ورځې تيرې شوی وې ، په دې دوران کی ناجي يو ځل بيا د صلاح الدين ايوبي سره کښيناست ، خو هيڅ ډول شکايت او ګيله ئې و نه کړه ، د خپل تفصيلي را پور په ورکولو سره ئې صلاح الدين ايوبي په دې ډاډمن کړ چې په اومه ورځ به دواړه فوځونه يوبل کې مدغم کړل شي. د صلاح الدين ايوبي نائبينو هم هغه ته ډاډ ورکړ چې ناجي په پوره توګه

ketabton.com - The Digital Library

تعاون کوي ، خو د بن سفيان را پور لږ څه اندېښنه را پيدا کوله ، دهغې جاسوسي شبکې را پور ورکړې و چې په سوډاني فوځ کې نا ارامی او نا قراري مخ په ډېرېدو ده. هغوی مصري فوځ سره په يوځاې کېدو خوښ نه دي ، دهغوی تر منځ دا افواه خپرېږي چې په مصري فوځ کې د ادغام نه وروسته به دهغوی حيثيت د غلامانو په څير شي، هغوی ته به د غنيمت مالونه هم نه ورکول کيږي، او د هغوی څخه به د درنو کارونو د تر سره کولو کار اخستل کيږي، او د ټولو ستره خبره دا چې هغوی ته به د شرابو د څښلو اجازه هم نه ورکول کيږي. علي بن سفيان دا ټول راپورونه صلاح الدين ايوبي ته ور ورسول ، ايوبي ورته وويل چې دا خلک د ډيرې مودې څخه په عيش او عشرت کې را لوي شوي دي. په دې خاطر به هغوی په دې نوي بدلون خوښ نه وي، زه ډاډمن يم چې هغوی به د نوو حالاتو او چاپيريال سره ځانونه عادي کړي.

« ربنتيا ! دهغې انجلۍ سره دې بيا ليدنه شوې که نه ؟» صلاح الدين ايوبي تري و پوښتل.

«نه !» علي ځواب ورکړ ، « هغه سره د ليدنې امکانات په نظر نه راځي ، زما کسان نه دې توانيدلې له هغې سره بياووينې، هغه اوس ناجي په زندان کې بنده کړې ده ، »

ددې څخه يوه شپه د مخه يوه پيښه وشوه ، شپه لږ لږ تياره شوې وه ، (ذکوبي) په خپله کمره کې ځانته ناسته وه ، ناجي او اوروش په بله کمره کې و ، هغې د آسونو د پښو اواز واوريد ، پرده ئې لرې کړه او وئې کتل چې بيرون د چراغونو په رڼا کې دوه آسپ سواره د اسونو څخه را کوز شول. د لباس له اړخه هغوی تاجران معلوميدل ، خو د آسونو څخه د را کوزيدو وروسته هغوی نيغ د ناجي د کمرې په لور ولاړل ، نو دهغوی د چال څخه را څرګندېده چې هغوی تاجران نه دي ، په همدې وخت کې اوروش بيرون را ووت ، دواړه سپاره د هغه په کتلو سره و دريدل ، اوروش ته ئې د سپاهيانو په څير سلام وکړ. اوروش د هغوی شاوخوا ته وکتل او دهغوی د لباس ننداره ئې وکړه، بيا ئې هغوی ته وويل چې وسله مو چېرې ده ، دواړو ورته خپلې وسلې و ښوولې ، دهغوی سره کوچنۍ توري او خنجرونه وو، اوروش هغوی دننه يوړل ، دروازه چې په دروازه کې ولاړه و.

(ذکوبي) په ژور فکر کې ډوبه شوه ، هغه د خپلې کمرې څخه را ووته او د ناجي دکمرې په لور ئې مخه کړه ، خو دروازه چې هغه په دروازه کې و دروله ، او ورته ئې وويل چې هغه ته حکم شوی دی چې هيڅوک هم دننه را پرې نږدي. حال دا چې (ذکوبي)ته هلته داسې مقام ورپه برخه شوی و چې قومندانان ئې هم د حکم لاندې و ، د دروازه چې په درولو سره هغې محسوس کړه چې کومه مهمه خبره شته ، هغه ته را په ياد شو چې تېرې دوه شپې تر مخه ناجي دهغې تر مخه اوروش ته ويلي و چې « زه عيسائي پادشاهان دکومک له پاره راغواړم ، ته دوه پيغام وړونکي تيار کړه ، چې هغوی ته تر ډېر لرې ځايه پورې تګ ور په غاړه دي.» او بيا هغې ماته حکم وکړ چې خپلې کمرې ته ولاړه شي. او هغه د بغاوت خبرې هم کړې وې. »

هغې د دې ټولو خبرو په هکله هر اړخيزه فکر وکړ او بيرته خپلې کمرې ته ولاړه ، دهغې او د ناجي د ځانګړې کمرې تر منځ يوه دروازه وه چې هغې بلې لورې ته تړلې وه، هغې د همغې دروازې سره غوږ ونيو ، ددننه څخه د سوکه خبرو اواز را ته، خو په خبره ئې ځوک نه شو پوهيداې ، د لږځنډ وروسته هغې ته د ناجي لوړ اواز په غوږ شو ، چې وئې وويل« د ابادېو څخه لرې اوسئ ، که چېرې ځوک مو په شک کې د نيولو هڅه وکړي نو تر ټولو لمړې دا پيغام له منځه يوسئ ، په خپل ځان باندې هم لوبې وکړې او هر ځنډ چې په لار کې درته را مخته

ketabton.com - The Digital Library

کيبري هغه له منځه يوسئ ، ستاسي سفر به څلور ورځې اخلي ، خو هڅه وکړئ چې په درې ورځو کې ورسيږئ، دشمال شرق لورې ته ، لورې هير نه کړئ، شمال شرق»

دواړه کسان بيرون راووتل ، (ذکويي) هم بيرون را ووتله ، هغې و کتل چې دواړه په آسونو سپريږي،ناجي او اوروش هم بهر ولاړ دي ، کيداي شي سپرو ته د خداي پامانۍ په خاطر را وتلي وي ، سپاره په ډيره چټکۍ سره روان شول ، ناجي چې کله سترګې په (ذکويي)باندې و لګيدې نو ور غږئې کړ او ورته ئې وويل« زه بيرون ځم ، کار مې ډير زيات دې ، ته ارام وکړه ، که چيرې په ځانته والي کې دې زړه تنګيږي نو د حويلۍ په انګړ کې قدم وهه .»

«هو !»(ذکويي) ورته وويل « د هغه وخته څخه چې دلته راغلي يم بيرون نه يم وتلې .»

ناجي او اوروش ولاړل ، (ذکويي) ځوغه واغوستله ، په ملابند کې ئې خنجر ښخ کړ او د حويلۍ په لور روانه شوه ، هغه ځاي يو څو سوه ګزه لرې و ، هغې ناجي ته دا ډاګيزه کوله چې هغه حويلۍ ته ورغلي ، دروازه چې ته هم هغې همداسې ويلي و ، حويلۍ ته په ورننوتلو سره د حويلۍ اوسيدونکي ټول حيران شول ، هغه دلمړي ځل له پاره هلته تللې وه ، ټولو په ډير درنښت سره هغې ته ښه راغلاست وواية ، هغه دوه نجونو ، چې ددې د وژلو پلان ئې ترتيب کړې و ، هم ورته ښه راغلاست وواية ، (ذکويي)د ټولو سره لاس ورکړ او دهر يوه سره ئې خبرې وکړې او بيرته ولاړه ، هغه ملازمه هم هملته وه چې ددې د وژلو له پاره ورته پلان ورکړل شوی و. هغې (ذکويي)ته په ډيره ژوره توګه وکتل ، خو (ذکويي)بيرون را ووتله ،

د حويلۍ او دناجي د ځاي ترمنځ لاره د لوړو ژورو نه جوړه وه، (ذکويي) چې کله د حويلۍ څخه ووتله نو د ناجي د استوګنځاي په لور د تللو پر ځاي ډيره په چټکۍ سره په يوې بلې لورې روانه شوه. د هغې پسې وروسته يوبل تور سيورې هم را روان و. هغه د کوم انسان پرته بل څه نه شو کيداي ، خو د سر نه ترپښو پورې په يوډول لباس کې پټيدل ئې يوه بُت ته ورته و ، کله چې (ذکويي) خپل تګ نور هم چټک کړ نو دې سيورې هم په خپل تګ کې تيزوالي راووست. مخته ګڼ ځنګلي بوټي و ، (ذکويي)هملته پټه شوه ، تور سيورې هم په همدې ځنګل کې ورک شو. ددې څخه نژدې سل يونيم سل ګزه لرې د صلاح الدين ايوبي استوګنځاي و ، چې په چاپير کې ئې د فوځ لوړو رتبه مامورين اوسيدل.

(ذکويي)همغې لورې ته تلله، د هغې د خوزيدو سره سم هغه تور سيورې هم را پورته شو ،سپوږمۍ ډيره صافه وه ، خو ددې سره سره بياهم دهغې سيورې مخ په نظر نه راته ، دهغې د پښو او قدم اواز هم نه پورته کيده ، د سيورې لاس پورته شو او په لاس کې ئې خنجر و ځليد ، او په ډيره چټکۍ سره ئې خنجر د (ذکويي) د کيڼ اړخ اوږې او څټ ترمنځ ورننويست ، (ذکويي) اواز و نه ويست او خنجر ئې له تنې وويست ، (ذکويي)ددومره ستر زخم د خوړلو سره سره بياهم په ډيره تيزۍ سره خپل خنجر دملابند څخه راوويست ، کله چې هغه سيورې پرې بل وار کاوه نو (ذکويي) د هغې د خنجر لاس په خپل لاس کې کلک کړ او په خپل خنجر ئې دهغې سينه وڅيرله. هغه اواز واوريد ، او دا اواز د يوې ښځې اواز و ، (ذکويي) ددويم وار له پاره خنجر پورته کړ او دا ځل ئې د هغې په ګلمو کې ئې ورننويست ، ددې سره يوځاي دهغې په خپل اړخ کې هم خنجر و لګيد خوزخم ئې ډير ژور نه و. سيورې د زخمونو له لاسه پر ځمکه را پريوت ،

(ذکويي)دا ونه کتل چې پر دې دا غلچکي يرغل کونکې څوک و ، هغې منډه واخسته ، د هغې د جسم څخه وينه بهيده ، هغې ته د صلاح الدين ايوبي استوګنځاي د سپوږمۍ په رڼاکې تر سترګو شو. نيماي لاره ئې

ketabton.com - The Digital Library

وهلی وه چې سر پرې و ګرځید،دهغې په تګ کې سستوالې راپیدا شو ، هغې چیغې پیل کړې « علي.. ایوبي ،... علي ....ایوبي..» دهغې کالي په وینو سره شوی و او په ډیره سختۍ سره ئې قدم اخستلاي شو. دهغې منزل ته ډیره لږه لار پاته وه خو هلته ته ئې رسیدل ورته شوني نه ښکاریدل. هغه په پرلپسې توګه علي بن سفیان او صلاح الدین ایوبي ته اوازونه کول، هلته نژدې یوه ساتونکې پهره کوله ، دغه ساتونکې د هغې اوازونه واوریدل نو ورمنډه ئې کړه (ذکوبي) پر هغې ور ولویده او ورته ئې وویل « ما د مصر امیرته ورسوه ،ژر کوه ، ژر کوه ، ساتونکې چې هغه په وینو ککړه وکتله نو په اوږه ئې را واړوله او منډې ئې کړې.

*****(۱۳)

صلاح الدین ایوبي په خپلې کمرې کې ناست د علي بن سفیان راپور ئې اوریده ، دهغه دوه نور نائبان هم ورسره یو ځاې و. دا راپورونه دومره په زړه پورې نه و. علي بن سفیان د بغاوت اندېښنه ښووله چې غور پرې کیده، دروازه چې د ویرې په حال کې دننه را ننوت، او وئې ویل چې یو سپاهي یوه زخمي نجلۍ په شا ددروازې بیرون ولاړ دې ، او وائې چې دا نجلۍ د مصر د امیر سره کتل غواړي ، ددې خبرې داوریدو سره سم علي دغشي په څیر د کمرې څخه بیرون راووت. د هغې پسې صلاح الدین ایوبي هم را منډه کړه ، انجلۍ ئې دننه راوړه ، صلاح الدین ایوبي وویل چې سمدستي طبیب او جراح را وبولئ ،نجلۍ د صلاح الدین ایوبي په پالنګ باندې واچول شوه ، د لږ ځنډ وروسته پالنګ په وینو تک سور شو.

«هیڅوک مه را بولئ ،» نجلۍ په کمزورې اواز سره وویل ، «ما خپله دنده تر سره کړې ده»

«ته چا زخمي کړې ئې (ذکوبي)؟» علي بن سفیان ترې و پوښتل.

« تر هر څه لمړې ضروري خبرې واورئ» (ذکوبي) ورته وویل « دشمال شرق لورې ته دوه اسپ سواره ولیږئ ، هغوی ته به دوه سواره تر سترګو شي ،د دواړو بادامی رنګ چوغې په ځان کې دي ، د یوه آس سور او دبل تور دې ، هغوی د تاجرو په څیر دي، دهغوی سره د سالار ناجي یو پیغام دې چې عیسائي پادشاه فرینک ته ئې استولې دې ، د ناجي دا سوډاني فوځ به بغاوت کوي ، ماته ددې اخوا نور څه معلوم نه دي ،ستاسې سلطنت دستر ګواښ سره مخ دې ، هغه دوه سپاره په لار کې و نیسئ ، دهغوی سره د پیښې ټول تفصیل موجود دې.، په همدې خبرو خبرو کې په (ذکوبي)باندې بې هوشي راغله.

دوه طبیبان راغلل ، هغوی د (ذکوبي)د وینې د بندولو هڅه وکړه ، دهغې په خوله کې ئې دوائې ور واچوله ، چې په اغیز ئې هغه یوځل بیا دخبرو کولو شوه، هغه ضروري پیغام رسولې و ، دهغې وروسته هغې نورې ټولې خبرې چې ورته معلومه وې ، واورولې ، دنمونې په توګه ناجي د اوروش سره څه ډول خبرې کولې ، او هغه ئې څه ډول د خبرو له ځاې څخه خپلې کمرې ته استولې وه ، دناجي غصه او منډې ترړې ، ددوه سپرو راتګ،........ بیا هغې وویل چې هغه نه پوهیږي چې پر هغې باندې یرغل کونکې څوک و. ځکه هغې د فرصت او وخت نه په ګټې اخستلو سره دراپور ورکولو په خاطر دې خوا د راتګ هڅه کوله چې د شا له خوا چا پرې د خنجر وار وکړ. هغې هم د خپل خنجر په واسطه په یرغل کونکې باندې وار وکړ ، دیرغل کونکې اواز دا په ډاګه کوله چې یرغل کونکې کومه ښځه ده. هغې د یرغل او حملې ځاې ور وښود ، هغه ځاې ته ئې سمدستي ساتونکې ور واستول ، خو (ذکوبي)ویلې و چې هغه ژوندۍ نه شي پاته کیداې، ځکه چې زما خنجر دهغې په سینه او ګُلمو کې ور ننوتې دې.

ketabton.com - The Digital Library

وينه نه دريدله ،ډيره وينه له مخکې بهيدلې وه ، (ذکويي)د صلاح الدين ايوبي لاس و نيو او ښکل ئې کړ نو وئې ويل « الله دې تا او ستا سلطنت تل سلامت ولري ، ته ماتې خوړونکې نه ئې ، له ما څخه ډير هيڅوک دا نشي ويلاې چې د صلاح الدين ايوبي ايمان څومره ټينګ او پوخ دې.» بيا ئې علي بن سفيان ته مخ را واړاوه، «ماخو به څه کمې نه وي کړې ؟ هغه دنده چې تا را سپارلې وه هغه مو پوره کړېده »

«تا د هغې څخه چې مونږ درته ويلې و زياد وکړل» علي بن سفيان ورته وويل ،« زما په وهن او ګمان کې هم نه و چې ناجي به تر دې حده پورې خطرناکه کارونه وکړي او تا ته به د خپل ځان ځارنه درپيښه شي ،ما خو ته هلته يواځې د څارکښۍ له پاره ليږلې وي.»

«کاش چې زه مسلمانه وائې » (ذکويي)ورته وويل ، د هغې دسترګو څخه اوښکې را روانې شوى ، نو وئې ويل «زما ددې کار هرڅومره بدله چې ماته راکول غواړئ ، هغه زما رانده پلار او په ناروغيو اخته مور ته ورکړئ، زه دهغوى مجبوريتونو د دولس کاله په عمر نڅونکې ګرځولې وم.»

د (ذکويي)سر يوې لورې ته پريوت ، سترګې ئې نيمائې پرانستې وي او شونډې ئې داسې خلاصې وي لکه څوک چې مسکې شي. طبيب ئې په نبض لاس کښيښود او د صلاح الدين ايوبي په لورئې وکتل او سرئې و خوځاوه ، د (ذکويي) روح د هغې د جسم څخه الوتې و.

صلاح الدين ايوبي وويل « داچې د هر مذهب سره وه ، خو په پوره عزت سره ئې خاورو ته و سپارئ ، هغې د اسلام له پاره ځان ځار کړ، حال داچې که هغې غو ښتلې نومونږ ته ئې دوکه هم راکولې شوه.»

دروازه چې راغې او وئې ويل چې ، بيرون د يوې ښځې لاش راوړل شوى ، لاړل او وئې کتل چې دنيمائې عمر د يوې ښځې لاش دې ، دپيښې په ځاې کې دوه خنجره موندل شوى ، دا ښځه هيڅا هم نه پيژندله ، دا د ناجي د حويلۍ ملازمه وه چې د انعام په خاطر ئې په (ذکويي) باندې وژونکې غلچکې يرغل کړې و. (ذکويي)د شپې شپې د فوځي رسم ورواج په ترسره کولو په ډير درنښت سره خاورو ته و سپارل شوه، او د ملازمې لاش ته ئې يوه کنده وويستله او خاورې ئې پرې واوړولې ، دواړه په ډيره پټه توګه خاورو ته و سپارل شو ، کله چې د هغوى د خاورو ته د سپارلو پروګرام روان و نو صلاح الدين ايوبي دښه نسل اته آسونه راوغوښتل او دخپلو ساتونکو څخه ئې اته کسان و ټاکل او هغوى ئې دعلي بن سفيان په مشرۍ د ناجي د هغه دوه استازو پسې ، چې د ناجي پيغام ئې له ځانه سره دعيسايانو پادشاه ته ور وړ، واستول.

«(ذکويي) څوک وه ؟»

دا د مراکش د هيواد يوه نڅونکې رقاصه وه ، هيچاته معلومه نه وه چې مذهب ئې څه دې ؟ هغه نه مسلمانه وه اونه عيسايي، لکه څنګه چې وويل شول چې علي بن سفيان د صلاح الدين ايوبي د انټليجنس (Intelligence) يعنې د څارکښۍ او د رازونو د راټولولو د څانګې مشر و ، او هغه ته د نورو د اسرارو او رازونو د موندلو له پاره مختلفې لارې غوره کول و ، نو په دې اساس صلاح الدين ايوبي هغه له خپله ځانه سره مصر ته راوستې و، دلته په راتللو سره ورته څرګنده شوه چې د سوډاني ساتونکې لښکر دډلې سالار ناجي يو سازشي او شيطان صفته انسان دې ، هغه د ناجې د حال د معلوملو له پاره دهغې پسې دخپلو جاسوسانو جال غوړولې و. هغه ته د راز يوه دا پټه ډاګيزه شوه چې ناجي د حسن بن صباح د فدايانو په څير خپل مخالفين دښايسته نجونو او حشيشو په واسطه په خپل جال کې را ننبلوي ، يا ئې د خپل ځان غلاموي او

ketabton.com - The Digital Library

يا ئې له منځه وړي ، علي بن سفيان د ډيرو زياتو هڅو وروسته (ذکويي)د مراکش ځخه را وبلله ، او په خپله ئې د انسان پلورونکو په بڼه کې هغه په ناجي و پلورله ، ددې نجلۍ سره داسې جادو و چې دهغې په واسطه ناجي غوښتل هغه د صلاح الدين ايوبي پر خلاف استعمال کړي ،خو هغه په خپله ددې نجلۍ په دام کې و نښت ، نښتل هم داسې چې د خپل نائب سالار سره ئې ددې نجلۍ تر مخه د راز ډيرې مهمې خبرې هم کولې.

ناجي (ذکويي)د جشن په شپه د صلاح الدين ايوبي خيمې ته واستوله ، او پر خپله دغه بريا باندې ، چې هغه د صلاح الدين ايوبي بُت ورمات کړ ، ډير وياړيده ، د هغه ګمان داو چې اوس به هغه دهمدې نجلۍ په لاسو شراب هم ځښې ، او په دې ترتيب به هغه خپل مريد او غلام وګرځوي ، خو دهغې شيطانانو ته هم دا پوهه نه وه وريه برخه شوې چې (ذکويي) پخپله د صلاح الدين ايوبي جاسوسه ده ، هغه ورته هلته په خيمه کې راپورونه ورکوي ، او بيرته د صلاح الدين ايوبي ځخه د راتلونکو پروګرامونو په هکله هدايت اخلي. (ذکويي)د هغې دخيمې ځخه د وتلو وروسته بلې لورې ته تللې وه ، چې هلته ورته د سر نه تر پښو پورې پټ يو انسان انتظار کاوه ، هغه انسان پخپله علي بن سفيان و ، چې هغه ورته څه نورې لارښوونې هم وکړې ، دهغې وروسته (ذکويي)د ناجي د کوره څخه بيرون را و نه شوه وتلاې ، په دې خاطر هغې علي بن سفيان ته بل کوم راپور ورنه شو کړاې ، خو کله چې ورته وخت تر لاسه شو او هغه دهمدې راپور د ورکولو له پاره چې د الله پرته بل چاته معلوم نه و ، را ووتله،نو د هغسې پيښې سره مخ شوه ، دا د (ذکويي) بدنصيبي وه چې په حويلۍ کې دهغې پرخلاف پدې خاطر سازش کيده چې هغې پر ناجي قبضه کړې ده ،دا سازش کامياب شو او (ذکويي) ووژل شوه ،خو هغه د اطلاع تر را رسولو پورې ژوندۍ پاته شوه.

دهغې دمړينې ځخه ځو ورځې وروسته ، هغه معاوضه چې علي بن سفيان ئې ورسره ژبه کړې وه د صلاح الدين ايوبي له اړخه د انعام سره يوځاې او هغه رقم چې علي بن سفيان په ناجي د هغې دپلورلو په واسطه تر لاسه کړې و ،ټول دهغې معذورو والدينو ته په مراکش کې ورکول شو.

*****(۱۴)

دمړګونې شپې ستورې له منځه ولاړل اود سهار د را ځرګنديدو سره سم علي بن سفيان دخپلو اتو نورو ملګرو سره په ډيره چټکۍ سره د شمال شرق په لورې خپل اسونه وځغلول ، ابادۍ ډيرې وروسته پاته شوې، هغه ته په ډاګه وه چې د فرينګ دربار ته کومه لار ورغلې، که څه هم دا عربي آسونه په سترتيا کې هم تازه دمه معلوميدل ، خو بيا ئې هم د شپې له اړخه خپلو آسونو ته لږ څه ارام ورکړ. هلته لږې دلمرخاته خواته علي بن سفيان دوه اسپ سواره و کتل چې خپل آسونه ځغلوي ، هغه د خپلو ملګرو لاره بدله او د کوچنيو غونډيو په ژورو کې ئې خپل آسونه په ځغاسته کړل ، هغه ددښتو په ليکو ښه پوهيده ، د لارې د خطا کولو انديښنه ورسره نه وه ، هغه خپلې ډلې ته د نور تيز تګ امر وکړ. دمخکې سپرو او ددوی تر منځ او س نژدې ځلور ميله فاصله پاته شوې وه. دا فاصله نژدې شوه خو آسونه ستومانه و. کله چې هغه د کجورو بوټو ته ورسيد نو هغه دوه سپاره نژدې دوه ميله لرې د خاورو د يوې غونډۍ سره روان وو ، د هغوی آسونه به هم ستومانه شوي و. دواړه سواره د آسونو ځخه را ښکته شول او په همدې ځاې کې له نظره ورک شول. او لاره ئې بدله کړه.

فاصله د وخت په تيريدو سره کميده او کله چې فاصله ځو سوه ګزه پاته شوه نو هغه دواړه سپاره د بلې لارې ځخه مخته راغلل. هغوی د آسونو د ځغلولو اوازونه اوريدلې و ، هغوی بيرته له نظره پناه شول ، علي بن سفيان خپل آس نور هم ورتيز کړ پاته نور و سپرو هم خپل اسونه په ځغاسته کړل ، کله چې د غونډيو دننه

ketabton.com - The Digital Library

ورغلل نو ګوري چې هغه دواړه سواره دهغې ځاې ځخه چېرې خوندي ځاې ته تللي و. خو هغوی کوم لرې ځاې ته نه و تللي هملته لنډ چېرته پټ و ، او ګمان کېده چې ويريدلي به وي ،مخکې شګلوړه غونډۍ وي چې لاره پيدا کول په کې ستونزمنه خبره وه. علي بن سفيان خپل آسونه په يوه صف کې و درول ، او پخپله تښتيدونکو ته نژدې سل ګزه نژدې ور ورسيد ، يو غشي ويشتونکې د لرې ځخه د ځغليدونکې آس ځخه يو غشې وويشت ، چې د يو ه آس په پښه کې و ننبت ،آس د کنترول ووت ، د لرڅه منډو تررو وروسته هغه دواړه محصور شوی و ، هغوی خپله وسله پر ځمکه و غورځوله ، او درواغ ئې وويل ، خپل ځانونه ئې تجاران و ښول ، خو د تالاشۍ په وخت کې ترې هغه پيغام ترلاسه شو چې ناجي ورکړې و ، ددواړو لاس و پښی ئې ور وتړلې ،آسونو ته ئې د ارام کولو وخت ورکړ او د لږڅه ځنډ وروسته ټول بيرته راستانه شول.

صلاح الدين ايوبي په ډير بې صبرۍ سره انتظار کاوه ، ورځ تيره شوه ، شپه هم په تيريدو و ، نژدې نيمائې تيره شوی وه ، ايوبي په خپله بستره باندې پروت و . او سترګې ئې سره ورغلې وي.د سهار په مهال ددروازې په نرم ټک ټک سره دهغې سترګې و غوړيدې ، منډه ئې کړه او دروازه ئې پرانسته ، ګوري چې علي بن سفيان ولاړ دې ، دهغې تر شا دهغه اته ملګرې او دوه بنديان ولاړ دې. علي او دهغې بنديان ئې خپلې کوټې ته را وبلل، او د علي ځخه ئې د ناجي پيغام واخيست او وئې لوست ، لمړې خو ئې د مخ رنګ تک ژير شو اوبيا يو ناڅاپه لکه وينه ئې چې په جوش کې راغلې وي او مخ او سترګو ته ئې ختلې وي ، داسې سور والې په کې را وځليد .

دناجي پيغام لږشانته اوږود و ، هغه دا د صليبيانو يو پادشاه «فرينک» ته ليکلي و چې هغه دې په دغه دغه ورځ ،او دغه تاريخ د يونانيانو ، روميانو او نورو صليبيانو سره يوځاې د خپلې بحري بيړۍ په واسطه خپله فوځونه د روم په بحيره کې ښکته او پر مصر دې يرغل راوړې ،د يرغل د خبر سره سم به دغه پنځوس زره سوډاني فوځ د مصر د امير پر خلاف بغاوت کوي ، دمصر نوي فوځ به د بغاوت او ستاسې د فوځي يرغل دواړو مقابله په يوه وخت کې ونه شي کولاې .... ددې سره ناجي د ټول مصر او يا د مصر د يوې برخې د حاکميت شرط هم کښيښنودې و.

صلاح الدين ايوبي پيغام وړونکې دواړه کسان په توره کوټه کې بنديان کړل او سمدستې ئې د خپل فوځ يوه ډله و استوله تر څو ناجي او د هغې نائيبين په خپلو خپلو کورونو کې تر څارنې لاندې و نيسي. دناجي د حويلۍ ټولې ښځې ئې ازادې کړې ، دهغې ذاتي خزانه ئې په سرکاري خزانې کې راګډه کړه ، خو دا ټول هر څه ئې پټ و ساتل ، صلاح الدين ايوبي د علي بن سفيان په کومک سره په هغه پيغام کې چې ترلاسه کړې ئې و دبرغل تاريخ تبديل کړ اوخپلو دوه ذهينو وګړو ته ئې دا پيغام ورکړ او د فرينک په لور ئې و استول ، هغودواړو ته ويل شوی و چې خپل ځانونه دناجي استازي وښيي. دهغوی د استولو سره سم ئې په مصري فوځ کې د سوډاني فوځ د وريوځاې کولو پريکړه هم وځنډوله،

اتمه ورځ استازي بيرته راغلل ، هغوی فرينک ته د ناجي پيغام وررسولي و او دناجي په نوم ئې د فرينک ځخه هم پيغام له ځانه سره راوړې و. فرينک ليکلي و چې د تاريخ ځخه دوه ورځې د مخه دې سوډاني فوځ دمصر د امير پر خلاف بغاوت وکړي ،ترڅو صلاح الدين ايوبي ته د صليبيانو د يرغل فکر هم په ذهن کې را و نه ګرځي او دخپل باغي فوځ په ټکولو کې مصروف پاته شي. علي بن سفيان د صلاح الدين ايوبي په اجازې سره هغه دواړه استازي هم تر څارنې لاندې و نيول ،دا عزتمنده څارنه وه، چې په کې دواړو ته د ارام اوښه غذا ټولې اړتياوې پوره شوی وي ،دا يو احتياطي تدبيرو تر څو دا راز بيرون را ونه وځي.

ketabton.com - The Digital Library

صلاح الدین ایوبي د روم د بحیرې په ساحل کې په هغه ځایو باندې خپل فوځونه پټ واچول چېرې چې د صلیبیانو بحري بیړۍ لنګر اچو. هغه ددې ځاې څخه لږ شانته لرې خپله بحري بیړۍ هم ودروله، یرغل ته لا یو څو ورځې پاته وې، یو تاریخ پوه «سراج الدین» لیکې چې سوډاني فوځ د صلیبیانو د یرغل تر مخه بغاوت کړې و چې ایوبي هغه د ټوپک په زور نه بلکه دډپلوماسۍ او ښیګڼې په واسطه ارام کړې و، د بغاوت د ناکامۍ یو سبب داهم کیداې شي، چې باغیانو ته خپل سالار ناجي په هیڅ ځاې کی نه تر سترګو کیده، او نه ئې کوم نائب په نظر راته، هغوی ټول لا د پخوا څخه بندیان و، خو یو بل تاریخپوه «هیتاچې» لیکې چې سوډاني فوځ دصلیبیانو د یرغل څخه ډیر وروسته بغاوت وکړ، خو دغه دواړه تاریخ پوهان په نورو پیښو کې د یوه آند خاوندان دي. دواړو دا لیکلي چې صلاح الدین ایوبي د شپې د شپې ناجي او دهغې نائیبینو ته دمرګ سزا ورکړه او په نوم ورکو قبرونو کې ئې ورښخ کړل.

دې دواړو تاریخ پوهانو د یوه بل تاریخ پوه «لین پول» سره یوځاې د صلیبیانو د فوځونو شمیره یو شان ښوولې ده، هغوی لیکې چې په لیک کې د لیکل شوی تاریخ په مطابق دصلیبیانو بحریه چې په کې د فرینک، یونانیانو، رومیانو او سسسلي بحریي ځواکونه شامل و د یوه قوماندې لاندې د روم په بحیره کې را څرګند شول، د تاریخپوهانو د شمیرو په مطابق په دې بحري بیړه کې د جنګي جهازونو شمیره یوسل او پنځوسو ته رسیده، ددې نه اخوا دولس ستر جنګی جهازونه هم و چې په کې په مصر باندې د یرغل له پاره عسکري ځواکونه بار وو. ددې فوځونو عسکري قوماندان «ایملرک» و، ددې نه اخوا هغه بادې کشتئ چې خوراکې مواد پرې بار و د هغوی شمیره نه معلومیده، دا ټول جهازونه په دوه قطارونو کې را روان و.

ددفاع قومنده صلاح الدین ایوبي په خپلو لاسو کې واخسته، هغه پرېښول چې د صلیبیانو بحریه تر ساحله پورې را ورسیږي، کله چې د تر ټولو لوي بحرې جهاز لنګر واچاو، نو یو ناڅاپه ئې د اورلاندې و نیوه، دا د منجنیقونو څخه ور غورځونکې د اور شعلې وې ددې ترڅنګ د اور ګولۍ او داسې غشي هم و چې د هغوی وروستۍ برخې له ځانه سره اور لیږداوه. د مسلمانانو له اړخه د ورتوغول شوی اور په واسطه ددې جهاز او کشتیو بادبانونه اوسوځیدل، جهازونه چې د لرګیو څخه جوړ شوی و د اور په لمبو کې را و نغښتل، د بله اړخه دمسلمانانو بحرې بیړه هم په حرکت راغله هغوی هم دصلیبیانو د جهازونو په لور د اور په توغولو پیل وکړ، داسې بریښیده لکه دروم بحیرې چې اور اخستې وي، دصلیبیانو جهازونو د وارښتائې څخه مخونه بل لورې ته کړل او په خپلو منځو کې یو له بله سره په ډغرو اوټکرو شول اویو بل ته ئې اور واچاوه، صلیبي فوځیان په سمندر کې ور و غورځیدل، دهغوی له ډلې څخه چې کوم سپاهیان وچې ته را ووتل نو هغوی د صلاح الدین ایوبي د فوځیانو د غشو ښکار شول.

د بله اړخه نورالدین زنګي د فرینک پادشاه په سلطنت یرغل ور وړ، په دې وخت کې فرینک خپل یو شمیر فوځیان په مصر باندې د یرغل له پاره د وچې له لارې را استولي و. او پخپله فرینک د خپلې بحریي سره یوځاې را روان و. کله چې ورته په خپل سلطنت دیرغل کولو خبر را ورسید نو په ډیره سخته توګه ئې ځان خوندي او د خپل سلطنت په لور ور و خوځید. خو هلته نړۍ بدله شوی وه، د روم په بحیره کې د صلیبیانو متحده بیړه په اور کې و سوځیده او فوځ ټول یا خو ډوب شو او یا په بیړیو کی وسوځیده، یوازې «ایملرک» د صلیبیانو قومندان ددې هلاکتونو څخه خوندي پاته شوی و. هغه وسله وغورځوله او د سولې وړاندیز ئې وکړ چې د ډیر ستر رقم په بدله کې ئې وړاندیز ومنل شو. د یونانیانو او سسلي یوڅو جهازونه چې د ساحل څخه لرې پاته و، د سوځیدو څخه خوندي پاته شوی و. صلاح الدین ایوبي هغوی ته د خپلو جهازونو د بیرته

ketabton.com - The Digital Library

وړلو اجازه ورکړه. خو په لاره کې داسې بحري طوفان راغې چې هغه ټول ئې په اوبو کې د جنګ پرته ډوب او غرق کړل.

د ډسمبر په ۱۹مه په ۱۱۲۹ زیږدیز کال صلیبیانو په خپلې ماتې باندې لاسلیک وکړ او صلاح الدین ایوبي ته ئې د جنګ تاوان ورکړ.

دجنګ او جګړې زیا ت شمیر تاریخ پوهانو د صلاح الدین ایوبي ددې سوبې شمله د هغې د ځارکښنې د شبکې د مشر علي بن سفیان په سر ږدي، ددې تر څنګ د (ذکویي)تر نامه لاندې دنځونکې نجلۍ د رول په هکله یو مراکشي تاریخ پوه «اسدالاسدي» یادونه کړې ده او دعلي بن سفیان سره ئې د پیژندګلوۍ په هکله هم همدې تاریخ پوه لیکنه کړې ده ،

دا خو پیلامه وه ، ددې وروسته د صلاح الدین ایوبي ژوند نور هم ډیر په ګواښونو او خطرونوکې ډوب شو.

*****(۱۵)

ketabton.com - The Digital Library

دصلیبي جاسوسي شبکو لخوا د روزل شوو نجونو نادودې او دمسلمانانو کمزورتیا(۲):

اومه نجلۍ او نادودې ئې:

دروم په بحیره کې د صلیبیانو د بحري بیړۍ او فوځ د ډوبیدو اوغرقیدو وروسته بیا هم صلاح الدین ایوبي دمصر په همدغه ساحلي سیمه کې پاته شو. اوه ورځې تیرې شوې ،دصلیبیانو شخه د جنګ تاوان هم واخستل شو ، خو د روم بحیرې تر اوسه هم هغه پاته سالمې او یا سوځیدلې جنګې بحري کشتۍ او نیم ژوندي سپاهیان په خپل ځان کې ډوبول ، ځکه یو شمیر صلیبي ملاحانو او سپاهیانو دسوځیدونکو کشتیو شخه ځانونه په اوبو کې غورځولي و. هلته لرې په سمندر کې نژدې اوه ورځې وروسته هم د یو شو کشتیو بادبانونه رپانده په نظر راتلل ، خو په هغو کې کوم انسان نه و ، خیرې شوو اوشلیدلو بادبانونو دغه کشتۍ د سمندر رحم وکرم ته پرې ایښې وې ، صلاح الدین ایوبي د هغې پاته لاهو شوو کشتیو د پلټنې په خاطر خپلې ځارونکې کشتۍ ور واستولې ، او لارښوونه ئې ورته کړې وه چې که چېرې کومه کشتۍ سالمه ،دکار ور او روغه پاته وې نو هغه دې ساحل ته را کش کړي ، او هغه چې کارې ورتیا و نه لرې نو دهغوی شخه دې سامان او دکار وړ نور شیان راواخلي. کشتۍ ولاړې او د جهازونو شخه سامان او وسلې را ټولیدې ، په دې جهازونو کې ډیره وسله او د خوراک شنباک سامونونه ځای په ځای شوی و ،

په سمندر کې د اوبو په سر د مړو لاشونو ډیر بد حال جوړ کړي و ، د اوبو شپو به هغوی د سمندر تر ساحل پورې راوړل او د ساحل سره به ئې وهل ، ددوی تر منځ شه سوځیدلي و او شه نور بیا ماهیانو او نورو بحري حیواناتو خوړلي و ، اویو شمیر په کې داسې هم و چې په غشو سورې سورې شوی و ، دصلاح الدین ایوبي د صلیبیانو د وسلو(غشو ، نیزو ، تورو ، او......) ژوره کتنه وکړه او هغه ئې دخپلو وسلو سره یو ځای کښیښودل او ددواړو د ځواک او توان جاج ئې واخست. دبله اړخه یو شمیر ژوندي خلک لا تر اوسه هم په سمندر کې د سوځیدلو کشتیواو جهازونو په تختیو باندې لامبو وهونکې د ساحل په لور را تلل. ددغو وږو ، تږو او ستومانه شویو خلکو لامبو تختۍ چې کومې لورې ته د سمندر موجونو ویشتلې دوی به هملته دمرګ په انتظار بې هوشه پراته واو مسلمانانو به هغوی را نیول او خپلو خیمو ته به ئې را وړل ،د څو میله اوږود ساحل حال همداسې و. صلاح الدین ایوبي خپل سپاهیان د مصر په ټول ساحل کې خپاره کړي و. او ورته ئې ویلي و چې هر چېرې چې د سمندر شخه کوم بندي په لاس درشي نو هغه ته دځنډ پرته کالي او خوراک تیار کړئ او که چېرې کوم یو زخمي مو موند د هغې علاج وکړئ ، ددې ټول انتظام وروسته ئې ټول بندیان یو ځای کې را غونډول. صلاح الدین ایوبي پر خپل اس سپور په ساحلي سیمه کې ګرځیده ، هغه دخپلې خیمې شخه نژدې دوه میله لرې ولاړ، مخته ورته یوه غونډۍ شکله سیمه راغله ، ددې غونډۍ یوې لورې ته سمندر او بلې ته دښته وه ،دا شینلوړه سیمه وه چې په کې د کجورو د بوټو شخه علاوه نور دښتې او ځنګلي بوټې هم را ټوکیدلي و. صلاح الدین ایوبي د خپل آس شخه ښکته اوپه دغه سیمه کې د خپل آس سره یو ځای په خپلو

ketabton.com - The Digital Library

پښو روان شو. له ده سره دده څلور ساتونکي سپاره هم ملګري و. د لږ تګ وروسته ئي خپل آس خپلو ساتونکو ته ورکړ او هغوی ته ئي هملته د تم کیدو امر وکړ. له ده سره د هغې درې سالاران هم و ، په دې ډله کې د هغې د راز ملګري «بهاؤالدین شدّاد» هم و. هغه ددې جنګ څخه یوه ورځ دمخه ددې د کتلو له پاره دعربو څخه راغلې و، هغوی هم خپل آسونه ساتونکو ته پریښول او د سلطان سره یو ځاې روان شول. هوا یخه وه او په سمندر کې هم ښکته پورته نه مالومیده ،د سمندر څپې به را تللې او لرې به د غونډیو سره دټکر وروسته بیرته ماتیدې ، ایوبي او دهغې ملګري په قدم قدم تر ډیره لرې پورې ولاړل ، ان تر دې چې د ساتونکو له نظره ورک شول ،دهغوی د شا او کیڼ لورې ته ستري ستري غونډۍ او ښي لورې ته دسمندر شګې وې، هغه په یوې غونډۍ باندې ودرید چې لورولې به ئي دوه دوه نیم ګزه و، د روم د بحیرې په لور ئي وکتل داسې ښکاریده چې د سمندر شینوالې د ایوبي په سترګو کې کښیوتې وي ، دهغې پر مخ د سوبې اوبریا مسکا وه، او دهغې غاړه او سر د شکر د پرځاې کولو له پاره خه ډیر ښکته شوی و.

هغه خپل رومال په پوزه کړ او پوزه ئي بنده کړه او وئي ویل « خومره بد بوي دې» . دهغه د نورو سالارانو سترګې په سمندر کې ډوبې وې ، هغوی ته د پړ پړ اوازونه تر غوږو شول ، وئي کتل چې څو غوښه خوړونکې مرغان وزرونه پره کوي او د غونډۍ په غاړه د ساحل تر څنګ را کښیوزي ، ایوبي وویل « هلته لاشونه دي» ، دوی هلته ولاړل ګوري چې دا مرغان په درې لاشونو لګیادې او غوښې ئي را شکوي ، یوه مرغه د یوه لاش څخه د هغې کوپړۍ په خپلو پنجو کې را واخسته او والوت ، په هواکې د لږ څه الوت وروسته ئي هغه کوپړۍ ځمکې ته را پریښوده چې د صلاح الدین ایوبي په مخ کې را پریوته. په کوپړۍ کې سترګې پرانستې پاته وې ،داسې بریښیده لکه صلاح الدین ایوبي ته چې وینې ، د مخ او وینټانو څخه ئي پوره په ډاګه کیده چې دکوم صلیبي کوپړۍ ده ، ایوبي هم تر ډیره ځنډه دې کوپړۍ ته کتل ، بیا ئي دخپلو سالارانو په لور و کتل او وئي ویل « ددې خلکو کوپړۍ د مسلمانانو د کوپړیو څخه ښه دې ، دا ددې کوپړیو کمال دې چې زمونږ خلافت د شرابو او ښکلو ښځواو نجونو د ګرداب په څپو کې ډوبیږي او له منځه ځي».

« هو !صلیبیان د موږه کانو په څیر اسلامي سلطنت تر حلقومه تیروي» یو سالار ورته وویل.

« او زمونږ پادشاهان هغوی ته جزیه ورکوي» شدّاد ورته وویل «په فلسطین باندې صلیبیان ولکه لري ، سلطانه ! ایا مونږ دا هیله کولاې شو چې مونږ به هغوی د فلسطین څخه بیرون کړو ؟»

د الله د ذات نه ناهیلهه کیږه مه ، شدّاده !» صلاح الدین ایوبي ورته وویل.

«خو مونږ دخپلو ورونو د ذات څخه نا هیلهه شوی یو » یو بل سالار ورته وویل.

« ته صحیح خبره کوی !» سلطان ایوبي ورته وویل « که یرغل د بیرون څخه وي نو هغه به مونږ دفع کړو ، ایا ستاسو څخه چا هم دا فکر کولې شو چې دکفارو دومره ستره بحری بیړۍ به تاسې ددومره لږځواک په واسطه وسوځوئ ، له منځه به ئي یوسئ، او په بحر کې به ئي ور ډوبه کړئ ؟ تاسو شاید دا نه وي کتلې چې هغه

ketabton.com - The Digital Library

لښکر چې په دې بېړۍ کې را روان و هغوی به په ټول مصر باندې د مچانواو ملخانو په څېر ور خپرېده. الله مونږ ته همت راکړ، او مونږ هغوی په خلاص ډګر نه ،بلکه د پټو سنګرونو په نيولو سره د سمندر په څپو کې لاهو کړل. خو زما درنو دوستانو ! هغه يرغل چې د کور د دننه څخه راټوکيږي هغه به تاسي په دومره اسانۍ سره تم نه شئ کړائ، کله چې ستاسي خپل ورور په تاسي وار کوي نو ته به د هر څه لمړې دا فکر کوی چې په رينبتيا سره ستا ورور په تا وار کړې دي ؟ ستا په متوکې به دهغې پر خلاف د توري دپورته کولو توان هم نه وي ، او که چېرې توره پورته کوی او دخپل ورور سره د ځواک ازميښت کوی نو دښمن به د موقع او فرصت څخه د ګټې په اخستلو سره دواړه له منځه يوسي.»

هغه سوکه سوکه د ساحل په غونډيو باندې روان و ، په تلو تلو کې و درېد ، تېښ شو او د شګو څخه ئې يو کڅوړه راپورته کړه ، په دې کڅوړه کې د تورلړګي څخه جوړ شوی صليب و ، ټولو ته ئې وښود ،ددې صليب سره يو تار هم ځړيدلې و ، هغه ددې لاشونو ټوټې هرې خواته خپرې ورې کتلې چې مرغانو ئې غوښې راشکولې ، بيا ئې هغه سروکوت چې د مرغه د پنجو څخه خلاص او ددې مختته را غورځيدلې و ، هغه تيز تيز ولاړ او هغې کوپړۍ ته ئې ځان ورساوه ، درې مرغان ددې کوپړۍ په ملکيت په خپلو منځوکې په جنګ اخته و ، د سلطان ايوبې په ورنژدې کيدو سره هغوی والوتل ، او سلطان ايوبې هغه صليب د دې کوپړۍ د پاسه کښيښود ، او بيرته ئې منډه واخسته او د خپلو سالارانو سره يوځاې شو او ورته ئې وويل «ما د صليبيانو يوه بندي سالار سره خبرې وکړې د هغې په غاړه کې صليب و ، هغه وويل چې په صليبي لښکر کې چې څوک را جذبيږي نو هغه په صليب باندې د سوګند کولو وروسته عسکري خدمت کې اخستل کيږي ، هغه د صليب په نوم خپل ځان هرډول ځان ځارنې ته تياروي، اوهغه په همدې صليب سوګند کوي چې د ځمکې پر مخ داخې مسلمان د له منځه وړلو پورې به ارام نه کښيني ، ددې سوګند وروسته هغوی د خپل هر لښکري په غاړه کې صليب را ځوړندوي ، دا صليب ماته په شګو کې تر لاسه شو ، مالومه نه ده چې د چا به وي ،ما په هغه کوپړۍ ور کښيښود تر څو د هغې روح د صليب سره يوځاې وي. هغه د صليب په خاطر ځان ورکړ، يو سپاهي ته د بل سپاهي د سوګند کولو درنښت په کاردې.»

« سلطانه ! » شدّاد ورته وويلې « دا خو تاته مالومه ده چې صليبيان د بيت المقدس داوسيدونکو مسلمانانو څومره درنښت کوي؟ دهغې ځاې څخه مسلمانان خپلې ښځې او کوچنيان را باسي او بلې لورې ته تښتي، هلته زمونږ د لوڼو په ابرو او عزت لوبې کيږي ، لا تر اوسه هغوی زمونږ بنديان نه دي ازاد کړې ، هلته مسلمانان د ځناورو په څېر ژوند تيروي ، ايا مونږ د هغو عيسايانو څخه بدله وانخلو ؟»

«يوائې بدله نه !» صلاح الدين ايوبې ورته وويل « مونږ به فلسطين تر لاسه کوو ، خو د فلسطين په تر لاسه کولو کې زمونږ خپل حکمرانان زمونږ په مخکې خنډ دي» هغه په تلو تلو کې بيا و دريد او وئې ويلې « کفارو په صليب باندې په سوګند خوړلو سره د اسلامي خلافت د له منځه وړلو عزم کړې دي، خو ما د الله په دربار کې په دريدو او خپل لاس په سينه باندې د اينبولو وروسته سوګند کړې چې فلسطين به خامخا د صليبيانو څخه ازادوم ،او د اسلامي سلطنت پولې به تر افق پورې رسوم ، خو زما دوستانو ! ماته دخپل تاريخ را تلونکې

ketabton.com - The Digital Library

ډېره روښانه نه برېښي ، يو وخت چې عيسائي پادشاه و نومونږ جنګجويان و ، اوس زمونږ مشران پادشاهان شوي دي،او عيسايانو جنګجويان دي. کله چې زه ددواړه قومونو يو له بله سره پرتله کوم نو داسې انګيرم چې يو وخت به راشي چې مسلمان به پادشاه وي خو عيسائيان به پرې واکمني کوي ، مسلمانان به يواځې په دې خوښ وي چې ددوی سره پادشاهي ده ، او ازاد دي، خو دوی به ازاد نه وي ، زه به فلسطين په خپله ولکه کې راوړم ، خو دمسلمانانو ميلان ما ته په ډاګه کوي چې هغوی به فلسطين بيرته له لاسه ورکوي، دعيسائيانو کوپړۍ ډېرې تيزې دي،.... دغه پنځوس زره سوډاني فوځ څوک پالي؟ همدا اوس زمونږ پر خلاف د ناجي په خير ماران زمونږ په لستوني کې څوک روزي؟ زه د مصر لمړنۍ امير يم چې و مې کتل چې نه يواځې دا لښکر زمونږ له پاره بيکاره دي بلکه خطرناکه هم دي ، که چېرې د ناجي ليک مو نه وائې تر لاسه کړې نو نن به مونږ ټول د همدې لښکر په لاسو د ژونده لاس په سر شوی واې ،او يا به دهغوی په بندي ځايو کې پراته واې.......»

يو ناڅاپه يو کوچني اواز راغي او يو کوچني غشي د ايوبي د پښوتر منځ په شګو کې و لويد. هغه لورې ته د صلاح الدين ايوبي شا وه دکومې څخه چې دا غشي راغي،د سالارانو څخه هم کوم يوه هغې لورې ته نه کتل ، ټولو په چټکتيا سره هغې لورې ته مخ واړاوه د کومې څخه چې غشي را غلي و، هلته کوچنۍ کوچنۍ غونډۍ وې، درې واړه سالارانو د ايوبي سره يو ځاې و ځغاستل او د يوې غونډۍ څنډې ته چې د دېوال په خيرئې عمودي شکل درلود ،کيناستل ، هغوی دا هيله درلوده چې نور غشي به هم را شي ،او د غشو تر مخ په سپين ډګر دريدل کومه د زړه ورتيا خبره نه وه ، شدّاد په خوله کې ګوتې کښيښولې او په زوره ئې شپيلې وواهه، ساتونکې چې په خپلو آسونو باندې سپاره پښې په رکاب کې دمنډې انتظار کاوه د شپيلې د اوريدو سره سم ئې آسونه را وځغلول . دهغوی د راتګ سره سم دغه درې واړه سالارانو هغه لورې ته منډې کړې د کومې څخه چې غشي راغلي و. هغوی څپاره شو او په څو غونډيو باندې ور وختل ، غونډۍ هم ډېرې هسکې نه وې ، صلاح الدين ايوبي هم د هغوی پسې ورغي ، کله چې يوه سالار هغه وکوت نو ورته ئې اواز کړ چې « سلطانه ! ته مخته مه راځه ،» خو سلطان ايوبي و نه دريد او همغسې ور روان و .

ساتونکې هم وررسيدل ، صلاح الدين ايوبي هغوی ته وويل « زمونږ آسونه همدلته پرېږدئ او ددې غونډيو شاته ولاړ شئ، دهغې لورې څخه يو غشي راغې، هر څوک مو چې وکوت وئې نيسئ،»

کله چې صلاح الدين ايوبي د غونډۍ د پاسه وخوت ، نو هغه ته تر لرې لرې پورې ستړې ستړې غونډۍ خورې ورې په سترګو شوې ، هغه خپل سالاران له ځانه سره يوځاې کړل او دغونډۍ دشا له لورې را ښکته شو ، او هرې لورې ته واوښتل را واوښتل خو د هيڅ انسان نښه ئې هم تر سترګو نه شوه. ساتونکو هم د غونډيو په منځ او چار چاپير کې خپل آسونه ځغلول ، صلاح الدين ايوبي بيرته همغه ځاې ته راغي چېرته چې غشي لګيدلي و ، هغه خپل ملګري را وغوښتل ، او غشي ئې را واخست ، سلطان ايوبي وويل « غشي د لرې کوم ځاې څخه راغلي ، په دې خاطر په پښو کې ولګيد ، او که نه په ټټراو يا ملا کې به لګيده ، په شګو کې هم ډېر نه و ډوب شوی ،» هغه غشي را پورته کړ او وئې ويل «د صليبيانو دي ، دحشيشيانو نه دې»

ketabton.com - The Digital Library

«سلطان ته ګوابښ متوجه دي» يوه سالار وويل.

«او تل به د ګوابښ سره مخ وي» صلاح الدين ايوبي ورته په خندا کې وويل، «زه د روم په بحيره کې دکفارو د هغو کشتيو د کتلو له پاره راوتلي وم چې د ملاحانو پرته په اوبو کې لمبيدي، خو زما ډيرو خوږو دوستانو ! هيڅکله دا و نه انګيرئ چې د صليبيانو کشتۍ لامبو وهي، هغوی به بيا راځي دتورو وريځو په څير به په غرهار را ځي او د باران په څير به را وريږي، هغوی به د ځمکې له لاندې او يا د هغې دکيډې څخه هم خپل وار کوي، اوس خو به مونږ د صليبيانو سره په دا سې جنګ کې مخ کيږو چې يواځي فوځونو به په کې نه جنګيږي بلکه يو هر اړخيز جنګ به وي. زه دخپلو عسکرو په جنګی روزنه کې زياتوالي راولم، دا د حرب او ضرب د فن نوي فصل دي، چې د څارکښۍ جنګ ورته ويل کيږي.

صلاح الدين ايوبي غشي په خپل لاس کې واخست او په آس سپور شو او د خپل عسکري پنډغالي په لور روان شو. دهغې سالاران هم په اسونو سپاره او وريسې روان شول، دهغوی څخه يوه ئې خپل آس د سلطان په نبي اړخ کې بل په کيڼ او دريم د ټولو پسې اخر ته روان کړ، ترڅو که کوم غشي دکومې لورې څخه راځي هغه سلطان ته و نه رسيږي.»

*****(۱۲)

صلاح الدين ايوبي په دغه غشي چې يو چا د هغه د وژلو له پاره ويشتلي و لږ څه اندېښنه هم و نه ښووله، خپل سالاران ملګري ئې په خيمه کې کښينول او ورته يې وويل چې جاسوسي او غلچکي بريدکونکې ځومره زيان رسولي شي، هغه زياته کړه چې «ما علي بن سفيان ته لارښوونه کړې وه خو پر هغې لا تر اوسه عمل نه دي شوی، ځکه چې ماته سمدستي د دي يرغل خبر را کړل شو او هغه پلان همدا سې نيمګړې پاته شو.تاسې سمدستي داسې وکړئ چې د خپلو عسکرو او منصبدارانو څخه داسې وګړي و ټاکئ چې په جسماني او دماغي توګه دسلامتيا خاوندان وي، ذهين، او دپريکړې کولو د ځواک خاوندان وي، ځان ځارونکي او د ډکر وکړي وي، ما علي ته د همداسې وګړو صفات ور ښوولي و، هغه داو چې، په هغوی کې د اوبښ په څير تر ډيره وخته پورې د لوږې او تندې توان موجود وي د زمري په څير د حملې کولو چم ورته په ياد وي، د عقاب په څير د تيز نظر خاوندان اوسي، د خرګوش او هرن په څير منډې وهونکي وي، و سله وال دښمن سره د وسلې پرته هم و جنګيږي، د شرابو او يا نورو نشه راوړونکو شيانو عادي نه وي، د کوم لالچ پروا و نه ساتي، هر ځومره ښايسته او ښکلي ښځه چې ورته مخته راشي او يا د زرو او جواهراتو انبارونه ئې تر قدمونو لاندې واچول شي خو ددي ټولو شيانو څخه اخوا د خپلې دندې د تر سره کولو په فکر کې وي...

«خپلو دوستان او دهغوی قومومندانانو ته په ځانګړې توګه دا ورپه ياد کړئ چې عيسايان ډيرې ښايسته ،ښکلې او ځواني نجوني دڅارکښۍ او په فوځونو کې د ډاډ دختميدو او افواهو خپرولو او د عسکرو د ملي اومذهبي جذبو د بيکاره کولو له پاره استعمالوي، ما په مسلمانانو کې د اکمزوري ليدلې ده چې هغوی د ښځې تر مخ وسله غورځوي، زه به هيڅکله هم مسلماني نجوني ددي موخو په خاطر ددښمن سيمې ته و نه

ketabton.com - The Digital Library

استوم. مونږ د عصمتونو ساتندویان یو ، هیڅکله به هم د عصمت او عزت څخه د وسلې کار وانخلو ، علي بن سفیان سره یو څو نجونې شته خو هغوی نه مسلماني دي او نه عیسایانې ، خو په هرصورت زه د ښځو څخه دداسې ګټې اخستو له پاره تیار یم.»

په دې وخت کې د ساتونکې ډلې قومندان خیمې ته را ننوت او اطلاع ئې راوړه چې ساتونکو یو څو نجونې او نارینه را وستي دي. سلطان ایوبي بیرون راووت ، هغه سره ئې دريواړه سالاران هم و، بیرون پنځه کسان ولاړ و، چې دهغوی د اوږدو اوږدو چوغو، لونګیو، اونور حال څخه داسې بریښیده چې دوی دتجارانو ډله ده او په سفر روان دي ، دهغوی سره اووه (۷) نجونې هم وې، ټولې د ځوانۍ په ډیر ښه پړاو کې وې ، یوه بله په ښایست کې ماتوله ، دهغې ساتونکو څخه ئې یو چې د غشي ویشتونکې په لټون پسې وتلاي و وویل چې « ټوله سیمه مې چاڼ کړه ، هیڅوک هم را ته تر سترګو نه شول ، خو کله چې لږ لرې ولاړم هلته مې دا خلک پیدا کړل چې د اوښانو سره ئې یوځاي دېره جوړه کړې وه»

«ایا دهغوی د ځانو اوښه لټون دې هم کړې ؟» یوه سالار تري و پوښتل.

« هو ! کړې مې دي»ساتونکې ځواب ورکړ ، دوی وائي چې تاجران دي ، دهغوی ټول سامان مو پرانسته او ومو کته ، ددوی دښه تالاشي مو هم وکړه ، د هغوی سره ددې خنجرونو پرته نور څه نه دي موندل شوی .» هغه ټول هغه پنځه خنجرونه د سلطان ایوبي په قدمونو کې کښیښودل.

«مونږ د مراکش تاجران یو .» یو تاجر را مخته شو او ووئې ویل ،« تر سکندرئې پورې ځو ، دوه ورځې تیرې شوی زمونږ مخکینې تم ځاي ددې ځاي څخه نژدې لس میله لرې دي ، پرون ماښام دا نجونې مونږ ته راغلې ، دهغوی کالې رژیدلې او لامده و ، دوی وائې د سیسلې اوسیدونکې دي، او وائي چې یو عیسائې قومندان دوی په زور دخپلو کورونو څخه را ویستلې او له ځانه سره ئې په بحري بیړۍ کې کښینولې وې ، هغوی د ډیرو غریبو کورنیو پورې اړوندې دي، میندې او پلرونه ئې غریبان دي ، دوی وایې چې بې شمیره جهازونه او کشتۍ ولاړې ،د نجونو په جهاز کې یو څو نور قومندان ډوله سړې اود هغوی تر لاس لاندې فوځ هم و. هغوی به ددې نجونو سره د شرابو د څښلو وروسته هر ډول عیش اوعشرت کاوه ، کله چې دوی ساحل ته رانژدې شول نو پر جهاز ئې د اورګولۍ و لړیدې ټولو خلکو د جهازو څخه سمندر ته ور ټوپ وهل ، دغه نجونې هغه په یو کشتۍ کې کښینولې او دجهاز څخه ئې راښکته او په سمندر کې ئې پرې ښودې ، دوی وائې چې دوی د کشتۍ په چلولو نه پوهیدې ، کشتۍ په سمندر کې غوټې خوړې او اوخته را اوخته ، بیا یوه ورځ پخپله ساحل ته را ورسیده ، څرنګه چې مونږ د ساحل تر څنګ ځان ته د اوسیدو ځاي جوړ کړې و ، نو دوی زمونږ په لور را غلې ، په ډیر سخت بد حال کې وې ، مونږ هغوی ته پناه ورکړه ، ځکه مونږ خو هغوی شړلې نه شوې ، اوس مونږ نه پوهیږو چې له دوی سره څه وکړو؟ د مخکینې پړاو څخه تردې ځایه مو له ځانه سره راوړې ، په دې حال کې دا ساتونکې راغلل او زمونږ سامان ئې و لټاوه ، کله چې مونږ دهغوی څخه د لټون سبب و پوښته ، نو هغوی وویل چې د مصر د امیر سلطان ایوبي حکم دي ، مونږ هغوی ته ډیر عذر و

ketabton.com - The Digital Library

زارۍ وکړې چې مونږ د خپل سلطان حضور ته يوسه ، تر څو مونږ ورته وړاندېز وکړو چې دغه نجونې په خپله ساتنه کې واخلي ، مونږ په سفر کې يو ،او دوی به تر کومه له ځانه سره ګرځوو.»

کله چې دنجونو څخه و پوښتل شو نو هغوی د سيسلي په ژبه خبرې کولې ، هغوی لږ څه انديښمنې بريښيدې، دهغوی څخه دوه دربو په يوه ځل خبرې پيل کړې ، سلطان ايوبي د تاجرانو څخه و پوښتل چې ددوی په ژبه څوک پو هيږي ؟ يوه وويل چې يوائې زه پرې پو هيږم، دوی غوښتنه کوي چې سلطان دې ورته پناه ورکړي ، وائي چې مونږ د تاجرانو د قافلې سره نه ځو ، هسې نه چې په لارکې د غلو کومه ډله مونږ له ځانه سره يوسې، د بله اړخه په سيمه کې جنګ هم روان دې هرې لورې ته د مسلمانانو اوعيسايانو عسکر منډې ترړې وهي ، مونږ د سپاهيانو څخه ډيرې ويريږو ، کله ئې چې مونږ د کورونو څخه را پورته کړو نو مونږ ټولې پيغلې و ، خو دې عسکرو له مونږه څخه په بحري جهازکې فاحشې جوړې کړې ،

کله چې يوې بلې نجلې څه وويل نو د هغې ژباړن تاجر سلطان ايوبي ته وويل چې « دوی وائې چې مونږ د مسلمانانو پادشاه ته ورسوئ، کيداې شي دهغه په زړه کې زمونږ له پاره رحم را پيدا شي.»

يوې بلې نجلۍ بيا په ژړغونکې اواز سره څه وويل ، تاجر وويل چې داوائي چې مونږ عيسائې سپاهيانوته بيرته مه سپارئ، زه مسلمانيږم په دې شرط چې دکوم ښه حيثيت خاوند مسلمان ورسره واده و کړي»

دوه درې نورې نجونې تر شا ولاړې وې او دخپلو خولو د پټولو هڅه ئې کوله ، دهغوی په مخونو باندې د ويرې ښې ښانې څرګنديدې ، کله به ئې چې خبره کوله نو يا به شرميدلې او يا به ويريدلې.

صلاح الدين ايوبي تاجر ته وويل « هغوی ته ووايه که چېرې دوی بيرته عيسايانو ته تلل نه غواړي نو مونږ ئې هم نه ورتسليموو ، همدا راز مونږ هغوی نه مجبورو چې اسلام ومني، دا نجلۍ چې وائي چې غواړي مسلمانه شي که کوم مسلمان ورسره واده وکړي ،نو دې ته ووايه چې زه د هغې وړاندېز نه شم منلاې ،ځکه چې دا د ويرې او مجبوريت په وخت کې اسلام منلو ته غاړه ږدي ، دوی ته ووايه چې که چېرې دوی پر ما باور لري نو زه به دوی د اسلام د لوړو په څير په خپله پناه کې واخلم ، دارالحکومت ته په رسيدو سره سم به ددوی له پاره د عيسائې راهبانو او يا کوم پادري د راپيداکولو انتظام وکړم. يوه بله لار داده چې کله عيسائې بنديان ازاد کړل شي نو زه به هڅه وکړم چې دوی د باورې عيسايانو سره ددوی په خوښه ودونه وکړي. هغوی ته دا هم ووايه ، چې هيڅ مسلمان ته به ددوی سره د ليدو کتو اجازه نه وي ، او نه به دوی ته اجازه ورکړل شي چې دوی د کوم مسلمان سره ليده کاته وکړي، ددوی د اړتياو او عزت خيال به ساتل کيږي.

تاجر د سلطان ټولې خبرې هغو نجونو ته دهغوی په ژبه واورولې ، نو دهغوی پر مخونو باندې خوښې را پيداشوه ، هغوی په دې شرائطو باندې خوښې وې تاجر د ممنونيت د ښکاره کولو نه ورسته ولاړ ، صلاح الدين ايوبي د نجونو له پاره د ځانته خيمې ددرولو او دهغوی له پاره د يوه ساتونکې حکم وکړ. هغه د خيمې د ځاې په هکله فکر کاوه چې شپږ نور صليبي بنديان ئې هم د صلاح الدين ايوبي مخ ته راولړل ، هغوی هم په

ketabton.com - The Digital Library

ډیر بد حال کې وو ، کالي ئې رژیدلي او لامده وو ، په بدنه ئې د ویني داغونه هم و او د شګو څخه ډک هم. دهغوی مخونه دژوندېو لاشونو په څیر وو ، دهغوی په هکله وویل شو چې دوی نژدې دوه دوه نیم میله لرې په ساحل کې د بې هوشۍ په حال کې پراته وو ،هغوی په ماته کشتۍ باندې لامبو وهلې یوه ورځ کشتې د اوبو دراپورته کیدو په اساس ډوبه شوه ، خو دوی ټول په لامبو باندې ځانونه تر ساحله پورې را ورسول ، په دې کشتۍ کې ټول پنځه ویشت کسان سپاره و ، یواځې دا شپږ واړه ژوندې را ووتل، هغوی دومره ستومانه شوی و چې نور ئې د تګ توان هم له لاسه ورکړې و ، دا د صلیبي لښکر سپاهیان و ، دوی ټول په ډیره ستومانیدونکې توګه کیناستل ، دهغوی څخه د یوه د مخ او رنګ څخه مالومیده چې دا معمولې سپاهي نه دي ، هغه زړیروی کاوه، دهغې په بدنه باندې د ویني کوم څاڅکی هم نه و ، خو د زخمیانو څخه ډیر په تکلیف کې مالومیده ، هغه دغه ټولې اوه نجونې په ډیر غور سره وکتلې اوبیا ئې په زړیرویو پیل وکړ.

صلاح الدین ایوبي حکم کړې و چې هر بندي باید ورته ور وښول شي، نو څرنګه چې بندیان لا تر اوسه پورې د سمندر څخه را وتل ، نو په دې خاطر ئې هر بندي د سلطان ایوبي مخ ته راوست او هغه ته ئې ښووه، نو په دې خاطر هغه دا بندیان هم وکتل ، دهیڅ یوه سره ئې خبره و نه کړه ، خو هغه بندي چې تر ټولو زیات نا ارامه و او په وجود ئې د زخم نښه هم نه مالومیده ، تر سترګو تیر کړ ، او په ارامه سره ئې خپلو سالارانو ته وویل « علي بن سفیان لا تر اوسه نه دې راغلې ، ددې ټول بندیانو څخه چې تر اوسه پورې زمونږ ساتونکو نیولې ، ډیر څه باید و پوښتل شي ، د هغوی څخه باید مالومات تر لاسه شي ، » هغه دهغه بندي په لور وکتل او ووئې ویل « دا سې مالومیږي چې دا سړې کوم قومندان ثوک وي ، دا تر سترګو لاندې و ساتۍ او کله چې علي بن سفیان راشي نو هغه ته ووایاست چې ددې څخه تفصیلي پوښتنه ګرویزنه وکړي ، داسې مالومیږي چې نومو ړې له دننه څخه زخمي شوی دې ،کیداې چې پُښتۍ ئې ماتې شوی وي ،.... دوی سمدستي د زخمي شویو بندیانو خیمې ته و ر ورسوئ، هغوی ته خوراک څښاک ورکړئ او ملهم پټۍ ئې وکړئ ،»

بندیان ئې همغه لورې ته یوړل چېرې چې د زخمي بندیانو له پاره خیمې درول شوی وي ، انجونو هغوی ته کتل ، بیا ئې هغه نجونې هم خپلو ځاېو ته یوړې.

*****(۱۷)

د فوځ د خیمو څخه ئې لرې څه لرې دغه نجونو ته هم خیمه و درولې، دهغې ځابه څخه نژدې سل قدمه اخوا د زخمیانو خیمي دریدلې وې ، ددوی تر څنګ ئې یو بله خیمه هم و درولې ترڅو دغه شپږ زخمیانو ته ځاي ورکړي. نجونوبه ددې زخمي بندیانو په لور بیا بیا کتل، دواړه خیمې و درول شوی نجونې خپلې خیمی ته ور ننوتلې او زخمیان خپلې خیمې کې ور ځاي کړل شول ، د نجونو د خیمی څخه بهر یو ساتونکې و درید. نجونو ته غذا راغله چې هغوی وخوړله ، بیا یوه نجلۍ دخیمې څخه بیرون را ووتله ، او دهغې خیمی په لور ئې وکتل چې دغه نوي راغلې زخمیان په کې ځاې په ځاې شوی و ، اوس نو دهغې پر مخ باندې د ویرې څه نښه نښانه نه مالومیده ، ساتونکې وکتله ،او دې هم ساتونکې و کوت ، نجلۍ ورته مسکۍ شوه او اشاره ئې

ketabton.com - The Digital Library

ورته وکړه ، هغې غوښتل د زخمیانو دخیمې په لور ولاړه شي ، ساتونکې هغه ته د دریدو اشاره وکړه ، ځکه نجونو ته د خپلې خیمی څخه د لرې تللو او یا چا سره دکتلو اجازه نه وه ، د نجونو او د زخمیانو د خیمو تر منځ ډیر کڼ بوټې ولاړ و. ښې لورې ته د خاورې یو غوندې هم وه چې په ګڼو بوټو پوښل شوی وه ،

لمر پریوت ، او شپه په تورو تیارو کې ډوبه شوه ، د پنډ غالي په شور وځوږ باندې خوب زور راوست ، خو د زخمیانو شور او ځوږ د شپې په چپتیا کې نور هم تر لرې لرې پورې اوریدل کیده ، ددې ځاېه لرې څه لرې د روم د بحیرې د اوبو د څپو اوازونه په پر لپسي توګه غوږونو ته راتلل ، د صلاح الدین ایوبي په دې جنګې پنډغالي کې بیداره خلک خو یا ساتونکې و او یا هغه زخمي بندیان چې د درد له لاسه بیده کیداې نه شول ،او یا پخپله د سلطان ایوبې دخیمې ناست وګړي و چې د خیمي تیاره ئې ورڅ ګرځولې وه او هیڅ چا ته په کې دخوب کولو فرصت په لا س نه ورته ، د سلطان ایوبي درې واړه سالاران دهغه سره ناست و ، او دخیمې بیرون د ساتونکو ډله ولاړه وه.

سلطان ایوبي یو ځل بیا و پوښتل « علي بن سفیان لا تراوسه نه دې راغلي ؟» دهغې په وینا کې اندېښنه غوندې څرګندېده ، او بیا ئې و پو ښتل « دهغه کوم قاصد هم نه دې راغلي ؟»

«که چېرې څه ګړ بړ وائې نو حتما به اطلاع راغلی وه ، » یوه سالار ورته وویل « داسې بریښې چې هلته هر څه د معمول مطابق دي ،»

«همدا ډول هیله خو کول په کار دي ،» صلاح الدین ایوبي ورته وویل « خو که چېرې هغه پنځوس زره لښکر پاڅون وکړي نو بیا ئې سنبالول ستونزمنه خبره ده ، هلته خو زمونږ ټول ټال یونیم زر سپاره او دوه نیم زره پیاده عسکر پاته دي ، دهغوی په پرتله سوډانیان ډیر غښتلي او د تجربي خاوندان هم دې او شمیره ئې هم زیاته ده ، »

«د ناجي او دهغې د سازشي ډلې د ماتولو وروسته هلته دپاڅون کولو نښې نه په سترګو کیږي ، » یوه بل سالار وویل ، «د قیادت پرته سپاهیان پاڅون نه شي کولاي ،»

« مخکې له مخکې د هغې له پاره تدبیر نیول اړین دي» صلاح الدین ایوبي وویل ،« خو کله چې علي را شي نو مالومات به وشي چې څه ډول تدابیر باید و نیول شي ؟»

دصلیبیانو د یرغل د مخنیوي په خاطر ایوبي پخپله راغلي و، خو هلته په دارالحکومت کې د سوډاني فوځیانو د پاڅون کولو ګوابن په خپل ځاې موجود و ، ایوبي ، علي بن سفیان د همدې مقصد له پاره هملته پرې ایښې و، ترڅو د سوډاني لښکر پاڅون تر سترګو لاندې و ساتي او دخپلې ځانګړې تجربې له مخې د هغې دمخنیوي هڅې وکړي ، هغه باید تر اوسه پورې د ایوبي لورې ته راغلي وایي او هغه ئې د حالاتو څخه خبر کړې وائې خو تر اوسه پورې را نشو غلاي ، او دهغې د نه راتګ په سبب پخپله ایوبي ډیر اندېښمن شوی و. کله چې هغه د خپلو سالارانو سره د قاهرې د حالاتو په اړوند خبرې اترې کولې نو دهغې د پنډ غالي ټول

ketabton.com - The Digital Library

خلک په ژور خوب بیده شوی و، خو یوائې هغه اوه نجونې، چې ایوبې ورته ځانګړې پناه ورکړې وه، وینبې ناستې وې، یوځل دهغوی د خیمی ساتونکې دهغوی د خیمې پرده پورته کړه او وئې کتل چې ډیوه بلیږي، دپردې د پورته کولو سره سم نجونو ځانونه و غورځول او خراټې ئې پیل کړې، ساتونکې و شمیرلې او ډاډمن شو چې پوره اوه دي، او بیدې شوی دي، نو پرده ئې بیرته را واړوله، او د خیمی تر څنګ کیناست، هغه نجلۍ چې د خیمې د پردې تر څنګ وه، پرده ئې د لاندې څخه لږ څه پورته کړه او بیرته ئې په کلاره را پرینبوده او د خپل ځان تر څنګ د نجلۍ پر غوږ کې وویل «ناست دې»، هغې د بلې نجلۍ په غوږ کې وویل چې «ناست دې» او په دې توګه دا خبره د ټولو نجونو غوږونو ته ورسیده چې ساتونکې ناست دې. یوه نجلۍ چې دخیمې دهغې بلی دروازې تر څنګ وه سوکه را پورته شوه او دخپلې بسترې څخه را ووتله، بستره پر ځمکه غوړیدلې وه، هغه خپله کمبله د بسترې له پاسه داسې و غوړوله لکه چې تر لاندې ئې کوم څوک پروت وي.

هغه په پښو وخویده او دخیمې تر دروازې ئې ځان ورساوه، پرده ئې لرې کړه او بیرون را ووتله، پاته شپږو نجونو په کلاره خراټې وهل پیل کړه. ساتونکې ته مالوم وه چې دانجونې کومې خطرناکه بندیانې نه بلکه د سمندر څخه را وتلی پناه اخستونکې دي، نو په دې خاطر هغه کیناست او پرکالې پرې راغله، نجلۍ په ډیره سوکه توګه د غونډې هماغې لورې ته ولاړه چې د ساتونکې او د هغې تر منځ خیمه را تلله، غونډۍ ته د ورسیدو سره سم هغې همغې لورې ته مخه کړ چې شپږ نوې زخمې بندیان په کې پراته و. شپه تیاره وه او هلته څه اونې بوټې هم و، که چیرې ساتونکې اوس هغه لورې ته کتلای هم نو هغه نجلۍ ورته نه تر سترګو کیده، نجلۍ کیناسته، او په پښو ښویدو سره ئې دزخمیانو خیمې ته ځان ور نژدې کړ، هلته د شګو ډیرې هم وخو بیا هم هغې ددې ډیریو څخه په ښویدلو ښویدلو خپل ځان خیمې ته ورساوه، خو هلته یو ساتونکې ولاړ و، نجلۍ د ساتونکې څخه د ځان د پټولو په خاطرد شګو په ډیرې باندې څملاسته، هغې ته ساتونکې د یوه تور سیورې په شکل کې تر سترګو کیده، اوس نو هغه ددوه ساتونکو تر منځ وه، یو ئې دخپلې خیمې ساتونکې او بل د زخمیانو دخیمې، ویره ئې په دې کې وه چې که د زخمیانو د خیمې ساتونکې دهغې لورې ته راشې نو و به ئې نیسې،

د ډیر زیات انتظار وروسته، کله چې ساتونکې د نورو زخمیانو په لور ولاړ، نجلۍ د لاسونو او پښو په کومک سره خیمی ته ورسیده، او پرده ئې پورته کړه او دخیمې دننه ورغله، دننه په خیمه کې تیاره وه، دوه درې زخمیانو په کلاره کلاره زوږ کاوه، داسې بریښیده چې دهغوی څخه کوم یو دخیمی د پردې په پورته کولوپوه شوی و. هغه په ډیر کمزورې اواز وویل چې «څوک ئې ؟» نجلۍ دخپلې خولې څخه د «شې» اوږود اواز وویست اوپه ډیره سوکه توګه وئې پوښتل چې «رابن چیرې دې ؟» ځواب ئې واورید چې «دهغې لورې درېیم» نجلۍ د هغه درېیم کس پښې و خوځولې، پروت سړې اواز کړ چې څوک ئې ؟ نجلۍ ځواب ورکړ، «موبي».

رابن راپورته شو او کيناست ، لاس ئي را اوږود کړ او نجلۍ ئي له لاسو ونيوه او په خپله بستره ئي له ځانه سره واچوله ، خپله کمبله ئي را واغوسته او د نجلۍ ښځه ئي و پوښتل چي «ساتونکي خو نه ئي کتلي ، له ما سره ځان را جوخت کړه ، هسي نه چي ساتونکي مو ووينی» هغه دغه نجلۍ له خپله ځانه سره را يوځاي کړه او وئي ويل «زه په دې خبره حيران پاته شوم چي دلته هم زمونږ ليدنه و شوه ،دا يوه نه منونکي خبره ده ، داسي بريښي چي د يسوع مسيح خداي ته زمونږ بريا منظور ده ، مونږه ډيره سخته ماتي خوړلي ده ، خو دا ټوله دوکه او چل ول و ،» دا هماغه زخمي بندي و چي دنورو ښځه جدا او دمخ او ښهري ښځه معمولي سپاهي نه بلکه د اعلي رتبي خاوند مالوميده ، صلاح الدين ايوبي هم ويلي و چي دا کوم معمولي عسکر نه دي ، نوموړي تر سترګو لاندي کلک و څارئ ، علي بن سفيان به له هغه ښځه پوښتني ايګني وکړي ،

«ايا ته ډير سخت زخمي شوی ئي؟» نجلۍ تري و پوښتل، «کوم هډوکي خو دي مات شوی نه دي ؟» «زه بلکل روغ رمت يم ،» رابن ځواب ورکړ ، هيڅ ځاي مي مبتل شوی هم نه دي. هغوی ته مي ويلي چي دننه زخمي يم او کوم هډوکي مي مات شوی ، په سيني کي مي سخت درد دي ، خو زه بلکل روغ رمټ يم.»

«بيانو دلته ولي را غلي ياست ؟» نجلۍ تري وپوښتل.

ما ډيره هڅه وکړه چي مصر ته ور ننوځم ، او تر سوډاني لښکرو پوري ځان ور رسوم. خو هري لوري ته اسلامي فوځ خپور وور دي ، هيڅ لاره مي و نه موندله ، هغه نور پنځه زخميان مي را ټول کړل او دهغوی سره زه هم د زخمي په څير دلته راوستلاي شوم ، اوس به د تيښتي هڅه کوم خو تر اوسه را ته شوني نه ښکاري،» هغه لږ څه په غُصّي سره وويل «ماته ددوه پو ښتنو ځواب راکړه ، اول داچي ما ايوبي ژوندي وکوت ، ولي ؟ ايا غشي تمام شوی و ، او يا هغه حرام خور بې زړه شوی دي ؟ او بله پوښتنه دا چي تاسي ټولي اوه نجونه ولي د مسلمانانو په قيد کي ياست ؟ ايا هغه پنځه نور له منځه ولاړل او يا تښتيدلي دي ؟

« هغوی ژوندي دي ، رابنه !» موبي ورته وويل ، « ته خو وائي چي د مسيح خداي ته زمونږ بريا منظور ده خو زه وايم چي زمونږ خداي مونږ ته د کومي ګناه سزا راکوي ، صلاح الدين ايوبي په دې خاطر ژوندي دي چي غشي د هغي د پښو تر منځ په شګو کي و لږيد.»

« ايا دا غشي کومي نجلۍ ويشتلي و؟»رابن تري و پوښتل «کرستوفر چيري و ؟»

«غشي خو هغي ويشتلي و مګر.......»

«ايادکرستوفر غشي خطا ولاړ؟» رابن تري په حيرانتيا سره و پو ښتل ، « هغه کرستوفر چي غشي ويشتو ئي پادشاه «اګستس » حيران کړي و او هغه ته ئي خپله د لاس توره په انعام کي ورکړي وه ؟ دلته د راتلو سره دهغه ښنبه دومره خرابه شوه چي شپږ فټه اوږود او دري فټه غټ او پلن صلاح الدين ايوبي ئي د غشي ښځه خطا شو؟ د هغي بدبخته لاسونه به د ويري ښځه لړزيدلي وي؟»

ketabton.com - The Digital Library

«فاصله ډېره وه .» موبي ورته وويل « او کرسټوفر و ويلې« کله چې غشې د کمان څخه وت نو په همغه لمحه کې ئي ماشې په سترګه کې ورننوت ، او ننبه ئي خرابه شوه.»

«بيا څه وشول ؟»

« څه چې بايد شوی واې »موبی ورته وويل « صلاح الدين ايوبي ساحل ته تللې و ، دهغه سره د هغې درې قومندانان هم ملګري و چې ځلورو ساتونکو ئي ساتنه کوله ، هغوی هرې لورې ته خپاره شوی و ، دا خو زمونږ برخه ښه وه چې دغه سيمه د غونډيو نه ډکه وه ، کرسټوفر ځان خوندې کړ او ووت ، او بيا مونږ ته دومره وخت په لاس راغې چې پاته غشې اوليندۍ مو په شګو کې ورننويستې او اوښ مو پرې چو کړ. کله چې سپاهيان راغلل نو کرسټوفر ورته وويل چې مونږ پنځه کسان د مراکش تاجران يو او دا نجونې د سمندر څخه راوتلي او مونږ ورته پناه ورکړې ده ، مسلمانو سپاهيانو زمونږ د سامانونو لټون او تالاشي وکړه ، هغوی ته د تجارتي سامان پرته نور هيڅ په لاس ور نه غلل ، هغوی مونږ ټول يوځاې د سلطان ايوبي مخې ته يوړو ، مونږ ورته وويلي چې مونږ د سيسلي د ژبې پرته په بله هيڅ ژبه نه پوهيږو ، کرسټوفر ايوبي ته وويل چې هغه زمونږ په ژبه پوهيږي ، مونږ اوه واړو نجونو په خپلو څهرو باندې ويره او خوف راڅرګند کړي و .»

موبي رابن ته ټولې هغه خبرې وکړې چې د سلطان ايوبي سره ئي کړې وي ، دغه اوه نجونې او پنځه نارينه چې د مراکشي تجارانو په بڼه کې پټ ول او خپل ځانونه ئي مراکشي تجاران ښوولي و ، دوه ورځې د مخه په ساحل کې د کشتيو څخه پياده شوی و. دغه پنځه واړه کسان د صليبيانو تجربه لرونکې جاسوسان او قومندانان و ، او نجونې هم روزل شوی جاسوسانې وې ، دځارکښۍ څخه اخوا دهغوی بل کار داهم و چې مسلمان سالاران او جنرالان په خپلو دامونو کې را ونښلوي ، هغوی که له يوه اړخه ښايسته او ښکلې وې خو د بله اړخه ورته د ذهنونو د تخريبولو روزنه هم ورکړل شوې وه، په دې روزنه کې اداکارۍ ځانګړې اهميت درلود. دهغو پنځه نارينه و دنده دا وه چې صلاح الدين ايوبي له منځه يوسي، او دناجي سره اړيکې ټينګ کړي ، دې نجونو مصرې ژبه هم په ډېره روانۍ سره ويلاې شوه ، خو هغوی هيڅکله هم دا خبره را برسيره نه کړه ، رابن ددې ځانګې مشر و ، هغه ته د ناجي پورې ورسيدل اړين کارو. خو د صلاح الدين ايوبي او علي بن سفيان پاليسيو د حالاتو مخه بل لورې ته يوړه .

« ايا ته صلاح الدين ايوبي په خپل جال کې نه شې را ننبلولې ؟»رابن ترې و پوښتل ،« اوس خو دلته زمونږ لمرنۍ شپه ده .» موبي ورته وويل ،« هغه پريکړه چې سلطان ايوبي زمونږ په اړوند کړې ده ، نو که چېرې په هغه کې هغه ريښتونې وې نو دهغې مقصد خو دا دې چې هغه انسان نه بلکه تيره ده . که چېرې هغه زمونږ سره کومه علاقه درلوداې نو زمونږ څخه خو به ئي يوه نجلۍ خپلې خيمې ته بللې واې ،....د هغې وژل هم دومره اسانه نه دي هغه يواځې يوځل ساحل ته راغلې و خوزمونږ غشې خطا ولاړ، هغه د سالارانو او

ketabton.com - The Digital Library

ساتونکو په ډله کې اوسیږي ، دلته ئې یو سپاهي زمونږ په سر درولې دې اوهلته د صلاح الدین ایوبي په خیمه د ساتونکو یوه ډله پهره کوي .»

هغه پنځه نور اوس چیرې دي ؟» رابن ترې و پو ښتل ،

« لرې څه لرې دي» موبي ځواب ورکړ ،« هغوی به اوس همدلته اوسي .»

«واوره موبي !»رابن ورته وویل « دې ماتې زه لیوني کړې یم ، زما په ضمیر باندې دومره ستر بار پروت دې لکه چې ددې ماتې ټول مسئولیت زما په غاړه پریوځي . په صلیب باندې په لاس اینبولو سره خو ټولو سوګند یاد کړې دې ، خو د یو سپاهي په سوګند کې او زما په سوګند کې د ځمکې او اسمان تر منځ توپیر موجود دې ، زما رتبه خپل مخته کیږده ، زما دندې ووینه ، ماته نیمائې جنګ د ځمکې د لاندې څخه، اونور نیمایي د دښمن د شا څخه په وارکولو سره ګټل و ، خو ما او تاسې اوه واړو اوهغه پنځو یو هم خپل فرض نه دې ادا کړې ، له ما څخه دا صلیب اوس ځواب غواړي » هغه په خپله غاړه کې را ځوړند صلیب ته لاس کړ او وئې ویل «زه دا صلیب هیڅکله هم د سینې څخه نه شم جدا کولې .» هغه د موبي په سینې باندې لاس را ښکود او د هغې صلیب ئې په لاس کې را ونیو او وئې ویل ،«ته خپل مور او پلار ته دوکه ورکولاې شې خو ددې صلیب څخه سترګې نه شې اړولاې ، هغه چې کومې دندې تاته سپارلې ، هغه به پوره کوې، هغه ښایست چې تاته خدای درکړې ، دهغې په واسطه به ته غرونه ځیروې او لاره به ځانته په کې پیدا کوې ، زه تاته یوځل بیا وایم چې زمونږ دغه ناڅاپي او د توقع خلاف لیدنه کتنه ددې خبرې څرګند ثبوت دې چې مونږ به بریا لې کیږو ، زمونږ لښکر د روم د بحیرې په هغه غاړه کې را ټولیږي ، هغه چې ولاړل ولاړل ، خو هغوی چې ژوندي دي هغوی په دې پو هیږي چې دا ماتې نه وه بلکه چل ول او دوکه وه. ته بیرته خپلې خیمی ته ولاړه شه ، او هغو نجونو ته ووایه ، چې په خیمه کې مه پریوځئ، بیا بیا د صلاح الدین ایوبي سره ووینئ ، دهغې د سالارانو سره ووینئ ، دهغوی سره په کتلو کې بې تکلفي اواسانتیا را پیدا کړئ ، هغوی ته دخپلو ځانو په هکله د مسلمانیدو ډاډ ورکړئ ، مخکې تاسې په خپله پوهیږئ چې څه او څنګه باید وکړئ»

«د ټولو تر مخه خو دا مالومه کړئ چې اخر دا وشول څه ؟» موبي ورته وویل « ایا سوډانیانو مونږ ته دوکه راکړې ده»

«زه اوس په ډاډمنه توګه څه نشم ویلاې » رابن ورته وویلې « ماد یرغل د مخه په مصر کې دخپلو جاسوسي شبکو له لارې چې کوم مالومات تر لاسه کړې و هغه دا وچې صلاح الدین ایوبي په خپلو پنځوس زره سوډاني عسکرو باندې باور نه کوي ، حال داچې دا دمصر د مسلمانانو د وایسراې خپل فوځ دې ، ایوبي دلته په راتللو سره خپل ځانته مصرى فوځ تیارکړ. سوډانیانو نه غوښتل په دې فوځ کې ورګډ شي. دهغوی قومندان ناجي زمونږ څخه کومک و غوښت ، ما دهغه لیک لیدلې و اوما دهغې تصدیق هم کړې و چې دا لیک د ناجي د خپل لاس دې. اوپه دې کې هیڅ ډول دوکه نه وه ، خو زمونږ سره زمونږ په تاریخ کې تر ټولو لویه دوکه وشوه ، زه به دا په ډاګه کوم چې دا څه ډول وشوه ؟ چا وکړه ؟، زه ددې دمالومولو پرته بیرته نه

ketabton.com - The Digital Library

ستنیږم. اګستس پادشاه په ډېر فخر سره ویلي و چې زه به د مسلمانانو دکورونو په منځ کې د راز خلک پیدا کړم او دهغوی بنسټونه به و لړزوم. اوس نو ته تصور وکړه موبي !د شا هنشاه په زړه کې به څه تیریږي ، هغه به ماته د مرګ د سزا پرته بله څه سزا راکړي ؟ او د صلیب قهر خو به په ځانته توګه پر ما نازلیږي.»

«زه په ټولو یو هیرم ،» موبي ورته وویل » جذباتي خبرې مه کوه ، د عمل خبره کوه ، ماته ووایه چې زه څه وکړم؟»

د رابن په اعصابو دخپلو فرضو د ادأ او د ماتي احساس دومره اغیز کړې و چې هغه ته د ا احساس هم نه کیده چې د موبي په څیر زړه وړونکې نجلۍ ، دهغې تر سینې سره یوځاې شوی او دهغې د وریښمو په څیر نرم اوملایم ویښتان دهغې نیمایي مخ ور پټ کړې دې. رابن دهغې ویښتان لمس کړل او وئې ویل « موبي ! ستا دا ویښتان دومره کلک زنځیرونه دي چې که چېرې یو ځل د صلاح الدین ایوبي په شاوخوا کې را چاپیر شول نو هغه به ستا غلام کړي ، خو ته باید تر ټولو لمړۍ دا کار وکړې چې کرسټوفر اودهغې ملګروته ته به ووائې چې هغوی د همدې تاجرانو په بڼه کې تر ناجي پورې ځانونه و رسوي او دا مالومه کړې چې تر اوسه پورې د هغه لښکرو ولې پاڅون و نه کړاې شو، او دا راز څه ډول فاش شو چې دهغې څخه په ګټې اخستلو سره د صلاح الدین ایوبي یو څو معمولي عسکري دلګیو په مورچلو کې په کیناستلو سره زمونږ ستره بحري بیړه غرقه کړه؟ اوهغه ته دا هم ووایه چې دا را ته ډاګیزه کړي چې ناجي خو به د صلاح الدین ایوبي سره بیرته نه وي یو ځاې شوي ؟ او یا خوئې زمونږ ددې ماتي او شکست له پاره دا لیک مونږته نه و را استولي ؟ که چېرې همداسې شوی وي نو مونږته خو بیا په خپلو جنګي منصوبو او پلانونو کې د بدلون د راوستلو اړتیا ده ، زه ډاډمن شوی یم چې د مسلمانانو شمیره که ډېره لږه هم وي مونږ هغوی ته په اسانۍ سره ماتي نه شو ورکولې ، دې ته اړتیا پیدا شوی چې د هغوی دحکمرانانو او دهغوی د عسکري قیادت جذبه و ځپل شي ، مونږ ستاسې په څیرنورې نجونې هم د عربو په حرام سرایو او حویلیو کې ورننه ویستې دي»

«خبره دې بیا اوږده کړه » موبي هغه ته په ټوکني لهجې سره وویل « مونږ په خپل کور کې په یوه بستره باندې نه یو ملاستې چې په خوند خوند سره یو دبل قصې واورو ، مونږ ددښمن په عسکرې پنډ غالي کې بندیان یو ، د باندې ساتونکې ولاړ دي ، شپه په تیریدو ده ، زمونږ سره د اوږدو خبرو کولو له پاره وخت نه شته ، زمونږه مشن له منځه تللې ، اوس ووایه چې په دې حالاتو کې مونږ څه کولاې شو؟ مونږ ټول ټال اوه نجونې او شپږ سړې یو ، مونږ څه وکړو ؟ یو داچې تر ناجي پورې ولاړ شو او دهغې ددې دوکې په هکله مالومات پیدا کړو ، بیا ددې اطلاع چاته ورکړو ؟ له تاسره بیا چېرته ووینو ؟»

« زه له دې ځایه څخه دتښتې هڅه کوم »رابن ورته وویلې « خو د تیښتې څخه دمخه ددې پنډ غالي ، په دې کې د وګړو د شمیرې او د ایوبي د راتلونکو موخو په هکله مفصل مالومات له ځانه سره را ټولوم ، ددې وګړې په هکله مونږ باید ډېر زیرکه واوسو . په دې وخت کې په اسلامی امت کې همدا یواځنې وګړې دې چې د صلیب له پاره ګواښ ګرځیدلې دې او که نه اسلامي خلافت زمونږ په چال او جال کې تل پروت وي ،

ketabton.com - The Digital Library

ایملرک پادشاه به ویل ، چې مسلمانان دومره کمزوري شوی دي چې اوس د هغوی په خپلو پښو د کښینولو او راپرځولو له پاره یواځې یوه ټکان ته اړتیا ده ، خو دهغې داخبره یواځې یو خیال و خوب ثابت شو. زه باید دلته پاته شم او د ایوبي کمزوري رګونه ووینم ، او تاسې دهغه پنځه کسانو سره یوځاې شئ او سوډاني لښکر را وپاروئ او پاڅون پرې وکړئ ، ډیره اړینه داده چې ایوبي ژوندي پاته نه شي ، خو که چېرې هغه ژوندي پاته کیږي هم ، نوژوند به ئې زموږ په هغه بندي خانه کې وي چې د عمر تر اخره به کې د لمر ځرک هم و نه ویني ،او نه ورته د شپې د اسمان کوم ستوري په سترګو راشي......ته لمړي خپلې خیمې ته ولاړه شه هغه شپږو نورو نجونو ته دهغوی کار ور وسپاره ، هغوی ته په ځانګړي توګه دا وواېه چې هغوی علي بن سفیان دخپلو ښایسته زلفو او ملائمو جسمونو په واسطه دومره بیکاره کړي چې هغه بیا د صلاح الدین ایوبي دکاره او ښیګڼې ځخه ووځي، اوکه چېرې وکړاې شي نو دهغې او د صلاح الدین ایوبي تر منځ دې داسې ناخوالې او غلطې انګیرنې را پیدا کړي چې هغوی یو دبل دښمنان وګرځي ، تاسې ټولې په ښه توګه پوهیږئ چې ددوه نارینه و تر منځ ناخوالې او دښمنې څه ډول را پیدا کیداې شي ،.... ولاړه شه ! او پاته نورو نجونو ته مکملې لار ښوونې وکړه او بیا کرستوفر ته ځان ور سوه ، هغه ته زما احترام وراندې کړه ، او دا هم ورته وواېه ، چې اخر ستا غشې ایوبي ته په ورسیدو ولې خطا شو؟ اوس به ددې ګناه کفاره ورکړې او هغه کار چې تاته در سپارل شوې دي هغه سل په سلو کې پوره کړه»

رابن د موبي وېښتان ماچ کړه او ورته ئې وویل « تاخو په صلیب باندې خپل عزت هم ځار کړ. خو د مسیح د خداې په وړاندې ته دمریم په څیر پیغلهئې !! د جرړو او بیخه د اسلام ویستل ستا دنده ده ، که چېرې مونږ یروشلم (بیت المقدس) په خپلو لاسو کې وساتو نو مصر به هم زمونږه وي.»

*****(۱۸)

موبي د رابن د بسترې ځخه را ووته ، دخیمې څنډې ته ورغله ، پرده ئې پورته کړه بیرون ئې و کتل ، په تیاره کې ورته هیڅوک تر سترګو نه شول ، هغه بیرون را ووتله اودخیمې د څنډې څخه ئې وکتل چې ساتونکې چېرې ولاړ دي ، هغه ته لږڅه لرې د چا داواز زمزمه په غوږو شوه ، وئې ویل کیداې شي همدا ساتونکې وي ، موبي روانه شوه ، د ونو بوټو څخه تیریده اودهر قدم د پورته کولو وروسته به ئې یو ځل دخیمې په لور کتل ، هغه تر غونډۍ ور ورسیده او دخپلې خیمې په لور روانه شوه، نژدې نیمائې لاره ئې وهلې وه چې هغې ته ددوه کسانو د خبرو کولو زوږ تر غوږو شو ، دا خبرې د هغې د خیمې سره نژدې سیمه کې چاکولې ، هغه ته دا ویره په زړه شوه چې کیداې شي ساتونکې ته دا په ډاګه شوی وي چې یوه نجلۍ ورکه شوې ده ، او هغه بل کوم ساتونکې او یا خپل کوم قومندان را بللې وي ، هغې فکر وکړ چې خیمې ته د تللو پر ځاې د هغو پنځه ملګرو په لور ور شي چې د مراکشي تاجرانو په لباس کې نژدې یو نیم دوه میله لرې ئې خیمې درولې دي. خو هغه ته دا فکر هم را پیدا شو چې د هغې په ورکیدو به هغه پاته نورې نجونې په کوم مصیبت کې و نښلي ، هغوی ډیرې ګرندۍ او چالاکه وې، بیا هم ویریده ځکه چې پر هغوی د بندیزونو د کلکیدو ګواښ موجود و ، او ددې نه اخوا بله لاره هم نه وه ، موبي لږڅه نوره هم مخته ولاړه تر څو ددې نورو

ketabton.com - The Digital Library

دواړو خلکو خبرې واورې ، هغه د هغوی په ژبه پوهیده ، داخو دهغوی چل ول و چې ویل ئې چې هغوی د سیسلي د ژبې پرته په بله کومه ژبه باندې نه پو هیږي.

مګر هغه دواړه خبرې کونکې چپ شول ، موبې په سوکه توګه مخته ولاړه، هغه خپلې کیڼ لورې ته د قدمونو اواز واورید ، هغې هغه لورې ته وکتل ، هلته د ونو ترمنځ هغې ته یو تور سیورې چې دکوم انسان و ، ترسترګو شو ، هغې خپله لاره بدله کړه اود غونډۍ په لور روانه شوه ، موبې نه غوښتل کومه خطره قبوله کړي ، هغه په غونډۍ و ختله ، غونډۍ دومره لوړه نه وه ، سمدستې پاس پرې پورته شوه ، که څه هم هغه ډیره هوښیاره وه خو هر انسان په هر قدم کې پوره احتیاط نه شي کولاې ، هغه د غونډۍ په سر و دریده ، دهغې تر شا د ستورو نه ډک اسمان و ، دبله اړخه د سمندر اودښتې فضا د شپې له اړخه د آینې په توګه شفافه وه ، هلته په ونو کې تلونکې یوسړي په غونډۍ باندې ختونکې یو سیورې و کوت ، موبې خپل اړخ دهغې سړي په لور کړ ، دهغې ویښتان پرانستي و چې پر خپلو لاسو ئې شاته ور وغورځول ، داسړې د شپې د ساتونکو قومندان و ، هغه په نیمه شپه د پنډغالي د ساتونکو په ګزمه را وتلې و ، ساتونکې ئې کتل او ګرځیده ،دا د ساتونکو د بدلون وخت و ، قومندان په دې خاطر هم ډیر زیات متوجه و چې پخپله صلاح الدین ایوبي د خپلو درې سالارانو سره په پنډغالی کې موجود و ، سلطان په ډسپلین کې ډیر سخت و ، هر چاته به هره ثانیه خطره محسوس کیده چې سلطان د شپې را پاڅیږي او په ګزمه باندې راوځي ،

قومندان پوه شو چې په غونډۍ باندې کومه نجلۍ ولاړه ده ، په هماغه مابنام قومندانانو ته خبر ورکړل شوی و چې صلیبیانو د تخریب او ځارکښۍ له پاره نجونې را لیږلې دي ، دانجونې د صحرائي کوچیانو په څیر هم را څرګندیداې شي او دداسې غریبو نجونو په څیر هم چې په عسکري پنډغالو کې د پاته شوي غذا د راټولولو سوال کوي ، ددې تر څنګ دا نجونې خپل ځانونه د را تښتول شوو او مظلومو ښځو په څیر هم را ښکاره کوي او د پناه غوښتلو هڅې هم کوي.

قومندانانو ته دا ویل شوی و چې نن اوه نجونې د سلطان په پناه کې راغلې دي ، که څه هم سلطان په هغوی رحم کړې خو په اصل کې ئې هغوی د شکمنو په څیر په ځانته خیمه کې اچولې دي ، هغه قومندان ددې احکامو په اوریدو سره خپل یوه ملګري ته په ټوقو کې ویلې و چې « الله دې وکړي چې دغسې یوه نجلۍ زما څخه پناه وغواړي ،» او هغوی دواړو پرې خندلي هم و.

اوس نو د شپې په نیمائي کې ، په داسې حال کې چې ټول پنډغالي بیده دي په دې غونډۍ باندې د یوې نجلۍ سیورې تر سترګو کیږي ، لمړې خو قومندان پخپله په ویره کې شو چې هسې نه چې کوم پیری وي ، هغه ساتونکې ته د نجونو په خیمه دډرولو په وخت کې ویلې و چې دننه اوه نجونې دي ، کله چې هغه پرده پورته کړه نو هماغه اوه بسترې ورته په مړژوانده رڼا کې تر سترګو شوې ، هرې نجلۍ خپله کمبله پر مخ راغوړولې وه ، یخنې ډیره وه ، هغه دننه ولاړ نه شو تر څو ووینې چې اومه بستره تشه پرته ده ، خو پر هغې ئې کمبله داسې غوړولې وه لکه کوم څوک چې په کې پروت وي ، هغه ته د امالومه نه وه چې اومه نجلۍ پر

ketabton.com - The Digital Library

غونډۍ دده ترمخ ولاړه ده ، هغه د لږ څه وخت له پاره په فکر کې شو چې ورته اواز وکړي او یا پخپله هلته ورشي نو که چېرې هغه پیرۍ او یا جادوګره وي نو دهغې د ورکیدو انتظاربه وکړي ،

دلږ څه ډیر انتظار وروسته بیا هم هغه سیوري ورک نه شو بلکه دوه درې قدمه نور هم مخته راغې او بیا بیرته وروسته شو ، او هملته ودرید . دغه قومندان چې «فخرالمصري» نومیده سوکه سوکه غونډۍ ته ورغې او ورغږ ئې کړ « ته څوک ئې ؟ ښکته را شه» نجلۍ د هرن په توګه و ځغاستل او د غونډۍ بل اړخ ته ولاړه ، فخر ته ډاډ پیدا شو چې کوم پیرې او یا جادوګره نه بلکه انسان دي ، هغه د قوي هیکل خاوند و ، غونډۍ هم دومره لوړه نه وه ، اوږده اوږده قدمونه ئې واخستل او پر غونډۍ ور وخوت ، هلته هم تیاره وه ، د شپې په چوپتیا کې دهغې نجلۍ د قدمونو اواز تر غوږو شو هغه د غونډۍ څخه ښکته شو اود نجلۍ پسې ئې ورمنډه کړه ، نجلۍ خپل قدمونه نور هم ګړندي کړل ، فاصله لږ څه زیاده وه ، فخر پخپله عسکر و ، دزمري په څیر ئې منډه وهله ،د غونډۍ شاته لوړه ژوره ځمکه او وچ بوټي او په ځینو ځایو کې یوه یوه وچه ونه هم ولاړه وه، هغه ډیره منډه واخسته خو وئې کتل چې تر مخه ئې څوک نه شته ، و درید او هر لوري ته ئې وکتل ، هغه دخپله ځانه وروسته او ډیر لرې کیڼ اړخ ته د نجلۍ د قدمونو اواز واورید . هغه روزل شوی جاسوسه نجلۍ وه ، هلته چې ورته د هغې دبنایست او ښکلا روزنه ورکول کیده تر څنګ ئې ورته عسکري روزنه هم ورکول کیدله ، تر څنګ ئې د خنجر وهلو په لوبو کې هم پوهه درلوده ، هغه دکومې ونې تر څنګ پټه شوې وه ، کله چې فخر مخته راغې نو هغې بلې لوري ته منډه کړه .

دې تعقیب د پټونې شکل ځانته و نیو ، فخر د شپې تیاره اند ښمن کړې و ، کله به چې د موبې قدم و درید نو هغه به هم ودرید ، خو چې د قدمونو اواز به بیا واوریدل شو نو هغه به منډه وهله ، هغه د غصې څخه تک سور شوی و، هغه په دې و پو هید چې دا کومه ځوانه نجلۍ ده که چېرې د زیات عمر ښځه وای نو دومره ګړندۍ او دومره زیاته منډه به ئې نه شوه وهلای ، فخر نژدې دوه میله فاصله ووهله ، موبې هم د وچو لمدو بوټو او د ځمکې د لوړو ژورو څخه پوره ګټه واخسته ، دهغې د نارینه ملګرو ځاې را نژدې شوی و. هغې په منډه منډه هلته ځان ور ورساوه ، هغې خپلو خلکو ته اواز ورکړ ، هغوی د ویرې په حال کې را پورته شول او د خیمې څخه بیرون را ووتل، یو خو له ځانه سره مشال هم را واخست ، دا د یوه لرګي په سر باندې د را چاپیره کړل شوی توټې څخه جوړ شوی و چې روښنائي ډیره زیاته وه . فخر خپله توره را وویستله او تیګاه وهونکي او رپیدونکي ستړې ستومانه دهغوی ترمخ و درید. هغې و کتل چې دا پنځه کسان د لباس له اړخه تاجران اومسلمانان بریښي. نجلۍ د هغوی څخه د یوه په پښو کې په داسې حال کې چې دهغې ورنونه ئې کلک نیولي و کیناسته ، د مشال په رڼا سره مالومیده چې د هغې په مخ باندې ویره را څرګنده شوې وه ، دهغې سینه غورځیدله ،او ساه ئې په سختۍ سره اخستله.

«دانجلۍ ماته حواله کړئ»فخر المصري تاجرانو ته په حاکمانه لهجې سره وویل.

ketabton.com - The Digital Library

«دا یوه نه ده»، یو سړي په عذرانه لهجې سره وویل «مونږ خو اوه نجونې ستاسې سلطان ته ورحواله کړي ، ته دا نجلۍ له ځانه سره ورلاې شې.»

«نه !» موبي د هغې پښې نورې هم ټینګې و نیولې، په ویره او ژړا کې ئې وویل «زه د هغې سره نه ځم ، دا خلک د عیسائیانو څخه هم ډیر وحشیان دي، د هغوی سلطان انسان نه دي سنډا دي !! سنډا. هغه د خیرونکې حیوان په څیر زما هډوکی مات کړي دي ، زه د همغې څخه دلته را تښتیدلې یم.»

«کوم سلطان ؟» فخر په حیرانتیا سره ترې و پو ښتل.

« همغه چې تاسې ئې صلاح الدین ایوبي بولئ.» موبي ځواب ورکړ « هغې اوس په مصري عربي ژبه هم خبرې کولې.

« دانجلۍ سخت دروغ وایي.» فخر وویل او ورځخه ئې و پوښتل « دا څوک ده ؟ او ستاسې څه کیږي او څه ډول اړیکې ورسره لرئ ؟»

«لږ دننه راشه دوسته ، بیرون هوا یخه ده » یو سړي فخر ته وویل. خپله توره په تیکی کې کیږده ، مونږ تاجران یو له مونږه څخه تا ته هیڅ ګواښ نه شته ، را ځه ، ددې نجلۍ قصه واوره .» هغه یو «اه» وکړ او وئې ویل « ما ستاسې سلطان یو مؤمن مسلمان ګاڼه ، خو د یوه ښایسته نجلۍ په کتلو سره هغه دخپل ایمان څخه لاس په سر شو ، هغه به د هغه پاته شپږو نجونو سره هم همداسې لوبې کړې وي.» هغوی به هغه نورو سالارانو بې عزته کړې وي.» موبي وویل « ما ښام ئې هغه ټولې بې وزله خپلو خیمو ته وړې وې او د بې هوشۍ وروسته ئې خیمې ته را وغورځولې ، هغوی ټولې اوس په خیمه کې بې هوشه پرتې دي.»

فخرالمصري خپله توره په تیکي کې کښیښوده او دهغوی سره دننه خیمې ته ولاړ، هلته د کیناستو وروسته یو سړي اور بل کړ اود قهوې له پاره ئې اوبه پخې کړې، خو څوک نه پوهیدل چې په هغې کې ئې څه څه ور واچول ، بل سړي د فخر څخه و پو ښتل چې هغه دکومې رتبې خاوند دي ؟ هغه ورته وویل چې هغه قومندان دي ، هغوی له ده سره ډیرې زیاتې خبرې وکړې چې دهغې څخه دوی دا و انګیرله چې دا سړې معمولي سپاهي نه دي بلکه کوم مسئول وګړی دي ، ذهین او زړه ورهم دي ، دهغې خلکو څخه یوه (کرستوفر) ددغې اوه نجونو هماغه داستان فخر ته تکرار کړ ، کوم ئې چې صلاح الدین ایوبي ته ویلي و ، هغوی فخر ته دا هم وویل چې سلطان ایوبي ددوی په هکله هغوی ته څه ویلي و ، دې نجونو سلطان ته دا وړاندیز هم کړې و چې هغوی خو اوس خپلو کورونو ته بیرته نه شي تللای او همدا رازنه غواړي چې د عیسایانو سره هم پاته شي په دې خاطر هغوی دې ته تیاري دي چې اسلام و مني ، خو په دې شرط چې د کومې ښې رتبې خاوند له هغوی سره واده وکړي ، مونږ اوریدلي و چې صلاح الدین ایوبي د کرچار له اړخه د تیرې په څیر دي ، اومونږ هره ورځ سفر کونکې تاجران یو ، مونږ به دا نجونې په کومو کومو ځایو کې له ځانه سره ګرځوو. مونږ دوی ټولې

ketabton.com - The Digital Library

د سلطان په حواله کړي خو هغه څه چې سلطان ددې نجلۍ سره وکړل هغه تا پخپله دهغې د خولې څخه واوريدل.

فخر المصري د نجلۍ په لور وکتل نو نجلۍ ورته و ويل « مونږ ډير خوښ و چې خداې مونږ د يوې فرښتې په پناه کې ورکړي يو. خو د لمر د پريوتو سره سم د سلطان يو ساتونکي راغی او ماته ئې وويل چې سلطان دې ځانته غواړي ، زه د پاته شپږو نجونو په نسبت ډيره ښکلې وم. دا زما د توقع خلاف وه چې ستاسې ايوبي به ما په داسې بد نيت ځانته غواړي ، زه ولاړم ، سلطان ايوبي د شرابو صراحي پرانسته ، يوه پياله ئې په خپله مخکې کيښوده او بله ئې ماته را کړه، زه خو عيسايي يم او سل ځله هم شراب څښنم ، په بحري جهاز کې عيسائې قومندانانو زماد جسم څخه د لوبو يوه اله جوړه کړې وه ، او اوس صلاح الدين ايوبي هم غوښتل زما د جسم سره همغسې لوبې وکړي ، شراب او سرې زما له پاره کوم نوې شې نه دي. خو ما ايوبي يوه فرښته ګڼله ،ما د هغې وجود دخپل ناپاکه وجود څخه لرې ساتل غوښتل ، خو هغه د هغو عيسايانو څخه هم ډير چټل وخوت کومو چې زه په بحري جهاز کې د لوبو نانځکه ګرځولې وم. کله چې دهغوی جهاز په ډوبيدو شو نو زه هغوی دبحري جهاز څخه را کوزه او په يوې کشتۍ کې واچولم او په سمندر کې ئې پريښولم ، هيچا را سره کومک و نه کړ. زما جسم لړزيده او زما هډوکي يو له بله سره ورغلي و.......

«خداې مونږه خوندي کړو او دهغې انسان په پناه کې ئې ور واچولو چې د فرښتې په لباس کې يو خيرونکې حيوان دي ،ماته سلطان ويلي و چې زما نورې ملګرې شپږ نجونې د هغې د سالارانو په خيمو کې دي.. ما د سلطان لاس او پښې و نيولې او ورڅخه مې و غوښتل چې له ماسره واده وکړه ، خو هغه راته وويل چې که چېرې ته ما خوښوې نو د واده پرته زه تا په خپل حرم سراي کې له ځانه سره ساتم ، ... هغه له ماسره د وحشيانو په څير سلوک وکړ. هغه په شرابو کې بدمسته و، هغه زه د خپله ځانه سره په بستره شملولم ، خو کله چې دهغې سترګې ورغلې زه د هغه ځايه څخه را وتښتيدم ، که چېرې زما په خبرو مو باور نه کيږي نو دهغې د ساتونکو څخه و پو ښته.»

په دې وخت کې يو سړي فخر ته قهوه ورکړه ، لږ څه وروسته د فخر مزاج بدل شو ، هغه د کرکې څخه په زوره زوره وخندل، « مونږ ته حکم کوي چې د شرابو اوښځو څخه ځانونه لرې کړئ او پخپله د شرابو د څښلو نه وروسته د ښځو سره شپې تيروي ، » فخر دا احساس هم ونه کړ چې د نجلۍ قصه پوره بې بنسټه ده ،او نه ئې دا محسوس کړه چې دهغې مزاج ولې بدلون وموند . هغه ته ئې حشيش ورکړي و، پر هغې داسې نشه راغلې وه چې هغه نشه نه ګڼله ، هغه اوس په خپله انګيرنه کې پادشاه ګرځيدلې و ، د نجلۍ په مخ باندې د مشال رڼا ګډيدله ، د هغې خواره واره ويښتان تور ځليدل ، هغه اوس فخر ته د پخوا څخه ډيره ښايسته ښکاريده ، هغه په پوره نا ارامۍ سره هغې ته وويل « چې که ته غواړې نو زه به دې په خپله پناه کې واخلم.»

«نه» نجلۍ دويرې څخه شاته شوه.او وئې ويل « ته به هم له ما سره د خپل سلطان په څير سلوک وکړې ، ته به ماخپلې خيمې ته يوسې او زه به يوځل بيا ستا د سلطان په غيږ کې کيوزم. »

ketabton.com - The Digital Library

«مونږ خو اوس دهغو نورو شپږو نجونو د خوندي کولو په فکر کې یو » یو تاجر وویل «مونږ خو دهغوی عزت خوندي ساته خو زمونږ څخه سهوه وشوه»

دفخرالمصري سترګې په نجلۍ نښتي وې ، هغه کله هم داسې ښکلې نجلۍ نه وه کتلې ، په خیمې کې چپه چپتاوه ، خو دا چپتیا کرسټوفر ماته کړه او وئې ویل « ته د عربو څخه راغلې ئې او که مصري ئې ؟»

« مصري» فخر ورته وویل « ما تر اوسه دوه جنګونه کړي دي ، په دې خاطر ماته دا رتبه راکړل شوی ده.»

«هغه سوډاني فوځ چې سالار ئې ناجي دې هغه اوس چېرې دې ؟»کرسټوفر تري و پوښتل.

«دهغې فوځ یو سپاهي هم له مونږه سره نه دې راغلې ،»فخر ځواب ورکړ.

« پوهیږئ چې داسې ولې وشو ؟» کرسټوفر ورته وویل « سوډانیانو د صلاح الدین ایوبي امارت او قومنداني نه ده منلې ، هغه فوځ خپل ځان ازاد ګڼي ، ناجي سلطان ایوبي ته ویلې و چې هغه دې د مصر څخه ووځي ، ځکه چې هغه دلته بیګانه دې ، په دې خاطر ایوبي ځانته مصري فوځ جوړ کړ او د جنګولو له پاره ئې دلته راوست ، هغه تاسې ته د شرافت او نیکۍ دوکه درکړه ، او په خپله عیش کوي ، ایاتاسې ته دغنیمت مال په لاس درغلې دې ،...که چېرې تاسې ته تر لاسه شوی هم وي نو د طلا او سپینو زرو یوه یوه ټوټه به وي ، حال داچې د صلیبیانو د جهازونو څخه بې بها خزانه د سلطان ایوبي لاسو ته ورغلې هغه ئې ټوله دشپې په تیاره کې په سلګونو اوښانو بار او قاهرې ته ولیږله ،چې د هغې ځاې څخه به دمشق او بغداد ته ولیږل شي. سلطان غواړي سوډاني لښکر لوځ او دغلامانو په څیر تري کار واخلي ، اوبیا به د عربو څخه فوځ راشي او تاسې مصریان به هم د غلامانو په څیر وګرځوي.»

*****(۱۹)

ددې مصري سوداګر هرې خبرې د فخرالمصري په زړه کې ځاې نیوه ، خو په حقیقت کې په فخر المصري دخبرو اغیز دومره نه و لکه څومره چې په هغه دموبې ښکلا او حشیشو اغیز کړې و . عیسایانو دا حربه د حسن بن صباح د حشیشینو څخه زده کړې وه. موبې ته هیڅ شونې نه بریښیده چې داسې حال به هم را پیدا کیږي چې یو مصري سپاهي به دهغې په تعقب کې په هغې زړه بایلي. هغه ته دا هم مالومه شوه چې فخر د مصر د ژبې څخه پرته په بله ژبه نه پو هیږي ، په دې اساس موبې په بله ژبه خپلو ملګرو ته وویل چې رابن د زخمیانو په ډله کې د زخمیانو په خیمه کې پروت دې او هغه وویل چې د ناجي سره ووینئ او دا مالوم کړئ چې هغوی لا تراوسه پورې ولې پاڅون نه دې کړې ، او یا داچې ولې ئې د شا له خوا په صلاح الدین ایوبي باندې یرغل و نه کړ. او دا هم ډاګیزه کړئ چې ایا هغې خو به له مونږه سره دوکه او چل نه وي کړې ؟

هغې خبرې کولی نوفخر دسوداګرو څخه و پوښتل چې« دا څه وائې ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«دا وائي» يوه ځواب ورکړ « چي که چېرې دا سرې د صلاح الدين ايوبي په فوځ کې نه وائي نوما به ورسره واده کړې و . دا مسلمانيدو ته هم تياره ده خو وائي چي اوس ئې په مسلمانانو باور له منځه تللي .»

فخر په ډېره ناقرارۍ سره د نجلۍ مخ ته لاس کړ او خپل ځانته ئې را ښکوده اووئې ويل « که چېرې زه پادشاه وائي نو په خداي سوګند چي ستا په خاطر به مې تخت اوپادشاهي هم پرې ايښې وه ، که چېرې شرط داوي چي زه د صلاح الدين ايوبي دغه راکړل شوی توره هيسته و غورزوم ، نو دا دې دروائي خله .» هغه د خپل ملابند څخه توره را پرانسته ، او د تيکي سره ئې يوځاې د هغې په قدمو کې کښيښوله او وئې ويل «زه له همدا اوسه د سلطان ايوبي سپاهي او قومندان نه يم .»

«خو يو بل شرط هم شته !» نجلۍ ورته وويلې «زه ستا په خاطر خپل مذهب پرېږدم ، خو د صلاح الدين ايوبي څخه به حتما خپل انتقام او بدله اخلم .»

«ايا هغه زما په لاسو وژل غواړې ؟» فخر ترې و پوښتل.

نجلۍ د خپلو خلکو په لور وکتل ، او دې خلکو هم يو بل ته سره وکتل ، اخر کرستهوفر وويل « که چېرې يو سلطان ايوبي نه وي نو څه به وشي ؟ يو بل سلطان به راشي ، هغه به هم همداسې وي ، مصريان به په اخر کې بيا هم غلامان وي ، ته يو کار وکړه ، د سوډانيانو د سالار ناجي څنګ ته ورشه ، او دا نجلۍ دهغې مخته و دروه او د صلاح الدين ايوبي اصل حقيقت او دهغې ناپاکه ارادې ورته را وسپړه .»

دې خلکو ته خو دا مالومات و چي ناجي د صليبيانو سره اړيکې لري او موبي به له هغه سره خبرې وکړې خو هغوی په دې خبر نه و چي دهغوی دا باورې سالار به ډېره پټه توګه له دې نړۍ څخه سترګې پټې کړې وي. دا نجلۍ بايد تر هغه پورې ورسيدلې وائي ، خو هغه په يوائې ځان هلته نه شواې تللاې ، اوس نو هغې ته د فخر په څير يو ملګرې په لاس ورغلې و نو په دې خاطر ئې د همدې د استعمالولو پريکړه وکړه ، څرنګه چي دا سرې د سلطان ايوبي تر سترګو شوې و نو په دې خاطر تر اوسه پورې بايد دهغې په سترګو کې پاته واې ، ددې نه علاوه هغه د موبي څخه اوريدلي و چي دهغې د ځارکښۍ او تخريب کارۍ د ځانګې مشر رابن په همدې پنډغالي کې دې او د تيښتې له پاره لاره برابره وي او هغه د هغې د کومک کولو له پاره بايد هملته واوسيږې ، د هغوی ارادې مالوم نه وی چي څه دې ، په صلاح الدين ايوبي دهغوی له اړخه را پريښول شوی غشې هم خطا تللې و ، هغه ئې د سلطان ايوبي مخې ته وړې و . د هغوی لباس او ډرامه بريالۍ شوې وه ، خو د هغوی مشن له کاره لويدلی و . په دې خاطر اوس هغوی د بدل شوی حالاتو څخه د ګټې د اخستلو هڅې کولې. فخر المصري د ښايست او حشيشو په جال کې را ښنتې و ، اوهغه بيرته خپل پنډ غالي ته د نه تللو پريکړه کړې وه.

هغه ته د امشوره ورکړل شوه چي هغه دې (خپله معشوقه)نجلۍ له لاسه و نيسي او دخپلې ورسپارل شوی دندې په لور دې ولاړ شي ، هغې خلکو دوی ته خپل يو اوښ هم ورکړ ، او د اوبو يوه مشکيزه اوپه يوه کڅوړه

ketabton.com - The Digital Library

کې ئې د خوراک ځنباک سامان هم ورته تیار کړ ، په دې شیانو کې څه داسې هم و چې په هغې کې حشیش ورګډ شوی و. موبي په دې رازونو خبره وه ، فخر ته ئې یوه اوږده چوغه او د تاجرانو کالې ور واغوستل ،او پګړې ئې ورپه سر کړه ، نجلۍ په اوښ سپره شوه د هغې پسې وروسته فخر سپور شو او اوښ د خپل سفر په لور روان شو. فخر د خپل چاپیریال څخه بې خبره و او په خپلې راتلونکې باندې هم نه پوهیده ، یواځې همدا احساس پرې غالب شوی و چې د ځمکې د مخ ډیره ښایسته پیغله ئې تر څنګ ده ، داسې پیغله چې سلطان ایوبي ئې پرینبود او دده څنګ ته راغله ، فخر موبي له خپله ځانه سره را نژدې کړه او وخوځیدل .

«موبي ورته وویل « ته خو به د عیسایانو د قومندانانو او دخپل امیر ایوبي په خیر وحشی کیږې نه ؟زه هم ستا یم ، هر څه چې له ما سره غواړې و ئې کړې ، وئې کړه ، خو زه به بیا له تاڅخه کرکه کوم.»

«موبي !که چیرې ته غواړې نو زه به له اوښه ښکته شم .» فخر هغه سمدستې پریښوده او خپل لاسونه ئې ترې لرې کړل او وئې ویل « ماته یواځې همدومره ووایه چې ته ما د زړه څخه خوښوې یادې د مجبورۍ له مخې زما لورې ته پناه را وړې ده ؟»

«ماخو دهغه تاجرانو څخه هم پناه اخستلې شوه»، موبي ځواب ورکړ ،« خو ته ماته دومره ښه ښکاره شوی چې ستا په خاطر مې دخپل مذهب د پرینبولو پریکړه هم کړې .» هغې په خپلو جذباتې خبرو سره د فخر په کمزورو اعصابو باندې نوره هم خپله قبضه ټینګه کړه او شپه هم سوکه سوکه په تیریدو کې وه .

دا نژدې د پنځه ورځو سفر و خو فخر المصري د عامو لارو څخه بې لارې بې لارې تګ کاوه ، ځکه چې هغه د فوځ تښتیدلې سپاهې و ، موبي ته خوب راغې هغې خپل سر شاته د فخر په سینه باندې تکیه کړ او په پاڅه خوب بیده شوه. اوښ روان و او فخر ویښ.

*****(۲۰)

صلاح الدین ایوبي د سهار د لمانځه څخه فارغ شوی و چې دروازه چې اطلاع ورکړه چې علي بن سفیان راغې ،سلطان د لمانځه له ځایه منډه کړه او بیرون را ووت د هغې دخولې څخه د علي بن سفیان د سلام د ځواب څخه د مخه دا الفاظ راووتل « هلته څه خبره وه ؟»

«تر اوسه خیریت دې » علي بن سفیان ځواب ورکړ ، خو په سوډانې لښکرو کې بې اطمینانې ورځ په ورځ ډیریږې ، ما په هغوی کې خپل مخبران او ځارکښې پرې ایښې دې ، د هغوی له راپورنو څخه مالومیږې چې که چیرې دهغوی یو قومندان هم قومنده په خپلو لاسو کې واخسته نو پاڅون به پیلیږې.»

صلاح الدین ایوبي هغه له خپله ځانه سره خپلې خیمې ته یوړ ، علی بن سفیان ورته ویل «ناجي او دهغې سالاران خو مونږ له منځه یوړل خودنفرت او کرکې هغه زهر چې هغه د مصري فوځ پر خلاف پر هغوی کې

ketabton.com - The Digital Library

شنيدلي دي دهغې اغيز يوه ذره هم نه دې راکم شوې، دهغوی دبې اطميناني بل علت دهغوی د سالارانو ورکيدل دي ، مادخپلې شبکې له لارې دا خبر خپور کړې دې چې دهغوی سالاران د روم د بحيرې په سنګر کې پراته دي. خو درونده اميره ! زه شکمن يم چې په سوډانيانو کې شکوک او شبهات پيدا کيږي. داسې بريښي چې هغوی دا احساس کړې چې دهغوی سالاران يا خو بندي کړای شوی دي او يا له منځه وړل شوی دي.»

« که چېرې پاڅون وکړل شي نو ايا په مصر کې چې زمونږ کوم عسکري دلګي شته دي هغوی به د سوډانيانو دفوځ مقابله وکړای شي ؟» صلاح الدين ايوبي ترې وپو ښتل ،« ايا هغوی به دغه پنځوس زره تجربه لونکې وسله وال فوځ ته ماتې ورکړای شي ؟،..... زه شکمن يم »

«زه ډاډ لرم چې زمونږ هغه کوچنې شمير فوځ به د سوډانيانو د فوځ مقابله ونه شي کړای » علي بن سفيان ورته وويل ،« خو ما ددې کار له پاره هم ځان تيار کړې دې. ما د دروند نورالدين زنګي په لور دوه ګړندي سواره استولي دي او هغې ته مې دا پيغام ور استولې دې چې په مصر کې د پاڅون نښې نښانې را پيدا شوی دي او مونږ چې کوم فوځ تيار کړې د هغې شميره ډيره لږه ده ، ددې نه اخوا زمونږ د خپل فوځ تر نيمائي زيات د جنګ په ډګر کې دي. په دې خاطر د هغې شوني پاڅون د ټکولو له پاره مونږ ته بيړني کمک راوليږه»

«ماته د هغې لورې د بيړني کومک د راتلو هيله ډير لږ ښکاري ،»سلطان ايوبي ورته وويل ، « همدا تيره ورځ يوه قاصد دا خبر راوړ چې نورالدين زنګي په فرينکو باندې يرغل ور وړې ، هغه دا يرغل زمونږ سره د تعاون اوبسپنې په خاطر کړې دې ، دا په داسې وخت کې شوې چې په خپله فرينکو او دهغې يو زيات شمير فوځي سالاران د روم په بحيره کې په جنګي بيړيو کې زمونږ لورې ته راتلل ، همدا راز د فرينکو د فوځ يوه برخه مصر ته تللې تر څو دهغې ځايه پر مونږ د شا له اړخه حمله وکړي ، هغوی زمونږ د سوډاني لښکر د کومک په خاطر ان د مصر تر پولو پورې را غلي و ، محترم زنګي د هغوی پر هيواد باندې يرغل وروړ او دهغوی دغه ټول پلانونه ئې دخاورو سره خاورې کړل. هغه اوس د فرينک پادشاه په ډيره سيمه باندې قبضه کړې ، او دصليبيانو څخه ئې څه دولت او شتمني هم تر لاسه کړې ،»

صلاح الدين ايوبي په خپله خيمه کې قدم اخسته ،او په جذباتي لهجې سره ئې وويل « ماته د سلطان زنګي د قاصد تر خولې بيانونکې د هغې ځاې حالات څه د اندېښنې وړ ښکاره شول.»

«ايا اوس به صليبيان هلته يلغار وکړي ؟»علي بن سفيان ترې و پوښتل.

« ماته د يوې زرې په اندازه هم د صليبيانو د يرغل پرواه نه شته ،» سلطان ايوبي ځواب ورکړ.« اندېښنه داده چې د کفارو د يرغل مخه نيونکې فوځ د شرابو په منګيو کې ډوب شوې دې ، د اسلام د کلا ساتونديان د ښکلو نجونو په حويليو کې بنديان دي، د ښکلو ښځو او نجونو زلفي دهغوی د پښو زنځيرونه ګرځيدلي دي.

ketabton.com - The Digital Library

علي ! د اسلام تاريخ به اسدالدين شيركوه هيڅكله هم له ياده و نه باسي ، څومره به ښه و چې هغه نن ژوندي وای ، زه د جنګ ډګرته هماغه راوړی يم ، مونږ ډير ستونزمن وختونه کتلي ، علي !ما د کاکا شيرکوه د فوځ د ترټولو لمړي دلګي قومنداني کړې ده ، زه دهغي سره يوځاي دري مياشتي د صليبيانو په محاصره کي وم. ماته به کاکا شيرکوه تل دا درس راکاوه ، چې د ويري اوخوف څخه ځان لري ساته ،د الله تائيد او دهغي په رضا باندي باور لره ، او د اسلام بيرغ تل رپانده ساته ، زه د کاکا شيرکوه تر قومنداني لاندي دصليبيانو او مصريانو د ګډو فوځونو پر خلاف هم جنګيدلي يم. په سکندريه کي محاصره شوی يم ، نژدي و چي ماتي سره مخ شم ، زما سره يو ډله عسکر زړه بدي شوی و ، داچي ما څه ډول د هغوی حوصلي ستري او تازه و ساتلي ، يواځي زما رب پري ښه خبر دي. ان تر دي چي کاکا شيره کوه په صليبيانو باندي يرغل وکړ او زمونږ محاصره ئي ماته کړه.....نو مونږ په دي قصې ښه پو هيږو ، ايمان پلورنکي د کفارو سره يوځاي شول او زمونږ له پاره ئي څومره ستر ستر طوفانونه را ولاړ کړل خو زه ويريدونکي نه يم ، زړه مي له لاسه نه دي ورکړي»

ماته ټول هر څه په ياد دي سلطانه !» علي بن سفيان ورته وويل «ددومره جنګونو او قتل و قتال نه وروسته شوني بريښيده چي مصريان به په سمه لاره را ستانه شي. خو کله چې يو غدار او د وطن دښمن مري يوبل غدار او وطن پلورنکي را زيږوي او دهغي ايمان پلورونکي ځاي ناستي ګرځي. زما خپله مشاهده خو دا ده چي غداران او ايمان پلورنکي د کمزوري خلافت اونظام زيږنده ده . که چيري فاطمي خلافت په حرم کې نه واي را نغښتي نو نن به مونږ د صليبيانو سره په اروپا کي جنګيدو ، خو زمونږ دغه غدار ورونه هغوی نه پريږدي چي د اسلامي سلطنت د پولو څخه بيرون شي. کله چي پادشاهان په عيش و عشرت کي ډوب شي نوبيا د رعاياو څخه هم يو شمير خلک د پادشاهۍ خوبونه ويني هغوی دکفارو څخه ځواک اوکومک تر لاسه کوي، په ايمان پلورلو کي هغوی دومره ړنديږي چي دکفارو د عزايمو او دخپلو پيغلو د عصمتونو پرواه هم له ياده باسي.»

«زه تل له همداسي خلکو ويريږم ،»صلاح الدين ايوبي ورته وويل. « الله دي نه کوي ، که کله هم د اسلام نوم له منځه ځي نو هغه به دهمدي مسلمانانو په لاسو وي ، زمونږ دښکلي او ځلانده تاريخ څخه اوس لګيادي د غدارانو تاريخ جوړيږي، دا حالات په ډاګه کوي چي يوه ورځ به مسلمان يواځي په نوم مسلمان وي ،خپلي سيمي او ځمکي به کفارو ته ورحواله کوي ، په دي حالاتو کي که اسلام ژوندي هم پاته کيږي نو مسجدونه به کم او قحوه ځاېونه او دفحشا مرکزونه به زيات وي. زمونږ لوڼي به د صليبيانو په څير خپل وينتان ازاد اود بې حيائي په لور به درومي ، کفار غواړي چي هغوی پر هماغه لاره رواني کړي ، بلکه رواني کړي ئي هم دي..... اوس د مصر څخه يوځل بيا همغه طوفان را پورته کيږي. علي ! ته خپلي شبکې نوري هم باوري او خپرې ئي کړه ، ما خپلو ملګرو ته ويلي دي چي ددښمن سيمو ته ولاړ شي او شپيني غلچکي يرغلونه وکړي،

ketabton.com - The Digital Library

همدا راز د خبرونو د راټولو له پاره ځوان او توانمنده وګرې و ټاکه ، صلیبیان هم همدا سنګر مستحکم او اغیزمنوي ، ته سمدستي د څارکښی د جنګ له پاره تیارې و نیسه ،..... د هر څه لمړی کار چې باید ژر تر ژره وشي هغه دادې چې د سمندر څخه څه صلیبیان خوندي را وتلي دي دهغوی یو شمیر زخمیان دي او کوم چې زخمیان نه دي نو هغوی په سمندرکې د څو ورځو لامبو وهلو وروسته د زخمیانو څخه بدتر ګرځیدلي دي. دهغوی ټولو علاج معالجه تر لاس لاندې ده ،ما هغوی ټول تر سترګو تیرکړې دي ، ته هم هغوی ووینه ، او دخپلې ورتیا په مطابق ترې پوښتنې ګرویزنې و کړه ،»

صلاح الدین ایوبي دروازه چې راوغوښت او د سهارني چاې غوښتنه ئې ترې وکړه ، او علي بن سفیان ته ئې وویل ،« پرون ئې څه زخمیان او یوڅو ښکلې شانته نجونې زما مخ ته راوړې وې ، په هغوی کې شپږ د سمندر څخه راوتلی بندیان دي ، د هغوی تر منځ په یوه زه شکمن شوم چې هغه معمولي سپاهي نه دي ، هغه د رتبې او مرتبې سړې ښکارې ، د ټولو دمخه دهمغه سره ووینه ، ددې تر څنګ پنځه تاجرانو اوه کسه نجونې له ځانه سره راوړې وې ،» هغه علي بن سفیان ته د نجونو په هکله همغه څه وویل کوم چې تاجرانو سلطان ته ویلي و. سلطان ایوبي ورته وویل ،« ما نجونې تر نظارت لاندې نیولې خو هغوی ته مې ویلي چې زه هغوی په خپله پناه کې اخلم. نجونې وائې چې د غریبو کورنو بچیانې دي او بیا دهغوی دا وینا چې هغوی ئې د یوه سوځیدلي جهاز څخه په یوې کشتۍ کې واچولې او په سمندر کې ئې بې اسرې پریښوې ، بیا کشتۍ هغوی تر ساحله پورې راورسولې ، دهغوی دا خبره ما په شک کې اچوې ، ماهغوی ته ځانته خیمه درولې ده. او ساتونکې مې پرې درولې دې. ته د ناشتې سمدستي وروسته دغه بندیان او دغه نجونې ووینه.

په اخر کې صلاح الدین ایوبي مسکې شو او وئې ویل « پرون ورځ په ساحل باندې د ګرځیدو په وخت کې پر ماباندې یو غشي را وویشتل شو چې زما د پښو تر منځ پر ځمکه و لګید.» هغه دا غشي علي بن سفیان ته ورکړ او وئې ویل « سیمه غره ایزه وه ، ساتونکې د لټون له پاره تر ډیر لرې ځایه پورې ولاړل ، خو هغوی ته کوم غشي ویشتونکې تر سترګو نه شو. دهغې سیمې څخه هغوی ته دغه پنځه تاجران په لاس ورغلل چې ساتونکو ترما پورې را ورسول او دغه تجارانو دغه اوه نجونې هم ماته را حواله کړې ،او هغوی ولاړل.»

«او هغوی ولاړل ؟» علي ترې په حیرانتیا سره و پوښتل. «ایا تاسې هغوی ته د تللو اجازه ورکړه ؟»

«ساتونکو د هغوی د سامانونو پلټنه کړې وه ،» ایوبي ورته وویل « د هغوی څخه داسې کوم شې تر لاسه نه شو چې شک پرې شوی وې.»

علي بن سفیان غشي په ډیر غور سره و کوت ، او وئې ویل « د سلطان او راز موندونکې تر منځ ډیر توپیر موجود وي ، زه به د هر څه له مخه د هغې تاجرانو د نیولو هڅه کوم»

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان د صلاح الدين ايوبي د خيمې څخه بيرون را ووت ، نو دروازه چې ورته وويل ، « دغه قومندان خبر راوړې چې د هغه اوه نجونو څخه چې پرون زمونږ په قيد کې راغلې وې يوه ئې اوس درغل شوې. ايا سلطان ته ددې خبرې ور رسول اړين دي ؟ دا خو دومره ستره پيښه نه ده چې سلطان پرې اندېښمن کړو .»

علي بن سفيان په ژور فکر کې پريوت ، هغه قومندان چې د را پور ورکولو له پاره راغلې و ، هغه علي بن سفيان ته راغې او سوکه ئې ورته وويلې « د يوې عيسوي نجلۍ بې درکه کيدل خو به دومره مهمه پيښه وي يا به نه وي ، خو ډيره مهمه داده چې فخر المصري نومې قومندان هم د شپې را هيسې بې درکه شوى دي. دشپې ساتونکو وويل چې هغه د نجونو تر خيمې پورې تللې و ، بيا دهغې ځاې څخه د زخميانو تر خيمې پورې ولاړ او بيا دهغې وروسته په سترګو نه دې کتل شوې. هغه د شپې په ګشت وتلې و .»

علي بن سفيان د لږ څه فکر کولو وروسته وويلې ، « تريوه وخته پورې سلطان ته دا خبر مه ورکوئ ، د شپې د هغه وخت ټول ساتونکې را غونډ کړئ ، کوم کې چې فخر المصري ګشت کاوه ، هغه د سلطان ايوبي د ساتونکې د ډلې قومندان ته وويل ، چې پرون چې د سلطان سره کوم ساتونکې تر ساحله پورې تللې و ، هغوى را ولئ ، هغوى هملته و ، ځلور واړه مخته راغلل ، علي بن سفيان ورته وويل ، « پرون چې تاسې هغه تاجران او نجونې کتلې وې ، سمدستې همله ولاړ شئ ، که چېرې هغه تاجران تر اوسه پورې همله وي نو هغوى تر خپل نظارت لاندې وساتئ ، او همله زما انتظار وکړئ ، او که چېرې هغوى له هغه ځاېه تللې وي نو سمدستې بيرته را وګرځئ ، »

ساتونکې ولاړل ،نو علي بن سفيان د نجونو خيمې ته ورغې ، نجونې ئې په خپل مخ کې و درولې او په عربي ژبه ئې ترې و پوښتل ، « هغه اومه نجلۍ چېرې ده ؟» نجونو يو ې بلې ته وکتل او سرونه ئې و خوځول ، علي بن سفيان ورته وويل « تاسې ټول زمونږ په ژبه پوهيږئ !»

نجونو هغه ته په ډيره حيرانه توګه کتل ، علي دهغوى د څهرو او حرکاتو څخه په هغوى شکمن شوى و . هغه د نجونو شاته ودريد او په عربي ژبه ئې وويل « ددې نجونو څخه کالې و کاږئ او لوڅې لغړې ئې کړئ ، او دولس کسه قوي هيکله او ځواکمن عسکر راو غواړئ.»

ټولو نجونو يو ټکان وخوړ او وروسته ئې وکتل ، دوه درې کسو په يوه ځل خبرې پيل کړې ، هغوى عربي ژبه ويلاې شوه ،« ته د نجونو سره دا ډول سلوک نه شې کولاې» يوې ورته وويل « مونږ ستاسو پرخلاف نه يو جنګيدلې» ،

علي بن سفيان د خندا نه شين شو او وئې ويلې ، « زه به له تاسې سره ډير ښه سلوک وکړم ، لکه څنګه چې تاسې په يوه ګوانښ په عربي ژبه خبرې پيل کړې ، اوس پرته له کوم زور اوفشار څخه وواياست چې هغه اومه نجلۍ چېرې تللې ده ؟ ټولو بې خبري و ښووله ، علي ورته وويل ، زه به له تاسې څخه ددې سوال ځواب

ketabton.com - The Digital Library

حتما اخلم. تاسو خو سلطان ته ويلي و چې تاسې زمونږ په ژبه نه پو هيږئ ، اوس خو تاسې زمونږ په ژبه زمونږ په خير خبرې کوئ ، ايا زه تاسې پريږدم ؟» هغه ساتونکې ته وويل « دوی په خيمه کې کښينوه .»

د شپې ساتونکې را غونډ کړل شول ،د فخرالمصري د ګشت د وخت د ساتونکو څخه علی بن سفيان پوښتنې ګرويزنې پيل کړې ، په اخر کې د نجونو د خيمې ساتونکې وويل چې فخر د شپې دلته ولاړ و اوبيا د زخميانو د خيمې په لور ولاړ. لږ شيبه وروسته ئې ما اواز واوريد .« ته څوک ئې ښکته راشه» ساتونکې هغې لورې ته وکتل نو په تياره کې ورته څه په نظر را نه غلل، مخته د خاورو په غونډۍ هغه ته يو سيورې تر سترګو شو ، او هغه سيورې هملته له نظره ورک شو.

علي بن سفيان سمدستي همليه ولاړ ،دا غونډۍ ساحل ته نژدې پرته وه ، دهغې خاورې شګلوړه وې د يوه ځاې څخه را په ډاګه کيده چې هلته څوک پورته شوی دې هلته پر ځمکه ددوه ډولو پښو نښې تر سترګو کيدې ، يوه د سړې نښه ، چې فوځي بوټ ئې په پښو و ، او بله نښه دکوچنې ښپلکې وه چې ښځينه بريښيده ، ځمکه خامه او شګلوړه وه ، د کومه ځايه چې د ښځې د پښې نښې راغلي وې علي همغې لورې ته ولاړ ، دې نښې هغه د همغه خيمې لورې ته يوړ په کوم ځاې کې چې موبي د رابن سره ليدلې و. هغه د خيمې پرده پورته کړه او ورننوت.

دهغې مخ پيژندونکې سترګو زخمي بنديان له سترګو تير کړل. د ټولو مخونو ته ئې وکتل، رابن ناست و ، هغه علي بن سفيان ته وکتل ، او سمدستي ئې په زړيروي پيل وکړ. داسې مالوميده لکه چې ورته په ناڅاپه توګه درد را ولاړ شوې وي ، علي هغه د مټ څخه ونيوه او بيرون ئې را وويست ، دهغې څخه ئې و پوښتل « د شپې يوه بندي نجلۍ دې خيمې ته راغلي وه ، هغه ولې راغلی وه ؟» رابن هغه ته په داسې نظر و کتل ، چې هم په کې حيرانتيا وه او هم داسې څرګنده کړې چې هغه په هيڅ نه وي پوه شوی چې دې څه وويل. علي بن سفيان ورته يوځل بيا ډير سوکه وويل. « دوسته ! ته زما په ژبه پو هيږې ،زه ستا په ژبه پوهيږم او ويلي ئې شم. خو ته به زما په ژبه ځواب راکوی .» رابن دهغې خولې ته کتل ، علي ساتونکې ته وويل « دا دخيمې څخه بيرون و ساتئ .»

علي خيمې ته ور ننوت او د بنديانو څخه ئې دهغوی په ژبه و پوښتل ،« تيره شپه هغه نجلۍ دلته څومره وخت پاته شوې وه ؟ خپل ځانونه په ستونزو کې مه اچوئ ؟» ټول چپه خوله و خو د يو بل اخطار په واسطه يوه بندي وويل چې نجلۍ د شپې خيمې ته راغلي وه او د رابن سره ناسته يا ملاسته وه. دې زخمي د بحرې جهاز څخه سمندر ته را ټوپ کړې و ، هغه د اور قهر هم او د اوبو قهر هم کتلي و ، هغه دومره زخمي نه و څومره چې ويريدلې و ، هغه په بل کوم مصيبت کې و رپريوتو ته تيار نه و ، هغه وويل چې هغه ته دا مالومه نه ده چې د رابن او نجلۍ تر منځ څه ډول خبرې وشوی او يا نجلۍ څوک وه ، هغه ته دا هم مالومه نه ده چې د رابن رتبه څه ده. هغه يواځې د هغې د نوم څخه خبر و ، هغه دا هم وويل چې رابن دې پنډغالي ته تر راتللو پورې روغ

ketabton.com - The Digital Library

رمتې و ، خو دلته په را رسیدو سره هغه دومره واویلا شروع کړه لکه په چا چې په ناڅاپي توګه کومه ناروغتیا یرغل وکړي.

علي بن سفیان د یوه ساتونکي په لارښوونه دهغو نورو پنځوکسو د کتلو له پاره ورغي چې خپل ځانونه ئي تاجران ښوول او په هغه لرې درول شوی خیمه کې پراته و. ساتونکو هم هغوی د خپل پنډ غالي څخه جدا کړي و ، هغوی خو لمړي علي ته دا خبر ورکړ چې د هغوی سره ټول تال دوه اوښان وو خو نن یواځې یو اوښ تر سترګو کیږي ، هغه ته همدومره اشاره کافي وه ، هغوی ددې پوښتنې په هکله ډاډمن ځواب نه درلود چې هغه بل اوښ ئې څه کړي ؟ هغه ته دبل اوښ د پښو نښې په لاس ورغلي ، علي بن سفیان هغوی ته وویل « ستاسې جرم داسې معمولي غلا ملا نه ده ،تاسې د ټول سلطنت او ټولې ټولنې له پاره ګواښ یاست ، په دې خاطر زه پر تاسې لږ څه رحم هم نه شم کولاي چې تاسې تاجران یاست.»

«هو !» ټولو خپل سرونه و ښوځول او وئي ویلي « دروندہ مشره !مونږ خو تاجران یو مونږ بې ګناه یو .» علي بن سفیان ورته وویل « د خپلو لاسونو ښت را و ښائې. پنځه واړو سمدستي خپل لاسونه را واړول او علي ته ئې ور وښول ، علي د ټولو د ښي لاس د ګوتو ګوتي او دشهادت د ګوتي تر منځ ځاېونه وکتل او دهغو څخه ئې یو د مړوند څخه و نیوه او ورته ئې و ویل«کمان او غشي دې چېرې پټ کړي دي ؟»

هغه سرې د خپل معصومیت د ښولو هڅه وکړه خو علي د سلطان ایوبي یو ساتونکي را ووغوښت د هغې د ښي لاس چپ اړخ ئې ورته و ښود .دهغې د ګوتې چپ اړخ هغه ځاې چې ګوته د کځوړې سره لګیږی یعني هلته چې د ګوتې بند وي ، هملته یوه نښه وه ، همداسې یوه نښه ددې سړي د ګوتې په بند هم مالومیده ، علي هغه ته دخپل ساتونکي په هکله وویل ، « دا د سلطان ایوبي ډیر ښه غشي ویشتونکې دې او دا نښه د دې ثبوت دې چې نوموړي غشي ویشتونکې دې»

دهغې د ګوتې په بل مخ باندې یوه ډیره باریکه نښه وه، او داسې برښیده چې هلته هر څل کوم څه منبل شوی وي، او دې پخپله ثابتوله چې په هغې باندې غشي منبل شوی دي. غشي په چپ لاس کې نیول کیږي ، او کمان په ښي لاس نیول کیږي. داسې نښې د هر غشي ویشتونکي په لاسو کې وي ، علي بن سفیان هغه ته وویلي « په دغه پنځوکي یواځې ته غشي ویشتونکې ئې ، کمان او غشي دې څه کړي ؟» پنځه واړه چپ پاته و ، علي د هغو پنځو څخه یو راو نیوه او ساتونکو ته ئې وویل « دا دهغې ونې سره و تړئ»

هغه ئې د کجورې د ونې سره و دراوه او وئې تره ، علي دخپل غشي ویشتونکي په غوږ کې څه وویل او د ونې سره تړلي تاجر ئې په نښه کړ او غشي ئې پرې ور و توغاوه، غشي د هغې سړي په چپه سترګه کې ور کښیوت او هغه په تړپیدو شو. علي هغه پاته څلورو ته وویل « په تاسو کې څومره دې چې د صلیب په خاطر په دغه ډول تړپیدو سره دخپلو ځانونو ځاریدو ته تیار یاست ؟» د هغې لورې ته ووینئ» هغوی و کتل هغه سړې چېغې وهلې ، په خپلو وینو کې تړپیده او د سترګو څخه ئې د وینو سیلاب را روان و.

ketabton.com - The Digital Library

«زه له تاسي سره وعده کوم» علي بن سفیان ورته وویل « چي په عزتمنده توګه به تاسي ټول د سمندر هغې لورې ته ولیږم... وواياست چي په هغه بل اوښ باندي څوک ولاړ ؟ او چیرې ولاړ ؟»

«ستا خپل یو قومندان زمونږ څخه هغه اوښ په زور اخیستي دي» یوه تاجر وویل.

«او یوه نجلۍ هم» علي بن سفیان ورته وویل.

دلږڅه ځنډ وروسته علي بن سفیان د خپلي پوهې او هنر په واسطه دهغوی څخه اعتراف واخست چي هغوی څوک دي ، او څنګه راغلي ، خو هغوی دا درواغ ویلي چي نجلۍ د شپې دخپلي خیمې څخه را تښتیدلې وه او ویلي ئې و چي صلاح الدین ایوبي دشپې هغه په خپله خیمه کي ساتلې وه ، او داچي هغه شراب څښلي و اونجلي ته ئې هم شراب ورکړي او نجلۍ د ویرې څخه دلته پناه راوړې وه ، دهغې د تعقیبولو په خاطر فخر المصري نومي یو قومندان راغي کله چي هغې د نجلۍ خبرې واوریدې نو هغه ئې زمونږ پر اوښ کښینوله او کومي لورې ته ئې یوړه ، هغوی دغه ټول بهتان علي بن سفیان ته واوراوه چي نجلۍ په سلطان ایوبي باندي لګولي و.

علي ورته په خندا شو او وئې ویل« تاسي پنځه واړه عسکري روزل شوی خلک او هغه یو تجربه لرونکي غشي ویشتونکي واست ، او ددي ټولو سره بیاهم هغه یوه کس له تاسي څخه نجلۍ او اوښ دواړه یوړل ، » هغه د همغوي په ښودانې سره غشي اوکمان هم د ځمکي څخه را وویستل ، هغوی څلور واړه ئې خیمې ته ولیږل.. چي بیا دغه پنځه واړه هلته په بد مرګ باندي پخپله مړه شول.

د اوښ د پښو نښې په څرګنده تر سرګو کیدې ، علي بن سفیان په ډیره ګړندۍ توګه لس سواره را وبلل . او هغوی ئې په خپله قومنده کي واخستل او همغې لورې ته چي د اوښ قدمونو ښوولې ولاړل ، خو د اوښ د تګ او علي بن سفیان د ملګرو د تعقیبي تګ تر منځ نږدې پنځلس شپاړس ساعته توپیر و. اوښ ګړندي و او دهغې د ارام له پاره دومره ډیره اړتیا هم نه لیدل کیده. اوښ پنځه شپږ ورځې د ارام ، خورک ، څښاک څخه پرته هم تازه پاته کیداې شي ، دهغې په پرتله آسونو ته په لاره کي څو ساعته ارام ، اوبه او خوراک باید ورکړل شي ، او دي شیانود تعقیبولو په هځو کي ستر ځنډ را پیدا کړ. اوښ د پنځلس شپاړس ساعتو توپیر ختمولو ته نه پريښوده ، او فخر المصري هم د تعقیب له ویرې ډیر کم ارام کاوه.

علي بن سفیان ته په لاره کي یو شي تر لاسه شو . او هغه یوه کڅوړه وه. هغه و درید او کڅوړه ئې راپورته کړه، پراې نسته ، په هغې کي دخوراک څښاک شیان و ، په همدې کڅوړې کي یوه بله کڅوړه هم وه په هغې کي هم همدا شیان و. د علي بن سفیان د بوې کولو تیز حس هغه ته دا ډاګیزه کړه چي په دې شیانو کی حشیش ورګډ شوی دي. هغه ته په لاره کي په دوه ځایو کي دا سې نښې په لاس ورغلي ، چي ددي څخه دا څرګندېده چي په دغه ځایو کي اوښ دمه کړې او سورلیو ئې ناسته او ارام کړې دي ،هلته د کجورو زړي ، د میوو تخم ، او نور پوستکي خواره واره پراته و. کڅوړې هغه په شک کي واچاوه ، خو د هغې په ذهن کي دا شک

ketabton.com - The Digital Library

را پیدا نه شو چې فخر المصري د حشیشو په نشې کې نجلۍ د خپل ساتونکې په خیر له څانه سره روان کړې دې. خو بیا ئې هم هغه کځوره له خپله ځانه سره واخسته ، خو د کځورې په پلټنې او په هغې ځاې کې په څنډ کولواو پاته کیدو سره ئې ډیر وخت له لاسه ورکړې و.

*****(۲۱)

که چېرې موبې او فخر المصري تر منزله پورې هم نه وی رسیدلاې نوبیا به هم دفوځ په حالا تو کې دپام وړ کوم توپیر نه راته ، ځکه هغه زهر چې ناجي ، اوروش او دهغوی نورو ملګرو په سوډاني فوځ کې شنیدلي و هغو خپل اغیز کړې و. د فاطمي خلافت هغه مشران چې په نوم جنرالان و خو په حقیقت کې ولسي حاکمان ګرځیدلي و غوښتل چې سلطان ایوبي د یوه ناکامه امیر او بې کاره حاکم په خیر عام ولس ته ور وپيژني ، مسلمان حکمرانان په خپلو قصرونواو ماڼیو کې دهمدې ډول نجونو، چې ډیرې ئې عیسائې او یهودئ وی، د زلفو بندیان ګرځیدلي و. یواځې په نوم مسلمان پاته شوی و. د دولت امور د خپله ځانه د جوړو شوو سالارانو او حاکمانو په لاسو کې و، او دوی په خپل عیش او عشرت کې مصروف و. هغوی نه غوښتل چې د صلاح الدین ایوبي په خیر کوم سخت مذهبي او په ملت او هیواد مین وګړې دې دا قوم را وینښ کړي ،او امرا او سلاطین دې د حرم او قصر د عیش او عشرت څخه بیرون د حقایقو نړۍ ته را وکاږي. دسلطان ایوبي د مخکینو جنګونو څخه چې دکاکا شیرکوه په مشرۍ کې ور پیښې شوی وې ، دا خلک پوه شوی و چې که چېرې دې شخص ته واکمنې په لاس ورشي نو اسلامي سلطنت به د مذهب او اخلاقو په اصولو کې راو نغاړي ،په دې اساس هغوی هرې هغې لوبې ته لاس اچاوه چې د سلطان ایوبي دځلورو اوږو چت پرې را پرېوتي شو. هغوی په پټه د صلیبیانو سره کومک و کړ. اوپه خپل هیواد کې ئې دهغوی د جاسوسانو او تخریب کونکو د ځاې په ځاې کولو له پاره لاره هموار کړه ، او د ایوبي تر مخه ئې خنډونه دغرونو په خیر و درول. که چېرې نورالدین زنګي نه وای نو نن به نه د صلاح الدین ایوبي نوم په کوم تاریخ کې ثبت واې او نه به په نقشې کې ددومره زیاتو اسلامي هیوادو نومونه تر سترګو کیدل.

نورالدین زنګي د سلطان ایوبي په یوې اشارې سره هغه ته کومک ور واستاوه ، کله چې صلیبي لښکرو د سوډاني فوځ په اشارو سره د روم د بحیرې دڅنډو څخه په اسلامی سلطنت یرغل راوړ نو نورالدین زنګي دخبریدو سره سم د صلیبیانو په خاوره برید وکړ او دهغوی هغه لښکر ئې بې کاره کړ چې په مصر باندې د یرغل له پاره ور روان و. سلطان ایوبي دخپلې څارکښې نظام هم داسې جوړ کړې و چې هغې په ځا نته توګه هم د عیسایانود بحري بیړۍ د ډوبولواو غرقولو له پاره بسنه کوله ، او اوس چې علی بن سفیان د نورالدین زنګي په لور خپل دوه ګړندي پیغام وړونکې ددې خبر د ورکولو له پاره ور استولي و چې د سوډانیانو د پاځون ګوانښ موجود دې او دا چې زمونږ فوځ کم هم دې او په دوو برخو ویشل شوی هم دقاصد د ورسیدو سره سم نورالدین زنګي یو ځانګړې شمیر فوځ ته د مصر په لور د تللو حکم وکړ.

ketabton.com - The Digital Library

یو شمیر تاریخپوهان ددې فوځ شمیره دوه زره سپاره او پیاده لیکلې دي خو یو شمیر نورو ددې څخه لږ څه ډیر ښوولي دي ، په هر صورت نورالدین زنګي د خپلو اړتیاو دپروا کولو پرته د سلطان ایوبي د اړتیاو او ستونزو د په نظر کې نیولو په اساس هغه ته د لمریتوب حق ورکړ خوهغې ځای ته ددې فوځ د ورسیدو له پاره ډیر وخت ته اړتیا وه.

په نوم مسلمانو فوځیانو او نورو د سترو رتبو وګړو چې کله وکتل چې په مصر کې د سلطان ایوبي پر خلاف نا ارامي پیداشوې او پاڅون را ولاړ شوې نوهغوی دې فتنو او سرکښیو ته نوره هم هوا ورکړه. په پټه ئې سوډانیان را پورته کړل او دخپلو مخبرانو په واسطه ئې دا مالوم او خوره کړه چې د سوډانیانو سالاران په پټه توګه وژل شوی او ښخ کړل شوی هم دي. د سوډاني لښکر د کمې رتبې مامورین اوس سالاران شول او د سلطان ایوبي په دغه لږفوځ باندې ئې، چې په مصر کې پاته و ، د یرغل وروړلو پروګرام جوړ کړ. هغوی غوښتل د سلطان ایوبي پر پاته نیمائې فوځ برید وکړي او په مرکز کې د سلطان د نشتوالي څخه ګټه ترلاسه کړي ، پروګرام داسې و چې سوډاني فوځ د تورو وریځو په څیر د مصر په اسمان باندې راو غوړیږي او د اسلام سپوږمۍ دخپلو تورو لوخړو په منځ کې ډوبه کړي.

علي بن سفیان قاهرې ته ورسید ، هغه چې دچا په تعقیب پسې روان و ، هغه ته نور دهغې کومه نښه نښانه نه مالومیده ، هغه خپل هغه جاسوسان ، چې د سوډاني فوځ په مرکز کې ئې خپاره کړې و ، را وغوښتل ، دهغوی څخه یوه ورته وویل چې تیره شپه یو اوښ را غلې و ، په تیاره کې څه نه ترسترګو کیدل ، په هغې دوه کسه سپاره و ، یو نر او یوه ښځه ، جاسوس هغه ته دا هم وروښول چې هغوی په کوم عمارت کې ورننوتي و. علي بن سفیان ته دا واک ور په برخه و چې هغه دې هملته د پلټنې له پاره برید وکړي ، خو سوډاني فوځ، کوم ازاد فوځ نه بلکه، د اسلامي سلطنت فوځ و خو علي بن سفیان ددې اندېښنې له ویرې هلته د احتیاط نه کار واخست چې هسې نه چې دهغه دا قدم په اور دتیلو د اچولو کار ورکړي. د هغې موخې یوائې دا نه وې چې موبي او فخر المصري و نیسي. بلکه اصل موخه ئې داوه چې د سوډاني قیادت راتلونکې پلانونه او تګلارې را بربنډې کړي ، تر څو دهغې د مقابلې له پاره مخته تر مخه ځانونه تیار کړي. هغه خپلو جاسوسانو ته نوې لارښونې وکړې، د هغې په جاسوسي شبکه کې غیرمسلمانه نجونې هم وې. دانجونې نه عیسائې وې او نه یهودي بلکه د قحبه ځایو ذهینې او چالاکه نجونې وې ، خو علي بن سفیان هیڅکله هم پر هغوی سل په سله باور نه کاوه. ځکه چې دهغوی څخه د دوه اړخیزه لوبې د لوبیدو احتمال هم و. هغو نجونو هم د موبي په هکله ، چې علي ئې د پلټنې په خاطر راغلې و ،مالومات پیدا نه شوکړای.

(۲۲)*****

علي بن سفیان پوره څلور ورځې د دارالحکومت څخه بیرون سترې ستومانه ګرځیده را ګرځیده دهغې دکار دایره د سوډاني فوځي قیادت شاوخوا سیمه وه ، په پنځمه شپه هغه بیرون د شین اسمان لاندې ناست و او دخپلو دوو جاسوسانو څخه ئې را پور اوریده ، دهغې د شبکې ټولو غړو ته به مالومات وه چې هغه په کوم

ketabton.com - The Digital Library

وخت کې چېرته وي ، د هغې د ډلې يو کس د بوه بل سړي سره يو ځاې ددې لورې ته راغي او وئې ويل « دغه سړې وائې چې نوم ئې فخر المصري دې. هلته په ګنو بوټو کې غورځېد پرځيد ، ما ورسره خبرې وکړې وئې ويل چې ما خپل فوځ ته ورسوئ ، دا په ښه توګه خبرې هم نه شي کولاې. » په دې وخت کې فخر المصري کيناست.

«ته همغه قومندان ئې چې د محاذ څخه دې يوه نجلۍ هم له ځانه سره راوړې او را تښتيدلی ئې ،؟»علي بن سفيان ترې و پوښتل.

« زه د سلطان د فوځ را تښتيدلې سپاهي يم» فخر په ښتې ژبه او لړزيدلي اواز سره وويل. « د مرګ د سزا وړ يم ، خو زما خبره تر ټولو لمړې واورئ او که نه تاسې ټولو ته به د مرګ سزا درکړل شي.»

علي بن سفيان د هغې د خبرو څخه پوه شو چې يا خو دا سړې په نشه کې دې او يا د نشه ايزو شيانو تر لاسه کولو له پاره ئې دا حال شوې دې. هغه فخر له ځانه سره خپل دفتر ته يوړه او هغه ته ئې هغه کڅوړه ور وښوده چې په لاره کې ئې موندلې وه ، ترې وئې وپوښتل « دا کڅوړه ستا ده؟ او تا ددې څخه د خوراک شيان خوړلي و؟»

«هو !» فخر لمصري ځواب ورکړ « هغې به ماته د همدې کڅوړې څخه خوراک راکاوه. د هغه تر مخه هغه کڅوړه هم پرته وه چې ددې کڅوړې له منځه څخه راوتلې وه ، علي د هغې څخه شيان را و يستلې او د هغه تر مخه ئې ايښې و. فخر دا شيان ټول وکتل نو ټوپ ئې کړ او د متائې په څير يوه ټو ته ئې را پورته کړه ، علي سمدستې د هغې پر لاس باندې خپل لاس کښيښود ، فخر ورته په ناارامۍ سره وويل « د خداې له پاره ما پرېږده چې دا وخورم. زما ځان او روح په همدې کې دې» خو علي د هغې څخه هغه ټوټه واخسته او هغه ته ئې وويل « ماته ټوله خبره واوروه ، بيا دا ټول شيان ستا دې او له ځانه سره ئې واخله»

فخر المصري د بې هوشۍ لورې ته روان و . علي بن سفيان ورته يو وړوکې ټوټه ورکړه چې د حشيش ماتونکې وه ، فخر هغه ته ټوله پيښه واوروله ، چې هغه څه ډول د نجلۍ دتعقيبولو پسې ولاړ ، تاجرانو پرې قهوه و څښله ، چې د هغې د اغيز له امله هغه بلې دنيا ته ولاړ ، تاجرانو (صليبي جاسوسانو) چې له هغه سره کومې خبرې کړې وې هغه ئې هم ورته ټولې له يوه سره وکړې او بيا د نجلۍ سره هغه يوځاې پر اوښ باندې سفر وکړ هغه داسې خبرې کولې چې تا به ويل چې همدا اوس هم د نجلۍ سره يوځاې په اوښ سپور روان دې . اوښ هم په ډيره ښه توګه ملګرتيا کړې وه ، هغوی به د شپې له اړخه ډير لرې تم کيدل. انجلۍ به دې ته د هغې بلې کڅوړې څخه د خوراک ښناک شيان ورکول ، هغه خپل ځان پادشاه ګاڼه ،انجلۍ هغه ته د خپل محبت ډاډ ورکړې و او د واده وعده ئې ورسره کړې وه ، خو شرط ئې دا ايښودې و چې هغه به دا انجلۍ سوډاني قومندانانو ته ور رسوي ، هغه په لاره کې څخه کوله چې انجلۍ د واده پرته خپله ښځه وګرځوي خو انجلۍ به هغه په خپلو متو کې نيوه او د هغې دا غوښتنه به ئې په پوره مينې او محبت سره له منځه وړله ، فخر ې تر اخره پورې دا احساس هم نه کړه چې دې انجلۍ هغه د حشيش او او د خپل ښايست او

ketabton.com - The Digital Library

ځوانۍ په ولکه کې اخستي دي ، کله ئې چې په درېيم پړاو کې د خوراک ښناک د شيانو له پاره اوښ و دراوه نو هغه کڅوړه د اوښ د ځغلولو سره چېرې غورځيدلې وه ، انجلۍ ورته وويل ، چې بيرته ستنيږو چې هغه کڅوړه را پيدا کړو خو فخر المصري ورته ويل چې هغه دفوځ څخه راتښيدلې انسان دې ، او شونې ده چې دهغې تعاقب به شوې وي ، انجلۍ ضد کاوه چې کڅوړه به ضرور را پيدا کوو ، خو فخر ورته ډاډ ورکاوه چې د لوړې کوم خطر نه شته ، په لاره کې به دکوم کلي څخه لږ څه واخلو خو انجلۍ نه غوښتل د کوم کلي او يا ابادۍ په لور ولاړه شي او ويل به ئې چې بيرته ولاړ شه.

فخرالمصري په زور هغه پر اوښ سپره کړه او دهغې وروسته کيناست او اوښ ئې په ځغاسته کړ. دا د هغوی د سفر دريېمه شپه وه ، بل مابنام هغوی د ښاره بيرون د سوډانيانو د يوه قومندان ځاې ته ور ورسيدل ،خو فخر المصري په خپل سر کې داسې ناقراري احساسوله ، لکه د سر په کوپړۍ کې ئې چې چينجي خوځيږي. هغه سوکه سوکه ريښتني دنيا ته بيرته را وګرځيد . هغه په دې نه وه پوه شوی چې دا د حشيشو اغيز دې ، دهغې دپادشاهۍ انګيرنه او په خپل ذهن کې په جوړ کړل شوی جنت کې اوسيدل په همغه کڅوړه کې چېرې په دښتې کې لويدلې او پاته شوی و. انجلۍ دهغه تر مخه قومندان ته د صليبيانو پيغام ورساوه او هغه ته ئې د سلطان ايوبي پر خلاف دپاڅون حکم وکړ ، فخر هملته ناست و او هر څه ئې اوريدل خو په کوپړۍ کې ئې اوس چينجي نور هم را ستر شوی و او په پوره قوت ئې خوزښت کاوه ، نشه ئې له منځه تللې وه ،او اوس ورته را په ياد شوي و چې د جنګ د محاذ څخه را تښتيدلې دې ، انجلۍ (موبې) ته دا څرګنده وه چې فخر اوس هم هماغسې نشه دې ، نو په دې اساس هغې دکومې ويرې او ترهې پرته قومندان ته دا هم وويلې چې د سلطان ايوبي او علي بن سفيان تر منځ دا غلطه انګيرنه بايد راپيدا کړل شي چې هغه په ښکاره توګه له ځانه نيک صفته انسان جوړ کړې خو په حقيقت کې هغه د شرابو او ښايسته نجونو سره سروکار لرې.

دهغوی په اوريدو خبرو کې د پاڅون خبرې هم منځته راغلې ، تر دې وخته پورې فخر المصري په مکمله توګه رابيدار شوی و ، خو په سر کې ئې لا تر اوسه هماغه ډول ناقراري وه او دغه ناارامۍ ډير وارخطا کړې و . انجلۍ قومندان ته وويلې چې که چېرې پاڅون کوئ نو وخت له لاسه مه ورکوئ ، سلطان ايوبي په سنګر کې مصروف دې ، خو نجلۍ ورته دا درواغ وويلې چې صليبيان دوه درې ورځې ورسته يوځل بيا حمله کونکې دې ، او سلطان ايوبي به دغه پاته فوځونه هم د جنګ محاذ ته ورېلې ، قومندان نجلۍ ته وويلې چې تر پنځه شپږو ورځو پورې به سوډاني لښکر د دې ځاې په فوځونو باندې يرغل يوسي.

فخر دا ټولې خبرې اوريدلې او وئې ويل چې د نيمې شپې وروسته ئې هغه يوې بيلې کوټې ته يوړ تر څو هلته ارام وکړي ، نجلۍ او قومندان په بله کوټه کې و . ددواړو خونو تر منځ دروازه تړل شوې وه ، هغه ته خوب نه راته ، هغه ددروازې سره غوږ کيښود او دهغوی خبرې ئې اوريدې ، چې نجلۍ ويل « هغه مې د حشيشو په زور تر دې ځايه راوړې دې او په ټوله لار مې د هغې د مينې محبوبه له ځانه جوړه کړې وه ، ماته د يوه ساتونکې اړتيا وه. د حشيشو هغه کڅوړه چېرې په لاره کې ولويده. که چېرې تر سهاره ورته يو خوراک تر لاسه نه شي نو مونږ ته به ستونزې را پيدا کړي.» ددې وروسته چې فخر دهغې بلې خونې څخه کوم اوازونه

ketabton.com - The Digital Library

اوريدل هغه ورته په ډاګه کيدل چې ويل ئې، چې شراب څښني او بدکاري کوي ، د ډير څنډ وروسته هغه ته د قومندان اواز راغي « دا سړې اوس زمونږ له پاره بيکاره دې ، دا بايد يا بندي کړو او يا ئې له منځه يوسو .» نجلی هم د هغې تائيد وکړ.

فخر المصري اوس په مکمله توګه را ويښ شوی و ، او د هغې ځابه څخه ئې د تيښتې او وتلو فکر کاوه ، شپه په اخري پړاو کې وه ، هغه د هغې کوټې څخه راووت ، دهغې دماغ د هغې سره ملتيا نه کوله ، کله کله به دماغ صاف شو خو ډير وخت به ګډوډ و . هغه د سهار د روښنايې دخپريدو ترمخه د خطر د ځاي څخه ډير لرې وتلې و . اوس هغه ته د يوه بل تعقيب خطر هم په مخکې و . هغه ته په دواړو خواو کې مرګ تر سترګو کيده ، که چېرې د خپل فوځ لاس ته ورته نو هم مجرم و او که چېرې سوډانيانو نيولی نو سمدستي ئې واژه ، هغه ټوله ورځ د فرعون په کنډوالو کې تيره کړه ، د حشيش غوښتنه ،ويره او قهر د هغه جسم او دماغ له کاره ويستلي و . تر شپې پورې هغه د تللو توان هم له لاسه ورکړې و . بيا هغه ته دا احساس هم و نه شو چې شپه ده او که ورځ ، او يا دا چې هغه اوس چيرې دي. دهغه په ذهن کې دا هم راغلل چې بايد دا عيسائي نجلی د هرې لارې چې کيداې شي ووژني. دا ورته هم په ذهن کې را ګرځيدل چې که اوښ او يا آس په لاس ورشي او ولاړ شي او په محاذ کې د سلطان ايوبي په پښو کې وروغورځي خو هر سوچ به چې ورته پيدا کيده نو دهغې ترمخه به تياره تياره را خپريده او هر څه به ئې ورته تياره کول. هغه ته په همداسې حال کې دا سړې تر لاسه شو . څرنګه چې هغه جاسوس و نو په دې اساس هغه د فخر المصري سره د دوستۍ او همدردۍ خبرې وکړې او هغه ئې په دې ترتيب تر علي بن سفيان پورې را ورساوه.

اوس دا جوته شوې وه چې سوډاني لښکر به يرغل او پاڅون کوي او دا په هره لمحه کې پيښيداې شي ، علي بن سفيان فکر کاوه چې سمدستي ځاېي قومندانان دې لورې ته متوجه کړې اوهمدا راز سلطان ايوبي ته هم خبر ورکړې ،خو د وخت د ضايع کيدو خطره وه ، په همدې وخت کې ورته پيغام ورسيد چې سلطان ايوبي ور غوښتې دي ، هغه حيران پاته شو چې سلطان خو هغه په محاذ کې پرې ايښې و .

کله چې هغه د سلطان ايوبي سره وکتل نو سلطان ورته وويل «ماته خبر را رسيدلې و چې په ساحل باندې د صليبي جاسوسانو يوه ډله موجوده ده ، او دهغوی څخه يو څو دلته هم را غلي. زما کار نور په محاذ باندې پاې ته رسيدلې و ، هلته مې قومنده خپلو نورو ملګرو ته پريښوه او دېخوا ته راغلم. زړه مې دومره نا ارامه و چې ما دلته ډيره زياته خطره احساسوله ، اوس دلته څه خبره ده ؟

علی بن سفيان ورته ټوله قصه واوروله او ورته ئې وويل « که چېرې ته غواړې نو زه د ژبې د وسلې د استعمال په واسطه ددې پاځون د تمولو هڅه کولې شم او يا ئې د سلطان زنګي د کومک تر را سيدو پورې ځنډولی شم. زه به همدغه خپله د څارکښۍ شبکه استعمالوم ، زمونږ د فوځ شميره ډيره کمه ده ، د يرغل مخه نه شو نيولاې.

ketabton.com - The Digital Library

سلطان ايوبي په فکر کې ډوب و ، سر ئې ښکته اچولي و اوعلي بن سفيان هغه ته کتل ، سلطان ودريد او وئي ويل «هو علي ! ته خپله ژبه اوخپل جاسوسان استعمال کړه ، خو د حملې د ځنډولو له پاره نه ، بلکه دحملي دکولوله پاره ، سوډانيانو ته حمله کول په کار دي ، خو د شپې له اړخه چې زمونږ فوځ په خيمو کې بيده وي»

علي بن سفيان په ډيره حيرانتياسره سلطان ته وکتل ، سلطان ورته وويل « ددې ځاي ټول قومندانان را وبوله، او ته پخپله هم راشه ،»سلطان په ډيره کلکه توګه علي ته دا خبره وکړه چي «ټولو ته وواية چي زما په هکله ددوی پرته بل هيڅوا ته دا مالومه نه شي چي زه د محاذ څخه دلته راغلي يم. زما دلته شتون دسوډانيانو څخه پټ ساتل ډير اړين دي.زه په ډير احتياط سره په پټه توګه دلته راغلي يم»

دري شپي وروسته...

قاهره د شپې د تياري په لمن کې ډوبه ويده وه. يوه ورځ ترمخه د قاهري خلکو وکتل چي د هغوی هغه فوځ چي دمصر څخه تيارکړل شوې دي د ښاره بيرون وځي ، هغوی ته ويل شوی چي فوځ دجنګي تمريناتو په خاطر د ښاره بيرون خيمي ښخوي فوځ خپلي خيمی د نيل د درياب پر غاړه د شګلوړه غونډيو او درياب تر منځ و درولي، په فوځ کې پياده هم و او سپاره هم ، د شپې نيمائي تيره شوی وه چي د قاهري اوسيدونکو ته د لرې څخه د قيامت په څير شور او زوګ تر غوږو شو . د اسونو د ځغاستي اوازونه را تلل ، ويده خلک را پورته شول. هغوی داسي ګمارله چي فوځ فوځي تمرينونه کوي ، خو دا زوږ را نژدې کيده او ډيريده ، خلک دکورنو بامونو ته پورته شول وئي کتل چي اسمان تک سور دي ، ځينو وکتل چي لرې د نيل ددرياب څخه د اور شعلي را پورته کيږي او د تياره شپې سينه څيروي او په وچه لګيږی ، بيا په ښار کې د اسونو د ځغاستي اوازونه واوريدل شو ، خو د ښار اوسيدونکو ته تر اوسه نه وه مالوم چي دا جنګي تمرينات نه دي بلکه يو پوخ جنګ دي او هغه اور چي لمبې ئې خيژي نو په هغه کې د سوډانيانودلښکر ډيره برخه ژوندی سوځي.

دا دسلطان ايوبي يو بې نموني چال و . هغه په دارالحکومت کې خپل پاته لږ فوځ د نيل د درياب په غاړه د شګلوړه غونډيو تر منځ په پراخه سيمه کې خيمه ميشت کړې و . علي بن سفيان هم د خپلې پوهې مظاهره کړې وه. هغه سوډاني لښکر ته خپل کسان ورواستول اوپر هغوی کې ئې د پاڅون اور نور هم ور تيز کړ. او دهغې د قومندانانو څخه ئې دا پريکړه واخسته چي کله چې د شپې په تياره کې د سلطان فوځ په خوب ويده وي نو پر هغوی به سوډاني فوځ حمله وکړي او تر سهاره به د هغوی د يوه يوه سپاهي ژوند پاي ته ور سوي. دوی به دارالحکومت پرته له ويرې قبضه کړي او د سوډانيانو د فوځ بله برخه به د روم په بحيره کې پروت ايوبي فوځ باندې د يرغل له پاره هغې لوری ته ولاړ شي ،

ketabton.com - The Digital Library

هغوی دخپلې پریکړې او پلان په مطابق د سوډاني فوځ یوه برخه په ډیره پټه توګه د شپې د روم د بحیرې د محاذ په لور ور ولیږله. او بله برخه ئې دنیل د دریاب پر غاړې په خیمه میشت فوځ باندې لکه دمچیو په څیر ور و ننبتل.

دې فوځ د سیلاب په څیر په یوه میل پراخه سیمه کې خپاره فوځ باندې ور حمله کړه او په ډیره چټکۍ سره په دې سیمه کې خپاره واره شول. یو ناڅاپه په خیمو باندې د اور غشي او تیل ور وشیندل شو، د بڼه سوځیدلې ټوټې را په وریدو شوې ، نیل هم اور اورول پیل کړل، په خیمو اور ولګید او شعلې ئې اسمان ته پرسیدو شوې. خو په خیمو کې دننه سوډاني فوځ ته نه د سلطان د فوځ کوم سپاهي تر لاسه شو او نه کومه سپرلۍ، دې فوځ ته هلته خالي خیمې په لاس ورغلې، هیڅوک هم د مقابلې له پاره را پورته نه شول ، او یو ناڅاپه د اور لمبې هرې خواته خپرې شوې. هغوی په دې نه پوهیدل چې سلطان ایوبي دشپې په لمړ یو کې خپل فوځ دخیمو څخه ویستلې د شګلوره غونډیو شاته ئې په سنګرونو کې کښینولې ، او په خیمو کې ئې د وچو وښو ډیرې اچولې و، هم ئې په خیمو او هم ئې په وښو تیل وراړولې و. همدا رازئې په کشتیو کې هم کوچنې منجنیقونه ایښی او د شپې له اړخه ئې پټو ځایو کې ځاې په ځاې کړې و ې.

کله چې سوډاني فوځ خیمه ځاې ته راغې د سلطان پټ فوځ اور توغونکې غشي او د نیل څخه په کشتیو کې ایښې منجنیقونو څخه د اور ګولئ توغول پیل کړې ، خیمو اور واخست نو وښو او تیلو هلته د قیامت ورځ جوړه کړه ، د سوډانیانو آسونو به خپل پیاده فوَځ تر پښو لاندې کاوه ، د سپاهیانو له پاره ددې اوره وتل ناشونې شوی و. دهغوی چیغود اسمان پردې څیرولې ، دې اور شپه رڼا ورځ ګرځولې وه ، دسلطان یوموټې فوځ په اورکې سوځیدونکې سوډاني فوځ تر محاصره لاندې و نیوه ، هغه به چې له اوره راووت هغه به د غشو ښکار ګرځیده ، خو هغه برخه چې په څنګ شول هغوی و تښتیدل.

له بله اړخه د سوډانیانود فوځ یوه برخه دسلطان په فوځ باندې د یرغل له پاره د محاذ په لور روان و. ایوبي دهغې له پاره هم پوره انتظام کړې و ، هغوی ته ئې په لاره کې سنګرونه نیولې و ،د هغې مجاهدینوبه د سوډاني فوځ په اخري برخه باندې ګذار کاوه اوپه هغوی کې ئې واویلا ور ګډ وله. دغه مجاهدینو چې سوډانیانو ته څومره زیان وررسولې شو هغه ئې وررساوه او د سیمې څخه ئې ځان په تیاره کې پټاوه.

کله به چې سوډاني فوځ لږ څه بیا مخته ولاړ نو تر شا به بیاپرې غلچکې یرغل و شو ، دا د برق په څیر تیز او ګړندي یرغلونه و چې یرغل کونکې به د یرغل وروسته خوندي ځایو ته ستنیدل. تر سهاره پورې ددې فوځ په اخري برخه باندې نژدې درې حملې وشوی. سوډاني سپاهیان ددې حملو څخه زړه بدي شول. هغوی ته د مقابلې کولو موقع په لاس نه ورتلله، کله چې ورځ شوه نو د هغوی قومندانانو په ډیره ستونزمنه توګه هغوی په کنترول کې راوستل ، خو دشپې له اړخه د تللو په وخت کې یو ځل بیا پرې هماغه ډول غلچکې یرغلونه پیلیدل ، په بله شپه په تیاره کې پر هغوی غشي هم وویشتل شول ، هغوی ته د شپې په تیاره کې د

ketabton.com - The Digital Library

هغو آسونو د ځغلولو اوازونه هم اوريدل کيده.چې په دوی باندې به د غلچکي يرغل وروسته بيرته خوندي ځايو ته تلل.

دري ځلورو اروپائي مورخينو چې په هغې ډله کې لين پول ، او وليم په ځانګړې توګه د يادولو وړ دي ليکلي دي چې ددښمن په زيات شمير وګړو باندې د شپې د تياري يرغلونو او غلچکي حملی کول د سلطان ايوبي داسې يو جنګي مانور و چې دهمدې مانور په واسطه په راتلونکو وختو کې صليبيانو ته ډير زيان وروسيد.

په دې توګه سلطان ايوبي ددښمن د مخته تګ رفتار ډير را کم کړ او دښمن ئې مجبور کړ چې هغوی دې په هغه ډګر کې و جنګيږي چې صلاح الدين ايوبي ئې په کوم ځاي کې جنګول غواړي ،هغه د جنګ لوړې د خپل ځان په ګټه و ځرخوه. دغه تاريخپوهانو د سلطان ايوبي د هغه ځان ځارونکو او سر تيرو سپرو د بهادرۍ او جرأت ډيره زياته ستاينه کړې ده. دنن ورځې يو شمير جنګي مبصرين چې د جنګونو اوجګړو په تاريخ باندې نظر لري دا نظر ورکوي چې د نن دترپ او خرپ ، غلچکي او ګوريلا عملياتو بنسټ ايښودونکي پخپله صلاح الدين ايوبي دي ، هغه ددې لارې ددښمن پلانونه يو په بل پسې د ناکامۍ سره مخ کړل ،هغه په سوډانيانو باندې همدا طريقه ازميښت کړه او يواځې ددوه شپو د غلچکي عملياتو په واسطه ئې د سوډاني فوځ د جنګ روحيه و ځپله ، دهغوی په قيادت کې کوم داسې دماغ نه و چې خپل فوځ سنبال کړي ، له بله اړخه په هغې فوځ کې د علي بن سفيان د شبکې غړي هم د سوډانيانو په لباس کې موجود و ، هغوی به دا افواه خپروله چې د عربو څخه يو ستر لښکر را روان دې چې د هغې سره مقابله به سوډانيان د پوره هلاکت سره مخ کړي ، هغوی په هغوی کې د زړه بدوالي او د تيښتې ميلان را پيدا کاوه او په دې هکله ئې پوره برياوي هم په برخه شوی. فوځ غير منظم شو او خپور شو. هغه برخليک چې د نيل د درياب په غاړه ورته ورسيد هغه ډير عبرت اخستونکې و ...... دا افواه غلطې ثابتې نه شوی چې د عربو څخه فوځ را روان دې ، په همدې وختو کې د نورالدين زنګي فوځ ، که څه هم د شمير له اړخه ډير نه و ، د جنګ ډګر ته را ورسيد .

يو شمير تاريخپوهانو د هغوی شميره د دوه زره سواره او دوه زره پياده ليکلي دې او ځينو بيا ددې څخه لږ زيات ويلي دي. هر څه چې و خود صلاح الدين ايوبي لاس ئې ورکلک کړ او هغه هم سمدستي ددې فوځ قيادت په خپلو لاسو کې واخست. په داسې حال کې چې د سوډانيانو پنځوس زره لښکر د سلطان ايوبي په اورکې را ښتې و او د دښتې په هر ځاي کې د مجاهدينو د غلچکي بريدونو لاندې راتلل او د پوره بې نظمۍ سره مخ و ، دغه لږ کومک هم د صلاح الدين ايوبي له پاره ډيرستر ملاتړ و .

سلطان ايوبي د همدې کومک په واسطه او دخپل فوځ په توان کولاي شول چې سوډانيان له يوي مخې قتل عام کړي. خو هغې د سياسي زيرکتيا څخه کار واخست ، د سوډانيانو د قوماندې قومندانان ئې و نيول، او هغوی ته ئې دا وويل چې دهغوی له پاره د هلاکت او تباهۍ پرته نور څه نه شته. خو هغه نه غواړي دوی په مکمله توګه له منځه يوسي ، قومندانانو هم خپل حشر ليدلي و. اوس هغوی دسلطان د قهر او غضب څخه په ويره کې و. خو سلطان هغوی وبښل او دسزا د ورکولو پر ځاي ئې د سوډانيانو ماته مات ګوډ فوځ په دهقانانو

ketabton.com - The Digital Library

باندې تبدیل کړ. هغوی ته ئې ځمکې ورکړې او په کر کیله کې ئې دهغوی سره ددولت د خزانې څخه بسپنه وکړه. اوبیا ئې هغوی ته دا اجازه هم ورکړه چې دهغوی څخه چې کوم خلک غواړي دوباره په فوځ کی را ننوځي، راننوتي شي.

د سیاسي زیرکتیا له مخې ئې سوډانیان په کارو ګمارل او د نورالدین زنګي د رالیږل شوی فوځ او خپل فوځ او همدا راز د هغو سوډانیانو څخه چې غوښتل ئې په فوځ کی خدمت وکړي یو منظم فوځ جوړ کړ. او پر صلیبیانو باندې ئې د یرغلونو کولو له پاره په پلانونو جوړولو پیل وکړ. هغه علي بن سفیان ته وویل چې هغه دې د خپلې جاسوسي شبکې او د غلچکي عملیاتو ځان ځارونکې ډلې تیارې کړي، د بله اړخه صلیبیانو هم دخپلې ځارکښۍ او تخریب کارۍ نظام ټینګول پیل کړي و.

*****(۲۳)

[مسلمانان په مسلمانانوي خو ایمان به ئې پلورلې او صلیبیان به پرې حکومت کوي (ایوبي)]

د سلطان ایوبي د و ژلو پلان:(۳)

دصلاح الدین ایوبي دوخت پیښنو لیکونکو او تاریخپوهانو په خپلو لیکنو کې د سیف الله په نامه د یوه سړي یادونه کړې او لیکلي ئې دي چې که چېرې په نړۍ کې یوم انسان د بل انسان بندګي کړې وي نود هغوی دډلې څخه به ئې یو سیف الله و چې د سلطان ایوبي بندګي ئې کوله. دصلاح الدین ایوبي د یو ډیر نژدې دوست او معاون بهاؤالدین شدّاد په ډایرې یا (د پیښنوپه ورځ لیک)کې، چې نن هم په عربي ژبه کې خوندي ده ،د همدې وګړي په هکله ډیر څه لیکل شوی. په دغه ډایرۍ کې د سیف الله یادونه په ډیره تفصیلي توګه شوی. دا سړې چې اوس ئې نوم د تاریخ په هیڅ پاڼه کې نه تر ستر ګو کیږې د دصلاح الدین ایوبي د مړینې وروسته نژدې اولس کاله ژوندې و ، د پیښنو لیکونکې لیکې چې هغه خپل اخري عمر(نژدې اولس کاله) په بشپړه توګه د سلطان ایوبي د قبر په منجاورۍ کې تیر کړ. هغه وصیت کړې و چې که چېرې ومري نو د سلطان ایوبي سره ئې نژدې خاورو ته وسپارئ، خو څرنګه چې هغه د کوم ځانګړې حیثیت خاوند نه و او یو نوم ورکې انسان و نو په دې اساس ئې دمسلمانانو په عامه هدیره کې ښخ کړ، خو دهغې هدیرې شتون ډیره موده دوام ونه کړ ځکه چې هلته خلکو کلي او کورونه اباد کړل او د هدیرې نوم او نښه ئې هم له منځه یوړه.

د تاریخ له اړخه د سیف الله اهمیت دا و چې هغه د سمندر څخه اخوا د سلطان ایوبي د وژلو په نیت راغلې و، په هغه وخت کې دهغه نوم «میګنا نا(ماریوس)» و، هغه یواځې د اسلام د نامه څخه خبر و، خو په دې نه پوهیده چې اسلام څه ډول مذهب دې. د صلیبیانو د پروپاګند په اساس هغه ډاډمن شوی و چې اسلام دکرکې اونفرت نه ډک مذهب دې او پیروان ئې «مسلمانان» د کرکې او نفرت نه ډکه ډله، دوی په ښځو زړه ورکونکې او د انسانانو غوښې خوړونکې قوم دې، په دې خاطر دغه "میګنانا ماریوس» به چې کله هم د

ketabton.com - The Digital Library

مسلمان لفظ اورید نو د کرکې به ئې لاړې تو کولې. خو کله چې هغه د بې مثله او بې نمونې جرأت په ښکاره کولو سره دصلاح الدین ایوبي مخته راغي نو بیا هغه « "میګنا ناماریوس"»ووژل شو او دمړو وجود څخه ئې د سیف الله په نوم یو نوي انسان را وزیږید.

په تاریخ کې دداسې حکمرانانو کمښت نه شته چې یا خو وژل شوی یا پرې وژونکې یرغلونه شوی وي، خو صلاح الدین ایوبي دتاریخ د هغه څو شخصیتونو څخه یودې چې د وژلو هڅې ئې دښمنانو هم کړې او خپلو دوستانو هم. بلکه خپلو ئې د پردېو څخه د هغه د وژلو ډیرې هڅې تر سره کړې. دا ډیره د افسوس وړ خبره ده چې د سلطان ایوبي د ایمان نه د ډکو پیښو د یادولو تر څنګ د ایمان پلورونکو قصې هم یادېږي. په همدې خاطر به صلاح الدین ایوبي بیا بیا ویل چې « ډیر ژر به د اسلام اومسلمانانو تاریخ داسې وویئ چې مسلمانان به مسلمانانوي خو خپل ایمان به ئې پلورلي او صلیبیان به پرې حکومت کوي.»

اونن مونږ هماغه وخت په خپلو سترګو وینو !

دسیف الله قصه دهماغه وخته څخه پیلیږي چې صلاح الدین ایوبي د صلیبیانو متحده بیړه د روم په بحیره کې و سوځوله او ډوبه ئې کړه ، دهغوی یو څو بحری جهازونه خوندي پاته شوی و ، سلطان ایوبي د روم د بحیرې په ساحل کې د خپل فوځ سره موجود و او د سمندرد څپو څخه را وتونکې صلیبیان به ئې نیول او تړل، دهغوی د ډلې څخه هغه اوه نجونې هم وې چې تفصیلي یادونه ئې مخته شویده.

هلته په مصرکې د سلطان ایوبي سوډاني فوځ بغاوت وکړ خو سلطان د هغوی بغاوت او پاڅون و ځپاوه ، هغه ته د سلطان زنګي له اړخه را لیږل شوی مرسته هم را ورسیده، اوس نو هغه د صلیبیانو د موخو او پلانونو د له منځه وړلو له پاره خپل پروګرامونه تر لاس لاندې و نیول.

د روم د بحیرې څخه اخوا د روم د ښار په څنډو کې د صلیبي مشرانو کانفرانس جوړ شو ، چې په کې اګستس پادشاه هم ګډون درلود ، ددې څخه اخوا په دې غونډه کې د ریمانډ پادشاه او د اوم لوئي (شهنشاه) ورور هم ګډون کړې و. په دې کانفرانس کې تر ټولو ډیر قهرېدلې وګړې ایملرک و ، هغه د صلیبیانو د دغې متحدې بیړۍ ،چې په مصر باندې د یرغل له پاره لیږل شوې وه، ستر قومندان و . خو سلطان ایوبي پرې د ناڅاپي افت په خیر را پریوت، چې ددې ناڅاپي یرغل په واسطه ددې بیړۍ یو عسکر هم د مصر په ساحل کې په سلامتۍ سره قدم کینښودلای شو. ټول هغه صلیبیان چې د مصر تر ساحله پورې رسیدلي وو، دسلطان ایوبي په لاسو جنګی بندیان و ګرځیدل . دصلیبیانو په دغه کانفرانس کې د ایملرک شونډې رپیدلې، دهغه د بیړۍ ډوبیدو او سوځیدو نژدې پنځلس ورځې تیریدې ، هغه په پنځلسمه ورځ د ایټالیې ساحل ته بیرته راستون شوی و . په داسې حال کې چې د سلطان ایوبي اور توغونکو د هغې د کشتۍ بادبانونه څیرلي او سوځولي و خو هغه د ښه نصیب او قسمت خاوند و چې دهغې ملاحانو په اور باندې کنترول وموند او دهغې جهاز ئې د ډوبیدو څخه و ساته ، خو د بادبانونو پرته جهاز په سمندر کې ګډیده ، بیا توپان راغي ، دهغې د خوندي پاته کیدو ټولې لارې له منځه تللې وې ځکه چې ډیر شمیر پاته شوني

ketabton.com - The Digital Library

کشتۍ او جهازونه په هغې توپان کې،چې د سلطان ایوبي د ځواکونو د برید ورسته را پیدا شوی و ، غرقې شوي وي دا یوه معجزه وه چې د ایملرک جهاز په سمندر کې په ګډا و او په ډیرو غورځو پرځو تر ساحله پورې را ورسید. ساحل ته ددې د کشتۍ په را رسیدو کې د هغې د ملاحانو پوهه اوکمال هم شامل و، ځکه هغوی د څپو په توان سره کشتۍ کنترولوله.ساحل ته د رارسیدو سره سم هغه ټولو ملاحانو او سپاهیانو ته ډیرزیات انعامونه ورکړل.

صلیبي مشرانو هملته دده انتظار کاوه ، هغوی په دې فکر او غورکې ډوب و چې چا ورته دوکه ورکړې ، ښکاره ده چې دا شک یواځې په سوډاني سالار ناجي کیداې شو ځکه دوی دهمغې د لیک پر بنسټ هلته خپله متحده بحري بیړه ور لیږلې وه ، او دهغوی سره د ناجي د لیکنواړیکو لا د پخوا څخه شتون درلود. هغوی د ناجي ددې لیک ، لیک دود د هغې د پخوانیو لیکنو سره یوځاې کړ نو شک ورته پیدا شو چې حتما څه ګړبړ شته ، هغوی قاهرې ته جاسوسان استولي و خو دهغوی له اړخه هم لا تر اوسه کوم خبر نه و را رسیدلي ، هغوی ته ددې خبرې خبر ورکونکې او ددې راز را سپړیدونکې هیڅوک نه و چې ورته ووائي چې سلطان ایوبي ناجي او دهغې سازش کونکې ډله په پټه توګه له منځه وړي دي ، او د شپې په تیاره کې ئې په نوم ورکو قبرنو کې ښخ کړې دي. دا لیک پخپله د ناجي د لاس لیک و. خو د یرغل تاریخ ئې سلطان ایوبي تبدیل کړې و ،د څارکښۍ دا ډول مالومات له هیڅ ځایه نشواې تر لاسه کیداې.

په همغه ورځ دا کانفرانس پرته له کوموشبتو پایلو څخه پاي ته ورسید، د ایملرک دخولې څخه یوه خبره هم نه راوتله ، هغه ماته خوړلې وه ، په غُصّه او قهر کې ډوب و ، او ستړې ستومانه هم. کانفرانس د بلې ورځې پورې وځنډول شو...... دشپې ټول پادشاهان او رئیسان د ماتې او غم په شرابو کې ډوب پراته و.

په سبا یوبل سړې هم دې غونډې ته راغي چې یواځې ریمانډ پیژنده ، هغه د ریمانډ باورې دوست او جاسوس و. هغه د یرغل په ماښام د مصر په ساحل کې پیاده شوی و ، دهغې څخه لږ څه وروسته د صلیبیانو بیړه راغلې وه او دابیړه دهغه د سترګو تر مخ د سلطان ایوبي د ډیر لږ فوځ په برید تباه او ډوبه شوه.

دا جاسوس هملته دمصر په ساحل کې اوسیده او ډیرزیات مالومات ئې را ټول کړي و. ریمانډ دغه نوي کس هغو ټولو ته وروپیژانده ، نو ټول ترې سمدستې راتاو شول ، دې جاسوس ته معلومه وه چې صلیبي مشرانو د سلطان ایوبي د وژلو له پاره د رابن په نوم یو جاسوس د سمندر څخه اخوا لیږلې و . او دهغې د مرسته له پاره ئې پنځه کسه نور تکړه او روزل شوی پوه جاسوسان او اوه کسه ښیاسته او ښکلې روزل شوی نجونې هم استولې وي.

دې جاسوس وویل چې رابن د زخمیانو سره یو ځاې د زخمي کیدو په بهانه دصلاح الدین ایوبي تر پنډه غالي پورې ورسیدلې دې د هغه پنځه کسه هملته د تاجرانو په لباس کې شتون لري ، دهغوی د ډلې څخه کرستوفر نومې یو سړې په سلطان ایوبي باندې یو غشي هم وروویشتې و ، خو غشې خطا ولاړ. پنځه واړه کسان نیول شوی دي او هغه اوه نجونې هم هملته بندیانې دي ، که څه هم هغوی ډیره ښه قصه جوړه کړې وه ، په دې

ketabton.com - The Digital Library

خاطر سلطان ایوبي نجوني په خپله پناه کې واخستې او هغه پنځه کسه تاجران ئې پرېښول ، خو د ایوبي يو ډېر پوه رازموندونکي چې علي بن سفیان نو مېږي په ناڅاپي توګه راغي هغه يوځل بیا تول و نیول ، او دپنځو شخه ئي يوکس د ټولو ترمخ وواژه او د نورو څخه ئي اقرار واخست. دي جاسوس غونډې ته وویل « ما د خپل ځان په هکله ویلي و چې زه ډاکټر یم په دي خاطر سلطان ماته د زخمیانو د علاج دنده را وسپارله . ماته د هماغه ځای په شخه خبر را ورسید چې سوډانیانو بغاوت کړي و خو دسلطان ایوبي له خوا و ځپل شو. او د سوډانیانو سالاران او مشران د ایوبي په لاسو کې کنبیوتل ، اوس رابن ، ځلور نورکسان او شپږ نجوني د ایوبي په بند کې دي او ایوبي تر اوسه پوري په ساحل کې دي ، هغه اومه نجلۍ چې تر ټولو ډېره هو ښیاره ده بې درکه شوی ، ددې بي درکې نجلۍ نوم «موبینا ارتلاس » دې خو هلته ورته (موبي) وائي. ایوبي هم په پنډغالي کې نشته ، او د ځارکښی د شبکې مشر ئي هم هلته شتون نه لري ، زه په ډېره ستونزمنه توګه راوتلي یم ، په ډېر زیات جرأت سره مې له هغه ځای په ځان را وویست او يوه ګرندۍ کشتۍ مې تر لاسه کړه ، زه دهمدې خبر د ورکولو له پاره دلته تاسو ته راغلي یم چې رابن ، دهغې جاسوسان او هغه شپږ نجوني ټول د مرګ د خطر سره مخ دي. د سرېو دومره فکر کول په کار نه دي خو د هغو نجونو په ځنګول او خوندي کول ډېر اړین دي. تاسو پو هیږئ چې هغوی ټولي ځواني او په ګوته را ټولي کړل شوی ښایسته نجوني دي. دهغو هغه بدحالي چې اوس به په کې د مسلمانانو له خوا را ګیرې وي ستاسي د تصور او انګیرني څخه پورته دي»

«مونږ به دا قرباني ورکوو » شاه اګستس وویل.

« که چیرې ماته ډاډ راکړئ چې د نجونو د خلاصون له پاره به په ګډه قدم پورته کوو نو تر ټولو دمخه زه دې قربانۍ ته چمتو يم. » ریمانډ ورته وویل.« خو د خواشینۍ ځای دي چې مسلمانان به دهغوی سره د وحشیانو په څیر سلوک وکړي ، او نجوني به پر مونږ لعنت وايي ، زه به د هغوی د خوندي بیرته راستنید په اړه خپلې هیڅ ډول هڅې ونه سپموم»

« داهم کیداې شي ، » رابرټ ورته وویل « چې مسلمانان د دې نجونو سره ښه سلوک وکړي او برعکس ئي زمونږ پر خلاف د ځارکښۍ له پاره په کار واچوي. په هرصورت دا زمونږ دنده ده چې هغوی ددې قیدو بند څخه ازادې کړو ، زه دهغوی د ازادۍ له پاره د خپلې نیمائي خزانې مصرفولو ته تیار یم.»

« دا نجوني یوائې په دې خاطر ارزښتناکه نه دي چې نجوني دي » جاسوس ورته وویل « هغوی روزل شوی دي، د داسې خطرناکه کار له پاره داسې په ګوتو را ټولي کړل شوی نجوني پیدا کیږې چیرته ! تاسې به په ډېره ستونزمنه توګه داسې يوه نجلۍ تیاره کړئ چې هغه دې د دښمن سیمې ته ولاړه شي او خپل ځان دې دښمن ته ور حواله کړي بیا دې ددښمن د عیاشۍ له پاره وسیله شي او د هغوی تر منځ دې جاسوسي او تخریب کاري پیل کړي. دداسې کار د ترسره کولو له پاره تر ټولو دمخه عزت له منځه ځی او تر څنګ ئي د ا ګواښ تل موجود وي چې کله چې هم دښمن ته مالومات تر ګوتو شي چې دا نجلۍ جاسوسه ده نو هغه ته بیا اذیت ناکه سزا ورکوي او په ډېره خرابه توګه ئي وژني..... دانجوني مونږ په ډېر زیات قیمت تر لاسه کړي او

ketabton.com - The Digital Library

بيا مو روزلي دي او بيا مو په ډېره ستونزمنه توګه هغوی ته مصري او عربي ژبې ورزده کړي ، په يوه ځل د اوه تجربه لرونکو نجونو د لاسه ورکول د عقل نه لرې خبره ده»

«ايا ته په باوري توګه ويلای شې چې نجونې به د ايوبي عسکري پنډغالی څخه ازادې او را وويستې شو؟» اګستس ترې وپو ښتل.

«هو درونده مشره !» جاسوس وويلي « هغوی را ويستل کيدای شي خو ددې کار له پاره په غير معمولی توګه د زړه ورو او تجربه لونکو وګړو اړتيا ده، دا هم کيدای شي چې هغوی رابن ، دهغې ځلور ملګري او دا نجونې قاهرې ته يوسي. چې بيا به ئې د هغې ځاېه څخه را ويستل ډېر درانده تماميږي ، که چېرې مونږ وخت له لاسه ورنه کړو نو مونږ هغوی په همغه عسکري پنډ غالي کې ګيرولای شو.تاسو ماته شل کسان را کړئ زه به د هغوی لاربښوود و اوسم ، خو سرې بايد داسې وي چې هر ډول خطر په ځان و مني او پر خپل ځان هر ډول اذيتونو ګاللو ته چمتوالې ولري.

«مونږ بايد په هر قيمت چې کيږی دا نجونې بيرته را ستنې کړو » ايملرک په غُصّه وويل ، هغه څه چې د روم په بحيره کې پرهغه تير شوی و د هغې د بدلې اخستلو احساس هغه نور ليونې کړې و . هغه د صليبيانو د متحده بيړی او په هغې بيړی کې د سپور لښکر اعلی قومندان و او په دې هيله مصر ته تللې وه چې د مصر دسوبې پګړی به دده په سر و تړل شي. خو سلطان ايوبي هغه ته د مصر تر ساحله پوري دتللو فرصت هم ورنکړ. هغه په سوځيدونکې جهاز کې د سوځيدو څخه خوندي پاته شونو جهازئې د توپان څپو پسې واخست ، اوس چې خبرې کوي نو شونډې ئې رپيږي او دخبرو په وخت کې يا ميز په سوکانو وهي او يا خپل ورون په زوره زوره په څپيړو وهي او بيا خبره کوي. هغه وويلي « زه به نجونې هم راوړم ، او سلطان ايوبي به هم وژنم. زه به همدا نجونې د مسلمانانو د سلطنت د جرړو د ويستلو له پاره استعمالوم.»

« زه د زړه له کومي ستا تائيد کوم ، ايملرک پادشاه !» ريماند ورته وويل ،« مونږ بايد دا روزل شوی نجونې دومره په اسانی له لاسه ورنه کړو ، او نه دا کار کوو ، تاسې ټولو ته ډاګيزه ده چې د شام(سورئې) په حرمونو کې زمونږ څومره نجونې ور ننوتې دي او څومره مسلمان واليان او اميران د همدې نجونو په لاسو کې لوبيږي، په بغداد کې همدې نجونو د امراو په لاسو ټول هغه وګړي چې دصليب مخالف و له منځه وړي دي ، مونږ د مسلمانانو خلافت د ښځو او شرابو په واسطه په درې برخو ويشلې دي. په هغوی کې يو والي نه دې پاته ، هغوی په عيش او عشرت کې ډوب دي ، او لا ډوبيږي. يوائې نورالدين زنګي او صلاح الدين ايوبي دي چې که چېرې ددې دواړو څخه کوم يو هم ډير ژوندي پاته شو نو بيا به زمونږ له پاره د اسلام له منځه وړل اسانه نه وي ، که چېرې سلطان ايوبي د سوډانيانو بغاوت ځپلې وي نو د هغې مطلب خو دا شو چې دا وګړي دهغې څه نه هم زيات خطرناک دي تر کومه پوري چې مونږ انګيره. مونږ ته اوس د جنګ د ډګر څخه اخوا د تخريب کولود محاذ پرانستل هم اړين دي ، په مسلمانانو کې د تفرقې او بې باوری د خپرولو له پاره مونږ ته دهمدې نجونو څخه دکار د اخستلو له پاره سخته اړتياده .»

« مونږ ته د خپلو کامیابه تجربو څخه ګټه پورته کول اړين دي» د اوم لويې ورور رابرټ وويل ، » په عربو کې مونږ دمسلمانانو دکمزوربو څخه ګټه اخستې ده ، مسلمانان د ښځو ، شرابو او شتمنيو پسې ړانده دي ، د مسلمانانو د وهلو او ځپلو يوائنی لار داده چې هغوی پخپله دخپلو مسلمانانو په لاسو ووژنئ ، مسلمانانو ته د ذهني عياشی سامان تيار کړئ نو بيا هغوی دخپل دين او ايمان څخه هم لاس په سر کيږي. بيا

ketabton.com - The Digital Library

تاسي د مسلمانانو ايمان په ډيره آسانۍ سره اختسلاي شئ» هغه دخپلو خبرو د تائيد له پاره د عربو د ځو رئيسانو ، امرانو او وزيرانو نومونه واخستل چي صليبيانو د ښځو ، شرابو او شتمنيو په واسطه اخستي و او هغوی ئې په پټه خپل دوستان ګرځولي و.

د لږ څه وخت له پاره د مسلمانانو په کمزوربو باندي خبري وشوی اوبيا د نجونو د ازادولو په عملي اړخونو هم غور پيل شو. اخر دا پريکړه وشوه چي شل زړه ور کسان دي ددي کار د ترسره کولو له پاره تر سبا ماښام پوري و استول شي ، سمدستي ئې څلور پنځه قومندانان را و غوښتل ، هغوی ته ئې اصل مقصد او موخی و ښوولي او ورته ئې وويل چي شل کسان بايد و ټاکئ. قومندانانو د لږ څه وخت له پاره ددي موخو د تر لاسه کولو په لار کي د خطرونو په اړوند بحث وکړ، يوه قومندان وويل « مونږ لا د پخوا څخه دهمداسي يوه ځواک په تيارولو لګيا يو چي ولاړ شي او دمسلمانانو په پنډغالي کي شپيني غلچکي عمليات تر سره کړي او دهغوی په متحرک فوځ هم د شپې له اړخه غلچکي بريدونه وکړي اوهغوی ارام ته پری نږدي داسي ځواک له پاره مونږ يو څو کسان ټاکلی هم دي.»

«خو دا وګړی بايد سل په سلو کي باوري وي» اګستس وويل. « هغوی زمونږ اوستاسي له سترګو پټ خپل کارونه تر سره کوي، دا هم کيداې شي چي هغوی هيڅ هم و نه کړي او بيرته را و ګرځي او وواييي چي هغوی ډير څه کړي او راغلي دي.»

« ته به ددي خبري په اويدو سره حيران شئ» يوه قومندان وويل « چي زمونږ په فوځ کي داسي سپاهيان هم شتون لري چي مونږ د زندانو څخه راويستلي دي ، دا وګړي غله ، لاروهونکي، شوکماران او داړه ماران دي ، هغوی ته ډيري اوږدي اوږدي سزاګاني ورکړل شوی دي ، هغوی به په بنديخانو کي مړه کيده ، مونږ دهغوی سره خبري وکړي نو هغوی په ډير جوش او ميني سره فوځ ته راغلل ، تاسو به ددي مالوماتو په هکله هم حيران شئ چي په دغه ناکامه يرغل کي همدي مجرمو بنديانو په ډيره بهادرۍ سره څو جهازونه په ځنګ کړي دي... زه دمسلمانانو څخه د نجونو د ازادولو ددي پلان شوی يرغل له پاره دري همداسي کسان استوم.»

تاريخپوهانو ليکلي دي چي په مسلمانانو کي دعيش او عشرت ميلان ورځ په ورځ مخ په زياتيدو و ، او اتحاد او يووالي ئې له منځه تلونکي. عيسايانو دمسلمانو د اخلاقي تباهۍ له پاره هغوی ته د ذهني عياشۍ هر ډول سامان او وسايل تيار کړي و.... اوس هغوی دا هيله کوله چي مسلمانان به په يوه يرغل سره له منځه يوسي ، هماغه و چي د هغوی پر خلاف ئې په عيسائي دنيا کي د نفرت او کرکي يو توپاني پروپاګند پيل کړ. او هر چاته ئې د مسلمانانو پرخلاف په جنګ کي د ورګډيدو بلنه ورکړه ، ددي پروپاګند په ځواب کي او دمسلمانانو پر خلاف په جنګ کي دګډون له پاره دهغوی د ټولني د هري برخي خلک په صليبي لښکر کي ورننوتل ، په دوی کي عيسايي ملايان (پادريان) هم شامل و، اوهغه عادي مجرمين هم ، چي د خپلو ګناهونو څخه ئې توبه کړي وه، ټولو د مسلمانانو پر خلاف وسله پورته کړه. د يو شمير هيوادونو په بندي ځايو کي هغه مجرمين چي د اوږده بند سزا ورکړل شوی وه هم په فوځ کي د ورګډيدو بلنه ترلاسه کړه ، ځکه ددي مجرمينو په اړوند عيسايانو ښه تجربه درلوده ، او دهمغي تجربي له مخي يوه قومندان د نجونو د ازادولو او د صلاح الدين ايوبي د وژلو په خاطر دهمدي بندي مجرمينو د ډلي څخه څو کسان انتخاب کړل.

ketabton.com - The Digital Library

تر ناوخته پوري شل ډير زړه ور او ذهين روزل شوي وګړي را ټول کړل شو چې په دې ډله کې یوبندي « میګنا ناماريوس» نومې هم شامل و. نوموړې د روم د جيل څخه را ويستل شوي و.

هغه جاسوس چې د سلطان ايوبي په پنډ غالي کې ئې د ډاکټر په څير کار کاوه او اوس را تښتيدلي و ، ددې کمانډو ډلې قومندان او لاربود و ټاکل شو. دې ډلې ته دا دنده ورکړل شوې وه ، چې نجونې به د مسلمانانو د بند څخه ازادوي ، که چېرې و توانيږي چې رابن او دهغه نور څلور ملګري هم را ازاد کړای شي ډيره به ښه وي او که نه دهغوی له پاره دخپلو ځانونو په خطر کې اچولوته اړتيا نه شته ، دهغوی بله دنده به داوي چې سلطان ايوبي به له منځه وړي ، دې ډلې ته ئې کومه روزنيزه ښوونه هم ورنه کړه. يوائې په خوله ئې ورته يو څو لارښوونې وکړې او د اړتيا وړ نظامې وسايل ئې ورته برابر کړل او په همدې ورځ ئې د ماهي نيونکو په بڼه په يوه بادباني کشتۍ کې هلته ور واستول.

*****(۲۴)

هغه وخت چې دا کشتۍ د ايتاليې د ساحل څخه روانه شوه ، نو صلاح الدين ايوبي د سوډانيانو بغاوت په مکمله توګه ځپولي و ، د سوډانيانو زيات شمير قومندانان يا خو وژل شوي و او يا زخمي پراته و او يا د سلطان ايوبي ددفتر تر مخه ولاړ وو. هغوی وسله پر ځمکه ايښې وه، ماتې خوړلې و او د سلطان ايوبي اطاعت ئې منلې و. هغوی د سلطان د حکم منتظر و ، سلطان دننه ناست و او خپلو سالارانو ته ئې احکام ورکول. علي بن سفيان هم هملته موجود و. په دې سوبه کې د هغه ډير زيات لاس و ،د صليبيانو په ماتې کې هم د هغې جاسوسې نظام ډير زيات کار کړې و بلکه دغه دواړه برياوې دجاسوسې نظام برياوې وې. داسې برېښيده چې سلطان ايوبي ته يو ناڅاپي څه ور په ياد شوي وي ، علي بن سفيان ته ئې مخ واړاو او ورته ئې ويل « علي ! مونږ ته دهغه جاسوسو نجونو او دهغوی دملګرو په هکله د فکر کولو له پاره وخت هم نه دې تر لاسه شوي ، هغوی ټول تر اوسه پوري په ساحل کې په بنډ غالي کې بنديان دي ، هغوی ټول سمدستي دلته راوړئ ، مالومات ترې تر لاسه کړئ اوبيا ئې په تورو کوټو کې ور واچوئ»

«زه همدا اوس پيغام استوم» علي بن سفيان ورته وويل « هغوی ټول به دلته د ساتونکو تر منځ را وغواړم .....خو سلطانه ! شايد چې له تا څخه هغه اومه نجلۍ هيره شوې وي ، هغه د سوډانيانو دبوه قومانداان «باليان » سره وه ، دهغې نجلۍ څخه دجاسوسانودشتون اود سوډاني فوځ دبغاوت راز را ښکند شوي و، زه اوس وينم چې باليان په دغه قومندانانو کې، چې بهر ولاړ دي ، نه شته. په زخميانو کې مې هم نه دې تر سترګو شوي او په مړو کې ئې هم چا جسد نه دې کتلي ، زه شکمن يم چې هغه اومه نجلۍ چې نوم ئې فخر المصري (موبي) وايه ، دباليان سره چېرې پټه شوې ده.»

«« خپل شک رفع کړه علي !» سلطان ايوبي ورته وويل « اوس دلته له ما سره ستا شتون ته اړتيا نه شته ، که باليان ورک شوې وي نو خامخا به د روم د بحيرې په لور تللي وي ، دصليبيانو پرته هغه ته بل څوک پناه نه ورکوي ، په هر صورت هغه جاسوسان ټول په تاخانو کې ور واچوه او سمدستي د خپلې شبکې دجاسوسانو ډله تياره اود سمندر څخه ئې اخوا و استوه ،»

«ډيره اړينه خو داده چې زيات شمير جاسوسان په خپله خپل هيواد کې خپاره کړو ،» ددې مشورې ورکونکې د سلطان نور الدين زنګي له اړخه د را ليږل شوی فوځ يو سالار و ، هغه ورته وويل « مونږ ته دصليبيانو له اړخه دومره ګواښ نه شته څومره چې د خپلو مسلمانو امرينو ، رئيسانو او سازش کونکو څخه دې. خپل

ketabton.com - The Digital Library

جاسوسان دهغوی په حرام سرایونو کې ورداخل کړئ و به وینئ چې د ډیرو زیاتو سازشونو څخه پردې پورته شي.» هغه نور هم په تفصیل سره خبره وکړه چې دا حکمرانان څه ډول او په کومو لارو د صلیبیانو په لاسو کې لوبول کیږي. سلطان زنگي به زیات وخت اندېښمند و او ویل به ئې چې « د بهر د یرغل مخه و نیسو او که خیل کور دخپل چراغ او په خپل لاس دسوزیدو څخه خوندي و ساتو».

صلاح الدین ایوبي دا خبرې په ډیر غور او دقت سره واوریدې او وئې ویل « که چېرې تاسې خلک چې وسله وال یاست، دیانت لرونکي او دخپل مذهب سره مخلص واست نو د بهر یرغلونه او د کور سازشونه قوم ته هیڅ ډول زیان نه شي وررسولي، تاسې خپلې سترګې د سرحدونو څخه لرې هغه لورې ته یوسئ، داسلامي سلطنت پولې نشته، تاسې چې له کومې ورځې خپل ځانونه او د اللهﷻ دغه ستر مذهب اسلام، په سرحدونو او پولو کې را و نغاړه نو په همغه ورځ په دې ویوهیږئ چې تاسې به په خپله په خپلې بندي خانې کې بندیان یاست.بیا به ستاسې پولې پخپله رژیږي. خپلې سترګې د روم د بحیرې څخه اخوا واړوئ،سمندر ستاسې مخنیوي نه شي کولې، د کور د ځراغونو څخه مه ویریږئ، دا خو د یوه پوکې په واسطه له منځه ځي او مونږ به ددې پر ځاې د ایمان ځراغ رو ښانه کوو.»

«دروندہ سلطانه ! مونږ هیله لرو چې د ایمان پلورنکو مخه به تم کړاې شو.» سالار ورته وویل « مونږ نا هیلي نه یو ».

« یواځې ددوه بدیو څخه ځانونه خوندي وساتئ زما دوستانو !» سلطان ایوبي ورته وویل.« دنهیلئ اوبل ذهني عیاشئ څخه. انسان لمړې د هر څه د مخه نهیلي کیږي اوبیا د ذهني عیاشۍ په واسطه د تیښتي لاره خپله وي»

په دې وخت کې علي بن سفیان ننلې و، هغه سمدستي یو قاصد د روم دبحیرې پنډغالي ته ددې پیغام سره یو ځاې استولې و چې رابن، دهغه څلور ملګري او نجوني ټول په آسونو او یا اوښانو سپاره اودلته دارالحکومت ته ئې د ساتونکو په ساتنه کې خوندي راواستوئ،.....قاصد ئې اخوا و لیږه خو پخپله د خپلو شپږ اوه سپاهیانو سره د قومندان بالیان په لټون پسې را ووت، هغه د هغو سوډاني قومندانانو څخه چې هلته بیرون ناست و د بالیان په اړوند هم پو ښتنې کړې وې. ټولو ویلې و چې هغه مونږ ته په دې جنګ کې چېرې هم نه دې ترسترګو شوې او نه هم هغه ددې فوځ سره، چې د روم د بحیرې په لور د سلطان په فوځ باندې د یرغل له پاره لیږل شوې و، کتل شوې، علي بن سفیان د بالیان کورته ولاړ خو هلته ئې د هغې ددوه زړو خدمه و څخه بل څوک ونه موندل، هغوی ورته وویل چې د بالیان په کور کې پنځه نجونې وې، په هغوی کې به چې دکومې یوې عمر لږ څه ډیریده هغه به ئې له دې ځایه غیبوله، او دهغې پر ځاې به ئې ځوانه نجلۍ را وړله، هغو خدمتګارانو وویل چې د بغاوت تر مخه هغه ته یو فرنګي نجلۍ راغلې وه چې ډیره زیاته ښایسته او هو ښیاره وه، بالیان دهغې غلام ګرځیدلې و،د بغاوت نه یوه ورځ وروسته کله چې سوډانیانو وسله پر ځمکه کښېښوده نو بالیان د شپې دشپې په آس سپور شو او په یوه بل آس هغه فرنګي نجلۍ سپره شوه، خو څرګنده نه شوه چې هغوی کومې لورې ته ولاړل، دهغوی سره اوه آس سپاره نور هم ملګري و. د حرم د نجونو په اړوند هغو زړو خدمه و وویل چې هغوی ته چې څه په کور کې په لاس ورتلل وائې خستل اوپه خپلو خپلو لارو ولاړې.

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان دهغې ځاې څخه بيرته راستون شو نو يو کس چې خپل آس ئې ډير ګړندي ځغلاوه راغې او دعلي بن سفيان ترمخ و دريد . په دې آس باندې فخر المصري سپور و . را ټوپ ئې کړ او دآس څخه را ښکته شو اوپه لړزيدلې اواز ئې وويل«زه تاپسې راغلې يم ،زه هم همدغه بدبخته باليان او ددغې کافرې نجلۍ پسې ګرځيدم. زه دهغوی څخه بدله اخلم ، ترهغه چې دغه دواړه په خپلو لاس و نه وژنم ، نو ارام به نه کېنم، زه پو هيږم چې هغوی به اوس چېرې تللي وي خو دهغوی سره اوه کسه ساتونکې دي او زه ځانته يم ، هغوی د روم د بحيرې په لور تلل ، خو په عامې لاره نه ، بلکې د عامې لارې څخه لرې په درغلې بې لاريو باندې روان دي .» هغه دعلي بن سفيان په پښو لاس کښيښود او ورته ئې وويل « د خداې له پاره ماته يوا ځې ځلور سپاهيان راکړه ، زه د هغوی پسې ورځم او هغوی له منځه وړم.»

علي بن سفيان هغه په دې وعدې سره سوړ کړ چې هغه ته به د ځلورو پر ځاې شل سپاره ورکړې ، هغوی د ساحل نه اخوا دومره ژر نه شي تللاې ، ته له ماسره اوسه ، علي بن سفيان ډاډمن شوې و چې دا کرّه مالومات خو ورته ترلاسه شو چې هغوی کومې لورې ته تللي دي.

*****(۲۵)

په دې وخت کې باليان د همدې صليبي نجلۍ سره ،چې نوم ئې (موبي) ويل کيده ،دساحل په لورې د عامې لارې څخه اخوا په کږو وږو لارو باندې روان و. هغه ددې سيمې د لارو اولوړو ژورو څخه ښه خبر و ، خو هغه ته دا معلومه نه وه چې سوډاني فوځ او دهغې قوماندانانو ته صلاح الدين ايوبي عامه بښنه کړې ده ، هغه خو له يوه اړخه د سلطان د قهر څخه په تيښته کې و اود بله اړخه هغه نه غوښتل چې د (موبي) په څير ښايسته نجلۍ له لاسه ورکړي ، هغه داسې انګيرله چې د نړۍ ښايسته نجونې يواځې په مصر او سوډان کې دي خوددغې ايټالياېي نجلۍ ښايست او زړه راښکونکې مخ هغه ړوند کوڼ کړې و. هغه د همدې نجلۍ په خاطر خپله رتبه ، خپل مذهب او ان تردې چې خپل هيواد پريښودو ته تيار شوی و. خو هغه ته دا نه وه څرګنده چې (موبي) اوس دهغه څخه د ځان د خلاصون په فکر کې وه ، هغه چې دکوم هدف له پاره راغلي وه هغه اوس ختم شوې و .بلکه هغه هدف له منځه تللې او تباه شوې و. خو بياهم (موبي) خپله دنده تر سره کړې وه ، ددې موخې د ترلاسه کولو له پاره هغې د خپل جسم او عزت قرباني هم ورکړې وه. هغه اوس د خپل عمر څخه ددوه هومره زيات عمر د يوه سړي د هوس او عياشۍ وسيله ګرځيدلې وه.

باليان په دې خيالونو کې ډوب و او فکر ئې کاوه چې (موبي) له هغه سره ډيره زياته مينه لري خو (موبي) له هغه څخه نوره کرکه او نفرت کاوه ، مګر څرنګه چې هغه مجبوره وه نوپه دې خاطر ئې نه شوکولاې په يواځې ځان د تيښتې لار پيدا کړي. هغې د همدې مقصد له پاره باليان له ځانه سره کړې و . هغې ته د سمندر څخه دخپل ځان دخوندې تيريدو اړتيا وه. هغې دروم د بحيرې څخه اخوا تيريدل غوښتل ،او يا تر رابن پورې ور رسيدل. هغه ته دا نه وه څرګنده چې رابن او دهغې نور ځلور ملګرې چې د تاجرانو په بڼه کې و ، وختې د سلطان ايوبي له خوا نيول شوي دي. هغه د همدې مجبوريو په اساس د باليان په لاسو کې د نانځکې په څير لوبيدله ، هغې څو ځله هغه ته ويلي و چې ګړندي ګړندي ولاړ شي او خپل پړاونه او تم ځايونه را کم کړي اوکه نه نو و به نيول شي خو باليان به هر چېرې چې ښه او شين سيورې وکوت نو دمه به ئې کوله ، هغه د شرابو ذخيره له خپله ځانه سره ګرځوله.

ketabton.com - The Digital Library

یوه شپه (موبي) له خپله ځانه سره دباليان څخه د خلاصون فکر وکړ. هغې په باليان باندې دومره شراب و څښل چې هغه ئي پرې بې سده اوبې هوشه کړ. د هغه سره هغه اوه ساتونکې هم ويده شوی و. (موبي) پوهيده چې په دوی کی يو داسې ځوان دې چې په ټولو ئي خبره اغېزلري ، باليان به هم ډير وخت له همغه سره هره خبره کوله(موبي) هغه را ويښ کړ او لږ څه لرې ئي له ځانه سره يوړ او ورته ئي وويلې: ته ښه پوهيږې چې زه څوک يم او دلته د څه له پاره راغلې وم.ما خو تاسې خلکو ته مرسته را وړې و تر څو د صلاح الدين ايوبي په خير د اجنبي وګړو څخه خلاصې و مومئ ، خو ستاسې دا قومندان باليان دومره عياش انسان دې چې هغه د شرابو د څښلو وروسته بدمستيږي اوزما د وجود سره لوبې کوي ، ددې پر ځاې چې هغه د پوهې او تدبر په اساس د بغاوت له پاره پلان جوړ کړي او سوبه تر لاسه کړي هغه زه دخپل حرم وينځه وګرځولم او په رانده توګه ئې فوځ په دوه برخو وويشه ، او په داسې بې پروائي سره ئي حمله وکړه چې په هماغه يوه شپه کې ستاسې دومره ستر فوځ له يوه سره له منځه ولاړ.........

«ستاسې د فوځ دماتې او ناکامی ټول مسئوليت ددې وګړي په غاړه دې ، اوس هغه يواځې دعياشې له پاره له ماسره ځي اوما ته وائې چې له ځانه سره ئي د سمندر هغه لورې ته بوځم ، هغه ته په خپل فوځ کې رتبه ورکړم او ورسره واده وکړم. خو زه ددې وګړي څخه کرکه لرم ، ما پريکړه کړې چې که چيرې زه واده هم کوم اويوڅوک له ځانه سره د سمندر اخوا خپل هيواد ته وړم اوپه خپل فوځ کې ورته رتبه ورکوم نو ماته به داسې يوه کس انتخاب اړين وي چې زما خوښ وي ، او هغه کس همدا ته ئې ، ته ځوان ئي ، زړه ور ئي ، دعقل او پو هې خاوند ئې ، دهغه وخته چې ته زما تر سترګو شوی ئي زما په زړه کې دې ځاې نيولې دې ، مادډې زاړه څخه و ژغوره ، زه هم ستايم ، د سمندر نه اخوا ځو ، په فوځ کې رتبه او مال او شتمنې به ستا په قدمونو کې کيږدم خو داسې به همدلته له منځه وړې ، هغه ويده دې هغه ووژنه او بيا را څه چې ځو»

هغې د ساتونکي په غاړه کې لاسونه ور واچول ، ساتونکې هم د هغې په ښايست کې و تړل شو هغه د ليوني په څير نجلۍ په خپلو متو کې را ونغاړله ، (موبي) په داسې جادو کولو کې هنرمنده وه. هغه چې لږ څه لرې شو يوبل ساتونکې ئې په لور ورغې او تر شا ئي يو برچه د هغه په ملا کې ورښخه کړه، د هغې د خولې څخه د «وائې» اواز راووت او په يوه اړخ پريوت. برچه ئي د ملا څخه را وويسته او دا اواز ئي واوريده ، « دې نمک حرامه ته د ژوندي پاته کيدو هيڅ حق نه شته.» د نجلۍ دخولې څخه يوه چيغه راووته ،هغه را پورته شوه او يواځې همدومره ئي وويلاې شول چې تا هغه وواژه ،د هغې د شا څخه يو لاس د هغې اوږه ونيوله او ټکان ئي ورکړ او له ځانه سره ئي بوتله ، هغه ئي د باليان تر څنګ ور و غورځوله او وئي ويل « مونږ ددې سرې روزل شوی دوستان يو ، زمونږ ژوند دهغه دژوند سره دې ، ته زمونږ له ډلې څخه هيڅ يو هم دهغه پرخلاف بې لارې کولی نه شې هغه چې بې لارې شول هغوی خپله سزا و موندله ، »

باليان د شرابو په نشې کې مست بې هوشه پروت و .

«ايا تاسې خلکو دا فکر هم کړې دې چې تاسې چيرې روان ياست ؟»(موبي) ترې وپوښتل.

«په سمندر کې د ډوبيدو په لور» يوه ځواب ورکړ. « له تاسره زمونږ هيڅ اړيکې نه شته ، تر هر ځاېه چې باليان ځې، تر همغه ځاېه پورې مونږ هم روان يو .» او هغه دواړه ولاړل او ځملاستل.

په بله ورځ چې باليان را پورته شو نو هغه ته ئي د شپې پيښنه بيان کړه ، (موبي) ورته وويل چې هغه ماته د وژلو اخطار راکړ او له ځانه سره ئي يوړم ، باليان خپلو ساتونکو ته شاباسي ورکړ خو دهغوی دا خبره ئي

ketabton.com - The Digital Library

بلکل وانه وريده چې دغې نجلۍ هغه وژل شوی ساتونکې بې لارې کړې و ، او هغوی ددې نجلۍ خبرې ټولې اوريدلې وي ، هغه د (موبي) د ښايست اوشرابو په نشه کې بې هوشه شوې او ټول هر څه ترې هير شوی و . (موبي) يوځل بيا هغه ته وويل چې بايد ګړندي تګ وکړو ، خو باليان د هغې د خبرو څه پرواه نه کوله ، هغه په خپل ځان هم نه پوهيده .(موبي) اوس نه شوه ازادېداې ، هغې کتلې و چې دا خلک د خپلو نژدې دوستانو له وژلو څخه هم سرنه رغړوي.

معلومه نه ده چې علي بن سفيان په کوم فکر کې ددې خلکو تعقيب و نه کړاې شو. د بغاوت نه وروسته دحالاتو د ښه کولو له پاره هغه د سلطان ايوبي سره يوځاې ډير مصروف او مشغول شوی و.

*****(٢٢)

د ساحل د پنډ غالي څخه رابن ، او دهغې د څلورو ملګرو او شپږ نجونو قافله د ساتونکو په ساتنه کې د قاهرې په لور روانه وه ، قاصد د هغوی څخه لږ څه د مخه تللې و ، بنديان په اوښانو سپاره ، او ساتونکې ئې په آسونو سپاره و. هغوی عادي تګ کاوه او دلارې په اوږدو کې به ئې پړاو اچوو. هغوی دکومې ويرې اوخطر د احساسولو پرته روان و. ځکه هلته د دښمن د برغل او ويرې ګواښ شتون نه درلود. د چا د تيښتيدو خطر هم نه محسوسيده. خو هغوی دا هير کړې و چې دا بنديان ټول روزل شوی جاسوسان دي ، هغو چې د تاجرانو په لباس کې نيول شوی و ټول په ګوته راټول شوی غښتلي ويښتونکې اوتيغ وهونکې فوځيان و. او نجونې يواځې نجونې نه وې چې د ښځو کمزورې ذات وګڼل شي ، دهغې نجونو جسماني زړه را ښکودنه ، اروپائې رنګ ، ځواني او د هغوی بې حيائې داسې وژونکې وسلې وې چې ډيرو سترو جابرو حکمرانانو ورته وسلې پرځمکه کيښودې.

د ساتونکو دډلې قومندان يو مصري ځوان و. هغه وکتل چې دهغوی شپږو څخه يوه ئې دهغې لورې ته مخ وراړوې او ورګورې اوکله چې دا ورته ووينې نود نجلۍ په شونډو کې مسکا را پيدا کيږي. او همدې خندا هغه مصرې ځوان د موم په څير ويلې کاوه. دماښام وخت و چې هغوی لمړې پړاو وکړ نو ټولو ماښامي غذا و خوړله، خو دې نجلۍ ډوډۍ ته لاس هم ونه کړ ،کله چې قومندان ته خبر ورکړل شونو هغه د نجلۍ سره خبرې وکړې ، نجلۍ دهغه په ژبه هم پوهيدله او هم ئې ويلاې شوه ،د نجلۍ د سترګو نه اوښکې راغلې، هغې ورته وويل چې غواړې له ده سره په ځانته ځاې کې خبرې وکړي.

کله چې د شپې ټول ويده شول نو قومندان راپاڅيد ، هغه ، هغه انجلۍ را ويښه کړه او يوه ځانته ځاې ته ئې يوړه ،نجلۍ هغه ته وويل چې هغه مظلومه ده ، فوځيانو د يوه کور څخه را تښتولې ، اوبيا ئې په جهاز کې له ځانه سره راوړه هغه په ټوله لار د يوه منصبدرا په لاسو کې لوبيده ، د نورو نجونو په هکله هغې وويل چې دهغوی سره ئې يواځې په جهاز کې ليده کاته کړې دي ، هغوی هم ټولې را تښتول شوې نجونې دي کله چې په ناڅاپې توګه په جهازنو اورولګيد او جهازونه په اورکې را ونغښتل ، نو هغوی دغه ټولې نجونې په يوې کشتۍ کې ور واچولې اوپه سمندر کې ئې بې اسرې پرې ښودې . کشتۍ دوی تر دغه ساحله پورې راورسولې اوبيا دلته دوی د جاسوسانو په تور نيول شوی او بنديانې کړل شوی.

دا همغه قصه وه چې د تاجرانو په لباس کې هغو جاسوسانو ددې نجونو په هکله صلاح الدين ايوبي ته هم کړې وه ، د ساتونکو دډلې قومندان ته دا ډاګيزه نه وه خو هغه دا فکر کاوه چې د لمړې ځل له پاره دا ډول قصه اورې ، هغه ته خو حکم شوی و چې دا ډيرې خطرناکه جاسوساني دي ، دوی تر قاهرې پورې راورسوئ

ketabton.com - The Digital Library

او د سلطان په یوه پټه محکمه کې ئي محاکمې ته وړاندې کړئ، ددې حکم په اساس هغه ددې نجلۍ او یا هغو نورو نجونو سره څه مرسته نه شو کولای ، هغه دې نجلۍ ته خپله مجبوري وویله ، هغه ته دا معلومه نه وه چې د نجلۍ په ورسره کڅوړه کې لا تراوسه پورې ډیر غشي پاته دي. نجلۍ ورته وویل ،« زه له تا څخه هیڅ ډول بسپنه نه غواړم ، که چېرې ته غواړې چې زما سره مرسته وکړې نوزه به تا د مرستې کولو څخه منه کړم ځکه چې ته ماته دومره ګران ئې چې زه نه غواړم دخپل ځان په خاطر تا په کوم مصیبت کې واچوم. زما هیڅ غمخور نه شته ، زه دهغه نجونو سره هیڅ ډول پیژندګلوي نه لرم اوهغه خلک هم نه پیژنم چې له مونږ سره په قافله کې روان دي، ته ماته رحم زړې هم بریښې او زما په زړه هم ښه لګیږې ، په دې خاطر مې دا خبرې تاته وکړې.»

ددومره ښایسته نجلۍ دخولې څخه دداسې خبرو په اوریدلو به کوم نارینه خپل ځان په کنترول کې و ساتي؟ دا نجلۍ مجبوره هم وه ، د شپې یوازې والې هم و ، د مصري نارینتوب را وپارید ، هغه د نجلۍ سره ددوستۍ خبرې پیل کړې ، نجلۍ اوس د محبت او مینې یو بل غشي وویشت او د صلاح الدین ایوبي په کړچار ئې زهر وروشیندل ، هغې وویل « ما ستاسې والي صلاح الدین ایوبي ته خپله ټوله قصه کړې وه ،ما هیله کوله چې هغه به زما پر حال باندې رحم وکړي ، خو هغې زه په خپله خیمه کې و ساتلم ، او د شرابو دڅښلو وروسته ئې زما سره بدکاري وکړه. هغه ځناور زما وجود مات مات کړ ، د شرابو د څښلو وروسته دهغې څخه داسې ځناور جوړیږي چې د انسانیت ذره هم په کې نه پاته کیږي.»

دمصري وینه په جوش راغله او را و خوټیده ، وئې ویل « مونږ ته خو ویل شوی و چې سلطان ایوبي یو مؤمن وګړې دي ، یوه فرښته ده، د شرابو او ښځو څخه کرکه لري....»

« ګوره ! ما اوس یوځل بیا هغه ته وروړي» نجلۍ ورته په ډیره مظلومانه توګه وویل « که چېرې ته باور نه کوي نود شپې له اړخه وګوره چې زه به چېرې وم. هغه ما په بندي خانه کې نه ساتي ، بلکه په خپل حرم کې مې ساتي ، زه ددې سرې څخه ویریږم.» دهمداسې زیاتو خبرو دکولو په اساس هغې نجلۍ د مصري قومندان په زړه کې د سلطان ایوبي پر خلاف کرکه او نفرت را پیدا کړل او په دې ترتیب ئې مصري په مکمله توګه په خپله ولکه کې واخست. دهغه په زړه او دماغ ئې قبضه وکړه ، مصري په دې نه پوهیده چې دا دهمدې نجونو وسله ده. نجلۍ ورته په اخر کې وویلې « که چېرې ته ماته ددې ذلیله ژوند څخه نجات راکړې نو زه به د تل له پاره ستایم او زما پلار به تا د سرو زرو په اشرفیو کې پټ کړي.» هغه ورته لاره داسې و ښووله ، « زما سره یوځاې د سمندر هغې لورې ته و تښته ، دکشتیو کمښت نه شته ، زما پلار ډیر شتمن انسان دي ، زه به له تا سره واده وکړم او زما پلار به تاته ډیر ښکلې کور او ډیره زیاته شتمني درکړي ، ته به بیا خپل تجارت کوې.»

مصري ته دا په یاد هم نه شوه چې هغه خو مسلمان دي ؟ ، هغه ورته وویل چې زه خپل مذهب نه شم پرې ایښودې ، نجلۍ د یوڅو لمحو د تیریدو وروسته ورته وویل « زه به ستا له پاره خپل مذهب پریږدم» ددې وروسته هغوی د تیښتې او واده د پروګرامونو د جوړولو په فکر کې شول ، نجلۍ هغه ته وویل « زه پر تا باندې زور نه راوړم ، ښه فکر وکړه ، زه یوازې ځان پو هول غواړم چې زما په زړه کې چې ستا له پاره کوم محبت او مینه پیدا شوې ده نو همدومره به ستا په زړه کې هم زما له پاره پیدا شوې وي او که نه ؟ که چېرې ته زما د قبلولو له پاره تیاریدې شې نو فکر وکړه او هڅه وکړه چې تر قاهرې پورې زمونږ سفر نور هم اوږود شي، که مونږ یو ځل هلته ورسیږو نو بیا ته زما بوې هم نه شې احساسولې.»

ketabton.com - The Digital Library

د نجلۍ موخه يواځې همدومره وه چې سفر اوږود شي او د درې ورځو پر ځاې شپږ ورځې تيرې شي. دهغې يو علت داو چې رابن اودهغې ملګرې د تيبنتې په هکله لارې چارې و لټوي او هغه پخپله هم په دې هڅو کې وه چې دشپې د ويده شوو ساتونکو څخه يا و تښتې او يا دهغوي وسله را واخلي او پخپله پرې همغوي له منځه يوسي. خو دا کار ورته اوس شونې نه ښکاريده. تر اوسه خو دا لمړې پړاو و د هغې اړتيا همدا وه چې سفر اوږود شي تر څو په ډاډمنه توګه په مختلفو لارو چارو باندې فکرکولو ته وخت ولري او دعمل له پاره ئې ځان چمتو کړي. د همدې مقصد له پاره هغوی همدا نجلۍ ګمارلې وه تر څو د ساتونکو قومندان په خپلو لاسو کې واخلي، نجلۍ په خپله لمړنۍ کتنه کې دا مقصد تر لاسه کړ او مصرې ته ئې دهغه دغوښتلو سره سم قيمت ورکړ. مصرې ددومره لوړې رتبې سړې نه و هغه يو ماموله قومندان و، هغه ته کله په خوب کې هم دومره ښايسته نجلې نه وه په ستر ګو شوی. او بيا داسې ژوندۍ پيغله چې د هغې د انګيرونو څخه هم ډيره ښکلې وه. او نجلۍ اوس د هغې وينځه ګرځيدلې وه. هغه اوس خپل ځان، خپلې دندې او خپل مذهب هم هير کړې و. هغه اوس د يوې لمحې له پاره هم د نجلۍ څخه جدا کيدل نه غوښتل.

په دغه ليونتوب کې هغه د سهار په وخت لمړې حکم دا وکړ چې دسپرلۍ ځناور ډير ستړې دې په دې خاطر نن سفر نه شوکولاې، ساتونکو او د اوښانو خاوندانو په دې حکم ډيره خوښې وښوله. هغوی د محاذ د ستړتياو څخه نا ارامه شوی و او تر څنګ ئې منزل ته د رسيدو له پاره هم بيړه نه درلوده. هغوی ټوله ورځ ارام وکړ، خبرې اترې ئې کولې او دهغوی قومندان د هغې نجلۍ تر څنګ ناست بدمسته کيده. ورځ تيره شوه او شپه راغله، او کله چې ټول ويده شول نو مصرې دغه نجلۍ له لاسه و نيوله او لږ لرې ولاړل، نجلۍ اوس هغه د اسمان شنو ته رسولې و.

سهار دا قافله روانه شوه، نو مصرې قومندان لاره بدله کړه، هغه خپلې ډلې ته وويل چې هغه لورې ته د بل پړاو له پاره ډير ښه ځاې دې. هلته نژدې يو کلې هم شته چې چرګان او هګۍ ترې اخستلاې شو. دهغه ډله نوره هم خوښه شوه چې قومندان ئې د ساعت تيرۍ اوعياشې له پاره ورته لاره همواروي، خو په دې ډله کې دوه کسه عسکر داسې و چې د قومندان ددغه کړچار څخه خوښ نه و. هغوی هغه ته وويلې، چې له مونږ سره خطرناکه بنديان دي، دا ټول جاسوسان دي دوی بايد ډير ژر حکومت ته حواله کړو، پرته له کومه دليله د سفر دومره زيات اوږدول مناسب نه ښکاري، مصرې د هغوی خولې، ددې خبرې په کولو سره چې دا زما مسئوليت دې چې ژر رسيږم او يا وروسته، ورتپې کړې. که پو ښتنه کيږې نو له ما څخه به وي، له تاسې څوک نه پوښتي، که څه هم هغوی دواړه چپ چاپ شول خو هغوی په ځانته ځاې کې په خپلو منځو کې ددې خطرناکه کار په هکله پس پسکې اومشورې کولې.

(۲۷)*****

دماسپښين نه وروسته هغوی ته په يوه لرې ځاې کې څه تپوسان، کارغان او نور غوښې خوړونکې مرغان، چې الوتل او کښيناستل، تر سترګو شول، دا ددې نښه وه چې هلته څه شې مردار شوې دې، دا سيمه د خاورې اوشګو دکوچنيو غونډيو څخه جوړه شوی وه. د ګڼو دښتې بوټو څخه هم ډکه وه، په تلو تلو کې هغوی په همدې غونډه ايزه سيمه کې ورننوتل، لاره پورته تلله، دوی ته د يوه لوړ ځاې څخه يو ستر ډاګ تر سترګو شو، په همغه ځاې کې د تپو سانو او مرغانو ښکته پورته کيدل او شور او زوږ را ته، لږ څه نور هم مخته ولاړل، نو وئې کتل چې دا د انسانانو لاشونه اومرې دې، بد بويې هم وه، دا دهغو سوډانيانو لاشونه وه چې د روم د بحيرې په ساحل د سلطان ايوبې د فوځې يرغل په پايلوکې له منځه تللې و. په دې ځاې کې د

ketabton.com - The Digital Library

سلطان ايوبي سپرو مجاهدينو د سوډاني لښکر په اخرنۍ برخه باندي يرغل کړي و او هغه فوځ ئي خپور ور کړي و ، مخته ترڅو ميلوفاصلې پوري لاشونه پراته و . سوډانيانو ته د خپلو لاشونو د پورته کولو وخت هم نه و ترلاسه شوی ، د بنديانو او ساتونکو قافله روانه وه هغوی خپله لاره بدله کړه او د لاشونو د بدبوي څخه په څنګ تير شول .

کله چي قافله له هغه ځايه تيريده نو هغوی وکتل چي د لاشونو په شاوخوا کي وسله هم لا تراوسه پوري اخوا دېخوا غورځيدلي او پرته ده ، بنديانو دا وسله وکتله ، هغوی په خپلو منځو کي خبري و کړي او رابن هغي نجلۍ ته، چي اوس ئي مصري قومندان په خپله ولکه کي اخستي و، يو څه وويل لاشونه تر ډيره پوري خپاره پراته و ، په ښي اړخ کي د غونډيو ترمنځ يوه شنه سيمه را ښکاره شو . هلته اوبه هم وي ، دا شنه سيمه همداسي پورته تلله ، نجلۍ قومندان ته اشاره وکړه ، نو هغه نژدي ورغي ، نجلۍ ورته وويل دا ځاي ډير موزون دي همدلته پړاو وکړئ،» مصري د قافلي مخ را وګرځاوه او د همغي شني سيمي څنګ ته د اوبو د چينې سره يو ځاي ئي واړول ، شپه همدلته تيريدله.

ټول د اسونو او اوښانو څخه را ښکته شول ، څناور په اوبو ور پريوتل ، د شپې د تيرولو له پاره د ښه ځاي په لټه کي شول ، ددوه غونډيو ترمنځ ځاي پراخه او شين هم و ، نوهمدا ځاي ئي د شپې د تيرولو له پاره و ټاکه.

کله چي د شپې تياره خپره شوه نو ټول ويده شول ، مصري ويښ پاته شو او دا نجلي هم ويښه وه ، هغه ته په ځانګړي توګه په همدې شپه ويښه پاته کيدل او په مصري قومندان په پوره توګه واک موندل او هغه د خپل ځان سره د آسمان په شنو کي مدهوشول و . څه وخت چي هغې د خلکو د خراټو اواز واوريد نو هغه سمدستي مصری ته ورغله ، هغه هم د همدي نجلۍ په خاطر د ټولو جدا په ځانته خيمه کي اوسيده ، نجلۍ هغه له ځانه سره کړ او د غونډۍ څنګ ته ئي بوړ او د هغې ځايه څخه ئي نور هم د لري تللو غوښتنه وکړه ، مصري هم د هغې د غوښتنو غلام ګرځيدلي و ، هغه ته دا احساس هم نه و چي نن شپه نجلۍ هغه د کوم مقصد له پاره دومره لري له ځانه سره وړي ، هغه له هغي سره په څنګ څنګ کي ته ، نجلۍ هغه ددريو غونډيو څخه هم لري يوړ. هلته هغه و دريده او مصري ئي په خپلو متو کي را ونغاړه ، او بې هوشه ئي کړ.

کله چي رابن وکتل چي قومندان له خپله ځايه تللي دي او نور ساتونکي په ژور خوب ويده دي نو هغه په ملاسته ملاسته خپل يو بل ملګري را ويښ کړ اوهغه خپل بل ملګري او په دې ترتيب څلور واړه را پورته شول..... ساتونکي له دوی څخه لږ څه لري ويده و ، مصري قومندان هغه نجلۍ دومره بې پروا کړي و چي هغه به د شپې له اړخه پهره دار هم نه دراوه . تر ټولو لمړي رابن په سينه و خوئېد او د ساتونکو څخه لري ولاړ او دهغي وروسته دهغې هغه څلور نور ملګري هم په همدې ترتيب د هغه ځايه لري ولاړل . د غونډيو په اړخونو کي هغوی خپل قدمونه نور هم ګړندي کړل او خپل ځانونه ئي د سوډاني فوځ لاشونو ته ورسول . هغوی لاسونه ووهل او څلور کمانونه او د غشو خلطي ئي ترلاسه کړي ، يوه يوه برچه ئي هم را واخسته ، هغوی د همدي مقصد له پاره نجلۍ ته ويلي و چي د قومندان څخه وغواړی همدلته پړاو واچوي ، هغوی وسله راواخسته اوبيرته راغلل ، اوس نو هغوی يو ځاي او په ښه وسله سنبال هم و.

هغوی ويدو ساتونکو ته را ورسيدل ، رابن د يوه ساتونکي په سينه باندي دبرچې د وار کولو له پاره لاس پورته کړ ، پاته څلور هم د يوه يوه ساتونکي په سر ولاړ و. دا ډير بريالي چال و . هغوی کولي شول په يوه وخت دغه څلور ساتونکي له منځه يوسي او دپاته يولسو له منځه وړل ورته هم اوس دومره ستونزمن کار

ketabton.com - The Digital Library

نه بریښیده. یوائې د اوښانو خاوندان او یو مصري قومندان پاته کیدل. هغوی هم ډیر اسانه ښکار وو . کله چې راښ خپله برچه د وار کولو له پاره پورته کړه لږ څه شور غوندې ئي تر غوږو شو او یو غشي د راښ په سینه کې ورننوت. ددې تر ځنګ یو بل غشي د راښ د ملګرې په سینه کې ورښکته شو. هغوی په غورځیدو شول او هغو نورو درې کسو ملګرو ئې ورته کتل چې دا څه وشول ، په همدې وخت کې دوه نور غشي راغلل او دوه نور بندیان ئي را وپرځول ، اخری بندي د تیښتې له پاره شاته وګرځید او یو غشي ئې په اړخ کې و ننبت ، دا کار دومره په چپه چپتیا سره تر سره شو ، چې دهغې ساتونکو څخه ، چې مرګ ئې په سر سپورو ، د چا سترګې هم خلاصې نه شوې.

غشي ویشتونکي مخته راغلل ، هغوی مشالونه رو ښانه کړل ، دا هغه دوه ساتونکي وو چې خپل قومندان ته ئې ویلي و چې دوی باید ژر تر ژره خپل منزل ته ورسیږي. هغوی ریښتوني او صادق وو ، هغوی ویده و چې دغه څلور واړه بندیان د هغوی د ځنګ څخه تیریدل ، د هغوی څخه د یوه سترګې و غوړیدې ، هغه خپل ملګرې هم را ویښ کړ اود دې بندیانو پسې په پټه توګه شاته ولاړل. هغوی دا اراده کړې وه چې که چېرې دا بندیان د تیښتې هڅه وکړي نو هغوی به ئې د غشو په واسطه له منځه یوسي ، خو ددې د مخه هغوی غوښتل وویني چې ددوی هدف څه دې اوڅه کول غواړي ؟ هغه څه چې ورته په تیاره کې تر سترګو کیدل همغه ئې لیدل ، بندیانو وسلې را واخستلې او بیرته راغلل نو دا دواړه ساتونکي هم راغلل او دغونډۍ په ځنګ کې ورته پټ کښیناستل ، خو کله چې دې بندیانو د ساتونکو د وژلو له پاره خپلې برچې پورته کړې نو هغوی پرې غشي را وورول ، او بیا ئې دغه څلور واړه له منځه یوړل. هغوی خپل قومندان ته ورغږ کړ خو هغه ورک مالومیده. دهغوی د غږونو په واسطه هغه نورې نجونې را پورته شوې او پاته ساتونکي هم ، نجونو دخپلو ملګرو لاشونه وکتل ، په هر یوه لاش کې یو یو غشي ورکښیوتې و. نجونو په چپه خوله لاشونه کتل هغوی ته دا مالومه وه چې دا خلک به نن شپه څه کوي ، مصري قومندان هلته نه و او یوه نجلۍ هم له صحنې څخه غایبه وه.

ساتونکو ته دا معلومه نه وه چې هغه وخت چې ددې جاسوسو بندیانو په سینو کې غشي ورننوتل ، په هماغه وخت د مصري قومندان په ګیډه کې هم یو خنجر ورننوتې و. دهغې لاش دهغې دربیمې غونډۍ تر ځنګ پروت و ، په دې شپه د دښتې شګې د وینو تږې معلومیدې ، مصري قومندان د خپلو ساتونکو او بندیانو څخه بې خبره دهغې نجلۍ سره تللې و او نجلۍ هغه تر لرې ځای په پورې له ځانه سره یوړ ، هغې ته دا معلومه وه چې دهغې ملګري به یوه وینه تویونکې ډرامه جوړوي ، نجلۍ مصري یوې غونډۍ ته بوت او هملته ورسره کښیناسته او په خپل محبت کې ئې مشغول کړ.

دهمدې غونډیو څخه په لږه فاصله کې بالیان او دهغې شپږو ساتونکو هم پړاو اچولې و ، د هغوی آسونه لږ څه لرې تړل شوی و. بالیان د (موبي) سره یو ځای د یوې غونډۍ په لور تللې و دهغه په لاس کې د شرابو بوتل هم و. (موبي) هلته د کښیناستو له پاره یوه درۍ هم راخستې وه ، بالیان غوښتل د خپلو ساتونکو څخه لرې په کوم ځای کې عیش او عشرت وکړي ، هغې درۍ خپره کړه ، هغوی لا تر اوسه ناسته نه و چې د شپې په چپتیا کې ئې هلته نژدې د چا دخبرو اوازونه واوریدل ، هغه ټکان وخوړ او سمدستی ئې د خبرو د اوریدو هڅه وکړه. دا اواز د یوې نجلۍ و ، بالیان او (موبي) په ډیر احتیاط سره هغې لورې ته ولاړل او د غونډۍ څنډې ته ئې وکتل ، هغه ته دوه ناست سیورې په سترګو شول ، په ډاګه څرګندیده چې یوه ښځه او

ketabton.com - The Digital Library

يو نر دي. (موبي) نوره هم ور نژدې شوه او په ډېر غور سره ئې دهغوى خبرې اوريدلې ، د مصري قومندان سره هغې نجلۍ داسې ځرګندې خبرې کولې چې (موبي) ته دا ډاډ پيدا شو چې دا دهغې ملګرې کومه نجلۍ ده او دا هم ورته ځرګنده شوه چې هغوى قاهرې ته ورلږ کيږي.

کوم حرکت او خبرې چې مصري کولې هغه بلکل ډاګيزه وې ، په هغې کې دهيڅ ډول شک ځاې نه پاته کيده. (موبي) په دې پوه شوه چې مصري ددې نجلۍ د مجبوريتونو څخه په ګټې اخستلو سره هغه دخپلې عياشۍ اله جوړه وې ، (موبي) دا فکر و نه شوکړاې چې شاوخوا ته که بل څوک وې او دوى ووينې او يا هغې چې کومه اراده کړې وه دهغې پاېلې به څه وې ، هغه لږ څه وروسته شوه او د باليان په غوږ کې ئې وويلې « دا مصري دې او زما د يوې ملګرې سره عيش کوي ، دانجلۍ بايد په څنګ کړو ، دا مصري ستا دښمن دې او نجلۍ ستا دوسته.» هغه د باليان دنور زيات را وپارولو په خاطر وويل «دا ډيره ښايسته نجلۍ ده هغه خوندي کړه او په خپل سفري حرم کې يوه بله ښکلې هم ورزياده کړه.»

باليان هم شرابو نشه کړې و ، هغه د خپل ملا بند څخه خنجر را وويست او د مصري قومندان په شا کې ئې ورننويست ،دويم ځلې يې خنجر را وويست او يو ځل بيا ئې په ډيره ګړندۍ توګه يو بل وار هم پرې وکړ. نجلۍ د مصري څخه را پورته او ازاده شوه ، (موبي) ورمنډه کړه او هغې ته ئې ورغږ کړ. هغې هم منډه کړه او (موبي) ته ور غاړې وتله. هغې ورته د راېن او نورو ملګرو په هکله هم مالومات ورکړل او دائې هم ورته وويل چې هغوى د پنځلس کسانو ساتونکو په ساتنه کې دي ، باليان منډې کړې او خپل هغه شپږ کسه ملګرې ئې له ځانه سره راورل. دهغوى سره کمانونه او نور هر ډول وسلې وې ، په همدې وخت کې د مصري د ساتونکو د ډلې څخه يو کس مصري ته اوازونه کول او ورپسې ګرځيده. هغه دې لورې ته راغې خو دباليان ساتونکو په يوه غشي د هغې ژوند ورختم کړ. هغې نجلۍ ترخپل ځاېه پورې دباليان او د هغې د ساتونکو راوستلو لارښوونه کوله او دهغوى مخته مخته را تلله.

باليان ته د اخرې غونډۍ شاته رڼا ترسترګو شوه. هغه د غونډۍ په سر وخوت او وئې کتل چې هلته دوه ستر ستر مشالونه روښانه دي ، دهغوى ډنډې په ځمکه کې ښخې شوى دي. باليان دخپلو ملګرو سره په تياره ارخ کې و. هغه ته د مشالونو په رڼاکې هغه پنځه نجونې ولاړې ترسترګو کيدې ، ساتونکي ئې هم ليدلې شول. دهغوى ترمنځ پنځه لاشونه پراته وو چې په غشو ويشتل شوى و ، (موبي) او هغې بلې نجلۍ دواړو په سلګو سلګو ژړا پيل کړه. د (موبي) په را پارولو سره باليان خپلو ملګرو ته وويل چې دا ستاسې ښکار دې، په غشو ئې وولئ ، اوس نو دهغوى شميره هم څوارلس کسان شوى و. دا دساتونکو بد قسمتي وه چې هغوى رڼا ته و.

دباليان ملګرو په کمانونو او ليندېو کې غشي کښيښول ، ټول غشي په يو ځل دکمانونو څخه ووتل ، په بل ځل بيا په کمانونو کې شپږ غشي کښيښول شول او په يوه ځل د بنديانو شپږ ساتونکي له منځه ولاړل ، پاته لا تراوسه پورې پوه شوى هم نه و چې غشي دکومې لورې څخه راغلل. نورو شپږ غشو ، نور شپږ کسان ساتونکي له منځه يوړل ، پاته دوه و چې يو ئې په تياره کې ځان ورک کړ. دويم تنبلې وکړه او په يوه وخت د سوډانيانو ددرې غشو ښکار و ګرځيد. درې اوښ چلونکي پاته شول چې په هغه ځاې کې موجود نه و. هغوى هم په تياره کې اخوا دېخوا شول. اوس نو دمشالونو په رڼاکې د لاشونو ډيرې په سترګو کيده ، په هر لاش کې يو يو غشي و رننوتې و ، خو په يوه کې درې غشي و. (موبي) منډه کړه او د نجونو سره يوځاې شوه. په همدې وخت کې هغوى ته د ځغاستونکي آس اواز ترغوږو شو چې په يوه منډه د هغه ځاېه څخه ووت.

ketabton.com - The Digital Library

باليان وويل چې اوس نو دلته تم کيدل مناسب نه دي، ددوی ښځه يو خوندي او سلامت ولاړ. هغه دقاهرې په لور ولاړ، سمدستي ددې ځاې ښځه وکوچېږئ.

هغوی د ساتونکو اسونه را پرانستل او خپل ځاې ته ولاړل، هلته په رسيدو سره ئې وکتل، چې يو آسپ د زين سره غايب شوی دې. هغه همغه پاته شوني ساتونکي له ځانه سره وړې دې. ځکه هغه خپلو آسونو ته نه شو ورتللاي، هغه په پټه هلته ولاړ که ګوري چې اته آسونه تړلي ولاړ دي او د هغوی زينونه هم ورسره ايښي دي، هغه په يوه اس باندې زين کښيښود او په ځغاسته ئې کړ. باليان په پاته څوارلس آسونو باندې زينونه کښيښول، سامان ئې په دوه آسونو بار کړ. پاته اسونه ئې له ځانه سره کړل او روان شول. نجونو (موبې) ته تيوله قصه وکړه چې څه پرې تير شوی و او اوس ئې چېرې رواني کړې وې، هغوی دا هم وويل چې رابن او دهغې ملګري دسوډانيانو د لاشونو ښځه د وسلو د راټولولو له پاره هلته ورغلي و خو معلوم نه شوه چې هغوی څه ډول ووژل شول.

(موبې) ورته وويل «چې د ايوبي په پنډغالي کې د هغې او د رابن ليدنه کتنه هسې يوه اتفاقي خبره وه، هغه ويلي و چې ماته داسې تر سترګو کيږي چې يسوع مسيح ته زمونږه برياليتوب منظور دې او که نه مونږ به دغسې يو ناځاپه يو له بله سره نه واي کتلي. نن زمونږ ليدنه کتنه د توقع خلاف وه خو زه دا نه وايم چې يسوع مسيح ته زمونږ بريا منظور ده. د يسوع مسيح خدای زمونږه ښځه ناخوښه معلوميږي، مونږ چې هر کار ته لاس ور اچولي، لاس مو تش را وتلي، د روم په بحيره کې زمونږ فوځ د ماتی سره مخ شو، دلته د کرستيوفر او رابن په څير زړه ور خلک اودهغوی روزل شوی ملګري له منځه ولاړل، څرګنده نه ده چې زمونږ انجام به څه وي؟»

«زما په ژوند به هيڅوک تا ته لاس هم ورونه غځوي» باليان ورته وويل «تا زما د زمريانو کمال هم و کوت».

*****(۲۸)

په هغه وخت کې چې د بنديانو قافله دسوډاني فوځ د لاشونو تر څنګ هلته په غونډيو کې تم وه، نو په هماغه وخت کې هلته د ساحل تر څنګ د سلطان ايوبي د فوځ پنډغالي ته درې کسان رانوتي وو. هغوی يو اخې په ايټاليائي ژبه خبرې کولې، د بڼې او لباس ښځه د ايټاليا کليوال مالوميدل، هيڅوک د هغوی په ژبه نه پو هيدل، ، د ايټاليا د جنګي بنديانو ښځه يو ښتنه وشوه هغوی وويل چې دوی له ايټاليې ښځه راغلي دي اود خپلو ورکوو شوو نجونو پسې ګرځي، دوی غواړي دلته د فوځي سالار سره ووينې، هغوی ئې بهاؤالدين شدّاد ته يورل، هغه د صلاح الدين ايوبي په غياب کې د پنډغالي قومندان و. د ايټاليا يو بندي را وبلل شو چې په مصري ژبه هم پوهيده، دهغه په واسطه دهغې خلکو سره خبرې اترې وشوې، دهغې درې کسانو ښځه يو د پوخ عمر سړې و او دوه نور ځوانان ول، درې واړو يو ډول خبره وکړه، «د درې واړو يوه يوه ځوانه خور صليبي فوځيانو دهغوی د کورنو ښځه را پورته کړې او د خپله ځانه سره ئې راوړې وې. هغوی ته چا ويلې و چې هغه نجونې د مسلمانانو په فوځي پنډ غالي کې دي، دوی اوس د خپلو خويندو په لټه کې دلته رارسيدلي و.

دوی ته وويل شول چې دلته اوه نجونې راغلي وې، هغوی هم همدا ډول قصه بيان کړې وه خو هغوی ټولې جاسوسانې و ختلې، هغوی درې واړو وويل چې زمونږ خويندې د ځارکښۍ سره کوم اړيکې نه لري، مونږ غريب او مظلوم خلک يو، يوه کشتۍ مو پيدا کړه او تر دې ځاېه مو ځان را ورساوه.. څه ډول به زمونږ د

ketabton.com - The Digital Library

غريبانو خويندې د ښارکښې کولو جرأت وکړای شي ؟ مونږ ته د هغه اوه نجونو په هکله څه مالومات نه شته ، دا مالومات هم نه لرو چې هغوی څوک دي مونږ خو يوازې د خپلو خويندو په لټون پسې را وتلي يو .»

«زمونږ سره بله کومه نجلۍ نشته» شدّاد ورته وويل « همدا اوه نجونې وي چې د هغوی څخه هم يوه چېرې درغل شوې ده او پاته شپږ پرون سهار له دې ځايه څخه استول شوې دي ، که چېرې غواړئ هغوی ووينئ نو قاهرې ته ولاړ شئ ، زمونږ سلطان ډېره زړه سواندې انسان دې هغه به تاسوته د نجونو سره د کتلو اجازه درکړي.»

«نه !» يوه وويل « زمونږ خويندې جاسوساني نه دي ، هغه اوه نجونې به بل څوک وي ، زمونږ خويندې به په سمندر کې ډوبې شوې وي او يا به زمونږ فوځونو هغوی له ځانه سره ساتلې وي.»

بهاؤالدين شدّاد يو نيک خويه انسان و . هغه دې کليوالو ميلمنو ډېر عزت او ښه ميلمستيا وکړه ، او په ډېر درنښت ئې رخصت کړل ، که چېرې هلته علي بن سفيان وائې نو هغه درې واړه ئې په دومره اسانۍ سره نه پرېښول چې ولاړ شي. د هغې اطلاعاتې زيرکتياو به سمدستې دا درک کړې وای چې د غه درې واړه درواغ وائې ...... هغه درې واړه ولاړل ، هيچا ته روښانه نه شوه چې هغوی چېرې ولاړل ، هغوی ولاړل او تر ماښامه پورې ئې خپل تګ جاري وساته ،د پنډغالي څخه لرې د هر ډول خطر څخه خوندي د غونډيو تر منځ ور ننوتل.هلته د همدوی په څېر نور اتلس کسان ددوی په انتظار کې ناست و. د هغوی دريو څخه چې کوم د پوخ عمر سړې و هغه پخپله "ميګنانا ماريوس" و ، دا د صليبيانو هغه کمانډو ډله وه چې د نجونو د ازادولو او د امکان په صورت کې د سلطان ايوبي د وژلو پروګرام ئې درلود . دوی درې واړو د پنډغالي څخه نور اړين مالومات هم ترلاسه کړي و.دا ئې هم معلومه کړې وه چې صلاح الدين ايوبي دلته نه شته او اوس په قاهر کې ميشت دي ، د شدّاد سره د خبرو کولو په وخت کې کله چې هغوی ته دا ډاګيزه شوه چې نجونې دلته نه بلکه قاهرې ته استول شوې دي ، نو هلته ورته دا هم جوته شوه چې د هغوی سره پنځه نارينه بنديان هم ملګري دي.

دا ډله په يوې سترې کشتۍ کې راغلې وه ، او خپله کشتۍ ئې د ساحل په يوه داسې ځاې کې ترلې وه په کوم کې چې سمندر غر پرې کړې و او دننه ئې څپې تللې. دې خلکو اوس غوښتل د قاهرې په لور ولاړ شي ، خو سپرلۍ ورته نه ترلاسه کيدې. د غه درې واړه چې د پنډغالي څخه راتلل نو هغوی دا هم کتلي و چې د فوځ د سپرلۍ اسونه او اوښان په کومو کومو ځابو کې ترلي دي. هغوی دا هم کتلي و چې د پنډغالي څخه د سپرلۍ پټول دومره اسانه کار نه دي ، يويشت آسونه او اوښان پټول دومره اسانه کار نه و. لا تر اوسه د لمر را ختلو ته ډېر وخت پاته و. هغوی په پښو روان شول ، که چېرې هغوی ته سورلۍ پيدا شوې وې نو هغوی به د بنديانو سره په لار کې يو ځاې شوې واې . اوس نو هغوی دا فکر وکړ او په پښو پياده روان شول چې قاهرې ته ولاړ شي او هملته د بنديانو د خوشې کولو په لارو غور او فکر وکړي.ټول په دې پو هيدل چې دا د ژوند او مرګ کار دې ، صليبي فوځي مشرانو او پادشاهانو هغوی ته د هغوی د بريا ليتوب په صورت کې چې کوم انعام ټاکلې و هغه دومره زيات و چې د هغه د ترلاسه کولو په صورت کې ئې ټول عمر د خپلو کورنيو سره يو ځاې د هيڅ ډول کار کولو پرته په عيش او ارام سره ژوند تيرولاې شو.

«ميګنا ناماريوس» ئې د بندي خانې څخه راوړې و ، هغه ته د غلا او لارشوکونې په جرم د ډېرش کاله بند ورکړل شوې و ، د هغه سره دوه نور بنديان هم و چې د يوه سزا ځلورويشت کاله او د بل سزا اوه ويشت کاله ټاکل شوې وه . په هغه وختو کې بندي خانې د قصاب خانو په څېر وې ، مجرم انسان ئې انسان نه ګڼه ، د

ketabton.com - The Digital Library

هغوی څخه به ئې ډېر سخت کار اخسته او د ځرونکو حيواناتو په څير به ئې غذا ورکوله ، بنديانو به د شپې له اړخه هم ارام نه شوکولاې ، دداسې قيد و بند څخه مرګ غوره و.[او په دې یوېشتمه پيړۍ کې د تمدن داعيانو په افغانستان او عراق کې دا په ډاګه کړه چې ددوی بنديخانې د پخوانيو قصاب خانو څخه ډيرې بد ترې دي ، کوم سلوک، چې د بنديانو سره د بګرام ، قندهار ، پنجشير .... او د عراق داوبوغريب او ان د ګوانتانامو په ټاپو وزمه کې ددې انساني حقوقو د بيرغ پورته کونکو له خوا وشو ، تاريخ پرې شرميږي او دې دا ثابته کړه چې له دوی سره د انسانيت هيڅ قدر وقيمت نه شته ، په هغه وخت کې به ئې يواځې کار ترې اخست خو نن ئې ټوله حيا و عزت ترې اخلي ....«ژباړن»] دې درې واړو ته د انعام څخه اخوا د بند او قيد دمعافۍ هم وعده شوې وه . په دې اساس ئې هغوی په صليب د سوګند کولو وروسته همدې ډلې سره را يوځاې کړي و . کوم پادري چې له دوی څخه سوګند اخستې و هغه ورته ويلي و چې دوی چې څومره مسلمانان ووژلې شي نو دهغې لس برابره به د هغوی ګناه و ښښلې شي . او که چېرې هغوی صلاح الدين ايوبي ووژني نو بيا خو به ئې د عمر ګناهونه ورته وښښل شي. او په بله نړۍ کې به د يسوع او مسيح خداې هغوی ته جنتونه ور په برخه کړي.

دا څرګنده نه ده چې د غه درې واړه بنديانو د بنديخانې د دوزخ نه د خلاصيدو په خاطر د مرګ په دغه مشن کې ورګډ شوی و او که په بلې دنيا کې د جنت د ترلاسه کولو، او يا دبل کوم انعام لالچ دلته راوستي و اويا دمسلمانانو پر خلاف ، چې کومه کرکه ددوی به زړونو کې ور اچول شوی وه دلته ددوی دراتلو سبب ګرځيدلې وه . په هر صوت دوی په خپل عزم کې کلک مالوميدل ،خو دهغوی جوش او ولولې ښوولې چې هغوی به څه څه ډول کارونه کوي ، يا به له مصره بيرته د کارونو د ترسره کولو وروسته سلامت ستنيږي او يا به خپل ځانونه همدلته د خپلو موخو په خاطر ځاروي. پاته نور اتلس کسان د فوځ څخه په ګوته را ټول کړل شوی سپاهيان و ، هغوی د سوځيدونکي جهازونو څخه خپل ځانونه په ښکنګ کړيې و او په ډيره ستونزمنه توګه بيرته تللي و . هغوی د مسلمانانو څخه ددې ذلت ناکه ماتی د بدلې اخستل غوښتل ، د انعام لالچ هم ورسره مل و . همدا جذبه وه چې دهغې جوش او ولولو دوی د يوه نه پيژندل شوی لورې په لور روان کړې و.

دماسپښين وخت و يو آس د صلاح الدين ايوبي د دفتر مخته ودريد. د اس څخه خولې د اوبو په څير روانې وې او سپورئې د ستړيا له لاسه خبرې نه شواې کولې. هغه له آسه را ښکته شو نو د آس ټول جسم په ډيره سخته توګه و شرګيد او پر ځمکه را پريوت او له دنيا څخه ولاړ. سپور هغه په پرلپسې توګه يوه شپه اورځ د اوبو او خوراک پرته ځغلولې و . د سلطان ايوبي ساتونکو د آس سپور سمدستې را ونيو او اوبه او خوراک ئې ورکړه او کله چې هغه د خبرو کولو وړ وګرځيد نو هغه وويل چې د کوم سالار او يا قومندان سره ئې ليدنه وکړئ ، په دې وخت کې سلطان ايوبي پخپله بهر راوتلې و ، سپور هغه وکوت ، پورته شو اود سلام کولو وروسته ئې ورته وويل « دسلطان بخت دې ستروي ډير بد خبر مې را وړې دې» سلطان ايوبي هغه له ځانه سره دننه يوړ ، او ورته ئې وويل « ژر را ته ووايه چې څه شوی دي ؟»

«بنديانې نجونې و تښتيدې ، زمونږه ټوله ډله له منځه ولاړه» هغه ورته وويل « نارينه بنديان خو مونږ ووژل ، يواځې زه ترې خوندي پاته شوم ، ماته دا معلوم نه شوه چې يرغل کونکي څوک وو ، مونږ د مشالونو په رڼاکې و او هغوی په تياره کې . د تيارې څخه غشې راغلل او زما ټول ملګرې ئې يو په بل پسې وويشتل او وئې وژل»

ketabton.com - The Digital Library

دا د ساتونکو د ډلې هغه کس و چې په تياره کې ئې ځان غائب کړې و .او د سوډانيانو اسپ ئې را پرانستې و او را تښتيدلې و. هغه خپل اسپ د تميدو او دمې کولو پرته پر پرلپسې توګه را ځغلولې و. هغه دومره اوږود سفر د نيمائې وخت نه هم په لږه موده کې تر سره کړې و .

سلطان ايوبي سمدستي علي بن سفيان او د فوځ يو بل نائب سالار را وبلل ، کله چې هغوی راغلل نو دې سړي ورته ټوله قصه په تفصيل سره واوروله ، هغه د پنډغالي څخه د روانيدو د وخته خپله خبره پيل کړه او دخپلې ډلې د قومندان په هکله ئې وويل چې هغه د يوې بندی نجلۍ سره خپل عيش کاوه او د پاته نورو بنديانو څخه بې پروا شوی و . اوبيا هغه څه چې په لاره کې کيدل هغه ئې ټول هغوی ته واورول ، خو دا ئې ډاګيزه نه شوه کړای چې په دوی يرغل کونکي څوک و.

سلطان ايوبي علي بن سفيان او خپل نائب سالار ته وويل « ددې مطلب خو دا شو چې صليبي ګوريلا ډلې دلته د مصر په منځ کې هم شتون لري.»

«کيداې شي » علي بن سفيان ورته وويل « کيداې شي چې دا صحرائي غله اوسي ، دومره ښايسته نجونې د صحرائي غلو له پاره ډيره په زړه پورې خبره ده.»

«تا ددې سړې خبره په غور سره نه ده اوريدلې» سلطان ايوبي ورته وويل « هغه وويلې چې نارينه بنديانو د سوډاني ځپل شوی فوځ دلاشونو سره نژدې پرتې وسلې را پورته کړې وې او غوښتل ئې ساتونکی ووژني ، د ساتونکو څخه دوو هغوی د خپلو غشو په واسطه له منځه يوړل دهغې وروسته پر دوی حمله شوی ، ددې څخه دا ډاګيزه کيږې چې صليبي غلچکي ډلې د هغوی تعقيب کاوه ،»

«هغه چې هر څوک و ، درونده سلطانه !» نائب سالار ورته وويل « هغه کار چې بايد سمدستي تر سره شي هغه دادې چې دا سپاهي د لاربنونو له پاره و استول شي او لږ تر لږه شل ګړندي آسپ سواره د دې خلکو د تعقيبولو له پاره ور سره مل کړل شي، دا وروستۍ خبره ده چې دا مالوم کړو چې هغوی څوک وه ،»

« زه به خپل يو معاون هم ورسره و ليږم» علي بن سفيان ورته وويل.

«دې عسکر ته تر هر څه دمخه غذا ورکړئ» سلطان ايوبي وويل او زياته ئې کړه چې « پريږدی چې دا لږ څه ارام وکړي ، تاسو ددې سره شل کسه اسپ سواره تيار کړئ او ورسره ئې واستوئ ، که چيرې اړين ئې ګڼئ نو د زياتو سپورو د استولو په هکله هم فکر وکړئ.»

«ما چې له کومه ځايه دا آسپ را پرانستو نو هلته نور اوه اسونه هم ولاړ و » سپاهي وويل. هلته بل دا سې څوک نه و ، کيداې شي چې يرغل کونکې همدا ډله اوسي ، که چيرې دهغوی آسونه اته و نو هغوی به هم اته کسان وي.»

« د ګوريلا او غلچکي وګړو شميره هم له دې څخه ډيره نه وي » يوه نائب سالار وويل ، « مونږ به که خداې کول هغوی په خپله ولکه کې را نيسو .»

«دا ياد ساتئ چې هغوی غلچکيان دي» سلطان ايوبي ورته وويل « او نجونې جاسوساني دي ، که چيرې تاسې يو جاسوس او يا غلچکي کس نيسئ نو داسې و انګيرئ چې تاسې ددښمن دوه سوه عسکر ژوندي نيولي دي. زه ددښمن د يوه جاسوس د وژلو له پاره دهغوی دوه سوه عسکر پريښودای شم. يوه ښځه

ketabton.com - The Digital Library

هیچاته زیان نه شي رسولې خو یوه جاسوسه او تخریب کاره ښځه په یوازې ځان د یوه هیواد بېرې ډوبولای شي، دا نجونې ډیرې زیاتې خطرناکې دي که چېرې دوی د مصر دننه خوندي پاته شي نو ستاسې ټول لښکر به بیکاره کړي ، د یوه جاسوس او یا جاسوسې د نیولو او یا د هغه / هغې د له منځه وړلو له پاره سل سپاهیان که ځار کړل شي نو بیا به هم دا سودا ډیره ارزانه وي ، که چېرې دا غلچکیان و نه نیول شي دومره پرواه نه کوي خو دا نجونې باید په هر قیمت چې وي تر لاسه شي. که اړینه شي نو د غشو په واسطه ئې له منځه یوسئ خو ژوندئ باید ولاړې نه شي.»

د یوه ساعت په وخت کې نژدې شل کسان ګړندي سپاره تیار او و استول شو.دهغوی لارښود همدا ساتونکی و. اوقومندان ئې د علي بن سفیان یو نائب «زاهدین» و. په دې سپرو کې علي بن سفیان فخر المصري هم په ځانګړې توګه ورګډ کړې و. دا د فخر غوښتنه وه چې هغه د بالیان او (موبي) د تعقیب په خاطر ور ولیږئ ، خودا مالومات نه علي بن سفیان ته و او نه فخر المصري ته چې هغه ډله چې دوی ئې تعقیبول غواړي پخپله همدا بالیان او (موبي) او د هغوی هغه شپږ وفاداره ساتونکي دي او که بل څوک؟

له یوه اړخه دغه شل اسپ سواره روان شول چې یویشتم ئې د ډلې قومندان و ، دهغوی موخه دنجونو بیرته را نیول و اوهغوی ته چې هغوی ئې ازادې کړې وې سزا ورکول و. او د بله اړخه د صلیبیانو شل کسیزه کماندویي ډله هم را روانه وه ، دهغوی موخه هم همدا د نجونو ازادول و. خو دهغوی کمزوري داوه چې هغوی پیدل را روان و ، ددواړو ډلو څخه یوه ته هم دا ډاګیزه نه وه چې دکوم ښکار د تعقیب او رانیولو له پاره چې دوی روان دي هغه چېرې او په کوم ځای کې دي.

*****(۲۹)

د صلیبیانو کماندو ډلې دبلې ورځې د لمر تر ډوبیدو پورې څه ډیره لار وهلې وه ، او نوره هم پورته په لوړه ختله ، دا د لوړو ژورو ډکه سیمه وه ، کله چې د اخلک یوې لوړې سیمې ته وروښتل نو هلته ئې لرې په یوه میدان کې ، چې د کجورو او څو ډوله نورو ونوبوټو څخه زرغون ښکاریده ، بې شمیره ولاړ اوښان تر سترګو شول ، دا اوښان چوکول کیدل او خلکو ترې بارونه ښکته کول، هلته څه لس دولس آسونه هم ولاړ و. دهغوی سواره عسکر معلومیده ، پاته نور ټول داوښانو خاوندان و . دا یویشت صلیبیان همدلته تم شول. هغوی یوه بل ته وکتل ، د اوښانو او اسونو شتون ورته داسې بریښیده لکه خوب چېویني. بلکل ئې په خپلو سترګو ډاډ نه راته ، ځکه دا دهمدوی اړتیا وه. دهغوی قومندان دا ډله همدلته تم کړه ، او وئې ویل « مونږ په ریښتونی توګه او د زړه د اخلاصه په صلیب باندې لاس ایښې دې او سوګند مو پرې کړې دې ، راشئ او د صلیب کرشمې ووینئ ، دا معجزه ده معجزه ! خداې له اسمانه تاسې ته سپرلی را لیږلې دي ، ستاسو دهربوه په زړه کې چې دکومې ګناه ، یا دخپلې دندې څخه د غفلت او یا د ځان د په ښنګ کولو کوم فکر وي هغه سمدستې له خپلو زړونو څخه و باسئ ، د خداې زوي !؟! چې دمظلومانو ملګرې او د ظالمانو دښمن دې ستاسې د مرستې له پاره له اسمانه څخه را ښکته شوی دې»

د ستړیا هغه نښې نښانې چې د هغوی پر مخونو باندې راښکاره شوې وې له منځه ولاړې ، او پر مخونو ئې روښنائي را پیدا شوه. خو هغوی لا تر اوسه پورې په دې اړخ باندې فکر نه و کړ ې ، چې ددومره بې شمیره اوښانو او آسونو څخه به چې دیو شمیر اوښ چلونکو او فوځیانو ملکیت و څه ډول د خپلې اړتیا وړ سپرلې تر لاسه کوي.

ketabton.com - The Digital Library

دا نژدې د سلو په شاوخوا کې د اوښانو قافله وه چې په محاذونو کې پروتو د اسلامي فوځ او مجاهدېنو ته ئې خوراکی مواد لیږدول. څرنګه چې په هیواد کې دننه د دښمن د یرغل کومه خطره نه محسوسیدله نو په دې خاطر د قافلې دخوندي ساتلو له پاره کوم ځانګړې اقدام نه و شوی. یوائې لس کسه آسپ سواره ورسره دبدرګې په توګه روان وو.

مګر هلته بالیان هم د خیالي پادشاهانو په څیر په زور زور خندل او نه ئې غوښتل چې د چا خبره واوري. په کومه شپه ئې چې نجونې ازادې کړې وې ، دهغې څخه په بله شپه هغه په یوه ځاي کې تم شوې و ، هلته بالیان (موبي) ته وويل ، چې مونږ شپږ نارینه یو او تاسي اوه نجونې ، زما دغې شپږ دوستانو زما سره ډېره وفاداري کړې ده ، زه له تاسره په عیش اوعشرت کې مشغول اوسم بیا هم دوی څه نه وائې ، اوس هغوی ته زه انعام ورکول غواړم ، ته ددې نجونو څخه یوه یوه ئې زما دې ساتونکو ته ور حواله کړه. او هغوی ته ووایه چې دا ستاسې د وفادارۍ تحفه ده.

«داسې نه شي کیدلاې» (موبي) په ډېرې غصې سره ورته وويل « مونږ فاحشې نه یو ، دا زما مجبوري ده چې زه له تاسره ستا دلاسو د لوبې د الي په څیر اوسیږم. دا نجونې ستا په لاسو را نیول شوی او اختسل شوی وینځې نه دي.»

« ما ته هیڅکله هم یوه شریفه او باعزته نجلۍ نه ئې ګڼلې ، » بالیان په شاهانه توګه ورته وويل ، « تاسې ټولو زمونږ له پاره د خپلو جسمونو تحفې را وړې ، معلوم نه ده چې دا نجونې به د څومره نارینه و په غیږو کې لوبیدلې وې. په دوی کې ئې یوه هم د مریم په څیر پیغله نه ده پاته شوې.»

«مونږ دخپلو دندو دپوره کولو له پاره خپل جسمونه په تحفه کې ورکوو » (موبي) ورته وويل « مونږ نارینه و ته د عیاشۍ په خاطر نه ورځو ، مونږ ته خپل قوم اوخپل مذهب یوه دنده سپارلې ، ددې دندې د ترسره کولو له پاره مونږ خپل جسم ، خپل ښایست ، او خپل عصمت او عزت د وسلې په توګه استعمالوو. اوس زمونږ دنده ترسره شوی ده. اوس چې ته څه وائې ، دا عیاشي ده ، چې هیڅکله هم مونږ ته دمنلو وړ نه ده. کله چې هم مونږ په عیاشۍ کې و نښلو نو دهمغې ورځې څخه به د صلیب زوال پیل شي. صلیب به مات شي ، مونږ په دې خاطر دخپل عصمت او عزت شیشې ماتوو تر څو صلیب د ماتیدو څخه خوندي کړو .مونږ ته روزنه راکړل شوې ده چې د یوه مسلمان مشر د تباه کولو له پاره د لسو مسلمانانو سره شپې تیرول روا دي ، او دثواب کار دي ،مونږ دا د ډیر خیراو د سترثواب کار ګڼوچې د مسلمانانو یو مذهبي مشر د خپل جسم په واسطه ناپاکه کړو .»

داوښانو چلونکي بې وسلې وو ، هغوی تر اوسه پورې د غلچکې یرغلونو او کماندو عملیاتو ډګر ته نه و راغلي. یا خو د صلیبیانو دغه یو ښت کسیزه ډله لمړني کماندویان و او یا ددې تر مخه د صلاح الدین ایوبي مجاهدېنو د شپیني عملیاتو هغه لړۍ ازمیښت کړې وه چې په هغې کې ډېرو لږو سپرو د غلچکې او کماندویي عملیاتو په واسطه د سوډانیانو دځواکمن فوځ اخري برخه باندې یرغلونه کول او بیرته به خوندي ځاېو ته ستنیدل.

ددې « خرپ او ترپ، وارو کړه او بیرته و تښته » د جنګ دطریقې د برياو په کتلو سره سلطان ایوبي ، دګرندېو ، ذهینو او د جسماني اړخه سالمو او صحتمندو عسکرو د تیارولو حکم کړې و . او ددښمن په هیواد کې د جنګیدونکو جاسوسانو د لیږلو د پلان د تیارولو حکم ئې هم کړې و. خو صلیبیانو لا تراوسه

ketabton.com - The Digital Library

پورې د شپيني او غلچکی عملياتو په اړوند فکر نه وکړي ، کله کله به صحرائي غلواوشوکمارو دخلکو په کاروانونو باندې يرغلونه کول او لوټول به ئې. سرکاري قافلي به تل خوندي پاته کيدې ، نو په دې خاطر د فوځونو د خوراکي موادو د غه قافله هم پرته له کومې ويرې روانه وه. ددې تر مخه هم دهمدې محاذ له پاره د خوراکي موادو دوه قافلي تيرې شوې وې او د همدې سيمي څخه تيرې شوې وې. نوپه دې خاطر د حفاظتي زياتو اقداماتو له پاره اړتيا نه ليدل کيده.

دا قافله هم په پوره بې پروائي سره د محاذ په لور روانه وه. او د شپې له پاره ئې دغلته تم ځاې جوړ کړې و. ددې ځاې څخه لږ څه دمخه د قافلي له پاره ډير سترګوابن متوجه و. صليبي قومندان خپله ډله په يوه ټيټ ځاې کې تم کړه ، او دوه کسانو ته ئې دنده ورکړه ترڅو ولاړ شي او و ويني چې په قافلي کې څومره اوښان ، څومره آسونه ، څومره وسله وال ساتندويان دي او څه ډول خطر او ګوابن هلته شتون لري. بيا هغوی د شپې د يرغل کولو له پاره پلان جوړ کړ. دهغوی سره د وسلو کمښت نه و ، د جذې او سربښندنې کمښت هم نه و ، د هغوی هر يو سړې د خپل ځان د ځارولو له پاره تيار و.

دنيمائي شپې څخه ډير دمخه هغه دواړه ، چې د قافلي د ليدلو له پاره تللي و ، بيرته راستانه شول. هغوی وويل «چې دقافلي سره لس کسه وسله وال سپاره دي چې په يوه ځاې کې سره ويده شوی دي ، آسونه په يو بل ځاې کې تبيله شوی دي ، د اوښانو چلونکي هم د بارنو څخه اخوا په ډلو ډلو ويشل شوی اوپراته دي ،په سامان کې ډيرې زياتې بوجۍ دي ، د اوښانو د چلونکو سره هيڅ ډول وسله نه شته ، »

دا ډيرښه مالومات و ، اوس نو دهغوی کار ستونزمن نه مالوميده.

د قافلي خلک په ډير درانده خوب ويده شوی و . دهغې لسو عسکرو سترګې هم وازې نه شوی چې لسو تورو هغوی سره و څيرول. صليبي ګوريلاو دا ټول کارونه دومره په پټه سره تر سره کړل چې د زياتو اوښ ورونکو سترګی هم خلاصې نه شوی. او د چا چې سترګي پرانستل هم شوی په دې نه پوهيدل چې څه کيږي. دهر چا له خولي چې اواز وت هغه د هغه د ژوندانه اخري اواز ثابت شو. يرغل کونکو د اوښانو د خاوندانو د ويرولو له پاره چغې سورې پيل کړې. ويده هم لکه د ليونو په څير په ويره کې را پورته شول. اوښان هم و تريدل او را پورته شول ، صليبيانو د اوښانو د خاوندا نو عامه وژنه پيل کړه ، ډير لږ شمير تري و تښتيدل. صليبي قومندان چغې کړې او وئې ويل ، دا دمسلمانانو خوراکي مواد دي ، له منځه ئې يوسئ ، او اوښان هم له پښو و غورځوئ ،» هغوی د اوښانو په ګيډو کې خنجرونه او توري ور ننويستلې او په کې ئې و ګرځولي ، د اوښانو په فرياد کولو شپه په لړزيدو شوه. د کماندو ډلې وکتل چې دولس اسونه دې لس د سپرو له پاره او دوه نور فالتو ، او نهه اوښان ئې سره رابيل کړل.

د لمر د راختلو سره د دې پراو منظر ډير ويرونکې و . بې شميره لاشونه خواره واره پراته و. ډير اوښان مړه شوی و. څو په مرګوني حال کې لاس او پښې وهلې. د خوراکي موادو بوجۍ شکيدلې پرتې وې ، ټول لس واړه آسونه غايب شوی و او هلته کوم ژوندې انسان نه تر سترګو کيده. د کماندو ډله لرې تللې وه ، هغوی ته د سپرلۍ وسايل په لاس ورغلي وو ، اوس نو هغوی په ډيره ګړندۍ توګه د خپل ښکار تعقيب کولې شو.

Dawat, P.O.Box 289, 2001 Lillestrøm, Norway tel. 63844384-mobile.90856195 www.dawatfreemedia.org

ketabton.com - The Digital Library

ښکار ډېرلږي نه و ، د بالیان ذهن لا د پخوا څخه د (موبي) په ښایست ، ځواني او شرابو کې ورک شوی و . اوس نو دهغې تر څنګ اوه نورې ښایسته نجونې هم راغلې وې ، هغوی خطر له یاده ویستلې و ، (موبي) به هغه ته بیا بیا ویل چې دومره زیاد تم کیده ښه نه بریښي ، څومره ژر چې کیداې شي تر سمندر پورې د ورسیدو هڅه وکړه ، زمونږ پسې خلک ګرځي .« نو ددې مطلب خو دا شو چې ته د صلیب دپاینبت له پاره ما استعمالوې .» د بالیان احساسا ت سوکه سوکه را بیدا ریدل « ایا ته غواړې چې زه د صلیب ساتونکې و اوسم .»

« ایا ته تر اوسه پورې په دې کې شک کوې ؟» (موبي) ورته وویل « تا بیا ولې د صلیب سره دوستي کړې ده؟»

« د صلاح الدین ایوبي د حکمرانۍ څخه د ازادۍ په خاطر» بالیان ځواب ورکړ او وئې ویل « «نه دصلیب د ساتنې له پاره ، زه مسلمان یم ، خو د هر څه دمخه زه یو سوداني هم یم »

«زه تر ټولو دمخه صلیبي یم » (موبي) ورته وویل « عیسائي یم او دهغه وروسته د هغې هیواد لور یم کوم کې چې زیږیدلې یم » (موبي) دهغې لاس را واخست او په خپل لاس کې ئې و نیو او ورته ئې وویلې « اسلام خو کوم مذهب نه دې ، په دې خاطر ته خپل هیواد ته په اسلام غوره والې ورکوې . دا کمزوري ستاسې نه ده بلکه ستاسې د مذهب کمزوري ده ، ته له ما سره د سمندر څخه اخوا ولاړ شه نو زه به درته خپل مذهب و ښایم ، نوبیا به دې دغه خپل مذهب ،چې ته ئې د خپل سوډانیتوب څخه وروسته ځان پیرو ګڼې، له یاده ووځي.»

« زه په داسې مذهب باندې لعنت وایم چې خپلې لونې دپردیو سره دشپې د تر سره کولو له پاره هڅوې او د شرابو د څښلو عمل ته ثواب وائې ، » بالیان یو ناڅاپه را بیدار شو . او وئې ویلې « تا خپل عصمت پر ما نه دې لوټلې ، بلکه زما عصمت دې لوټلې دې ، ما ته نه ، بلکه تا له ما څخه د لوبو اله جوړه کړې وه.»

« د یوه مسلمان د ایمان د اخستلو له پاره د عصمت ورکول کوم زیات څیز نه دې» نجلۍ ورته وویلې ، « ما ستا عصمت نه دې لوټلې ، بلکه ستا ایمان مې اخستې دې ، خو اوس نه غواړم چې ولاړه شم او تا په لاره کې لویدلې پرزیدلې پریږدم. زه اوس تا د یوې سترې ړڼا په لور بیایم. چېرې چې ستا راتلونکې او عاقبت روښانه او ځلیدونکې تر سترګو کیږي.»

زه هغې ړڼا ته نه ورځم» بالیان ورته وویل.

«ګوره بالیان !» (موبي) ورته وویل « میړه او بیا جنګی میړه هیڅکله هم د خپلې وعدې او سودا څخه نه په شا کیږي. تا زما سودا منلې ده ، ما ستا ایمان اخستې او هغه مې په شرابو کې ورډوب کړې دې او تا ته مې ستاد خوښې قیمت درکړې دې. ددومره ورځو را هیسې ستا ونیځه او بې نکاح ښځه یم ، اوس ته ددې سودا څخه په شا نه شې تللاې. اوس یوې کمزورې نجلۍ ته دوکه مه ورکوه.»

«تا ماته هغه ستره ړڼا همدلته و ښوولې کومه چې ته غواړې د سمندر څخه اخوا ئې ماته را وښائې.» بالیان وویل « ماته خپل را تلونکې او عاقبت د هیرو په څیر همدا اوس ځلیدونکې په سترګو کیږي.»....(موبي) د څه ویلو هڅه کوله نو بالیان ورته په قهر سره وویل « چپ شه نجلۍ ! صلاح الدین ایوبي زما دښمن کیداې شي خو زه د هغه رسول دښمن کیداې نه شم چې صلاح الدین ایوبي ئې هم په نوم باندې ځان ځاروي ، زه

ketabton.com - The Digital Library

دهغې رسول په‌نوم باندې مصر او سوډان او هر څه‌ځاريدو ته تيار يم. د هغې په ستر او پاک نوم‌باندې زه د صلاح‌الدين ايوبي ترمخ وسلې ايښولو ته هم تيار يم»

«ما تاته څو ځلې ويلي چې شراب لږ څښه ، »(موبي) ورته‌وويل « له يوې خوا شراب او له‌بلې خوا زما د جسم‌سره ټوله شپه لوبې کول او ويښ پاته‌کيدل ، ګوره ستا دماغ بلکل بيکاره شوی‌دی ، تا دا هم‌هير کړې دي چې زه ستا ښځه يم.»

«زه د يوې صليبي فاحشې خاوند کيداي نشم» دهغه نظر د شرابو پر بوتل شو، بوتل ئې را واخست او لرې ئې خطا کړ ، او را پورته شو. خپل ملګري ئې را وبلل ، هغوی هم په يوه منډه راغلل ، هغه‌ورته‌وويل «دا نجونې او دا نجلۍ هم‌ټول ستاسې بنديان دي دوی بيرته قاهرې‌ته‌يوځئ ،»

«قاهرې‌ته !» يوې‌نجلۍ په‌حيرانتيا سره‌ترې وپوښتل «ته‌اوس قاهرې‌ته تلل غواړې ؟»

«هو !» هغه ورته‌وويل « قاهره ، په‌دې کې د حيرانيدو څه‌خبره‌ده. ترڅو پورې به په‌دغه شګو کې اوړو را اوړو ؟ چېرته به‌ځو ؟ ولاړ شئ او په‌آسونو زينونه کښيږدئ او هره نجلۍ د يوه يوه اسپ په شا و تړئ او سفر پيل کړئ.»

(۳۱)*****

په‌دښتو کې د اوښ سفر بې اوازه وي ، خو د آس د خپو اواز اوريدل کيږي. خو د اوښ پښې خدای داسې جوړې کړې دي چې ډير کم اواز هم نه‌ترې را پورته کيږي ، هغه‌وخت چې باليان د (موبي) سره خبرې اړولې را اړولې هغه‌ته‌دا احساس هم‌ونشو چې په‌يوه‌اوښ سپور د يوې کوچنۍ شګلنې غونډۍ په‌سر ولاړ دی او دوی او دا نورې شپږ نجونې ترسترګو لاندې ځاري ، دا د صليبي کماندو د ډلې يو سړی و. ددې ډلې قومندان يو هوښيار سړی‌و. هغوی د باليان د تم ځاې څخه‌لږ څه اخوا دېره جوړه کړې‌وه. د هغوی په‌وهم و ګمان کې هم نه‌و چې دهغوی ښکار د هغوی څخه‌نژدې نيم ميل لرې دې. هغه د فوځې پوهې څخه په کار اخستلو سره د شپې درې کسو ته دنده سپارلې‌وه ، چې‌هغوی دې په اوښانو سپاره شي او ترلرې لرې پورې دې پهره وکړي. او هر چېرې چې ورته کوم خطر او يا د کار څه خبره پيدا شي نو سمدستي دې دلته خبر راورې. ددې کار له‌پاره اوښ موزون ترينه سپرلۍ وه. ځکه چې دهغې د پښو اواز نه‌وي ، درې واړه سپاره په‌مختلفو لورو باندې ولاړل ، دا ټوله‌سيمه د پراو اچولو او تم کيده له‌پاره ډيره مناسبه وه. په‌دې‌خاطر قومندان فکر کړې و چې کيداې‌شي دلته بل‌چا هم تم ځاې جوړ کړې او دېره ئې اچولې وي.

يو اوښ‌سپور ته رڼا تر سترګو شوه نو هغه همغه لورې ته‌ولاړ ، دا يو کوچنې مشال و چې د باليان په تم ځاې کې روښانه شوی‌و. اوښ سپور مخته‌راغې نو د يوې غونډۍ شاته‌پټ شو. دا غونډۍ همدومره ستره وه چې په‌اوښ سپور ترې هرې‌لورې ته‌کتلې شول. په‌دغه تياره غونې رڼا کې نجونې هغه‌ته ترسترګو شوې چې د باليان د فوځې ډلې سره‌ئې خبرې کولې ، ددوی څخه‌لږ څه لرې يوه بله‌نجلۍ د يوه سړې سره په‌خبرو کې مشغوله‌ده. او ددوی نه‌لږ څه‌اخوا دهغوی اسونه‌مختييله شوی و. په‌دې کې هغه‌اسونه هم و چې دوی د بنديانو د ساتونکو د وژلو وروسته ترلاسه کړې وو.

صليبې اوښ سپور خپل اوښ را تاو کړ تر يوه ځايه خو سوکه سوکه ولاړ او بيا ئې اوښ په‌ځغاسته کړ. د اوښ له‌پاره نيم‌ميل فاصله هيڅ شې هم نه‌دې. سپور خپلې‌ډلې باندې زيرې وکړ، چې ښکار زمونږ په

ketabton.com - The Digital Library

قدمونو کې دي. قومندان يوه لمحه هم له لاسه ورنکړه ، د اوښ سپور شخه ئې تفصيلات و غوښتل او فوځيانو ته ئې د پيدل تلو حکم وکړ، ځکه د آسونو د پښو د اوازونو شخه د دښمن د خبريدو خطر را پيښيده ... کله چې دا ډله دباليان تم ځاي ته ورسيده نو هغه وخت باليان حکم کړې و چې يوه يوه نجلۍ د آسونو په شاو باندې وتړئ ، د هغه دوستا ن حيران و او د باليان په لورئې کتل چې هسې نه چې دهغې دماغ خراب شوي وي، هغوی له ده سره خبرې پيل کړې او په دې ترتيب وخت له لاسه ووت. باليان په ډيره سخته توګه هغوی قانع کړاې شول ، چې هغه څه چې هغه يې کوي په پوره هوش او فکر سره ئې کوي. او بيرته قاهرې ته ستنيدو کې عافيت او مصلحت دي.

نجونو په ډيره انديښنه هغه ته کتل ، دباليان خلکو په آسونو باندې زينونه کښيښنول او نجونې ئې و نيولې ، يو ناڅاپه پرې افت را پريوت ، باليان په لوړ اواز سره بيا بيا وويل « مونږ وسله غورځوو ، او نجونې قاهرې ته له ځانه سره بيرته وړو . » هغه دغه يرغل کونکي د سلطان ايوبي مجاهدين ګڼل ، خو يو خنجر دهغه په زړه کې ورکښيوت او هغه ئې د تل له پاره چپ چاپ کړ. دهغې ملګرو هم د دومره زياتو وګړو د ناڅاپي يرغل دفاع و نه شوه کړاې ، هغوی د ځانونو د جوړولو دمخه له منځه تللي و. نجونې يو ځل بيا ازادې شوې وې ، کماندو ډلې هغوی سمدستې له خپله ځانه سره يوړې ، هغوی کماندو ډله و پيژندله ، ځکه هغوی هم دهمدې ډلې جاسوسانې وې. هغوی شپه هملته وکړه او د پهرې له پاره ئې دوه ساتونکي و درول چې د تم ځاي په چاپيريال کې به ګرځيدل را ګرځيدل.

(۳۲)*****

تر اوسه پورې د سلطان ايوبي له اړخه را ليږل شوی سپاره دهغې ځاې شخه ، چې بندياني نجونې د باليان وګړو دساتونکو شخه ازادې کړې وې ، ډير لرې وو. هغوی د شپې هم مزل کاوه او نه ئې غوښتل په دې تعقيب کې وخت له لاسه ورکړي ، لاربنود هم ورسره و هغه ته ځاې او لاره په ياد وه ، هغه دا ډله هغه ځاې ته يوړل د کومه شخه چې پرې حمله شوی وه ، يو مشال ئې روښانه کړ، وئې کتل چې هلته د رابن او دهغې د ملګرو لاشونه پراته دي. دا خيرول شوی او خوړل شوی و . په دې وخت کې دښتې ګيدړانو او نورو حيواناتو د هغوی لاشونه خوړل ، د سپرو په کتلو سره دا خيرونکي و تښتيدل ، د ورځې له اړخه دوی د غوښې خوړونکو الوتونکو ښکار و، ساتونکي خپل قومندان هغه ځاې ته يوړ د کومه ځايه چې هغه دخپلې تيښتې له پاره آس را پرانستې و ، هلته ئې د مشال په رڼا کې څمکه و کتله ، د آسونو د قدمونو او پښو نښې تر سترګو کيدې او دهغه لورې نښې ئې هم ښوولې کومې ته چې دوی تللي و. خو دشپې له اړخه ددې نښو ليدل او تعقيبول هم ګران کار و . د وخت د ضايع کيدو او د بې لارې کيدو خطر هم و ، نو په دې اساس د شپې هملته تم شول.

د صليبيانو ډله په خپل تم ځاي کې ويښه ناسته وه ، ډير زيات خوښ و ، قومندان پريکړه کړې وه چې د سهار په تياره کې به د روم د بحيرې په لور خوځيږي ، په دغه وخت کې «ميګنانااريوس» وويل چې زمونږ مقصد لا تر اوسه پورې نه دي تر لاسه شوی ، دصلاح الدين ايوبي وژل خو په خپل ځاي پاته دي ، قومندان ورته وويل چې دا هغه وخت شوني وو چې مونږ د نجونو پسې قاهرې ته تللي وائې ، اوس مونږ د قاهرې شخه ډير لرې يو نو په دې اساس دهغې موخې د تر سره کولو کار و ځنډول شو.

ketabton.com - The Digital Library

««دا زما دنده ده چې د مرګ پرته ئې بل هیڅ شی نه شي ختمولاي» "میګنانا ماریوس» وویل « ما د صلاح الدین ایوبي د وژلو سوګند پورته کړی ، ماته د بو ملګری او یوي نجلۍ ارتیا ده.»

«دا پریکړه به زه کوم چې مونږ باید څه وکړو » قومندان ورته وویل « ټول باید زما د حکم او امر اطاعت وکړي»

«زه د هیچا دحکم تابع نه یم» میګنا ناماریوس ورته وویل » « تاسي ټول د خداي د حکم تابع یاست»

قومندان هغه ته سترګي برګي کړي او په قهر شو ."میګنا ناماریوس» سره خپله توره وه ، هغه پورته شو او په قومندان ئې توره را وویستله ، خو ملګري ئې ترمنځ شول ، (ماریوس) ورته وویل «زه د خدای یو بې لاري انسان یم ، زه د ګناه او بې انصافۍ ترمنځ ځوړند یم ، ایا تاسو پو هیږئ چې زه ئې ولې په بندي ځاي کې د دېرش کالو له پاره ورغورځولي وم ؟» پنځه کاله مخته زما یوه خور چې عمرئې شپاړس کاله و وتښتول شوه ، زه یو غریب انسان یم ، زما پلار ددې نړۍ څخه لا پخوا سترګي پټې کړې وې ،مور مې ړنده ده ، زما کوچني کوچني زامن دي ، ما به زیار او زحمت ویسته ، مزدوري به مې کوله او هغوی مې پالل ، ما به چرچ کې دیسوع مسیح را ځړول شوي بُت څو څو ځلي ماچ کړي او دا مې تري پو ښتل چې زه ولې غریب یم ؟ ما هیڅکله هم ګناه نه ده کړې ما خپل ټول عمر په ریښتونولۍ او صداقت کې تیر کړي ، زه مزدوري کوم اودخپلې کورنۍ پالنه کوم خو زما د کورنۍ ګېډه لا تراوسه پوري هم خالي ده ، زما مور به ولي خداي ړنده پیدا کوله ، ماته یسوع مسیح هیڅ ځواب را نکړ ، او کله چې زما پیغله خور و تښتول شوه نو زه چرچ ته ولاړم او د پیغلي مریم څخه مې و پوښتل چې زما د پیغلي خور په پیغلتوب تا ته ولې درد راپیدا نه شو؟ هغه خو معصومه او پاکه وه ، پر هغه باندې خداي ظلم او تیري کړې و چې هغه ته ئې ښایست ورکړی و ، ماته نه یسوع مسیح ددې ځواب راکړای شو او نه پیغلي مریم په دې هکله څه وویل......»

«یوه ورځ راته د یوه ډېر شتمن سړي نوکر وویل چې ستا خور ددې شتمن سره په کور کې ده ، هغه یو عیاش انسان دی ، پیغلي نجوني را تښتوي څو ورځې ور سره خپله عیاشي کوي اوبیا ئې له دې ځایه بل چیرته لیږدوی ، خو دا انسان د پادشاه په دربار کې ناسته پاسته کوي ، خلک دهغه عزت کوي ، پادشاه هم هغه ته دستري رتبې توره ورکړې ، هغه په ګناهونو کې ډوب هم د خدای خوښ دي، د نړۍ قانون دهغي په لاسو کې د لوبو اله ده.....زه د هغې کورته ولاړم ، او خپله خور مې تري بیرته و غوښتله ، هغه زه په پوري وهلو او ټېل وهو دخپل محل څخه را وویستم ، زه بیا چرچ ته ولاړم ، دیسوع مسیح د بُت او د پیغلي مریم دعکس ترمخ مې و ژړل ، خداي ته مې ورغږ کړ، ماته هیچا ځواب را نکړ ، زه په چرچ کې یواځې وم ، پادري راغې ،ماته په قهر شو او زه ئې د چرچ څخه را وویستم .وئې ویل: ددې ځاي څخه دوه عکسونه غلا شوی دي ، ووځه ، اوکه نه پولیسو ته دې په لاس کې ورکوم.» ما تري په حیرانتیا سره و پو ښتل « ایا د ا دخداي کور نه دي .؟» هغه ځواب راکړ « ته زما څخه د اجازې پرته دخدائي کور ته څنګه را ننوتې ئې ، که چیرې دګناهونو معافي غواړې نو ماته راشه ، خپله ګنا بیان کړه ، زه به خداي ته وواېم چې ستا ګناهونه تاته وبښي ،ته نیغ په نیغه د خداي سره خبرې نه شي کولې ، زه وځه له دې ځایه.... اوزما دوستانو زه ئې په دغه توګه دخداي له کوره را وویستم.»

ketabton.com - The Digital Library

هغه داسې وختونه او داسې داستانونه بیانول چې په ټولو باندې چپتیا راغلې وه ،د نجونو د سترګو څخه اوښکې روانې شوې ، ددښتې د شپې چپتیا کې ددې خبرو اغېز په ټولو باندې د طلسم او جادو په څیر را خپور شوی و.

هغه وویل «ما پادرې ، د یسوع مسیح بُت ، د پیغلې مریمې انځور او هغه خداې چې ماته په چرچ کې تر سترګو نه شو ټولو ته د شک په سترګه وکتل او په همدې شک سره د چرچ نه را بیرون شوم. کله چې کور ته ولاړم نو رندې مور مې راڅخه و پوښتل ، چې زما لور دې راوړه او که نه ؟ زما ښځې له ما وپو ښتل ، زما زامنو له ما و پو ښتل ، خو زه د یوه تصویر او بُت په څیر چپ ولاړ وم. خو زما په وجود کې یو توپان راولاړ شو او زه بهر را ووتلم. زه ټوله ورځ هسې ګرځیدم را ګرځیدم ، د ماښام په وخت کې مې یو خنجر واخست ، او ددریاب په غاړه باندې زنګیدلې ګرځیدم. شپه تیاره شوه او ډیر وخت لرې یوې لورې ته ولاړم ،ماته دهغه محل رڼاوې تر سترګو شوې په کوم کې چې زما خور بندې کړل شوې وه ، زه ډیر ګړندې ولاړم او ددې محل د شا له لورې په دې محل کې و رننوتم ، زه دومره چالاکه او زیرکه انسان نه وم خو زه چالاکه و ګرځیدم ، کله چې زه د شا ددروازې څخه محل ته ورننوتم نو د محل په یوه کوټه کې شور و غوغا وه ، کیداې شي چې څه خلکو به شراب څښل ، زه په یوه کوټه کې ورننوتم نو یوه نوکر زه و درولم ، ما د هغې په سینې باندې خنجر کښیښود اودخپلې خور نوم مې واخست او ترې ومې پو ښتل چې هغه چېرې ده ، نوکر زه د دننه پاتخو له لارې پورته پوړ ته یوړم اوپه یوه خونه کې ئې و ر داخل کړم او وئې ویل چې دلته ده ، زه دننه ولاړم نو زما شاته دروازه و تړل شوه ، او خونه خالي وه......

د لږ ځنډ وروسته دروازه پرانستل شوه او یو زیات شمیر خلک دننه راغلل ، دهغوی سره توري او ډنډې وې، ما د خوني شیان را پورته کول او دهغوی په لور مې وروېشتل ، ډیر شیان مات او وران ویجاړ شول، هغوی زه و نیولم ، وئې وهلم ان تردې چې زه بې هوشه شوم. کله چې زه په هوش کې راغلم ومې کتل چې زه په ځولنو او ځنځیرونو کې تړل شوې یم ، زما پر خلاف دا الزام و چې ما ډاکه اچولې ده ،د پادشاه د یوه درباري کور مې خراب کړې دې او درې کسان مې د وژلو په نیت زخمیان کړي هم دي، زما فریاد هیچا وانه ورید . اوماته ئې د پرش کاله د بندي پاته کیدو سزا راکړه او د بندي خانې په دوزخ کې ئې ور واچولم. اوس نژدې پنځه کاله پوره کیږي خو زه انسان نه یم پاته شوی، تاسو د بندي خانې په سختیو نه پوهیږئ ، د ورځې له اړخه درڅخه دحیواناتو په څیر کار اخلي او دشپې مو د سپیو په څیر په ځنځیرونو تړي ، ماته د امعلوم نه وه چې زما هغه ړنده مور به ژوندۍ هم وي او که مړه شوې به وي ، ماته دخپلې ښځې اوبچېانو په هکله هم مالومات نه و ، زه ئې د یو خطرناک غل په څیرساتلم اوهیڅوک ئې را ته نه را پریښودل.....

«... ما به هر وخت فکر کاوه چې زه به ریښتونې یم که خداې ، ځکه اوریدلي مې وه چې خداې بې ګناه خلکو ته سزا نه ورکوي ، خو زه خداې په کومې ګناه کې را نیولې یم او دا سزا ئې راکړې ده ؟ زما بچېانو ته په کومه ګناه سزا ورکول کیږي.... زه پوره پنځه کاله په همدې اندېښنو کې ککړ وم، څو ورځې دمخه د فوځ یو څو افسران هلته بندي خانې ته راغلل، هغوی ددې کار له پاره چې اوس مونږ ورته مؤظف شوی یو څه کسانو ته اړتیا وه ، ما خپل ځان ورته نه را مخ کاوه ، ځکه چې دا د پادشاهانو نښتې او جنګونه دي ، ما ته ټول پادشاهان یو شیر دي خو کله مې چې واوریدل چې څو نجونې د مسلمانانو د بند څخه ازادول دي نوزما په زړه کې زماد خپلې خور غم را تازه شو. مونږ ته ویل شوی و چې مسلمانان دکرکې وړ قوم دې ،ما دا اراده کړې چې زه به عیسائې نجونې د مسلمانانو د بند څخه ازادوم ، نو که چېرې خداې ریښتونې وي نو زما خور

ketabton.com - The Digital Library

دي دهغه ظالم عیسائي د لاسو ښخه را ته ازاده کړي. بیا فوځي افسرانو وویل چې د یو مسلمان پادشاه دوژلو پلان هم دي نو زه ددي کار په اهمیت پوه شوم او خپل ځان مي ورته را مخکښي کړ. خو شرط مي ورته دا کښیښود چي ماته دومره رقم راکړئ چي زه ئي خپلي کورنۍ ته ورکړم. هغوی د رقم د راکولو وعده وکړه او دا ئي هم وویل که چیري د سمند ښخه اخوا له منځه ولاړئ نو ستاسي کورنیو ته به دومره زیات رقم ورکړل شي چي د ټول عمر له پاره به چاته اړ نه پاته کیږي.

هغه دخپلو ملګرو په لور اشاره وکړه او وئي ویل «دا دواړه زما سره په بندي خاني کې و ، دوی هم خپل ځانونه را وړاندي کړي دي ، له مونږه ښځه د سلګونو خبرو پو ښتنه شوی ده خو مونږ دري واړو هغوی ته ډاډ ورکړي دي چي مونږ به خپل قوم او خپل مذهب ته دوکه نه ورکوو ، ماخو په حقیقت کي دخپلي کورنۍ له پاره خپل ځان پلورلي دي د بندي خاني ښځه د وتلو تر مخه یو پادري مونږته وویل ، چي دمسلمانانو عامه وژنه د ټولو ګناهونو د ښښلو سبب کیږي. او د مسلمانانو د بند ښځه د عیسائي نجونو ازادول خو تاسو نیغ جنت ته بیائي .ما د پادري ښځه و پو ښتل ، چي خداي چیري دي ؟ هغه چي کوم ځواب راکړ هغه زما له پاره د ډاډ وړ نه و.ما په صلیب باندي لاس کښیښود او سوګند مي یاد کړ ، مونږ ئي بهر را وویستو ، زه ئي خپل کورته بوتلم ، زما کورنۍ ته هغوی ډیر ستر رقم ورکړ. زه ډاډمن شوم ، اوس نو زما دوستانو ! ما ته د خپل سوګند تر سره کول اړین بریښي ، زه غواړم ووینم چي زما خداي چیري دي ، ایا د یوه مسلمان پادشاه په وژلو به خداي را ته تر سترګو شي.»

«ته لیوني ئي ، لیوني !»قومندان ورته وویل «تا چي څومره خبري و کړي ماته په هغي کي د عقل لږ څه بوي هم نه راځي»

«هغه ډیري ښې خبري وکړي» دهغه یو ملګري وویل ، « زه به له هغه سره یو ځاي کیږم»

«ماته اوس د یوي نجلۍ اړتیا ده» "میګنا ناماریوس» دنجونو په لور وکتل او وئي ویل « زه به د نجلۍ د ځان او عزت مسؤل یم، زه د نجلۍ پرته تر صلاح الدین ایوبي پوري نه شم رسیدلي ، د هغه وخته چي زه دلته راغلي یم په همدي فکر کي ډوب یم چي زه به دصلاح الدین ایوبي سره څنګه په یوه ځانته ځاي کي ووینم.»

(موبي) پورته شوه او دهغي سره د تللو له پاره ئي خپل هوډ و ښوده. او وئي ویل « زه له ده سره تللو ته تیاره یم»

«مونږ خو تاسو په ډیره ستونزمنه توګه دهغوی ښځه ازاد کړي یاست (موبي) !» قومندان ورته وویل « زه تاسي ته د داسي خطرناک مشن د تللو اجازه نه شم درکولاي.»

« ماته دخپل عصمت د بدلي اخستل راپه غاړه دي،قومندان صیب ! (موبي) ورته وویل « زه د صلاح الدین ایوبي دخوب خوني ته په اسانۍ سره ورننوتلي شم ، ماته معلوم دي چي د یوه مسلمان رتبه چي څومره لوړه وي همغوره ډیرهغوی د ښکلو نجونولیواله او زړه بایلیدونکي اوسي ، صلاح الدین ایوبي ته به دا احساس هم و نه شي چي هغه په خپل ژوند کي اخري نجلۍویني.»

د ډیر زیات بحث او تکرارنه وروسته "میګنا ناماریوس» د خپل یو ملګري او (موبي) سره یو ځاي د خپلي ډلي رخصت واخست ، ټولو ورته دعاوي وکړي او خداي پاماني ئي ورته وویله. هغوی دوه اوښان له ځانه سره واخستل ، په یوه ئي (موبي) سپره کړه او په هغه بل هغه دواړه سړي کیناستل. دهغي سره دمصر سګې

ketabton.com - The Digital Library

هم وي او طلائي اشرفۍ هم. دواړو سرو چوغې واغوستې ، په دې وخت کې د "میګنا ناماریوس» ږیره هم را اوږده شوې وه ، دهغه د مخ رنګ هم په بندي خانې کې د سختیو له لاسه ایتالیائي نه و پاته شوی ، دهغه په رنګ کې توروالې را څرګندېده ، په دې اساس پر هغې دا شک نه کیده چې دا اروپائي دی ، هغه ته ئې د ځان د بدلولو په خاطر کالي ورکړي و خو یو خنډ تر مخه وه چې علاج ئې نه پیدا کیده ، او هغه دا چې (ماریوس) ته د ایتالیې ژبې پرته په بله ژبه خبرې کول نه ورتلل، خو (موبي) د مصریانو په ژبه خبرې کولې ، هغه بل سړی چې له دوی سره یوځای تللې و هم دمصریانو په ژبه بلد نه و . دوی غوښتل ددې خنډ د لرې کولو کومه لاره پیدا کړي ،

هغوی یواځې یوه شپه دمخه روان شوي و ، (موبي) د لارې په ښکته پورته ښه پو هیده ، ځکه هغه د قاهرې څخه راغلې وه . (ماریوس) پر هغې باندې هم یو چوغه ورواچوله ، او دهغې سرئې د لوپټې په څیر په یوه ټادر کې پټ کړ.

(٣٣)*****

د سهار په روښنائي کې د سلطان ایوبي د سپرو هغه ډله چې د تعقیب له پاره وتلې وه د آسونو د قدمونو په نښه کولو سره همغه لورې ته روانه شوه ، دلته د ډیرو آسونو د پښو نښې لیدل کیدې چې پټیدای نه شوی ، د سهار څخه د مخه د صلیبیانو ډلې نجونې له ځانه سره کړې او د ساحل په لور روان شول ، د هغوی تګ ډیر ګړندی و . دهغوی په تعاقب کې د لټونکو سفر تم کیدونکی و . ځکه چې د شپې له خوا هغوی ځمکه نه شوه کتلای خو صلیبیانو خپل سفر جاري و ساته ، هغوی غوښتل چې په نیمه شپه کې پړاو وکړي خو هغوی په ډیره بېړه کې وو.

صلیبیان چې په نیمه شپه په کوم ځای کې تم شوي و د سهار د لکیرو د را ښکاریدو سره سم بیا و خوځیدل ، خو دهغوی تعقیب کونکي ډله د سهار په پوره روښنائي کې د هغوی پسې و خوځیده.

"میګنانا ماریوس» د عقل څخه کار اخستې و چې هغوی پر اوښانو سفر پیل کړی و ځکه اوښان د لوږې او تندې دومره پرواه نه کوي ، د تم کیدو پرته د آسپ نه زیات سفر کوي ، په دې خاطر (ماریوس) او دهغې ډله په ګړندۍ توګه خپله هدف ته ورنژدې کیدل.

تر اوسه پورې د لمر پریوتو ته لا ډیر وخت و چې هغوی ته دانسانانو لاشونه تر سترګو شول ، دعلي بن سفیان نائب د بالیان لاش و پیژانده ، دهغه څهره سلامته وه ، دهغې سره نژدې دهغې د شپږو نورو ملګرو لاشونه پراته و ، د ټولو څخه کارغانو او حیواناتو غوښې شکولې وې ، سپاره حیران وول چې دا څنګه خبره ده ؟ د وینې څخه معلومیده چې ددوی د مړینې څخه ډیر وخت نه دې تیر شوی . که چېرې دوی د بغاوت په شپه مړه شوي واې نو د وینې نښه به ئې هم نه واې پاته ، یواځې هډوکي به وو . دا یوه معمه وه ، چې هیڅوک ئې په حل نه پوهیدل . ددې ځای څخه بیا د اسونو د پښو نښې را پیدا شوې سورو خپل اسونو ورو ځغلول ، تر نیم میله پورې ولاړل ، نو د اوښانو د پښو نښې هم تر سترګو شوې ، هغوی همداسې مخته ولاړل ، د لمر د پریوتو سره بیا هم هغوی دمه ونه کړه ، اوس نو د خاورو د غونډیو لوړه ژوره سیمه پیل شوه . چې په دې کې یوه لاره د یوه سُرنګ څخه تیریده ، ددې پرته بله دتللو لار نه وه.

ketabton.com - The Digital Library

صليبيان هم په همدي لار تللي وو. او د روم د بحيري په لور روان و. د غونډيو سيمه تر ډيره ځايه پوري خپره وه . دهغي ځاي څخه د وتلو وروسته تعقيب کونکي و دريدل ځکه چي مخته ورته پراخه شګلوړه ميدان پروت و.

کله چي دسهار په وخت روان شول نو چا وويل چي د سمندر هوا راولګيده ، سمندر هم دومره لري نه و خو صليبيان نه ترسترګو کيدل ، په يوه ځاي کي د خوراک ښناک د پاته شونو څخه دا انګيرل کيده چي دلته دشپي يو شمير خلک تم شوی دي ، اسونه ئي هم همدلته تړلي دي ، بيا نو دا اسونه له هغه ځايه څخه روان شول ، د ځمکي په کتلو سره تعاقب کونکو خپل آسونه په ځغاسته کړل ، لمرهم په خپل سفر روان و او مخته ته ، آسونو ته ئي په يوه ځاي کي ارام ورکړ. اوبه ئي ورکړي او بيا روان شول ، د سمندر هوا هم تيزه شوی وه چي په هغي کي د سمندر بوي صاف محسو سيده ، بيا د ساحل غونډۍ تر سترګو شوې ، ځمکي دا ويل چي آسونه لږ مخته روان دي چي شميره ئي نه معلوميږي.

د ساحل غونډۍ را نژدي کيدي ، تعاقب کو نکو ته په يوه غونډۍ باندي دوه کسان تر سترګو شول ، هغوی همدي لوري ته راکتل ، هغوی په تيزی سره د سمندر په لور ښکته شول ، آسپونه نور هم تيز شول ، کله چي د غونډيو په لور ورنژدي شو نو آسونه ئي و درول ، ځکه چي دلته د څو لارو څخه د غونډيو شاته تګ کيداي شو . يو کس ئي په يوي غونډۍ و خيژاوه تر څو مخته ووينې ، هغه سرې د آسپه را ښکته شو او منډه ئي کړه او په يوي غونډۍ باندي ورپورته شو . د ختلو وروسته هغه په ملاسته مخته وکتل او بيا ئي بلي لوري ته او بيرته را غي ، هغه دهماغه ځاي څخه آسپ سورو ته اشاره وکړه چي پيدل راشئ ، سپاره د آسونو څخه ښکته شول او په منډه ئي ځان هغه ځاي ته ورساوه ، تر ټولو دمخه دعلي بن سفيان نائب پورته وخوت ، هغه وکتل او بيرته ئي په منډه ځان خپلي ډلي ته را ورساوه خپل ملګري ئي خواره واره کړل او په مختلفو ځايو کي ئي ځاي په ځاي کړل.

د بله اړخه د آسپونو د شنيدو اوازونه را تلل ، صليبيانو همتله شتون درلود. دا هغه ځاي و چي هلته سمندر غونډۍ پري کړي وي او په هغو کي دننه را ننوتي و. دوی خپلي کشتۍ همتله تړلي وي ، هغوی د آسونو څخه ښکته شول او په کشتۍ کي سپريدل ، کشتۍ ډيره ستره وه نجوني په کشتۍ کي ورختلي وي ، آسونه ئي پري ايښي و ، يو ناڅاپه پري د غشو باران جوړ شو . دوی نه غوښتل ټول هلاک کړي ، بلکه غوښتل ئي هغوی ژوندي و نيسي ، ډيرو په کشتۍ کي ځانونه ورواچول او کشتۍ په چپو کي ور وخوځيده ، هغوی چي ترشا پاته و د غشو نښي و ګرځيدل، هغوی د کشتۍ خلکو ته ډير ننګ ورکړ او د خپلي مرستې له پاره ئي راوبلل ، خو هغوی تم نه شول ، هلته سمندر ډير ژور و ، کشتۍ په ډيره سوکه توګه تګ کاوه ، هلته په يوي اشاري سره غشي ويشتونکو په کشتۍ باندي غشي ور ويشتل ، د سمندر د چپو خوځښت و دريد . او پري د غشو دويم باران او بيا دريم باران پيل شو ،غشي د لاشونو سره ورننبتل. اوس نو په هغوی کي هيڅ يو ژوندي نه و پاته ، کشتۍ همتله په سمندر کي په ګډا پيل وکړ ، د سمندر څپي به د ساحل په لور راتللي ،او د غونډيو سره به ئي د ټکر وروسته بيرته په شا تګ کاوه ، لږه شيبه وروسته کشتۍ بيرته ساحل ته را ورسيدله. په آسونو سپاره را ښکته شول او کشتۍ ئي را ونيوله ، وئي کتل چي هلته يواځي لاشونه دي ، نجوني هم له منځه تللي او ان تردي چي په ځينو دوه دوه غشي لګيدلي دي.

کشتۍ ئي همتله بيرته وتړله ، او د سپرو مجاهدينو دا ډله د محاذ په لور روانه شوه . پنډغالي يي هم دومره لري نه و.

ketabton.com - The Digital Library

(۳۴)*****

"میګنا ناماریوس» قاهرې ته په رسیدو سره په یوه سراې کې ځانته تم ځاې و نیو .ددې سراې یوه برخه د عامو او غریبو مسافرو له پاره وه او بله برخه ئې د امراو او لوړې رتبې دمسافرو له پاره ځانګړې شوې وه. په دې برخه کې شتمن تاجران هم اوسیدلاې شول د هغوی له پاره شراب او نڅیدونکې هم تیاریدل. (ماریوس) هم په دې ځانګړې برخه کې پاته شو. هغه (موبې) خپل ښځه ورو وپیژنده ، اوخپل ملګرې ئې خپل باورې ملازم و ښود. د (موبې) ښکلا او ښایست د سراې په خاوندانو باندې د (ماریوس) رعب او دبدبه پیدا کړه .ځکه هر یو فکر کاوه چې داسې ښایسته او ځوانه ښځه به د کوم ښه شتمن سړې وې ! د سراې خاوندانو به دهغوی ځانګړې پاملرنه کوله ، (موبې) هم خپل ځان مسلمان ګڼه اود صلاح الدین ایوبي دکور او دفتر په هکله ئې مالومات را ټول، دا ئې هم معلومه کړه چې سلطان ایوبي سوډانیانو ته معافي کړې ده. او سوډاني فوځ ئې له منځه وړې دې . هغې ته دامالومات هم وشو چې د سوډاني فوځ دسالارانو او قومندانانو حرم سرایونه ئې خالي کړې دي او دا هم چې هغوی ته ئې کر کیلي له پاره ز راعتي ځمکې ورکړې دي.

دا د(ماریوس) یا ډیر زیات جرأت و او یا د هغې ډیر زیات حماقت و چې په داسې حال کې چې ددې هیواد په ژبه هم نه پوهیده ،خو بیا هم د دومره خطرناکه کار د ترسره کولو له پاره راغلې و . هغه دومره ستر شخصیت ته د ورسیدو او دهغې د وژلو په هکله هم کومه روزنه نه وه تر لاسه کړې. هغه په ذهني توګه یو ناروغه انسان و خو بیاهم هغه په داسې حال کې د صلاح الدین ایوبي د وژلو له پاره هڅه کوله چې دهغه په شاوخوا کې د ساتونکو یوه پوره ډله موجوده وه. د هغې د ډلې خپل قومندان ورته ویلي و چې ته پاګل او احمق ئې ، تا چې څومره خبرې کړې دي په هغوکې ماته د عقل لږ څه بوي هم نه راځي ، ښکاره ده چې (ماریوس) پاګل هم و.

دا یو تاریخي حقیقت دي چې د سترو خلکو وژونکې په عمومي توګه پاګل ډوله انسانان اوسي ، که چیرې پاګل او احمق نه وي نو بیا ئې هم په ذهني توازن کې څه توپیر حتما موجود وي. د ایټالیې ددې مجرم ذهني حالت هم همداسې و ، دهغې سره یوه داسې وسله وه چې د ډال کارئې هم ورکاوه. اوهغه وه (موبې). (موبې) نه یوائې د مصریانو په ژبه پوهیده بلکه هغې ته او دهغې هغه نورو مرو شوو نجونو ته د مصري او عربي مسلمانانو د اوسیدو لارې چارې ، د هغوی تهذیب او تمدن ، او د نورو ټولنیزو ښکته پورته په هکله ډیره اوږده روزنه ورکړل شوې وه. هغوی د مسلمانو خلکو د روحیاتو څخه هم خبرې وې ، په اداکارۍ کې ئې هم پوره پوهه درلوده اوتر ټولو سترښه والي ئې دا و چې هغوی نارینه په ګوتو نڅول او د اړتیاو په وخت کې ئې هغوی ته د خپل ټول جسم د لوڅولو او نارینه و ته د مخکې کولو په لارو کې هم د پوره تجربې خاوندانې وې.

دا خو هیڅوک نه شي ویلاې ، چې په بنده خونه کې (موبې) ، دهغوی ملګرې او (ماریوس) څه خبرې کولې اوڅه ډول پلان ئې جوړاوه، خو داسې ثبوتونه په پخوانیو لیکونو کې تر لاسه کیږي چې دوه درې ورځې په سراې کې د اوسیدو وروسته "میګنا ناماریوس» بهر راووت نو دهغې ږیره توره سپنه وه اودهغې رنګ د سوډانیانو په څیر توروالي درلود، چې هیڅ ډول مصنو عیت په کې نه ترسترګو کیده ، هغه یوه ماموليي چوغه وا غوستنه او په سرئې یو مامولي رومال او لونګۍ و تړله ، (موبې) هم د سرنه تر پښو پورې په بُرکه ډوله لباس کې پټه وه ، دهغې پر مخ باندې یو باریکه نقاب داسې را ځړول شوې و چې شونډې او زنه ئې پټوله ، خو تندې او مخ ئې لوڅ ول ، دهغې په تندې باندې تور وریښمېن وېښتان را پراته و ، دهغوی

ketabton.com - The Digital Library

ملګرې په معمولي لبا س کې و اوداسې ترې معلومیده چې ریښتیائې هم نوکر دې. دسراې نه بهر دوه د ډیر ښه نسل آسونه ولاړو و. دا آسونه دسراې خاوندانوو (ماریوس) ته د کرائې په مقابل کې را غوښتي و. ځکه هغه ویلي و چې هغه د خپلې ښځې سره د سیل کولو په لور درومي. (ماریوس) او(موبي) دواړه په اسونو سپاره شول اوکله چې اسونه روان شول نو دهغوی ملګري دنوکرانو په څیر ورپسې وروسته وروسته منډې وهلي.

صلاح الدین ایوبي خپل ټول نائبین کښینولي و او د سوډانیانو په اړوند ئې احکام ورکول ، هغه غوښتل دا کار ډیر ژر پائې ته ورسیږي ، ځکه هغه پریکړه کړې وه چې د سلطان زنګي له اړخه را استولي فوځونه ، د مصر د نوي فوځ او وفاداره سوډانیانو سره یوځای کړي او یو نوي فوځ ترې جوړ او په بیت المقدس باندې ئې د یرغل له پاره چمتو کړي، د روم د بحیرې د ماتې وروسته ، په داسې حال کې چې سلطان زنګي فرینکو ته د هغه په هیودا کې هم ماتې ورکړې وه ، تر یوه اوږده وخته پورې صلیبیانو ته د بیرته ځان جوړولو کار شونې نه و، دهغوی دخپلو زخمونو د جوړیدو تر مخه سلطان ایوبي بیت المقدس په خپلو لاسو کې د را وړلو پروګرام درلود ، ددې دمخه هغه غوښتل سوډانیان د ځمکو په کر کیله کې مشغول کړې او دبیا بغاوت خطر دتل له پاره له منځه یوسي.

دنوي فوځ منظمول او د زرګونو سوډانیانو دځمکو په ابادېدو کې مشغولول څه اسانه کار نه و ، په دې دواړو کارونو کې ډیره ویره وه ، ځکه د سلطان ایوبي په فوځ او انتظامیه کې داسې ستر افسران موجودوو چې هغوی سلطان ایوبي د مصر د واکمن په څیر د لیدلو زغم نه درلود ، د سوډانیانو د فوځ په ماتیدو سره هم دسلطان ایوبي پر خلاف دا ویره را پیدا کول کیده ،ځکه د هغې فوځ یو څو اعلی منصبداران لا تر اوسه هم ژوندي و. هغوی د سلطان اطاعت منلي و خو دعلی بن سفیان انتلیجنس ښوول چې د بغاوت ایرې لا تر اوسه په خپل ځان کې د اور سکروټې لري.

د جاسوسي شبکو را پوردا هم و چې دې باغي مشرانو ته د خپلې ماتې په هکله دومره افسوس نه وه لکه څومره غم و هَمّ ئې چې د صلیبیانو دماتې او شکست په هکله کاوه، ځکه دهغې بغاوت د له منځ وړلو وروسته هم صلیبیانو څخه مرسته غوښتل کیدای شو او داسې فوځي افسران هم وه چې هغوی د سوډاني فوځ د ماتې او دهغوی په له منځه وړلو ډیر خواشیني و ځکه هغوی په دې هیله ناست وو چې سلطان ایوبي به ډیر ژر یا ووژل شي اویا به و تښتي. او ځواک به بیرته دوی ته ترلاسه شي. دا د ایمان پلورونکو ډله وه ، خو دسلطان ایوبي ایمان ټینګ و ، هغه د مخالفینو څخه خبرو خو بیا ئې هم د هغوی پر خلاف ّهیڅ ډول قدم وا نه خست. دهغوی سره ئې د نرمۍ ، میني اوخلوص نه کار اخست ، په هیڅ غونډه کې ئې دهغوی پر خلاف یوه خبره هم ونه کړه او کله به چې هغه خپل فوځ ته ویناکوله نو داسې الفاظ به ئې هیڅکله هم نه کارول « چې زه به خپلو مخالفینو ته ددې مخالفت خوند و ښایم اویا..... ، » کله ئې ګواښونکې او یا طنزیه الفا ظ هم نه دي اسعمال کړي ، البته داسې الفاظ به ئې ډیر له خولې را وتل لکه « چې که چیرې کوم ملګرې د ایمان دخرڅلاو په حال کې ووینئ نو د هغه مخه و نیسئ ، او هغه ته را په یادکړئ چې هغه مسلمان دي او دهغه سره د مسلمانانو په څیر سلوک وکړئ تر څو ددښمن د اغیز څخه ازاد واوسي ،» خو په پټه به ئې ځان د مخالفینو د کړو وړو څخه د خپلو جاسوسي شبکو له لارې خبراوه. د علي بن سفیان شبکې ددې کار تر سره کولو له پاره ډیرې زیاتې مصروفی وې او سلطان ایوبي ته ئې تر ځمکې لاندې اطلاعات را رسول.

ketabton.com - The Digital Library

اوس نو ددې شبکې دندې او مسؤلیتونه نور هم زیات شوی و. د ساتونکو او اوښ وړونکو د عامي وژنې خبر هم قاهرې ته را رسیدلې و ، ددې تر مخه د جاسوسانو هغه ډله چې نجوني هم په کې وي دناما لومو وګړو په واسطه د ساتونکو د لاسو څخه ازادې کړل شوی وي ، دې دوو پیښو دا ډاګیزه کړې وه چې په هیواد کې صلیبي جاسوسان او غلچکي یرغل کونکي شتون لري ، او دا هم را څرګندېده چې هغوی ته ددې ځای د اوسیدونکو پناه او ملاتړ ور په برخه دې. خو تر اوسه پورې هغه اطلاع نه وه راغلې چې غلچکي یرغلکونکي او نجونې په هماغه وخت کې له منځه ولاړل چې په کشتۍ کې سوریدل او د سمندر اخوا تګ ته ئې ځان جوړاوه ، د یرغل کونکو د یرغل د مخنیوي له پاره ئې د فوځ دوه ډلې په ټوله سیمه کې د ګشت له پاره تیر ماښام استولې وې او د اینټیلي جنس نظام ئې نور هم پراخه کړې و.

سلطان ایوبي لږ څه اندېښمن هم و ، چې هغه د کوم مقصد له پاره مصر ته راغلې و او هغه د اسلامي سلطنت د استحکام او ټینګښت او پراختیا له پاره څه خه ډول پلانونه له ځانه سره جوړ کړې و خو دهغې پر خلاف د ځمکې څخه د لاندې او د ځمکې پر سر داسې توپان را پورته شو چې دهغې پلانونه ئې سره و لړزول ، هغه ته اندېښنه وه چې د مسلمان توره د مسلمان په ښټ سپره وه. دایمان پلورنکو لیلام لګیدلې دې ، اسلامي سلطنت او خلافت هم د سازشونو په جال کې را نغښتې او د سازش کونکو د کار اله ترې جوړه شوې ، ښځې او شتمنۍ د عربو ځمکې سره لړزولې دې ، سلطان ایوبي ددې هر څه څخه بې خبره نه و چې دهغه د وژلو سازشونه کیږي خوهیڅکله ئې هم په دې هکله اندېښنه ونه ښوله ، ویل به ئې چې زما روح د الله په واک کې دې ، دهغې مبارک ذات ته چې کله هم زما وجود د ځمکې پر مخ بیکاره ثابت شي نو مابه هم د ځمکې له سر څخه واخلي ، په دې اساس هغه د خپل ځان له پاره د خپله اړخه دساتنې دومره فکر نه کاوه ، دا خو دهغې د فوځي نظم له اړخه د ساتندویانو کړنلاره وه چې دهغې په شاوخوا کې به تل د ساتونکو ډلې او د انټیلیجنس وګړي موجود و. اوپخپله علي بن سفیان هم په دې هکله ډیر سخت متوجه و. او دا د هغه دنده هم وه ، او بل دا چې هغه سلطان ایوبي که بیغمبر نه ګاڼه نو خپل پیر او مرشد خو ئې ضرور ګاڼه.

په دې ورځ سلطان ایوبي خپلو معاونینو ته احکامات او لارښوونې ورکولې چې دوه آسونه د هغې د ساتونکو په پوله و دریدل د ساتونکو قومندان هغوی سره و درول ، سپاره دواړه "میګنا ناماریوس» او (موبي) وو. هغوی د آسونو څخه را ښکته شول نو د آسونو قیضې د هغوی هغه ملګري و نیولې ، (موبي) قومندان ته وویلې چې هغې خپل پلار له ځانه سره راوړې ، غواړې د سلطان ایوبي سره ووینې ، قومندان د (ماریوس) سره خبرې وکړې او د لیدنې کتنې د سبب له پاره ئې ترې وپوښتل ، (ماریوس) ځان داسې بې خبره کړ لکه د سره ئې چې دهغې خبره اوریدلې نه وي ، هغه په دې ژبه هم نه پوهیده ، (موبي) هم خپل نوم یو مسلمان نوم وښود. هغه قومندان ته وویلې چې « ددې سره خبرې کول بې کاره دي دا ګونګې دې او کوڼ هم..... د لیدنې کتنې دموخې په هکله به مونږ سلطان یا بل کوم ستر افسر ته وو ایو.»

علي بن سفیان بهر ګرځیده ، هغه (ماریوس) او (موبي) و کتل نو د هغوی لورې ته راغې ، هغه سلام علیکم وویل ، نو (موبي) ورته وعلیکم السلام ووایه ، قومندان هغه ته وویل چې دوی غواړې د سلطان سره ووینې ، علي بن سفیان د (ماریوس) څخه د لیدنې کتنې د علت په اړوند و پوښتل نو (موبي) ورته وویل چې دا زما پلار دې ، کوڼ او ګونګ دې ، علي بن سفیان ورته وویل چې سلطان خو اوس ډیر زیات مصروف دې ، کله چې فارغه شي نو د لیدنې وخت به ترې واخستل شي ، هغه ورته وویل « که تاسې د لیدنې موخې را ته

ketabton.com - The Digital Library

وواياست كيداې شي چې ستاسې كار د سلطان سره د ليدنې پرته تر سره شي ، سلطان د وړو وړو شكايتونو له پاره وخت نه شي ويستلاې ، اړونده ځانګه پخپله شكايت اوري او رفع كوي ئې.»

«ايا سلطان ايوبي د اسلام د يوې مظلومې لور د فرياد د اوريدو له پاره هم وخت نه شي ويستلاې ؟» (موبي) ترې وپوښتل: « هغه څه چې زه ئې ويل غواړم نو زه به ئې همغه ته وايم.»

«ماته د ويلو تر مخه تاسې له سلطان سره نه شئ كتلې » علي بن سفيان ورته وويل « زه به تر سلطانه پورې ستاسې فرياد ور ورسوم ، كه هغه اړين وګڼل نو تاسې به دننه را وغواړي» علي بن سفيان هغوى دواړه دننه خپلې دكار خونې ته يوړل.

(موبي) د شمالي سيمو د يوه كلي نوم واخست او وئې ويل « دوه كاله كيږي چې سوډاني فوځ دهغه ځايه څخه تير شوى دي ، زه هم د نجونو سره د دې فوځ دكتلو له پاره بيرون را وتلې وم ، يو قومندان خپل آسپ را وګرځاوه او راغي او زما دنوم پو ښتنه ئې وكړه ، كله چې ماورته خپل نوم و ښود نو هغه زما پلار راو غوښت ، هغه ئې لږ اخوا كړ او په غوږ كې ئې ورته څه وويل ، يو څا قومندان ته وويل چې دا ګونګې او كوڼ هم دې ، قومندان چغې كړې ، د ماښام وروسته څلور كسه سوډاني فوځيان زمونږ كورته راغلل، او زه ئې په زور سره پورته كړم او قومندان ته ئې ور حواله كړم. دهغه قومندان نوم باليان دې ، هغه زه له خپله ځانه سره راوړم او په خپل حرم كې ئې و ساتلم ، دهغې سره څلور نورې نجونې هم وې ما هغه ته وويل چې له ماسره واده وكړه خو هغه زه د واده پرته خپله ښځه كړې وم. دوه كاله هغه زه له ځانه سره و ساتلم ، كله چې سوډاني فوځ بغاوت وكړ نو باليان هم ولاړ ، دا مالومات نه شته چې هغه به بندي وي او كه مړ. ستاسې فوځ دهغې كورته راغي او وئې ويل چې تاسې ټولې نجونې ازادې ياست.....

زه خپل كورته ولاړم ، زما پلار غوښتل ما له چاسره واده كړي نو ټولو زما د واده څخه انكار وكړ. ويل ئې چې دا دحرم څنډل شوى وينځه ده ، هلته د خلكوتر منځ زما ژوند ستونزمن شوى دې ، مونږ په سراې كې اوسو ، اوريدلي مې دي چې سلطان سوډانيانو ته زمكې اوكورونه وركوي ، زه اوس د باليان وينځه او يا ښځه ،هر څه مې چې ګڼئ ، راغلې يم چې ماته هم ځمكه اوكور را كړئ تر څو زه د هغې ځاې څخه كوچ وكړم او دلته ميشت شم او كه نه زه به ځان ووژنم اويا به له كوره و تښتم او د فاحشو په ډله كې به ورګډه شم.»

« كه چيرې تاسې ته ځمكه د سلطان نه پرته تر لاسه شي نوبيا تاسې د سلطان د كتلو څه اړتيا لرئ؟»علي بن سفيان ورنه وپوښتل.

«هو !» (موبي) ورته وويل «بيا به هم د كتلو اړتيا وي ، دې ته تاسو عقيدت او احترام هم ويلې شئ ، زه غواړم سلطان ته دا ووايم چې دهغې په سلطنت كې ښځه د لوبو يوه اله ګرځيدلې ده ، د شتمنو او حاكمانو په كورنيو كې دواده رواج له منځه تللې دې ، د خداې له پاره د ښځو دعصمت ساتنه وكړئ او خوندي ئې كړئ ، سلطان ته زما په دې خبرو به زما زړه ته سكون پيدا شي.»

(ماريوس) ددې ټولو خبرو په جريان كې داسې چپ ناست ولكه دهغې په غوږو چې هيڅ خبره نه وې لګيدلې. علي بن سفيان (موبي) ته وويل چې سلطان په يوې غونډه كې ناست دې د هغې غونډې دخلاصيدو وروسته به ترې د وخت د اخستلو له پاره غوښتنه وكړو. هغه د ډير ځنډ وروسته راغي او وئې ويل چې هغه د سلطان څخه د اجازې د اخستلو له پاره ورغې. هغه دسلطان ايوبي كمرې ته ورغې او د لږ څه ځنډ وروسته

ketabton.com - The Digital Library

راغي او (موبي) ته ئي وويل چي خپل پلار دې د سلطان دفتر ته يوسه ، هغه ورته د سلطان ايوبي کمره ورو ښووله ، کمرې ته د ورننوتلو ترمخه دواړو بهر لورې ته وکتل ، هغوی غوښتل چې د سلطان ايوبي د وژلو وروسته د تيښتې او وتلو لاره په نښه کړي.

*****(۳۵)

په کمره کي سلطان ځانته و ، هغه دا دواړه کښينول ، او د(موبي) څخه ئي و پوښتل ، « ايا ستاپلار د موره ګونګی او کوڼ پيدا شوی دی ؟»

«هو درونده سلطانه !»(موبي) ځواب ورکړ ، « دا دهغې پيدايشي عيب دي» سلطان ايوبي کينه ناست ، هغه په کمره کي ګرځيده را ګرځيده ، او وئې ويل « ما ستاسې غوښتنه اوشکايت واورید ، زه له تاسې سره پوره همدردي لرم ، زه به تاسې ته هم همدلته ځمکه درکړم او کور به هم درته جوړ کړم ، ما اوریدلي دي چې تاسي ماته نور هم څه ويل غواړئ»

«ستا بخت دې الله نور هم ستر کړي !»(موبي) ورته وويل « تا ته به ويل شوی وي چي له ماسره هيڅوک هم واده کولو ته تيار نه دي ، خلک ماته د حرم وينځه ،فاحشه او بد چلنه ښځه وائي، او زما پلار ته وايي چي هغه خپله لور پلورلې ده. ته خو به ماته ځمکه او کور را کړي خو زه يوه ميړه ته اړتيا لرم ، چي زما د عزت ساتوندوی وي....» او بيائي په ماته ژبه زياته کړه « زه دداسې خبرې کولو جرأت نه شم کولي خو دخپلې مور غوښتنه تاسي ته وړاندې کوم چي که چېرې ته ما له ځانه سره نه شې واده کولي نو په خپل حرم کي مې له ځانه سره و ساته. ته زما عمر ، زما ښایست او زما جسم ته وګوره ، ايا زه ستا له پاره وړ نه يم.؟» ددې خبرې کولو سره هغې د (ماريوس) په اوږه لاس کښيښود اوبل لاس ئي په خپلې سينې باندې او د سلطان ايوبي په لور ئي اشاره وکړه ، دا اشاره د مخکې څخه پلان شوی وه ، (ماريوس) دواړه لاسونه جوړه کړه او د سلطان ايوبي په لور ئي ور اوږده کړه او بيا ئي د (موبي) لاس و نيوه د سلطان ايوبي په لور ئي ور وغځاوه لکه چې دي وائي چي زما لوره قبوله کړه.

«نجلۍ ! زه حرم سراې نه لرم » سلطان ايوبي ورته وويل « زه ددې هيواد څخه حرم سرايونه، قحبه ځايونه او شراب ختمول غواړم ، » د خبرو کولو په وخت کي هغه د خپل جيب څخه يوه سکه را وويسته او په لاسو کي ئي پورته پورته کوله ، هغه وويل « زه غواړم د ښځو د عزت ساتونکي واوسم ، » ددې خبرې په ويلو سره هغه ددواړه ترشا ولاړ. او سکه ئي لاندې و غورځوله ، کله چې د ټنګ اواز راغي نو (ماريوس) يو ناڅاپه شاته وکتل ، اوبيا ئي سمدستي خپل مخ بېرته راواړاوه.

صلاح الدين ايوبي په ډيره ګړندی توګه خپل يو فټ اوږود خنجر د خپل ملابند څخه راوويست او د دهغې څوکه ئي د (ماريوس) په غاړه کښيښوده او (موبي) ته ئي وويل « داسړي زما په ژبه نه پو هيږي ، ده ته ووايه چي خپله وسله له لاسه وغورځوي ، که لږڅه ځنډ ئي هم وکړ نو بيا به له دې ځايه ستاسي ددواړو لاشونه پورته کيږي.»

د(موبي) سترګي د حيرانتيا او ويرې څخه واځې شوی ، هغې په پوره اداکارۍ سره هڅه وکړه چې ووائي چي زما د پلار په ويرولو او ګواښولو غواړې پر ما باندې قبضه وکړې؟ ما خو پخپله خپل ځان تاته وړاندې کړې دې.»

ketabton.com - The Digital Library

«ته چې هلته په محاذ کې زما مخ ته راوستل شوی نو ته هلته زما په ژبه نه پوهیدې» سلطان ایوبي ورته وویل او د خنجر څوکه ئې د (ماریوس) په غاړه کې ور کلکه کړه ، هغه وویل ،« ایا تا دومره زړ ددې ځاې د خلکو ژبه زده کړه ؟... ده ته ووایه چې خپله وسله سمدستي د لاسه و غورځوي.»

(موبي) په خپله ژبه (ماریوس) ته څه وویل نو هغه خپلې چُوغې ته لاس کړ او خپل خنجر ئې را وویست ، د هغه اوږودوالي هم د ایوبي هومره و . سلطان ایوبي ئې د لاسه خنجر واخست ، او خپل خنجر ئې د هغې دغاړې څخه لرې کړ او وئې ویل « پاته نورې نجونې چیرې دي ؟»

«تا زما په پیژندګلوي کې غلطي کړې ده ، » (موبي) په لړزیدلي اواز وویل « زما سره بله کومه نجلۍ نشته ، ته دکومو شپږو نجونو خبره کوې ؟»

ماته خداې سترګې را کړې دي » سلطان ایوبي ورته وویل ، « او خداې را ته ذهن هم راکړې چې په کې هغه مخونه عکاسي کیږي چې یو ځل مې کتلي وي. ستا مخ چې اوس په نیمائي نقاب کې پټ دې ما مخته هم کتلي و.....ته او ستا دغې ملګري ته خداې داسې ناقصه ذهن ورکړې دې چې دکوم کار له پاره چې تاسې راغلي یاست تاسې د هغې وړ نه واست ، په سراې کې تاسې دواړه د ښځې او میړه په څیر هستۍ ، دلته په راتلو سره تاسې لور او پلار و ګرځیدئ ، خو تاسو هیڅ هم نه یاست ، ستاسې یو ملګرې بهر د آسپونو سره ولاړ دې هغه ستاسې نوکر نه دې ، هغه مو نیولې دې.»

دا دعلي بن سفیان کمال و ، هغه ته (موبي) ویلي و چې هغوی په سراې کې اوسیږي. هغه دوی دواړه په خپله کمره کې کښینول او پخپله راووت او په اس سپور شو او دسراې په لورې ولاړ، د سراې خاوندانو ته ئې دهغوی د څهرو په هکله وویل نو هغوی ورته وویل چې هغه خو ښځه او میړه دي او یو نوکر هم ورسره دې . هغه ته ئې دا مالومات هم ورکړ چې هغوی د بازار څخه کالي او څه نور سامانونه هم رانیولي دي چې په هغې کې د نجلۍ له پاره بُرکه شکله چوغه او پنې هم وي ، هغوی علي بن سفیان ته ویلي و چې هغوی ښځه او میړه دي ، هغه ددې څخه زیاته نوره پلټنه و نه کړه ، دهغوی د کمرې قلف ئې مات کړ او د هغوی د سامانونو تفتیش ئې وکړ. دهغې څخه ئې څو نور داسې شیان را وویستل چې دهغه په بنسټ ئې شک په ډاډ سره بدل شو. علي بن سفیان پوه شو چې د سلطان ایوبي سره دهغوی په یواځې توګه دلیدنې کتنې موخه به څه وي ؟

هغه د هغوی آسونه هم کتلي و ، چې د ښه نسل تیز ځغاستي اسونه وو . د سراې د خاوندانو څخه ئې دهغوی د اسونو په هکله هم و پو ښتل نو هغوی ورته وویل چې درې واړه مسافرین په اوښانو راغلي و او دا آسونه دغه نجلۍ را غوښتي و ، د سراې خاوندانو دا هم ویلي و چې دنجلۍ خاوند ګونګې دې اونوکر ئې هم ګونګې معلومیږي. هغوی د هیچا سره هم خبرې نه کوي ، خو حقیقت کې هغوی د چا په ژبه نه پوهیدل.

علي بن سفیان بیرته راغي او وئې کتل چې غونډه پائې ته رسیدلې ، نو هغه سلطان ایوبي ته ورغي هغه ته ئې ددوی په هکله خبر ورکړ، او ټوله هغه قصه ئې ورته وکړه چې نجلۍ هغه ته اورولې وه ، اوبیا ئې د سراې دخاوندانو څخه تر لاسه شوی مالومات هم هغه ته په مخکې کښیښود ، د هغوی د سامانونو څخه چې کوم مشکوک شیان تر لاسه شوی و هغه ئې هم ورته ورو ښول ، او خپله رایه ئې داسې ورکړه چې دوی ستا د وژلو له پاره راغلی دي. غواړي له تاسره په یواځې ځان ووینې ، هغوی به دا پلان جوړ کړې وي چې تا ووژني او بیرته و تښتي ، تر څو چې خلکو ته ستا په هکله خبر ور رسول کیږي دوی به دهمدې تیزځعاستي اسونو په

مرسته د سیمې څخه ځانونه ویستلي او د بناره به لرې تللي وي ، او دا هم کیداې شي چې دا خلک تا ددومره بنایسته نجلۍ په فکر کې کړې او په خوب ځاې کې ئې ستا و دژلو پلان جوړ کړې وي.

سلطان ایوبي په فکر کې ډوب شوی و ، وئې ویل « هغوی مه نیسئ ، ترمائې یوځل را ورسوئ»

علي بن سفیان هغوی دننه ور ولیږل او په خپله د سلطان د دروازې تر څنګ و درید ، هغه د ساتونکو دډلې قومندان را و غوښت او ورته ئې وویل « دغه دواړه آسونه د خپلو آسونو سره یو ځاې تبیله کړئ ، زینونه ئې را ښکته کړئ او دهغې سره ولاړ سړې تر نظارت لاندې و نیسئ. تالاشي ئې کړئ ، دهغې په بڼه کې به خنجر وي هغه ترې واخلئ»

دا احکام پلي کړل شول واو د"میګنانا ماریوس» ملګرې و نیول شو .دهغه څخه یو خنجر تر لاسه شو او دهغوی آسونه هم ظبط کړل شو.

اوکله ئې چې هغوی د سلطان ایوبي کمرې ته ور ننویستل نو په خبرو خبرو کې سلطان دبوې سګې په غورځولو سره په دې ډاډمن شو چې دا سړې کوڼ نه دې ځکه هغه د سګې په اواز باندې سمدستې تر شا کتلې و.

صلاح الدین ایوبي نجلۍ ته وویلې « چې دې ته وواېه چې زما روح د صلیبیانو دخداې په لاسو کې نه دې ، زما دخپل الله ج په لاسو کې دې.»

(موبي) پر خپله ژبه د(ماریوس) سره خبرې وکړې نو هغه متوجه شو او څه ئې وویل ، (موبي) سلطان ایوبي ته وویل چې « دا وائې چې ایا ستا خداې څه بل څوک دې ؟ او ایا مسلمانان هم خداې مني ؟»

«دې ته وواېه چې مسلمانان پر هغه خداې عقیده او باور لرې چې ریښتوني دې او دریښتوني عقیدې خلک خوښوي» سلطان ایوبي ورته وویل « ماته دا خبره چا وکړه چې تاسې دواړه زما د وژلو پسې را غلي یاست؟... زما رب ! که چېرې ستاسې خداې ریښتوني واې نو ستاسې خنجر به زه تر اوسه پورې له منځه وړې وم. زما رب ستاسې خنجر زما لاس کې راکړ» هغه د کومه ځاېه یوه توره راوویستله ، اوخو نور شیان ئې هم ور وښول ، « دغه توره او دغه نور شیان ستاسې دې ، دا ستاسو سره یو ځاې د سمندر څخه د هغه لورې دلته راغلي دې ، لیکن ستاسو څخه مخته ماته رارسیدلي دې ،»

(ماریوس) د حیرانتیا څخه پورته شو ، دهغې سترګې د حیرانتیا نه بوتې را وتلي وي ، څومره خبرې چې کیدې د (موبي) له لارې کیدلي ، (ماریوس) په خبرو پیل وکړ خو یواځې په خپلې ژبې په خبرو کولو پو هیده ،د خداې په اړوند دخبرو اوریدو سره هغه وویل « دا سړې د ریښتوني عقیدې خاوند بریښي ، ما غوښتل ددې ځان واخلم او وئې وژنم ، خو اوس زما ځان دهغې په لاسو کې دې.دې ته وواېه ستا په سینه کې یو خداې دې هغه ماته را وښیه ، زه غواړم هغه خداې ووینم کوم چې ده ته داښولي چې دا خلک ستا د وژلو په نیت راغلي دې.»

دسلطان ایوبي سره ددومره اوږدو خبرو مهلت نه و ، که هغه غوښتلي نو دواړه ئې جلادانو ته ور حواله کولې شول ، خو هغه وکتل چې دغه سړې بې لارې شوی ښکاري ، که چېرې دا پاګل نه وي نو په ذهنی توګه خو ضرورلاړورکې دې. هماغه و چې د هغوی سره ئې دوستانه خبرې پیل کړې. په همدې وخت کې علي بن

ketabton.com - The Digital Library

سفیان هم را ننوت ، هغه غوښتل چې د سلطان خیریت و پوښتي ، سلطان ورته په خندا کې وویل چې «هر څه درست دي علي ! ما له هغه څخه خنجر اخستي دي.» علي بن سفیان د سکون نه ډک «اه» وکړه او بیرته بهر ولاړ.

(ماریوس) وویل « مخکې له دې چې سلطان زما سر له تنې پرې کړي ، زه غواړم دخپل ژوند قصې کولومهلت راکړل شي ،» سلطان اجازه ورکړه ، (ماریوس) همغه قصه واوروله چې خو شپې د مخه ئې خپلې ډلې او قومندان ته په هغه دښته کې اورولې وه ، تکې په تکې ئې همغه سلطان ایوبي ته واوروله ، اوس نو هغه په صلیب د عیسې د راځوړند شوی بُت ، د پیغلې مریم د انځور ، او د پادریانو دهغه خداې نه چې دپادریانو د اجازې پرته ورسره خبرې نه شي کیداې ، نوره هم په ډیره کلکه توګه بیزاري ښکاره کړه ، اووئې ویل « د مړینې تر مخه ماته د خدای یو څرک یوځل را وښایاست، زما خدا ې زما کوچنیان د لوږې ووژل ، زما مور ئې رنده کړې ده ، زما خور ئې د شرابي وحشیانو په بندي ځاې کې ور اچولې ده ، او زه ئې دېرش کاله په بندي خانه کې ور و غورځولم.زه چې دهغې ځاېه څخه راووتلم نو د مرګ په خوله کې را پریوتم.

« سلطانه ! زما ژوند ستا په لاسو کې دې.ماته هغه ریښتونې خداې را و ښایاست ، زه به هغه ته فریاد وکړم او دهغې څخه به انصاف و غواړم.»

ستا ځان زما په لاسو کې نه دي» سلطان ایوبي ورته وویل « زما دخداې په لاس کې دي ، که چېرې زما په لاسو کې وای، نو تر اوسه به تاسې زما د جلاد د توري لاندې واست ، زه به تاته هغه ریښتونې خدای درو ښایم چې ستا د سر د پرې کولو څخه ما منه کوي. خو تاته به په هغه ریښتونې خداې باندې عقیده پیدا کول وي. او که نه خداې به ستا فریاد وا نه وري ، اونه به ته انصاف وموميې » سلطان ایوبي د هغې خنجر هغه ته بیرته ور واچاوه ، او په خپله ولاړ او دهغه په لورئې شا کړه او (موبي) ته ئې وویل « دې ته ووایه چې زه خپل ځان تا ته سپارم ، دا خنجر زما په شا کې ښخ کړه»

(ماریوس) خنجر په لاس کې و نیوه ، هغه ته ئې وکتل ، دسلطان ایوبي په ملا ئې سترګې ولګیدې ، پورته شو اودسلطان تر مخه ولاړ ، هغه ته ئې دسر نه تر پښو پورې وکتل ، دسلطان ایوبي د جلالي شخصیت اغېز و یا د سلطان د سترګو ځلیدا وه چې هغه ته ئې ریښتونې خداې تر سترګو کړ.دهغه لاس و رپیده هغه خپل خنجر دسلطان ایوبي په قدمونو کې کښیښود ، په د واړو زنګونو کښیناست اودسلطان لاس ئې ماچ کړ او په زور زور سره ئې و ژړل ، (موبي) ته ئې وویل « دې ته ووایه چې یا خو دا پخپله خدای دي او یا داچې خدای ئې په سینې کې ورننویستې دي ، دې ته ووایه چې ماته خپل خدای را و ښیه ،»

سلطان ایوبي هغه راپورته کړ او د خپلې سینې سره ئې یوځاې کړ او په خپلو لاسو ئې د هغې اوښکې پاکې کړې.

هغه ښویدلي انسان و ، دهغه په زړه کې د مسلمانانو پر خلاف نفرت او کرکه وه ، او د اسلام پر خلاف د زهرو څخه ډک و . بیا حالاتو هغه د خپل مذهب څخه بې زاره کړ ، دا یو قسم لیونتوب و ، یوه تنده وه چې هغه ئې دداسې یو خطرناک کار د ترسره کولو په لور روان کړې و.سلطان ایوبي هغه بې ګناه ګاڼه ، خو هغه ئې ازاد هم پرې نښود. بلکه د خپل ځان سره ئې وساته ، (موبي) خو روزل شوی را استول شوی وه او را تښتیدلې جاسوسه وه ، دا هغه اومه نجلۍ وه چې د صلیبیانو پیغام ئې سوډانیانو ته ورساوه ، او هغوی ئې بغاوت ته تیار کړل ، ، هغه د هیواد دښمنه وه ، اسلامی قانون هغه په هیڅ صورت نه شوه ښښلاې ، سلطان هغه

ketabton.com - The Digital Library

اودهغې ملګرې علي بن سفيان ته وروسپارل، د تفتيش په وخت کې دواړو په خپل جرم اقرار وکړ. او دا ئې هم وويل چې دخوراکې موادو قافله هم همدوی لوټلې وه اونجونې هم همدوی ازادې کړې وې او داچې ټول ساتونکې ئې له منځه وړې و. او باليان او دهغې ملګرې هم همدوی وژلې و.

دا پلټنه درې ورځې روانه وه په دې وخت کې د (ماريوس) ذهن روښانه شوی و ، يوځل هغه د سلطان ايوبي څخه پوښتلي و «ايا تا دا نجلۍ مسلمانه کړې او په خپل حرم کې دې ورننويستې ده؟»

«نن ماښام به ددې پوښتنې ځواب درکوم» سلطان ايوبي ځواب ورکړ. دماښام په وخت سلطان ايوبي (ماريوس) له ځانه سره يوځاې کړ او لرې ئې تر يوه ځايه پورې يوې سيمې ته يوړ، د لرګي دوه تښتې پرتې وې پر هغوی سپين ځادرونه غوړيدلې و، سلطان ايوبي ځادرونه له يوې خوا څخه پورته کړل او (ماريوس) ته ئې و ښول ، دهغې د مخ رنګ بدل شو ، دهغه تر مخه د (موبي) لاش پروت و ، اوپه بلې تختې باندې دهغه د ملګري لاش ، سلطان ايوبي د (موبي) په سر لاس کښيښود او وروسته ئې کش کړ. د هغې ګردن د وجود څخه جدا و ، هغه (ماريوس) ته وويل ،«ما نه شوکولاې دا وبښم ، تا دا له ځانه سره راوړې وه ، چې زه دهغې په ښايست او جسم باندې زړه له لاسه ورکړم. خو ما ته دهغې جسم د يوې ذرې په اندازه هم ښه نه لګيده ، خو اوس را ته ښه ښکاري ، اوس چې ددې جسم څخه دومره ښايسته شکل او صورت لرې شوی دې ،ماته دا ډير ښکلې ښکاري ، الله ج دې ددې ګناهونه معاف کړي.

«سلطانه !» (ماريوس) ترې و يو ښتل «تاماته ولې عفوه وکړه»

«په دې خاطر چې ته زما د وژلو په نيت راغلې وې» سلطان ايوبي ورته ځواب ورکړ. « خو دا نجلۍ زما د قوم د کړچار د ختمولو له پاره راغلې وه ، او ستا دا ملګري هم د همداسې يو پلان له مخې د ډيرو وګړو قاتل و ګرځيد ، او تا زما د وينو په تويلو سره د خداې کتل غوښتل.»

څو ورځې وروسته د (ميګنا نا ماريوس) څخه سيف الله جوړ شو چې بيا د سلطان ايوبي په ساتونکې ډله کې ورګډ شو اوکله چې سلطان ايوبي له نړۍ سترګې پټې کړې نو بيا همدې سيف الله خپل اخري اولس کلونه د صلاح الدين ايوبي د قبر ترڅنګ تير کړل ، خو نن هيڅا ته معلومه نه ده چې د سيف الله قبر چيرې دی.

*****(٣٦)

ketabton.com - The Digital Library

مسلمان جنرالان د صلیبي جاسوسي شبکې په لومو کې

دویمه میرمن........(۴)

دقاهرې د ښار څخه دوه نیم میله لرې پرته دښته ،چې له یوې اړخه د شګلوړه غونډیو اود نورو دربو اړخونو څخه ان تر اُفقه پورې شګو پوخلې وه ، د انسانانو د سمندر لاندې ډوبه پرته وه. دا د سلونو زرو انسانانو هجوم و، په دوی کې اوښ سپاره هم و او آسپ سپاره هم ، یو زیات شمیر خلک په خرو هم سپاره راغلي ول ، خو د هغو خلکو شمیره تر ټولو ډیره وه چې هیڅ سپرلۍ ئې نه درلوده. دغه بې شمیره هجوم د ځلورو پنځو ورځو څخه را په دېخوا دې دښته کې را ټولیده ، د خلکو ګڼې ګوڼې د قاهرې د بازارونو ښایسته والې نور هم ورزیات کړې و. سرایونه ټول دخلکو ډک و. دا خلک د لرې لرې ځایو څخه د سرکار ددې اعلان نه وروسته راغلي و چې ویل ئې ، پنځه شپږ ورځې وروسته به دهمدې شګلوړه دښتې په څنډو کې د مصرې فوځ د آسونو د ځغاستې ، د آسونو او د اوښانو د سپرو د غشو د ویشتولو مقابلې تر سره کیږې او نور زیات شمیر جنګې کمالونو به ښوول کیږې. ډنډوره چې دا اعلان هم کاوه چې هغه شمیر غیر فوځې خلک هم په دې مظاهرو کې ګډون کولاې شي چې په توري وهلو ، د آس په ځغلولو اود غشې په ویشتلو کې د مقابلې توان ولرې.

دا اعلان د صلاح الدین ایوبي له اړخه کیده ، هغه ددې اعلان څخه دوه موخې درلودې یو داچې خلکو ته په فوځ کې د استخدام کیدو په لور رغبت ورکړې اوبل دا چې ،هغه خلک چې له فوځې اړخه سلطان کمزورې ګڼې دهغوی شکوک له منځه ولاړ شي. کله چې سلطان ته د اخبر وررسید چې خلک شپږ ورځې دمخه د سیل او ننداري ځاې ته را رسیدلي نو زیات خوشحاله شو. خو علي بن سفیان اندېښمن بریښیده ، هغه سلطان ته هم دخپلو اندېښنو په هکله ویلي و. سلطان په ډیره خوښۍ هغه ته ویلي و « چې که چیرې د سیلانیانو شمیره تر یو لک کسانو پورې ورسیږې نو مونږ به ددې جوګه شو چې دهغوی له منځه پنځه زره زړه ورعسکر تر لاسه کړو.»

«درونده امیره !»علي بن سفیان ورته وویل« زه د سیلانیانو هجوم د یو بلې زاوئې څخه هم وینم ،زما د آند په مطابق که دا هجوم تر یو لک کسانو هم ورسیږې نو په هغوی کې به حتماً زر کسه جاسوسان رانوتې وې د کلیو او بانډو څخه ښځې هم راروانې دې چې ډیرې ئې سوډانیانې دې ، دهغوی د زیاتو رنګ دومره سپینوالې لرې چې عیسائې ښځې په کې په اسانۍ سره ځانونه پټولاې شي.»

ketabton.com - The Digital Library

«زه ستا په دې ستونزې باندې ښه پو هيږم علي !» سلطان ورته وويل« خو ته پوهيږې چې ما ددې ميلې اوسيل انتظام د څه له پاره کړې ؟ ته به خپله شبکه نوره هم زيرکه ، هوښياره او فعاله کړې.»

«زه ددې ميلې په هکله خوښ يم » علي بن سفيان ورته وويل « دا ميله ډيره زياته اړينه وه ، ما خپله انديښنه ستا د انديښنو د زياتولو په خاطر تاته نه ده ويلې ، يواځې دا خبر مې درکړې چې دا ميله دخپله ځانه سره دا ډول ګواښونه هم لري. په قاهرې کې موقتي قحبه ځاېونه جوړ شوي چې ټوله شپه د ننداړچيانو څخه ډک وي. د ننداړچيانو او سيلانيانو ډيروئي د ښهر څخه دباندې خيمې درولي دي . زما شبکې ماته خبر راوړې دي چې په دوی کې د جوارګرو او عصمت پلورونکو خيمې هم شتون لري. سبا د ميلې ورځ ده ، خو نڅونکو او سندرغاړو د همدا اوسه د نندارچيانو شتمنۍ لوټ کړيې دي .»

«کله چې ميله پاې ته ورسيږي نو دا ناپاکي او غلاظت به هم د هجوم سره يو ځاې له منځه ولاړ شي» سلطان ورته وويل « زه اوس نه غواړم په دوی باندې بنديز و لګوم ، دمصر دخلکو اخلاقي حالت ډير خراب دي ، جواري او عصمت پلورنه په يوه يا دوه ورځو کې له منځه نه شي تللاې ، اوس هم ماته د لا زياتو نندارچيانو او سيلانيانو اړتيا ده. زه بايد فوځ تيار کړم او علي ! ته پوهيږې ، چې مونږ ته د ډير زيات فوځ اړتيا ده ، او ما د فوځي مشرانو په غونډه کې ددې خبرې پوره سپينوالې هم کړې دي .»

«ما ونه شو کولاې تا د هغې سپينوالې څخه منه کړم ، درونده اميره !» علي بن سفيان ورته وويل « زما استخباراتي سترګو ويل چې په هغو مشرانو کې تر نيمائي ډير زمونږ خواخوږې او وفاداره نه وو ، ته ډير ښه پو هيږې چې په هغې ډله کې څه داسې هم و چې نه غواړي تا په دې مقام او ځاې کې ووينې ، اوپاته نور هم د سوډانيانو پخواني دوستان اوملګري دي ، ما دهغوی د هر يوه تر شا دخپلې شبکې يو يو کس مؤظف کړې دې ، او زما خلک ما ته دهغوی د کړو او کړچار په هکله وخت په وخت خبر راکوي.»

«ايا د کوم يوه په هکله تر اوسه کومه خطرناکه خبره را رسيدلې ده؟» سلطان ايوبي ترې و پوښتل.

«نه » علي بن سفيان ځواب ورکړ ، « يواځې دا يوه خبره ده چې دغې خلکو خپلې رتبې او حيثيتونه له ياده ويستلي او د شپې هغه مشکوکو خيمو او ځاېو ته ورځي چې موقتي قحبه ځاېونه او نڅاځاېونه ګرځيدلي دي. تر اوسه پورې ددوی د ډلې څخه دوو کسانو هغه نڅونکۍ نجونې خپلو کورونو ته هم ور بللي دي... ددې څخه اخوا زما ذهن د هغه بادباني کشتيو په شاوخوا کې را ځرخيږي چې لس ورځې مخته د روم د بحيرې په ساحل کې تر سترګو شوې وې.»

«ايا په هغوی کې څه خاص خبره وه ؟» سلطان ايوبي ترې و پو ښتل.

تر هغه وخته پورې د روم د بحيرې څخه فوځ بيرته را ستون شوی و ، خو په پټو او ځانګړيو ځاېو کې دوه دوه کسان همله په ساحل باندې د پهرې له پاره ګمارل شوی و ، علي بن سفيان د ماهي نيونکو او کوچيانو په بڼه کې په ساحل باندې د استخباراتو د شبکې څو کسان ټاکلي و ، هغه دا کار په دې خاطر کړې و چې

ketabton.com - The Digital Library

صليبيان په ناڅاپي توګه يرغل و نه کړي او بل دا چې ددې لارې د صليبيانو جاسوسان را دا خل نشي. خو د ساحل غاړه ډېره اوږده او پراخه وه ، په ځاي ځاي غونډۍ او لوړې ژورې هم وې. په دې اساس ټول ساحل په يوه وخت کې تر څارنې لاندې نه شو راتللاي. لس ورځې تيرې شوې وې چې د هغه ځايه څخه ، چېرې چې سمندر د غونډېو تر منځ را ننوځي ، دوه باداني کشتۍ دوتلو په حال کې کتل شوې دي. داسې برېښې چې هغوی د شپې هلته راغلي وې.

د هغوی د بيرته تګ په کتلو سره د سلطان دوه سپاهيانو خپل اسونه د هماغه ځاې په لور ورځغلول ، خو څه ئې تر لاسه نه شو کړاې، هلته د انسان بوې هم نه احساسيده ، او کشتۍ هم په سمندر کې تر لرې لرې پورې تللې وې ، د کشتيو د بادبانو د جوړښت څخه ځرګندېده چې دا د مصر د ماهې نيونکو کشتۍ نه دي ،او د سمندر د هغې لورې دلته راغلي دي. سپاره لږ څه اخوا دېخوا په دښته کې و ګرځيدل خو هيڅ ئې په سترګو نه شول. هغوی قاهرې ته خبر ورکړې و چې د ساحل تر څنګ دوه شکمنې کشتۍ تر سترګو شوې دي، د علي بن سفيان له پاره دا شوني نه وه چې په شګلوړه ځمکه کې دا ومومي چې د کشتيو څخه څوک او يا څه را ښکته کړل شوي دي. ځکه هغه ته د خبر په ورسيدو هم درې ورځې تيرې شوې وې.

علي بن سفيان د سلطان ايوبي ددې پو ښتنې ځواب چې په هغې کشتيو کې کومه ځانګړې خبره وه ، دا سپيناوې وکړ او وئې ويل « مونږ د يوې يونيمې مياشتې راهيسې د ميلې اعلانونه پيل کړې دي ، په دومره موده کې خو د اروپا مرکز ته هم خبر ور رسيږي او دهغه ځايه څخه جاسوسان را تللې شي ، زه تر ډيره ځايه پورې شکمن يم چې د نندارچيانو سره به صليبي جاسوسان هم ميلې ته راغلي وي ، په قاهر کې اوس نجونې په موقتې توګه نه بلکه په تل پاتې توګه پلورل کيږي. سلطان دا درک کولاې شي چې دهغوی را نيونکې خلک د معمولې حثيت خاوندان نه دي ، بلکه په دغه را نيونکو کې د قاهرې تاجران ، زمونږ د انتظامي يو شمير غړي او د فوځ لوړپوړې مشران هم ګډون لري. په پلورونکو نجونو کې به په ډاډمنه توګه د صليبيانو دجاسوسي شبکې روزل شوی نجونې هم ورګډې وي .»

سلطان ايوبي په دغه اطلاعاتو باندې څه اندېښنه و نه ښووله ، د روم په بحيره کې صليبيانو ته د ماتې د ورکولو څخه نژدې يو کال تيريده ، علي بن سفيان د سمندر هغې لورې ته هم دجاسوسي شبکې جال غوړولې و. خو ډير باورې نه برېښيده ، دلته قاهرې ته په همدې وختو کې خبر رارسيدلې و چې صليبيانو په مصر کې د ځارکښې او تخريب کارۍ له پاره خپل روزل شوې وګړې ګمارلې دي ،مګر تر اوسه پورې دا نه وه ډاګيزه شوې چې د مصر په اړوند هغوی څه پلانونه لري ، د بغداد او دمشق نه په راغلو اطلاعاتو کې ويل کيده چې صليبيان به ډير فشار هملته راوړي. ځکه هغوی لا د پخوا څخه په سوريه «شام» کې مسلمان امرا او رئيسان په شرابو کې ډوب کړې و ، خو د سلطان زنګي په شتون کې صليبيانو تر اوسه پورې هلته د نيغ په نيغه د ټکر کولو همت نه شو کولاې. خوکله چې صلاح الدين ايوبي دهغوی ستره جنګي بيړۍ د روم په بحيره کې د ټول فوځ سره يوځاي غرقه کړه نو تر څنګ ئې عربو هم د سلطان زنګي په مشرۍ د صليبيانو په هيواد يرغل وروست او د هغوی څخه ئې جزيه واخسته او سولې ته ئې مجبور کړل. په دې جنګ کې زيات شمير صليبيان

ketabton.com - The Digital Library

د سلطان زنګي په ولکه کې د بندیانو په خیر راغلي و ، چې په دې ډله کې دهغوی یو شمیر سالاران او لوړ پوړي چارواکي هم موجود وو. سلطان زنګي دا بندیان له ځانه سره وساتل ، ځکه چې صلیبیانو د مسلمانانو جنګي بندیان شهیدا ن کړي و. ددې نه اخوا صلیبیان په وعده باندې هم نه دریدل او تل به ئې وعدې ماتولې.

که څه هم سلطان ایوبي په دې ډاډمن و چې له هغه اړخه سلطان زنګي د اسلامي امت ساتنه کوي خو بیا ئې هم د خپل فوځ جوړښت ته دوام ورکړ تر څو د صلیبي ځواکونو څخه دفلسطین سیمه بیرته واخلي ، او تر څنګ ئې د عربو ځمکه د کفارو د شر څخه د تل له پاره و ژغوري. همدا راز هغه غوښتل د مصر دفاعي سیستم نور هم ورکلک کړي ،خو هغه ته په یوه ځل دحملې کولو او دفاع کولو دواړو له پاره د ډیر زیات فوځ اړتیا وه. په مصر کې په فوځ کې دخلکو د را ننوتلو او د فوځي خدمت له پاره د خلکو استخدام کولو پروسه (Process)د سلطان له آنده ډیره کمزورې وه. ددې یو علت دا هم کیداې شو چې د سوډانیانو فوځ له منځه تللي و او دهغې پاته شونو قومندانانو او منصبدارانو په کلیو او بانډو کې د سلطان پر خلاف سخت منفي تبلیغات پیل کړي و. ددې فوځ ډیر کم شمیرچارواکو د سلطان سره د وفادارئ تړون کړې و او بیرته په فوځ کې شامل شوی و. سلطان ایوبي و توانید چې دغه لږه شمیره مصری فوځیان او د سلطان زنګي له اړخه رالیږل شوی فوځیان، ټول سره د یوه منظم فوځ په شکل کې راټول کړې. د مصر خلکو تر اوسه پورې دا فوځ نه و کتلي ، او نه ئې سلطان ایوبي لیدلي و. سلطان ایوبي ددې میلې د اعلان سره سم خپلو فوځي او نورو لاس لاندې قومندانانو ته لارښوونه کړې وه چې هغوی دې دبهر څخه د راغلو میلمنو سره ووینې ، او د مینې او محبت له لارې دې دهغوی باور تر لاسه کړې اوهغوی ته دې دا ډاګیزه کړې چې دا هر څه ددوی خپل دې او زمونږ د ټولو موخې دادي چې د خدایﷻ او د هغې د رسولﷺ د نظام پولې تر لرې لرې پورې و غځوو او هیواد ددې صلیبي فتنې څخه د تل له پاره پاک کړو .

د میلې څخه یوه ورځ دمخه علي بن سفیان ، سلطان ایوبي د عیسایي جاسوسانودنفوذ د خطر څخه خبر کړې و . هغه ورته وویل« دروند امیره !زه د جاسوسانو څخه ویره نه لرم. په حقیقت مونږ ته ګواښ د خپلو کلیمه ویونکو ورونو څخه دې چې غواړي د کفارو دغه تر ځمکې لاندې عملیات بریا ته ورسوي. که چیرې دهغوی ایمان کلک وي نو بیا خو د صلیبیانو د جاسوسانو ټول لښکر هم پر مونږ نه شي بریالي کیداې. دمیلې د نندارچیانو تر منځ چې کومې نڅونکې نجونې تر سترګو کیږي دا ټولې دصلیبیانو د جال لومې دي چې دیو شمیر بې ایمانه مسلمانانو د رانیولو له پاره ئې خپرې کړې خو بیا هم زمونږ شبکې ټولې فعاله او شپه او ورځ د خپلو اطلاعاتو په راټولو کې مشغولې دي»

«خپلو کسانو ته وواياست چې هیڅ یو جاسوس و نه وژني ،»سلطان ایوبي ورته وویل ،«ژوندي ئې را ونیسئ، ځکه جاسوس د دښمن سترګې او غوږونه وي ، خو مونږ ته ژبه ده. هغوی تاسې ته د هغوخلکو رازونه وائي چې دلته ئې را استولي دي»

ketabton.com - The Digital Library

دميلي سهار را وخوت ،هغه ميدان ډير پراخه او خپور و ، د ميدان په درې واړو اړخونو کې دنندارچيانو هجوم و. خو هغې لورې ته چې د شکو غونډۍ پرتې وې چاته د ورتللو اجازه نه وه ، د جنګ ډول ووهل شو او د آسونو د پښو اوازونه داسې را پورته شول لکه ستر سيلاب چې را روان وي ، ګرد او دوړې د اسمان په لور ختلې ، دا د دوه زرو څخه د زياتو سپاهيانو آسونه و ، لمړې آس سپور ميدان ته را ننوت ، دا په خپله صلاح الدين ايوبي و . دهغه دواړو خواو ته بيرغچيان و . وروسته ورپسې دسپرو ډله را روانه وه ، په آسونو باندې ګلداره څادرونه غوړول شوي و . د هر سپور په لاس کې برچه وه ، د هرې برچې په څرکيدونکې څوکې د رنګينو ټوټو يو کوچنۍ جنډه را ځړيده ، د هر سپور په ملا باندې يوه توره را ځړول شوې وه ، آسونه په ډيرې دبدبې سره را روان ول، دسپرو غاړې پورته او سينې ئې خپرې وې ، دهغوی پر مخونو باندې يو جلالي اغيز و ، داسې معلوميدل چې دوی د نندارچيانو د هجوم څخه پورته او اعلي و ستر نور خلک دي ، دهغوی دغه شان او شوکت د نندار چيانو تر منځ چيتيا او دفوځي ډلې رعب را پيدا کړ.

نندارچيان د نيمې دايرې په شکل کې ودريدل ، دهغوی شاته نور نندارچيان په خپلو آسونو سپاره ناست و او بيا د هغوی تر شا اوښ سپاره نندار چيان ول ، ان تردې چې په يوه يوه آس او يوه يوه اوښ تر دوو او يا درې درې کسانو پورې ناست ول. ددوی تر مخه په يوځای کې شاميانې لګيدلې وې ، په دې ځای کې چوکۍ ايښول شوې وې ، چې د سترو رتبو خاوندان پرې ناست ول، په دې ناستو خلکو کې تاجران هم و او د سلطان د حکومت افسران او د ښار اوسيدونکې معززين هم. په دوی کې د قاهرې د مساجدو امامانو ته هم دناستې ځای ورکړل شوی و. امامان تر ټولو مخته ناست وو. ځکه چې سلطان ايوبي دمذهبي مشرانو او علماؤ ډير زيات احترام او عزت کاوه. ان تردې چې دهغوی د اجازې پرته کيناسته هم نه. په دې ډله کې د سلطان هغه افسران هم ناست وول چې په انتظاميه کې و خو اصل اړيکې ئې د فوځ سره و. سلطان هغوی ته په ځانګړې توګه ويلي و چې ددې مشرانو سره کښيني او دهغوی سره ددوستۍ اړيکې پيدا کړي ، په دې ډله کې «خادم الدين البرق» نومې وګړې هم و. دا د علي بن سفيان نه وروسته دويم کس و چې دسلطان ايوبي د پټو پلانونو او دمملکت او فوځ د هر راز څخه خبرو. دهغه کار همداسې و او دهغه رتبه د سالار په اندازه وه. د جنګ پلانونه او نقشې ټولې دهمغه سره وې ، دهغه عمر نژدې څلويښت کاله پوره کيده . هغه د عربو د نارينتوب د ښايست او جلال يو پيکر و . هغه د ځواکمن جسم خاوند او د روڼ مخ خاوند و.

د البرق سره يوه نجلۍ ناسته وه. ډيره زياته ښکلې اوښايسته وه ، ځوانه هم وه. د نجلۍ سره يو سړې هم ناست و چې عمر به ئې شپيته کالو ته رسيده ، هغه د رنګ او لبا س له اړخه يو ستر تاجر معلوميده ، البرق څو ځله دهغې نجلۍ په لور کتلي و ، يوځل نجلۍ هم دهغه په لورې وکتل او ورته مسکۍ شوه . بيا ئې دهغه زوړ سړې په لور وکتل نو دهغې مسکا له منځه ولاړه.

آسونه د نندارچيانو له مخه تير شول او د اوښانو نوبت را ورسيد ، اوښانو ئې هم د آسونو په څير په ګلداره څادرونو پو ښلي و.دهر سپور په لاسو کې يوه اوږده نيزه وه، او دهرې نيزې د څوکې څخه لړ لاندې دوه رنګين بيرغونه را ځړول شوي و، په هوا کې ددې بيرغونو رپيدل اوپړکيدل ډير ښه بريښيدل اوټول

ketabton.com - The Digital Library

نندارچیان ئې ځانته متوجه کړي و . د هر سپور په اوږو یو کمانو را ځوړنده وه او د اوښ په زین د پاسه د غشو رنګینی خلطي پرتې وي. د سپَرو شان څه بل شان و ، د آس سپَرو په څیر اوښ سپرو هم مخ ته کتل ، ان تر دې چې خپلې سترګې ئې هم ښې یا کیڼ لورې ته نه اړولې را اړولې. دا اوښان د هماغه اوښانو په څیر وو چې یو شمیر نندارچیان پرې د نندارې له پاره ناست و . خودفوځې روزنې ، فوځې چال اودفوځې سپَرو لاندې هغوی څه دبلې نړۍ اوښان معلومیده.

البرق په خپل ځنګ کې ناستې نجلۍ ته یو ځل بیا وکتل ، اوس نو نجلۍ هم دهغې په سترګو کې سترګې ور و ټومبلې ، دهغې په سترګو کې د اسې جادو و چې البرق په خپل ځان کې هغه د برق د ټکان غوندې محسوس کړ.

دنجلۍ په شونډو باندې د حیا او شرم خندا راښکاره شوه ، خو کله به ئې چې په خپل ځنګ کې ناست بوډا ته وکتل نو خندا به ئې په کرکې او نفرت بدله شوه. البرق یوه ښځه هم درلوده ، چې څلور اولادونه ئې ترې پیدا شوی و . کیداې شي په دې وخت کې هغه خپله ښځه له یاده ویستلې وي ، هغه د نجلۍ سره دومره نژدې ناست و چې دنجلۍ وربښمین نقاب به د هوا دڅپو په واسطه دهغه په سیني لګیده ، هغه یو ځل دا نقاب په لاس باندې پورې واهه ، نو نجلۍ په شرمیدلې توګه ترې معذرت و غوښت ، البرق ورته و خندل خو په خوله ئې څه و نه ویل.

داوښانو پسې پیاده فوځ را روان و ، په هغوی کې د غشي ویشتونکو او تیغ وهونکو ډلې شاملې وي ، دهغوی یو ډول تګ ، یو ډول وسله او یو ډول لباس په نندارچیانو همغه ډول اغیز و کړ لکه څنګه چې دسلطان ایوبي راتګ هغوی تر خپل اغیز لاندې راوړي وو. د سپاهیانو په مخونو باندې خوښي او ځلا وه ،او ډیر زیات ډاډه تر سترګو کیدل. دا ټول فوځ نه و ، بیواځې منتخب ټولې و. دهغوی شاته منجنیقونه و چې توانمنده آسونو راکشول، د منجنیق دهر دلګي تر شا د آسونو ګاډۍ وې چې په کې ستري ستري تیږې ، یو ډول خټین لوښي او نور اړوند شیان بار کړل شوی و ، په دوی کې د تیلو په څیر کومه ماده هم ایښول شوی و چې د منجنیقونو په واسطه غوځارول کیده. هر چیرې به چې دا لوښي غورځیده هلته به په څو ټوټو باندې ویشل کیده او اور اخستونکې ماده به ئې تر لرې لرې ځایو پورې شیندله ، او کله به چې اور لګونکې غشي وروړسیدل نو ټولو ځایو به اور اخسته.

دسلطان ایوبي په قیادت کې دغه سپاره او پیاده دلګي ، د نیمې دایرې په شکل کې ښکته پورته شول او په ډیره ګړندۍ توګه د نندار چیانو له منځه تر لرې پورې ولاړل ، سلطان ایوبي د لارې څخه بیرته راستون شو ، د هغه د اس تر مخه د بیرغچیانو آسونه ، ښې ، کیڼ او شاته د ساتونکو آسونه او دهغوی وروسته د نائب سالارانو اسونه را روان وو. سلطان خپل آس و دراوه ، را ټوپ ئې کړ او نندارچیانو ته ئې په هوا کې د خپل لاس په خوځولو سره سلام کاوه او شامیانې ته دکښیناستو له پاره ور ننوت. هلته ناست ټول خلک پورته شول ، سلطان ایوبي ټولو ته سلام وکړ او په خپل ځاې کښیناست.

ketabton.com - The Digital Library

سپاره او پیاده دلګي ټول مخته ولاړل او د غونډیو شاته ئي ځاي و نیو ،میدان خالي شو ، یو آس سپور دخپل آس په ځغاسته هلته را ورسید ، دهغه په یو لاس کې د آس قیضه او په بل لاس کې ئې د اوبښ رسۍ وه . اوبښ هم د آس د منډې سره سم په منډه وهلو سره ځغلیده. دمیدان په منځ کې آس سپور په خپل آس و درید ،او د آس قیضه ئي پریښوده ، او ټوپ ئي کړ د اوبښ په شا کښیناست. اوبیا ئي دهغې څخه لاندي پر ځمکه ور ټوپ کړ. ځوقدمه ئې د اوبښ او آس سره منډه ووهله اوبیا ئي ورټوپ کړاو په آس سپور شو ، د آس او اوبښ په منډه کې هیڅ توپیر نه تر سترګو کیده . یو ځل بیا هغه دآس د شا څخه د اوبښ شا ته ور ټوپ کړ ، هغه ډیر مخته ولاړ او غائب شو.

خادم الدین البرق لږ څه ښي لوري ته ښکته شو دهغې دخولې او د نجلۍ د سر تر منځ دوه درې انچه فاصله پاته شوې وه . نجلۍ هغه وکوت ، البرق ورته وخندل ، نجلۍ و شرمیدله ، هغه بوډا دا دواړه په همدې حال کې و کتل. دهغه په هغې زړې ټنډې باندې غونچې نورې هم زیاتې شوی.

یو ناڅاپه د غونډیو له منځه هغه د سطلونو په څیر دخاورو جوړ شوی لوښې چې د آسونو په ګاډیو کې بار شوی و ، پورته و غورځول شو او بیرته په میدا ن کې را پریوتل، لوښې به مات شو او تیل به ترې هر لوري ته و شیندل شول لږو ډیر سل داسې لوښې میدان کې را پریوتل او دهغوی څخه را وتلې ماده به نژدې په سل متره مربع ځمکه کې خپره شوی وي ، په یوي غونډۍ باندې شپږ کسه غشي ویشتونکې را پیدا شول ، هغوی اوربلونکې غشي را وویشتل او په هغه ماده باندې، چې د ماتو لوښو په واسطه خپره شوی وه ، اور بل ولګید ، دغشو د ویشتلو سره سم ټوله سیمه یوه شعله و ګرځیده ، چې لوړوالې ئې د اس تر ګیډې پورې او خپور والې ئې نژدې سل مترو ته رسیده .په همدې وخت کې څلور آس سپرو خپل اسونه په پوره تیزۍ سره را وځغلول ، شعلو ته په را رسیدو هغوی آسونه و نه درول ،او نه ئې د آسونو دځغاستې چټکتیا را کمه کړه . ټول په همغه شعلو کې ور ننوتل ، نندارچیان حیران و چې هغوی به ټول په اور کې لولپه شي خو هغوی په دومره پراخه اور کې هماغسې په ځغاسته تر سترګو کیدل ، اخر هغوی ټول د اور څخه سلامت ووتل. ننداړ چیانو د چک چکوکولو په واسطه هغوی ته شاباسې ووایه ، دننداړ چیانو شور او ځوږ دومره زیات وو چې تابه ویل آسمان چوي.هلته ددوو سپرو په ښه اور لړیدلې و . دواړه د ځغلیدونکو آسونو څخه په شګو کې را پریوتل او لږ څه په دې شګو کې ور غښتل ،او په دې ترتیب ئې د خپلو ښه اور مړ کړ.

البرق د دې ټولې شورو غوغا او د آس سپرو دکمالاتو د کتلو څخه سترګې اړولې وي او د نجلۍ په لور متوجه و . نجلۍ به هم کله کله دهغې لوري ته کتل او د لږې مسکا وروسته به ئې د هغه زوړ بوډا په لور وکتل. هغه زوړ پورته شو او هیڅوک پوه نه شو چې ولې د هغه ځاېه څخه ولاړ . نجلۍ هغه د تللو په وخت کې تر سترګو لاندې څاره. البرق ته د ا معلومه وه چې نجلۍ د همغه زوړ سره راغلې وه. هغه د نجلۍ څخه و پوښتل « ستا پلار چیرې ولاړ.»

«دا زما پلار نه دې» نجلۍ ځواب ورکړ « زما میړه دې»

ketabton.com - The Digital Library

«میره !» البرق ترې په حیرانتیا سره و پوښتل « ایا دا واده ستا دمور پلار په خوښه شوی دې او که ستاپه خوښه ؟»

«نه ! هغه زه اخستې یم ،» نجلۍ ورته په غمجنه لهجه ځواب ورکړ.

«هغه چېرته ولاړ ؟» البرق ترې و پوښتل.

«هغه خفه شو او ولاړ.» نجلۍ ځواب ورکړ « هغه ته شک پیدا شو چې زه تا ته د مینې په سترګو ګورم.»

«ایا ته رښتیا هم زما سره مینه لرې ؟»البرق ترې په روماني او عاشقانه بڼه و پو ښتل.

دنجلۍ په شونډو دحیا او شرم خندا راغله ،او په ډیر نرم اواز ئې وویل « زه ددغه بوډا ښځه نوره تنګه یم ، که چېرې چا زه دهغه ښځه خلاصه نه کړم نو زه به ځان ووژنم»

هلته په میدان کې پیاده اوسپرو فوځیانو حیرانونکی کمالونه ښوول او د حرب وضرب مظاهرې ئې کولې ، نندارچیانو داسې جنګی مظاهرې کله هم نه وې کتلې هغوی یواځې سوډاني فوځ کتلې و چې د خزانې د لوټولو له پاره ترې سپین فیلان جوړ شوی و. دهغوی قومندان به دپادشاهانو په خیر بهر را ووت ، د هغوی سره به که د فوځ کومه ډله وه نو هغه به د باندو او کلیو له پاره مصیبت ګرځیدل ، ان تردې چې دخلکو مالونه به ئې لوټول او حیوانات به ئې را پرانستل او له ځانه سره به ئې بوتلل که د چا سره به ئې هم دښه نسل آس او یا اوښ وکوت نو په زور به ئې ترې اخیست. د خلکو په زړونو کې دا خبره ناسته وه چې فوځ یواځې او یواځې په رعایاو باندې د ظلم او تیرې په خاطر ساتل کیږي. خو د سلطان فوځ بلکل بل منګه و. یوخو هغه فوځ و چې د نندارچیانو مخته ئې مظاهرې ښوولې او پاته نور فوځ د سلطان د لار ښوونې په مطابق د خلکو تر منځ خپور شوی و.تر څو هغوی د خلکو سره یوځای شي او دهغوی تر منځ دا انګیرنه را پیدا کړې چې فوځیان ستاسې ورونه دي او هم ستاسې ښځه دي ، د بداخلاقه او بد تمیزه سپاهیانو له پاره ډیره سخته سزا ټاکل شوې وه.

خادم الدین البرق چې دسلطان ایوبي د جنګي مشورتي شبکې مشر او دهغه د راز ملګرې و دسلطان د لارښوونې اود میلې د شور و غوغا ښځه ئې بلکل اړیکې پرې شوی و. د نجلۍ ښځه یو جادو جوړ او دهغې عقل اوذهن ئې په خپلو لاسو کې اخستې و. هغه په نجلۍ باندې خپل زړه له لاسه ورکړ. او نجلۍ هم هغه قبول کړې و. دې کار دواړو لوریو ته څه اسانتیاوې راپیدا کړې. کله چې البرق ورته په کوم ځانته ځای کې د لیدلو کتلو له پاره وویل نو نجلۍ سمدستي ورته وویل چې هغه خو اخستل شوی وینځه ده او هغه بوډا تر څارنې لاندې نیولې ده. هغه هیڅکله هم هغه له خپلو سترګو نه باسي ، نجلۍ دا هم وویل چې د بوډا په کور کې څلور نورې ښځې هم شته ،...... البرق خپله رتبه له یاده ویستلې وه د عشق کونګې ځوان په خیر ئې د لیدنو کتنو له پاره دهغو ځایونو نومونه واخستل چې هلته د اواره ، بدکرچاره او بداخلاقه انسانانو پرته بل هیڅوک نه ورځي. دالبرق له اړخه د لیدنې د ځایو په اخستل شوو نومونو کې یو ځای ددې نجلۍ خوښ

ketabton.com - The Digital Library

شو. دا دښاره بهر د پخوانۍ زمانې یوه کنډروه ، البرق د نجلۍ سره دا وعده وکړه چې هغه به ئې دهغه بوډا
شخه د ازادولو هڅه وکړي.

(۳۸)*****

دربیمه شپه البرق له کوره ووت، هغه به تل د کوره د حاکمانو په خیر په دبدبه کې را بیرون کیده ، خو په دې
شپه هغه د غله په خیر په پټه د کوره ووت ، اخوا دېخوا ئې وکتل ، اوپه یوه لورې باندې روان شو. د قاهرې
ښارکې چپه چپتیاوه، د فوځي میلې د پایې ته د رسیدو شخه دوه ورځې تیرې شوی وې. د بیرون شخه را غلي
نندارچیان ټول بیرته خپلو خپلو ځایو ته ستانه شوی و ، دسرکاري حکم په اساس موقتې قحبه ځایونه بند
کړل شوی و ، د علي بن سفیان شبکې اوس په دې کې مصروف وې چې په ډاګه کړي چې د بهر شخه راغلي
ځومره شمیر نجونې او نور مشکوک خلک اوس هم په ښار او یا شاوخوا سیمو کې شتون لري ، دمیلې
موخې پوره شوې وې ، یواځې په دوه ورځو کې ځلور زره ځوانان په فوځي خدمت کې اخستل شوی و او
دنورو استخدام کول روان وو.

البرق د ښاره شخه بیرون ولاړ ، او دهغې کنډرې په لور روان و چېرې چې ئې د نجلۍ سره دکتلو وعده کړې
وه. د دښتې د ګیدړانو او حیواناتو پرته نور ټول اسمان په ژور خوب ویده و. نجلۍ البرق ته ویلې و چې
هغه دهغه زاړه وګړې اخستل شوی وینځه او دهغې تر ځارنې لاندې بندی ده. خو بیا هم البرق په دې هیله
هلته ور روان و چې نجلۍ به ضرور راځي ، دشونې خطرونو دمخنیوي او د ځان د خوندي ساتلو په خاطر ئې
یو خنجر هم له ځانه سره اخستې و .

ښځه په خپله داسې یو جادو دي چې که چېرې یو ځل په چا وشي نو هغه بیا دهیڅ پروا نه کوي ، عقل او
پوهه له هغه سره خداې پامانی کوي. البرق د پاخه عمر سړی و. خو اوس دهغه شخه یو ناپوهه زلمې جوړ
شوی و . هغه ته په دغه تیاره کنډره کې یوه سیورې تر سترګو شو. دا سیورې د سر نه تر پښو پورې په ځادر
کې پټ و او د کنډرې په تورتم کې ورجذب شوې و. هغه هم ګړندې ګړندې ګامونه واخستل او کنډرې ته ئې
ځان ور ورساوه. د لویدلې دېوال د لارې هغه دننه ورننوت ، مختهٔ ئې یوه تیاره خونه راغله ، د چت شخه د
کومې سترې الوتونکې د وزرنو پرپراړ را پیدا شو. البرق د هوا تیزه څپه احساس کړه او یو نا ځاپه ئې پرمخ
باندې یوه کلکه څپیړه وخوړه. ددې سره یوځاې ئې د «چې چې» اوازونه ترغوږو شول ، هغه داسې و پوهیده
چې دا کوم لویې الوتونکې مونږک (شو پرک) دې. چې دهغې پنجو ددې خوله شکولې وه ، کښیناست او په
پښو ښویدو سره یې ځان د خونې شخه بیرون وویست. مخکې یې حویلۍ وه او دحویلۍ شاوخوا ته برنډه
را تاوه وه ، البرق دا فکر هم ونه کړ چې یوه اخستل شوی نجلۍ چې تل تر ځارنې لاندې وي څنګه کولاې شي
دې کنډر ته راشي ، خو په برنډې کې د یو چا د قدمونو سوکه اواز هغه متوجه کړچې دلته څوک شتون لري.
هغه دخپل ملابند شخه خنجر راوویست او په لاس کې ئې و نیوه ، دهغه په سر همغه شوپرکان الوتل را
الوتل، د هغوی د وزرونو د پرپړ اواز ویرونکې غوندې و. البرق سوکه اواز وکړ -- « اصفه»--نجلۍ هغه ته

ketabton.com - The Digital Library

خپل همدا نوم ورښوولی و . او په میله کې ئې دا هم ورته ویلي و چي هغه په څه ډول په دغه زوړ سړي پلورل شوی ده.

«ته راغلې ئې ؟» هغه د اصفي اواز وارید . هغه دبرنډې څخه په منډه را غله ، او د البرق سره ورغاړې وتله ، وي ویل « ستا په خاطر مي خپل ځان په ستر خطر کې اچولې او دلته راغلې یم ، زه باید ډیره ژر بیرته ستنه شم. زاړه ته مې په شرابو کې سفوف ورکړي تر څو رابیدار نه شي»

«ایا ته هغه ته په شرابو کې زهر نه شي ورکولی ؟» البرق ترې و پوښتل.

« ما کله څوک نه دي وژلي .» آصفې ورته وویل « ما کله هم دا فکر نه و کړي چې په دې توګه به د یو پردي سړي سره د لیدلو له پاره دغه ویریدونکې کنډرې ته راځم.

البرق هغه د لاسه و نیوله ، یو ناڅاپه د هغه شاته برنډه روښانه شوه. دهغې څخه چي البرق تیرشوی و دوه مشالونه راووتل ، چې شعلې ئې ډیر روښي او تیزې وې ، البرق آصفه شا ته کړه او په لاس کې ئې خنجر ونیو ، ایا دا په دې کنډرو کې اوسیدونکې بدې ارواح ګاني دي ؟ او یا د نجلۍ په تعقیب پسې دهغې خاوند راغلې دې ؟-- البرق لا تر اوسه په همدې فکرونو اوپوښتنو کې ډوب و چې یو اواز و غریده ، « دواړه ووژنئ»

مشالونه را نژدې شول ، دهغې په رڼاو کې البرق او آصفې ته څلور کسان تر سترګو شول ، د یوه په لاس کې برچه او د نورو په لاسو کې توري وې . هغوی مشالونه په ځمکه کې ښخ کړل ، د کنډر انګړ روښانه شوی و ، څلور واړه کسانو د ورو لیوانو په څیر د البرق په چاپیر کې په ګرځیدا شول ، آصفه د هغه تر شا وه. د برنډې څخه یو بل اواز راغې ، «تر لاسه شول ؟ ژوندي ئې مه پریږدئ» دا د نجلۍ د هغه زوړ میړه اواز و.

آصفه د البرق وروسته وروسته تلله ، هغې د قهر او حقارت نه په ډک اواز هغه زاړه ته وویلې --« مخته راشه او ما ووژنه ، زه پر تا لعنت وایم ، زه په خپله خوښه دلته راغلې یم.»

څلور واړه وسله وال کسان د هغوی چاپیر ولاړ وو ، د برچې خاوندانو سوکه سوکه خپلې برچې د آصفې په لور وراوږدې کړې او دهغې څوکې ئې دهغې د وجود سره یوځای کړې او ورته ئې وویل ، « د مړینې دمخه د برچې څوکې ووینه ، خو ستا نه مخته به دا وګړي ستا تر مخه په ترپ ترپ سره و مري دکوم په خاطر چې ته دلته راغلې ئې.»

آصفې ورتوپ کړ او برچې ئې و نیولې ، او هغوی ئې تیل وهل او برچې ئې په خپل واک کې واخستې ، آصفه د البرق څخه لرې شوه او چلینج ئې ورکړ او وئې ویل --« راشئ ، مخته راشئ ، زه وینم چې تاسې به له ما دمخه دا سړي څه ډول ووژنئ .»

ketabton.com - The Digital Library

البرق خپل خنجر را مخته کړ او د هغې تر مخه شو – خو نجلۍ په همغه چا وار وکړ چې برچه ئې ترې اخستې وه. هغه سرې شاته و تنبتید ، او نورو ملګرو ئې په البرق باندې د يرغل کولو پر ځای يواځې خپل ځايونه بدل را بدل کړل ، هغوی کولای شول البرق په ډيره اسانۍ سره له منځه يوسي خو هغوی حمله کول نه غوښتل ، د آصفې چلينج لا پخپل ځای پاته و ، هغې به وار کاوه خو وار به ئې خطا کيده ، البرق په يوه کس په خنجر حمله وکړه نو دوه کسان د هغې شاته راغلل ، آصفه په يوه ټوپ دهغې شاته شوه دهغې په لاس کې اوږده برچه وه چې د توري مقابله ئې پرې کولای شوه ، خنجر د توري په پرتله هيڅ دي ، زوږ سرې يوې ډډې ته ولاړ دي او خپل کسان را پاروي ، لږ څه وروسته هغه په آصفې او البرق باندې بريد وکړ. خو اصفه په البرق باندې ور پريوته ، البرق به هم ځان د توري د وار څخه په ځنګ کاوه او د خپل خنجر په واسطه به ئې د وار کولو هڅې کولې ، خو ډيره په زړه پورې دا وه چې د نجلۍ په دومره حملو کې د هغوی يو کس هم زخمي شوی نه و. د زاړه ملګرو د تيغ وهلو کمال هم و ښوده ، خو البرق او آصفې ته معمولي زخم هم پيدا نه شو ان تردې چې په دې دومره غورځو پرځو کې ګريدلي هم نه و. په همدې وخت کې زاړه وويل « صبر وکړئ»--او جنګ و دريد .

زه نه غواړم چې داسې يوه بې وفا نجلۍ په کور کې و ساتم. زاړه وويل « ماته دا نه وه معلو م چې دا دومره زړه وره او بهادره ده ، که چېرې زه دا په زور سره کورته يوسم هم ، نو ويريږم چې مابه ووژني.»

«زه به تاته ددې پوره قيمت درکړم » البرق ورته وويل «وايه ، تا دا په څومره را نيولې ده»

زاړه خپل لاس ور اوږود کړ او د البرق سره ئې لاس ورکړ او وئې ويل «له ماسره ددولت کمښت نه شته ، زه دا نجلۍ تاته دربښم ، هغه له تاسره دومره مينه لري چې ستا په خاطر د خپلو ټولو په مقابل کې و جنګيده ، زه دا نجلۍ په دې خاطر هم تا ته در حواله کوم چې دا د جنګجويانو د نسل څخه ده ، زه يو تاجر او سودا ګر يم ،او داستاپه خير د کوم جنګجو په کور کې ښه ښکاريږي. درېم علت ئې دادې چې ته د سلطان ايوبي د حکومت حاکم ئې او زه د سلطان وفاداره او مريد يم. زه تا نه خفه کوم. ولاړ شه ، ما هغې ته طلاق ورکړل او هغه مې تا ته حلاله کړه ، .... ځئ دوستانو !دوی ځانته پريږدئ.» هغوی خپل مشالونه واخستل او ولاړل.

د ډيرې حيرانتيا څخه د البرق تر پښو لاندې ځمکه و ښويده ، هغه نه پوهيده چې دا څه وشول ، هغه دا کار دهغه زاړه فريب و ګاڼه ، هغه ته دا ګوانښ تر سترګو کيده چې دا خلک به لاره کې کمين نيسي او دوی دواړه به له منځه وړي ، د آصفې په لاس کې برچه وه هغه هم ترې البرق واخسته ، او د لږ څه وخت وروسته دوی هم ددې کنډرې څخه ووتل. هغوی خپل شاوخوا او ګردچاپيره و کتل اود ګرنډېو ګرنډېو ګامونوپه اخستلو سره ئې د خپل کور په لور مخه کړه. که لږ شانته اواز به ئې هم واوريد سمدستی به دريده او مخ به ئې اړاو ، په دې توره تياره کې به ئې هرې لورې ته د کتلو هڅه کوله ، خو کله چې په ښار کې ور ننوتل نو لږ څه ارام ئې احساس کړ. آصفه و دريده او خپل لاس ئې د البر ق په غاړه کې ور واچاوه او ورځغه ئې و پوښتل.« ته پرما باندې باوري ئې اوکه نه ؟» البرق هغه د سينې سره يوځای کره. هغه دومره زيات د خپلو احساساتو د غلبې

ketabton.com - The Digital Library

لاندي راغلي و چي خبره ئي هم و نه شوه کولاي. نجلۍ هغه بې پيسو او بې قيمته اخيستي و. هغه ته اوس دا مالومات وشو چي نجلۍ په کوم ليونتوب سره دهغه سره مينه لري او څومره بهادره او زړه وره ده. په حقيقت کي هغه د نجلۍ په ښايست باندي ځاريده. دهغه خپله ښځه دهغه هم عمره وه، د آصفي په کتلو سره هغه محسوس کړه چي نوره هغه ښځه دهغې دکار نه ده. په هغه وخت کي به چي کله هم ښځې پلورل کيدي نو دکور ښځې هيڅ حيثيت نه درلود ، په يوه وخت کي څلور ښځې خو هر نارينه د خپل ځان حق ګاڼه ، خو د شتمنيو خاوندانو به د څلور و ښځونه علاوه دوه دري ښکلې او ښايسته نجوني د نکاح پرته هم ساتلي. مسلمان حاکمان او امران د ښځو له لاسه تباه شوی دي ، د هغوی تر منځ دا هم رواج و چي د يوه سړي ښځې به دخاوند د خو شحالولو په خاطرد ښايسته نجونو لټه کوله او خپلو مړنو ته به ئي هغوی د تحفې په ډير وړاندي کولي.

البرق چي کله آصفه له خپله ځانه سره يوځاي کورته را ننويستله، نو د کور ټول لوي او واړه بيده و. سهار چي کله دهغې ښځې د خپل ميړه په پالنګ باندي دومره ښکلې نجلۍ وکتله، نو هغې ته دا احساس هم ونه شو چي دهغې په سر مصيبت را پريوتي دي. بلکه هغه خوشحاله شوه چي دهغې ښايسته ميړه ته دومره ښکلې نجلۍ تر لاسه شوی ده. دهغې په راتلو سره دده له سره لږ څه بار کم شوی و. د البرق حيثيت داسې و چي هغه داسې يوه ښځه او يا يوه وينځه له ځانه سره ساتلاي شوه.

صلاح الدين ايوبي غوښتل مسلمانان د ښځو څخه او ښځې د مسلمانانو څخه ازادي کړي ، هغه غوښتل چي ديوه خاوند او يوې ښځې حکم جاري کړي. خو لا تراوسه هغه نه غوښتل چي هر امير او هر حاکم د خپل ځان دښمن وګرځوي ، ځکه دهغوی هر يوه ئي خو خو نجوني په خپلو کورونو کي ساتلې وي ، د ښځو اختسونکي هم همدا خلک و. دهمدوی په کومک سره به ښځې په عامو بازارونو کي ليلام کيدلي ، د ښځو د تښتولو پيښې به را منځ ته کيدي. خلک به پرې وژل کيدل ، اوويني به په کي تويدي ، او دا د امراو او حاکمانو د ښځو د بندګۍ پايلي وي چي عيسايانو او يهوديانو د نجونو په واسطه د اسلامي سلطنت په جرړو کي زهر ور غورځولي و. ددي نه علاوه سلطان ايوبي دي احساس هم اندېښمن کړي و چي يو وخت همدا ښځې د نارينه و سره اوږه په اوږه د کفارو پر خلاف جنګيدلي او په جهاد کي د نارينه و له پاره نيمائي ځواک همدوی جوړاوه خو نن دوی د نارينه و د تفريح او عياشۍ وسيله ګرځيدلي دي ، ددي زيان يواځي دا نه شو چي د ولس نيمائي ځواک له منځه ولاړ بلکه د ښځو څخه داسې يوه نشه اي توکي جوړ شو چي د ولس اوقوم نارينتوب ئي له منځه يوړ.

سلطان ايوبي غوښتل د ښځو عظمت اوستروالي بيرته په ځاي کړي. هغه يو پلان تر لاس لاندي و نيو چي دهغې له مخې ئي ناواده شوی نجوني په فوځ کي استخدام کول غوښتل ، ددي امر لاندي حرم سرايونه هم خالي کيداي شو خوداسې احکام هغه وخت نافذولي شول چي د سلطنت خلافت يا امارت دهغه په لاس کي وي. دا ډيره ستونزمنه خبره وه. د هغه په دښمنانو کي ډيردبو پر ځاي د خپلو شميرډير زيات و. او هغه په دي پوهيده چي په قوم کي د ايمان پلورونکو شميره ورځ په ورځ زياتيږي. هغه په دي نه پوهيده چي دهغې

ketabton.com - The Digital Library

د راز يو ملګري او د حکومت د رازونو ساتونکي ، خادم الدين البرق ، هم يوه ځوانه ښکلې نجلۍ خپل انګړ ته را ننويستې ده . او دا نجلۍ دهغه په اعصابو باندې داسې سپره ده چې هغه ئې او س د سلطنت د دندو د اجرا کولو څخه هم بې پروا کړې دې.

په فوځي ميله کې د مصر خلک د سلطان ايوبي د ځواکمنۍ څخه اغيزمن شوی نه و بلکه د هغه فوځ ئې د مصر اسلامې فوځ و انګيره او دهمغې څخه ئې اغيز واخست. پخپله سلطان ايوبي تقريرکونکې حاکم نه و. خو په هغې ورځ ئې دخلکو دومره ستری ټولنې ته خپله وينا کول اړين و ګڼل ، هغه وويل چې دا فوځ د قوم دعصمتونو ساتونکې او د اسلام پاسبان دې ، هغه د صليبيانو موخې په پوره تفصيل سره بيان کړې او مصريانو ته ئې وويل ، چې په عربو کې د مسلمانو امراو په عيش او عشرت کې ډوبيدو صليبيانوته دا فرصت ورکړ چې دلته هم د مسلمانانو ژوند او ارام له منځه يوسې . هغوی د مسلمانانو قافلې لوټوي ، د مسلمانانو نجونې تښتوي اوبې ابرو کوي يې اوبيا ئې پلوري......سلطان ايوبي خلک د قومي جذبې څخه خبر کړل او ورته ئې ويل ، چې تاسې په فوځ کې را ننوځئ اودخپلو لوڼو د عصمت او د اسلام د عظمت ساتنه وکړئ.د سلطان په وينا کې جوش او جذبه وه ، او دومره اغيز په کې و چې په خلکو کې ئې ګونګوسې را پيدا کړل. او دهمغې ورځې څخه را په دېخوا ځوانانو په فوځې خدمت کې د ګډون له پاره خپل ځانونه را مخته کړل.

تر لسو ورځو پورې فوځ ته د نوو راتلونکو شميره تر شپږو زرو پورې ورسيده ، چې په دې ډله کې لږو ډيرو يو نيم زر ځوانانو خپل اوښان هم له ځانه سره راوړې و او تر زرو پورې ځوانانو خپل آسونه اوقچرې هم راوړې وې . سلطان هغوی ته د ځناورو بدله هملته ورکړه او په فوځ کې ئې دهغوی د روزنې کار پيل کړ.

دميلې څخه درې مياشتې وروسته:

دسلطان په فوځ کې درې ډوله جرائمو زيادښت و موند. غلا، جوارې او د شپې ناسوبتوب.دا جرائم ددې له مخې هم په هغوی کې شتون درلود خو دومره زيات نه. د فوځې ميلې وروسته دا جرائم د وبا د ناروغتيا په شير خپاره شول ، ددې درې واړو بنسټ جوارې (قمار) وه. غلا هم د همغې پورې تړلې وه ، يو سپاهي به دبل څخه يو څه راپټول او بازار کې به ئې پلورل ، خو يوه شپه د فوځ درې آسونه ورک شول ، د سپرو او سپاهيانو شميره پوره وه ، هيڅوک ناسوبه هم نه و، که چيرې دا زيان کم و ګڼل شي نو بله ورځ به لس آسونه غلا کړل شي ، راپور تر لوړ پوړو چارواکو پورې ورسيد . هغوی فوځيانو ته ګواښ و کړ او د سزا څخه ئې وويرول ، د خدای څخه ئې وويرول خو بيا هم په دې جرائمو کې زيادښت راته .

يوه شپه يو سپاهي و نيول شو. هغه د کومه ځايه څخه پنډغالې ته را ستنيده ، دد ې څخه مخته شپو کې به ناسوب سپاهيان پټ په پټه د ساتونکو څخه وتل او بيرته به خوندې را ستنيدل.خو دا سپاهي نيغ په نيغه را روان و. ساتونکې وکوت اوهغه ته ئې د دريدو اواز ورکړ. سپاهي ودريد او پر ځمکه را پريووت ، ساتونکې و کتل چې هغه په وينو ککړ دې ، را پورته ئې کړ او خپل منصبدار ته ئې يوړ دهغې په زخمونو يې

ketabton.com - The Digital Library

ملهم پټې کښېښولې خو هغه ژوندي پاته نه شو . د مړيني د مخه يې ويلي و چې هغه خپل يو بل ملګرې سپاهي وژلي ،او د هغه لاش ئې د پنځو غالي څخه نژدې نيم ميل لرې په يوه خيمه کې اچولې.د هغه دوينا له مخې هلته درې خيمې وې ، دا خلک کوچيان و دهغوی سره ښايسته او ښکلې نجونې وې ، هغوی به دا نجونې فوځياتو ته ورښولې ، د شپې به سپاهيان هلته ورتلل ،او ددوی په بلنه به نورو هم دخپلې عياشۍ په لور هلته مخه کوله.

دا کوچيان ډوله خلک يواځې عصمت پلورونکی نه و ، بلکه دهغوی هرې ښځې به خپل فوځي ملګرې ته دا ډاډ ورکاوه چې « هغه د هغه په مينه اومحبت باندې ځان ځاروي ، او له هغه سره به واده کوي » خو وروستيو څېړنو و ښوولې ، چې هغوی د سپاهيانو تر منځ رقابت را پيدا کړې و ، او د همدې رقابت پايلې وې چې دغه دواړه سپاهيان د کوچې ډوله عصمت پلورونکو په خيمې کې لاس او ګريوان شوی و ، يو ووژل شو او بل زخمي بيرته راستون شو او د راپور د ورکولو وروسته ومړ.

دبل سپاهي د لاش د راوستلو له پاره ئې هلته عسکر ورواستول ، د هغوی سره دهغوی دلګې مشر هم و ، هغه زخمي عسکر ورته د هغه ځاي لاره او ادرس ور ښوولي و ، هلته په ور رسيدو سره ئې وکتل چې د سپاهي لاش پروت دې خو خيمې نه شته ، هلته نښو نښانو دا ښوولې چې خيمې ددې ځابه څخه ويستل شوی دي ، د شپې له خوا د هغوی پلټنه شونې نه وه ، دسپاهي لاش ئې را پورته کړ او رائې وست ، سلطان ايوبي ته هم ددې پيښې را پور ورکړل شو . او دا هم ورته وويل شو چې په فوځ کې جرائم زياتيږي ،او درې آسونه هم غلا شوی دي. سلطان ايوبي سمدستي علي بن سفيان را وغوښت او ورته ئې وويلي چې هغه دې د سپاهيانو په لباس کې دخپلې شبکې خلک په فوځ کې ورننه باسي او دا دې ډاګيزه کړي چې ولې په فوځ کې جرائم زياتيږي ، په دې لړ کې سلطان ايوبي البرق ته هم همدا ډول يو حکم وکړ.

د سلطان ددې «ولې» ځواب په ښار کې شتون درلود. تر هغه ځابه چې د علي بن سفيان د شبکې د غړو ور رسيدل شونې ول ، هغوی هلته ځانونه ور ورسول ، هلته يو ډير ستر کلې ډوله کور و ، هلته د مصريانو يو کور نه بلکه زياتې کورنۍ اوسيدلې ، په ښار کې ددې کور او د هغې د اوسيدونکو ډير زيات عزت کيده ، ځکه چې دلته به خيرات ويشل کيده ، بې وزلو ته به مالي بسپنه ورکول کيده ، په فوځي ميله کې ددې کورنۍ غړو سلطان ايوبي ته د هغې د فوځ په خاطر د اشرفيو دوه کڅوړې ورکړې و ې. دا د سوداګرو کورنۍ وه . مصر ته د سلطان ايوبي د راتلو ترمخه به دا ځاي دسوډاني فوځ د لوړو رتبو د خاوندانو او د انتظاميې د غړو او د حاکمانو ميلمستون و، سلطان ايوبي سوډانيان له منځه يوړل ، نو دا کورنۍ د سلطنت سره وفاداره پاته شوه اوپه دې توګه د سلطان ايوبي وفاداره هم شول.

په هغه ورځ چې سلطان ايوبي البرق او علي بن سفيان ته حکم ورکړ چې هغوی دې په فوځ کې د جرائمو د وبا د څيړيدو علتونه معلوم کړي نو دهغې څخه يوه شپه مخته ددې کور په يوه خونه کې لس دولس کسان ناست و ، د شرابو پيالې ځرځيدلې ، خونې ته يو زوړ سړي را ننوت ، دهغه د راننوتلو سره سم ټول خلک و

ketabton.com - The Digital Library

دریدل ، دهغه سره یوه ډیره ښکلې نجلۍ هم ملګرې وه چې نیمائي مخ ئې په نقاب کې پټ شوی و ، خوني ته د رانتوتلو سره سم هغوی دخوني دړه بنده کړه ، نجلۍ نقاب لرې کړ او د هغه زاړه ترڅنګ کښیناسته ،

« پرون د مصر امیرته خبرورکړل شوی چې په فوځ کې جواري او بدکاري ډیرښت موندلې » زاړه وویل « زمونږه اوسنۍ ناسته ډیره مهمه ده ، امیر د فوځ په منځ کې د استخباراتو د شبکې غړي په فوځي لباس کې ور داخل کړي دي ، مونږ باید د استخباراتو دا کار ناکامه کړو ، همدا راز یو نوي رارسیدلې خبر ډیر زیات هیله پیداکونکې دي ،او هغه داچې دوه مصري عسکرو د یوي ښځې په سر په خپلو منځو کې نښته کړې اویو بل ئې سره وژلي دي.دا زمونږ د برياو لمړی پړاو دي»

« په درې میاشتو کې یواځې یو مسلمان سپاهي بل وژلي او په خپله هم وژل شوي دي» یوه سړي د هغه زاړه خبره غوڅه کړه او تري وئې پوښتل « د بریاو دا بهیر ډیر سست دي ، بریا هغې ته وائې چې د سلطان ایوبي یونائب سالار پخپله خپل سالار ووژني.»

« زه بریا هغه ته وایم چې یو سالار یا نائب سالار پخپله صلاح الدین ایوبي ووژني ،» زاړه ورته وویل « ما ته معلومه ده چې که زر کسه سپاهیان هم ووژل شي نو بیا هم کوم ځانګړې توپیر نه ترې را پیدا کیږي ، مونږ خو د ایوبي د وژلو پلان په سر کې لرو ، تاسې ټولو ته به د تیر کال دواړه پیښې په یاد وي ، چې په ساحل کې په سلطان ایوبي باندې غشي ور وویشتل شو خو خطا ولاړ، د روم څخه خلک راغلل هغوی هم ناکامه شول او ټول له منځه ولاړل او دهغوی دډلې څخه یو بدبخته لا مسلمان هم شو.ددې ټولو څخه څه مقصد اخستلاې شو؟ یواځې دا چې د سلطان وژل دومره اسانه کار نه دي لکه څومره ئې چې زمونږ یو شمیر خلک ګڼي ، دا هم کیداې شي چې ایوبي ووژل شي خو دهغه ځاي ناستې دهغه څخه نور هم سخت مسلمان وي ، په دې خاطر دا تګلاره ډیره غوره ده چې د هغوی فوځونه په داسې ښکلې لار د تباهۍ کندې ته ور وغورځوئ په کومې لار چې د صلیب پالونکو د بغداد او دمشق مسلمان حکمرانان او امران ور روان کړي دي.

« د صلیب دپالونکو او سوډانیانو د ماتې نژدې یو کال تیر شو » یوه ورته وویل « تاسې په دغه یوه کال کې څه کړي دي ؟...

درونده ! ته په ډیره اوږده لاره روان ئې. ددوه کسانو وژل ډیر اړین دي ، لمړي ایوبي او دویم علي بن سفیان»

« که چیرې علي بن سفیان له منځه یوسو نو ایوبي به ړوند او کوڼ شي» یوه ورته اواز کړ.

«ما هغه سترګې ترلاسه کړي دي چې د سلطان ایوبي د سینې هر راز کتلاې شي ،» زاړه ورته وویل ، او دهغې نجلۍ په شا ئې لاس راکش کړ چې ترڅنګ ئې ناسته وه. زاړه وویل « دا دې هغه سترګې-ووینئ ، ووینئ چې په دې سترګو کې څه ډول جادو شتون لري ، تاسو ټولو به د صلاح الدین ایوبي د یوه حاکم خادم الدین البرق نوم اوریدلي وي ، او ستاسي څخه به ځینو هغه کتلې هم وي ، یواځې دوه کسان دي چې د

ketabton.com - The Digital Library

صلاح الدين ايوبي د سيني رازونه کتلاې شي ، يو علي او بل البرق. د علي بن سفيان وژل به هسې ناپوهي وي ، ما چې په کومه توګه په البرق قبضه کړې ده نو په همدې ترتيب به ئې په علي هم وکړم.»

«ايا البرق ستا په قبضه کې راغلي دي؟» يوه ترې و پو ښتل.

«هو !» زاره د نجلۍ په وريښمي ويښتانو لاس را ښکود او وئي ويل« ما هغه په دغه زنځيرونو کې ښکيل کړې دي. ماتاسو ټول د يو څو نورو خبرو تر څنګ ددې زيرې په خاطر هم رابللي واست. مونږ بايد ډيره ژر خپله ناسته پائې ته ورسوو ، ځکه زمونږ د ټولو په يوه ځاي کې ناسته او را ټوليدل دمصلحت نه لرې دي.تاسې ټول به دا نجلۍ و پيژنئ، زه هيله مند نه وم چې دا به په دومره زيرکتيا او استاذۍ سره دا ډرامه مخته بوځي ، دا د خپل عمر له اړخه هم خامه ده ، زه د تير يوه کال راهيسې د همداسې يوې موقع په لټه کې وم چې علي بن سفيان يا البرق او يا دواړه په دې جال کې را ونخلووم ، خو ما ورسره هيڅرې هم ونه کتل ځکه مانه غوښتل چې هغوی ما و پيژني ، له بله اړخه سلطان ټول فوځي حکام د ښاره بيرون ساتي ، خو کله چې هغه د فوځي ميلې اعلان وکړ ، او ماته ډاګيزه شوه چې هغه خپل فوځي قومندانان، سالاران او نور لوړ پوړو چاروا کو ته لاربنونه کړې چې هغوی دې په دې ميله کې د ښاريانو تر منځ کښيني او دهغوی تر منځ دې د فوځ رعب نه ،بلکه باور پيدا کړي ، ماته علي بن سفيان هيڅرې هم تر سترګو نه شو ، ما دا نجلۍ هم له ځانه سره هلته وړې وه. البرق را ته تر سترګو شو دهغه تر څنګ دوه کرسۍ خالي وي ، ما نجلۍ دهمغې تر څنګ په خالي چوکۍ کې کښينوله ، هغه ته مې د نهو لسو مياشتو راهيسې همدا استادي ښووله ، زه ئې خپل زوږ ميره او خپل ځان ئې پلورل شوی مظلومه نجلۍ و ښووله ، او د البرق په څير مؤمن ئې په خپلې ښکلا کې را و نغاړه ، د ليدلو کتلو ځاي و ټاکل شو ، ما هغې ته ووېلي چې هلته په کنډر کې به کوم ډول ډرامه لو بوي ، نجلۍ کنډر ته ولاړه ، زه هم هلته د څلورو نور کسانو سره هملته ناست وم. دهغې ډلې څخه دوه کسان اوس همدلته شتون لري اوپاته دوه نور ئې تاسې نه پيژنئ ، هغوی هم زمونږ د ډلې وګړی دي.

دې نجلۍ البرق ته ثابته کړه چې هغه پرې خپل ځان ځاروي ، زمونږ څلورو واړو ملګرو په البرق او دې نجلۍ باندې د تورو او نيزو حملې وکړې ، پر هغوی ئې د برچې درانه وارونه وکړل او دا ډرامه دومره ښه ترتيب شوې وه چې درېښتوني حال څخه ئې لږ څه توپير هم نه درلود. دهغې بې عقله په ذهن کې داهم را نه غلل چې د تورو اوبرچو دومره ګذارونو وشول خو څوک په کې ګريدلي هم نه و. ما ددې خبرې په ويلو سره دا لوبه پائې ته ورسوله ، چې دا نجلۍ دومره بهادره ده چې دېوه زړه ور او بهادر تر څنګ ښه ښکاري ، ما پرې خپله خوښي و ښووله او هغه مې البرق ته ورحواله کړه»

ما هغه ته خپل نوم آصفه ور ښوولې دي» نجلۍ ووېل --«زه حيرانه يم چې ددومره پوخ عمر حاکم په دومره اسانۍ سره زما په جال کې څنګه ژر را ونښت ، ما اوس هغه د شرابو سره عادې کړې دي ، پخوا تردې هغه هيڅکله هم شراب نه وڅښلي ، لمړۍ ښځه ئې هم په هماغه کور کې اوسيږي ، کوچنيان هم لري خو داسې

ketabton.com - The Digital Library

بریښي چي هغوی ئي ټول له یاده ویستلي وي ،-- نجلۍ غونډي ته ټول تفصیل بیان کړ ، چي هغې دکومو کومو لارو څخه د سلطان ایوبي ددغه ځانګړی باوري مشاور عقل په خپل موټي کي نیولي دي.»

«په دغه تیرو دري میاشتو کي دغي نجلۍ ماته د صلاح الدین ایوبي ډیر مهم او ارزښتناکه رازونه را رسولي دي ،» زاړه وویل « سلطان ایوبي ډیر زیات فوځ روزي. دهغوی د ډلي څخه به ترنیمائي په مصر کي پریږدي. او پاته نیمائي به د خپلي قومندي لاندي دعیسائي پادشاهانو پر خلاف د جنګ له پاره له ځانه سره وړي ، دهغي سترګي په بیت المقدس باندي لګیږی. خو هغه راز چي دي نجلۍ د البرق څخه را خیستي دي هغه دادي چي سلطان به تر ټولو دمخه خپل مسلمان حکمرانان او د سیمو حاکمانو یو له بله سره را نژدي کوي ، دهغوی یووالي دصلیب پالونکو دومره لري کړي دي لکه څنګه چي البرق مونږ په خپل موټي کي اخستي دي.

«نو ایا مونږ دا ومنو چي البرق اوس زمونږ د ډلي غړي دي ؟» یوه سړي تري و پو ښتل.

«نه !» زاړه ځواب ورکړ، « هغه په ریښتوني توګه د ایوبي وفاداره دي ، خو اوس هغه همغومره د نجلۍ وفاداره هم دي، دانجلۍ د سلطان ، قوم او د اسلام د وفادارۍ خبره همداسي کوي چي البرق هغه د قوم ځان ځارونکي لور ګڼي، ددي نجلۍ دښایست او ځوانۍ د جادو اغیز جدا شي دي. مونږ نه شو کولاي البرق دخپلو ځانو سره را یوځاي کړو . او دي ته به اړتیاڅه وي ؟ هغه خو په مکمله توګه زمونږ په لاسو کي لوبیږي»

«سلطان ایوبي دنور څه کولو اراده لري؟» ددې ډلي یوه غړي تري و پوښتل.

« دهغه په ذهن کي ستر او خپور اسلامي سلطنت دي.» زاړه ورته وویل « هغه غواړي د صلیب په سلطنت کي د اسلام بیرغ پورته کړي او دهمدي له پاره خپل پلانونه جوړوي ، زمونږ د هغو جاسوسانو بی کاره کولو او نیولو په خاطر ، چي د سمندر دهغي لوري څخه راغلي دي ، سلطان ایوبي د علي بن سفیان تر څارني لاندي یوي ستري شبکي ته دنده سپارلي ده ، د البرق څخه د ترلاسه شوو مالوماتو له مخي هغه د سرتیرو یو ځانګړي لښکر تیار کړي تر څو هغوی صلیبي هیوادونو ته ولیږي اوهلته تري د ځارکښی او تخریب کاری کار واخلي ، دي فوځ ته ئي روزنه هم پیل کړي ده. د سلطان ایوبي منصوبي او پلانونه ډیر خطرناکه دي ، دهمدي پلانونو د پلي کولو له پاره هغه د فوځي میلي ترنامه لاندي لو به جوړه کړه، او نژدي شپیږزره کسان ئي فوځ کي استخدام کړل ، او دا لړۍ لا تر اوسه پوري روانه ده ، په دي خلکو کي سوډانیان هم شتون لري ، ماته چي له پورته څخه څه لارښووني شوی دي ، هغه همدا دي چي د ایوبي په فوځ کي د بدکاری ناروغتیا خپره کړئ ، اودهغي طریقه داده چي دهغوی په زړونو کي دښځو سره د محبت او د جواری سره مینه ورزیاته کړئ.»

ketabton.com - The Digital Library

زاړه وويل چې هغه دفوځي ميلي څخه سمدستي وروسته په فوځ کې د خلکو د ورتنويستلو کار پيل کړې دې. او هغوى هم په ډيره ښه توګه په فوځ کې جواري رواج او خپره کړې ده، جواري او ښځه دواړه داسې شيان دي چې انسان د غلا او وژلو پورې را کاږى.

هغه دويمه طريقه داوښووله ، چې عصمت پلورونکو ښځوته د ښې روزنې د ورکولو وروسته ئې هغوى د فوځي پنډ غالې په شاوخوا کې پرې ايښې دي ، خو هغوى هيڅکله هم دا نه وائي چې هغوى ځان پلورونکې دي. هغوى د سلطان سپاهيان د بدکارۍ سره دعادي کولو تر څنګ دهغوى تر منځ رقابت هم را پيدا کړې دي. زاړه ورته زياته کړه «دهغوى بريا تيره ورځ مخته راغله ، هلته چې دوه سپاهيان په يوه وخت د يوې ښځې خيمې ته ورغلل، دواړه په خپلو منځو کې و نښتل اويو بل ئې ډير سخت زخمي کړ، يو دخيمې په منځ کې ومړ او د بل په هکله مالومات راغلي چې هغه پنډغالې ته په وررسيدو سره هملته و مړ.... دا راپور تر سلطان ايوبي پورې ور رسيدلې دي. هغه علي بن سفيان او البرق ته حکم کړې چې د فوځيانو تر منځ خپل استخباراتي کسانو ته دنده ورکړي او دا معلومه کړي چې جواري ، غلا ، زنا او بدکاري ولې ورځ په ورځ ډيريښت مومي ، په دې خاطر تاسې ټول د ټولو هغو ښځو څخه چې په دې کار کې مصروفې دي غوښتنه وکړئ چې فوځي پنډغالو ته نژدې را نشي.

په دې غونډه کې دا هم وويل شول چې د آصفې اصلي نوم بل څه دې ، هره پنځمه او شپږمه ورځ دغه زاړه ته هغه رازونه اواطلاعات را رسوي چې د البرق څخه ئې تر لاسه کوي ، کومه شپه چې د هغې د را وتلو پروګرام وي نو هغه البرق ته په شرابو کې يو ځانګړې ډول سفوف ورګډوي او ورکوي ئې. دهغې د اغيز له مخې هغه ان تر سهاره پورې خپلې سترګې نه شي پرانستلاې ، په غونډه کې دا هم ډاګيزه شوه چې د مصر په زياتو کليو ، باندو او ښارونو کې قحبه ځايونه ، او د جوارى مرکزونه جوړ کړل شوى دي ، چې ښه پايلې ئې را تر مخه کيږي. روزل شوى نجونې او ښځې د لوړو لوړو کورنيو ځوانان د بد کارۍ په لور را اړوي ، اوس دا هڅه بايد وکړل شي چې په مسلمانو نجونو کې هم د بې حيائې او بدکارۍ ميلان را پيدا شي.

دا غونډه چې د جاسوسانو ډيره پټه غونډه وه ، پائې ته ورسيده ، هغوى ټول يو ځاي بهر ته را ونه وتل ، بهر به يو سړې ولاړ نو بل به څو دقيقې وروسته دهغې پسې راوت ، زوړ هم ولاړ ، يواځې آصفه او يو بل سړې پاته شول ، آصفې په نقاب کې خپل مخ پټ کړ او دهماغه پاته شوى سړې سره روانه شوه.

*****(۳۹)

البرق آصفه په يو راز کې پرې ايښې وه ، هغه تر اوسه پورې چاته نه وويلي چې هغه دويم واده هم کړې دې ، که څه هم دويم واده کول کومه د عيب خبره هم نه وه خو هغه ويريده چې دوستان به ورسره ټوکې ټکالې وکړي او ورته به وايي چې دومره وخت دې د يوې ښځې سره تير کړ او اخر دې د ځلوېښت کلنۍ په عمر کې د يوې ځواني نجلۍ سره واده وکړ ، خو دا راز تر ډيره وخته پورې راز پاته نه شو.

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان په ښار او د فوځي پنډغالي په چاپيريال کې د خپلې ځارکښنې د شبکې جال خپور کړې و. هغه ته دا خبرونه را رسيدل چې د فوځي ميلې د ترسره کولو وروسته په ښار کې د جوارۍ او بدکارۍ ځاپونه ورځ په ورځ زياتيږي. يوه ورځ د شبکې يوه غړي علي بن سفيان ته دا راپور هم ورکړ چې په تيرو درې مياشتو کې هغه ځلور ځله کتلي چې دخادم الدين البرق دکوره ځخه ، د شپې هغه وخت چې ټول په خواږه خوب پراته وي ، يوه ښځه چې په تورڅادر کې ئې ځان را نغاړلې وي را وځي ، هغه چې لږه لرې ولاړه شي نو يو سړې ورسره يوځاې کيږي ، اطلاعاتي مامور وويل چې دوه ځله ئې همداسې کتلي خو دريم ځل د هغې ښځې پسې وروسته ولاړ هغه ددې سړي سره يوځاې يوه کورته ورننوته ، او د څه ډير ځنډ وروسته بيرته را ووته او دهمغه سړي سره بيرته را ستنه شوه.

هغه مامور دا هم وويل چې هغه همدا ښځه تيره شپه هم دکوره د وتلو سره سم تر تعقيب لاندې و نيوله ، هماغه کورته و رننوته ، مامور وائې چې هغه په خپله د هغه کور ځخه لرې په يوه ځاې کې پټ کښيناست ، د لږ څه ځنډ وروسته دوی را ووتل او دښار په لورې رهي شول او هلته په يو ستر کور کې ورننوتل ، د ډير وخت د تيريدو وروسته دهمدې کور ځخه د يو يو کس په راوتلو سره نژدې يولس کسان له هغه ځاېه را ووتل. او په اخره کې همدا ښځه د يوه سړي سره هم را ووتله ، مامور هم د تيارې ځخه په ګټې اخستلو سره دوی تر تعقيب لاندې و نيول. د البرق د کوره ځخه لږ څه لرې هغه سړې بلې لورې ته ولاړ او ښځه د البرق په کور کې و رننوتله.

د اطلاعاتو دغه مامور د البرق په خير د يوه مسؤل اولوړ پوړي چارواکې په هکله دداسې خبرې کولو جرأت هم نه شو کولاې ، خو دعلي بن سفيان لار ښوونې او احکام ډير سخت و ، هغه دخپلې شبکې ، غړو ، خبر راوړونکو او ټولو جاسوسانو ته ويلي و چې که چيرې د سلطان ايوبي په کوم حرکت باندې هم شکمن شي نود هغې په هکله دې هم ورته را پور ورکړي ، په دې هکله دې د هيچا د رتبې او ستروالي لحاظ نه کوي ، هر چيرې ئې چې هر ډول شک تر سترګو شي ، که څه هم ډير معمولي او لږ وي بايد علي بن سفيان ته ئې تفصيل ورکړل شي ، دا د جاسوسي روزنې د سبق يوه برخه وه ځکه د ځارکښنې دشبکې بريالیتوب د همداسې حرکتونو او خبرو په بنسټ ، چې ډير خلک ئې بې معنا ګڼي او له نظره ئې غورځوي ،تر لاسه کيږي .

هغه څه چې د اطلاعاتو دې مامور ځلور ځله مشاهده کړي و ، هغه د علي بن سفيان له پاره ډير ارزښتناکه و. هغه د البرق ښځه ډيره ښه پيژندله ، هغه داسې ښځه نه وه چې د شپې د ې د کوم پردي سړي سره چيرې ولاړه شي. د البرق کومه ځوانه لور هم نه وه. او دا هم ڇاته نه وه ځرګنده چې البرق د يوې بلې ځوانې نجلۍ سره واده کړې دې. هغه په دې خبرې ډير فکر وکړ ، هغه ته دا فکر هم را پيدا شو چې البرق دهغه نژدې دوست هم دې اودا دهغې حق دې چې که چيرې دهغې ددوست په کور کې کوم لاندې باندې وي نو دهغې پوښتنه وکړي. خو هغه فکر چې دهغې په ذهن کې را پيدا کيده هغه دا و چې په ښار کې د مشکوکو ښځو سيلاب راغلي دې ، هسې نه چې البرق هم د کومې بدکارې ښځې په چکر کې لويدلې وي؟ دهغه په ذهن کې يو فکر

ketabton.com - The Digital Library

را پیدا شو ، هغه د خپلې شبکې یوه ښځه د سوالګرې په لباس کې د البرق کور ته و استوله تر څو هغوی ته ووایي چې خاوند ئې مړ شوی او ځامن ئې بیکاره او خپل سري دي نو په دې خاطر ستاسې څخه د اعانت او بسپنې هیله لري.

د پلان په مطابق دا ښځه هغه وخت د البرق کور ته ولاړه چې هغه پخپله په کور کې نه و. د بل پلان په مطابق هغه په ټول کور کې و ګرځیده او آصفه ئې تر سترګو شوه. دې ښځې د البرق د لمړنۍ ښځې سره و کتل او ورته ئې خپل «فریاد» وړاندې کړ او ورته ئې وویل چې هغه دې البرق ته ددې په هکله سپارښتنه وکړي. په خبرو خبرو کې ئې ترې و پو ښتل ستا لور واده شوی او که لا تر اوسه هم پیغله ده ؟ هغه ځواب واورید چې دا زما لور نه ده ، دا زما د میړه دویمه ښځه ده ،درې میاشتې کیږي چې واده ئې ورسره کړې دې.»

علي بن سفیان ته دا خبره حیرانونکې وه. د هغه په زړه کې دا شک پیدا شو چې د شپې دکوره وتونکې د هغې همدا دویمه ښځه ده ، علي د یوې بلې ښځې په لاس د البرق لمړنۍ ښځې ته پیغام واستاوه چې هغه غواړي بهر ورسره په کوم ځاي کې ځانته ووینې. خو البرق باید په دې خبره پو ه نه شي. هغه ورته په پیغام کې دا هم ویلي و چې دهغوی دکور په هکله په یوه ډیره مهمه خبره باندې ور سره غږیږي. علي ، دالبرق د دفتری مصروفیاتو د په نظر کې نیولو په اساس ، د هغې ښځې ته د لیدلو کتلو له پاره ځاي او وخت هم ور په ګوته کړ.

....هغه راغله ، علي بن سفیان دې ښځې ته دزړه له کومې ډیر زیات عزت او احترام درلود ، هغه د البرق ښځې ته وویل ، چې هغه ته دا معلومه شوی چې البرق دویم واده کړې دې ، ښځې ځواب ورکړ « د خداي شکر دې چې هغه دویم واده کړي دي – څلورم او پنځم نه دي.»

په خبرو خبرو کې علي بن سفیان ترې و پوښتل « هغه څنګه ښځه ده ؟»

«ډیره ښکلې او ښایسته ده» ښځې ځواب ورکړ.

«شریفه او نیک خویه هم ده ؟» علي بن سفیان ترې و پوښتل ، « ته خو پرې څه شک و شبه نه لرې ؟» تر ډیره وخته پورې هغه په فکر کې ډوبه وه ، علي ترې وپوښتل « که چیرې زه ووایم چې هغه کله کله د شپې له خوا بهر را وځي نو ته خوبه ئې په بده نه اخلې ؟»

هغه په خندا شوه او وئې ویل « زه په خپله اندېښمنه یم چې دا خبره چاته وکړم ، زما خاوند اوس د هغې غلام ګرځیدلې دي ، له ماسره خو د سره خبرې هم نه کوي ، که چیرې زه د خاوند سره ددې نجلۍ په هکله خبرې وکړم نو ویریږم چې له کوره به مې وکاږي ، هغه به داسې وانګیري چې زه د کینې اوحسد له لورې دا خبرې کوم. دا نجلۍ پاکه نه ده ، پخوا زمونږ په کور کې د شرابو بوي هم نه و ،خو اوس هلته دشرابو منګي خالي کیږي.»

«شراب ؟» علي بن سفیان ټکان وخوړ او وئې ویلې « البرق شراب څښل هم پیل کړي دي ؟»

ketabton.com - The Digital Library

« نه يواځې دا چې ښځې ئې » ښځې ئې ورته وويل « بلکه بدمسته او مدهوشه کيږي هم ، ما ځلور ځله دا نجلې د کوره د بهر تللو په حال کې کتلې او ليدلې مې دي چې هغه د ډير ځنډ وروسته بيرته راستنه شوې. ما دا هم کتلې چې کومه شپه چې نجلۍ بهر ته وځي نو په هغه شپه البرق بې هوشه پروت وي او سهار ډير ناوخته را پورته کيږي. نجلۍ بدمعاشه ده او د هغه سره چل ول کوي اودوکه ورکوي.»

«نجلۍ بدمعاشه نه ده ،»علي بن سفيان ورته وويل « هغه جاسوسه ده ، جاسوسه ، هغه البرق ته نه بلکه ټول قوم او ولس ته دوکه ورکوي.»

«جاسوسه !» ښځې ترې په حيرانتيا سره و پوښتل ،« جاسوسه اوبيا زما په کور کې !» پورته شوه او غاښونه ئې و چيچل او وئې ويل « ته پوهيږې چې زه د يوه شهيد لور يم ، البرق سم مسلمان و او خپل ژوند ئې د اسلام په لاره کې وقف کړې و. زه خپل اولادونه د جهاد له پاره روزم ، او ته وائې چې زما د اولادونو پلار د يوې جاسوسې سره واده کړې او دهغې په ولکه کې راغلې دې. زه د خپلو اولادونو پلار قربانولې شم خو خپل قوم، وطن او اسلام له منځه تللو ته نه پريږدم ، زه به دا دواړه له تيغه تير کړم.»

علي بن سفيان په ډيره ستونزمنه توګه د هغې احساسات ساړه کړل او هغې ته ئې وويلې چې تر اوسه پورې دا بايد کرّه کړو چې دا نجلۍ جاسوسه ده او دا بايد هم تر ځارنې لاندې و لرو چې البرق هم ددې جاسوسې کړيو غړې ګرځيدلې دې او يا داچې هغه يواځې د شرابو په ورکولو سره استعمالوې. هغې ښځې ته ئې دا هم وويلې چې جاسوسان څوک نه وژني بلکه را نيسې ئې ، او ورڅخه د شبکې د نورو غړوپه هکله پو ښتنې کيږي. علي بن سفيان هغه ته څه لارښوونې وکړې اوورته ئې وويل چې د نجلۍ هر خوځښت بايد تر ځارنې لاندې وساتې.....

دا ښځه ولاړه اوداسې ښرګنديده چې دعلي بن سفيان لارښونې به په ساړه فکر سره پلې کړې ، خو د هغې د تګ او انداز څخه داسې معلوميده چې هغه په هر وخت کې له کنتروله وتلاې شي. هغه د حرم سراې او حويلې ښځه نه وه ، بلکه دخپل خاوند وفاداره ماندينه وه اوپه هيواد او ملت باندې ځاريدونکې دقوم لور وه.

*****(۴۰)

خادم الدين البرق او علي بن سفيان نه يواځې د کار ملګري و و ، بلکه پخپلو منځوکې خواږه دوستان هم و. دواړه د يوه عمر خاوندان و ، يو ځاې ئې د عيسايانو د لښکرو په مقابل کې د اسلامي سلطنت د ازادۍ له پاره په جنګونه کې برخه اخستې وه ، دواړه د سلطان ايوبي پخواني ملګري و. خو ددومره خوږې دوستۍ تر څنګ البرق خپل دويم واده د علي بن سفيان څخه پټ ساتلې و. کله چې علی ته دا خبر را په ډاګه شو نو هغه د البرق سره په دې هکله کومه خبره و نه کړه ، هغه دهغې دښځې له لارې د هغې د کور ددغې معمّې د حل لار ه پيدا کول غوښتل ، هغه دالبرق دکور او دهغې تر منځ په هغه واټن کې د خپلې شبکې د

ketabton.com - The Digital Library

کارکونکوپه شمیره کې ډیربښت راوست چې د البرق دویمې ښځې په کې تګ راتګ کاوه ، د البرق د لمړۍ ښځې سره چې علي خبرې کړې وې دهغه ځخه تر اوسه پورې دوه ورځې تیرې شوی وي ، خو نجلۍ بهر نه راوتله ، جاسوسان به ټوله ټوله شپه بیدار اوسیدل .

دریمه شپه ، د نیمائې شپې ځخه لږ څه د مخه په داسې حال کې چې علي بن سفیان په خواږه خوب ویده و علي د نورو حاکمانو او امرانو پر خلاف ، خپلو کارکونکو ته ویلې و چې هر وخت چې وغواړې هغه را بیداره ولې شي ، هغه د هغو چاروکو ځخه توپیر درلود چې هیچاته هم د خپل ارام په وخت کې د اخلال کولو اجازه نه ورکوي. په دې شپه دعلي یوه ملازم علي را بیدار کړ.او ورته ئې وویلې « عمر راغلي او لږ څه ویریدلې غوندې ښکاري» علي بن سفیان دلیندۍ ځخه د وتلي غشي په څیر د خوني ځخه راووت او په یو ځو ګړندیو ګامونو کې ئې ځان حجرې ته ورساوه ، هلته د هغه د شبکې یو کس ولاړ و، علي ته ئې وویل « ملازمینو ته وواياست چې ورمندې کړي ، لس دولس سپاره سمدستي را وغواړی ، خپل آس هم ډیر ژر تیار کړه ، بیا تاته وایم چې څه شوی دي ؟»

علي بن سفیان خپل ملازم و استاوه تر ځو دریارلس ځوارلس کسه وسله وال سپاره تیار کړي او ددې آس هم ورته تیار کړي ، خو د عمر ځخه ئې و پو ښتل «وایه څه خبره ده ؟»

عمر او آذر دوه کسه استخباراتي غړي د آصفې د تعقیب له پاره مامور شوی و ، علي بن سفیان ورته حکم کړې و چې کله چې نجلۍ د کوره ځخه وځي نو سمدستي دې ته خبر ورکړئ ، خو دا ځل عمر ډیره خطرناکه اطلاع راوړې وه ، هغه ورته وویل چې لږ څه دمخه د البرق دکوره په تور ځادر کې د سرنه تر پښو پټه ښځه را ووتله او نژدې په لږه فاصله کې د البرق له کوره بله همداسې ښځه په همداسې لباس کې را ووتله ، هغه په منډه منډه د هغې لمړنۍ ښځې پسې ولاړه ، کله چې هغه لمړنۍ شکمنه شوه نو ودریده. مونږ دواړه پټ ناست و ، او هیچا نه وکتلي ، تعقیب مو هم په پټه کاوه ، معلوم نه ده چې ددواړو ښځو تر منځ څه وویل شو ، دهغوی ځخه یوې خپل لاسونه و پړکول ، هلته د نژدې ځایه ځخه یو سړې را ووت ، هغه هځه وکړه چې دا وروسته تلونکې ښځه و نیسي ، ښځې پر هغې باندې د کومې وسلې وار وکړ ، وسله دشپې په تیاره کې نه تر سترګو کیده ، هغه سړې هم په همدې ښځه باندې د کومې وسلې وار وکړ.

هغه ښځه چې لمړۍ راغلې وه دهغې اواز مو واوریده چې وئې ویل « دا پورته کړئ اوویسئ یئ» بلې ښځې پرې وار وکړ ، دهغې دخولې ځخه چیغې ووتې ، هغې ښځې پرې یو بل وار وکړ او دخپله ځانه ئې دهغه سړې وار دفع هم کړ. دواړه ښځې زخمې شوی دي ، عمر علي بن سفیان ته د اطلاع ورکولو وروسته منډه کړه او وئې ویل آذر هملته پټ ناست دې. هغه دا معلوموله چې دا خلک چیرې ځي ،

علي بن سفیان دداسې هنګامې حالت له پاره د ګړندیو او تجربه لرونکو کسانو یوه ډله تیاره کړې وه ، دوی به تل د خپلو اسونو سره نیژدې بیده کیدل. د آسونو زینونه او وسلې به ئې له ځانه سره ساتلې ، هغوی ته دا روزنه ورکړل شوی وه چې د شپې د اړتیا په وخت کې هغوی باید په ځو دقیقو کې خپل ځانونه تیار کړي ،

ketabton.com - The Digital Library

او د ضرورت ځاي ته ځانونه ورسوي ، هغوی دومره تيز ول ، چې څه وخت چې ملازم ددې ډلې قومندان ته خبر ورکړ چې ځوارلس کسان تيار کړي نو علي بن سفيان د کاليو تر بدلولو او د هغه د خپل آس دتيارولو تر وخته پورې هغوی هملته حاضر وموندل ،

دعلي بن سفيان په قيادت اود عمر په لار ښوونه دا ډله د پيښې ځاي ته ور ورسيده ، ددوه سپرو سره مشالونه و ، هلته دوه لاشونه پراته و ، علي بن سفيان له آسه را ښکته شو او وئې کتل ، يو د البرق لمړنۍ ښځه وه ، اوبل آذر و د عمر ملګرې. دواړه تر اوسه پورې ژوندي و او په وينو کې ډوب. آذر وويل چې هغوی د البرق لمړنۍ ښځه د زخمي کيدو وروسته و غورځوله ، نو زه ورته راغلم او را پورته مې کړه چې ناڅاپه د شا لخوا چا زه په خنجر باندې ووهلم ، ما ځان کنترول نه شو کړاي او پريوتم ، حمله کونکې و تښتيد. آذر وويل چې هغه بله ښځه د البرق کورته نه ده تللې بلکه هغه لورې ته ولاړه چې پخوا پرې تلله ، عمر ته دهغه کور معلوم و.

علي بن سفيان دوه سپرو ته حکم وکړ چې دغه دواړه زخميان سمدستي جراح ته ورسوي او د وينې د دريدو هڅه ئې وکړي ، پاته سپاره هغه د عمر په لار ښوونه دهغې ځاي په لور ور و خوځول چېرې چې آصفه مخته هم څو ځلې تلونکې کتل شوې وه ،دا د پخوانيو وختونو يو ستر کور و. او تر څنګ ئې نور کورونه هم و. د انګړ څخه د آسونو د شړنهار اوازونه تر غوږو شول ، علي خپل سپاره دکور ددواړو خوا څخه شاته و استول ، دوه سپاره ئې د کور تر مخه و درول ، او ورته ئې وويل چې هر څوک چې دکوره بهر را وځي و ئې نيسئ ، اوکه چا د تيښتې هڅه وکړه نو په غشو ئې په ګونډو کړئ.

سپاره هم د شاوخوا ګرځيدو نه وروسته د انګړ په لورې ور تاو شول ، په دې وخت کې د ځغاستونکو اسونو دپښو اواز واوريدل شو. علي بن سفيان يوه سپور ته وويل « په منډه ولاړ شه او خپل قومندان ته دې ووايه چې دا کور محاصره کړي او دننه ور ننوځي ، دننه ټول وګړی ئې و نيسئ ،» سپور د پنډغالي په لور ولاړ علي بن سفيان په لوړ اواز سره خپلو کسانو ته حکم وکړ ، « پونده ورکړئ او تعقيب ئې کړئ ، او يو پر بل باندې نظر ساتئ ، » او هغه خپل آس ته لغته ورکړه ، دا د آسونو د تبيلي څخه په ګوته را ټول کړل شوی آسونه و. اودهغې سپرو د سلطان ايوبي څخه څو ځله انعامونه اخستي و. تښتيدونکي هم شاهسواره معلوميدل ، دهغوی د آسونو د پښو اوازونو په ډاګه کوله چې د ښه نسل ، تيز ځغليدونکي اسونه دي،دا د ښار سيمه وه او کورونو د آسونو دځغاستې تر مخ خنډونه را پيدا کول ، کوځې وې چې آس په کې نه شو ځغليداي ، خو بيا ددې څخه اخوا پراخه ډاګ و.

په تياره کې آسونه نه تر سترګو کيدل ، يواځې دهغوی د پښو په اوازونو باندې تعقيب کيده ، خو کله چې هغوی پراخه ډاګ ته شول نو بيائې پتيدل شوني نه و. هغوی د افق په لور د سيورو په شکل تر سترګو کيدل. هغوی څلور وو او نژدې سل متره فاصله ئې پيدا کړې وه. هغوی يو له بله سره څنګ تر څنګ تلل ، دعلي بن سفيان په حکم دوه سپرو و په هماغه رفتار سره خپل آسونه ور و ځغلول او دغشو وارونه ئې پرې

ketabton.com - The Digital Library

وکړل ، کیداې شي غشي خطا شوی وي ، تنبتیدونکی د پوهې او عقل خاوندان معلومیدل کله به چې غشي دهغوی له منځه تیریدل نو هغوی به هم آسونه یو له بله سره جلا کول. خو هغوی یو ځاې روان ول. د علي بن سفیان ډله هم ډیره ګړندی وه ، فاصله هم را کمیده ، خو مخته دکجورو یو ګڼ ځنګل راغې هلته د هغوی آسونه دا سې سره وویشل شو چې دوه ئې د ځنګل کیڼ لورې او پاته دوه ئې د ځنګل ښي لورې ته ولاړل. دا ځاې لږ څه هسک و ، آسونه پورته ولاړل او له نظره ورک شول.

تعاقب کونکې چې کله هغه لوړ ځاې ته وختل نو هغوی ته چې کوم ځغلیدونکې سیوري تر سترګو شول دا سې معلومیدل چې هغوی یو له بله څخه ډیر لرې شوی وي. اوبیا هغوی دومره لرې لرې شول چې دهر یوه مخه اولاره بدله شوه. علي بن سفیان و پو هیده چې هغوی غواړي زمونږ سپاره په خپلو منځو کې سره وویشي او خپاره ئې کړي ، علي په لوړ اواز سره وویلې ، د هر سپور پسې ډلې ډلې شئ ، یو بل ته سره ووایاست او آسونو ته لغته ورکړئ ، فاصلې کمې کړئ او په لیندبو کې غشي کیږدئ ،»

سپاره سره وویشل شو ،ټولو خپلې لیندئ را واخستې او غشي ئې په کې کښیښول ، او د هر آس پسې یوې یوې ډلې ځغاسته پیل کړه. دهغوی د آسونو رفتار نور هم زیات شو. د پښو داوازونو په شوروشر کې د لیندبو څخه د غشو د وتلو اوازونه هم تر غوږو کیدل ، یوه وویل چې یو مې وویشت او آس ئې د کنترول ووت، » هلته دعلي بن سفیان سره چې دوه سپاره و هغوی هم په یوه وخت کې غشي وویشتل ، په تیاره کې د غشي د خطا کیدو خطر زیات و ، او غشي خطا کیدل هم ، خو بیا هم هغوی یو بل آس په نښه کړ، دا اس دکنترولـه ووت او بیرته شاته راغې ، یو سپور هغه په غاړه په برچې باندې وواهه، اویوه بل هغه په برچه باندې په ګیډه کې وواهه خو آس ځواکمن و او و نه لوید . دوی هڅه کوله چې سپاره ژوندي را ونیسي ، دعلي سره یو سپور خپل لاس وروغځاوه ترڅو یو سپور پرې د مټو څخه را ونیسي ، څکه دهغه لاندې اس هم زخمي شوې و ،لږه شیبه وروسته دا آس ودرید ،په آس باندې یو سرې سپورو او یوه ښځه. ښځه د سرې څخه مخته ناسته وه. داسې معلومیده چې ښځه بې هوشه شوې وي.

د صحرا په دې تیاره شپه کې اوس د بل کوم اس د پښو اواز نه تر غوږو کیده ، یوازې د سپرو خبرې او د آسونو د عادي تګ اوازونه را تلل ، سپرو یوه بل ته اوازونه کول ، دهغوی د اوازونو څخه داسې معلومیده چې هغوی ټول تښتیدونکی نیولي دي. علي بن سفیان ټول سره را ټول کړ ل ، تښتیدونکې ئې ونیول ، دهغوی دوه آسونه زخمیان شوی و ، هغه دواړه ئې د مړینې په خاطر همله په صحرا کې پریښول ، تښتیدونکې ټول ټال پنځه کسان و ، څلور نارینه او یوه ښځه ، ښځه را غورځیدلې وه ، د تښتیدونکو څخه یوه وویل،«تاسې چې له مونږه سره څه غواړئ وئې کړئ ، خو دا نجلۍ زخمي ده مونږ هیله لرو چې تاسې به هغې ته کوم زیان ونه رسوئ ،» د یوه آس د زین سره مشال تړلې و. هغه ئې را پرانسته او روښانه ئې کړ، ښځه ئې وکتله ، ډیره ښایسته او ځوانه وه ، کالي ئې په وینو سره و ، دهغې پر غاړه ، اوږې ته نژدې د خنجر د ور ننوتلو یوژور زخم و ، دهغې څخه دومره وینه تللې وه چې د ښځې رنګ ئې د سپین لاش په څیر ګرځولې و ، سترګې ئې پټې وي ، علي بن سفیان دهغې په زخم کې یوه ټوټه ور ننویسته ، اود پاسه ئې په یوه بله ټوټه

ketabton.com - The Digital Library

باندې وتړه ، او هغه ئې په يوه آس باندې وا چوله او سپورته ئې وويل چې په بيړه ئې جراح ته ورسوئ. هلته د ژروالي او بيړې پو ښتنه هم نه پيدا کيده ، هغوی د ښاره څخه ځو ميله لرې وتلي و. په دې بنديانو کې يو زوړ سړې هم موجود و.

کله چې دا قافله قاهرې ته رسيدله نو دسهارسپينې ليکې را خپرې شوې وې ، سلطان ته هم د شپې دپيښې په هکله خبر ورکړل شوې و ، علي بن سفيان شفاخانې ته ولاړ او جراحانو د دغې ښځې په ټپونو باندې د ملهمواو پټيو په پورې کولو لاس پورې کړ. هغوی هڅه کوله چې هغه په هوش کې راوړي ، سپرو هغه پرته له کومه ځنډه شفاخانې ته را رسولې وه ، دالبرق لمرنۍ ښځه او آذر اوس په هوش کې راغلي و ،خو روغتيائي حالت ئې ښه نه بريښيده . سلطان ايوبي هم هملته شفاخانې ته ور رسيدلې و هغه علي بن سفيان ځانته کړاو ورته ئې وويل ،« زه له ډيره وخته را هيسې دلته يم ، ما د البرق د راغوښتلو له پاره يو سړې هلته ور استولې ، خو هغه ما ته ډيره عجيبه خبره کړې ، هغه وائي چې البرق په هوش کې نه دې ، د هغې په خونه کې د شرابو پيالې او صراحئ پرتې دي ، ايا هغه د شرابو ځښل هم پيل کړي دي ؟ هغه ته دومره هوش هم نه شته چې دهغې ښځه د کوره بهر زخمي پرته ده ، ما تر اوسه پورې د هغه د ښځې سره خبرې نه دي کړي ، ډاکټرانو د هغې سره خبرې کول منه کړې دي.»

«دهغه يوه نه چې دوه ښځې تيښې شوې دي» علي بن سفيان ورته وويل « دغه نجلۍ چې مونږ همدا اوس په دښته کې ونيوله او را مو وسته د البرق دويمه ښځه ده ، پريږده چې لږ څه د خبرو جوګه شي ، مونږ ډير غټ ښکار را نيولې دې.»

البرق د لمر د راختلو وروسته را بيداره شو ، د ملازم د خبر سره سم ئې په منډو ځان را ورساوه ، د هغه دواړه ښځې زخمي پرتې وي ، هغه ته څلور واړه جاسوسان ور وښوول شول ، هغه دهغه زاړه جاسوس په کتلو سره حيران پاته شو ، ځکه هغه سړې البرق د آصفي پخوانې ميړه انګيره ، سلطان ايوبي دا قضيه په خپلو لاسو کې واخسته ،ځکه دا دجاسوسانو د يوې سترې ډلې معامله وه چې دهغې يوه باوري ملګرې ، چې د فوځ ټول رازونه او را تلونکي پلانونه ورته معلوم و ،هم په کې ککړ شوې و .

کله چې زخميان د خبرو کولو او دبيان د ورکولو جوګه شول ، نو خپله کيسه ئې داسې وکړه چې د البرق لمرنۍ ښځې ته چې کله علي بن سفيان وويل چې دهغه د خاوند دويمه ښځه دشکمن کړچار خاونده ده او جاسوسه معلوميږي نو هغه د ډيرې سختې غُصّې په حال کې کورته ستنه شوه. هغه غوښتل خپل ميړه او آصفه دواړه د تيغه تير کړي ، خو علي بن سفيان هغې ته ويلي و چې جاسوسان ژوندي نيول کيږي تر څو دهغوی څخه د نورو پټو رازونو په هکله پوښتنې ګرويزنې وشي ،او د ډلې نور ملګرې ئې را پيدا کړل شي.

ketabton.com - The Digital Library

هغه خپل ځان تر کنترول لاندې راوست ، او آصفه ئې تر کلکې ځارنې لاندې و نیوله ، هغې دشپې له اړخه ویده کیدل هم پرېښودل ، هغې دموقع اوفرصت نه په کتنې سره د آصفې او دهغې د میړه د خوب دخونې په دړه کې یو کو چنې سورې هم وویست ، د شپې به هغې دهمدې سورې له لارې آصفه کتله ، دوه شپې په پر لپسې توګه هغې همدا وکتل چې بنځه البرق ته شراب ورکوي او خپل ځان په مکمله توګه هغه ته لوڅوي ، دې بنځې به البرق ته د سلطان ایوبي خبرې په داسې شکل سره کولې لکه چې هغه ئې پیر او مرشد وي ، صلیبیانو ته به ئې بدې ردې ویلې ، او هماغه خبرې به ئې کولې چې د سلطان ایوبي په جنګې پلانونو کې به شاملې وې. البرق به هغې ته ویلې چې سلطان څه کول غواړې او څه ډول فکر کوي ؟

دالبرق لمړنۍ بنځې دوه شپې همدا ډرامه کتله ،او دهغوی همدا ډول خبرې اترې ئې تر غوږو کیدې ، دریمه شپه هغې یوه داسې ډرامه جوړه کړه چې د البرق لمړنۍ بنځې ئې په پوره بې صبرۍ سره انتظار کاوه ، آصفې البرق ته شراب ورکول پیل کړه ، او دهغه څخه ئې بلکل حیوان جوړ کړ ، آصفې دواړه پیالې را پورته کړې او په دې خبرې کولو سره ، چې نور راوړم ، دخونې څخه بهر شوه. کله چې هغه بیرته راغله نو وئې کتل چې په پیالو کې شراب همغسې پراته دي ، هغې یوه پیاله البرق ته ورکړه ، او بله ئې په خپله دخولې سره ولګوله ،ددې وروسته هغې ډیر زیات لوڅ حرکتونه وکړل ، او البرق بې سده پریوت ، اصفې کالي واغوستل ، او البرق ته ئې سوکه سوکه اوازونه وکړل ، خو هغه د خبرو وتلې و ، بیا ئې هغه و خوځاوه ،او دهغه د سترګو دخلاصون هڅه ئې وکړه خو دهغه سترګې خلاصې نه شوې. هغې د البرق دشرابو په پیاله کې هغه وخت څه داسې څیز ورګډ کړې و کوم وخت چې هغه بلې خونې ته ولاړه او غږ ئې کړ چې نور راوړم.

آصفې کالې وا غوستل ، دپاسه ئې پرې تور څادر داسې وا چاوه چې د سر نه تر پښو پورې په کې پټه شوه ، شپه نیمائې کیدو ته نژدې وه ، روښنائې ئې مړه کړه. اوبیرون را ووتله ،دآصفې دې کړچار لمړنۍ بنځه سور اور و ګرځوله ، خپل خنجر ئې را واخست ، خپل څادر ئې له ځانه چاپیره کړ ،کله چې د خونې څخه بهر را وتله نو وئې کتل چې اصفه د یوې ملازمې سره پسیږې ، ددې څخه دا معلومه شوه چې دا ملازمه هم هغې له ځانه سره یو ځاې کړې ده. آصفه بهر راووتله ، او ملازمه خپلې خونې ته ولاړه ، لمړنۍ بنځه هم د لوې دروازې څخه بهر راووتله ، هغه ډیره ګړندۍ تلله ، او د آصفې تعقیب ئې کاوه ، هغه د اصفې د قدمونو په غږ پسې روانه وه. هغې غوښتل دا معلومه کړې چې هغه چیرې ځي ، کیداې شي اصفې د هغې د قدمونو اواز اوریدلې وي ، هغه ودریده ، لمړنۍ بنځې په تیاره کې ښه نشواې لیداې ، هغه آصفې ته ور نژدې شوه او هملته و دریده ، یو دبل سره په ناڅاپې توګه د مخ کیدو په اساس لمړنۍ بنځه دا پریکړه و نشوه کولاې چې څه وکړي.

خو بې له ځنډه ئې وپوښتل چې «آصفې چیرې ځې ؟»

لمړنۍ بنځې دا احساس هم نه کړه چې د اصفې د خوندیتوب په خاطر دهغې سره یو ساتونکې په پټه توګه د هغې تر څنګ روان دې .آصفې یو لاس په بل وواهه او د البرق لمړنۍ بنځې ته ئې په خندا کې وویل --« ته

زما ترشا راغلي ئې ، یا بل چېرې روانه ئې ؟» په همدې وخت کې چا دغه لمړنۍ ښځه د متو څخه ونیوله خو هغې په یوه ټکان سره خپل ځان د نیونکی څخه وژغوره ، هغې په منډه خپل خنجر را وویست ، دهغې تر مخه یو سړی ولاړ و ، ښځې پر هغې وار وکړ خو هغه په ځنګ شو ، خو سړي پرې داسې وار وکړ چې دهغه خنجر دښځې په یوه اړخ کې ولګید ، کله چې هغه سړي وکتل چې له دې سره هم خنجر دي نو ځان ئې وروسته کړ. لمړنۍ ښځې په آصفي باندې حمله وکړه او خپل خنجر ئې دهغې د اوږې او غاړې تر منځ ور ننویست ، هغې ښځې په زوره چیغه کړه ، هغه سړي یوځل بیا په دغه لمړنۍ ښځې باندې وار وکړ او دا بله ئې د غورځیدو څخه وژغورله، کله چې لمړنۍ په دویمې باندې بیا وار کاوه نوهغه سړي دهغې ښځې لاس په خپل لاس کې ونیو او پرې نه ښوده چې په آصفي باندې خنجر ور ونبلي.

آصفه پریوتې وه او د البرق لمړنۍ ښځې هم ژور ټپ اخستي و ، چې دتښې څخه تر ګیډې پورې رسیده. هغه سړي اصفه پورته کړه او چېرې ئې یوړه ، د علي بن سفیان دوه جاسوسانو دا ټوله لوبه د یوه پټ ځاېه ننداره کوله ، هغوی په دې نه پوهیدل چې دا دویمه ښځه به څوک وي ، عمر دهغه سړي پسې وروسته وروسته ولاړ چې آصفه ئې له ځانه سره اخستې وه، هغه هماغه ځاې ته ولاړل چېرته به چې پخوا تلل ، عمر دهمغه ځاېه څخه نیغ علي بن سفیان ته د خبر ورکولو له پاره را ستون شو ، آذر ولاړ او دهمدې زخمي ښځې تر څنګ کښیناست ، خو د شا له خوا پرې چا د خنجر درې پر لپسې وارونه وکړل او حمله کونکي دهغې ځاېه خپلې پښې سپکې کړې. آذر هم همملته بې هوشه پریوت ،

مانښام د البرق د لمړنۍ ښځې او د آذر روغتیائي حالت مخ په خرابیدو شول ، جراحانو او ډاکټرانو ډیرې هڅې وکړې خو هغوی ژوندي پاته نه شول ، د البرق ښځې علي بن سفیان ته ویلي و «چې ره خپل خاوند ځارولي شم ، خو د مذهب ،قوم ، او هیواد ځارول نه شم زغملي ،» او هغې دخپل قوم اومذهب په نوم ځان ځار کړ.

دسلطان ایوبي په حکم باندې خادم الدین البرق په زندان کې و لوید ، هغه د ډاډ ورکولو ټولې هڅې و ازمایلې او وئې ویل چې دا جرم ورڅخه په ناپوهۍ کې تر سره شوي ، هغه د هغو جاسوسانو په لاسو کې د لوبې اله ګرځیدلی وه. خو دا څرګنده شوې وه چې هغه دحکومت او فوځ رازونه د شرابو او ښکلې نجلۍ په نشې کې دښمن ته سپارلي دي ، سلطان ایوبي د وژلو جرم ببښلاې شو. د شرابو د څښلو او د ښمن ته د راز ورکولو جرم ئې نه شو ببښلاې؟

په دې ورځ ئې د آصفې څخه کوم بیان وا نه شو خستلاې ، پر هغې د ټپ اغیز دومره نه و لکه د ویرې او خوف اغیز چې پرې و. هغه جاسوسه ښځه وه ، هغې ته د شهزادګیو په بڼه کې د شهزادګانو څخه د راز د اخستلو روزنه ورکړل شوې وه. هغې کله هم دا فکر نه وکړې چې دداسې یوه حال سره به مخ کیږي. هغه ډیره زیاته له دې ویریده ، چې هغه د مسلمانانو بندۍ ده اومسلمانان به ئې ډیره خرابه کړي. هغه ته داو یره هم تر سترګو کیده چې مسلمانان به دهغې د ټپونو علاج و نه کړي ، هغې دخپلې دغه ویرې په هکله هر هغه چاته ویل چې

ketabton.com - The Digital Library

ددې اړخ ته به ورتلل ، هغې به د يوه ويريدلې کوچنې په څېر ژړل ، علي بن سفيان هغه ته ډيره زياته ډاډ ګيرنه ورکړه ، او ورته يې وويل چي له دې سره به همغسې سلوک کيږي لکه د يوې مسلمانې تېپي شوی ښځې سره چي کيږي. خو هغې يو غږ کاوه چي غواړي د سلطان ايوبي سره ووينې ، او د هغې دا غوښتنه تر سلطان ايوبي پورې ور ورسيدله ، سلطان ايوبي ورغې او د هغې پر سر يې لاس کښيښود او ورته يې وويل ، چي نومو ړې ورته په اوسني زخمي حال کې لکه دلور په څير ښکاري.

«ما اوريدلې دي چي سلطان ايوبي د توري نه بلکه د زړه پادشاه دې» آصفې ورته په ژړغوني توګه وويل« دومره ستر پادشاه چي د عيسايانو ټول پادشاهان ئې دماتې ورکولو له پاره سره يو شوی دي ، که يوې مجبورې ښځې ته دوکه ورکوي نو دهغه د شان سره به ښه ښکاره نه شي ،.... دې خلکو ته ووايه چي ماته سمدستي زهر را کړي ، زه په داسې حال کې هيڅ ډول اذيت نه شم زغملای.»

«که ووائي نو زه به هر وخت ستا پوښتنې ته راشم » سلطان ايوبي ورته وويل ، « زه تا ته دوکه هم نه درکوم ، آذيت هم نه درکوم خو ته به هم وعده کوي چي ماته به دوکه نه راکوې، ستا روغتيا نوره هم ښه کيږي ، ډاکټرانو راته ډاډ را کړې چي ستا روغتيائي حالت مخ په ښه کيدو دې،که چېرې تا ته مو اذيت درکولاې نو مونږ به په همدې حال کې په زندان کې ور اچولې وائې. ستا په زخم به مومالګې ور شيندلې ، او تا به په چېغو چېغو سره په خپل جرم باندې اقرار کړې وای او د خپلو ملګرو ، اړوندو کسانو او ډلې څخه به دې پرده پورته کړې واي، خو مونږ د يوې ښځې سره داسې سلوک نه کوو . د البرق ښځه مړه شوی خو مونږ ستا د ژوندي پاته کيدو پوره پوره هڅه کوو.»

«که زه ښه شم نو تاسې به له ماسره څه ډول سلوک وکړئ؟» هغې ترې و پو ښتل ،

« دلته به کوم نارينه تا ته په هغه سترګو و نه وينې چي ته يوه ځوانه اوښکلې ښايسته پيغله ئې » سلطان ايوبي ورته وويلې ،« ته دا انديښنه له زړه څخه و کاږه ، ستا سره به همغسې سلوک کيږي چي اسلامي قانون ئې اجازه راکوي.»

د هغه کور تلاشي هم وشوه چيري به چي آصفه د راپور ورکولو په خاطر ور تلله ، هغه د هيچا کور نه و ، د جاسوسانو د ناستې ځاي و . هملته دننه د آسونو د دريدو ځاي و . دوی هملته پنځه نور کسان هم نيولې و.هغوی پنځو او هغو نورو څلور چي د تعقيب په وخت کې نيول شوی و ټولو په خپل جرم باندې داعتراف کولو څخه ډډه وکړه ، اخر ئې هغوی هغه تا خانې ته يوړه چيرې چي تيرو هم خبرې کولې ، هغه زاړه دا ومنله چي هغه د انجلۍ د يوې داني په څير د البرق په ستونی کې ورځاې کړې وه، او بيائې ټوله هغه ډرامه چي د البرق را نښلولو له پاره ئې لوبولې وه بيان کړه.نورو هم د ډيرو رازونو څخه پردې پورته کړې.او دهغې کور راز ئې هم بربنډ کړ کوم ته چي د ښار خلک په ډېر درنښت ګوري. په دې کور کې ئې ډيرې نجونې ساتلې وې چي دووو موخو د تر لاسه کولو له پاره ئې استعمالولې . اول د ځارکښنۍ له پاره او دويم د

ketabton.com - The Digital Library

مسلمانانو د لوړو کورنيو د ځوانانو د اخلاقو دخرابولو په خاطر ، دا کور د جاسوسانو او تخريب کارانو له پاره لويه هډه وه.

هغي جاسوسانو دا هم وويلي چي دسلطان ايوبي په فوځ کي هغوی خپل خلک ورننويستي دي او همغوی د فوځ ترمنځ د جواري کولو عادت را پيدا کړي دي. هغوی د بيلل شوی قمار په خاطر يو دبل پيسي پټوي او غلاوي کوي ، هغوی په ښارونو کي د ښځه سوو خڅه ډيري فاحشي ښځي خپري کړي دي. دهغوی دنده دا ده چي ځوانان په خپلو لوموکي را ونښلوي او د عياشۍ په لار و ئي روان کړي. د جوارۍ پټ مرکزونه هم پرانستل شوی دي ، دي خلکو دا هم وويل چي همدا اوس هم هغه سوډانيان چي د فوځ خڅه ويستل شوی دي ، د سلطان پر خلاف را پارول کيږي، تر ټولو مهمه خبره دا وه چي هغوی د شپږو داسي لوړ پوړو مسلمانانو نومونه واخستل چي د سلطان ايوبي په حکومت کي ئي ډير مهم ځايونه درلودل، خو دسلطان پر خلاف ئي کار کاوه ،اصفه يوه عيسائي پيغله وه چي اصلي نوم ئي «فليمنګو» و ، هغه په اصل کي يوناني نژاده وه، او هغي ته د دبارلس کالو د عمر را په دي خوا روزنه ورکول کيده. هغي ته د مصريانو ژبه ورزده کړل شوی وه. اود هغي په خير په سلونو نجوني د مسلمانانو سيمو ته دهمدي موخو له پاره په پټه توګه استول شوی دي.

دي ښځي هم څه پټ نه کړل ، پنځلس ورځي وروسته دهغي ټپونه جوړ شوی و. خو کله چي ورته وويل شول چي هغي ته دمرګ سزا ورکول کيږي نو هغي وويل «زه په خوشحالۍ سره دا سزا منم ، ما د صليب مشن پوره کړي دي»---او هغه جلاد ته وروسپارل شوه.

نورو ته لا تر اوسه پوري اړتيا وه ، دهغوی له اړخه په ويل شوو نښو نښانو څونورکسان هم ونيول شول ، چي يو څو ئي مسلمانان هم ول ، هغوی ټولو ته د مرګ سزا واورول شوه، خو البرق ته د سلو لښتو سزا ورکړل شوه مګر هغه و نه شوه زغملاي او هملته ومړ. دهغي کوچنيان د سلطان ايوبي له خوا تر روزني لاندي ونيول شول، هغوی ته ئي ددولتي خزانې څخه خدمت ګاران ورکړل ، هغوی د البرق بچيان نه و بلکې د يوي مجاهدي بچيان و او دهغوی مور په مذهب ، هيواد ، قوم او ولس ځان شهيد کړي و.

*****(۴۱)

ketabton.com - The Digital Library

دخلافت مانۍ یا د بدکارۍ هډه

دخلیفه د معشوقي "اُمّ عراره» تښتول او د خلافت بحران (۵)

د(۱۱۷۱) زیږدیزکال د جون د میاشتې د ګرمۍ سوځنده ورځ وه چې د العاضد خلیفه پیغام وړونکي صلاح الدین ایوبي ته دا خبر راوړ چې خلیفه خپل ځان ته ورغوښتي دي.دې خبر په سلطان ایوبي ښه اغیزو نه کړ او قاصد ته ئي وویل چې « خلیفه ته د سلام او درنښت وروسته ووایه چې که څېرې ډیر اړین کار وي نو زه حاضر یم چې هلته درشم ، خو اوس هیڅ فرصت نه لرم ، هغه ته دا هم ووایه چې هغه دندې چې زما تر مخ د اجراء له پاره پرتې دي ، دهغه تر سره کول د حضور په دربار کې د حاضریدو څخه ډیرې اړینې دي»

قاصد ولاړ او سلطان ایوبي په خپله خونه کې نا قراره اوښت را اوښت . دا د فاطمي خلافت دوران و او په مصر کې ددې خلافت خلیفه العاضد و ، په هغه وخت کې به خلیفه پادشاه ګڼل کیده ، د جمعې د لمانځه په خطبو کې به خطیبانو د خدایج او دهغې د رسول ص وروسته په هر جومات کې د خلیفه نوم اخست. د عیش او عشرت پرته ددې خلکو تر مخ بل کار هم نه و. که چېرې د نور الدین زنګي او سلطان ایوبي په څیر شخصیتونه

ketabton.com - The Digital Library

هلته نه وای، او یا دوی دواړه هم د نورو وزیرانو او امرانو په څیر غوړه مالي او ایمان پلورنکي وای ،نو دهغې وخت خلفاؤ به اسلامي سلطنت لا د پخوا څخه پلورلې وای ، العاضد هم د همداسې خلفاؤ څخه یو و .
کله چې سلطان ایوبي مصر ته د والي په څیر راغې ،نو په همغه لمړیو کې خلیفه ځو ځله هغه خپل ځان ته ور وغوښت ، خو سلطان په دې پو هیده چې خلیفه یواځې په دې خاطر دې هلته ورغواړي چې هغه ته دا په یاد کړي چې سلطان هغه نه ، بلکه پخپله خلیفه دې. هغه د سلطان ایوبي ډیر درنښت کاوه ، هغه به ئې له خپله ځانه سره کښیناوه ، خو دهغې دخبرو لهجه او وینا به امرانه وه. هغه چې کله هم سلطان ایوبي ځانته رابللې پرته له کومې موخې ئې بیرته رخصتاوه. د روم په بحیره کې د صلیبیانو لښکرو ته د ماتي ورکولو او د سوډاني فوځ د بغاوت او پاڅون د ټکولو وروسته به سلطان ایوبي خلیفه ته خپل ورتګ ځنډني کاوه.

سلطان ایوبي به چې کوم شان و شوکت او دبدبه د خلیفه په دربار کې کتله نو دهغه په سینې کې به ئې د اور لمبې را پورته کولې ، د خلیفه په محل کې د زرو او جواهرو داسې یو دریاب و چې د خوراک ښناک لوښې ئې هم په خپلې غیږ کې را نیولې و. د خوراک ښناک څخه علاوه د شرابو صراحې او پیالې هم د زرو ، جواهرو او هیرو څخه جوړې شوې وې.د هغه حرم سراې به تل د ښکلو نجونو څخه ډک و. په دوی کې ګڼ شمیر مراکشي ، مصري ، سوډاني او ترکې نجونو شتون درلود او تر څنګ ئې هلته یو شمیر عیسایې او یهودي نجونې هم ځاې په ځاې شوې وې دا دهغه قوم خلیفه (خلیفة المسلمین) و چې باید ټولې نړۍ ته ئې د الله ج پیغام وررسولې وای ، همدا راز هغه د کفارو د یو ستر جنګې ځواک سره مخ و. د همدې خلیفه یو څو نورو خبرو هم سلطان ایوبي ته د زړه رنځ پیدا کړې و ، په هغو کې یو داوه چې د خلیفه ځانګړې ساتونکې ډله د سوډاني حبشیانو او قبایلو څخه جوړه شوې وه چې دهغوی وفاداري ډیره شکمنه انګیرل کیده. او بل دا چې د خلیفه په دربار کې د سوډان د باغي او شړل شوی فوځ قومندانان او نائب سالاران را ټول او د ځانګړې اهمیت خاوندان ګڼل کیده.

د صلاح الدین ایوبي د لاربنوونې په اساس علي بن سفیان دخلافت په ماڼۍ کې د نوکرانو او نورو کارکونکو په لباس کې خپل استخباراتي وګړي هم ور ننویستې و. ددې تر څنګ هغه د حرم سرای ددوو کارکونکو ښځو باور هم تر لاسه کړې واو هغوی ته ئې اړینې دندې سپارلې وې. دهمدې استخباراتي شبکې د راپورونو په بنسټ خلیفه تر ډیره ځایه د همدې سوډاني قومندانانو تر اغیز لاندې و. په دې وخت کې دخلیفه عمر هم نژدې شپیته یا پنځه شپیته کاله و خو د ښکلو اوښایسته نجونو په محفل کې به خوشحاله اوسیده ، دهغه د همدې کمزورتیا څخه به د صلاح الدین ایوبي مخالفینو ګټه اخسته ، د (۱۱۷۱) زیږدیز کال په دویمه یا دریمه میاشت د خلیفه په حرم سرای کې یوه بله ښکلې اوښایسته نجلۍ هم ور زیاته کړل شوې وه. د حرم استخباراتي شبکو اړوندو ښځینه غړو علي بن سفیان ته خبر ورکړ چې حرم ته دري څلور کسان په عربي ښه کې راغلي واو دغه نجلۍ ئې له ځانه سره راوړې وه ، دهغوی سره زیات شمیر تحفې هم وې، نجلۍ ئې هم د تحفې په څیر دلته راوړې وه چې د ("اُمّ عراره») یا د عراره د مور په نامه ئې یاده کړې ، په هغې کې یو ښه والي دا و چې خلیفه العاضد ئې دخپل جادو تر اغیز لاندې راوستې و ،ډیره هوښیاره ، زیرکه او چالاکه نجلۍ وه.

سلطان ایوبي د خلافت ددې ټولو خرافاتو په هکله پوره مالومات درلود ، خو په حکومت ئې دومره زور نه درلود چې د خلیفه ددې عیاشیو او فساد دپای ته د رسولو پر خلاف کوم قدم پورته کړي ، دده نه مخته هر امیر او والي به د خلیفه تر مخه ټیټیده ، ځکه د مصر خاوره د پاڅونو او بغاوتونو ځمکه ګڼل کیده. هلته خو اسلامي خلافت شتون درلود خو د اسلام بیرغ لاندې را پریوتې و. فوځ به د اسلامي سلطنت و ، خو د محلي حکومتونو ټول امورات به د سوډاني فوځ د سالارانو په لاس کې و، چې دهغوی ټول اړیکې د صلیبیانو سره و ، دا همغوي شوني کړه چې عیسیان او صلیبیان په قاهره او سکندریه کې میشت شي. په هغوی کې جاسوسان هم ول، که څه هم صلاح الدین ایوبي خو سوډاني فوځ په خپله لار روان کړې و مګر لا تر اوسه ئې یو څو جنرالانو شتون درلود او ددوی شتون هر وخت د خطر زنګ واهه ،ځکه هغوی اوس د خلافت په مانۍ کې ډیر زیات اغیز پیدا کړې و.

سلطان ایوبي په دې خاطر د خلافت د عیاشۍ هډې ته لاس نه وروړ چې یو شمیر خلک د خلافت په هکله ډیر احساساتي او یو څه نورئې ډیر سخت ملاتړي ول. په دې ډلو کې د غوره مالو خلکو ډیرکې و ، په دې ډیرکیو کې یو شمیر لوړپوړي چارواکي هم ول چې د مصر د امارت د نیولو په فکر کې ډوب و. خو دا مرتبه یواځې صلاح الدین ایوبي ته ورکړل شوی وه. سلطان ایوبي په دغه حالاتو کې ، چې له یوه اړخه هیواد د جاسوسانو او وطن پلورونکو غدارانو څخه ډک و او د بله اړخه د صلیبیانو د ځوابي یرغل ګواښ هم په خپل ځای شتون درلود، نه غوښتل دغه لوړپوړي او کم پوړي چارواکي ، چې دخلافت په دربار کې پالل شوی و ، د خپل ځان دښمنان و ګرځوي. خو د(۱۱۷۱) زیږدیز کال د جون د میاشتې په یوي سوځونکې ورځ ، کله چې صلاح الدین ایوبي د خلیفه له خوا دربار ته ور وبلل شو او هغه هتله د ورتګ څخه ډه ډه وکړه نو خپل دروازه چې ته ئې وویل چې «علي بن سفیان ، بهاوالدین شدّاد ، عیسی الهکاری او الناصر ماته ډیر ژر را واستوه».

*****(۴۲)

دا څلور واړه د سلطان ایوبي نژدې ملاتړي او باوري مشاورین ول ، سلطان ایوبي هغوی ته وویلي « همدا اوس اوس د خلیفه قاصد راغلي و تر څو زه د هغه د کتلو له پاره هلته ولاړ شم ، خو ما هلته د تللو څخه ډه ډه وکړه ، ماتاسو ددې خبرې څخه د خبرولو او همدا راز ستاسو د مشورو د اخستلو په خاطر دلته را بللي یاست ، او دا باید درته په ډاګه کړم چې زه د جمعې د لمانځه دخطبې څخه د خلیفه نوم لرې کول غواړم.

«دا کار به د وخته ډیر دمخه وي» شدّاد ورته وویلي « خلک خلیفه د خپل پیغمبر په څیر پیژني ، په دې اساس به د خلکو آند زمونږ پر خلاف شي.»

«تر اوسه خوئې خلک د پیغمبر په څیر پیژني ،» سلطان ایوبي ورته وویل « د لږ څه وخت په تیریدو سره به هغه د خداي په څیر هم و مني ، هغه ته د خدایي او پیغمبرۍ مرتبه ورکونکې همدا مونږ پخپله یو چې په خطبې کې ئې نوم د الله ج او پیغمبر ص وروسته یادوو ، څنګه عیسی فقیه ستا انګیرنه څه ډول ده ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«زه همدا ستا نظر تائیدوم ، » عیسی الهکاري فقیه ورته په ځواب کې ووېل « هیڅ مسلمان به په خطبې کې د کوم انسان نوم اخستل و نه زغمي ، او بیاداسې انسان چې په شرابو ، ښځو او هر ډول نورو ګناهونو کې را نغښتې وي. دا ځانته خبره ده چې د پیړیو پیړیو را هیسې خلفاؤ ته د پیغمبرانو مرتبه ورکړل شوې ده. څرنګه چې زه د ښاري او مذهبي امورو دنده په غاړه لرم ، په دې خاطر دا نه شم ویلای، چې د سیاسي او نظامي اړخه به ستا د پریکړې په هکله څه ډول عکس العمل و ښوول شي. »

«عکس العمل به ډیر سخت وي» بهاؤالدین شدّاد ورته ووېل « او زمونږ پر خلاف به وي ، خو ددې سره سره بیا هم زه دا مشوره درکوم چې دې بدعت یا(په دین کې نوښت) ته باید د پای ټکې کښیښول شي. او یا خلیفه په سمه لار روان شي او د ریښتوني مسلمان په حیث د خلکو مخته راشي چې ماته دا کار شوني نه ښکاري»

«زما څخه به ډیر د خلکو په رایه او آند بل څوک ښه وپوهیږي ؟»علي بن سفیان، چې د استخباراتي شبکې رئیس و او په ټول هیواد کې ئې د همدې شبکې جال خپور کړې و ، ورته ووېل « عامو وګړو تر اوسه د خلیفه شکل او صورت هم نه دې کتلې ، هغوی د العاضد نوم نه ، بلکه د سلطان ایوبي نوم پیژني ، زما د اداري د غړو خبر لوڅو ماته خبر را کړې چې ستا د امارت په دوه کلنی دوره کې دخلکو داسې اړتیاوې پوره شوی دي چې دهغوی د پوره کولو په هکله هغوی کله فکر هم نه کاوه. پخوا تر دې په ښارونو کې داسې مطب یا(د بوټو څخه د جوړو شوو دارو ګانو ډاکټر) نه و چې ناروغان ورشي او علاج ئې وکړل شي. د معمولي معمولي ناروغتیاو په پیښیدو سره به خلک د مرګ سره مخکیدل ، اوس سرکاري شفاخانې جوړې شوی دي ،مدرسې او مکتبونه هم پرانستل شوی دي ،د تاجرانو او دوکاندارانو د لوټولو تیرې هم پاې ته رسیدلي دې. جرایم هم را کم شوی ، او اوس خلک خپل شکایتونه او عرایض تاته نیغ په نیغه را رسوي ، ستا د راتګ تر مخه به، خلکو د دولتي مامورینو او عسکري وګړو څخه ویره احساسوله ، اوس ورته تا دهغوی حقوق ور ښوولي دي ،او هغوی هم خپل ځانونه د همدې هیواد او ملت غړې ګڼي ، هغوی ته خو دخلافت له اړخه د ظلم ، تیري او نا انصافۍ پرته نور څه نه و تر سترګو شوی، خو تا ورته عدل ، انصاف او عزت ور وبانښه ، زه په ډاډمن زړه سره ویلاي شم چې قوم به دخلافت پر ځاې د امارت پریکړې و مني.»

« ما به قوم او ولس ته د هغوی عزت او وقار ، یا عدل او انصاف ورکړې وي او یا نه ، »سلطان ایوبي ورته ووېل « اویا به مې هغوی ته دهغوی حقوق ورکړې وي او یا نه ، زه نه پو هیږم ، خو زه نه غواړم چې ولس او قوم ته یو ډیر عبث او بې ګټې تګلاره پریږدم ، زه خپل قوم او ولس ته شرک او کفر پریښول نه غواړم ، په دې خاطر اړینه ده چې په دین کې دا نوښتونه(بدعتونه) ، چې دمذهب برخه ګرځیدلي ، مات او د کثافاتو په ټوکرۍ کې ئې ور و غورځوو. که چیرې همدا رواج ژوندي پاته شي نو دا به هم شوني وي چې سبا بله ورځ زه هم خپل نوم په خطبې کې ور ځاې کړم. د ډیوي څخه ډیوه بلیږي ، خو زه غواړم دا ډیوه، چې د شرک رڼا خپروي، مړه کړم. تاسې پو هیږئ چې دخلافت قصر اوس د بدکارۍ هډه ګرځیدلي ده ،او خلیفه هغه شپه هم په شرابو او د حرم په ښایسته وکې بدمسته و په کومه شپه چې سوډاني فوځ پر مونږ برید کړې و. که چیرې په

ketabton.com - The Digital Library

هغه وخت کې زما چال دناکامۍ سره مخ شوی واې نو د مصر څخه به د اسلام بیرغ د تل له پاره راپرېوتی واې ، هغه وخت چې د الله ج سپاهیان اود حق د لارې مجاهدین شهیدا ن کیدل ، په هغه وخت کې هم خلیفه په شرابو کې بد مسته و . ما د خپلې راسپارل شوې دندې په مطابق او د خلیفه د احکامو په اساس هغه ته ددې خبر ورکولو په خاطر ورغلم ترڅو و پو هیږې چې په سلطنت ئې څه ډول یو ستر توپان راغلې دې ، او زمونږ مجاهد فوځ په کومې بهادرۍ سره د هغې توپان څپې و ځپلې ، خو هغه د مست سندا په څیر سر ښکته کړ او وئې ویل « شاباش—مونږ ډیر خوښ شو ، مونږ به ستا پلارته د ځانګړې قاصد په لاسو د مبارکۍ پیغام او انعامونه ور ولیږو » خو ما ورته وویل چې « اې د مسلمانانو خلیفه !ما خپله دنده تر سره کړې، ما خپله دنده د خپل پلار د خوښۍ په خاطر نه ، بلکه د الله ج او دهغې د رسول ص د خوښۍ په خاطر تر سره کړې ده.»

هغه عمر تیرې خلیفه وویل « صلاح الدینه ! ته تر اوسه کوچنې ئې ،خو کار دې د ستر خلکو تر سره کړې دې......»

هغه له ماسره داسې خبرې وکړې لکه زه ئې چې غلام او د خپل حکم تابع ګڼلې وم ، دا بې دینه انسان د مسلمانانو د خزانې له پاره د سپین فیل په څیر ګرځیدلې دې ،» په همدې وخت کې سلطان ایوبې یو لیک را وویست او ټولو خلکو ته ئې ور وښود او وئې ویل « شیږ اوه ورځې کیږې چې سلطان زنګې ماته د اپیغام را استولې دې او لیکلې ئې دې چې خلافت په درې برخو ویشل شوی دې د بغداد د مرکزې خلاف اغیز په خپلو دوارو لاس لاندې خلفاؤ باندې له منځه تللې دې ، ته دې ته متوجه اوسه چې د مصر خلیفه خپلواکه حاکم و نه ګرځې ، هغه د سوډانیانو او صلیبیانو سره هم د خپلې واکمنۍ په خاطر د سازشونو څخه دریغ نه کوې. زه اوس په همدې فکر کې یم چې خلافت یواځې په بغداد کې پاته شې او دا نور لاس لاندې خلفاء له منځه ولاړ شې ، خو زه ویریږم چې دې خلکو به زمونږ پر خلاف سازشونه کړې وې که چیرې تاسې د مصر دخلیفه پادشاهې د هغې په همغه حرم کې سره را و نغاړئ ، نو زه به تاسې ته فوځې او مالې کومک درکړم. په دې لاره کې محتاط قدم اخستلو ته اړتیا ده ،ځکه چې دمصر کورنې حالات کړکیچن دې ، په مصر کې به یو پاڅون بل هم کیږې ، په دې اساس سوډانیان د کلکې څارنې لاندې و ساتئ ،»

سلطان ایوبې لیک ولوست ،او وئې ویل « په دې کې هیڅ شک نه شته چې خلافت اوس پخپله سپین فیل ګرځیدلې دې. ایا تاسې نه وینئ ؟،کله چې خلیفه العاضد د تفریح او سیل په خاطر بیرون را وځې نو تر نیمائې زیات فوځ دهغې د خوندې ساتنې په خاطر هرې لورې ته خپریږې ؟ خلک مجبورول کیږې چې د خلیفه تر مخه قالینې او ښایسته ځادرونه خپاره او هوار کړې ،د خلیفه ساتونکې ډله د خلیفه تر مخه خلکو ته اخطارونه ورکوې او محبوروې ئې ،ترڅو دهغوی ځوانې ښځې اوښایسته نجونې په خلیفه باندې د ګُلونو پاڼې و شیندې، دهغې په دغسې دورو باندې د ولس او قوم امانتونه او خزانې داسې شیندل کیږې چې بیا د اسلامې سلطنت د دفاع او پراختیا له پاره او د قوم او ولس د نیکبختۍ او هوسائې له پاره هیڅ نه پاته کیږې. ددې ترڅنګ مونږ باید په دې اړخ هم غور وکړو او مصرې خلکو ته ، او همدا راز ددې ځای اوسیدونکو عیسایانو او نورو غیر مسلمانو ډلو ټپلو ته دا ثابت کړو چې اسلام د شهنشاهیت مذهب نه دې،

ketabton.com - The Digital Library

دا دعربو د دښتو ، څرونکو ، دهقانانو او .....ريښتونو پاکو خلکو مذهب دي او دا مذهب انسان ته د انسانيت هغه درجه ورکوي چي اللهؑ ته ډيره ارزښتناکه ده»

«دا هم شوني ده چي د خليفه پرخلاف قدم پورته کول به ستا پر خلاف ددي بهتان له پاره لار پرانځي چي ته غواړي د خليفه پر ځاي پخپله حاکم و ګرځي.» شدّاد ورته وويل « تل د ريښتيا مخالفت شوی او کيږي» سلطان ايوبي ورته وويل « نن د درواغو او باطل ريښې په دي خاطر کلکي دي چي د مخالفت او مخالفانه کړنو څخه خلک ويريږي او د ريښتيا ويل ئې پری ايښې دي ، د حق او ريښتيا اواز په سينو کي پټ پاته شوي دي ،د شاهانه دور او شهنشاهيّت غلط کړنچار د خلکو په زړونو کي هغه وقار او عزت ته د پاي ټکي ايښې دي چي د قوم او ولس له پاره د امتياز نښه ګڼل کيده. عوام ورځ ساتل کيږي اوپر هغوی باندي په زور سره خپله حکمراني چلول او هغوی د غلامۍ په ځنځيرونو کي تړل کيږي په داسي حال کي چي زمونږ رسول اکرم ص د غلامۍ ځنځيرونه لا د پخوا څخه ټوټي ټوټي کړي دي. زمونږ پادشاهانو قوم او ولس د ذلت او خوارۍ هغي کندي ته وړي چي دغه پادشاهان د خپلو عياشيو په خاطر د صليبيانو سره دوستانه اړيکي پالي ، دهغوی څخه نقدي کومکونه غواړي او صليبيان سوکه سوکه په اسلامي سلطنت باندي تسلط پيدا کوي...... شدّاده ! تا د مخالفت خبره وکړه ، خو مونږ ته د مخالفت څخه ويره نه ده په کار.»

«ډير دروند او محترم اميره !» د سلطان ايوبي نائب سالار الناصر ورته وويل « مونږ د مخالفت څخه ويره نه لرو ، تاسي مونږ د جنګ په ډګر کي ازميښت کړي يو ، مونږ په هغه وخت کي هم نه يو ويريدلي چي د سختي محاصري په حال کي هم ددښمن په خلاف جنګيدلو ،مونږ د لوږي او تندي په حال کي هم جنګيدلي يو ، مونږ د صليبيانو توپان په همغه وخت کي هم په شا تمبولي و چي زمونږ شميره ډيره کمه وه ، خو زه تا ته همستا يوه خبره يادول غواړم ، تا يو ځل ويلي و ، چي که چيري يرغل او بريد د بهر څخه وي مونږ کولاي شو هغه د لږ شمير مجاهدينو په واسطه هم په شا و تمبوو ،خو هغه بريد او يرغل چي د کور دننه را پيدا کيږي او حمله کونکي د خپلي کورنۍ او قوم وګړي وي نو مونږ يو ځل فکر کوو او حيران پاته کيږو او له ځانه سره وايو : چي ای ذوالجلال و الاکرام ربه ! دا څه پيښږ شول، درونده اميره ! کله چي د يوه هيواد حاکم په خپله دهغه هيواد دښمن و ګرځي نو ستا توره به ستا د توري په پوخ کي تړپيږي خو د بيرون را ويستلو جوګه به نه وي.»

«الناصره ! تا ښه خبره وکړه» سلطان ايوبي ورته وويل «زما توره همدا اوس هم په تيکي کي تړپيږي ، دا نه غواړي د خپلو حکامو په مقابل کي بيرون را ووځي ، زما په زړه کي تل د خپلو حاکمانو له پاره درښښت شتون لري.د يوه هيواد حکمران د هغه هيواد د عزت او وقار نښه ګڼل کيږي ، خو تاسي ټول فکر و کړئ چي زمونږ په حکمرانانو کي څومره عزت او څومره وقار پاته شوي دي ، زه يوائي د خليفه العاضد په هکله نه ګړيږم ، دعلی بن سفيان څخه و پوښتئ ، دهغي شبکه په موصل ، حلب ، دمشق ، مکه او مدينه منوره کي فعاله ده او کوم خبرونه او را پورونه چي هغوی راوړي هغه ددي ګواهي ورکوي چي دخلافت د عياشۍ او

ketabton.com - The Digital Library

تعیش پالنې په اساس ، هر چېرې چې کوم امیر یا حاکم شتون لري ، هغه د همغه ځاې خپل واکې حاکم ګرځیدلی دې ، اسلامي سلطنت په ټوټو ټوټو ویشل شوې دې ، د خلافت مرکز دومره کمزوري شوې دې چې دهغې له مخې امران او حاکمان د خپلو ذاتي سیاستونو په لوبو کې را نغښتي دي ، زه ددې ټولو ګواښونو څخه بې خبره نه یم ،او دا هم را ته ثرګنده ده چې کله هم مونږ د قوم او ولس دا خوره وره شیرازه بیرته را یوځای کوو نو دا به نوره هم د خپریدو هڅه کوي ،زمونږ تر مخ به د ستونزو غرونه و دریږي ، خو زه ویره نه لرم ، او زه دا شونې ګڼم چې تاسې به هم دداسې حالاتو څخه و نه ویریږئ ، زه به ستاسو د مشورو احترام کوم ، خو زه به د خلیفه په بلنه هغه وخت هلته ورځم چې کوم اړین کار شتون ولري ، خو په اوسني وخت کې زه د خطبې څخه د خلیفه نوم او یاد باسم.»

ټولو د سلطان ایوبي ددې کار ملاتړ او تائید وکړ ، او هغه ته ئې دخپله اړخه ډیوره بسپنې او هر ډول ځان ځارنې په ورکولو سره ډاډ ورکړ.

په دغه وخت کې خلیفه العاضد په یوه ځانګړې خونه کې ناست و چې قاصد ورته وویل چې صلاح الدین ایوبي ورته ویلي چې که چېرې کوم اړین او ضروري کار وي نو زه را تلای شم او که نه زه پخپله ډیر مشغول یم. خلیفه د قهره سور اور وګرځید ، هغه قاصد ته وویل چې رجب راته را ولیږه، رجب د خلیفه د ساتونکې ډلې قومندان و .د نائب سالار رتبه ئې درلوده او د مصر د فوځ لوړ پوړې چارواکې و، هغه ته ئې د خلیفه د ساتونکو د ډلې قومنداني ور سپارلې وه. هغه د خلیفه د ساتونکو په ډله کې په ګوتو را ټول کړې سوډانیان اخستې وو، هغه د سلطان ایوبي د مخالفینو څخه او د خلیفه د غوړه مالو څخه یوه تکړه چارواکې و.

په دغه وخت کې چې قاصد د صلاح الدین ایوبي ځواب خلیفه ته وراندې کاوه نو د خلیفه په ځانګړې خونه کې "اُمّ عراره» هم ناسته وه ، هغې خلیفه ته وویلې «صلاح الدین ایوبي ستا نوکر دې –تا هغه دومره و نازاوه چې اوس دې په سر را خیژي ، ولې هغه دکاره نه ګوښه کوې ؟ او یا ولې کوم سپاهي نه وراستوې چې لاس تړلې ئې ستا دربار ته راولي ؟»

«په دې خاطر چې دداسې کار کولو پایلې به ډیرې ښې نه وي ،» خلیفه د قهر او غُصّې نه په ډک اواز سره وویل.«دهغه د لاس لاندې یو ځواکمن فوځ دې ، شونې ده چې هغه به زما پر خلاف فوځ په کار واچوي.» په همدې وخت کې رجب را ننوت ، هغه ښکته شو او فرشې سلام ئې وکړ. العاضد ورته د قهره په لړزیدلي اواز وویل ، « زه د همغه لمریو څخه په دې پو هیدم ، چې دا کمبخته خپل سرې او سرکښه انسان دې ،... دا صلاح الدین ایوبي یادوم.....ما هغه را بللې و نو هغه د را تللو څخه په دې خاطر ډډه کړې چې که چېرې کو م ضروري او اړین کاروي نو را ځم او که نه ستا هلته درغوښتل ماته کومه مانا نه لري ، ځکه زما تر مخه ډیره کارونه دي چې باید تر سره ئې کړم.»

په غُصّې غُصّې سره په خبرو کولو کې د هغې ټوخې را وپارید او په خپل زړه ئې لاس کیښود ، رنګ ئې ژیړ شو ، او په یوه ډیر کمزوري اواز ئې وویل « هغه بدبخته ته دا احساس هم نشته ، چې زه یو رنځور انسان یم ،

ketabton.com - The Digital Library

زما زړه به یوه ورځ ما له منځه یوسي ، زما له پاره غُصّه کیدل زیانمن دي ، ما د خپلې روغتیا غم شپیلی، او هغه ته خپل کارونه مهم دي.»

«تا هغه د څه له پاره را بللې و ؟» رجب ترې و پو ښتل --«ماته حکم وکړئ» ما هغه په دې خاطر رابللې و چې هغه ته دا احساس را پیدا شي چې دهغې پر سر یو حاکم هم شته» خلیفه په داسې حال کې چې په خپل زړه ئې لاس ایښی و په لړزیدلې اواز وویل « همدا تا راته ویلي و چې صلاح الدین خپل واکه او خپل سرې شوې دې ، زه هغه بیا بیا دلته را بولم او هغه ته حکم کوم تر څو هغه خپلې پښې لاندې کیږدي ، دا اړینه نه ده چې دکوم ضروري کار په خاطر دې هغه زه دلته را وبولم»

«اُمّ عراره» د شرابو پیاله د خلیفه په شونډو کیښوله او ورته ئې وویل --«سل ځله مې درته ویلي چې په غُصّه کیږه مه ، ستا د زړه او اعصابو له پاره غُصّه زیانمنه ده .» هغې د یوه طلاې دبلې څخه نسواري رنګ څه سفوف را وویستل او د خلیفه په خوله کې ئې وروا چول او د اوبو ګیلاس ئې ور په خوله کړ. خلیفه دهغې په خورو ورو وریښمینو زلفو باندې لاس را ښکود او ورته ئې وویلې --«که ته نه وائې نو خداې خبر چې زما به څه حال و ، دهر چا سترګې زما په شتمنۍ او رتبې نښتې دي ، زما یوه ښځه هم داسې نه شته چې زما سره ځانګړې مینه ولري ، یوازې ته زما له پاره اسماني فرښته ئې.» هغه نجلۍ نوره هم له ځانه سره را نژدې کړه او خپل لاسونه ئې د هغې د ملا څخه را تاو کړل.

«ای د مسلمانانو خلیفه !» رجب ورته وویل -«ته ډیر نرم زړه او نیک خویه انسان ئې ، همدا لامل دې چې سلطان ایوبي ستا تر مخه داسې ناز کوي. دا به ستا له یاده وتلي وي چې هغه د عربي نسل څخه نه دې ، هغه ستا د نسل څخه هم نه دې ، هغه په ختّه کُرد دې. زه حیران یم چې هغه ته دومره لویه رتبه چا ورکړې ده ؟که په هغه کې کوم کمال وي نو هغه دادې چې هغه ښه عسکر دې ،د جنګ د ډګر استاد دې. هم په جنګ پوهیږي او هم په جنګولو . خو دا صفت دومره مهم نه دې چې هغه ته دې د مصر امارت ور وسپارل شي.....
هغه د سوډان دومره ستر او دومره تجربه لرونکې فوځ داسې ژر له منځه یوړ لکه یو کوچنی چې یوه د لوبو اله ماتوي ، تاسې لږ څه فکر وکړئ، چې هغه وخت چې دلته د سوډاني اوسیدونکو یو ځواکمن فوځ و ، د ناجي او اوروش په څیر سالاران ئې درلودل ، نو خلکو ستا د سپیو ترمخ هم سجدې کولې. د سوډاني لښکرو سالاران به ستا په دهلیزنو کې ولاړ ول ، خو اوس خبره دې ځای ته را ورسیده چې ته خپل یو لاس لاندې کس را بولې نو هغه ستاسې مخ ته د راتلو څخه ډډه کوي.»

«رجبه !» خلیفه په ناڅاپي توګه وغورید او وئې ویل --«ته یو مجرم ئې !»

د رجب رنګ تک ژیړ شو ، "اُمّ عراره» هم په یوه ټکان سره د خلیفه څخه ځان بیل کړ. خو العاضد یو ځل بیا هغه د مړونده و نیوله او دخپله ځانه سره ئې را نژدې کړه او ورته ئې په ډیره مینه وویل--« ایا ما تاسې و ویرولئ ؟ ما غوښتل رجب ته دا ووایم چې هغه ماته اوس ددوه کاله د تیریدو وروسته دا وائې چې زمونږ پخواني فوځ او د هغې سالاران نیک خلک وو ، او دصلاح الدین ایوبي پر لاسو جوړ شوي فوځ دخلافت له

ketabton.com - The Digital Library

پاره ښه شګون نه لري، څنګه رجبه ! ایا داسې نه ده ؟ ته په دې خبره د پخوا څخه پوهیدې ؟ ولې اوس چپ ئې ؟اوس چې د مصر امیر خپلې رېښې ټینګې کړې دي ماته وائې چې هغه د خلافت باغې او سرکښه دې ؟»

«زه د حضور د قهر او غضب نه امان غواړم» رجب په ویریدلې اواز سره وویل --« سلطان ایوبې د بغداد د خلافت له اړخه ټاکل شوې و ، او دا کار به هم ستاسې په مشوره تر سره شوې وې. زه د خلافت د ټاکنې پر خلاف د خبرو کولو جرأت نه لرم. خو نن د مصر د امیر خپل سرۍ او ستاسې په روغتیا مې د هغې د اغیز له مخې مجبوراً خپله خوله پرانسته ، زه د ډیره وخته را هیسې دا وینم چې صلاح الدین ایوبې څو ځله د حضور د امر نه سرغړونه کړې ده او دا زما دنده ده چې زه تا له خطرونو او ګواښونو څخه خبر او دهغوی د پایلو څخه دې خوندې و ساتم.»

په دې وخت کې "اُمّ عراره» د خلیفه د مخ سره خپل مخ ور یوځای کړې و او دهغه په ګوتو کې ئې خپلې ګوتې ور ننویستې وې او د کوچنیانو په څیر ئې ورسره لوبې کولې ، یو نا څاپه ئې د خلیفه د مخ په غومبرې باندې لاس کیښود او ترې وئې پوښتل چې « ایاطبیعت دې لږ څه را ښه شوې دې ؟»

خلیفه هم د هغې د زنې لاندې لاس کړ او ورته ئې وویل چې --« دوایې دومره اغیز نه وکړې لکه څومره چې ستا مینې او محبت پرما و کړ. تاته الله ج هغسې ښایست او جذبه در کړې چې زما د هر رګ له پاره اکسیر دې» هغه د اُمّ عراره سر په خپلې سینې باندې کیښود او ورته ئې وویل -«د قیامت په ورځ چې ما جنت ته لیږدوي ،نوزه به خدای ته وو وایم چې زه بله حوره نه غواړم ماته یواځې "اُمّ عراره» را کړه.»

«"اُمّ عراره» یواځې ښایسته نه ده » رجب ورته وویل -« بلکه ډیره هو ښیاره او ذهینه هم ده ، د حضور حرم سرای د سازشونو مرکز ګرځیدلې دې خو دهغې په را تللو سره ټول را ولکه شوی دې، اوس هیڅوک دا جرأت نه شي کولای چې کومه ښځه د کومې ښځې پر خلاف او یا د خلافت د مانۍ کوم کارکونکې څه خرابې را پیدا کړي.»

رجب د صلاح الدین ایوبې په هکله خبرې کولې ، "اُمّ عراره» ورته وویلې « ددې خبرې په غور سره واوره او صلاح الدین ایوبې ته درنه او درناکه سزا ورکړه.»

« تا څه ویل رجبه ؟» خلیفه متوجه شو او وئې وپو ښتل.

« ما غوښتل عرض کړم چې ما ددې ویرې څخه خپله ژبه بنده کړې وه چې تاسې ته به د مصر د امیر پر خلاف کومه خبره کول د زغم وړ نه وي» -رجب ورته وویل --« شونې ده چې صلاح الدین ایوبې به یو وړ سالار وي»

« زه د هغې په همدې صفت ډیر خوښ یم چې هغه د جنګ او جګړې په ډګر کې د اسلام بیرغ راپریوتو ته نه پریږدي ، » خلیفه ورته وویل --« مونږ د سلطان ایوبې په څیر سالارانو ته اړتیا لرو ، تر څو د اسلامي سلطنت وقار او عزت د جنګ او جګړې په ډګر کې هسک و ساتي ،»

ketabton.com - The Digital Library

«زه د خپلې سپين سترګۍ او بې ادبۍ په هکله بښنه غواړم ، د قدر وړ درونده خليفه !»--رجب ورته وويل -- « مونږ د جنګ په ډګر کې خلافت نه يو ازميښت کړې. زه د صلاح الدين ايوبي په هکله ددې خبرې کولو جرأت کوم چې هغه د اسلامي خلافت د وقار او عزت له پاره نه بلکه د خپل وقار او عزت له پاره جنګيږي ، تاسې د فوځ د سالار څخه نيولې تر يو عام سپاهي پورې و پوښتۍ ، صلاح الدين ايوبي هغوی ته همدا درس ورکوي چې هغوی دې د داسې اسلامي خلافت د قيام له پاره ځانونه ځار کړي چې په پولو کې را نغښتې نه وي ، په ډاګه ده چې هغه د همداسې يو سلطنت خوبويني چې پخپله ئې پادشاه وي ، نورالدين زنګي هم دهغه ملاتړ کوي ، هغه د صلاح الدين ايوبي د ملاتړ په خاطر دوه زره سواره اود همدومره پياده عسکر و لښکر را استولې دې ، ايا هغه دا فوځ د بغداد د خليفه په اجازې سره را استولې دې ؟ او ايا د خلافت کوم نماينده په دې هکله دمشورو په خاطر ستاسې حضور ته راغلې دې ؟ له تاسې ئې دا پو ښتلې چې په مصر کې ددومره اندازې فوځ اړتيا شته او که نه؟ هر څه چې و شول د خلافت نه پورته وشول.»

«ته صحيح خبره کوې رجبه !» خليفه ورته وويل --« له ماڅخه په دې اړوند هيڅ پوښتنه نه ده شوی ، او ما ته اوس دا فکر را پيدا شوی چې د هغې اړخه راغلې دومره ستر فوځي کومک تر اوسه پورې ولې بيرته نه دې ورليږل شوی.»

«بيرته په دې خاطر نه دې ور ليږل شوی چې دا کومک په مصر باندې د خپل تسلط د ټينګښت په خاطر را ليږل شوی و او دهمدې موخې د تر سره کولو له پاره همدلته ساتل شوی دې.»--رجب ورته وويل --« هغوی ئې د مصر د پخواني فوځ سپاهيان او عسکر په دهقانۍ اود کرکيلې په دندو د مشغولولو په خاطر دلته ستانه کړي دې. ناجي ، اوروش ، کاکيش ، عبديزدان ، ابی آوز او ددوی په څير اته کسه نور سالاران چيرې ولاړل ؟ په دې هکله به حضور کله هم فکر نه وي کړې. هغوی ټول د صلاح الدين ايوبي په لاسو په پټه توګه دخاورو لاندې کړل شول دهغوی ګناه داوه چې هغوی د صلاح الدين ايوبي څخه ډير زيرکه سالاران ول، ددې وژلو ګناه د چا په غاړه ده ؟صلاح الدين ايوبي د حاکمانو په غوندې کې ويلي و چې د مصر خليفه هغوی ټولو ته د غدارۍ او سرکشۍ د جرم په اساس د مرګ سزا ورکړې ده.»

«دروغ، دروغ» خليفه د قهر څخه را و خوټيد او وئې ويل -« دا ټول سپين دروغ دي ، ماته صلاح الدين ايوبي ويلي و چې دا ټول غداران دي ، ما هغه ته ويلي و چې ګواهان پرې را وړه او محکمې ته ئې را کش کړه.» هغه د محکمې پرته دا پريکړه پخپله کړې چې د خلافت د مهر نه پرته بيکاره ګڼل کيږي.»-- رجب ورته وويلي « دهغوی بدقسمته سالارانو جرم دا و چې هغوی د صليبي پادشاه سره اړيکې ټينګې کړي وو ، دهغوی موخې څه نوری وې ، او هغه دا چې د صليبيانو سره اړيکې ټينګې کړې او د خبرو اترو له لارې د جنګ او جدل مخه و نيسي، او مونږ دخپل هيواد اوهيوادوالو د سکون ، ارامۍ او سوکالۍ په لور توجه وکولای شو . که څه هم تاته به دا د منلو وړ نه وي خو حقيقت دادې چې صليبيان مونږ خپل دښمنان نه ګڼي ، هغوی په دې خاطر زمونږ پر خلاف جنګي ځواک تيار ساتي چې د نور الدين زنګي او شيرکوه په څير د« بنسټ پالو» مسلمانانو څخه د حملې او يرغل ويره لري ، شيرکوه و مړ خو خپل ځاې ئې صلاح الدين ايوبي ته پريښود ، سلطان

ketabton.com - The Digital Library

ايوبي د شيرکوه روزل شوی سړي دي ، هغه خپل ټول عمر د عيسائي قوم پر خلاف په جګړو کي تير کړي او په دې تر تيب ئې د اسلام دښمنان نور هم زيات کړل،که چېرې د صلاح الدين ايوبي پرځاې بل کوم څوک د مصر د حاکم په څير ټاکل شوې واې ، نو نن به عيسائي پادشاهان ستا دربار ته د ميلمنو او دوستانو په څير را تللاې ، نه به وژل او داړه ماري وه او نه به دومره ستر ستر سالاران وژل کيدل او نه به نوم ورکي ښخيدل»

«مګر رجبه !» خليفه ورته وويل -«صليبيانو خو د روم په بحيره کی په اسلامي لښکر يرغل کړې و؟»

« صلاح الدين داسي حالات را پيداکړي و چي صليبيان دخپلي دفاع په خاطر مجبور شول په حملي کي لمړيتوب وکړي ،» --رجب ورته وويل -«صلاح الدين ايوبي ته مالومه وه چي د صليبيانو له اړخه حمله کيدونکې ده ځکه چي دحملي له پاره حالات همغي راپيدا کړي و په دې خاطر هغه د حملي د مخنيوي او دفاع له پاره ځان له مخکي چمتو کړي و ، دا انسان خو فرښته نه ده چي په غيبو به پوهيده ، هغه داسي يو چال و چلاوه ، چي دهغي په لوبيدو سره په زرګونو کوچنيان يتيمان شول اوپه زرګونو ښځي کونډې کړل شوې ، دهغي په دغه ظالمانه کار باندې تاسې هغه ته زما تر مخه شاباسي ورکړ او ستاينه ئې مو وکړه، بيا هغه هغه سوډاني فوځ چي ستاسي وفادار و د جنګي تمريناتو په بهانه د شپې له خوا بهر وويست او په تياره کي ئې پرې د خپل فوځ له اړخه عمليات پيل کړل او دا ئې خپره کړه چي د ناجي فوځ بغاوت اوپاڅون کړي و. دهغه په دې کار هم تا دهغه ستاينه وکړه او شاباسي دې ورکړ. تاسي دومره نرم زړه او مخلص ياست چي تاسي دهغه چال او دوکه درک نه کړاې شوه.»

په دې وخت کي "اُمّ عراره» چي دعربو د ښايست يوه نمونه وه د خليفه العاضد سره « په ډېره معصومانه توګه » د فحش داسي حرکات پيل کړل چي په العاضد ئې د شرابو نشه نوره هم ورزياته کړه. دهغه ذهني خرنګوالي او څنګه والي دهغي نجلۍ په لاسو کي و – درجب خبرو او دليلونو دهغه په زړه باندې پوره اغيز کړي و ، خو دهغه په زړه کي يوائې او يوائې "اُمّ عراره» وه ، هغه د رجب خبرې هسې په ضمني توګه اوريدلي ، رجب په صلاح الدين ايوبي باندې ډير شرمناکه وار وکړ. هغه و ويلي « صلاح الدين ايوبي په يوې بلې دوکي او غولوني باندې لاس پورې کړي ، هغه اوس هره ځوانه او ښايسته نجلۍ چي ووينې د لاسو ئې نيسي او ابرو ئې تويوي، او بيا د يو څو ورځو عيش او عشرت وروسته ئې په دې خاطر له منځه وړي چي دا جاسوسه ده. عيسايانو پر خلاف په ولس کي د کرکي دپيداکيدو په خاطر ، هغه په فوځ او عوامو کي دا مشهوره کړې چي صليبيان خپلي نجوني مصر ته د ښارکښۍ له پاره را استوي، ددې نه علاوه هغوی زمونږ ولس ته بدکاره او فاحشي ښځي هم را استوي تر څو د قوم د ځوان ګُول اخلاق پرې خراب کړي ، زه د همدې هيواد اوسيدونکې يم. څومره قحبه ځاېونه چي دلته شته د ټولو ښځينه لوبغاړې مصرې او سوډاني ښځې دي، که چېرې کومه عيسائي ښځه په کي هم وي نو هغه د چا جاسوسه نه بلکه يو بدکاره ښځه ده.»

«ماته دحرم سراې درې ځلورو نجونو وويلي چي صلاح الدين ايوبي هغوی خپل کورته ورغوښتي وی او هلته ئې د هغوی عزت توي کړې دي.» "اُمّ عراره» ورته وويل.

ketabton.com - The Digital Library

خلیفه د قهره تک سور شو او وئې ویل --«زما د حرم سراې نجونې ؟ تا ماته دا خبره ولې مخکې نه کوله ؟»

«په دې خاطر چې ته رنځور ئې ، او دا ډول خبرونه ستا د صحت له پاره ښه اغیز نه لري ،» اُمّ عراره ورته وویل --« اوس هم دا خبره زما دخولې څخه بې ارادې را ووتله ، ما دا سې انتظام کړې دې چې اوس هیڅ نجلۍ د چا په وربللو د اجازې پرته نشي وتلاى»

«زه به هغه همدا اوس را و غواړم او په دُرّو به ئې ووهم» خلیفه ورته وویلې -« زه به بدله اخلم»

«د بدلې د اخستلو ډېرې لارې نورې هم شته» رجب ورته وویلې ،--« په اوسنې وخت کې خلک د صلاح الدین ایوبي ملاتړې دي ، هسې نه چې په داسې قدم پورته کولو سره هغوی ستا خلاف راپاڅیږي.»

«نو ایا زه خپل دا توهین او سپکاوې و زغمم؟» خلیفه ورته وویل.

« نه ! دروند خلیفه !» رجب ورته وویل « که چیرې ته ماته اجازه راکړې او زما ملاتړ وکړې نو زه به صلاح الدین ایوبي د اسې له منځه یوسم لکه څنګه چې هغه د مصر پخوانې فوځ له منځه یوړ او د هغې سالاران ئې یو په بل پسې ورک کړل.»

«ته به په څه ډول دا کار وکړاى شې ؟» خلیفه ترې و پوښتل.

«حشیشین به دا پلان مخته بوځي» رجب ورته وویل « خو هغوی ډیرې زیاتې پیسې غواړي»

«څومره پیسې چې هغوی غواړي هغه به زه درکړم» خلیفه ورته وویل « ته خپل پلان مخته یوسه»

*****(۴۳)

دوه ورځې وروسته د جمعې ورځ راتله ، د قاهرې دمرکزي جومات خطیب ته « عیسى الهکاري فقیه» ویلې و چې په خطبې کې دې د خلیفه نوم نه اخلې. دا خطیب د ترک د نسل څخه و چې په تاریخ کې ئې پوره نوم نه دې را خستل شوى خو د امیر العالم په نامه ئې شهرت موندلې و ، دهغه وخت داسې لیکل شوى ثبوت هم ترلاسه شوى چې دهغې له مخې خطیب امیر العالم پخپله هم څو څله ددې بدعت د له منځه وړلو له پاره خپله اراده ښوولې وه ، او دا د همدې د هڅو پایلې وې چې د خلیفه نوم د خطبې څخه لرې کړل شو . یوبل روایت دا هم دې چې صلاح الدین ایوبي ته پخپله همدې امیر العالم سلا ورکړې وه چې ددې بدعت د له منځه وړلو له پاره دې حکم وکړي. خو د پیښنو لیکونکې ددې ټول کار تاج د عیسى الهکاري فقیه په سر ږدي خو شونې ده چې ددې پلان په هکله عیسى الهکاري فقیه او امیرالعالم دواړو کار کړې وي خو د صلاح الدین ایوبي د ویناو څخه چې کوم شواهد ترلاسه کیږي نو دا ډاګیزه کوي چې دا زړه ور قدم صلاح الدین ایوبي پخپله پورته کړې و. په هر حال په دې کې هیڅ شک نه شته چې په هغه وخت کې ریښتوني مسلمانانو شتون درلود.

ketabton.com - The Digital Library

خطیب امیر العالم د جمعې د ورځې په خطبې کې د خلیفه نوم وانه خست ، صلاح الدین ایوبي هم د لمانځه په منځنیو صفونو کې ناست و ، علي بن سفیان ترې لرې په یوه بل صف کې ځاي نیولې و ، د سلطان ایوبي نور باوري ملګري او سلاکاران په خلکو کې خواره واره ناست و تر څو دهغوی عکس العمل په خپلو سترګو ووینې. دعلي بن سفیان د شبکې د غړو ډیر شمیر هم دلته په لمانځه کې موجود ول، د خلیفه نوم دخطبې څخه لرې کول یو درونډ کار نه بلکه د خلافت د احکامو په مطابق ډیر درونډ جرم ګڼل کیده ، اوس نو دا جرم تر سره شوې و ، د لمانځه په وخت کې چې د مشرانو او لوړ پوړو چارواکو له ډلې څخه ثوک په جومات کې نه و نو هغه یوازې او یوازې خلیفه العاضد و.

دلمانځه وروسته سلطان ایوبي پورته شو ، خطیب ته ورغې ، دهغه سره ئې په لاس روغبړ وکړ او دهغه چینه ئې ماچ کړه او ورته ئې وویل « الله ج دې ستا مل او ملاتړې وي ،» خطیب امیر العالم په ځواب کې ورته وویل « ددې حکم په ورکولو سره تا په جنت کې ځانته ځاي جوړ کړ» دبیرته تللو په وخت کې سلطان ایوبي د څو قدمه اختسلو وروسته بیرته و درید ، او د خطیب لور ته ولاړ او ورته ئې وویل « که چېرې ته خلیفه ځانته و بللې ، نو هغه ته د ورتللو پر ځاي زما لورې ته راشه ، زه به له تاسره یو ځاي ولاړ شم.»

«که چېرې امیر ئې سپین سترګی و نه ګڼي» امیرالعالم ورته وویل « نو عرض کوم چې د باطل او شرک پرخلاف عمل کول او د حق وینا که چېرې جرم وي نو بیا خو د هغې سزا زه پخپله ګالم ، زه به هیڅکله ستا څخه پناه و نه غواړم ، که خلیفه ور وبللم نو ځانته ورځم ، ما دخلیفه نوم ستا په حکم نه بلکه د خدای ج په حکم له خطبې لرې کړې دې. زه تاته ددې کار مبارکې وایم.»

له ماښامه وروسته صلاح الدین ایوبي ، علي بن سفیان ، بهاؤالدین شدّاد او څو نور سلاکاران د راپورونو د ورکولو له پاره را ټول شوی وو. د جاسوسي شبکې زیات شمیر غړې د عامو خلکو په لباسو کې د خلکو تر منځ ګرځیدل او د خلکو آند ئې ځانته مالوماوه. علي بن سفیان سلطان ایوبي ته وویل چې د هیڅ ځاېه داسې کومه خبره نه ده راغلې چې چا ویلي وي چې نن په خطبې کې د خلیفه نوم نه دې اخستل شوې. دعلي بن سفیان خپلو وګړو په یو څو ځاېو کې دا خبره یاده کړې وه چې نن خطیب دجمعې په خطبې کې د خلیفه نوم نه دې اخستې ،او دا خوئې ډیر بد کاروکړ. دهغوی په دې خبرو ډیر خلک حیران پاته کیدل لکه چې هغوی ته دا مالومه نه وي چې په خطبې کې د خلیفه نوم هم اخستل شوې او که نه. دهغوی له ډلې څخه ئې یو څو کسانو په ډیره بې پروائې سره وویل چې څه فرق کوي ، خلیفه خو خدای یا پیغمبر نه دې ! ددې راپورنو له مخې سلطان ایوبي ته ډاډ ورپه برخه شو چې دخلکو د هغه عکس العملونو څخه چې هغه ویرول کیده هغه په هیڅ ځاي کې هم را څرګند نه شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي په همدې وخت کې د سلطان نورالدین زنګي په نوم یو پیغام ولیکه ، په دې پیغام کې ئې هغه ته دا خبر ورکړې و چې هغه د جمعې دخطبې څخه د خلیفه نوم لرې کړې دې. دخلکو له اړخه هم ډیر ښه عکس العمل را څرګند شوی دې. په دې اساس ته د مرکزي خلافت نوم د خطبې څخه ایسته کړه. په

ketabton.com - The Digital Library

همدې مضمون هغه يو اوږود پيغام و ليکه او خپل قاصد ئې سهار وختي هغې لورى ته واستوه ،تر څو دا پيغام نور الدين زنګي ته ور ورسوي. ددې وروسته هغه علي بن سفيان ته وويلې چې د خليفه په ماڼۍ کې دخپلې شبکې غړي متوجه کړه ، که چېرې هلته لږ څه مشکوک خوزښت هم وشي نو سمدستي دې مونږ ته خبر راکړي. سلطان ايوبي رجب لا د پخوا څخه پيژنده ، او دا هم ورته معلومه وه چې رجب د خليفه نازولې نائب سالار دې ، په دې خاطر ئې علي بن سفيان ته وويلې چې « د رجب سره يو کس د سيوري په حيث و ټاکه»

په دې شپه د خليفه د عيش او نوش په محفل کې رجب نه و ، هغه د سلطان ايوبي د وژلو په پلان باندې کار کاوه. هغه غوښتل د حشيشينو د مشر حسن بن صباح سره ووينې ، خليفه د هرې ورځې په څير د بهرنۍ نړۍ څخه بې خبره او د "أمّ عراره» په طلسماتي ښايست او دهغې په نازو ادأ کې ورک و. هغه ته چا دا نه و ويلې چې نوم ئې د خطبې څخه لرې کړل شوى دې. هغه په دې خوښ و چې د صلاح الدين ايوبي د وژلو پلان تر لاس لاندې دې ، "أمّ عراره» هم د هغې د سمدستي بيده کولو په خاطر هغه ته بې دريغه شراب ورکړي و او تر څنګ ئې خوب راوړونکې سفوف هم پرې ښنبلي و. ددې زاړه څخه د ژر خلاصون په خاطر هغې ته ددې نسخې داستعمال پرته بله لاره هم نه وه پاته. هغه ئې ويده کړ ،دخونې قنديلونه ئې مړه کړل او د خليفه دخونې څخه ووتله، هغه دخپلې هغې ځانګړې خونې په لور روانه وه چې په هغې کې به ئې د رجب سره هره شپه د زړه خواله کوله.

څنګه چې هغه خپلې خونې ته ور ننوتله ،نو چا پرې د شا لخوا کمبله ور واچوله ، هغه ئې اواز ويستلو ته هم پرې نښوده ، او دهغې خوله ئې د يوې بلې ټوټې په واسطه کلکه ور و تړله ، يو کس هغه په خپلو اوږو را واړوله او د خونې څخه ووت ، دا دوه کسان و ، چې د ماڼۍ د ټولو پټو او ښکاره لارو څخه ښه خبر وو، هغوى د شپې په تياره کې په زينو ورښتل او دچت څخه ئې يوه رسۍ را وځړوله او هغه کس چې نجلۍ ئې په اوږو اچولې وه د نجلۍ سره يوځاې لاندې را ښکته شو. دهغه وروسته هغه بل هم را کوز شو او دواړه د شپې په تيارو کې ورک شول.

لږ څه لرې څلور اسونه تيار ولاړ وو ، دوه کسان ددې آسونو تر څنګ ناست و ، هغوى خپل ملګري وکتل ، او دا ئې هم وکتل چې يوه يوه نجلۍ په شا اړولې او ګړندې ګړندې را روان دې. هغوى آسونه لږ څه نور هم را مخته کړل ، ټول په اسونو سپاره شول، يوه سپور نجلۍ خپلې مخې ته واچوله ، دهغوى د ډلې څخه يوه وويل «آسونه اوس مه ځغلوئ ، د آسونو د پښو اواز به ټول ښار را ويښ کړي» آسونه سوکه سوکه مخته تلل او دښاره ووتل.

«دا د سلطان ايوبي کار دې ؟»

«د مصر د امير پرته بل څوک داسې جرأت نه شي کولاى ،»

ketabton.com - The Digital Library

«دهغې پرته بل څوک دا کار کولې نه شي !»

دخلافت په ماڼۍ کې هرې لورې ته همدا شور و غوغا پورته وه چې صلاح الدين ايوبي "أمّ عراره» تښتولی ده. رجب هم بيرته راستون شوی و ، د محل او ماڼۍ کونج کونج ئې لټولی و، ساتونکې ډله د خپلو قومندانانو د قهر او غضب لاندې را غلي وو ، پخپله قومندان هم د سپاهيانو په څير لړځيده ، د يوې نجلۍ تښتول معمولي خبره نه وه ، او نجلۍ هم داسې چې خليفه د جنت ډيېغلو څخه شميرله ، دمحل د شا له لورې يوه رسۍ را ځوړنده وه ، په ځمکه هم دپښو نښې نښانې موجودې وې چې د لږ څه تګ وروسته د انسانانو دپښو نښې ورکيدې او بيا د آسونو د پښو نښې تر سترګو کيدې، ددې څخه دا ثبوت تر لاسه کيده چې نجلۍ ئې دهمدې رسۍ په واسطه لاندې ښکته کړې ده ، دا شک هم شونې و چې نجلۍ په خپله خوښه او رضا د چا سره تښتيدلې وي ، خو خليفه دا شک شونې نه ګڼله هغه ويل چې "أمّ عراره»په هغه باندې ځان ځارولو ته تياره وه.

«دا د صلاح الدين ايوبي کار دی» رجب العاضد ته وويلې ، « د خلافت په ماڼۍ کې دهر يوه په خوله همدا خبره ده ، چې د هغه پرته بل څوک دداسې کار دکولو جرأت هم نه شي کولای .»

خو دا خبره ټولو ته رجب پخپله کړې وه ،څکه کله چې هغه ته د "أمّ عراره» د ورکيدو خبر ور ورسيد نو هغه په ټول محل کې وګرځيد او دهر چا څخه ئې د نجلۍ په هکله و پوښتل او هر چا ته ئې وويل چې «دا د سلطان ايوبي کار دی» ، د خلافت د ماڼۍ د لوړ پوړو چارواکو څخه نيولې تر ښکته ملازمينو پورې ، ټولو همدا خبرې بيا بيا کولې ، رجب بيا همدا خبره د خليفه العاضد په غوږو کې هم ور واچوله ، هغه د يوې لحظې د فکر کولو اړتيا هم احساس نه کړه چې دا الزام صحيح هم دی او که نه. بلکه دا اوازه دهغه په غوږونو کې لا دمخه ور اچول شوې وه او ورته ويل شوي و چې سلطان ايوبي په ښکلو ښځو او نجونو باندې ځان ورکوي هغه ته "أمّ عراره» ويلې و چې سلطان ايوبي د حرم څلور نجونې تر اوسه پورې بې عزته کړې دي ، خليفه په همدې وخت کې خپل ځانګړی قاصد را وباله ، او ورته ئې وويل چې د مصر د امير په لور ولاړ شي او هغه ته ووايې چې په پټه دې نجلۍ بيرته را واستوي ، زه به تر هغې کوم قدم نه پورته کوم.

په هغه وخت کې چې خليفه قاصد ته دا پيغام ورکاوه نو په هماغه وخت کې د قاهرې څخه لس دولس کيلو متره لرې درې اوښ سپاره د قاهرې په لور په پوره دبدبه کې را روان وو ، هغوی د مصر د فوځ کشتي ډله وه ، څرنګه چې په دې وخت کې د مصر سياسي او امنيتي حالات ډاډمن نه و او د جاسوسانو او تخريب کارانو فعاليتونه ددې پر ځاې چې کمښت ومومي نور هم ورځ په ورځ زياتيدل، سلطان ايوبي ته په ډيره ښه توګه دا ډاګيزه وه چې په هيواد کې د غدارۍ او بغاوت سکروټې تازه کيږي ،همدا راز دهغه سوډاني فوځ ګواښ چې هغه له منځه وړې و لا پوره له منځه نه و تللې و. ددې فوځ قومندانان ، مسؤلين او سپاهيانو پوره تجربه لرونکې وګړي و ، او هغوی هر وخت د هيواد د سلامتۍ له پاره ګواښ پيدا کولې شو. تر ټولو ستره خطره دا وه چې د سلطان ايوبي مخالفينو د صليبيانو سره دوستانه اړيکې کلک کړې و ، دهغوی جاسوسانو

ketabton.com - The Digital Library

ته ئي پناه ورکړي وه ، او دهغوی له پاره ئي د تخريبي کارونو د کولو له پاره لاره برابره وله ، دهمدي خطرونو د په نظر کي نيولو په اساس د دارالحکومت څخه لرې لرې او هري لورې ته د فوځ ډلې ډلې خورې شوې وې د هغوی ګشتي ډلې به شپه او ورځ او هر وخت په غرونو ، غونډيو او دښتو کې پر ګشت را وتلی تر څو د راتلونکو خطرونو د پيښيدو تر مخه مرکز ته خبر ورکړای شي.

دغه درې اوښ سپاره هم د همدې ګشتي ساتونکې ډلې څخه و چې په خپلې ور سپارل شوې سيمه کې ئي دخپلو دندو د ترسره کولو وروسته بيرته را ستانه شوی و. مخته د خاورو او تيږو غريزه پراخه سيمه پرته وه، هغوی په يوي وادي(ناو) کې تيريدل چې دېوي ښځې اواز ئي واوريده ، تر څنګ ئي د نارينه و اوازونه هم اوريدل کيده ، ددې څخه دا ډاګيزه کيده چې په کومه ښځې يا نجلۍ باندې ظلم او تيرې کيږي ، يو اوښ سپور را کوز شو او په هغه غونډۍ وخوت چې د بل اړخ څخه ئي ناري او سوری را تللې ، هغه په پټه و کتل چې څلور آسونه ولاړ دي او څلور کسان ورسره دي، دوی څلور واړه سوډاني حبشيان دي...ددوی سره يوه ډيره ښکلې نجلۍ هم ولاړه ده ، يو حبشي هغه په خپلو متو کې را نغښتې او دخپلو ملګرو تر مخ ئي درولې ، هغه په خپلې سينې لاس ايښې او وائي چې« ته ډيره پاکه نجلۍ ئې ، خپل ځان پخپله په ستونزو کې د اچولو په اساس مونږ مه ځوروه ، د دېوتا قهر به مونږ يا خو وسوځوي او يا به مو تيرې کړي»

«زه مسلمانه يم» -نجلۍ چيغې کړې ، ستاسې په دېوتاګانو باندې لعنت وايم ،ما پريږدی او که نه زه به تاسې ټول د خليفه د سپيو تر مخ د ټوټو ټوټو غوښو په څير ور واچوم.»

«ته اوس دخليفه ملکيت نه ئې» يو حبشي ورته وويل « اوس نو ته دهغه دېوتاګانو ملکيت ئې چې په لاسو کې ئې د اسمان د بريښنا قهر ، د مارانو زهر او د زمريانو ځواک شتون لري ، هغه يواځې ته خوښه کړې ئې ، اوس نو هر څوک چې دهغوی څخه ستا د بيلتون هڅه وکړي نو هغه به د دښتې شګې په خپل ځان کې وسوځوي او ايرې به ئې کړي.»

يو حبشي بل ته وويل ،« ما تا ته ويلي و چې دلته مه ځنډيږئ ، خو تاسو ارام کول غوښتل ، هغه وتړی او خپلې لار ته دوام ورکړئ تر څو د ماښامه تر مخه خپل ځاې ته ورسيږو.»

«ايا زمونږ آسونه ستړي شوی نه و؟» حبشي ځواب ورکړ ، «ايا مونږ ټوله شپه ويښه تيره نه کړه ؟»

بل وويل« هغه بيرته و تړئ او روان شئ ، »

هغه نجلۍ کلکه کړه،خو يو ناڅاپه دهغه په ملا کې يو غشې ور ننوت ، هغه نجلۍ سسته کړه ، نجلۍ هغه ته ټيله ورکړه او د تيښتې هڅه ئې وکړه نو يوه بل حبشي هغه را ټينګه کړه او د خپله ځانه سره ئي را ښکوده، او د آسونو پورې ولاړ، په دې وخت کې يو بل غشې را غې چې د يوه بل سرې په غاړه کې و ننبت ، هغه سړې و غورځيد او په تړپيدو شو خو هغه چا چې نجلۍ ئې نيولې وه د خپل آس قيضه ئې کلکه کړه او نجلۍ ئې له ځانه سره په آس سپره او آس ئي د ښکته په لور و ځغلاوه چې ډير نژدې و ، يو بل حبشي هم پاته و چې هغه

ketabton.com - The Digital Library

هم د ښکته په لور منډې کړې.... دا غشي هغه اوښ سپور ویشتلي و چې په غونډۍ راختلې و ، وروسته چې هغه کوم بیان ورکړ په هغې کې هغه ویلي و چې هغه د بوتاګانو له نامه څخه و ویریده ،خوکله چې نجلۍ وویلي چې هغه مسلمانه ده او په بوتاګانو باندې لعنت استوي نو ددې ایمان هم را بیداره شو ، او کله چې نجلۍ د خلیفه نوم واخست نو هغه و پو هیده چې دا دحرم سراې کومه پیغله ګوتې ده ، دهغې لباس ، شکل او صورت دا په ډاګه کوله چې هغه معمولي ځوک نه ده ، هغه تښتول کیدله ، او سوډان ته ئې د پلورلو په خاطر روانه کړې وه. ساتونکې ته دا څرګنده وه چې د لږو ورځو وروسته د سوډانیانو میله جوړیږي او په هغې کې نجونې پیرل او پلورل کیږي.

سلطان ایوبي خپل فوځ ته حکم کړې و چې د ښځو د حیا او عزت ساتندویان به وي ، که چیرې د یوي ښځې د عزت د خوندي ساتلو په خاطر د یوه درجن خلکو د وژلو وخت هم راشي نو هغوی ته اجازه ده. دې ساتونکې دغه ټولې خبرې خپلې مخې ته ایښې وې او پریکړه ئې کړې وه چې دا نجلۍ باید خوندي کړل شي ، هغه ددوه غشو په ویشتلو سره دوه حبشیان له منځه یوړل ، خو هغه دا غلطي وکړه چې دهغه نورو دواړو حبشیانو د نیولو په خاطر د غونډۍ څخه را کوز شو او په خپل اوښ سپور شو او خپلو ملګرو ته ئې وویل چې ددې انسان پلورنکو تعقیب اړین دې ، هغوی درې واړو خپل اوښان و ځغلول خو هغوی د غونډۍ څخه د راتاوېدو ستر چکر وواهه ، هغوی دا فکر هم و نکړای شو چې اوښ د آس تعاقب نه شی کولاې ، په هغوی درې واړو کې غشي او لیندۍ یوازې د همدې یوه سره وې. دنورو دواړو سره توري او برچې وې.

دوی هغه ځاې ته ور ورسیدل چیرې چې ئې نجلۍ او حبشیان کتلي وو. هلته ددوه لاشونو پرته نور څه نه تر سترګو کیدل ، هغه سوډاني حبشیانو نجلۍ له ځانه سره وړې وه او دخپلو مړو ملګرو آسونه ئې هم . اوښ سپرو د هغوی په تعقیب پسې خپل اوښان ور ځغلول خو هغه سیمه د غونډیو او لوړو ژورو سیمه وه ، لاره په لوړو ژورو کې ورکیده ، تر یوه ځایه پورې هغوی د آسونو دپښو اواز اوریده خو وروسته هغه اواز هم ورک شو. اوښ سپرو هغه دواړه لاشونه په اوښانو بار کړل ، اوبیرته را ستانه شول ، هغوی په دې پوهیدل چې دا لاشونه د چا دي ، دا دعام انسان پلورونکو لاشونه هم کیداې شول ، دهغوی راوړل دومره اړین نه و خو نجلۍ دخلیفه د محل مالومیده نو په دې خاطر ئې دلاشونو له ځانه سره را وړل اړین وګڼل،تر څو دا ډاګیزه کړې چې تښتونکې څوک دي ؟

(۴۴)*****

صلاح الدین ایوبي اندېښمن و او د غُصّې په حال کې اوښت را اوښت ، په خونه کې ورسره د هغه سلاکاران او باوري مسؤلین هم ناست و . دوی دهغه دوستان هم و ، ټولو سرونه ښکته اچولی ناست وو ، سلطان ایوبي به تل خپل ځان په قابو کې ساته ، هیڅکله به ئې د جذباتو څخه کار نه اخست ، خپله غُصّه به ئې پخپله تیروله ، او په خپل ذهن به ئې قابو مونده او د سوچ او فکر وروسته به ئې پریکړه کوله ، هغه په داسې حالاتو کې هم ازمیښت شوی و چیرې چې جابرو او تیري کونکو جنګجویانو هم خپلې وسلې غورځولې ، هغه

ketabton.com - The Digital Library

په محاصره کې هم جنګيدلې و او په داسې محاصره کې هم پاته شوې و چې سپاهيانو ئې زغم او حوصلې له لاسه ورکړې وې ،او په کلا کې د خوراک څښاک څه هم نه و پاته شوی ، دسپاهيانو دغشو خلطې هم تشې شوې وې ، دهغه سپاهيانو به دا انتظار کاوه چې هغه به وسله کېږدي او هغوی ته به د اذيت لرونکې مړينې څخه خلاصون ورکړي خو صلاح الدين ايوبي به نه يوازې خپله حوصله ټينګه ساتله بلکه په خپلو سپاهيانو کې به ئې هم د جنګ او قهرمانۍ نوې روح ور پوکاوه ، خو په دې ورځ سلطان ايوبي پر خپل ځان قابو نه شو موندلای ، دهغه پرمخ د غُصّې نښې هم وې ، او ويره هم همدا علت و چې ټول چُپه خوله ناست و.

نن دلمړي ځل له پاره زما ذهن زما سره ملګرتيا نه کوي» هغه وويل.

«ايا دا شونې نه ده چې ته د خليفه دا پيغام له پامه و غورځوی؟» دهغه نائب سالار الناصر ورته وويل.

« زه په همدې هڅو کې مشغول يم» سلطان ايوبي ورته وويل ، « خو کله چې د هغه الزام څرنګوالې چې پر مائې کړې او ويلې ئې دي چې ما د حرم يوه نجلۍ را تښتولې ده ، وينم ، نو پرته له دې چې ووايم «استغفرالله - الله ماته ببښنه وکړې ، هغه زما په سپکاوي کې هيڅ کمې نه دې کړې ، پيغام بلکه اخطار ئې دخپل قاصد په خوله را استولې دي ، هغه به زه ورغوښتې واي او له ماسره به ئې مخ په مخ خبرې کړې واې»

«زه اوس هم همدا سلا درکوم چې خپله سينه سړه کړه» بهاؤالدين شدّاد ورته وويلې.

« زه دې فکر وړې يم چې ايا ريښتيا هم د حرم سراې څخه کومه نجلۍ تښتول شوې ده او که نه ؟» سلطان ايوبي وويل --« ما ته درواغ بريښي ، هغه ته به دا څرګنده شوې وې چې ما د خطبې څخه دهغه نوم ويستلې دي او دهغې په ځواب کې هغه پر ما دومره ستر الزام لګولې دې چې په اصطلاح ما دحرم کومه نجلۍ تښتولې ده ، هغه په دې ترتيب دبدلې د اخستلو هڅه کړې ،» سلطان ايوبي "عيسي الهکاري فقيه» ته مخ واړاوه او ورته ئې وويل « د مصر د ټولو جوماتونو په نوم يوه حکم نامه و ليکه چې په راتلونکې کې به په هيڅ يو جومات کې د جمعې په خطبې کې د خليفه نوم اامان نه اخلي »

«ته هلته ورشه او د هغه سره خبرې وکړه» الناصر ورته وويل « هغه ته په ډاګيزه توګه ووايه چې خليفه دقوم او ولس د عزت او وقار نښه ګڼل کيږي ، خو دهغه حکم نه چليږي ، په ځانګړې توګه په داسې شرايطو کې چې ددښمن د يرغل ګوابښ شتون ولري او هيواد د بهر او دننه دواړو لورو د ګوابښ سره مخ وي ، زه ان تر دې ځايه پورې سلا درکولې شم چې دهغه د ساتونکې ډلې وګړي را کم کړل شي ، د سوډانيانو حبشو پر ځاې دې مصري وګړی هلته و ګمارل شي ، او دهغه د محل او دربار مصارف دې را کم کړل شي ، زه ددې د پايلو څخه خبر يم ، مونږ ته به مقابله کول اړينه وي. خو مونږ بايد په اللهﷻ باندې تکيه ولرو.»

«ما تل پر خپل خداې باندې تکيه او توکل کړې دي » سلطان ايوبي ورته وويل « ذوالجلال رب به ما ددې ذلت څخه هم خوندي و ساتي»

ketabton.com - The Digital Library

دروازه چې را ننوت ، ټولو دهغه په لور و کتل ، هغه وویل چې د سارا دګشتي ډلي قومندان د خپلو درې ملګرو سره راغلي او هغوی ددوه سوډانیانو لاشونه هم له ځانه سره را وړی دي ،»

ټولو د دروازه چې راننوتلو ته په ښه سترګه و نه کتل ، ځکه په دې وخت کې سلطان ایوبي د خپلو سلاکارانو سره په یوه ډیر مهمه او پټه غونډه کې مشغول و. خو سلطان دروازه چې ته وویل « هغوی دننه را ولیږه » ، سلطان ایوبي خپل دروازه چې ته ویلي و چې کله هم کوم څوک دهغه سره د لیدلو کتلو له پاره راځي نو هغه ته ئې خبر ورکړئ او که چیري د شپې د هغه د راپورته کولو اړتیا وي نو هغه بې له ځنډه د خوبه را بیدار کړئ ، سلطان نه غوښتل کومه خبره او یا کومه لیدنه پرته له کوم عذره ځنډني کړي.

قومندان دننه راغې ، دهغه مخ په دوړو سپیره شوي او ستومانه مالومیده ، سلطان ایوبي هغه کیناوه او دروازه چې ته ئې وویل چې دهغوی له پاره دخوراک ښناک څه راوړي ، قومندان سلطان ته وویلي چې دهغه ګشتي ډلي څلور سوډاني حبشیانو څخه د یوې نجلۍ د خلاصون هڅې کړې وې دوه ئې په غشو ویشتلي او وژلې ئې دي ، او دوه نورو نجلۍ پورته کړې او تښتولي ئې ده ، قومندان ورته وویلي چې د ساتونکو د ډلي د وینا په اساس نجلۍ د کوچیانو او یا بلې عامي کورنۍ څخه نه وه ، هغه د ډیرې شتمنې کورنۍ مالومیده ، او هغې دا ویلې چې هغه د خلیفه په ملکیت کې ده.

«داسې مالومیږي» سلطان ایوبي وویل --«چې ذوالجلال رب زما د ملاتړ له پاره لاس کړې دې» هغه بیرون را ووت ، په خونه کې دننه ناست ټول د هغې پسې را و خوځیدل.

بیرون پر ځمکه دوه لاشونه پراته و ، یو لاش پرمخه پروت و ، تر څنګ ئې درې سپاهیان ولاړ وو ، هغوی د مصر امیر ته چې دهغوی اعلی قومندان هم و او د لمرې ځل له پاره ئې کتلې و په عسکري توګه سلام وکړ او شاته شول ،سلطان ایوبي نه یوازې د هغوی د سلام ځواب وو ایه بلکه دهغوی سره ئې په لاس روغبړ هم وکړ او ورته ئې وویل « زما مؤمنو !دا ښکار مو چیرې ښکار کړی ؟» هغه چا چې د غونډۍ د سر څخه د غشو په ویشتلو دوه کسه را پرځولي و ، خپل سلطان ته د ټولې پیښې په هکله تفصیلي مالومات ورکړل ،

ایا دا شوني ده چې هغه نجلۍ د سلطان ساتل شوی نجلۍ(معشوقه) وي ؟» هغه د خپلو سلاکارانو څخه و پوښتل.

« مالومیږي خو همداسې» علي بن سفیان ورته وویل « د هغوی خنجرونه و ګورئ ، هغه دوه خنجرونه سلطان ایوبي ته ور وښول ، په هغه وخت کې چې هغه سپاهي د پیښې په هکله مالومات ورکاوه نو علي بن سفیان د لاشونو پلټنه وکړه ،د هغوی په تن سوډاني قبایلي لباس وو ، د کالیو دننه د هغوی ملابندونه وو چې یو یو خنجر ئې په کې پټ ایښودي و. دا د خلیفه دساتونکې ډلي له پاره جوړ کړل شوی ځانګړي خنجرونه وو. د هغوی د خنجرونو په لاسو باندې د خلافت ټاپه لریدلي وه ، علي بن سفیان وویل « که چیرې هغوی دا خنجرونه را پټ کړي نه وي ،نو بیا خو دا دواړه د خلافت د ساتونکې ډلي ساتندویان مالومیږی ، دا هم شوني

ketabton.com - The Digital Library

ده چې دهغوی را تبنتول شوې نجلۍ هم همغه ده چې د خليفه دحرم څخه را تبنتول شوې ده او را تبنتونکي ئې هماغه د خليفه د ساتونکو دډلې وګړي دي.»

«لاشونه پورته کړئ او خليفه ته ئې له ځانه سره يوسئ ،»سلطان ايوبي وويل « تر هر څه دمخه دا ډاډمنه کړئ چې دا په رښتيا سره د خليفه د ساتونکو څخه دي ،» علي بن سفيان وويل او دهغې ځاېه څخه ولاړ.

ډير وخت لا نه و تير شوې چې د علي بن سفيان سره يوځاي دخلافت د ماڼۍ يو قومندان راغې ، هغه ته ئې دواړه لاشونه وروښوول ، هغه سمدستي دواړه و پيژندل اووئې ويلې چې دا دواړه د ساتونکو د ډلې وګړي دي. دوی د تيرو درې ورځو را هيسې په رخصتيو وو ، هغوی اوه ورځې رخصت درلود.

«بل کوم سپاهي هم په رخصتۍ تللې دي ؟» سلطان ايوبي ترې وپوښتل ،

« هو ! دوه نور هم دي»

«ايا هغوی هم ددوی سره يو ځاي په رخصتيو تللي و ؟»

«يو ځاي تللي و» قومندان ځواب ورکړ او يوه داسې خبره ئې ډاګيزه کړه چې ټول ئې هک پک او حيران کړل.

هغه وويلې « دوی د سوډان دداسې يوې قبيلې سره اړوند دي چې په وينه تويولو کې شهرت لري ، ددوی تر منځ د فرعونيانو د وخت يو شمير رواجونه اوس هم شتون لري ، دا قبيله هر درې کاله وروسته يو جشن جوړوي ، دا داسې يوه ميله وي چې درې شپې او درې ورځې دوام کوي ، هغه ورځې ټاکې چې څلورمه شپه ئې سپوږمۍ پوره کيږی. ميلې ته هغه خلک هم ورځي چې ددې قبيلې سره هيڅ ډول اړيکې نلري ، هغوی يوائې د خپلې عياشۍ له پاره هلته ورځي ، په دې ميله کې د نجونو د پيرلو اوپلورلو ځانګړې مارکيټ جوړيږي ، ددې ميلې څخه نژدې يوه مياشت د مخه دشاو خوا خلک بلکه تر قاهرې پورې د ټولو هغه خلکو لوڼې چې ځوانې او پيغلې شوی وي هوښيار او سخته څارنه ئې کوي ، هغوی خپلې لوڼې بيرون وتلو ته نه پريږدي ، ان تر دې چې په دې ورځو کې کوچيان هم ددې ځاي څخه لرې لرې ځاېو ته ځي. خلک نجونې را تبنتوي او دلته ئې په ميله کې پلوري ، دغه څلور واړه سوډانيان هم د همدې ميلې په خاطر په رخصتۍ باندې و. ميله درې ورځې وروسته پيليږي.»

«ايا ددې په اړوند دا ويلاي شې چې د خليفه د حرم نجلۍ به هم ددوی را تبنتولې وي ؟ علي بن سفيان ترې و پوښتل.

«زه په ډاډمنه توګه څه نه شم ويلاي» قومندان ورته ځواب ورکړ او وئې ويل « خو دا ويلې شم چې په دې شپو ورځو کې ددې قبيلې خلک خپل ځانونه په خطر کې اچوي او د نجونو د تبنتولو هڅې کوي او دا دومره وينه تويونکې دي چې که چېرې د کومې نجلۍ وارث د ميلې ځاي ته ورشي او دخپلې نجلۍ د خلاصون او يا بيرته اخستلو هڅه وکړي نو دوی ئې په وژلو هم دريغ نه کوي ،

ketabton.com - The Digital Library

د نجونو په اختستونکو کې دمصر اميران ، وزيران ، او حاکمان هم شتون لري ، په دې ميلې کې موقتې قحبه ځايونه هم پرانستل کيږي او هلته د جوارۍ ، شرابو او د ښځو خوښونکي خپله شتمني شيندي. ددې جشن اخرۍ شپه ډيره د رازونو نه ډکه شپه وي ، په کوم ځانګړي ځاي کې ځوانه او ښايسته نجلۍ قرباني کوي ،دا هيچا ته هم نه مالوميږي چې نجلۍ چيرې او په کوم ځاي کې او په څه ډول قرباني کيږي. دا کار د هغوی يو مذهبي لاربنود چې حبشيان ئې خدای ګڼي ، تر سره کوي. دهغه سره ډير کم شمير کسان او څلور پنځه نجوني وي ، خلکو ته د نجلۍ غوځ شوی سر او وينه ورښوول کيږي چې دهغې په کتلو سره ددې قبيلې خلک د ليونيو په څير شراب څښني او نڅاوی کوي.

(۴۵) *****

خليفه ساتونکې ډلې ته سزا ورکوله ، ټول ساتونکې ئې د سهاره څخه په سور لمر کې درولي و ،خو اوس لمر هم پريوتو ته ور نژدې کيده ،قومندانانو او نورو چارواکو ته هم نه د ډوډۍ خوړلو اجازه وه او نه اوبو څښلو. رجب به بيا بيا را ته او اعلان به ئې کاوه چې نجلۍ د ساتونکو د ملاتړ او بسپنې پرته نه شي تښتول کيدا ي ، هر هغه چا چې په دې کار کې کومک کړي وي هغه دې خپل ځان و ښيي او که نه تاسې ټول به همدلته د لوږې او تندې څخه هلاک کړل شئ ، که چيرې نجلۍ په خپله بيرون تللې وای نو ستاسې د ډلې څخه به يو چا ضرور کتلې وه ،..... دې ټولو اخطارونو هيڅ اغيز و نکړ ، ټولو ويل چې هغوی بې ګناه دي.

خليفه رجب ارام ته نه پريښوده ، هغه رجب ته ويلي و چې « زه د نجلۍ په هکله اندېښمن نه يم ، خو په دې اندېښمن يم چې څوک چې ددومره سختې پهرې څخه يوه ژوندۍ نجلۍ تښتولي شي نو هغه خوبيا ما هم وژلې شي. زه دې ثبوت ته اړتيا لرم چې نجلۍ رښتيا هم صلاح الدين ايوبي تښتولې ده.»

رجب هم د تښتولو دا بهتان د صلاح الدين ايوبي پر سرور تپلي و ، خو خليفه ورته ويل چې ثبوت راوړه ، خو رجب به ثبوت له کومه کړي و ، مګر اوس دهغه په ځان راغلي وه. هغه يو ځل بيا د ساتونکو د ډلې په لور ولاړ ، نور نو د غُصې څخه سور را خوټيدلي و ، هغه هغه پخواني اخطارونه يوځل بيا هغوی ته تکرار ول غوښتل چې په دروازې ولاړ ساتونکې دروازه پرانسته او اعلان ئې وکړ چې « دمصر امير تشريف راوړي»

په لوئې دروازې د سلطان ايوبي آس ورننوت ، دهغه تر مخه د هغه ددوه ساتونکو آسونه هم روان وو او نور اته کسان سواره وريسې تلل ، د هغه ښې لورې او کيڼ لورې هم دهغه ساتونکو پوښلي وه. دساتونکو وروسته دسلطان ايوبي سلاکاران او حاکمان هم را روان وو ، په دې ډله کې علي بن سفيان هم و ، رجب خليفه ته خبر ورکړ چې صلاح الدين ايوبي راغلي دي ، ټولو و کتل چې سلطان ايوبي دملګري ډلې وروسته يوه دڅلور پښو ګاډۍ هم را روانه ده چې دوه آسونو را کشوله ، په دې ګاډۍ دوه لاشونه پراته و ، غشي لا تر اوسه دهغوی په لاشونو کې همغسې نښتي و ، ددې لاشونو سره هغه درې اوښ سپاره هم ملګري و چې دا حبشيان ئې وژلي و.

ketabton.com - The Digital Library

خلیفه بیرون را ووت ، سلطان ایوبي او دهغې ټول سواره ملګري د خپلو آسونو څخه را ښکته شول ، سلطان ایوبي خلیفه ته همغسې احترام وړاندې کړ دکوم چې هغه وړ و . هغه ته ښکته شو ، لاس ئې ورکړ او د هغه لاسونه ئې ښکل کړل ،

«ماته ستا پیغام رارسیدلې و چې زه ستا د حرم نجلۍ بیرته راولم ،» سلطان ایوبي ورته وویل « خو ما ستا د دوه ساتونکو لاشونه له ځانه سره راوړي دي ، دا لاشونه به ما بې ګناه ثابت کړي ، او زه د حضور په خدمت کې دا ویل اړین ګنم ، چې صلاح الدین ایوبي ستا د فوځ سپاهي نه دې بلکه دهغه خلافت نمایندګي کوي چې ته هم د همغې له اړخه را لیږل شوې ئې.»

خلیفه د صلاح الدین ایوبي په فکر باندې و پو هید. دهغه د فاطمي خلافت ضمیر د ګناهونو د بار لاندې کړیکې وهلې ، هغه د سلطان ایوبي د هیبت ناکه او جلالي شخصیت ترمخ د را څرګندېدو وړ نه و . هغه د سلطان ایوبي په اوږه لاس کیښود او وئې ویل « زه تا دخپلو اولادونو څخه هم ډیر دوست ګنم ،صلاح الدینه ! دننه راشه.»

«زه تر اوسه د ملزم په حیث دلته شتون لرم ،»سلطان ایوبي ورته وویل « زه باید اوس دخپل ځان پاکوالې ثابت کړم او دا ونبایم چې زه د نجلۍ په تښتولو کې کوم لاس نه لرم. اللهؑ زما سره بسپنه وکړه او ماته ئې دوه لاشونه را ولیږل ، دا لاشونه خبرې نه شي کولاې خو دهغوی چپوالې او دهغوی په وجودونو کې ورننوتي غشي په دې ګواهي وائي چې صلاح الدین ایوبي ددې جرم ، چې د خلافت په ماڼۍ کې تر سره شوې ،مجرم نه دې. تر هغې چې زه خپل ځان بې ګناه ثابت نه کړم نو دننه به ولاړ نه شم ،» هغه د لاشونو په لور ولاړ.

خلیفه هم خجالت نیولې د هغې پسې روان شو ، لرڅه اخوا دخلور خلور نیم سوه کسانو ساتونکې ډله ولاړه وه ، سلطان ایوبي دا لاشونه را پورته کړل او دهغوی ترمخ ئې کیښودل ، او په لوړ اواز ئې وویل « اته اته سپاهیان مخته راشئ او دا لاشونه و وینئ او ووایاست چې دا څوک دي ؟»

لمړي قومندانان او نور چاړواکي را غلل ، هغوی د لاشونو په کتلو سره حیران پاته شو ، دهغوی نومونه ئې واخستل او وئې ویل « دوی زمونږ د ډلې سپاهیان دي» دهغوی وروسته نور اته عسکر راغلل هغوی هم د لاشونو د کتلو وروسته وویل چې دوی دهغوی د ډلې خلک دي. په همدې ترتیب اته اته کسان راتلل او ویل به ئې چې دا لاشونه دهغه اود هغه د ملګرو دي.

«صلاح الدینه !» خلیفه ورته وویل « ما دا ومنله چې لاشونه د خلافت د قصر د ساتونکو دي زه غواړم چې مخته واورم چې دوی چا او څه ډول هلاک کړي دي»

صلاح الدین هغه ګشتي ډلې ته چې دا دواړه ئې وژلي و وویل ، چې خپل د سترګو لیدلې حال بیان کړي ، هغوی خلیفه ته ټوله پیښه په تفصیل سره بیان کړه ، کله چې دهغوی خبرې خلاصې شوې نو سلطان ایوبي خلیفه ته وویل « نجلۍ ئې ماته نه ده راوړې ، هغه ئې د سوډاني حبشیانو میلې ته د پلورلو له پاره وروړې ده»

ketabton.com - The Digital Library

خلیفه نور ددریدو ورې نه و -هغه سلطان ایوبي ته وویل چې دننه خونې ته ورشي ، خو سلطان ایوبي دننه خونې ته د تللو څخه ډډه وکوله او وئې ویل ، زه به هغه نجلۍ ژوندۍ یا مړه را پیدا کوم او بیا به ستا خونې ته حاضرۍ درکوم. خو اوس همدومره وایم چې د حرم سراې دداسې یوې نجلۍ تښتول چې په تحفه کې راوستل شوې وه او ستا خپله ښځه هم نه وه بلکه ساتل شوې نجلۍ وه ، ماته د یوې ذرې په اندازه هم اهمیت نه لري ، الله ماته ددې څخه ډیرې مهمې نورې دندې را سپارلې دي.»

«زه په دې اندېښمن نه یم چې یوه نجلۍ چا تښتولې ده ،»خلیفه ورته وویل « اصل اندېښنه داده چې که چېرې په همدې توګه د نجونو د تښتولو کار دوام وکړي نو په هیواد کې به د قانون حیثیت څه وي ؟»

«او زه په دې اندېښمن یم چې ټول اسلامې سلطنت لګیادې تښتول کیږي ،» سلطان ایوبي ورته وویل « ته ډیره اندېښنه مه کوه ، زما د ځارګښۍ شبکه به د هغې نجلۍ د را پیدا کیدو پوره پوره هڅې وکړي.»

«خلیفه سلطان ایوبي له لاسه و نیوه او لږ څه اخوا ئې یوړ او ورته ئې وویل «صلاح الدینه ! زه د ډیره وخته راپه دېخوا احساسوم چې ته زما څخه لرېوالې کوې ، زه د نجم الدین ایوب (د سلطان صلاح الدین ایوبي پلار)ډیر درنښت کوم ، خو ستا په زړه کې زما له پاره لږ احترام او عزت هم نه شته. او ماته نن وویل شو چې د مرکزي جومات امام امیر العالم دا ګستاخي کړې ده چې زما نوم ئې د خطبې څخه غورځولې دې. ماته رجب ویلې دي چې زه د ګستاخي سزا ورکولې شم ، زه له تا څخه پوښتم چې هغه خو به ستا په ملاتړ دا کار نه وي کړې ؟»

زما په ملاتړ نه بلکه زما په حکم ئې د خلیفه نوم د خطبې څخه ایسته کړې دي ، » سلطان ایوبي ورته وویل « یوائې ستا نوم نه بلکه د هرهغه خلیفه نوم ، چې ستا څخه وروسته راځي هم ، د خطبې څخه لرې کړل شوې دي.»

«ایا دا حکم د فاطمي خلافت د کمزوري کولو په خاطر ورکړل شوې دې ؟» خلیفه ترې و پوښتل.« زه شکمن یم چې د لته عباسي خلافت بیا راوړل کیږي.»

«حضور ډیر زوږ شوی دې ، »سلطان ایوبي ورته وویل « قران شراب ځښل په دې خاطر حرام کړې دي چې د هغې په واسطه دماغ بې کاره کیږي ،»... سلطان د لږ څه فکر کولو وروسته وویل « ما پریکړه کړې ده چې د سبا څخه به ستا د ساتونکو په ډله کې بدلونونه را ځي ، او د رجب پرځاې به زه تا ته نوې قومندان ټاکم ،»

«خو زه غواړم چې رجب همدلته اوسي.» خلیفه ورته وویل.

«زه د حضور څخه غوښتنه کوم چې په فوځي او عسکري امورو کې د لاس وهلو هڅه و نه کړي » سلطان ایوبي ورته وویل او د علي بن سفیان په لور متوجه شو چې د پنځه حبشي ساتونکو سره هلته را روان و .

ketabton.com - The Digital Library

دي پنځه واړو هم د همغه قبيلې سره اړيکې درلودل ، علي بن سفيان ورته وويل « ما دهغوی ټولو ځخه و پوښتل چې که چېرې دهغې قبيلې اړوند ځوک شتون ولري نو بيرون دې را ووځي ، دغه پنځه واړه د صف ځخه بيرون را ووتل ، ما ته ددوی په اړوند ددوی قومندان وويل چې دوی هم بله ورځ په رخصتۍ باندې تلونکې دي ، زه به دوی دخپل ځان سره بوځم. د نجلۍ په تښتولو کې ددوی لاس هم شوني دي.»

صلاح الدين ايوبي رجب را وباله او ورته ئې وويل « سبا به دلته بل يو قومندان را ځي ،ته به هلته زما خواته راشي ، زه غواړم تا د منجنيقو قومندان کړم» د رجب د مخ رنګ بل منګه شو .

*****(۴۲)

کله ئې چې "أمّ عراره» په آس سپره کړه او دواړه حبشيان و تښتيدل او دومره لرې ولاړل چې هلته ورته د تعاقب خطره نوره نه تر سترګو کيده ،نو هغوی خپل آسونه ودرول ، نجلۍ يو ځل بيا د خپلې ازادۍ له پاره لاس و پښې وهل پيل کړل ، حبشيانو هغې ته وويل چې دهغې لاس وپښې وهل بيکاره دي ، اوس که هغه ازاده هم شي نو ددې شګزار ځخه ژوندۍ نه شې و تلې ، هغوی ورته دا هم وويل چې هغوی به هيځکله هم هغه بې عزته او بې ابرو نه کړي ، که چېرې دوی داسې کوم بد نيت درلوداې نو هغوی به له دې سره د وحشي حبشيانو په ځير سلوک کړې و . "أمّ عراره» حيرانه وه چې دې وګړو تر اوسه پورې هغې ته په بدو سترګو کتلې هم نه دي ، هغوی ته دا احساس هم نه کيده چې دومره ستړه بنايسته نجلۍ دهغوی په لاسو کې ده ، دهغوی د ډلې ځخه هغه يو کس چې ووژل شو دهغې تر مخه په زنګونو شوې و او غوښتنه ئې ترې کړې وه چې هغه دې هسې په هسې خپل ځان په اذيت کې نه اچوي ، "أمّ عراره»د هغوی ځخه و پوښتل چې چېرې ئې وړي،نو هغې ته ځواب ورکړل شو چې هغوی هغه د اسمان ددېوتا ملکه جوړول غواړي ، او هملته ئې دېوتا ته ور وړي.

هغوی يوځل بيا د نجلۍ په سترګو باندې توره پټۍ و تړله ، اوپه آس ئې سپره کړه. هغې هم د خپلې ازادۍ له پاره هلې ځلې پريښودې ، هغه پو هيده چې اوس داسې هلې ځلې کول عبس دي ، اسونه روان شول او "أمّ عراره» په يوه آس باندې د يوه حبشي تر مخ ناسته او ځنګيدله ، په يوځاې کې لږ ځه تم شول او دهغې په خوله کې ئې اوبه ور واچولې او اسونه يوځل بيا د خپل منزل په لور روان شول. ډېر وروسته د يخنۍ دزياتيدو په اساس هغې دا احساس کړه چې شپه پخه شوې ده ،آسونه و دريدل ، خو د پرلپسې آس سپرلۍ ددې نازکې نجلۍ وجود ټوټې ټوټې کړې و . د ويرې او هيبت له لاسه ئې دماغ کار پرې اينبې و. هغې د اسونو د دريدو سره سم ددرې ځلورو نارينه و او ځلور پنځه ښځو اوازونه واوريدل ، هغه د هغوی پر ژبه نه پوهيده ، دې حبشي ساتونکو دهغې سره په لاره کې په عربي ژبه خبرې کولې. خو ددوی خلکو لهجه عربي نه وه.

لاتر اوسه ئې د هغې د سترګو ځخه پټۍ نه وې پرانستی خودهغې ژبه هم داسې مالوميده چې ولاړه ده. هغه چا پورته کړه او په يوه نرم شي ئې کينوله ، داپالکې و ، پالکې پورته وخوت او په دې ترتيب دهغې نوې سفر پيل شو. ددې سره سم د ډول نرم او ملايم اواز هم په غږيدو شو ، تر ځنګ ئې ښځو هم سندرې ويل پيل کړل.

ketabton.com - The Digital Library

دهغوی د سندرو په معنا باندي هغه نه پوهیدله خو په دې سندرو کې د جادو اغیزو ، دا داسې اغیز و چې د"أمّ عراره» ویره ئې نوره هم ورزیاته کړه ، خو د دې ویرې سره داسې نښې هم را پیدا شوې چې په کې خمار ، نشه او مستې را پیدا کیده ، د شپې یخنۍ په دې خمار اومستۍ کې نور هم لذت را پیدا کاوه ، "أمّ عراره» که غوښتلې نو کولاې شول چې ددې پالکې څخه ټوپ کړې او و تښتیږي او دا خلک ئې ووژني ، خو هغه داسې جرأت و نه کړ ، هغې دا محسوسوله چې هغه د انسانانو په لاس کې نه ده بلکه بل کوم داسې ځواک دې چې دې ئې په قبضه کې نیولې ده ، هغې اوس په خپله خوښه کوم حرکت نه شو کولاې.

هغې احساس کړې و چې دپالکې پورته کونکې خلک په زینو باندې پورته خیژي ، هغوی همداسې پورته ختل ، نژدې دبرش زینې پورته ولاړل او بیا ئې بیرته هوار تلل پیل کړل ، څو قدمه مخته ولاړل او ودریدل ، پالکې ئې پر ځمکه کیښود ، د "أمّ عراره»د سترګو څخه ئې پټۍ پرانستې خو چا دهغې په سترګو لاسونه کیښول ، لږه شیبه وروسته د هغې لاسونو ګوتې ازادې شوی اونجلۍ هرې لورې ته رڼاوې و کتلې ، سوکه سوکه د هغې د سترګو څخه هغه لاسونه پورته شول ، ویې کتل چې هغه په داسې یوه مانۍ کې ده چې د زرګونو کلو پخوانۍ مالومیږي ، دایروې شکله ستنې ئې پورته لوړې شوې وې، یو پراخه سالون و چې فرش ئې په رڼاګانو کې له ورایه ځلیده ، ددېوالونو سره ډنډې لګیدلې وې او د ډنډو په سر باندې د مشالونو شعلې بلیدې ، دننه فضا داسې خوشبویه وه ، چې دهغې بوې د دې له پاره یو نوې څیز و. د دبلار سپک سپک اوازونه او د ښځو سندرې هرې لورې ته اوریدل کیدې ، دې دبلارونو او سندرو په دې سالون کې داسې انګازې را پیدا کړې وې چې د هغې له پاره ئې دخوب کتل ګرځولې و.

هغې مخته وکتل ، هلته یوه چوتره وه چې نژدې اته یا لس زینې ئې درلودې ، د چوترې د پاسه د تیږې څخه د جوړشوی بُت سر او خوله ښکاریده ، دسر لاندې کوچنۍ غاړه هم تر سترګو کیدله ، ددې بُت څهره د یوه اوږود انسان څخه هم اوږده، پلنه او سوره وره وه ، خوله ئې پرانستې وه ، دومره ستره چې که یو انسان لږ څه ښکته شي نو په کې دننه ورننوتلې شي ، دهغې په خوله کې سپین غاښونه هم ایښول شوی و، داسې بریښیده لکه چې په وازه خوله خندا کوي ، دهغې دداوړو غوږونو څخه ډنډې را وتلې وې چې په سرونو کې ئې مشالونه روښانه شوی و ، دهغې سترګې چې اوږودوالې ئې نژدې یو ګز و په ناڅاپې توګه را و ځلیدې، او روښنائې ترې را په خپریدو شوه ، د ښځو د سندرو سور بدل شو ، د دبلارونو په سازکې جوش را پیدا شو . د تیږلوړې بُت خوله هم رو ښانه شوه ، دهغې څخه دوه کسان چې اوږدې اوږدې چپنې ئې اغوستې را ووتل ، هلته درې زینې وې ، ددې خلکو رنګونه تور او په سرونو باندې ئې د مرغانو اوږدې اوږدې او رنګ په رنګ بڼکې ترلې وې ، د بُت دخولې څخه د راوتلو وروسته یو ښې لورې ته او بل کیڼ لورې ته ودریدل.

ددې پسې سمدستې وروسته د تیږې د خولې څخه یو بل سړې هم را ووت ، هغه هم ښکته شو او بیرون راغې، هغه لږ څه عمرتیرې ښکاریده ، هغه سور رنګې چپنه په ځان کړې وه او پر سر ئې تاج درلود. یو مصنوعې مار د هغې په کیڼې اوږې باندې او بل دهغې په ښۍ اوږې باندې کینول شوی وو. ددې مارانو رنګ تک تور و. "أمّ عراره» دویرې څخه لکه د بُت په څیر ولاړه پاته وه . دا سړې چې ددې قبیلې مذهبي لاربنود یا

پروهښ و د چوترې د زينو ځخه راکيوت ، هغه سوکه سوکه "أمّ عراره» ته را نژدې شو او دواړه ګونډې ئې په فرش باندې و لګولې ، دنجلۍ دواړه لاسونه ئې په خپلو لاسونو کې و نيول او ښکل ئې کړل ، هغه نجلۍ ته په عربي ژبه وويل ،« ته هغه د ښه قسمت خاونده ئې ، چې زما دېوتا د ځان له پاره خوښه کړې ئې . مونږ تا ته مبارکي وايو .»

"أمّ عراره» را بيداره شوه ، هغه په ژړغوني اواز سره وويل« زه دېوتا ميوتا نه منم ، که چېرې تاسې دېوتاګان منئ نو زه تاسې ته همغه واسطه کوم او در ځخه غوښتنه کوم چې ما پرېږدئ ، زه مو ولې دلته راوستلې يم ؟»

«دلته چې هر څوک راځي نو همدا خبره کوي» پروهښ ورته وويلې ،« خو کله چې پر هغه دهغه مقدس ځاې راز را څرګند شي نو بيا وائي چې زه ددې ځابه تلل نه غواړم . زه پوهيږم چې ته د مسلمانانو دخليفه معشوقه ئې . خو هغه چا چې ته د خپله ځان له پاره غوره کړې ئې دهغه تر مخه د دنيا خليفه ګان او د اسمانونو ملائکې سجدې کوي ، ته جنت ته راغلې ئې، جنت ته.»

هغه د خپلې چينې ځخه يو ګُل را وويست ، او د "أمّ عراره»د پوزې سره ئې يو ځاې کړ . "أمّ عراره»د حرم سراې شهزادګۍ وه ، او هغې داسې عطر بوي کړي و چې ددې په څير د شهزادګيو پرته ئې بل څوک په خوب کې هم نه شي بوي ولاي. خو ددې ګُل بوي دهغې له پاره څه بل منګه و ، دا بوي دهغې روح ته ورکيوت. دهغې د فکرونو دنيا بدله شوه ،د سترګو د ليد زاوئې ئې بدلې شوى ، پروهښ ورته وويلې ،« دا د دېوتا تحفه ده» او هغه هغه ګُل دهغې د پوزې ځخه لرې کړ.

"أمّ عراره» سوکه سوکه خپل لاس مخته کاوه او د پروهښ ګُل نيونکې لاس ئې را نيوه او خپلې پوزې ته ئې را نژدې کاوه ، دګُل د بوي کولو وروسته ئې په خمار اواز سره وويلې « دا ځومره ستره او زړه وړونکې تحفه ده ، دا ماته نه راکوى ؟»

«ايا تا دا تحفه و منله ؟» پروهښ ترې و پو ښتل ، دهغه په شونډو باندې نرۍ شانته مُسکا وه .

«هو !» "أمّ عراره» ورته ځواب ورکړ « مادا تحفه قبوله کړې ده » هغې دا ګُل يو ځل بيا پوزى ته نژدې کړ او بوي ئې کړ ، سترګې ئې داسې پټې کړې لکه دهغې بوي چې په خپل وجود کې د جذبولو هڅه کوي.

«دېوتا هم ته قبوله کړې ئې ،» پروهښ ځواب ورکړ او ترې وئې وپو ښتل « ته تر اوسه پورې چېرې وې ؟»

نجلۍ په فکر کې داسې ډوبه شوه لکه د کوم شي د را يادولو هڅه چې کوي ، سرئې و ښنده او وئې ويلې «زه همدلته وم ،نه زه په يوه بل ځاې کې وم...... ما ته نه دي په ياد چې زه چېرې وم»

«ته دلته چا راوړې ئې ؟»

« هيڅا نه» "أمّ عراره» ځواب ورکړ ، « زه پخپله دلته راغلې يم»

ketabton.com - The Digital Library

«ته په‌آس سپره دلته نه‌وې راغلې ؟»

«نه !» نجلۍ ځواب ورکړ« زه په‌هوا کې الوتونکې راغلې یم.»

«ایا په‌لاره کې ځنګلونه ، دښتې ، غرونه او .... نه‌و؟»

«نه ، هیڅ نه‌و » نجلۍ د کوچنیانو په خیر په شوخۍ سره ځواب ورکړ ،« هرې لورې ته شنه‌ چمنونه او ګلونه و.»

«ایا ستا په سترګو چا کومه پټۍ تړلې وه ؟»

«پټۍ ؟.... نه هیڅکه !» نجلۍ ځواب ورکړ ، « زما سترګې پرانستې وې او ما رنګ په‌ رنګ مرغان کتل ، خوارۀ خوارۀ مرغان.»

پروهت په لوړ اواز سره څه‌وویل –په‌دې‌وخت‌کې د "اُمّ‌عراره»د شا له‌خوا څلور نجونې راغلې ، هغوی ترې کالې وویستل، او د مور څخه‌د پیدایښت دوخت په خیر ئې لوڅه لغړه و دروله ، هغه مسکۍ شوه او وئې ویل« دېوتا به‌ما په‌همداسې حال کې خوښه‌کړي ؟» پروهت ورته وویل «نه ! تاته‌مونږ د دېوتا دخوښې کالي دراغوندو ،» نجونو دهغې پر اوږو باندې یو لوې ځادر خپور کړ، او دهغې جسم ئې د سرنه تر پښو پورې په‌کې پټ کړ. ددې ځادر په‌څنډو باندې د رنګ‌لرونکې رسیو ټوټې تړلې وې ، ځادرئې را مخته‌کړ او د رسیو ټوټې ئې سره را و تړلې ،اوس نو د ځادر څخه یوه ښکلې چوغه جوړه شوې وه. د "اُمّ‌عراره» ویښتان د وریښمو په‌خیر نرم او تور والې ته مایل و، یوې نجلۍ د هغې ویښتان ګُمنځ کړل او دهغې په اوږو ئې را خپاره‌کړل ، چې ددې سره‌ د هغې ښایست‌نور هم‌زیادښت وموند.

پروهت هغه‌ته په مُسکا سره وکتل او بیرته‌وګرځید او د تیږې د هیبت ناکه‌څهرې په لوړ ورستون شو. دوه نجونو د "اُمّ‌عراره» لاسونه و نیول او د پروهت شا شا ته روانې شوی ، "اُمّ‌عراره»د شهزادګیو په‌خیر روانه وه، هغې هیڅ لورې‌ته‌نه‌کتل ، او نه ئې خپل چاپیریال وکوت ، دهغې په‌تګ کې یو بل شان و ، د پروهت شاته ، او لاسونه‌ئې د نجونو په‌لاسو کې په زینې باندې ورختله ، پروهت د تیږې د غره په‌خیر د څهرې په خوله کې ورننوت ، "اُمّ‌عراره» هم درې زینې پورته ولاړه او د پرو هت په‌خیر د تیږې په خوله‌کې ور ښکته شوه او ورننوتله ، دواړه نجونې د تیږې دخولې مخ ته‌و دریدې ، اوس‌نو د "اُمّ‌عراره» لاس پروهت نیولې و ، د تیږې دخولې چت دومره هسک و چې هغوی په‌کې نیغ په‌ولاړه روان ول، کله چې تر حلقه پورې‌ورسیدل نو هلته‌بیا نورې زینې وی ، د زینو څخه په ښکته‌کیدو سره یو تاخانه راغله ، په تاخانه کې قندیلونه روښانه شوی و، په‌دې خونه کې هم یو ځانګړې مهک و خو دا خونه دومره ستره نه‌وه او نه‌ئې چت اوچتوالې درلود. دهغې دېوالونه‌او چت د ونو په پاڼو پوښل شوی و، په‌فرش باندې‌نرمه ګیاه او د ګیاه دپاسه د ګُلانو پاڼې خپرې‌ورې پرتې وې. د خونې په‌یوې څنډې کې ډیره ښکلې صراحې او پیالې ایښول

ketabton.com - The Digital Library

شوي وي ، پروهڼ د صراحي څخه دوه پيالي ډکي کړي ، يوه ئي پخپله واخسته او بله ئي "أمّ عراره"ته ورکړه دواړو خپلي پيالي دخپلو شونډو سره يوځاي کړي او د سترګو په رپ کي ئي خالي کړي.

«دبوتا به کله راځي ؟» "أمّ عراره» و پوښتل.

«تا تر اوسه پوري هغه نه دي پيژندلي ؟» پروهڼ ورته وويلي « ستا ترمخ څوک ولاړ دي ؟»

"أمّ عراره»د هغه په پښو کي کيناسته او ورته ئي وويلي « هو ! ما پيژندلي دي ،ته همغه نه ئي چي ما هلته پورته و کتلي ، تا زه قبوله کړي يم ،؟»

«هو !» پروهڼ ورته وويلي « دنن ورځي څخه ته زما ناوي ئي»

***** (۴۷)

زه اوس تاته نور څه نه شم ويلي، زما پلار ماته ويلي و چي پروهڼ نجونو ته ګُل بويوي چي دهغي د خوشبوي په واسطه نجلۍ بيا په ځان نه پو هيږي چي هغه څه شي و؟د کومه ځايه څخه راغلي وه ؟ او څه ډول راوستل شوي وه؟ ددي ګُل د بوي کولو وروسته هغه د پروهڼ وينځه ګرځي او هغي ته د دنيا ډير مردار شي هم ډير ښه او پاک تر سترګو کيږي. پروهڼ دري ورځي هغه هملته په تاخانه کي له ځانه سره ساتي.»

دا څرګندوني د هغه پنځو حبشيانو څخه يوه علي بن سفيان ته کولي چي هغه دخليفه د ساتونکي ډلي څخه را ويستلي و. دا پنځه واړه دهمغي قبيلي خلک و چي څلورو ئي "أمّ عراره» تښتولي وه ، علي بن سفيان هغوی د خپله ځانه سره واخستل او ورته ئي وويل « چي څنګه چي تاسي د همغي قبيلي خلک ياست چي هر دري کاله وروسته جشن جوړوي او هر وګړي ئي شپږ ورځي رخصت اخلي نو په دي اساس به تاسي ته ډاګيزه وي چي نجلۍ څه ډول تښتول شوي ده. هغوی پنځه واړو وويل چي د نجلۍ د تښتولو په هکله پوهه او مالومات نه لري. علي بن سفيان ورته دا لالچ ورکړچي که چيري هغوی رښتيا ووائي نو هيڅ ډول سزا به ورته ورنه کړل شي . خو بيا هم هغوی په دي هکله د خپلي بي خبرۍ څرګندونه کوله ، دا قبيله دخپلو وينه تويونکو او وحشيانه عادتونو په واسطه ډيره مشهوره وه ، هغوی د سزا څخه لږ څه هم نه ويريدل ، دغو پنځه واړو په پوره زړه ورتيا سره د حقيقت د را برسيره کولو څخه ډډه کوله ، اخر علي بن سفيان د هغو لاړ و څخه د ګټو د پورته کولو پريکړه وکړه چي تيري ئي هم ويلي کولاي شوی.

هغوی پنځه واړه ئي جدا جدا کړل او هغه ځايونو ته ئي و ليږل چيري چي د چا «اه» او« واه » چا نه شوه اوريدلاي ، که د پرليسي اذيت او وهلو ټکولو په واسطه به کوم ملزم مړکيده هم ،نو څه پرواه به ئي نه وه. دا پنځه واړه سوډانيان ډير سخت ځانه مالوميدل، هغوی به ټوله شپه اذيت کيدل ، علي بن سفيان به ټوله شپه ويښ پاته کيده ، اخر ئي هغوی په هغه ازميښت کي ور وغورځول چي دهغوی له پاره اخري لاره انګيرل کيده. د اذيت دغي طريقي کي به ډير وخت ملزمان بی هوشه کيدل ،

ketabton.com - The Digital Library

د سهار په مهال یو عمر تیري حبشي علي بن سفیان ته وویل « زه په ټولو هر څه باندي پو هیږم ، خو د دېوتا له ویرې ئې نشم ویلای ، ځکه ویریږم چې دېوتا به ما په ډېر ناکاره مرګ ووژني.»

«ایا ددې څخه زیات بل ناکاره مرګ کیدای شي چې زه مو پرې وژنم ؟»علي بن سفیان ورته وویل ،« که چېرې ستاسې دېوتا ریښتوني وي نو هغه به تاسې ددې شکنجې او زوروني څخه ازاد کړې واست ؟ که د مړینې څخه ویریږئ نو مرګ دلته هم شتون لري ، ته خبره کوه زما په لاسو کې داسې یو دېوتا دې چې هغه به تا ستا له دېوتا څخه وژغوري ،»

دا سوډاني حبشي څو ځله بې هوشه شوی و ، هغه ته خو دېوتا نه ، بلکه مرګ په ځرګنده توګه تر سترګو کیده. علي بن سفیان د هغه ژبه را پرانسته ، هغهئې د اذیت څخه خلاص کړ او خوراک ځښاک ئې ورکړ ، او د ارام لپاره ئې ورته ځاې ورکړ. هغه اقرار وکړ چې "أمّ عراره» دهغې د قبیلې ځلورو کسه تښتولي ده. هغه ځلور واړه په رخصتۍ تللي و ، خو هغوی د تښتولو شپه او وخت مونږ ته ښوولي و ، دغه پنځه واړه حبشیان چې اوس د علي بن سفیان په بند کې و په هغه شپه پهره درلوده ، د تښتونکو څخه دوه باید دننه راغلي وی ، هغوی ته د لویې دروازې څخه د راننوتلو له پاره لاره هواره شوی وه. او دهغوی سره د بیرته تښتیدو او تښتولو هر ډول مرسته شوې وه. هغه حبشي ورته وویل چې هغوی به هغه نجلۍ د دېوتا په قربان ځاې کې قربانوي ، ددوی قبیله هر درې کاله وروسته یو جشن جوړوي خو د قربانۍ له پاره نجلۍ ددوی د خپلې قبیلې څخه نه وي ، دهغې له پاره شرط دادې چې هغه به دقبیلې بهر څوک وي ، سپین رنګه به وي ، د لوړې کچې د کورنۍ څخه به وي ، او دومره ښایسته به وي چې خلک ئې په کتلو حیران پاته شي.

«نو ددې مطلب دا شو چې هر درې کاله وروسته ستاسې قبیله د بهر څخه یو ښکلې نجلۍ را تښتوي او قربان ځاې ته ئې راوړي » علي بن سفیان تري و پوښتل.

«نه دا غلطه ده» سوډاني حبشي ځواب ورکړ ، « درې کاله وروسته یواځې میله جوړیږي ، د نجلۍ قرباني د هر پنځه میلو یا هرو پنځلس کالو وروسته صورت نیسي ، خو مشهوره داسې ده چې په هر درې کالو کې یو ځل یوه نجلۍ قرباني کیږي».

هغه د خپل پلار په حواله هغه ځاې په ګوته کړ چېرې چې دا قرباني صورت نیسي ، هغه پروهتې د هغه دېوتا ځوې ګانه. په هغه ځاې کې چې میله جوړیده دهغه ځابه څخه دوه دونیم میله لرې یوه غرنیزه سیمه وه چې په ځنګلونو کې پټه شوی وه. دا سیمه دومره پراخه او عریضه نه وه. ددې سیمې په اړوند دا مشهوره شوی وه چې دلته دېوتا اوسیږی او دهغې د خدمت له پاره پیریان او ښاپیریانې شتون لري ، خلکو په دې خاطر دا خبرې منلې چې هرې لورې ته صحرا او په هغې کې د جزیرې په څیر څه سیمه غرنیزه او شینخولې وه. چې په خپل ذات کې د قدرت د عجایباتو څخه ګڼل کیده ، او عامو خلکو ګمان کاوه چې دا به د دېوتاو د اوسیدلو ځاې وي. په دې سیمه کې د فرعونیانو د وخت کنډرې لا تر اوسه پاته وي ، تر څنګ ئې یو جهیل(د اوبو ډنډ) هم و چې واړه او غټ (Crocodile)یا سترې څمخارې په کې اوسیدلې.

ketabton.com - The Digital Library

د قبيلي کوم وګړي به چې دروند جرم وکړ نو هغه به ئې د پروهتې په لاسو کې ورکاوه ، پروهتې به هغه ژوندي همدې جهيل(د اوبو ډنډ) ته ورغورځاوه او (Crocodile)يا سترو ځمځارو به نواله کاوه. پروهتې په همدې کنډوالو کې اوسيده ، هلته د يوې سترې تيږې سر او خوله چا تراشلې وه ، چې په دې تيږه کې ددوی د ګروهې په مطابق دننه ديوتا اوسيدل ، ددېوتاو د خوښې او خوشحالۍ په خاطر به ئې هر پنځلس کالو کې يو ځل د قبيلي ځخه بهر يوه ښکلې نجلۍ دلته را وستله ،او پروهتې ته به ئې ور حواله کوله ، پروهتې به نجلۍ ته يو ګل بوي کاوه، د ګل د بوي کولو وروسته به نجلۍ دا هيرول چې هغه څوک وه ، له کومه ځايه راغلې او چا راوستې ده؟ په دې ګل کې به ئې کوم نشه ايز ځيز ورګډاوه ، چې دهغې له مخې به هغې پروهتې خپل ديوتا او خپل ميړه ګڼه ، هغې ته به د هغه ځاې ګنده او مردار شيان هم ډير ښه او ښکلي تر سترګو کيد .

د نجلۍ قرباني به هم په همدې کنډرو کې کيدله ، پرو هتې به نجلۍ له خپله ځانه سره په تاخانې کې ساتله ، په دې ځاې کې نور ځلور کسه نارينه او ځلورکسه ښکلې نجونې هم اوسيدلې. ددوی ځخه اخوا بل چاته ددننه د ورننوتلو اجازه نه وه. کله به ئې چې نجلۍ د قربانۍ ځاې ته بوتلله ، نو هغې ته به دا احساس هم نه کيده چې دهغې ځټ به پرې کيږي. هغه به په فخر او خوشحالۍ سره مرګ مانه ، دهغې وجود به هلته په جهيل(د اوبو ډنډ) کې (Crocodile)يا سترو ځمځارو ته ور اچول کيده ، او وينېتان به ئې پرې کول او د قبيلي هر کورنۍ ته به ئې د سوغات(خوردې) په توګه ورليږل ، دا وينېتان به مقدس ګڼل کيدل، د نجلۍ سر به ئې د وچېدو په خاطر په يوه غار کې اينبوده ، او کله به ئې چې غوښه له منځه ولاړه او يوازې کوپړۍ به ئې پاته شوه نو هغه به ئې په همدې غار کې اينبوله ، خود نجلۍ شکل او صورت به د هغې په ژوند کې چاته نه وربښول کيده.

«پنځلس کاله پوره شوی دي اوس به يو ځل بيا د نجلۍ قرباني ورکول کيږي.» دغي حبشي وويل ،«مونږ نهه کسان د مصر په فوځ کې ورګډ شوی و. ځرنګه چې مونږه نه ويريدونکی او وحشي ګڼل کيدو په دې خاطر ئې مونږ د خليفه د ساتونکې ډلي غړي غوره کړو . دوه مياشتې کيدې چې مونږ دغه نجلۍ کتلې وه ، داسې ښايسته نجلۍ کله هم مونږ ته نه وه تر سترګو شوې ، مونږ ټولو پريکړه وکړه چې دا نجلۍ به له دې ځايه تښتوو ،او د قربانۍ له پاره به ئې وړاندې کوو. زمونږ يو ملګری چې پرون ووژل شو خپلې قبيلې ته تللې و او خپلو مشرانو ته ئې ددې نجلۍ په هکله ويلې و ، او ورته ئې ويلې و چې دا ځل به مونږ د قربانۍ له پاره نجلۍ را وړو ، په دې خاطر مونږ نجلۍ و تښتوله.»

*****(۴۸)

کله چې دا قصه صلاح الدين ايوبي واوريده نو ډير زيات حيران پاته او په فکر کې ډوب شو، علي بن سفيان دهغه دحکم منتظرو ، سلطان ايوبي نقشه و کتله او وئې ويل « که چيرې ځاې همدا وي نو بيا خو دا زمونږ د احاطې ځخه بيرون دي هغه مالومات چې تاسې د ښار دخلکو ځخه تر لاسه کړي دي ، دهغو ځخه دا په ډاګه کيږي چې فرعون ډيرې پيړۍ پخوا مړ شوې دي خو دهغه فرعونيت لا تر اوسه په خپل ځاې پاته دي. مونږ ته د مسلمانانو په خير دا اړينه ده چې که چيرې مونږ تر لرې پورې نه شو تللاې نو لږ تر لږه دهغه نژدې

ketabton.com - The Digital Library

ګاونډيانو شخه خوکفر او شرک له منځه يوسو ، مالومه نه ده چي تر ننه پوري به دځومره ميندو او پلرونو پاکي او معصومي لوڼي ددي رواج ښکار شوی او ځار شوی وي ، او په دي ميلي کي به تر او سه پوري څومره پاکي او معصومي نجوني پلورل شوي وي مونږ بايد د دېوتا ګانو انګيرنه له يوه سره ختمه کړو. دغه بد نامه مذهبي مشران خلکو ته د دېوتا د غلطي انګيرني په اساس دخلکو معصومي نجوني را تښتوي او د بدکارۍ او عياشۍ کار تري اخلي.

«زما د مخبرانو را پورونو کي دا ډاګيزه شوی ده چي هلته زمونږ د فوځ قومندانان او د مصر شتمن خلک ورځي او نجوني پيري او يا ئي د څو ورځو له پاره په کرايه اخلي.» علي بن سفيان ورته وويل « د کرچار د تباهۍ نه اخوا دا ګوانښ هم شتون لري چي د سوډانيانو دلري کړل شوی فوځ عسکر به دي ميلي ته په ګڼ شمير ورځي ، د سوډاني فوځ پخواني فوځيانو سره يو ځای زمونږ د فوځ ورګډيدل او دهغوی سره په دي جشن کي برخه اخستل مناسبه نه بريښي ، دا ډول ګډي تفريحګاني د هيواد له پاره ګټوري نه ثابيتږي.» علي بن سفيان لږ څه په وارخطائي سره وويل « او نجلۍ د قربانۍ څخه دمخه خوندي کول او خليفه ته د هغي ورسپارل په دي خاطر هم اړين دي چي هغه ته دا مالومه شي چي هغه د تښتوني الزام چي هغه پر تا باندي لګولي و څومره بي بنسټه او درواغ و.»

«علي ! زه دهغي څه پرواه نه لرم.»سلطان ايوبي ورته وويل « زه دخپل ځان په لور نه وينم ، ما چي څوک هر څومره سپک ګڼي بيا به هم زه د اسلام عظمت او پرمختګ له ياده و نه باسم ، زما ذات هيڅ نه دي ، او ته هم دا په ياد ساته علي ! دخپل ذات څخه توجه واړه وه .او د سلطنت د ټينګښت اود خپل ولس د سوکالۍ په لور متوجه اوسه ، پخوا به د اسلام دعظمت امين خليفه و خو د وخت په تيريدو سره خليفه په خپل ذات کي ډوب شو او د خپل نفس ښکار و ګرځيد ، اوس زمونږ خلافت د اسلام ډيره ستره کمزوري ګرځيدلي ده. صليبيان زمونږ همدا کمزورتيا زمونږ پر خلاف استعمالوي ، که چيري ته غواړي خپلي دندي په برياليتوب سره تر سره کړي نو بيا دخپل ذات ، شخصيت او نفس د پاللو څخه لاس واخله ،..... هغه الزام چي خليفه پر ما لګولي دي ، هغه ما په ډيره ستونزمنه توګه وزغمه ، ما کولي شو چي د هغي ځواب په هماغه وخت کي ورکړم، خو زما ځواب به هم دومره اغيزمن نه و ، او بيا به زه دخليفه سره په شخصي سياسي لوبه کي را ننښتي وم ، ماته همدا خطره تر سترګو کيدله ، چي په اسلامي ملت به داسي يو وخت راځي چي د خپلو حکمرانانو ، د ذاتي سياسي لوبو ، خپل نفس پالني ، په نورو باندي د خپل ستر والي د ښوولو او د ځواک په هوس کي به له منځه ځي.»

«دبي ادبۍ ښننه غواړم درونده اميره !» علي بن سفيان ورته وويل ، « که چيري ته غواړي دا نجلۍ د قربانۍ څخه خوندي پاته شي نو امر وکړه ، وخت ډير کم دي ، بله ورځ ميله پيليږي.»

ketabton.com - The Digital Library

«فوځ ته سمدستي دا حکم ورسوئ چې په دې ميله کې هيڅ فوځي ته دګډون کولو اجازه نه شته.» سلطان ايوبي خپل يو سالار راو غوښت او ورته ئي وويل « د حکم سرغړونکي ته به د هغې د رتبې او مرتبې څخه د لرې کولو تر څنګ د عوامو تر مخ پنځوس لښتې سزا هم ورکول کيږي»

ددې حکم د صادرولو وروسته په پلان باندې کار پيل شو. سلطان ايوبي لا د پخوا څخه اړوند مسؤلين را بللي و. هغه ټولو ته ويلي و چې زمونږ موخې دادي چې دا طلسم مات کړو ، دا د فرعونيت اخرى ځاې مالوميږي.... اول هغه لورې ته د فوځ ليږل تر بحث لاندې راغلل ، خو هغه په دې خاطر د بحث نه ولويدل چې دا کار به د هغې قبيلې خلک دخپل ځان پرخلاف فوځي بريد وګڼي، که جګړه وشي نو زيات شمير بې ګناه خلک به، د کوچنيانو او ښځو په ګډون ، په کې و مري ، دا وړاندېز هم وشو چې همدا حبشي د لاړښود په څير له ځانه سره واخلي او هلته ، چې دغه نجلۍ په کې قرباني کيږي ، ناڅاپي يرغل کونکی ډلې و استوي ، سلطان ايوبي هلته د عسکرو سره د هغه حبشي ليږل اړين و نه ګڼل ځکه د هغې څخه د دوکې ورکولو خطر شوني و. تر دې بحثه پورې د سلطان ايوبي په حکم د ناڅاپې حمله کونکواو د شپې د بريد کونکو يوه ځواکمنه ډله تياره کړل شوې وه. دا د ځان ځارونکو سرتيرو مجاهدينو ډله وه چې د جذبې له اړخه دومره پاخه شوې و چې دداسې دندو تر سره کولو له پاره ئې تلل خپل فخر ګاڼه ، هغوی چې اوس د کومې دندې د ترسره کولو له پاره استول کيدل نو دهغې څخه ددوی بيرته ژوندي راتلل شوني نه ښکاريدل.

دنائب سالار الناصر اوعلي بن سفيان د سلاګانو له مخې دا پريکړه و شوه چې يواځې دولس ګوريلايان(غلچکی بريد کونکي) به دغره په هغه ځاې کې ور ننوځي چې پروهت په کې اوسيږی ، او دنجلۍ د قربانۍ ځاې هم دې.

دحبشي د ورکړل شوی مالوماتو په بنسټ په دغه شپه په ميله کې ډيره ګڼه ګونه ئې ، ځکه چې هغه د ميلې اخري شپه وي ، دقبيلې دخلکو پرته بل چاته دا مالومه نه وي چې نجلۍ قربانيږي ، داسې مالوميده چې هغه په دې نه پوهيده چې د قربانۍ ځاې چيرې دې ، ددې مالوماتو په رڼا کې دا پريکړه و شوه چې پنځه سوه عسکر به د ميلې د کتونکو په بڼه کې په تورو او نورو اړوند وسلو سمبال ، په هغه شپه په ميله کې شتون ولري ، دهغوی له ډلې څخه به ددوه سوو سره غشي او ليندۍ وي ، په هغه وخت کې د دې وسايلو په ګرځولو او درلودلو بنديز نه و. د ګوريلا ئي ډلې په ذهنونو کې ئې په ښه توګه دهغه ځاې نقشه انځور کړه، خو هغوی ته وويل شو چې مخامخ او نيغ په نيغه به بريد نه کوي ، بلکه د ګوريلاو په څير به په غرنۍ سيمه کې ور ننوځي، ساتونکي به په پټه خوله له منځه وړي او اصل ځاې ته به رسيدو سره به هغه وخت بريد کوي چې نجلۍ دقربانۍ ځاې ته ور وړي ، ددې د مخه د يرغل زيان به داوي چې نجلۍ به همله په تاخانه کې له منځه يوړل شي او يا به بل چيرې پټه کړل شي.

دا ډاګيزه شوی وه چې قرباني په نيمائي شپه کې ، کله چې سپوږمۍ مکمله شي ، تر سره کيږي ، پنځه سوه نور سپاهيان د قربانۍ د ځاې تر څنګ د غرونو په چار چاپير کې ځاې په ځاې کيدل، او د ګوريلايانو

ketabton.com - The Digital Library

داحتمالي ناکامۍ په‌صورت کې او یا د هغوی د دندو په تر سره‌کولو کې د ستونزو د راپیداکیدو په‌وخت کې دوی ته لار ښوونه شوې وه چې هغوی دې د نښې په‌توګه یو اوربلونکې غشې هوا ته‌و توغوي ، ددې غشې د رڼا په‌کتلو سره به‌دا پنځه‌سوه‌کسان خپل برید پیلوي.

په‌دې‌وخت کې دولس کسه‌سر تیرې و ټاکل شول ، او دنور الدین زنګي د هغه فوځ څخه چې دوه‌کاله مخته هغه د صلاح الدین ایوبي د مرستې په‌خاطر را استولې و پنځه‌سوه‌ذهین او زړه‌ور عسکر او قومندانان و ټاکل شول ، دوی له‌عربو څخه‌راغلې و ، دوی لا تر اوسه پورې د مصر او سوډان د سیاسي لوبو او عقایدو تر اغیز لاندې نه‌وراغلي ، دوی یواځې پر اسلام پو هیدل او همدا ددوی عقیده او ګروهه وه. هغوی به‌دهرې هغه‌عقیدې پر خلاف را پورته‌کیدل چې غیر اسلامي به‌ورته ښکاریده ، هغوی ته‌ویل شوی و چې هغوی د یوې باطلې عقیدې پر خلاف جنګ ته روان دي ، او شوني ده چې دوی ته د خپلې شمیرې څخه د زیاتو مخالفینو سره د مقابلې کول وړیه‌غاړه شي ، جنګ او جګړه هم ویني تویونکې وي او دا هم شوني ده چې دهغوی تر مخ څوک دمقاومت توان هم و نه‌لري ، او ټول کار د جنګ او جګړې کولو پرته تر سره شي. هغوی ته د ټول پلان په‌هکله خبر ورکړل شو. او دهغوی په‌ذهنونو کې غریزه سیمه ، د هغې سیمې دغرونو لوړوالې ، چې دومره زیات نه‌بریښیده ، او په هغې کې دننه د قربان ځاې په‌هکله ټول مالومات ورکړل شول، هغه‌دولس سر تیرومجاهدینو ته هم همدا انګیرنه ورکړل شوه ، هغوی لا د پخوا څخه سخت روزل شوی وو ، په غرونو ختل ، په‌شګلوړه دښتو کې منډې وهل ، لوږه ، تنده د اوښ په څیر زغمل... دهغوی له‌پاره ستونزمن نه‌و.

لا تر اوسه د قربانۍ شپې ته شپږ ورځې پاته‌وې ، درې شپې او درې‌ورځې سرتیرو اوپنځه‌سوه فوځیانو ته روزنه ورکړل شوه ، څلورمه‌ورځ ئې سر تیري په‌اوښانو سپاره و استول ، هغه‌ځاې د اوښانو په‌عادي سفر یوه ورځ او نیمه شپه لرې پروت و ، اوښ چلونکو ته‌حکم شوې و چې سر تیري د غریزي سیمې څخه‌لرې چیرې ښکته‌کړي او دوی بیرته را ستانه‌شي ، همدا راز ئې پنځه‌سوه نور عسکر د نندارچیانو په‌بڼه کې، ددوه‌دوه او څلورو څلورو په ټولیو کې په‌آسونو او‌اوښانوسپاره واستول ، هغوی ته‌ویل شوی و چې خپل ځناور به‌له ځانه سره ساتي ، دهغوی سره د هغوی قومندان هم په هماغه‌بڼه‌کې روان شوی و .

*****(۴۹)

دمیلې اخري شپه‌وه –

سپوږمۍ دخپل ستروالي په اخري پړاو کې وه ،د صحرافضا د شیشې په څیر شفافه وه ، په میلې کې د انسانانو د هجوم او ګڼې ګوڼې شمیره شونې نه‌وه ، په څو ځایو کې نیمې لوڅې نجونې نڅیدلې او په‌ځینې نورو ځایو کې د سندرغاړو اوهغوی ته د راټولو شو خلکو ډلې ټپلې را ټولې شوې وې. خو تر ټولو زیات خلک د هغې چوترې تر خوا را ټول شوی و چیرې چې نجونې لیلامیدلې. یوه یوه نجلۍ به ئې چوترې ته را وستله او هلته به ئې د اخستونکو د نظره تیروله ، پیرونکو به د هغوی مخ ، صورت ، غاښونه ، ویښتان او ټول وجود د سرنه تر پښو پورې له‌نظره تیراوه ،او بیا به ئې پرې بولې پیل کولې ، هلته‌جوارې هم روانه

ketabton.com - The Digital Library

وه اود شرابو ښنبل په اخري پړاو کې و. هلته يوائېنې شي چې شتون نه درلود هغه قانون و او بس. د هر څه ازادي وه د لرې لرې ځايو څخه د راغليو خلکو خيمې په شاوخوا کې ښخې شوې وې ، نندارچيان د مذهب او اخلاقو د بنديزونو څخه ازاد وو، هغوی ته مالومه نه وه چې دهغوی دخيمو څخه لږ څه لرې د غرونو په غيږ کې يوه ښايسته او ښکلې پيغله د حلاليدو تياري نيسي ، او هلته يو انسان له ځانه ديوتا جوړ کړې ، هغوی همدومره پوهيدل چې ددې غرونو تر منځ ژوره سيمه د ديوتاګانو پايتخت دې. هلته پيريان او ديوان پهره ورکوي ،او کوم انسان هلته د ورتللو جرأت هم نه شي کولاې.

هغوی ته دا هم نه و مالوم ،چې دهغوی تر منځ د الله ج پنځه سوه مجاهدين ور ننوتي دي او نور دولس کسه سرتيري مجاهدين د ديوتاګانو په چاپيريال کې ور داخل شوی دي ،.. د صلاح الدين ايوبي دولسو کسو سرتيرو ته ورښول شوی و چې په غرونو کې د ورننوتلو لارې دکومه ځايه څخه پيل کيږي خو هغوی دهغې لارو څخه هلته نه شو ور ننوتلاې ، ځکه هلته دهغوی ساتونکي ولاړ ول، هغوی بايد د يوې ډير ستونزمنې لارې څخه هلته ور ننوځي ، هغوی ته دا هم ويل شوی و چې د غرونو په شاو خوا کې هيڅ انسان شتون نه لري، خو دا خبره غلطه وه او هغه حبشي علی بن سفيان ته په دې هکله غلط مالومات ورکړي و ، ځکه هلته انسانانو شتون درلود. د غرونو ددې سيمې اوږدوالې او پلنوالې د يوه ميل څخه هم لږ و ، څرنګه چې هغوی روزل شوی سرتيري و نو هغوی خواره واره اوپه احتياط سره مختته تلل ، يوه سرتيري ته په ناڅاپي توګه د يوې ونې تر څنګ خوځنده سيورې تر سترګو شو. سرتيري په پټه پټه او په خويدو سره د هغې پسې ولاړ ، ورنژدې شو او ناڅاپي بريد ئې پرې وکړ، دهغې څټ ئې را تاو کړ او په خپلو متو کې ئې را ونغاړه او خنجر ئې ورته د زړه په سر کيښود او ترې وئې پوښتل چې ته دلته څه کوې او دلته څه ډول پهرې ولاړې دي.؟

هغه حبشي و او سرتيري په عربي ژبه خبرې کولې چې حبشي پرې نه پوهيده ، په همدې وخت کې يو بل مجاهد راغې هغه هم خپل خنجر د حبشي په سينې کيښود هغه ترې په اشارو سره و پوښتل نو حبشي هم په اشارو سره ځواب ورکړ چې داسې ترې څرګنديده چې دلته ساتونکي شتون لري ، سرتيرو ددې حبشي شارګ ور پرې کړ او سرتيري نور هم محتاط مختته ولاړل ، د هغوی ترمخه يو ځنګل راغې، ددې نه لږ اخوا غرونه و. خو ځنګلونو او غرونو تياره جوړه کړې وه ، هغوی په غره باندې يو له بله څخه په لږ څه لرېوالی سره پورته و ختل.

هلته دننه په هغه سيمه کې چې نجلۍ ئې پروهتې ته په لاس کړې وه څه نورې خبرې رواني وی ، د تيږې د څهرې ترمخه يوه قالينه غوړيدلې وه ، په هغې باندې يوه تيزه او تيره توره ايښول شوې وه ، توري ته نژدې يو لوې لوښې هم پروت و ، په قالينه باندې ګلونه خواره شوی و ، چې تر څنګ ئې اور لمبې وهلې ، دڅوترې څلورو خواو ته قنديلونه او مشالونه روښانه کړل شوی و چې څلور نجونې ئې په رڼا کې ګرځيدې. د هغوی لباس يوائې دوه دوه پاڼې وې او نور وجودونه ئې لوڅ لغړ و. ددوی سره يوځاې څلور حبشيان هم تر سترګو کيدل چې د سرنه تر پښو پورې په سپينو څادرونو کې را نغښتي ول، "اُمّ عراره» په تاخانه کې د پروهتې سره

ketabton.com - The Digital Library

مشغوله وه. پروهت دهغې د وېښتانو سره لوبې کولې ، او هغې په مخمور اواز ويلې « زه د انګوک مور يم او ته د انګوک پلار. زما زامن به د مصر او سوډان پادشاهان جوړيږي ، زما وينه پر هغوی و څښئ ، او زما اوږده اوږده طلايي وېښتان دهغوی په کورونو کې کيږدئ ، ته ولي زما څخه لرې کيږې ، ماته را نژدې شه ، » خو پروهت دهغې په جسم باندې د تيلو په څير کوم شی مښوده.

په غالب ګمان چې انګوک دهغې قبيلې نوم و ، او يوه عربي نجلۍ د نشو په مستيو کې ددې قبيلې مور او د پروهت ښځه ګرځيدلې وه، هغه د قربانۍ له پاره تياره شوې وه. او پروهت هم اخري رسومات پر ځای کول.

دولس سرتيري د شپې د چينجيو په څير په سينو باندې پورته په غرونو ور ختل، کيوتل او پرځيدل. دا ډيره ستونزمنه سيمه وه ، دسيمې ډير بوټي اغزي لرونکي و ، سپوږمۍ هم سرته را پورته شوې وه ، چې د ونو په مينځ کې ئې هم د روښنائي څرکونه را پيدا کړي و ، د رڼا په همدې لړو څرکونو کې هغوی ته يو بل حبشي هم تر سترګو شو چې په يوه لاس کې ئې برچه او په بل لاس کې ئې ډال نيولې و ، دا هم د دېوتاګانو د پايتخت ساتونکې و. په چپه خوله دهغې له منځه وړل اړين و ، هغه په يوداسې ځاې ولاړ و چې د شا له خوا پرې بريد شوني نه و ، او دمخ په مخ مقابلې کول مناسب نه بريښيدل ، يو سرتيري هلته د بوټو په يوه ګڼه کې پټ کيناست او بل د هغې تر مخه يوه تيږه ورواچوله ، د تيږې په خويدو سره اواز را پيدا شو ، حبشي سمدستي متوجه شو او همغې لورې ته ولاړ. څنګه چې هغه په بوټو کې دپټ شوی سرتيري مخ ته راغي نو د هغې څټ د ځواکمنو متو په منځ کې را تاو کړل شو. او يو خنجر ئې په زړه کې ور ښخ کړل شو. سرتيري تر څه وخته پورې هملته پاته شول او بيا ئې په احتياط سره مخته قدم کيښود.

"أمّ عراره» د قربانۍ له پاره تياره شوې وه ، پروهت د اخري ځل له پاره هغه د خپلې سينې سره يو ځای کړه، او هغه ئې له لاسه و نيوله او د زينو په لورئې روانه کړله ، بهر منتظرو نجونو او نارينه و ته د تيږې د بُت دخولې څخه رڼاګانې تر سترګو شوې ، نو هغوی د بُت د خولې تر مخه په سجدې پريوتې، پروهت په خپله ژبه يو اعلان وکړ او د بُت دخولې څخه لاندې را ښکته شو ، "أمّ عراره» دهغې سره يو ځاې وه. هغه ئې هغې ښايسته کړل شوی قالينې ته يوړه ، نر او ښځې دهغې په چار چاپير کې و دريدې ، "أمّ عراره» په عربي ژبه وويل« زه د انګوک د لوڼو اوزامنو له پاره خپل څټ پريکول غواړم ، زه د هغوی د ګناهونو کفاره ورکول غواړم ، زما څټ پرې کړئ ، زما سر د انګوک دېوتا په قدمونو کې کيږدئ ، دېوتا به زما په دې سر د مصر او سوډان دپادشاهيو تاج کيږدي.» څلور واړه نجوني او نارينه يو ځل بيا په سجده پريوتل ، پروهت "أمّ عراره» په قالين په دواړو زنګونو باندې کينوله ، د هغې سر ئې مخته ټيټ کړ او هغه توره ئې را پورته کړه چې دهغې پترۍ د پوره لاس په اندازه اوږده وه.

يو سرتيري چې تر ټولو دمخه و، ودريد ، هغه په غوږو کې په خپل ځان پسې بل سر تيري ته هم د دريدو وويل، دغره د لوړوالي څخه هغوی ته چوتره او د تيږې سر تر سترګو کيدل ،... وئې کتل چې په چوتره يوه نجلۍ په دوه زنګونو باندې کينول شوې ده ، او سرئې مخته ټيټ کړل شوی دی ، سپينې سپوږمۍ ، د

ketabton.com - The Digital Library

مشالونو او د قندېلونو رڼاو شپه په رڼا ورځ اړولې وه ، د نجلۍ سره د ولاړ سړي په لاس کې توره وه . په دواړو زنګونو ناسته نجلۍ لوڅه لغړه وه ، دهغې د جسم رنګ دا ډاګيزه کوله چې دا د حبشي قبيلې نجلۍ نه ده ، سرتيري لړڅه لرې هم و اوپه لوړه هم. دهغه ځاېه د غشي د خطا کيدو خطر موجود و خو هغوی چې په کوم غره باندې ولاړ و نو دهغې تر مخه د غره لمن نه وه بلکه ددېوال په څير ځاې و چې ښکته کيدل تر ې شوني نه ښکاريدل.

هغوی و پوهيدل چې نجلۍ قربانيږي ، او دهغې د په څنګ کولو له پاره دومره لږ وخت دي چې که چېرې دوی هلته ور وانه لوځي نو دهغې په څنګ کول شونی نه دي ،هغوی د غره د سر څخه لاندې وکتل نو جهيل(د اوبو ډنډ) ورته تر سترګو شو ، هغوی ته ويل شوی و چې په دې جهيل(د اوبو ډنډ) کې (Crocodile)يا سترې ځمځارې اوسيږي.

وئي کتل چې ښي لورې ته دغره لمن شته ، خو هغه هم ددېوال شکل درلود ، هلته بوټي او ونې وی ، هغوی يو دبل لاس و نيوه او د هغې ځاېه څخه را ښکته شول دهغوی د ډلې څخه اخري سر تيري په ناڅاپي توګه مخته وکتل چې د سپوږمۍ په رڼا کې ورته يو حبشي تر سترګو شو . چې په يوه لاس کې ئي ډال او په بل کې ئي برچه نيولې وه ، هغه خپله برچه د توغولو له پاره تياره نيولې وه ،خو په سر تيرو باندې د سپوږمۍ رڼا نه لګيدله ، حبشي تر اوسه پورې په شک کې و ، اخري سرتيري په ليندۍ کې يو غشي کيښود د شپې په چپتيا کې د غشي د توغيدو اواز اوريدل کيده خو غشي د حبشي په شارګ باندې و لګيد او هغه دهغې ځاېه په سرګونډالو لاندې راپريوت، سرتيري دغره د لمن څخه را ښکته کيدل خو د لويدلو خطر ئي هره ګړۍ زياتيده.

*****(۵۰)

پروهت د توري منځ د "اُمّ عراره" په څټ جوړ کړ او او توره ئي پورته کړه ، نارينه و او ښځو د سجدې څخه سرونه پورته کړل او په دواړو زنګونو شول او يوه ډيره د سوزه ډکه سندره ئي په ټيټ اوزا پيل کړه ، دا يوه انګازه شانته وه چې ددې دنيا سره ئي هيڅ ډول اړيکي نه درلودل ، دغرونو په منځ کې په دغه وادي کې يو داسې طلسم خپور شوې و چې بيرون هر انسان ته ئي دا ډاډ ورکولې شو چې دا د انسانانو نه بلکه د دېوتاګانو ځاې ځيګې دي...

پروهت توره پورته کړه ، اوس نو د يوې ساه اخستو په اندازه وخت و ، څنګه چې توره لاندې راښکته کيده د پروهت په تشې کې يو غشې ور ننوت شو . لا تراوسه دهغه د توري لاس لاندې نه و راښکته شوې چې درې نور غشي يو په بل پسې دهغې په اړخونو کې و ر ننوت شول ، نجونو چيغې کړې ، نارينه و چاته اوازونه پيل کړل ، په دې وخت کې د غشو يو بله دوره پيل شوه ، چې دوه نارينه ئي دپښو وغورځول ، نجونو د هغې بُت د خولې په لور منډې کړې ، خو "اُمّ عراره" د خپل چاپيريال څخه او هم د خلکو د وژلو او وينو تويولو څخه بې خبره ټيټ سرې ناسته وه.

ketabton.com - The Digital Library

سرتيري په ډيره ګړندۍ توګه مخته راغلل ، په چوترې را وختل او يوه ئې "أمّ عراره» را پورته کړه ،هغه تر اوسه پورې په نشې کې ډوبه وه ، يو سرتيري خپله کورتۍ را وويستله او هغه ئې پرې پټه کړه ، دوی لا دهغه ځاېه تللي نه وه چې دولس دېارلس حبشيان برچې او ډال په لاس هلته را ورسيدل ، سرتيري خواره شول ، دهغوی څلور کسانو سره غشي او ليندۍ وې ، هغوی غشي وويشتل ، پاته سرتيري يوې لورې ته پټ شول ، او کله چې حبشيان مخته راغلل ، نو دشا له اړخه ئې پرې بريد وکړ. يو غشي ويشتونکې د ليندۍ څخه رڼاکونکې غشي و توغاوه ، کله چې غشي پورته ولاړ نو هلته ئې هغه رڼا ، چې د غشي د رفتار په واسطه کمه شوې وه ، ددريدو سره سم زياته شوه اوغشي بيرته د ځمکې لورې ته را ستون شو.

دميلې جوش وخروش لا تر اوسه پورې کم شوې نه و. د نندارچيانو څخه نژدې پنځه سوه کسان را بيل شول او دهغې غرنۍ سيمې په لور ئې کتل چې يو شعله ورته په کې تر سترګو شوې وه ، هغوی په خپلو اوښانو او اسونو باندې سپاره شول ، د هغوی قومندان هم ورسره و ، لمړۍ هغوی سوکه سوکه را تلل ،تر څو چاته شک پيدا نه شي. خو لږ چې لرې شول نو خپلو اسونو او اوښانو ته ئې لغتې ورکړې او په ځغاسته ئې کړل ، نندارچيان دميلې په شرابو ، جوارۍ او د نجونو په عصمت پلورلو اوبې عزته کولو کې دومره ډوب وو ، چې چاته هيڅ ددې ګمان هم و نه شو چې د هغوی په دبوتاګانو باندې کوم اسماني افت را نازل شوې دې.

سرتيرومجاهدينو ددې خطرې له مخې اوربلونکې غشي هوا ته توغولې و چې د حبشيانو شميره به زياته وي خو کله چې فوځ هلته ورسيد يواځې ددولس دېارلس حبشيانو مړي او د مجاهدينو دوو کسو شهيدانو جسدونه هلته پراته و. هغوی په برچو باندې شهيدا ن شوی و ، قومندانانو دهغه ځاې څخه کتنه وکړه ، د تيږې په خوله کې ورننوتل ، او تاخانې ته ورسيدل ، هغه شيان چې هلته دهغوی لاسوته ورغلل،هغه ئې له ځانه سره را واخستل ، په هغې کې يو ګُل هم و چې د تږتې څخه جوړ شوی و. د احکامو په مطابق فوځ بايد همله په غرونو کې پټ پاته شوی واې ، سرتيرو "أمّ عراره» په آس سپره کړه او دقاهرې په لور روان شول.

سهار راوخوت:

د ميلې جم وجوش پاې ته رسيدلې و ، ډير نندارچيان دزياتو شرابو د څښلو په واسطه تر اوسه پورې بې هوشه پراته و ، دکاندارانو د تللو په خاطر خپل سامانونه سره را ټولول ، د نجونو اخستونکو هم نور د تللو تکل کاوه ، په صحرا کې د تلونکو خلکو قطارونه جوړ شوی و. د ميلې د ځاې سره نژدې چې کوم کلي و دهغې ځاې خلکو په ډيره بې صبرۍ سره د شپې د قربان شوې نجلۍ د وينبتانو انتظار کاوه ، ددې قبيلې خلک چې د لرې لرې کليو اوسيدونکې و دغرنيزې سيمې څخه لرې ولاړ وو او د دبوتاګانو د ځاې په لور ئې سترګې نبنلولې وی. دهغوی زړو او سپين سرو به هغوی ته ويلې چې اوس به پروهت راشي او ددبوتاګانو دخوشحالۍ پيغام به راوړي ،او دهغوی تر منځ به وينبتان وويشي ، خو تر اوسه پورې هيڅوک نه و راغلې ، ددبوتاګانو د اوسيدو په ځاې باندې چپه چپتا خپره شوې وه ، دغې منتظر هجوم ته دا څرګنده نه وه ، چې هلته اوس فوځ ځاې په ځاې شوی او اوس به دهغه ځاېه ددبوتاګانو پيغام نه راځي..... ورځ په تيريدو شوه ،د

ketabton.com - The Digital Library

قبیلي کومو ځوانانو چې د قرباني کومې خبري اوریدلي وې ، هغوی ته شک پیدا شو چې دا ټول دروا غ دي ، ورخ تیره شوه ، لمر دهمدې غرونو تر شا پریوت ، په چا کې دومره جرأت نه و چې هلته تللاي واې او کتلاي وائې چې پروهڼ ولې را نه غي.

*****(۵۱)

« طبیب را وبولئ !» سلطان ایوبي وویل ، « په انجلۍ د نشې اغیز دي»

"اُمّ عراره» دهغه تر مخه ناسته وه او ویل ئې « زه د انګوک مور یم ،ته څوک ئې ؟ ته خو دبوتا نه ئې ، زما میړه څه شو؟ زما سر پرې کړئ او دبوتا ته ئې ورکړئ ، ما پر خپلو زامنو قربان کړئ» هغه همدا خبره په پرلپسې توګه کوله ، خو اوس پرې خوبوړې حالت راغلي و. دهغه سر لاندې زنګیده.

طبیب د راتلو سره سم د هغه حالت درک کړ، او څه دواې ئې ورکړه ، د لږ ځنډ وروسته دهغې سترګې ورغلې، هغه ئې څملوله ، اوپه خواږه خوب ویده شوه ، سلطان ایوبي ته دپیښې تفصیلي مالومات ورکړل شول ، او راپور ورکړل شو چې هلته په هغه غریزه سیمه کې څه پیښ شول او څه تر لاسه شول ، هغه خپلو نائب سالارانو هر یو الناصر او بهاؤالدین شدّاد ته حکم وکړ چې پنځه سوه سواره له ځانه سره واخلي ، د اړتیا وړ سامانونه هم له ځانه سره یوسي او هغه بُت له منځه یوسي ، خو هغه ځاې باید دفوځ په محاصره کې اوسي ،د حملي اویرغل په وخت کې مقابله وکړئ ، که چیرې هغه خلک تسلیم شي او د جګړې نه لاس واخلي نو هغوی ته هغه ځاې ور وښئې او په مینه او محبت سره ئې پوه کړئ چې دا (دبوتاګان) یواځې یو فریب او دوکه وه.

شدّاد په خپله (ډایري) ورځپیښې کتابچه کې چې په عربي ژبه ئې لیکلي ده، دا پیښه داسې بیان کړې چې «هغه د پنځه سوه سورو سره هلته ور ورسید ، د هغوی لاربنود د هغه فوځ قومندان و چې د پخوا څخه هلته میشت شوی و. په سلګونو حبشي سوډانیان هلته لرې لرې ولاړ ول، دهغوی څخه ځینې په اسونو او اوښانو سپاره وو ، او دخپلو ځانو سره ئې برچې، ډالونه ، غشي ، لیندئ او توري هم را ختسې وی ، مونږ خپل ټول سپاره کسان دهغه غره شاوخوا ته داسې و درول چې دهغوی مخونه دبهر په لورې او دهغوی په لیندېو کې غشي ورکړل شوی و ، هغوی چې غشي او لیندۍ نه درلودې هغوی په برچو مسلح شوی و، د وینې تویونکې جګړې خطر شتون درلود . زه د الناصر سره دننه ولاړم ، د بُت د کتلو سره سم مې هغه ته وویل چې دا دفرعونیانو یادګار دي. هلته دحبشیانو لاشونه خواره واره پراته و ، په هر ځاې کې و کرځیدو را وګرځیدو ، هلته د غرونو تر منځ یوه کنډر وه ، چې د فرعون د وختونو یو ښکلي مانۍ مالومیده ، دهغه په دیوالونو دهغه وخت لیکل انځور شوی و چې الفاظ ئې د انځورونو په څیر ښکل شوی و، هیڅ شک نه پاته کیده چې دا دي د فرعون ځاې ځیرې نه وي ،.... هلته د دیوار په څیر د غره په لمنه کې یو جهیل(د اوبو ډنډ) و ، دجهیل(د اوبو ډنډ) په منځ کې ستر ستر (Crocodile)یا سترې څمڅاری خوځیدلې ، دجهیل اوبو د غره لمنه دننه ور پرې کړې وه او دغره په منځ کې ور ننوتې و د اوبو د پاسه د غره چت و، دا ډیر ویرونکې ځاې و ، زمونږ په کتلو سره ډیر (Crocodile)یا سترې څمڅاری د اوبو غاړې ته راغلې او مونږ ته ئې سترګې و نیولې.

ketabton.com - The Digital Library

ما سپاهيانو ته وويل ، د حبشيانو لاشونه په دې جهيل کې ور واچوئ ، دوی وړې دي ، هغوی لاشونه را ښکودلو سره را وړل ، اوپه جهيل(د اوبو ډنډ) کې ئې ور واچول ، د (Crocodile)يا سترو ځمځارو د شميرې اندازه نه کيدله ، هغه د يوه پوره فوځ په څير وو ، د لاشونو سرونه داوبو په سر خو وجودونه ئې لاندې په اوبو کې د غره د لاندې برخې په لور کشيدل، د پروهتې لاش ئې هم راوړ، هغه نور انسانان (Crocodile)يا سترو ځمځارو ته ور اچول ، خو اوس مونږ هغه پخپله په جهيل(د اوبو ډنډ) کې ور وغورځاوه ،... دوه سپاهيانو ځلور سوډاني نجونې راوړې ، هغوی چېرې پټې شوې وې خو لوڅې لغړې وې ، يوائې د ملا سره ئې يوه پانه شاته او يوه مخته تړلې وه ، ما او الناصر خپل مخونه ترې واړول ، سپاهيانو ته مو وويل چې هغوی ته څه ور واغوندې او پټې ئې کړئ ، کله چې دهغوی جسمونه په کاليو کې را ونغاړل شول نو ومو کتل چې هغوی ښه ښکلې وی، ژړلې ئې ،ويريدلې ، زمونږ ژباړن ته ئې دهغې ځاې ټول حال احوال په خپله ژبه تيرکړ چې ډير شرمناکه و ، مسلمان بايد په ښځو باندې دغه ډول تيرې و نه زغمي ، ښځه که خپله وي او که د بل چا ، کافره وي او که مسلمانه ، اسلا م هغه ته لور ويلې دي ، دهغو ځلورو نجونو احوال دا ډاګيزه کوله چې هغوی فرعون په خداېي منلې و ، او دهغوی قبيلې انسان ته خداې وايه

دا ډير ښکلې ځاې و ، ټوله دښته ئې شنه وه ، هلته دننه د اوبو يو چينه وه چې دهغې د اوبو څخه دغه جهيل(د اوبو ډنډ) جوړ شوې و، ښکلې او دنګې ونې په کې ولاړې وې چې يخ سيورې ئې درلود. د فرعونيانو څخه ئې دکوم يوه دا ځاې خوښ شوې و ،او ځانته ئې ترې د تفريح کولو ځاې جوړ کړې و او د خپلې خدائې د ثبوت له پاره ئې دا تيږلوړه بُت جوړ کړې و. هغه خپل ځانته تاخانه دعيش او عشرت په خاطر جوړه کړې وه ، خو آسمان څه بل رنګ ښوده ، لمر دهغه ځاېه څخه بل ځاې ته تللې و ، د فرعونيانو ستوري مات شوی و خو په مصر کې نور باطل مذهبونه را پيدا شوی و. بلاخره د حق کليمه را پورته شوه ،او مصريانو د (لا اله الله) کليمه وا وريدله ، او د الله په وړاندې رون مخي شول ، خو هيڅوک په دې نه پو هيدل چې باطل لا تر اوسه په دې غرونو کې ژوندې پاته دي ، الحمدلله مونږ د ستر ذات په کومک هدايت و موند او د باطل دا انځور مو هم د بيخه وويست او دا شګلوړه او غريزه سيمه مو د باطل څخه پاکه کړه.»

***** (۵۲)

«دا ځاې مو د سپرو په محاصره کې واخست او د فوځ مجاهدو ځوانانو د تيږې دغه هيبت لرونکې بُت ټوټې ټوټې کړ. چوتره ئې هم لاندې را وغورځوله ، تاخانه د خاورو او تيږو څخه ډکه شوه ، بيرون په سلګونو حبشيان حيران او په ويره کې ولاړ وو ، او کتل ئې چې ددوی په دبوتاګانو باندې څه وشول ؟ ، اوس نو ټول را وغوښتل شو او دننه يوړل شول او ورته وښول شو چې دلته هيڅ نه و ، ځلور واړه نجونې هغوی ته ور وسپارل شوی ، دهغوی ځلورو واړو پلرونو او ورونو هملته شتون درلود ، هغوی هر يوه خپله خپله لور له ځانه سره يوځاې کړه ، هغوی ته دا وويل شول چې دلته يو بدکاره انسان اوسيده هغه مو (Crocodile)يا سترو ځمځارو ته ورحواله کړ. هغه په سلګونو راټول شوی منتظر حبشيان ټول کينول او دهغوی په ژبه ورته وعظ او نصيحت وکړل شو ، هغوی ټول چپ ول ، هغوی ته د اسلام په لور بلنه ورکړل شوه ، هغوی بيا هم چپ

ketabton.com - The Digital Library

چاپ پاته و ، کله کله به دا شک کیده چې دهغوی په سترګو کې وینې را بهیږي ، هغوی ته د ا ټکې د اخطار په څیر واورول شول ،«چې که چېرې تاسې رینښتنې خدای لیدل غواړئ ، نوموږ به ئې درته و ښایو ، خو که چېرې تاسې همدا ځای چېرې چې تاسې ناست یاست د خپلو درواغجنو خدایانو کور ګڼئ نو موږ به دا غرونه هم ریزه ریزه او د شګو په ډیری بدل کړو ، بیا به تاسې ووینئ چې کوم خدای رینښتونې دې»

هلته په قاهره کې "اُمّ عراره" په هوش راغلی وه ، هغې هم خپله قصه بیان کړې وه ، هغې به کله ویل چې هغې کوم خوب کتلې دې خو هغې ته ټولې خبرې په یاد راغلې وی ، هغې وویل چې پروهت به هغه شپه او ورځ بې ابرو کوله ، او څو څله به ئې هغه ګُل دهغې پوزې ته بوي کاوه ، "اُمّ عراره" ته وویل شول چې که چېرې سرتیري مجاهدین په وخت نه وائې در رسیدلي نو ستا ښځې به هغه پرې کړې و ، سر به دې په غار کې او وجود به دې د (Crocodile)یا سترو ځمخارو په خیټه کې پروت وه ، دغه نازکه او ښکلې نجلۍ د ویرې و لړزیده ، د سترګو ئې اوښکې را رواني شوی ، هغې د سلطان ایوبي لاس ښکل کړ او ورته ئې وویل «ماته الله ج د ګناهونو سزا راکړې ده ، زه پر خپلو ګناهونو اعتراف کول غواړم ، د خداې په خاطر ما ته پناه راکړه ، » دهغې ذهنې حالت ډیر خراب بریښیده.

هغې د شام د یوه شتمن تاجر نوم واخست اووئې ویل چې دهغه لور ده ، دا یو مسلمان تاجر و ،هغه د شام د امراو سره دوستانه اړیکې درلودل ، په هغه وخت کې به امیر د یوه یوه ښار یا دېوې یوې ټوټې ځمکې حکمران و چې دمرکزي امارت تابع به و ،او مرکزي امارت به د مرکزي وزارت او مرکزي خلافت تابع و ، دا امراء د لسمي پیړۍ را هیسې په پوره عیاشې کې ډوب شوی و ، د سترو او شتمنو تاجرانو سره به ئې د دوستۍ اړیکې ټینګول ، دهغوی سره به ئې ګډ تجارت هم کاوه او رشوت به ئې هم د همغوي په لاسو اخست، دهغوی حرم سرایونه به د ښکلو نجونو څخه تل ډک و او د شرابو میلې به په کې لګیدلې.

"اُمّ عراره"د همداسې یوه تاجر لور وه چې دخپل پلار سره به د دولس دیارلس کالو په عمر دامراو مانیو ته د نڅا او سندرو محفلونو ته ورتلله ، پلار ئې کتله چې لور ئې ډیره ښکلې ده په دې خاطر ئې هغه د کوچنیوالې څخه د امراو په محفلونو کې د عادې کولو په خاطر راوړه ، "اُمّ عراره" وائې چې د څوارلس کالو په عمر وه چې د امراو زړونه ورته را مات شول ، دهغوی له ډلې څخه دوو ئې هغې ته ډیرې قیمتي تحفې ورکړې اوپه دې ترتیب هغه د ګناهونو په نړۍ کې ورډوبه کړل شوه.

په شپاړس کلنۍ کې هغه د پلار د اجازی پرته د یوه امیر معشوقه و ګرځیده ، خو په خپل کور کې به اوسیدله، هغه په شتمنیوکې را پورته شوې وه ، د شرم و حیا نوم ئې هم نه پیژانده ، دوه درې کاله وروسته هغه د پلار د لاسو څخه ووتله ، او په پوره ازادۍ سره ئې ددوه نورو امراو سره هم جنسې اړیکې پیدا کړل ، هغې په ښکلا، غوړه مالۍ ، او نارینه په دوو ګوتو د ګډولو په امورو کې نوم و ګاټه. د تیرو شپږو کالو راهیسې هغې ته یو بل ډول روزنه هم ورکول کیده ، دا د درې امراءو د سازش پایلې وی چې پلار ئې هم په

ketabton.com - The Digital Library

کې شريک و . مخته بيا په دې سازش کې يو صليبي هم را ګډ شو. دې امراؤ پخپله د خپلواکه حاکمانو دجوړيدو خوبونه کتل ، او دا کار د صليبيانو د بسپنې پرته شوني نه و .

"أمّ عراره» ئې د نورالدين زنګي او خلافت تر منځ د فساد دپيدا کولو له پاره هم استعمال کړې وه ، صليبيانو دهغې سره په دې دنده کې درې نورې عيسايي نجونې هم وريو ځاي کړې وي ،او په دې ترتيب ئې د ځمکې لاندې يو جال خپور کړې و.

کله چې دوى و کتل چې په مصر کې د صلاح الدين ايوبي په نامه يو ځوان نوم پيدا کړې دې او هغه داسې دوه مهم کارونه هم تر سره کړي دي چې دهغې په واسطه هغه د مصر وزير او امير نه بلکه پادشاه ئې ګرځولې دې ،نو "أمّ عراره» ئې خليفه العاضد ته د تحفې په توګه و استوله ، هغه ته دا دنده ورسپارل شوې وه ، چې دخليفه العاضد په زړه کې د صلاح الدين ايوبي سره دښمني را و ټوکوي ، او پخواني سوډاني فوځ چې يو ځو عسکري منصبداران ئې لا تر اوسه پورې په فوځ کې پاته دي العاضد ته را نژدې کړي او سوډانيان دې يو بل پاځون ته و هڅوي ، هغې ته بله دنده دا ورسپارل شوې وه ، چې خليفه العاضد دې ته وهڅوي چې کله چې سوډانيان پاځون او بغاوت وکړي نو هغوى ته دې وسلې او سامانونه ور وليږي اوکه شوني وه نو دصلاح الدين ايوبي د فوځ يوه برخه دې هم د هغه پرخلاف بغاوت ته و هڅوي او د سوډانيانو ملګري دې ئې کړي ، که خليفه نور څه و نه شو کولاي ، نوخپله ساتونکې ډله دې سوډانيانو ته ور حواله کړي او پخپله دې د صلاح الدين ايوبي تر څنګ پناه واخلي او هغه ته دې ووائې چې دهغه ساتونکي باغيان شوى دي. لنډه داچې د صلاح الدين ايوبي پر خلاف داسې محاذ جوړول و چې هغه پرې د مصر نه تيښتې ته مجبور کړي اوخپل پاته عمر په نوم ورکى کې تير کړي.

"أمّ عراره» سلطان ايوبي ته وويل چې هغه د يوه مسلما ن په کور کې پيدا شوى ده خو پلار ئې ورته د مسلمانانو د ريښو او جرړو د ويستلو روزنه ورکړې ، د اسلامي سلطنت امراؤ دخپلو دښمنانو سره په يو لاس کيدو سره دخپل سلطنت د تباه کولو هڅې پيل کړې دي.

دې نجلۍ د خليفه العاضد دماغ او زړه په خپله ولکه کې واخست ،او هغه ئې د سلطان ايوبي پر خلاف را وپاراوه ، رجب هم په دې سازشي کړۍ کې شريک و ، رجب دوه نور فوځي مشران له ځانه سره يو ځاي کړي و، رجب په دې لړ کې دا کار وکړ چې دخليفه په ساتونکې ډله کې ئې د مصريانو پر ځاي سوډانيان ور ننويستل ، کله چې "أمّ عراره» خليفه ته را وستل شوه، لا تر اوسه ئې دوه دونيمې مياشتې نه وې تيرې شوې ، چې د خلافت په ماڼۍ ئې پوره ولکه و مونده ،او دخليفه د حرم سراي ملکه و ګرځيده ، هغه دا خبره هم ډاګيزه کړه چې خليفه غواړي سلطان ايوبي له منځه يوسي ، چې په دې لړ کې رجب د حشيشينو د ملاتړ د تر لاسه کولو له پاره دهغوى سره په خبرو کې مشغول دي.

دا هسې يوه اتفاقي خبره وه ،چې سلطان ايوبي د خليفه د بيکاره وجود او دهغې د عيش او عشرت نه په تنګ راغلي و او دهغه پر خلاف ئې پاځون پيل کړې و، او دا هم اتفاقي خبره ده چې "أمّ عراره» همغې خلکو

ketabton.com - The Digital Library

تښتولي وه چې د سلطان ايوبي پر خلاف ئې جګړه کول غوښتل ، او دا خو يو ډير ښه اتفاق و چې سلطان ايوبي د رجب څخه د ساتونکو د ډلي قومنداني اخستې وه ، اوهلته ئې دخپلې خوښې يو قومندان ټاکلې و. خو دې ټولو اتفاقاتو دحالاتو څپې د سلطان ايوبي پرخلاف را ګرمي کړې او پخپله سلطان ايوبي ته ئې خطر را پيدا کړ. سلطان "أمّ عراره»په خپله پناه کې واخسته ، نجلۍ په خپلو پخوانيو کړنو ډيره زياته پښيمانتيا ښوله ، او د خپلو ګناهونو کفاره ورکول ئې غوښتل ، قدرت هغه ته يو لړزه ورکړه او دهغې دماغ ئې درست کړ ، سلطان ايوبي په پوره ډاډ سره په دې فکر پيل کړ چې هغه حکام چې په دې ټول جال کې ورګډ شوي دهغوی سره څه ډول سلوک وکړي.

بله ورځ الناصر او بهاؤالدين شدّاد د فرعونيانو اخري ننبې له منځه يوړې او بيرته د فوځ سره يوځاي را ستانه شول.

***** (۵۳)

اته ورځې وروسته:

د شپې اخري برخه وه ،د سلطان ايوبي په را وينيدو کې لږڅه وخت و، خو هغه ملازم را وينښ کړ او ورته ئې وويل چې الناصر ، علي بن سفيان او دوه نور نائب سالاران راغلي دي ، سلطان ټوپ کړ او را پورته شو ، او د ليدني خوني ته ورغې ، ددې مسؤلينو سره د هغو دلګيو قومندان هم و چې د ښاره ئې بيرون ګشت کاوه ، سلطان ايوبي ته ووئيل شول چې لږ تر لږه شپږ زره سوډاني ، چې په کې د لرې کرلې شوی فوځ وګړي هم شامل دي او دهغې وحشي قبيلي وګړي هم ، چې د عقيدې ننبې ننباني ئې له منځه ورل شوې وې د مصر په پولو کې را ننوتی او په يوه ځاي کې ئې پړاو اچولې دي ، دې قومندان د هوښيار تيا نه کار اخستې و چې په عام لباس کې ئې دوه اوښ سپاره هلته وراستولي و تر څو مالوم کړي چې ددې لښکر موخي څه دي، دې اوښ سپرو خپل ځانونه مسافرين ور پيژندلي و ،هغوی ته دا مالومه شوه چې دا لښکر په قاهرې باندې د بريد او يرغل په خاطر و روان دي ، اوښ سپرو د لښکر دمشرانو سره يو ځاي شول او د صلاح الدين ايوبي پر خلاف ئې خبرې پيل کړې او ورته ئې ډاډ ورکړ چې دوی به زيات شمير خلک په دې لښکر کې دشامليدو په خاطر راوړي ، ددې خبرو وروسته هغوی رخصت واخست ، ددوی د اطلاع په مطابق دا لښکر د اخوا دېخوا نورو ځايو څخه د خلکو د راتلو منتظر و او په راتلونکې بله ورځ ئې د هغه ځايه کوچ کاوه.

سلطان ايوبي لمړې دا حکم وکړ چې دخليفه په ساتونکې ډله کې يواځې پنځوس کسان او يو قومندان پريږدئ او پاته نور ټول عسکري قشلې ته راوړئ ، که چيرې خليفه احتجاج وکړي نو ورته ووايا ست چې دا زما حکم دې ، سلطان ايوبي علي بن سفيان ته وويل چې دخپلې شبکې لږ تر لږه سل کسان چې په سوډاني ژبه و پو هيږې د سوډاني باغيانو په لباس کې ددې قومندان سره سمدستي هلته ورولېږئ ، قومندان ته ئې وويل چې دا سل کسان دهغو دوو اوښ سپرو سره يوځاي د سوډانيانو په لښکر کې ورګډ کړئ ،دا دوه اوښ سپاره به هغوی ته ووائي چې هغوی د وعدې سره سم دادې کومک راوړي دې ، دهغوی له پاره هدايات دادي

ketabton.com - The Digital Library

چې هغوی به د لښکر د مخته کیدو په هکله مالومات را رسوي ، او هم به دا خبر راوړي چې د شپې په وخت ددې لښکر حیوانات او خوراک څښاک چېرې وي، سلطان ایوبي الناصر ته وویلې چې ګرندي اس سواره او دکوچنیو منجنیقونو دلګې تیار کړي.

«ما فکر کاوه چې مونږ به مخامخ او نیغ په نیغه ټکر کوو او سوډانیان به له ښاره لرې په کوم ځاي کې له منځه وړو » الناصر ورته وویلې.

«نه !» سلطان ایوبي ورته وویل ،« الناصره ! په یاد ساته چې که ددښمن شمیره ستاسې د شمیره څخه لږ هم وي نو بیا هم د نیغ په نیغه ټکر څخه ځان ساتئ ، د شپې له اړخه سرتیري مجاهدین استعمال کړئ ،تر څو هغوی د شپې غلچکي یرغلونه پیل کړي ، دښمن د اړخونو څخه ، د شا څخه ... اود هري لوري څخه تر فشار لاندې راوړي ،او د ترپ او خرپ د عملیاتو وروسته خپلې پښې سپکې کړي. تر څنګ ئې د دښمن د خوراک څښاک لارې بندې کړئ، څناور ئې له منځه یوسئ ، او په دې ترتیب دښمن وار خطا کړئ ،د هغوی ډلې سره وویشئ ، هغوی ته د مخته د راتلو فرصت مه ورکوئ ، هغوی ښې او کیڼ لوري ته په خپریدو مجبور کړئ ، که چېرې مخامخ ټکر اخستل غواړئ نو بیا دا له یاده مه باسئ چې دا صحرا ده ، د هر څه دمخه د اوبو په ځایو باندې ولکه پیدا کړئ ، د لمر ګرمې اود هوا څپې د دښمن پر خلاف کړئ ، هغوی مجبور کړئ چې ستاسې د خوښې ډګر ته راشي ، زه به تاسې ته عملي درس درکړم. زه به ددې لښکر د ا غوښتنه پوره کیدو ته پرینږدم چې هغوی دې قاهرې پورې را ورسیږی. او یا دې زما فوځ دهغوی سره مخامخ جګړه وکړي.» هغه علي بن سفیان ته وویل « ته چې د خپلې شبکې کوم سل کسان په هغه فوځ کې د ګډون له پاره ور استوې ، هغوی ته وواېه چې هغوی دې په سوډانیانو کې دا افواه خپره کړي چې په شپږ اوه ورځو کې صلاح الدین ایوبي په بیت المقدس باندې حمله کونکې دي په دې خاطر په کار ده چې په قاهرې باندې برید دهغه په غیاب کې تر سره شي.

په همدې توګه زیات شمیر هدایات او احکام ئې صادر کړل او هغوی ته ئې وویل چې هغه به سر له نن څخه په قاهره کې نه وي موجود . هغه هغوی ته د قاهرې څخه ډیر لرې ځاي ور په ګوته کړ. هغه غوښتل خپل نظامي دفتر ددښمن تر څنګ جوړ کړي تر څو جګړه تر خپل نظارت لاندې تر سره کړي. ټولو د لیدنې په همدې خونه کې د سهار لمونځونه اداکړل ، او د سلطان ایوبي په احکامو ئې عمل پیل کړ.

سلطان ایوبي دفوځې او جنګې تیاریو له پاره خپلې خونې ته ولاړ.

(۵۴) *****

د سوډانیانو په لښکرو کې ورځ په ورځ زیاډښت را ته ، دوه کاله پخوا د هغوی یو بغاوت ناکامه شوی و.او د بل بغاوت اوپاڅون له پاره ئې کار پیل کړې و ، صلیبیانو ورسره د نظامي او مالي کومکونو وعده کړې وه او د سلطان ایوبي د راپرځولو له پاره ئې د جاسوسانو یو زیات شمیر مصر ته ورننوستې و .

د سوډانیانو یرغل به یو ورځ نه یو ورځ کیده، خو اوس په ناڅاپي توګه راغې ، علت ئې داو چې سلطان ایوبي د یوې سوډاني قبیلې یو مذهبي مشر باندې فوځې برید کړې و ، اودهغوی د بوتاګانو ځاي ئې له منځه وړې و. دا څه معمولې کار نه و ، په مصر کې د سلطان ایوبي مخالفینو دهغه ددې اقدام څخه پوره ګټه

ketabton.com - The Digital Library

پورته کړه ،او د سوډاني فوځ لړي کړل شوی ټول باغي قومندانان ئي يو له بله سره را يوځاي کړل ، هغوی ټولو يوځل په خوزښت پيل وکړ ، په دوی کي مصري مسلمانان هم و ، هغوی ددي سوډاني قبيلي مذهبي جذبات نور هم را وپارول او هغوی ته ئي وويلي چي د هغوی مذهب ريښتوني دي او که چېري هغوی د سلطان ايوبي پر خلاف پا ځون وکړي نو دهغوی دبوتا به د خپل توهين د بدلي د اخستلو له پاره ددوی سره کومک وکړي، هغوی په پنځه شپږو ورځو کي لښکر را ټول کړ او په قاهره ئي د يرغل کولو له پاره ځانونه چمتو کړل ، څه وخت چي داخوا دېخوا خلکو او قبيلو ته دا خبر ورسيد ، هغوی هم په دي لښکر کي شامليدو ته تياريدل.

کله چي ددوه اوښ سپرو سره يوځاي هغه سل وسله وال کسان په دي لښکر کي ورګډ شول نو دا لښکر د پولي څخه دي غاړي ته راغلي و، اوپه يوه ځاي کي ئي پړاو اچولي و، سلطان ايوبي دشپي شپي هلته دومرنژدي ورغي چي ددي لښکر د نقل وحرکت په هکله ژر خبرداي شو. هغه سل کسانو د لښکر مشرانو ته وويلي چي سلطان ايوبي تر څو ورځو پوري د فلسطين په لور خوځيږي ، د لښکر مشران ډير خوښ شول هغوی دا پړاو دوه ورځي نور هم اوږود کړ. بله شپه سلطان ايوبي ته ددي لښکر په هکله لمړي خبر راورسيد.

په وروسته شپه هغه پنځوس سواره او پنځه منجنيقونه هلته ور واستول چي اور بلونکي مادي باندي سنبال شوی و، هر منجنيق يوه آس کشاوه ، نيمه شپه ، هغه وخت چي سوډاني لښکر په درانه خوب بيده و مجاهدينو دهغوی د خوراک په ذخيري باندي د اور ګولي ورو توغولي او وروسته ورپسي اور بلونکي غشي ورو توغول شول ، صحنه ټوله د اورد شعلو نه ډکه شوه ، په لښکر کي سخته بده ورځ را پيدا شوه ، منجنيقونه ئي سمدستي بيرته را وليږل ، دغه پنځوس کسه مجاهدين په څلورو ډلو وويشل شول ، دوی خپل آسونه ورو ځغلول او د لښکر د اړخ خلک ئي د خپلو برچو او نيزو په واسطه له منځه يوړل او د شپي شپي ئي ځانونه خوندي ځايو ته و رسول ، لښکريانو ته د ځانو د راټولولو فرصت په لاس نه ورته ، هلته چي د اور په لمبو کي دهغوی د خوراک ذخيره سوځيدله نو په هغه ځاي کي آسونه او اوښان هم و ترپدل او وتښتيدل، په همدي وخت کي د سلطان ايوبي سواره يوځل بيا را پيدا شول او غشي ويشتل ئي پيل کړل، او بيرته ولاړل ، هغوی بيرته بيا را ونه ګرځيدل.

په بله ورځ خبر را ورسيد چي د سوډانيانو لږ تر لږه څلور سوه کسان د اور په لمبو کي ، د آسونو او اوښانو د تريدو او د ګوريلا مجاهدينو د حملو په واسطه له منځه تللي دي ، دهغوی د خوراک ټوله ذخيره سوځيدلي وه ، او د غشو ذخيري ئي هم له منځه تللي وي ، باغي لښکر دهغي ځايه کوچ وکړ او دشپي په يوه داسي ځاي کي ئي پړاو وکړ چي شاوخوا ته ئي خاورينې غونډۍ پرتي وي . په دي ځاي کي هغوی ته د شپيني عملياتو خطر نه و، دهغوی صحرائي ګشتي ډلو هم تر لري لري ځايو پوري تګ را تګ کاوه ، خو د مجاهدينو لخوا يو ځل بيا پري بريد و شو . دا بريد هم د تيري شپي د بريد په څير و ، د لښکر مشرانو ته دا مالومه هم نه وه چي دهغوی دوه ګشتي ډلي د سلطان ايوبي د مجاهدينو تر ولکي لاندي راغلي او له منځه تللي وي ، غشي ويشتونکو د خاورينو غونډيو څخه اور بلونکي غشي ويشتل او بيرته پټيدل ، دا شپيني عمليات ان د سهار د رڼا د را پيدا کيدو پوري روان و. په دي عملياتو کي هم سوډاني باغيانو او ددښمن لښکرو ته د تيري شپي څخه زيات زيان ور اوښتي و.

ماښام علي بن سفيان سلطان ايوبي ته د خپلي شبکي د غړو دا راپور اوراوه ، چي سبا ورځ به سوډاني فوځ په داسي توګه راوړاندي کيږي چي دشپيني عملياتو د ډلو په هکله مالومات پيدا او دهغوی د ختمولو هڅي وکړي ، سلطان ايوبي سره نژدي يو شمير فوځيان و ، هغوی د شپي له اړخه يرغل و نکړ ، هغوی ته

ketabton.com - The Digital Library

مالومه وه چې دښمن رابيدار شوي ، په بله ورځ هغه ځلورسوه فوځيان د سوډاني لښکر کيڼ اړخ ته نژدې نيم ميل لرې ورولېږل ، او ځلور سوه نورئې د هغوی ښي اړخ ته. هغوی ته ئې دا هدايت ورکړ چې هغوی دې مخته ځي ، دواړه ډلې د سوډانيانود لښکر د اړخونو څخه تيرى شوې نو سوډانيانو د دې خطر له مخې خپل اړخونه و غوځول چې دا ډلې به د اړخونو څخه او يا د شا له خوا پر دوی يرغل وکړي ، دسلطان ايوبي د هدايت په مطابق دهغوی قومندانانو خپلې ډلې دهغوی څخه لرې نورې هم لرې کړې ، سوډانيان په دوکه کې و لويدل ، هغوی خپل لښکر ښي او کيڼ اړخ دواړو لورو ته و غوځولې. ناځاپه د سلطان ايوبي پنځه سوه سپاره د غونډيو د پټو ځايو څخه را ووتل او د سوډانيانو په منځ باندې ئې بريد وکړ. دلته د هغوی اعلي قومندان هم موجود و. د آس سپرو مجاهدينو دا حمله ډيره ګرندی ، تيزه او سخته وه ، په ټول لښکر کې شورو غوغا ګډه شوه ،د اړخونو څخه هم پياده عسکرو غشي توغول پيل کړل ، اوپه دې ترتيب نژدې دېارلس سوه مجاهدينو د دښمن شپږزره فوځ د تيښتې او ماتې سره مخامخ کړ، داسې ماتې چې صحرا د مرو د لاشونو څخه ډکه شوه ، او يو زيات شمير سوډانيان بنديان هم شول او څه په تيښته برياليي شول ، ويل کيږی چې د تښتيدونکو شميره لږه وه.

دا د سوډانيانو دويم بغاوت اوپاځون و، چې سلطان ايوبي د همغوې په وينو کې ورډوب کړ. اوس نو سلطان ايوبي د ډپلوماسۍ څخه کار وانخست ، هغه د جنګي بنديانو څخه مالومات تر لاسه کړل ، دهغوی ټول هغه قومندانان او حاکمان چې په بغاوت کې ئې ګډون درلود په بندي خانو کې واچول، د تخريب کونکو نښې ئې هم را پيدا کړې ، هغوی ته ئې د مرګ سزا ورکړه ،د رجب په څير سالاران ئې په عمري بنديخانه کې ورواچول ، سلطا ن ايوبي په دې ډير حيران و چې يو شمير داسې حکام هم په دې سازش کې شريک ول چې سلطان هغوی ځانته وفاداره ګڼل، هغه خپلو باورې ملګرو اوسالارانو ته وويل چې دمصر ددفاع اودسلطنت د ټينګښت له پاره په سوډان باندې يرغل او دهغې هيواد ولکه کول ډير اړين دي.

هغه خليفه العاضد څخه د هغه ساتونکې ډله بيرته را وسته اوهغه ئې له کاره ګوښه کړ. او اعلان ئې وکړ چې اوس به مصر د عباسي خلافت تر کنترول لاندې وي ، او دا هم چې دخلافت مرکز به بغداد وي ، سلطان ايوبي "أمّ عراره"د اته ساتونکو سره يوځاي نورالدين زنګي ته د ورحواله کولو په لور وراستوله.

(۵۵) *****

ketabton.com - The Digital Library

مسلمان به يوائې په نوم مسلمان پاته وي ، په هغوی کې به د صليبيانو په څير بې حيائي را پيداشي،او دهغوی تهذيب او تمدن به د صليبيانو په رنګ کې و رنګول شي(سلطان ايوبي)

هغه نجلۍ چې له فلسطينه راغلې وه:(۲)

سلطان صلاح الدين ايوبي په خپلې خونې کې ګرځيده او د «اه» نه په ډک فرياد سره ئې وويل « قوم او ولس يو کيدای شي او يو کيږي هم ،مګر دا حکام او امراء دي چې د قوم او ولس يووالي له منځه وړي او ياخو دخپله ځانه جوړ شوی هغه قايدين دي چې غواړي ددې يووالي په له منځه تللو سره اميران ، وزيران او يا حاکمان و ګرځي. تا وکتل ! علي ! چې دمصر دخلکو په ژبو باندې زمونږ پر خلاف هيڅ ډول شکايت نه شته ، غداري او وران کاري يوائې لوړې پوړې چارواکې کوي ، دغه لوړ پوړې او شتمن خلک زما سره شخصي دښمني نه لري خو زه هغوی ته په دې خاطر ښه نه ښکارم چې زه په هغه ځای کې ناست يم چې هغوی ئې خوښونه کتل.»

د سلطان ايوبي خبرې علي بن سفيان او بهاؤالدين شداد دواړو اوريدلې، دوی دواړه همدته دسلطان سره په خونه کې ناست و. وخت د سپتمبر د لمړۍ اونۍ يو ماښام و ، د جون او جولای په مياشتو کې صلاح الدين ايوبي د سوډانيانو بغاوت ځپلې و او دهغې سمدستي وروسته ئې العاضد د خلافت د مقام څخه ګوښه کړې و. او دهغه مخته ئې هم د سوډانيانو يو پاځون دخپلو غوره جنګي تاکتيکونو سره مات او دهغوی ستر لښکرئې له منځه وړې و. خو په هغه وخت کې ئې بغاوت کونکي کوم قومندان ، عسکر او يا کوم قايد ته سزا

ketabton.com - The Digital Library

نه وه ورکړې ، د ډپلوماسۍ څخه ئې کار اخستې و ، او په دې ترتیب د هغه جنګي تاکتیک او ډیپلوماسۍ دواړو ډیر ښه اغیز پیدا کړی و. اوس چې سوډانیانو یو ځل بیا سر راپورته کړی و نو سلطان ایوبي د تل له پاره ددې سر د ټیټولو او ځپلو په خاطر، تر هر څه لمړي د جګړې په ډګر کې د سوډانیانو د لاشونو انبارونه جوړکړل او بیا ئې چې څوک هم نیول نو هغو ته ئې د هغو د رتبې او مقام د په نظر کې نیولو پرته سخته سزا ورکړه. د هغوی ډیر ئې د جلادانو په لاسو کې ورکړل ، او پاته خلکو ته ئې اوږدې سزا ګانې واورولې او په زندانو کې ئې ور واچول ، او پاتې د هیواده وویستل او د سوډان په لور ئې و شړل.

«نن دوه میاشتې تیرې شوې دي» سلطان ایوبي وویل «ما لا تر اوسه د سلطنت د پرمخ بیولو او د قوم د سوکالۍ په لورهیڅ ډول توجه نه ده کړې ، مجرمان راوستل کیږي او زه د ډیر فکر او غور وروسته هغوی ته د مرګ سزا ورکوم ، که څه هم زړه مې داسې رنځیږي لکه عامه وژنه چې تر سره کوم، ځکه زما په لاس ګڼ شمیر مسلمانان ووژل شول»

«دروند امیره !بهاؤالدین شداد ورته وویلې «که یو کافر او یو مسلمان د یو ډول جرم مرتکب شي نو ډیره سزا باید مسلمان ته ورکړل شي ،ځکه چې هغه ته د الله ج د دین رڼا وررسیدلې ده خو بیا ئې هم ګناه ته لاس ور اچولې دي ،کافر خو په عقل هم ړوند وي او په مذهب هم. ته ددې غم مه کوه ، چې تا مسلمانانو ته سزا ورکړې د ه ، هغوی غداران و ، د اسلامي سلطنت باغیان و او د اسلام نوم ئې د خاورو سره دخاورې کولو له پاره د کفارو سره یووالي او اتحاد کړې و.»

« شداده ! زه په دې غمجن یم» سلطان ایوبي ورته وویل «چې زه مصر ته د حکمران په څیر نه وم راغلې ، که چیرې ماد حکومت کولو شوق درلوداې نو د مصر اوسنې روان حالات زما ددې غوښتنې د پوره کولو له پاره تیار و. هغوی چې یواځې د امارت د مقام سره علاقه لري نو هغوی بیا د سازشي ذهن حاکمان خوښوي ، هغوی قوم او ولس ته د څه ورکولو پرته په زړه پورې بلکه دروا غجن انځورونه ښکاره کوي. په خپلو شخصي کارکونکو کې شیطان صفته وګړي ټاکي ، او د لاس لاندې حاکمانو ته د شهزادګانو درجه ورکوي او په خپله خپل ځان شهنشاه جوړوي. زه وایم چې له ماڅخه دا مقام واخلئ ، خو له ما سره به وعده کوئ چې زما په لار کې به هیڅ ډول خنډونه نه را پیدا کوئ ، زه چې د کومو موخو په خاطر له کوره را وتلې یم ، ما د هغو د پوره کولو له پاره پریږدئ ، نورالدین زنګي د زرګونو وګړو په ځان ځارنې سره او د مجاهدینو په سرو وینو د نیل ددریاب څخه په تیریدو سره د مصر او شام یو والي و ساته ، زه د دې یو او متحد سلطنت پراخیدل غواړم، سوډان په مصر کې راګډول غواړم ، او فلسطین د صلیبیانو د لاسو ازادول مې ارزو ده ، غواړم صلیبیان د اروپا کومې منځنۍ برخې ته په رسیدو سره په ګونډو کړم. زما دا فتوحات او سوبې زما د خپلې حکمرانۍ په خاطر نه دي بلکه د الله ج د حکمرانۍ د تر لاسه کولو په خاطر دي. خو اوس مصر زما له پاره دلدل ګرځیدلې دي ، داسې کونج نه شته چې د هغې څخه د غدارۍ ، بغاوت ، پاڅون او سازش خبر نه راځي»

«ددې ټولو پلانونو تر شا صليبيان دي » علي بن سفيان ورته وويل «زه حيران يم چې هغوی په څه ډول ناروا لارو خپلې پيغلې نجونې روزي او زمونږ پر خلاف ئې استعمالوي ، په داسې حال کې چې د هغو نجونو ښايست او ژبه پخپله يو طلسم او جادو دي»

« دژبې وار د توري څخه ډير سخت او ډير ژور وي »سلطان ايوبي ورته وويل « هغه عقل چې ستاسې کمزورتيا احساسولې شي علي ! هغه د خپلې ژبې څخه په داسې انداز اوپه داسې موقع سره داسې الفاظ را باسي چې ته به پخپله خپله توره په تيکي کې ننه باسې اود دښمن په قدمونو کې به ئې کيږدې ، دصليبيانو سره دوه ډوله وسله ده ، الفاظ او حيواني جذبه ، هغوی په انساني جذبې د غالبيدو په خاطر خپلې ځوانې او ښايسته نجونې استعمالوي ، ان تردې چې هغوی د مسلمانو امراو د زړونو څخه مذهب هم ويستلې دې»

«دروند ه اميره ! دا يواځې حکام نه دي» علي بن سفيان ورته وويل « د مصر په عامو وګړو کې ئې هم بدکاري او فساد عام کړې دي ، دا دصليبيانو کمال دي ، دشتمنو مسلمانو وګړو په کورونو کې هم بې حيائي او فحاشي پيل شوی ده.»

«همدا خو تر ټولو ستره خطره ده» سلطان ايوبي ورته وويل « زه د صليبيانو د ټول لښکر مقابله کولې شم او کړې مې هم ده ، خو زه ويريږم چې دصليبيانودا يرغل به تم نه شم کړاي ، اوکله چې زما سترګې را تلونکې ته ويني نو زما وجود و لړزيږي ، ځکه مسلمان يواځې په نوم مسلمان پاته دي ، په هغوی کې به د صليبيانو په څير بې حيائي را پيدا کيږی ، او دهغوی تهذيب او تمدن به د صليبيانو په رنګ کې رنګول شوې وي. زه د مسلمانانو په کمزورتياو پو هيږم ، مسلمان خپل دښمن نه پيژني ،او دهغوی په خپور کړل شوی جال کې پخپله ورننبلي. ما ته د صليبيانو کمزورتياوي هم معلومې دي ، که څه هم هغوی د مسلمانانو پر خلاف يو لاس شوی دي، خو دهغوی زړونه يو له بله جدا دي ، فرانسويان او جرمنيان يو دبل پرخلاف دي ، انګليسان اوايټالويان يو بل نه خوښوي ، خو هغوی مسلمانان د يوه ګډ دښمن په څير پيژني او پر خلاف ئې يو لاس شوی دي ، پخپله د هغوی تر منځ ستري ستري دښمنئ شتون لري ، دهغوی پادشاه آګستس دوه مخي پادشاه دي ، اوپاته نور ئې هم همداسې درواخله ، خو هغوی مسلمان حکمرانان د ښځو د ښايست او د زرو او جواهراتو په ورښولو سره ړانده کړي دي ، که چېرې مسلمان حکمرانان يو لاسي شي نو صليبيان به په څو ورځو کې پخپلو منځو کې خواره واره شي ،... اوس د فاطمي خلافت په له منځه وړلو سره زما دښمنان نور هم ډير شول ، په داسې حال کې چې فاطمي دخپل مقام د خوندي ساتلو په خاطر د صليبيانو او سوډانيانو سره زمونږ پر خلاف سودا کوله.»

«دهغه شاعر ته پرون د مرګ سزا ورکړل شوه» سلطان ايوبي ورته وويل « د عمارة اليمني شاعری زما پر زړه هم ډير زيات اغيز کړې و ، خو هغې دخپلو الفاظو او اواز په سرو سکروټو داسلام د درمند د سوزولو هڅې کولې »

ketabton.com - The Digital Library

عمارة اليمني دهغه وخت ډير مشهور شاعر و، په هغه وخت کې اودهغې وخت څخه د مخه به هم خلکو شاعرانو ته د پيرانو او پيغمبرانو په څير درجه او مرتبه ورکوله.شاعرانو به د خپلو اشعارو او اواز په واسطه په فوځ کې د جذباتو يو نوي روح ور پو کاوه، او همدا درجه هغه مسلمان شاعر ته هم ور په برخه شوی وه. هغه چې په ولس کې ځانته کوم ځاي پيدا کړې و د هغه ،هغه داسې استعمالول پيل کړل چې له يوه اړخه به هغه په خلکو کې د جهاد جذبه راپاروله خو تر څنگ به ئې د فاطمي خلافت دعظمت اوسټروالي ويره دخلکو په زړونو کې کينوله. فاطمی خلافت د هغه دومره ملاتړ کاوه چې بلاخره ئې د همغې ملاتړ له مخې د سلطان ايوبي پرخلاف په زهرو خپرولو هم پيل وکړ. دهغه اخری اشعار داو چې «ای د فاطمی خلافت سره د مينې په خاطر زما ملامتونکو ! پر ما لعنت وکړئ، زه تاسې پخپل ځان د لعنت ورکنم ،...د فاطمي ماڼيو په ورانو ويجاړو اوښکې توی کړئ، په هغې کې اوسيدونکو ته زما پيغام يوسئ چې هغه زخم چې ماته ستاسې په خاطر را رسيدلي هغه هيڅکله هم دجوړيدو وړ نه دي.»

دهغه په کور په ناڅاپي توگه يرغل وروړل شوی و ، هلته ليکلي ثبوت تر لاسه شوی چې هغه يواځې او يواځې د فاطمي خلافت منونکي او دصليبيانو تنخوا خور دي ، صليبيانو هغه ته په همدې خاطر تنخوا ورکوله چې هغه دي دمصريانو په زړونو کې فاطمي خلافت حاکم کړې ،د سلطان ايوبي پر خلاف کرکه او نفرت خپور کړې او ..... په دې خاطر ورته د مرگ سزا ورکړل شوه.

« د يوه قوم او اولس شاعر چې ددښمن تنخوا خور وي نو دهغې قوم مقدر به ذلت او رسوائي وي ،»سلطان ايوبي وويل.

دروازه چې دننه راغی او وئې ويل چې دمعزول خليفه العاضد قاصد راغلې دي ، دسلطان ايوبي د تندي نبني نوري هم ژورې شوی ، او ويې ويل « دخلافت پرته دا بوډا زما څخه نور څه غوښتلي شي ؟» دروازه چې ته ئې وويل « هغه دننه را وليږه »

د العاضد قاصد دننه راغې او وئې ويل « دخليفه سلام درته وړاندې کوم»

«هغه نور خليفه نه دې » سلطان ايوبي ورته وويل « دوه مياشتې وشوی چې هغه له کاره گوښه شوی او په خپلې ماڼۍ کې بندي دې»»

« ښښنه غواړم درونده اميره !» قاصد وويل «د عادت له مخې مې دخولې څخه ووتل ، العاضد د سلامه وروسته ويلې دي چې[ناروغتيا په بستره باندې پريستلې يم ، پورته کيدل را ته شوني نه دي ، غواړم له تاسره ووينم ، که چېرې محترم امير دلته تشريف راوړي نو پر ما به ئې احسان وي.»]

سلطان ايوبي په ناقراری سره خپل لاس په ورانه وواهه او وئې ويل « هغه ما هلته غواړی ، ځکه چې هغه اوس هم خپل ځان خليفه گڼي»

ketabton.com - The Digital Library

«نه د مصر اميره !» قاصد ورته وويلې « د هغې روغتيائي حالت ډير خراب دې د محل طبيب د هغه په هکله خطر احساسوي ، دا د هغه پخوانۍ ناروغتيا ده چې د غم او غصې په وخت کې ډيرښت مومي او اوس خو د را پورته کيدو شخه هم وتلې دي.» قاصد لږ څه په وارخطائي سره وويل « هغه دا هم ويلي دي چې ته که يو ځلې راشې ، درې ځلور د راز خبرې دي ، چې د نورو ترمخ ئې نه شم درته کولې.»

«هغه ته د سلام وروسته ووايه چې صلاح الدين ايوبي د راز په ټولو خبرو خبر دې» ايوبي ورته وويل « اوس دې د راز خبرې د الله ج سره کوه ، الله ج دې درته ښښنه وکړي»

قاصد ناهيلي ولاړ، سلطان ايوبي دروازه چې راو غوښت او ورته ئې وويلې چې طبيب را وبولي ، هغه بهاؤالدين شداد اوعلي بن سفيان دواړو ته وويل « هغه زه په ځانته ځان ورغوښتې يم ، ايا په دې کې به د هغه کوم چال نه وي ، ايا زما اندېښنه به غلطه وي چې غواړي زما کار په محل کې تمام کړي ، هغه غواړي پرما وار وکړي ، او دا د هغې خپل حق دي.»

« تا ډير ښه وکړل چې ورنه غلې ،» شداد ورته وويل اوعلي بن سفيان ئې هم تائيد وکړ.

طبيب راغې اوسلطان ايوبي ورته وويل « ته العاضد ته ورشه ، زه پوهيږم چې هغه له ډيرې مودې راهيسې ناروغ دې ، داسې برېښې چې د هغه خپل طبيب نور نهيلي شوی دې. ته ولاړ شه هغه وويئه اوعلاج ئې وکړه. دا هم کيدای شي چې هغه ناروغ نه وي ، په هرصورت ماته اطلاع راکړه.»

*****(۵۷)

پخواني خليفه العاضد ته په همدې محل کې، چې د هغه د خلافت مرکز و ، د اوسيدو اجازه ورکړل شوی وه، هغه ددې محل شخه ځانته يو مثالي جنت جوړ کړې و ، د هغه د حرم هره لويشت د ښايسته او ښکلو نجونو څخه ډکه وه ، د وينځو يو هجوم به تل شتون درلود ، د سلونو ساتونکو ډلې به خپلې دندې تر سره کولې ، فوځي او عسکري منصبداران به تل د حاضرۍ له پاره په قطارونو کې ولاړ ول، خو د سلطان ايوبي انقلاب ددې محل او مانۍ دنيا بدله کړه ، خليفه اوس هغه پخواني خليفه نه و ، خو په محل کې دعيش اوعشرت ټول وسايل لکه دپخوا په څير پاته و ، د فوځي قومندنانو ساتونکي ډلې ئې له دې ځايه څخه لرې کړې وی خو د ساتونکو يوه کوچنۍ ډله لا تر اوسه هم هملته موجوده وه ، هغوی د العاضد ساتونکي نه و بلکه پر هغه ولاړ پهره داران و ، ځرنګه چې د خلافت محل د سازشونو مرکز و نو په دې خاطر ئې هلته پهره درولې وه ، العاضد اوس په خپل محل کې تر ځارنې لاندې و، هغه عمر خوړلې هم او د زړه په ناروغتيا ککړ هم. هغه د خلافت څخه د ګوښه کولو غم ، دعمرزياتوالي اود شرابو او عيش او عشرت ....ټول هغه څه و چې هغه ئې په بستره باندې را پرځولې و.

په څو ورځو کې هغه د لاش په څير و ګرځيد ، د هغه د خدمت کولو په خاطر به دوه نيم عمر خوړلې ښځې اويو نارينه تل د هغه په خونه کې موجود و ، العاضدبه چې کله سترګې پرانستلې نو همدوی به ئې کتل ، خو

ketabton.com - The Digital Library

دهغوی په کتلو سره به ئې سمدستي خپلې سترګې بيرته پټولې ، دمحل طبيب ورته دوا ورکړې وه ، دوه ځواني نجونې دهغه خونې ته را ننوتې دا د هغه د محل ښايستو ، دهغوی څخه يوې ئې د خليفه لاس په خپل لاس کې و نيو او په هغه ور تيته شوه او دهغه د روغتيا حال ئې و پو ښته ،او بلې د العاضد مخ په دواړو لاسو کې ونيوه او د هغې د روغتيا له پاره ئې دعا وکړه ، دواړو نجونو يوې بلې ته په سترګو کې و کتل ، نو يوې ئې وويل ،« ته ارام وکړه ، مونږ نه غواړو تا نا ارامه کړو » بلې ورته وويل « مونږ هر وخت ددې تر څنګ خونې کې اوسيږو ، مونږ ته غږ راکوه » او دواړه د خليفه دخونې څخه بيرون ولاړې.

العاضد زږيروې کاوه او خپل اړخ ئې بدل کړ او دخپل څنګ نيم عمر تيرو ښځو ته ئې وويل ،«دا دواړه نجونې زما د روغتيا د مالومولو له پاره نه وې را غلې ،دوی ددې له پاره راغلې وې چې زه به کله مرم، زه پوهيږم چې هغوی څنګه اوس له ما سره خپله دوستې ټينګه کړې ده . دا د غوښې خوړونکو کجيرانو په څير دي ، زما دمړينې انتظار کوي ، د هغوی سترګې زما په مال او دولت باندې ښخې دي ، دلته ستاسې ددرې واړو اخوا زما بل کوم غمخور نه شته ؟.... هيڅوک نشته ، هيڅوک هم نه شته ، دا د فاطمي خلافت چغې وهونکي څه شول ؟ چېرته ولاړل ؟ هغه خپل لاس په زړه کيښود او اړخ ئې بدل کړ. هغه په ډير تکليف کې و.

په همدې وخت کې قاصد راغې او ورته ئې وويل « دمصر امير د راتلو څخه ډډه کړې ده »

« اوه ! بد نصيبه صلاح الدينه !» العاضد په زږيرويجنه لهجه وويل « زما د مړينې تر مخه خو به يوځل دلته راغلې وی» ددغه خبر ټکان دهغه تکليف نور هم ورزيات کړ. هغه په ډير کمزوري اواز سره وويل « اوس خو به زما وينځې هم زما په را بللو دلته را نشي، د مصر امير به ولی راځي....ماته د خپلو ګناهونو سزا راکول کيږي. زما د وينې اړيکي هم پرې کړل شوی دي ، دهغوی ځوک هم زما خوا ته را نه غلل ، هغوی به زما جنازې ته را ځي ، او هر هغه څه چې په محل کې تر ګوتو کوي اخلي به ئې.»

هغه تر يوه وخته پورې زږيروې کول او اوښت را اوښت ، دواړه خدمت کونکې ښځې حيرانه ولاړې وې او دهغه خبرې ئې اوريدلې ، دهغوی سره خليفه ته دډاډ او تسلۍ ورکولو او دهغه دحوصلې د زياد ښت له پاره هيڅ الفاظ نه و ، هغوی باندې ويرې خپل اغيز کړې و او داسې بريښيدې چې هغوی د هغه خدای د قهر او غضب څخه په ويره کې وې چې د پادشاه څخه ګدا او د امير څخه فقير جوړوي.

دواړو يو ناڅاپې ددروازې په لورې و کتل ، هلته يو سپين ږيرې سړې ولاړ و ، هغه پښه نيولې دننه را ننوت ، او د العاضد په نبض ئې لاس کيښود ،« اسلام عليکم ، زه د مصر د امير ځانګړې طبيب يم ، هغه زه ستا دعلاج له پاره را استولې يم ،»

«ايا د مصر امير دومره مروت هم نه درلوده چې را غلې وې اوزه ئې کتلې وې ؟ العاضد ورته وويل « هغه زما په را بللو هم را نه غې.»

ketabton.com - The Digital Library

«دهغه په اړوند زه څه نه شم ویلاي» طبیب ورته وویلې ،«هغه زه ستا دعلاج په خاطر را استولې یم ، زه به ددې ویلو جرأت وکړم. چې ددومره ستري پیښې وروسته ، چې هلته ستره جګړه وشوه او په زرګونو انسانان په کې له منځه ولاړل ، د مصر امیر شاید دلته نه وي راغلې ، خو هغه ته ستا د روغتیا په هکله اندېښنه حتماً وه ، که چېرې داسې نه واي نو هغه به زه ستا دعلاج له پاره نه واي را لیږلې ، په اوسني وخت کې ته داسې کومه خبره په خپل ذهن کې مه راوړه چې ستا زړه ته پرې تکلیف ور رسیږي ، او که نه علاج به دې شونې نه وي»

«زما علاج وشو » العاضد ورته وویل « زما یو پیغام په غور سره واوره او صلاح الدین ایوبي ته ئې ټکي په ټکي ور ورسوه ، زما د نبض نه لاس پورته کړه ، زه اوس دنړۍ د حکمت او ستا ددوایو څخه بې نیازه شوې یم. طبیبه ! واوره ! سلطان ایوبي ته ووایه چې زه ستا دښمن نه وم خو زه ستا ددښمنانو په جال کې را ښبتې وم ، دا چې دا بدقسمتي زما وه او که د صلاح الدین ، خو زه د خپلو ګناهونو اعتراف داسې وخت کوم چې زه شاید د یوه ساعت میلمه واوسم ،...صلاح الدین ایوبي ته ووایاست ، چې زما په زړه کې تل ستا له پاره محبت و او هم ستا محبت سره یو ځاي له نړۍ رخصت اخلم ، زما جرم دادې چې ما د زرو ، جواهراتو او حکمرانۍ محبت هم په خپل زړه کې پیدا کړې و چې را څخه پر اسلام باندې غالب شوې و ، اوس نو ټولې نشې له منځه ولاړې ، هغه وینځې هم زما د مړینې منتظر دي چې زما په اشارو به نخیدلې ، زما په دربار کې لوڅې لغړې نجونې هم اوس ما ته دکرکې او نفرت په سترګو ګوري ، .... د انسان تر ټولو ستره غلطي داده چې د انسانانو په خبرو کې را ونښلي او خداي له یاده و باسي ، او دا ئې له یاده ووځي چې دهمغه خدای په لور سفر کوي چېرې چې یو انسان د بل انسان د ګناهونو بار نه شي پورته کولې ، هغه بدبختو له ما څخه خداي جوړ کړ خو اوس چې د ریښتوني خداي بلونکي راغلي دي نو ماته هم حقیقت را څرګند شو بدي.....»

« ما دخپل ځان د خلاصون له پاره همدا لاره غوره کړې چې زه په خپلو ګناهونو اعتراف وکړم. اوصلاح الدین ایوبي دداسې خطرو څخه خبرول غواړم ، چې دهغې څخه به هغه ته پوره مالومات نه وي ور په برخه. هغه ته ووایه چې زما د ساتونکې ډلې پخواني قومندان ژوندې دې ، او په سوډان کې چېرې پټ شوی دې،

هغه د تللو په وخت کې ماته ویلي و چې د فاطمي خلافت د بیرته را ژوندي کولو له پاره به هغه د سوډانیانو اود باورې مصریانو څخه یو فوځ تیاروې او د صلیبیانو څخه به مالي او نظامي بسپنې غواړې ..... صلاح الدین ایوبي ته ووایه چې هغه دې د ساتونکو د ډلې څارنه وکړي او بیرون دې ځانته نه وځي ،د شپې له اړخه دې د ډېر احتیاطه کار واخلي ، ځکه چې رجب د فدائیانو سره یو ځاي د هغه د قتل او وژلو پلان تیار کړې دې. هغه ته ووایه چې مصر ستا له پاره د اور خوټونکي غره په څیر دې ، هغوی چې ته ډېر دوستان ګڼې هغوی هم ستا دښمنان دي ، هغوی ستا د غولولو له پاره ستا د اواز سره خپل اواز یوځاي کوي او د ستر اسلامي سلطنت د جوړیدو شعار ورکوي په هغوی کې هم د صلیبیانو روزل شوی ماران شتون لري....

ketabton.com - The Digital Library

«ستا د دفاع په شبکې کې د فيض الفاطمي په نامه يو ستر حاکم هم شتون لري خو ته هغه نه پيژنې ځکه هغه هم ستا د مخالفينو په صف کې ولاړ دي ، هغه د رجب نبي لاس دي ، يوائې د ترکانو ، شاميانو او نورو عربي نژاد قومندانانو او سپاهيانو څخه پرته پر بل چا باندې باور او اعتماد و نه کړې ، يوائې همدوی ستا وفاداره او د اسلام ساتونکې فوځ دي ، په مصري فوځ کې باوري خلک هم شته او بې باوره هم . هغه وخت چې تا په سوډاني فوځ باندي بريد وکړ ، ته نه پوهيدې چې ستا ددوو دلګيو قومندانانو ستا د جنګي تاکتيک د ناکامولو له پاره ستا په هداياتو باندې بل منګه عمل کول غوښتل ، خودا ستا د ترک او عربو سپاهيانو او مجاهيدينو جذبه او احساس و چې هغوی د خپلو قومندانانو د حکم د انتظار کولو پرته په سوډانيانو باندې د قهر او غضب په څير را نازل شول او که نه دوی دواړو قومندانانو پلان درلود چې د جنګ لورې بدل او تا ناکامه او نامراده کړي»

د العاضد اواز به د هغه په ستوني کې دريده او بيا به ئې پيل کاوه ، يو ځل دوه طبيب هغه د خبرو کولو څخه منه کړ خو هغه د خپل لاس په اشاره هغه ددې خبرې څخه منه کاوه ، د هغه پر مخ داسې خولې را ماتې شوی لکه چا چې پرې اوبه شيندلې وي ، دواړو ښځو د هغه د مخ خولې وچولې ، خو خولې د اوبو د چينې په څير پرې را رواني وی . هغه په همدې ترتيب د فوځ او ولسې څو نورو حاکمانو نومونه هم واخستل چې د سلطان ايوبي پر خلاف په سازشونو کې مشغول وو ، په دوی کې يو تر ټولو زيات خطرناک کس يو فدايې و چې د هغه دنده پټ په پټه وژل و ، هغه په دې فن کې ډير ماهر و . العاضد هغه ته په مصر کې د صليبيانو د اثر ورسوخ په هکله هم تفصيلي مالومات ورکړل او ورته ئې وويل « دوی ته مسلمان مه وايه ، دوی خپل ايمانونه پلورلي دي ،....صلاح الدين ايوبي ته وواېه چې الله ج دې تا برياليی کړي ، خو دا په ياد ساته چې يو خو هغه خلک دي چې په پټه تا ته دوکه درکوي ، او بل هغه خلک دي چې په غوره مالئ سره تا ته د خدايه وروسته دويمه درجه درکوي ، دوی د هغو خلکو څخه زيات خطرناکه دي چې په پټه دوکه درکوي .... هغه ته وواېه چې کله چې دښمنان و ځپوي او بيا په ډاډ سره د حکومت په مقام کيناستې ، نو زما په څير درڅخه ددواړو جهانونو پادشاه جوړ نه شي ، پادشاهي يوائې او يوائې د الله ج له پاره ده ، په همدې مصرکې د فرعونيانو پخوانې ورانې ويجاړی ووينه ،بيا زما انجام ته وګوره ، او خپل ځان داسې خراب انجام څخه خوندي وساته.....

د هغه ژبه نوره هم درنه شوه ، او پر مخ ئې د خفګان نښې ورکې او په ځاې ئې د ارامۍ او سکون نښې را پيدا شوی ، هغه د خبرو کولو هڅه وکړه خو اواز ئې په ستوني کې بند شو ، سر يې يوی لورې ته و غورځيد او د تل له پاره چپ شو. دا پيښه د (۱۱۷۱) زيږديز کال د سپتمبر د مياشتې ده ، طبيب سلطان ايوبي ته ځواب واستاوه ، او په محل کې د خليفه د مړيني خبر لکه د اور په څير خپور شو ، د محل د هيڅ يوه کونج څخه د ژړا غږ خو پرېږده چې د چاد پوزی د ترپيدو خبر هم را پورته نه شو . يوائې د هغه دوو خدمت کونکو ښځود سترګو څخه اوښکې تللې ،چې تر اخره پورې ئې په خونه کې ورسره شتون درلود...

سلطان ايوبي د يوڅو نورو دولتي لوړپوړو چارواکو سره محل ته راغې ، وئې کتل چې هلته د محل په مختلفو ځايونو کې څه فعاليتونه روان دي ، هغه ته شک پيدا شو او د ساتونکې ډلې قومندان ئې را وغوښت

ketabton.com - The Digital Library

او حکم ئې ورته وکړ چې دمحل په ټولو خونو کې و ګرځيږي او ټول نارينه او ښځې د کوټو څخه بيرون را وباسئ او په انګړ کې ئې کينوي ، او حکم يې ووکړ چې هيڅوک بيرون تللو ته پرې نږدئ، هيچاته ، که څه هم ډيره زياته اړتيا ولري ، هم دتبيلي څخه د آس د پرانستلو اجازه ورنه کړئ ، سلطان ايوبي په ټول محل باندې د ولکې کولو حکم وکړ. هغه ته دا ډيره حيرانونکې وه چې وئې کتل چې العاضد چې ځانته ئې پادشاه وايه اويواځې د شرابو او ښځو سره په مستيوکې ئې ژوند تيراوه ، اوس ئې په مړي باندې د ژړا خو پريږده چې د خفګان کولو هم څوک نه شته په داسې حال کې چې ټول محل د ښځو او نرو څخه ډک و.

طبيب سلطان ايوبي له ځانه سره ځانته کړ ، او هغه ته ئې د العاضد اخري خبرې ټکې په ټکې بيان کړې ، هغه ورته خپل آند داسې څرګند کړ چې « دهغه د ژوند په اخري ګړيو کې تاته په کار و چې دهغې بلنه دې منلې وي او ورته راغلې وي. سلطان ايوبي هغه ته وويل چې هغه ددې خطر د په نظر کې نيولو په اساس را نه غې چې په هغه زما باور نه و پاته ، او بل علت ئې دا و چې هغه د ايمان پلورونکو څخه کرکه کوله ،خو اوس چې د طبيب په خوله د العاضد پيغام ورته ورسيد نو سلطان ايوبي سخت پښيمانه شوې و ، هغه ډير زيات نا قراره و او وئې ويل « که چيرې زه راغلې وائې نو دهغه دخولې څخه به مې د راز څه نورې خبرې هم را ويستلې واې ، هسې نه چې کوم راز ئې له ځانه سره په سينه کې وړې وي»

بې شميره تاريخپوهانو په خپلو ليکنو کې ليکلې دي چې العاضد ډير زيات عياش او بې لارې انسان و ، هغه د سلطان ايوبي پر خلاف د هر ډول سازش ملاتړ هم کړې و خو دهغه زړه د سلطان ايوبي د محبت نه ډک هم و . دوه تاريخپوهانو دا هم ليکلې دي چې که چيرې سلطان ايوبي د العاضد په ورغوښتلو هلته ور غلې وای نو العاضد به هغه ته ډيرې نورې پټې خبرې هم ښوولاې واې.

په هرحال تاريخ دا ثابتوي چې د العاضد په ورغوښتلو کې هيڅ ډول فريب او دوکه نه وه. هغه د خپل روح د نجات او خلاصون په خاطر ، او د سلطان ايوبي سره د محبت له مخې د خپلو ګناهونو د ښښنې همدا لار خپله کړې وه. تر ډيرې مودې پورې سلطان ايوبي په دې غم کې ځوريده چې د العاضد د ژوند د اخري خبرو څخه بې برخې پاته شوې و . د همغې د خبرو په بنسټ ټول هغه الزامات چې خليفه د يو شمير وګړو په هکله په ګوته کړې و صحيح ثابت شول.

سلطان ايوبي د هغو ټولو خلکو نومونه علي بن سفيان ته ورکړل او حکم ئې ورته وکړ چې د هغوی ټولو څارنه وکړې خو د هغوی څخه هيڅوک هم د ثبوت او ګوهې پرته و نه نيسي ، داسې لارې خپلې کړې چې دهغوی له مخې ملزمان تور لاس و نيول شي ، هسې نه چې د کوم چا سره بې انصافي او تيرې وشي. ددې احکامو په ورکولو سره هغه د خليفه د مړي دجنازې او ښخولو د مراسو له پاره انتظامات پيل کړل او په همدې ماښام ئې العاضد د مسلمانانو په عامې هديره کې خاور ته وسپاره. سلطان ايوبي ټول محل و لټاوه ، دهغه څخه ډيره زياته طلا ، جواهرات او نور ډير قيمتي او ارزښتناکه تحفې تر لاسه شوی ، سلطان ايوبي ددې دومره زياتو شيانو او قيمتي تحفو په کتلو حيران پاته و. هغه د حرم ټولې ښځې او ځوانې نجونې علي بن سفيان ته ورحواله

ketabton.com - The Digital Library

کړي او حکم ئې ورته وکړ چې دا مالومه کړي چې څوک د کوم ځاېه او دکومه راغلي دي، دهغوی د ډلې څخه چې څوک هم خپلو کورونو ته ورتلل غواړي نو هغوی په خپله ساتنه کې هلته خوندي ورسوئ او هغه چې غيرمسلمان او فرنګياني دي نو دهغوی په هکله پوره پوره مالومات تر لاسه کړئ چې هغوی دکومو ځاېو څخه راغلي او چا راوستي دي او کومه کومه ئې شکمنه ده ، شکمني ازادي نه کړئ بلکه مالومات ترې تر لاسه کړئ ،

سلطان ايوبي د خليفه العاضد دمحل څخه تر لاسه شوې مال او شتمني هغو روزنيزو ادارو ، دېني مدرسو او شفاخانو باندې وويشله چې نوې نوې په مصر کې پرانستل شوې وې.

*****(۵۸)

العاضد د مړينې دمخه د خپلې ساتونکې ډلې دسالار رجب په هکله ويلي و چې هغه په سوډانيانو کې پټ شوی او غواړي د هغه ځاېه څخه د سلطان ايوبي پر خلاف فوځ تيار کړي او دا چې هغه به د صليبيانو څخه هم مرسته غواړي ، علي بن سفيان شپږ داسې سر تيري و ټاکل چې جنګيدونکي جاسوسان و او قومندان ئې رجب دپخوا څخه ډير ښه پيژانده ،هغوی ئې د تاجرانو په بڼه کې سوډان ته واستول او دا حکم يې ورته و کړ چې که شوني وي نو هغه دې ژوندي ونيسي او که نه هملته دې ئې ووژني.

هغه وخت چې دا ډله سوډان ته روانيده نو هغه وخت رجب په سوډان کې نه و بلکه دفلسطين په يوې مشهورې او مستحکمې کلا ، شوبک ، کې اوسيده، دا وخت فلسطين د صليبيانو په ولکه کې و ، او هغوی دا ځاې خپل مرکز ګرځولې و ، د همدې ځاېه ئې مسلمانان ډير زورول ، د مسلمانانو ژوند ئې را تنګ کړې و ، مسلمانان له دې ځاېه هره ورځ کورنۍ کورنۍ تښتيدل، هلته د هيڅ مسلمان عزت خوندي نه و. صليبيانو به کله کله د غلو په څير داړې غورځولې ، د مسلمانانو قافلې به ئې لو ټلې او بيرته به فلسطين ته راستنيدل ، هغوی به نجونې هم تښتولې همدا علت وه چې سلطان ايوبي تر ټولو دمخه په فلسطين کې ميشت صليبيان د تيغه تيرول غوښتل ، تر څو د مسلمانانو مال او ابرو خوندي پاته شي ، ددې نه اخوا يو ستر علت دا هم و چې د مسلمانانو په لمړۍ قبله باندې صليبيان حاکم و . خو د مسلمانود امراؤ دا حال و چې هغوی د صليبيانو سره ددوستۍ اړيکې کلکو ل او ځان ئې پرې خوندي ساته ، رجب پخپله هم يو مسلمان عسکري منصبدار و ، خو هغه د سلطان ايوبي پر خلاف د کومک د ترلاسه کولو له پاره دصليبيانو څنګ ته ورغلي و.

صليبيانو د رجب د عزت په خاطر هلته په عسکري کلا کې د نڅا او شرابو محفل ګرم کړې و، رجب دا احساس هم و نکړ چې ووينې چې د لوڅو لغړو نڅونکو ډيرې ئې مسلمانانې هغه نجونې دي چې صليبيانو په کوچنۍ والي کې تښتولی او بيائې د نڅا روزنه ورکړې ده ، هغه خپلې لوڼې دکافرو په محفل کې نڅيدونکې کتلې او دهغوې د لاسو ئې شراب په خوله کول ، د رجب سره دوه نور مسلمان قومندانان هم وو، هغوی ټوله شپه په شرابو او فساد کې مست و ، او سهار د صليبيانو سره دخبرو اترو له پاره کيناستل ، په دې

ketabton.com - The Digital Library

غونډه کې دصليبيانو مشهور پادشاه «ګائي لوزينان »او قومندان« کونارډ » هم شتون درلود. ددوی څخه اخوا يو ځو نور عيسائي فوځي قومندانان هم وو. هغوی ته د شپې له اړخه رجب ويلي و چې سلطان ايوبي د سوډانيانو دقبيلي عبادتځاي له منځه وړي او دهغوی مذهبي مشر پروهت ئې هلاک کړې دي ، دسلطان ايوبي پر خلاف سوډانيانو بريد وکړ خو د صلاح الدين ايوبي په لاسو د ماتې سره مخ شول ، سلطان ايوبي د خليفه العاضد خلافت هم له منځه يوړ او دهغه پر ځاي ئې عباسي خلافت جوړ کړ. خو په مصر کې به هيڅ خليفه نه اوسيږي. رجب هغوی ته وويل چې ددې مطلب دادي چې سلطان ايوبي به پخپله د مصر خپله واکه حکمران و ګرځي. رجب د صليبيانو دې غونډې ته وويلي چې هغه ددوی څخه د نظامي او مالي مرستې د تر لاسه کولو له پاره راغلي دي او غواړي له دې ځاېه سوډان ته ولاړ شي او هلته يو فوځ تيار کړي. هغه په مصر کې د حالاتو د خرابولو او د ګډوډيو د راوستلو له پاره ئې هم د صليبيانو څخه د کومک غوښتنه وکړه.

«ز مونږ تر مخه اوس د مسئلې دوه اړخه دي چې بايد پاملرنه ورته وشي» کونارډ وويلي ،« د هغې حبشي قبيلې په مذهبي چارو کې چې صلاح الدين ايوبي په ډيره ظالمانه توګه مداخله کړې ده بايد د انتقام او بدلې د اخستلو له پاره را و پارول شي. ددې تر څنګ خومره مذهبونه او عقيدې چې په سوډان کې شتون لري د هغوی پيروان بايد د صلاح الدين ايوبي پرخلاف وسله وال کړل شي او هغوی ته وويل شي چې دا مسلمان پادشاه د خلکو عبادتځايونه او دهغوی د ديوتا بُت ځايونه هرچېرى چې ويني ورانوي ئې. مخکې له دې چې هغه په بلي کومې عقيدې باندې يرغل وکړي هغه په مصر کې له منځه ولاړ شي. په دې توګه دخلکو مذهبي جذبات را وپارول شي او هغوی په مصر باندې د يرغل له پاره په اسانی سره تيار کړل شي».

«مونږ د مصر مسلمانان هم د صلاح الدين ايوبي پرخلاف درولي شو » يوه صليبي قومندان وويل ،« که چېرې محترم رجب باندې بده و نه لګيږي نو زه به د همغې د ګټې خبره وکړم ،د مسلمانانو تر منځ دمذهبي ليونتوب د راپارولو له پاره پخپله مسلمان د مسلمان په لاسو وژل څه ستونزمنه خبره نه ده ، لکه څنګه چې زمونږ يو شمير پادريانو خپل ځانونه د ګرجو حاکمان ګرځولي دي او خپل ځانونه ئې د انسان او خداي تر منځ درولي دي ، بلکل په همدې توګه په اسلام کې هم يو شمير امامانو په جوماتونو ولکه کړې او خپل ځانونه ئې دخداي نماينده ټاکلي دي ، زمونږ سره شتمني شته ، چې دهغې په ځواک سره مونږ مسلمان ملايان تيارولي او د مصر په جوماتونو کې ئې کښينولي شو. زمونږ تر څنګ داسې عيساي پادريان هم شتون لري چې د اسلام اوقران څخه په ښه توګه خبر دي ، چې مونږ هغوی د مسلمانو امامانو په شکل کې استعمالولي شو».

دصلاح الدين ايوبي پرخلاف په کوم جومات کې خبرې کولو ته اړتيا نه شته دهمدې ملايانو په ژبه مونږ په عوامو کې داسې توهم پالنه پيدا کولې شو چې دهغوی په زړونو کې د صلاح الدين ايوبي هغه عظمت له منځه ولاړ شي چې هغه په کې پيدا کړې دي».

«دا پلان خو سمدستی پيلول په کار دي» رجب ورته وويل « سلطان ايوبي په مصر کې مدرسې جوړې کړې دي، په دې مدرسو کې ځوانانو ته دمذهب صحيح لاره ور ښوول کيږي ، په داسې حال کې چې پخوا داسې

ketabton.com - The Digital Library

کومه مدرسي هلته شتون نه درلود. خلکو به په جوماتونو کې خطبو ته غوږ اینښوده ، چې په هغو کې به د خلیفه ډېره زیاته ستاینه کېدله ، خو صلاح الدین د خطبو څخه د خلیفه نوم هم وویست ، که چېرې په عامو وګړو کې د علم او پوهې رڼا زیاته شي او ذهني بیداري په کې را پیدا شي نو بیا خو به زمونږ کار نور هم ستونزمن شي ، تاسې پوهیږئ چې دحکومت د ټینګښت له پاره خلک باید په ذهني او فکري توګه وروسته پاته او په جسماني توګه اړ او محتاج و ساتل شي.

«درونده رجبه !» یو صلیبي قومندان ورته په خندا کې وویل «تا ته دخپل هیواد په هکله هم دومره پوهه نه شته ، چې هلته د ځمکې لاندې څومره کار روان دی ، مونږ دا کار دهمغې ورځې څخه پیل کړې و په کومې چې صلاح الدین ایوبي زمونږ بحري بیړه په روم کې ډوبه کړه، مونږ په ډاګیزه تخریب کاری باندې باور نه لرو ، خو مونږ ذهنونه تخریبوو ، لږڅه غور وکړه درونده رجبه ! دوه کاله پخوا په قاهره کې څومره قحبه ځایونو شتون درلود؟ او اوس ولاړ شه ووینه چې څومره شتون لري؟ ایا په هغوکې ډېر زیات زیاتوالی نه دی راغلی؟ ایا په شتمنو مسلمانو کورنیو کې د نجونو اوهلکانو ترمنځ د نیوکې وړ معشوقي نه دي پیل شوی؟کومې عیسوي نجونې چې مونږ هلته ور استولې دي هغوی د مسلمانو نجونو په لباس کې د مسلمانو نارینه و ترمنځ د رقابت د پیداکولو او وینې تویولو کارونه نه دي ترسره کړي؟ مونږ په قاهره کې ډېره په زړه پورې جواري پیل کړې ده ، همدا اوس دهغې ځای په دوه جوماتونو کې زمونږ له اړخه استول شوی امامان ناست دي ، هغوی په ډېره ښه لاره د اسلام اصلي شکل بدلوي ، هغوی د جهاد معنا بدلوي ، مونږ هلته د عالمانو او فاضلانو په لباس کې هم یو شمیر وګړی ګمارلي دي ، چې مسلمانان د جنګ او جګړې پر خلاف تیاروي ، هغوی د دوست او دښمن انګیرنه هم بدلوي ، زه په ذاتي توګه دا توقع لرم چې مسلمانان به تر څو کلونو پورې په همدې ذهني څرنګوالی کې ورننوځي په کوم کې چې به هغوی ځانته په ډېر فخر سره مسلمان وائې خو دهغوی په ذهنونو او دهغوی په تهذیب او کلتور به دصلیب اغیز سپوروي»

«د صلاح الدین ایوبي د څارکښۍ نظام ډېر فعاله دی» رجب ورته وویلې ، « که چېرې دهغې د څارکښۍ د شبکې مسؤل علي بن سفیان ووژل شي نو صلاح الدین ایوبي به ړوند او کوڼ شي.»

«ددې مقصد خو دا شو چې ته پخپله هیڅ هم نه شې کولې ،»کونارډ ورته وویلې «ته یو حاکم هم له منځه نه شې وړلای ، که چېرې ته د عقل له اړخه دومره کمزوری ئې ، نو ته خو به بیا زمونږ وګړي هم د هغوی په لاسو کې ورکړې او پرې به ئې ووژني ، او زمونږه شتمني به هم بیکاره او له منځه یوسي»

«دا کار به زه پخپله ترسره کړم» رجب ورته وویل «ما د فدائیانو سره په دې هکله خبرې کړې دي ، هغوی خو دصلاح الدین ایوبي د وژلو له پاره هم تیار دي»

ketabton.com - The Digital Library

تاسي د سوډان له پولو څخه د مصر په پولو باندي بد امني را پيدا کولو ته دوام ورکړئ ،»کونارډ ورته وويلي « د هيواد دننه به مونږ ذهني او نورو هر ډول تخريبي کارونو ته دوام ورکړو ، دبله اړخه هلته په عربو کي يو څو امراء زمونږ په لاسو کي کيوتي دي ، دهغوی څخه يو شمير مونږ دومره بي واکه کړي دي چي مونږ ته جزيه را کوي. مونږ کوچنۍ کوچنۍ حملي کوو او دهغوی په لړه لړه ځمکه باندي ولکه کووا و مخته ځو. تاسي د سوډان له اړخه هم همدا لو به ولوبوئ ، په مسلمانانو کي يواځي همدا دوه وګړي پاته شوی دي چي يو ئي نور الدين زنګي او بل ئي صلاح الدين ايوبي دي ، ددوی د له منځه وړلو سره سم به د اسلامي نړۍ لمر په ډوبيدو شي ، په دي شرط چي تاسي خلک ثابت قدمه اوسئ ، ددي خبري اړتيا به نه وي چي مصر به همستا وي ،»

ددي ډول بنستيزو خبرو اترو وروسته ، تر ډيره پوري ددي پلان په عملي لارو چارو باندي بحث او څيړنه و شوه ، بالاخره رجب ته دري ډيري ښايسته او چالاکه نجوني او په زرګونو طلائي سکي ورکړل شوي. هغه ته په قاهره کي ددوه کسانو ادرسونه هم ورکړل شو. دهغوی څخه يوه ته ددي نجونو ور رسول ډير زيات اړين ول ، ددي دواړو وګړو څخه ئي يو دسلطان ايوبي د جنګي او دفاعي څانګي رئيس فيض الفاطمي و ، رجب ته دا ونه ويل شول چي نجوني به څه ډول استعمالوي ، هغه ته همدومره وويل شول چي د فيض الفاطمی سره ئي اړيکي شته دي ، هغه پوهيږي چي نجوني څه ډول استعمال کړل شي ،همدا راز نجونو ته هم څرګنده ده چي هغوی بايد څه وکړي ، دي دري واړو نجونو عربی او مصري ژبه په ډيره ښه توګه ويلاي شوه.

په همدي ورځ ئي دغه دري واړه نجوني او لس کسه ساتونکي د رجب سره کړل او رخصت ئي کړل. هغوی دهر څه د مخه د سوډان هغه غرنۍ سيمي ته تلل چيري چي دنجلۍ قرباني ورکول کيده ، او چيري چي د سلطان ايوبي سرتيرو مجاهدينو ام عراره د حبشيانو څخه ازاده کړي وه او د هغوی مذهبي مشر پروهت ئي وژلي و، او د فرعون د وختونو مانۍ ئي په خرابو بدلي کړي وي. رجب د سوډانيانو د ماتي او د العاضد دخلافت نه دګوښه کيدلو وروسته تبنتيدلي و او په همدي ځاي کي پټ شوي و، او بيا ئي همدا ځاي دخپلو فعاليتونو مرکز ګرځولي و. هغه په خپل شاوخوا کي د حبشيانو همغه قبيله را ټوله کړي وه چي پروهت ئي د سلطان ايوبي د مجاهدينو په لاسو هلاک شوي و، دي خلکو تر اوسه پوري هم دا ځاي د بوتاګانو ځاي ځيګي ګڼه ، او د غرونو منځ ته نه ورتلل، هلته يواځي څلور زاړه حبشيانو تګ راتګ کاوه ، دهغوی له ډلي څخه يو د دوی مذهبي مشر و ،او خپل ځان ئي د وژل شوی پروهت ځاي ناستي ګڼه ، هغه ځانته نور دري کسان د ساتونکو په توګه ټاکلي و چي دهغه سره به د غرونو منځ ته ورتلل ، رجب هم د همدي کوچنۍ سيمي يو بل کونج ځانته د کوړکي په څير ټاکلي و، هغه د تيښتي وروسته دغه ځاي خپل پټ ځاي ګرځولي و، اوبيا په مصر کي ميشت د کوم صليبي جاسوس په مرسته تر فلسطينه پوري تللي و.

(٢٠)*****

ketabton.com - The Digital Library

د حبشيانو دا قبيله چې انګوک نوميده ، ډيره په ويره کې وه ، يو خو د هغوی ددېوتا قرباني پوره کړل شوې نه وه . او بل داچې دهغوی مذهبي مشر پروهت ووژل شو. او دريم دا چې دهغوی د دېوتا بُت ، او ځاې له يوې مخې په کنډوالو بدل شوې و. او څلورم مصيبت پرې دا نازل شوې و چې دقبيلې په سلګونو ځوانان د خپلو دېوتاګانو د سپکاوي د بدلې د اخستلو په خاطر دسلطان ايوبي د مجاهدينو په مقابله کې د ماتې وروسته وژل شوي و. ددې قبيلې په هر کور کې غم او وير ګډ و. دهغوی څخه يو شمير خلکو دا فکر هم کاوه چې شونې ده چې هغه چا چې دهغوی دېوتا له منځه وړې هغه به دهغه نه ستر دېوتا وي ، د وژل شوي پروهت ځاي ناستي چې کله د خپلې قبيلې دخلکو دا حال وکوت نو لمړی خو ئې دا وويل چې ددېوتا ستري څمڅاری وړې دي د هغوی ګيډې ډکې کړئ ، حبشيانو يو څو وزې د سترو څمڅارود خوراک له پاره پروهت ته ور وليږلې ، يو کس ددې قربانۍ له پاره خپل اوبن هم پروهت ته ورکړ ، څو ورځې په پرلپسې توګه دا ځناور سترو څمڅارو ته په ډنډ کې ور اچول کيدل ، خو د قبيلې څخه ويره لرې نه شوه.

يو شپه نوي پروهت د قبيلې خلک د غره تر څنګ را ټول کړل او ورته ئې وويل چې هغه تر دېوتا ګانو پورې د وررسيدو لارې پيدا کړې دي ، خو دېوتاګانو دا اشاره ورکړې ده چې څرنګه چې نجلۍ په خپل وخت قرباني شوې نه ده نو په دې خاطر په قبيلې باندې داسې ستر مصيبت راغلې دې ، دېوتاګانو ويلي دي چې اوس به په يوه وخت کې ددوه نجونو قرباني ورکوئ نو مصيبت به درڅخه لرې کړل شي او که نه دېوتاګان به ټوله قبيله ارامۍ ته پرې نه ږدي ، پروهت دا هم وويل چې نجونې به د انګوک د قبيلې څخه نه وي ، هغوی بايد سپين رنګه وي..... ددې خبرې په ويلو سره د قبيلې زيات شمير زړه ور او جنګجو وګړي را پورته شول او وئې ويل چې هغوی به د مصر څخه دوه مسلمانې او يا فرنګي نجونې د قربانۍ له پاره را تبنتوي.

هلته رجب د فلسطين څخه ددرې صليبي نجونو او لس کسه ساتونکو سره يوځاې دې لورې ته را روان و . دهغوی سفر ډير اوږود او ستومانه ونکې و ، هغه د سلطان ايوبي دفوځ تښتيدلې سالار او باغي عسکر و. هغه ته دا مالومه وه چې د مصر په پولو به سلطان دګشتي پهرو انتظام کړې وي ، په دې خاطر هغه خپله قافله په يوې اوږدې لار روانه کړې وه ، دهغې په قافلې کې درې اوښان و چې اوبه ، خوراک او د صليبيانو لخوا ورکړل شوی ډير سامانونه پرې بار و ،پاته وګړي ټول په اسونو سپاره و ، د څو ورځو د فاصلې د طې کولو نه وروسته هغوی د دېوتاګانود اوسيدو غرني ځاې ته را ورسيدل، ددې څخه يواځې يوه ورځ د مخه دقبيلې پروهت ويلې و چې ددوه سپين پوسته نجونو ، چې سوډانۍ نه وي ، قرباني کول اړينه ده ، تر ټولو دمخه رجب د پروهت سره وکتل ، پروهت ورسره درې سپين پوسته اوډيرې ښايسته نجونې و کتلې ،نو دهغه سترګې د خوښۍ څخه وځليدې ،دا نجونې د قربانۍ له پاره مناسبې وی ، هغه د رجب څخه د نجونو په هکله وپوښتل، نو رجب ورته وويل چې هغوی ئې د يوه ځانګړې موخې د تر سره کولو له پاره له ځانه سره راوړې دي.

رجب دا نجونې د غرونو ترمنځ داسې يوې سيمې ته يوړې چې ډيره شنه او شادابه وه. داسيمه ددرې اړخونو څخه په غرونو کې را ګيره شوې وه. رجب هلته د پخوا څخه خيمې ښخې کړې وې. نجونې بايد په ډيره پټه توګه او د ډيرو پټو لارو له لورې هغه چاته ورحواله شوې واې چې صليبيانو ئې په هکله مالومات ورکړې

ketabton.com - The Digital Library

و. هلته د نجونو د میشت کیدو له پاره ټولې اسانتیاوې شته وې ، رجب ورته د شرابو انتظام هم کړې و ، هغه په بریالیتوب سره د سفر پای ته رسیده او خپل ځای ته په امن د را رسیدو په خوشحالۍ کې جشن جوړ کړ. صلیبې ساتونکو ته ئې هم ښه ډیر شراب ورکړل ،اونجونو پرې هم خپله تنده ماته کړه .

د نیمې شپې وروسته ،کله چې ساتونکې او دهغه خپل هغه نور ملګرې چې د پخوا څخه هلته شته و ټول په خوارږه خوب بیده شول ، نو رجب یوه نجلۍ له لاسه و نیوله اوخپلې خیمې ته ئې له ځانه سره یوړه، نجلۍ دهغه په نیت و پوهیده ، هغې رجب ته وویل، « زه فاحشه نه یم ، زه دلته د صلیب د فرض او دندې د اداء کولو په خاطر را غلې یم زه له تاسره شراب څښلې شم خو بدې درسره نه شم کولاې.»

رجب په خندا کې هغه دخپلې خیمې لورې ته کشوله خو نجلۍ ترې خپل مټ خلاص کړ، کله چې رجب لاس ور اوږود کړ نو نجلۍ ترې خپلو نورو ملګرو نجونو ته و تښتیدله ، هغوی دواړه هم بیرون راووتلې ، هغوی هڅه وکړه تر څو رجب و پوهوي ،چې دا نجونې غلطې او فاحشې و نه ګڼي،

رجب په غصه شو او ورته ئې وویل « زه پو هیږم چې تاسې څومره پاکې یاست ، بې حیائې او فحاشت خو ستاسې دنده ده»

« دا دنده مونږ هغه ځای کې استعمالوو چېرې چې زمونږ د فرض د تر سره کولو له پاره دهغې د استعمال اړتیا وي»نجلې ورته وویلې « مونږ د عیاشۍ په خاطر عیاشي نه کوو.»

رجب نه غوښتل چې دهغوی په کومه خبره باندې ځان و پوهوي ، بلاخره نجونو ورته وویلې « زمونږ سره خوا کې لس کسه ساتونکې دي ، هغوی زمونږ د ساتنې په خاطر دلته راغلې دي ، سبا هغوی بیرته ستنیږي ، که چېرې مونږ د هغوی اړتیا احساس کړه نو مونږ به هغوی همدلته له ځانه سره تم کړو ، او یا به پخپله له دې ځایه څخه بیرته ولاړې شو.»

رجب چپ پاته شو ، خو دهغه عزم دا ښووله چې هغه به دا نجونې و نه ښيي ، هغه شپه تیره شوه ، بله ورځ کله چې رجب دفلسطین څخه راوړې ساتونکې له خپله ځانه رخصت کړل ،...نو هغه ورځ هم تیره شوه ، دماښام په وخت کې کله چې رجب د نجونو تر خوا ناست و او خبرې ئې ورسره کولې نو په دې وخت کې پروهټ د خپلو څلورو حبشیانو سره راغې او په سوډاني ژبه ئې رجب ته وویلې « زمونږ د بوتا له مونږه خفه شوې دې هغه ددوه فرنګي یا مسلمانو نجونو قرباني غوښتې ده ، دا نجونې د قربانۍ له پاره مناسبې دي ، ددوی څخه دوه نجونې مونږ ته راحواله کړه.»

په رجب باندې سر و ګرځید ، او ځواب ئې ورکړ ،«دا نجونې د قربانۍ له پاره نه دي ، مونږ ددوی څخه ډیر ستر کار اخستل غواړو ، او دهمدوی په لاسو غواړو ستاسو د بوتاګانو دښمنان له منځه یوسو.»

ketabton.com - The Digital Library

«ته دروا غ وائې» پروهڼ ورته وويلې «تا دا نجونې دلته د تفريح له پاره را وړي دي ، خو مونږ به دهغوی څخه دوه نجونې قربانوو.»

رجب ورته د هرې لورې دليلونه وويل خو پروهڼ هيڅ دليل ته غاړه نه ايښوده ، دهغه په ذهن باندې دبوتا سپورو ، هغه پورته شو او ددوه نجونو په سرونو ئې بيا بيا لاس راښکوده او وئې ويل «دا دواړه د دبوتا له پاره دي ، د انګوک خلاصون ددې نجونو په لاسو کې دي» دائې وويل او ولاړ ، بيا ودريدل او رجب ته ئې وويل. « د نجونو سره يو ځاې ددې ځاېه د تيښتې هڅه و نه کړې ، ته بايد په دې پوه شې چې مونږ به ډير ژر تا راپيدا کړو.»

نجونې په سوډاني ژبه نه پو هيدلې ، حبشي پروهڼ دهغوی په سرونو لاس را ښکود ، خو رجب ئې اندېښمن وکوت ، درجب څخه ئې و پوښتل چې دا حبشي څه ويل غوښتل ؟ رجب هغوی ته په خرګنده توګه وويل ، چې هغه دوی دواړه د قربانۍ له پاره غواړي ، د نجونو د بلې پو ښتنې په ځواب کی هغه ورته وويل چې هغه غواړي ستاسې سرونه پرې کړي او د وچېدو له پاره ئې کېږدي ، اوستاسې جسم د اوبو ډنډ ته ورواچوي تر څو هلته ئې سترې څمخارې وخوري ، دنجونو رنګونه و تښتيدل ، هغوی رجب ته وويل چې هغه د هغوی د خوندي کولو په خاطر څه فکر کړي دي ، رجب ځواب ورکړ ،« ما هغه ته دهغه دپوهولو په خاطر زيات شمير دليلونه وړاندې کړل خو هغه په يوه هم د پوهيدو هڅه و نه کړه. زه د همدې خلکو په رحم وکرم پورې تړلې يم. زه غواړم دوی له خپله ځانه سره ملګري کړم ، دوی زما په فوځ کې د يو ځاې کيده له پاره تيار دي ، خو په خپله ګروهه دومره پاخه اوکلک دي چې غواړي تر هر څه لمړی خپل دبوتاګان خوشحاله کړي ، بيا به زما خبره اوري ،»

د رجب د خبرو او دهغې د لهجې څخه نجونو ته شک را پيدا شو چې هغه به ددې توان و نه لري چې هغوی خوندي کړي .او يا به دهغوی د خوشحالولو په خاطر ددوی د خوندي کولو هڅه و نه کړي، ځکه هغوی تيره شپه د رجب د نيت يو څرک هم کتلې و ، د همغه نيت د په نظر کې نيولو په اساس هغوی نا هيلې شوې وې، رجب هغوی ته په رسمي توګه هم ډاډ ورنکړاې شو چې هغوی به خوندي کړاې شي ، نجونې بيرته خيمې ته ستنې شوی اوپه را پيدا شوی حالاتو ئې غور او څيړنه پيل کړه ، او دې پايلو ته ورسيدې چې هغوی دلته نه د رجب د عياشۍ وسيله کيدو ته او نه د حبشيانو پردبوتاګانو د ځانو دقربانولو له پاره راغلې دي ، هغوی نه غواړي هسې په هسې بې مقصده و مري ، هغوی ددې ځايه د تيښتې اراده وکړه. خو تښتيدل او تر فلسطينه پورې په خيريت سره رسيدل څه اسانه کار نه و. خو ددې اخوا بله چاره هم نه وه ، دا نجونې يواځې ښايسته او زړه وړونکې نه وی بلکه د آس دځغلولو او عسکرې زده کړو روزنه هم ورکړل شوی وه تر څو د اړتياو په وخت کې خپل ځانونه خوندي کړاې شي ، هغوی پريکړه وکړه چې له دې ځايه به تښتي اوفلسطين ته به ځانونه بيرته رسوي ،

ketabton.com - The Digital Library

هغه شپه په خير سره تيره شوه ، بله شپه نجونو هري لوري ته وکتل چي د شپي آسونه چېري تبيله کيږي ، اودا چي دهغه ځاېه څخه دوتلو لار کومه ده. حبشي پروهټ د ورځي له اړخه يو ځل بيا راغي او درجب سره د خبرو کولو وروسته بيرته ولاړ ، نجونو د رجب څخه و پوښتل چي هغه څه وويل ؟ هغه ورته وويل چي هغه سبا شپه تاسي له دي ځاېه څخه غواړي يوسي ، هغه ماته اخطار راکړ چي که چېري زه د هغوی ترمخ کوم خنډ پيدا کړم نو هغوی به ما ووژني او سترو ځمخارو ته به مي په هغه ډنډ کي ورواچوي ، نجونو هغه ته د خپلي تيښتي د پلان په هکله څه و نه ويل ، ځکه هغوی د رجب په نيت باندي شکمني شوي وي، هغوی ډيري زياتی ذهيني نجوني وی ، هغوی د رجب سره داسي خبري پيل کړي اوداسي خبري ئي دهغي دخولي څخه را وويستي چي دهغي له مخي هغوی ته دا پېداګه کيدله چي هغه د هغوی د په څنګ کولو پر ځاي د حبشيانو خوشحالي غواړي ،تر څو حبشيان دي همهلته له ځانه سره پټ و ساتي او د سلطان ايوبي پرخلاف ورسره د يوه ځواکمن فوځ په جوړولوکي مرسته وکړي. نجونو ته دا شک هم پيدا شو چي رجب به دداسي يوه قيمت په ورکولو سره دهغوی دخوندي کولو هڅه وکړي چي هغه ته ئي ورکول اړين نه بريښي.

ټوله ورځ په همدي کشمکش کي تيره شوه ، رجب ته هيڅ ډول شک پيدا نه شو چي نجوني به و تښتيږي ، هغه هغه وخت هم شکمن نه شو چي نجونو هغه ته وويل چي په داسي جهنمی دښته کي دداسي شني سيمي شتون پخپله د قدرت يو عجوبه ده. راځه او پر مونږ ددي سيمي لږ څه سيل وکړه. رجب هغوی ته د سيمي ښوولو او سيل کولو په خاطر دهغوی په ګرځولو باندي پيل وکړ. مخته هغه ويرونکی جهيل (ډنډ) راغي چي د هغه په څنډو باندي پنځه ويرونکي ستري ځمخاری ناستي وي. د ډنډ اوبه ډيري بد بويه او خرابي وی ، يوی نجلۍ وويلي چي داسي بريښي چي د غره په دننه کي کومه د اوبو چينه را خوټيږي ، کله چي ټولو د غره په دننه کي وکتل نو د يوي نجلي د خولي څخه چيغي ووتي ، اوبو د غره په منځ کي يو ستر غار جوړ کړي و ، رجب ورته وويل ،« دا هغه ستري ځمخاری دي چي د خوراک له پاره ئي دلته د مجرمانو او دقربانۍ کړل شوو نجونو لاشونه وراچول کيږي» دداسي ويرونکي منظر په کتلو سره د نجونو د تيښتي روحيه نوره هم زياته پخه شوه. هغوی د سيل په بهانه د تيښتي لارې په نښه کړي او داسي نرمه ځمکه ئي و کتله چي د اسونو د نعلونو اواز تري نه را پورته کيده ، دهغوی د سيل او ګرځيدو د غوښتني څخه همدا موخې هغوی تر لاسه کول غوښتل.

د بله اړخه هلته حبشي پروهټ د خپلي قبيلي په يوه نژدي کلي کي ناست و او خلکو ته ئي زيري ورکاوه چي د قربانۍ له پاره نجوني پيدا شوی دي اوقرباني به د نن څخه څلور شپي وروسته، کله چي سپوږمۍ مکمله شي ، تر سره کيږي. هغه ورته وويل چي قرباني به د ددېوتاګانو د اوسيدو په ځاي کي او د عبادت ځاي په کنډرو کي تر سره کيږي. ددي وروسته به دا عبادتځاي مونږ په خپله جوړوو. اوکله چي ددي عبادتځاي جوړښت پاي ته ورسيږی نو مونږ به دهغه قوم څخه ، چي زمونږ د دېوتاګانو سپکاوي ئي کړي دي ، دبدلي د اخستلو تياري نيسو.

(٦١)*****

ketabton.com - The Digital Library

نژدې نيمائي شپه تيره شوی وه ، په رجب او دهغه په ملګرو نجونو دخپل ځانګړي فن له مخې دومره زيات شراب څښلي و، چې د هغوی د بيرته را ويښيدو خطره ئې له منځه وړې وه، هغوی بې هوشه پراته و، نجونو دخپل سفر له پاره سامانونه سره را ټول کړي او تړلي و، په درې اسونو ئې زينونه کيښودي و ، په آسونو سپرې شوې او په همغه نرمه ځمکه ئې آسونه ور پريښول چې هغوی دورځې له اړخه کتلې وه ، ددې سيمې په يوه برخه کې څلور کسه حبشيانو شتون درلود خو هغوی هم ويده شوی و ځکه هغوی په دې پوهيدل چې ددې ځاې څخه څوک د تيښتې هڅه نه شي کولې ، او که هڅه هم وکړي نو د صحرا په دې لويه لاره کې به ئې له منځه يوسې ، خو نجونې دهغه شنې ، زړه ورونکې خو ويرونکې بنديخانې څخه وتلې وی ، هغوی د همغې لارې څخه غوښتل فلسطين ته ستنې شي په کومې چې د رجب له خوا راوستل شوې وې، هغوی ډيرې هوښياري او د ښه عسکري روزنې څخه برخمنې وی خو هغوی په دې نه پو هيدې چې په صحراو کې دومره دوکې اوفريبونه شتون لري ، چې د پوهانو عقل هم ړندوي ، ددومره اوږد صحرائي سفر له پاره خلک دقافلو په شکل کې روانيږي ، او د خپله ځانه سره د صحرا دهر مصيبت دمقابلې له پاره اړين سامانونه او وسايل را اخلي.

دشپې له اړخه د صحرا هوا يخه وه ،درې واړو نجونو تر يوه ځايه پورې آسونه سوکه سوکه بوړل او بيائې په ځغاسته کړل ،د څه ډيرې لارې د تللو وروسته هغوی يو ځل بيا د آسونو دتګ رفتار راکم کړ او وپاته شپه ئې آسونه په همدې کم رفتار سره مخته بوړل ،کله چې سهار شو او لمر پورته وخوت نو دنجونو شاوخوا شګلوړه غونډۍ تر سترګو شوی ددې تر مخه د خاورو ستر ستر او هسک غرونه په مخ کې پراته و. دوتلو هيڅ لاره ترې نه تر سترګو کيدله ، هغوی د لمر څخه دخپلې لارې د تللو اندازه واخسته ،او د غونډيو په منځ کې ور ننوتې ، آسونه ئې تندې اخستې و، دهر آس دپاسه د اوبو يوه يوه کوچنۍ مشکيزه اينبې وه ، چې د يوې ورځې له پاره ئې هم بسنه نه کوله ، ددې له پاره چې آسونو ته اوبه ورکړاې شي نو نجونې دخرما دبوټو دځنګل په لټون کې شوی. لمر همداسې سر ته را پورته کيده ، او د صحرا څخه دوزخ جوړيده ،خو د خرماد بوټو دځنګل کوم نښه نښانه نه تر سترګو کيده.

رجب اودهغه ملګرې د لمر د راختلو وروسته هم را ويښ نه شول ،هغوی د بې هوشۍ په خوب ويده شوی و، پروهڼ دخپلو درې نورو حبشي ملګرو سره را غې ، هغه تر ټولو لمړی د نجونو خيمې ته ولاړ ، وئې کتل چې خيمه تشه پرته ده ، هغه رجب را پورته کړ او ورته ئې وويل « هغه دواړه نجونې ماته را وسپاره ،» رجب و بريد او را پورته شو او د پروهڼ د قايلولو هڅه ئې پيل کړه او ورنه ئې غوښتنه وکړه چې دا نجونې ضايع نه کړي. هغه ورته ټوله خبره په تفصيل سره وکړه چې ددې نجونو څخه کوم ډول کار بايد واخستل شي. خو پروهڼ دهغه يوه خبره هم ونه منله ، رجب غوښتل خپل ملګرې هم را پورته کړي خو حبشيانو هغه و نيو، پروهڼ ورڅخه و پوښتل «نجونې چيرې دي ؟»

رجب د هماغه ځايه نجونو ته ور غږ کړ خو کوم ځواب ئې تر لاسه نه شو کړاې ، هلته خيمې ته ورغې وئې کتل ، بيا ئې اخوا دېخوا مخ واړاوه ، خو هغه ته نجونې په هيڅ ځاې کې تر سترګو نه شوی ، ناڅاپه ئې د آسونو

ketabton.com - The Digital Library

زينونو ته وكتل، ګوري چې درې زينونه غائب دي ، په اسونو ئې ځغلنده نظر وکړ او وئې کتل چې درې آسونه هم په تبيله کې نه شته ، رجب پروهټ ته وويلي « هغوی ستاسې له ويرې تښتيدلي دي ،تاسو زما د ډير ستر کار نجوني له ما څخه په تيښته مجبورکړې .»

« هغو ته به تا د تيښتې ويلي وي» پروهټ ورته وويلي او خپلو درې واړو حبشيانو ته ئې د رجب په هکله وويلي « دا هلته يوسئ او وئې تړئ ، هغه يوځل بيا د انګوک دېوتا ناراضه کړې دي ، ښه سپاره را وبولئ او د نجونو د نيولو پسې ئې ورو ځغلوئ ، هغوی لرې نه شي تللای»

درجب د ټولو عذرونو او زاريو سره سره بيا هم حبشيانو هغه له ځانه سره يوړ او له يوې ونې سره ئې داسې وتاړه چې لاسونه ئې تر شا تړل شوی و. دهغه د ويدو ملګرو وسلې ئې را واخستې او بيا ئې هغوی هم سره را ويښ کړل او اخطار ئې ورکړ چې که چېرې ددې ځايه و خوځيږې نو هلاک به کړل شي .... لږه شيبه وروسته شپږ آس سپاره او اوښ سپاره را حاضر شول او د نجونو د نيولو له پاره واستول شول ، خو د نجونو نيول اوس دومره ساده او اسانه خبره نه وه. ځکه چې د تيښتې او تعاقب تر منځه نژدې لس دولس ساعته فاصلې شتون درلود. حبشي سپرو ته دا اسانتاوې ترلاسه وې چې هغوی د صحرا په رازونو ښه پو هيدل ،او بل دا چې ټول نارينه و ،هر ډول سختئ او ستونزی ئې تيرولاې شوی. په مخته تللو کې هغوی ددې ستونزو سره مخ شول چې هوا په لګيدو شوه او دې هوا د شګو په الوزولو باندې د نجونو د آسونو پښو نښې له منځه وړې وی خوبيا هم هغوی د اندازې له مخې خپل سفر ته دوام ورکړ.

ددرې څلور ساعتونو د تللو وروسته ، هغوی ته د يوې لورې څخه د اسمان پر افق باندې پورته سره شانتې هوا تر سترګو شوه چې پورته ختله او مخته روانه وه. سواره وويريدل اويو بل ته ئې وکتل ، اسونه او اوښان ئې بيرته شاته را وګرځول اوپه ځغاسته ئې کړل ، دا د صحرا هغه توپان و چې د شګو ستري ستري غونډۍ ئې د شګو د ذرو په څير له ځانه سره الوزولې ، که کوم انسان يا ځناور به په هر ځاې کې ولاړ او يا تم شوی و نو دهغه د جسم سره به درېدې او هغه به ئې ژوندې په شګو کې ښخاوه ، او په هغه به ئې ستره غونډۍ جوړوله ، هلته ددې توپان څخه د خوندې پاته کيدو له پاره بله کومه ستره او کلکه غونډۍ نه تر سترګو کيدله . هغوی وتښتيدل او غوښتل ئې چې بيرته خپلې غرنۍ سيمې ته ځانونه و رسوې خو هغه هم ډيره لرې پاته شوی وه...... اوس نو هغوی ته دا توپان را رسيدلې و ، دهغې ځاې ونو هم د توپان د ځواک توان نه درلود او چېغې ئې وهلې ، د جهيل (ډنډ) ستري څمڅاری هم هلته د غار دننه ورننوتلي او ځانونه ئې خوندي کړل. پروهټ په يوځاې کې خپلې ګونډې ښخې کړې وې او خپل لاسونه ئې په هوا کې پورته کړې و اوپه زوره زوره به ئې پر ځمکه بيا بيا وهل ،او په لوړ اواز به ئې ويل « اې د انګوک دېوتا ! خپل قهر و زغمه ، مونږ به ډير ژر دوه ډيرې ښايسته نجونې ستا په قدمونو کې قربان کړو .» هغه دا توپان د دېوتا قهر ګاڼه ، که څه هم صحرا او دا ډول توپانونه تل يو دبل سره مل وي خو دا ډول سخت او توند توپان به کله کله را پيدا کيده ، نجونې هم په همدې توپان کې را ګير شوې وې، دهغوی له پاره هيڅ پناه ځاې او يا د وتلو لاره نه وه پاته. که څه هم هغوی د حبشيانو د خطرې د ځاې څخه ډيرې لرې وتلې وی خو د صحرا په داسې يوې خطرې کې را

ketabton.com - The Digital Library

ګیرې شوې وې چې د هغوی له پاره مرګونی ثابتیدای شوه ، پر هغوی باندې یو بل مصیبت دا راغی چې د شګو دتوپان او د هغې د اوازونو د ویرې درې واړه اسونه د هغوی د کنټرول نه پرته ،په خپل سر خوشې شوی و.دا اسونه تر ډیره ځایه پورې یو ځای یو له بل سره ځغلیدل، ددې یوه ګټه دا شوه چې د شګو په توپان کې د ژوندې ښخیدو ویره له منځه تللې وه ، خو دا مالومه نه وه چې دا بې واګو اسونه به چیرې ځانونه رسوي ، اوهغه ځای به بیا د اصلې لارې څخه څومره لرې وي ، په نجونو کې دومره توان نه و پاته چې آسونو په خپل واک کې واخلي او په اسونو کې هم نور ددې توان نه و پاته چې ددې څخه زیاته ګړندی منډه ووهي ، هغوی تندې اخستې و او د نیمې شپې را هیسې په پرلپسې توګه روان او په ځغاسته و.

ستړتیا او تندې اسونه بې حاله کړې و ، یو اس د ځغاستې په وخت کې سر په تاړاک را و غورځید اوپه هغې سپره نجلۍ داسې را و غورځیدله چې آس دوباره پورته شو خو بیرته را پرېوت او نجلۍ یې د ځان لاندې کړه، هغه مړه کیدونکې وه ، لږڅه مخته ولاړل اودېوه بل آس د زین پټۍ را پرانستل شوه او زین په یوه لورې و خویده ،پر هغې سپور هم همغې لورې ته پرېوت خو پښه ئې په رکاب کې و نښته ، اس نجلۍ په ځمکه کشوله ، او کله چې دریمې نجلۍ د هغه سره د مرستې له پاره لاس ور اوږود کړ نو دهغې مرسته ئې و نه شوه کړای ځکه دهغې خپل اس بې واکه شوی و ، هغې دخپلې ملګرې اواز اوریده خو سوکه سوکه د هغې اوازونه هم خپ شول او هغې د نجلۍ لاش کوت چې پر ځمکه ئې اس د ځان پسې را کاږي ، پر هغې هم ویره کیناسته ، هغه چې هر څومره زړه وره وه خو بیا هم ښځینه وه ، په زوره زوره ئې و ژړل ، هغه د پرانستل شوی زین اس و درید ، خو دریمې نجلۍ خپل اس و نه شو درولای ، هغې شاته وکتل خو په توپان کې څه ورته تر سترګو نه شول ، اوپه دې پوه نه شوه چې پر هغه آس باندې څه و شول ، دهغه سپرلۍ خو لا د پخوا څخه له منځه تللې وه.

دریمه نجلۍ یواځې پاته شوی وه ، هغې د آس د رکابونو څخه خپلې پښې لږڅه شاته کړې ، دهغې د ویرې دا حال و چې هغې د آس قیضه پرې ایښې وه او لاسونه ئې د اسمان په لورې پورته کړې و او په ستونې خیرولو سره ئې خدای را باله ، «زما ستره ربه ! د اسمانونو ربه ! زما ګناهونه را وبښه ، زه ګناهګاره یم ، زما هر ویښته ګناهګار دې ، زه د ګناه کولو له پاره راغلې وم ، زه په ګناهونو کې روزل شوی یم ، اې زما ربه ! زه په هغه وخت کې هم کوچنۍ وم چې غټانو زه د ګناه په لارې روانه کړم ، هغوی ماته د ګناهونو درس را زده کړ او په همغې کې ئې را ځوانه کړم ، او را ته ئې وویل چې ورځه او نارینه دخپل جسم او خپل ښایست په واسطه بې لارې کړه. دهغوی په لاسو نور انسانان ووژنه ، درواغ ووایه ، دوکه اوفریب ورکړه ، او بدکاره او فاحشه وګرځه، هغوی ماته ویلې و چې دا د صلیب فرض دې که ته ئې پوره کړې نو جنت ته به ولاړه شې.» هغې دلیونو په څیر چیغې وهلې او دهغې د آس رفتار را کمیده ، هغې په زار اوقطار سره ژړل او خپل خدای ته ئې ویل « ستا هر مذهب چې ریښتونې وي ، ماته د همغې مذهب معجزه را ښکاره کړه.»

دهغې عقیده متزلزله شوی وه ، د ګناهونو احساس دهغې پر ذهن باندې ولکه موندلې وه ، د مړینې ویرې دهغې د یاده ویستلې و چې هغه د کوم مذهب خاونده ده . هغې ته خپله تیره شوی په ګناهونو کې ډوبه

ketabton.com - The Digital Library

ښکاريده ، اوپه زړه کې ئې دا احساس را پاريده چې هغه د نارينه و د استعمال يو شي دې او هغه د هغوی د فريب او دوکې له پاره استعماليږي ، خو اوس سزا يواځې هغې ته ورکول کيږي.

په هغې بې هوشي اغيز کړې و خو دا اغيز ډير ژر له منځه ولاړ ، هغې په ژړا ژړا کې خپل ويښتان را ونيول او سرئې راښکته کړ او په لوړ اوازئې وويل ،«زما مرسته وکړه ، ای زما ربه ! زه نه غواړم اوس و مرم.» ددې دعاو سره سم هغه ته په ياد شول چې هغه يوه يتيمه نجلۍ وه ، د مرګ تر مخه انسان تل د تيرې شوی زمانې لورې ته ورګرځي ،او دا د انساني فطرت يو قدرتي عکس العمل دې ، دې ځواني نجلۍ هم خپلې ماضي ته دپناه د ور ورلو هڅه کوله ، خو هلته ئې هم څه نه موندل ، نه مور وه ، نه پلار او ورور، نه خور وه او نه بل کوم خپلوان ، هغه ته يواځې همدومره را ياد شول چې هغه د صليبيانو په لاسو پالل شوې ده اوپه هغه لاره ئې روانه کړه چې په هغې باندې هغه يوه ښکلې دوکه او فريب و ګرځيد. هغې اوس هم د خپله ځانه کرکه کوله ، خو اوس ئې ښښنه غوښتله ، خلاصون ئې غوښته ، هغه يوځل بيا بې هوشي و نيوله ، دهغې د آس تګ دومره سوکه شوی و چې هغه په ډيره سختۍ سره قدم اخسته ، ددې تر څنګ توپان هم دريدلې و او نجلۍ خپل هوش هم له لاسه ورکړې و .

*****(۲۲)

سلطان ايوبي دخپل هيواد د پولو د ساتلو له پاره په هرې پولې ساتونکې درولې و ، د سوډان سره په ښتې پولې ئې هم د ګشتې پهرې انتظام کړې و د هغوی له ډلې څخه د درې دلګيو قشله دسوډان دعسکرې مرکزونو او دمصر په پولو کې نژدې څلور پنځه ميله دننه پرته وه. ددې عسکرې قشلې خيمې داسې ښخې کړل شوې وې چې د توپانو څخه د خوندې کيدو خورا ډاډمن ځاې ګڼل کيده ، خو دې توپان دهغوی خيمې هم له بيخه نړولې وې ، تر څنګ ئې د آسونو او اوښانو سنبالول هم ستونزمن شوی و . کله چې توپان و دريد نو سپاهيان اونورکارکونکې ټول د خيمو او نورو سامانونو په بيرته جوړولو کې و ښتل ، ددې درې واړو عسکرې قشلو قومندان يو ترک نژادې احمد کمال نوميده ، هغه يو ښايسته شکله او تنومنده انسان و ، هغه هم د توپان د تم کيدو سره يوځاې بيرون راووت او د ځناورو او د نورو سامانونو په ليدنه کتنه بوخت شو. اوس نو فضا هم د ګرد او خاورو څخه پاکه شوی وه ، يوسپاهي يوې لورې ته اشاره وکړه او ورته ئې وويل «قومندانه ! هغه اس او دهغې سپور خو زمونږ د ډلې څخه نه دې ؟»

« مونږ لا تر اوسه پورې نجونې په فوځ کې نه دې را ګډې کړې» احمدکمال ځواب ورکړ « هغه خو نجلۍ ښکاري ، ويښتان ئې خواره واره دې ، چې د ورايه تر سترګو کيږی.»

هغه د هماغه سپاهي سره يوځاې هغه لورې ته ورمنډې کړې ، يو آس ټيټ سر ډير سوکه سوکه روان و ، کله چې هغې ته د ګياه بوې په پوزې شو نو سمدستې د تبيلې په لور رهي شو، په اس باندې يوه نجلۍ داسې سپره وه چې دهغې متې د آس د غاړې په اخوا دېخوا باندې غوځيدلې وی او نجلۍ پخپله مخې لورې ته د آس په غاړه پرته وه ، د نجلۍ ويښتان خواره مخته را پريوتې و ، د احمد کمال تر ورسيدو پورې هغه آس د

ketabton.com - The Digital Library

نورو اسونو تبيلي ته ستون شوي و او د ګياه په خوړلو ئي پيل کړي و ، احمد کمال د نجلۍ پښي د رکابونو څخه وويستي او دآسه ئي کوزه کړه او په خپلو لاسو کي ئي پورته کړه . سپاهي ته ئي وويل «ژوندۍ ده او فرنګۍ مالوميږي ، دهغي آس ته هم اوبه ورکړئ .» هغه دا نجلۍ خپلي خيمي ته يوړه ، دنجلۍ ويښتان د شګو له لاسه يو له بله سره سليښت شوي و. احمد کمال د هغي په خوله باندي اوبه ور وشيندلي اوبيا ئي په خوله کي د اوبو څاڅکي ور واچول .

نجلۍ خپلي سترګي پرانستي ، څو لمحي ئي احمد کمال ته په حيرانتيا سره کتل ، اوناڅاپه را پورته شوه او کيناستله ،د احمدکمال رنګ ئي تور وکوت او په انګليسي ژبه ئي تري و پوښتل ،« ايا زه په فلسطين کي يم ؟» احمد کمال ورته سر و خوځاوه او د هغي د پوهولو هڅه ئي وکړه چي هغه په دي ژبه نه پوهيږي ، نو نجلۍ په عربي ژبه بيا تري و پو ښتل چي « ته څوک ئي ؟ او زه چيري يم ؟ »

«زه د اسلامي فوځ يو مامولي قومندان يم» احمد کمال ورته ځواب ورکړ.« او ته اوس په مصر کي ئي »

د نجلۍ سترګي د اوښکو ډکي شوي او دومره وويريدله چي تا به ويل چي اوس به بيا بي هوشه کيږي. خو احمد کما ل ورته وويل « مه ويريږه ، خپل ځان کنترول کړه .» هغه دهغي په سر باندي دشفقت او مهربانۍ لاس را ښکود او ورته ئي وويل « زه پوهيږم چي ته فرنګۍ ئي ، ته زما ميلمنه ئي ، د ويريدو هيڅ علت نه شته.» هغه يو سپاهي را وباله او د نجلۍ له پاره ئي اوبه او خوراک را و غوښتل .

نجلۍ ور توپ کړ او داوبو پياله ئي پورته کړه او په ډيره بي صبرۍ سره ئي دهغي په ښنلو پيل وکړ . احمد کمال دهغي د خولي څخه پياله لري کړه او ورته ئي وويل « سوکه ، لمړي غذا وخوره او بيا اوبه و ښنه .» نجلۍ د غوښي يوه ټوټه راپورته کړه او بيا ئي په خوراک پيل وکړ او اوبه ئي پسي و ښنلي ، نو په مخ کي ئي رڼا را پيدا شوه .

احمد کمال هلته يو تشه خيمه ښخه کړي وه . چي هغه تري د غسل د ځاي کار اخست ، هلته د اوبو کمښت نه و ، دا خيمه ځاي د خرما د يوه ځنګل سره يوځاي و ، احمد کمال نجلۍ د خوراک ځښاک وروسته دغسل خيمي ته ور ننويسته او پرده ئي و ترله، نجلۍ خو غسل وکړ خو ډيره ويريده ، ځکه چي هغه دخپل دښمن په پناه ځاي کي ننبتي وه ،او هغه ددي دښمن څخه د ښه سلوک هيله نه درلوده ، هغه ته دکوچنيوالي څخه دا په ذهن کي ور کينول شوي و چي مسلمانان وحشي دي او د ښځو له پاره هغوی د ځيرونکو حيواناتو په څير دي. ددي ويري تر څنګ پر هغي د حبشيانو ، د سترو څمځارو او صحرائي شګلوړه توپان ويره هم پرته وه. دخپلو دوه ملګرو داسي ويرونکی مړينه چي د انسان ويښتان را ولاړوي ، هم ئي په ذهن کي را ځرخيده . هغي د غسل کولو په وخت کي ډيره زياته دا محسوسوله چي هغه د خپل داسي ناپاک وجود د مينځولو هڅه کوي چي ددنيا اوبه ئي نه شي پاکولي ، هغي دغه ټول حالات تر سترګو لاندي و نيول او مجبوراً ئي خپل ځان د حالاتو بهير ته ورحواله کړ . احمد کمال و کتل چي د داسي ښايسته او زړه وړونکي صورت نجلۍ مامولي نجلۍ نه شي کيداي ، دمصر دي برخي ته داسي فرنګۍ نجلۍ څنګه را تلاي شي ؟ هغه د نجلۍ څخه و

ketabton.com - The Digital Library

پوښتل نو نجلۍ ورته وویل چې هغه د قافلې څخه وروسته پاته او جدا شوی ده. په توپان کې ئې آس بې واکه شو ، خو احمد کمال د داسې ځواب څخه ډاډمن کیداې نه شو. هغه ترې درې څلور نورې پو ښتنې هم وکړې نو د نجلۍ شونډې په رپیدو شوی ، احمد کمال ورته وویلې که چیرې تا دا ویلې واې چې ته را تښتول شوې وې او توپان تا ته نجات درکړی نو شاید چې دا دلیل دې منل شوی واې ، تاته درواغ ویل هم نه درځي»

په دې وخت کې هغه سپاهې چې د احمد کمال سره یو ځاې و د خیمې پرده پورته کړه اویو کڅوړه او یوه مشکیزه ئې هغه ته ورحواله کړه ،او ویې ویل چې دا شیان د نجلۍ د آس د زین سره تړل شوی و. کله چې احمد کمال غوښتل دا کڅوړه پرانځي نو نجلۍ وویریدله او په کڅوړې ئې لاس کیښود ، دهغې د مخ رنګ بدل شو احمد کمال کڅوړه همغې ته ورکړه او ورته ئې وویل چې واخله او پخپله ئې پرانیزه .

داسې مالومیده لکه د نجلۍ ژبه چې بنده شوې وې، هغې د کوچنیانو په څیر کڅوړه شاته کړه خو احمد کمال ورته وویل چې داسې خو نه شي کیداې چې زه تاته ووایم چې ځه او ددې ځایه ولاړه شه ، زه هیڅ حق نه لرم چې تا تم کړم خو یوه داسې نجلۍ چې د ابادېو څخه لرې په یواځې ځان په آس سپره د بې هوشۍ په حال کې و موندل شي نوبیا خو هغه زه یواځې نه شم پریښولاې ، دا زما انساني دنده ده ، ماته خپل ځاې را وښایه، زه به تا د خپلو سپاهیانو په ساتنه کې هلته خوندي و استوم. او که ځاې دې نه را ښئې ،نو بیا تا د شکمنې نجلۍ په توګه خپل مرکز قاهرې ته استوم ځکه ته نه مصرۍ ئې او نه سوډاني.

دنجلۍ د سترګو اوښکې را رواني شوی هغه چې د کومو مصیبتونو څخه راخلاصه شوی وه نو د هغې ویره او دهشت لا تر اوسه پر هغې باندې حاکم و ، هغه کڅوړه د احمد کمال مخې ته ور واچوله، احمد کمال چې پرانستنه نو په هغې کې څه خرما او څه نور واړه او غټ شیان پراته و ، او یوه کڅوړه په کې هم وه چې د طلاو سرو زرو سکې او د طلا یو کوچنې زنځیر د یوه صلیب سره یو ځاې پراته و. احمد کمال ددې څخه همدومره و پو هیده چې نجلۍ عیسوې ده ، هغه ته غالباً چې مالومه نه وه چې هر هغه صلیبي چې د مسلمانانو پر خلاف په عیسائې لښکر کې شامليږي نو هغوی په یوه صلیب باندې سوګند یادوی او یو کوچنې شانته صلیب د تل له پاره له ځانه سره ګرځوي ، خو احمد کمال ورته وویل چې زما د پو ښتنو ځواب په دې کڅوړه کې نه و .

«که زه دا ټول سره زر تاته درکړم نو بیا به زما سره مرسته وکړې ؟» نجلۍ ترې و پوښتل.

«څنګه مرسته ؟»

« ما فلسطین ته ورسوه » نجلۍ ترې و غوښتل « او له ما څخه نوره پوښتنه مه کوه »

« تر فلسطینه پورې به دې هم ورسوم او پو ښتنه به هم کوم»

« که چیرې له ما څخه هیڅ شې پټ نه کړې نو دهغې به ځانته انعام درکړم ،»

« هغه څه دي ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«آس به تا ته درکړم» نجلۍ ځواب ورکړ.«او تر درې ورځو پورې ما خپله وینځه وګڼه»

احمدکمال پخوا هیڅکله هم په لاسو کې دومره زیات سره زر نه و پورته کړې ، او نه ئې داسې حیرانونکې ښایست او صورت تر سترګو شوی و ، هغه خپلې مخې ته ځلیدونکې طلاو کتل او بیا ئې د نجلۍ د وریښمو په څیر ویښتانو ته وکتل چې د سرو زرو د تارونو په څیر ځلیدل بیا ئې دهغې سترګو ته وکتل ، چې یو طلسماتې ځرک په کې و ، داسې ځرک چې پادشاهان ئې یو د بله سره دښمنان ګرځول ، هغه یوتوانمند ځوان او قومندان و ،اودهغو ټولو دلګیو قومندان و چې په پوله باندې ئې پهره کوله ، دهغه څخه دپوښتنې ګرویزنې هیڅوک نه و ، خوهغه داټولې طلاې سکې اوصلیب په کڅوړه کې وروا چول اوکڅوړه ئې د نجلۍ په لاسو کې ورکړه ،

«ولې ؟» نجلۍ ترې وپو ښتل «ایا دا قیمت ډیرکم دې ؟»

«ډیر کم» احمد کمال ورته وویل «د ایمان قیمت د خدایه پرته بل څوک نه شي ورکولاې» نجلۍ غوښتل څه ووائې خو احمد کمال هغه خبرو ته پرې نښوده ، او ورته ئې وویل « زه خپل فرض او خپل ایمان نه شم پلورلاې، نن ټول مصر زما په ډاډ باندې په ډاډمن خوب ویده دې ، درې میاشتې وشوی چې سوډانیانو په مصر باندې د یرغل کولو هڅې کړې وی ، که چیرې زه دلته نه واې او یا ما دهغوی په لاسو خپل ایمان پلورلې واې نو دا لښکر به قاهرې ته ورننوتې و او ډیره تباهې به ئې کړې وه ، خو ته ماته د هغې لښکر څخه ډیره خطرناکه ښکارېږې ، ایا ته جاسوسه نه ئې ؟»

«نه هیڅکله !»

« ته همدومره ووایه چې ته دې توپان دکوم ظالم له لاسه خلاصه کړې ئې او یا ته د توپان څخه څنګه خوندې را وتلې ئې ؟» نجلۍ ډیر بې معنا غوندې ځواب ورکړ ،نو احمد کمال ورته وویل « ماته اوس ستا په هکله ددې مالوماتو کومه اړتیا هم نه شته چې ته څوک ئې او د کومه ځابه راغلې ئې ، زه به سبا سهار تا د قاهرې په لور واستوم ، هلته زمونږ د جاسوسۍ یوه محکمه ده ، هغه پو هیږی او ته پوهیږې. ما به خپله دنده اداء کړې وي»

« که چیرې اجازه وي نو زه اوس ارام کولې شم »نجلۍ ورته وویل و « سهار چې ما د قاهرې په لور استوی نوشاید چې زه ستا د پوښتنو ځواب ووایم»

نجلۍ تیره ټوله شپه بیداره تیره کړې وه او د ورځې ئې هم داسې ویرونکې سفر کړې و چې د څملاستو سره سم بیده شوه. احمدکمال وکتل چې هغه په خوب کې بړبړیږې او په نا ارامۍ سره خپل سر اخواد یخوا وهي ، داسې ترې را څرګندېده چې په خوب کې ژاړي.

احمد کمال خپلو ملګرو ته وویل چې یوه فرنګۍ نجلۍ مو نیولې او سبا سهار به ئې قاهرې ته استوم ، د هغه ملګرې دهغه د کړچار سره بلد و. هیڅ‌ا هم داسې کوم شک نه شو کولې چې هغه دا نجلۍ د بدنیتۍ په خاطر په خیمه کې له ځانه سره اچولې ده. کله چې هغه د نجلۍ آس وکوت نو حیران پاته شو چې آس ئې د اعلې نسل څخه دې ، اوکله ئې چې دهغه زین و کوت نو بیا خو شک له منځه ولاړ ، د زین لاندې د مصر د فوځ نښه وه.دا آس د احمد کمال د فوځ خپل آس مالومیده.

حبشیانو د توپان له کبله د نجونو تعاقب پرې اینبې و ، هغوی بیرته ژوندې ستانه شوې و، پروهټ هم پریکړه اعلان کړې وه چې نجونې په توپان کې له منځه تللې دي ، په دې خاطر دهغوی پسې څوک استول بیکاره دي ، وخت هم ډیر تیر شوی و خو په رجب باندې افت نازلیدونکې و. دهغه څخه حبشیانو همدا یوه پوښتنه بیا بیا کوله ، چې نجونې چیرې دي ؟ اوهغه به قسمونه خوړل چې هغه ته دهغوی په هکله هیڅ مالومات نه شته ، حبشیانو ورته اذیت ورکول پیل کړې و، د توري په څوکو ئې دهغه وجود زخمي کړې و اوخپلې پوښتنې به ئې تري بیا بیا تکرارولې ، حبشیانو دهغه ملګرې هم د ونو د تنو پورې تړلې و او دهغوی سره ئې هم همداسې ظالمانه سلوک کاوه ، رجب ته خدای د خپل قوم ، خپل ولس اوخپل هیواد سره د غدارۍ سزا ورکوله ، هغوی ئې د شپې له مخې هم نه پرانستل.نور نو دهغوی جسمونه سره را وخوړیدل.

نجلۍ د احمد کمال په خیمه کې ویده شوې وه، هغه د لمر د را ختلو تر مخه یوځل راپورته شوی وه ، احمدکمال ورته خواړه ورکړل او دهغې وروسته بیرته په درانه خوب ویده شوه ، دهغې څخه دوه درې قدمه لرې احمد کمال ویده و. شپه تیریدله ، په خیمې کې ډیوه بلیده ، ناځاپه نجلۍ چیغې کړې ، د احمد کمال سترګې و غوړیدې و ئې کتل چې نجلۍ ناسته ده او جسم ئې لړزیږي ، ویریدلې ده ، احمد کمال ورنژدې شو ، نجلۍ ډیرژر د هغه سره ځان وریو ځای کړ اوپه ژړا کې ئې ورته وویلې« دهغوی څخه مې و ساته ، دوی غواړې ما سترو څمځارو ته ورواچوي ، او زما سر له تنې پرې کړي».

«څوک ؟»

« هغه و حشي حبشیان» نجلۍ په ویریدونکې لهجې سره وویل ، « هغوی دلته راغلې و »

احمدکمال ته د حبشیانو د قربانۍ په اړه مالومات و ، هغه ته شک را پیدا شو چې شونې وه چې دا نجلۍ ئې د قربانۍ له پاره هلته بوتلله ، هغه د نجلۍ څخه و پوښتل نو نجلۍ خپل لاس د احمد کمال په غاړه کې ور واچاوه ،او ورته ئې وویل « ما مه پوښته ، یو خوب مې کوت» خو احمد کمال ورته‌کتل چې هغه ډیره زیاته ویریدلې مالومیده ، هغه ورته تسلي ورکړه ،او ډاډ ئې ورکړ چې دلته به دهغې د ورلو له پاره هیڅوک نه راځي. نجلۍ ورته‌وویل « چې زه نه شوم ویده کیداې ، ته زما سره خبرې نه کوی ، زه یواځې ویښه نه شم کیناستې ، زه لیونۍ کیږم»

ketabton.com - The Digital Library

احمد کمال ورته وويل « زه به له تاسره ويبنى پاته شم ،» هغه د نجلۍ په سر لاس را ښکود او ورته ئې وويل « ترهغې چې دلته له مونږ سره ئې نو تا ته به د ويريدو احساس هم ونه شي ،» هغه خپله دا خبره په عملي توګه هم ثابته کړه ، هغه د نجلۍ څخه د حبشيانو په اړه او يا په همدې را بطه هيڅ خبره و نه پو ښتله، هغې ته ئې د ترکيې او مصر قصې کولې ، نجلۍ د هغې تر څنګ ناسته وه ،د احمد کمال لهجه ډيره خوږه وه ، هغه د نجلۍ ويره لرې کړه او نجلۍ يو ځل بيا ويده شوه.

کله چې د نجلۍ سترګې پرانستل شوی نوسهار راختلې و ، وئې کتل چې احمد په لمانځه ولاړ دې هغې هغه همداسې کوت ، کله چې احمد کمال د دعاو له پاره لاسونه پورته کړل او سترګې ئې و تړلې نو نجلۍ د هغې به مخ باندې سترګې و ر و نښلولې ، کله چې احمد کمال د دعا څخه فارغ شو نو نجلۍ تړې و پو ښتل « تا له خدايه څه و غوښتل ؟»

«د بد بو په مقابله کې همت او توان !»احمد کمال ځواب ورکړ.

«تا د خدای څخه کله هم سره زر او ښکلې ښځه هم غوښتې دي»

«دا دواړه شيان ماته خدای د غوښتو پرته را په برخه کړي دي.»احمد کمال ځواب ورکړ.« خو زما پر هغوی باندې هيڅ حق نه شته ، شايد چې خدای به زما څخه امتحان اخستل غوښتل.»

«ايا تا ته داړاډ در په برخه شوی چې خدای به تاته د بدی په مقابله کې همت او توان درکړي ؟»

« ايا تا و نه کتل ؟» احمدکمال ځواب ورکړ « ستا سرو زرو او ستا ښايست زه د خپلې لار ې څخه بې لارې نه کړای شوم، دا زما خپله هڅه او د خدای له خوا همت او توان دې چې ماته ئې را په برخه کړ.»

« ايا خدای ګناهونه ببنبي ؟» نجلۍ تړې و پوښتل.

هو ! زمونږ خدای ګناهونه ببنبي ،» احمد کمال ځواب ورکړ ، « خو شرط دادې چې بيا به ګنا ه نه کوي ،»

نجلۍ سر ټيټ کړ ، کله چې احمد کمال د هغې سلګۍ واوريدې نو د هغې مخ ئې را پورته کړ وئې کتل چې هغه ژاړي ، نجلۍ د احمد کمال لاس و نيوه ، او هغه ئې ځو ځو ځله ښکل کړ خو احمد کمال تړې خپل لاس را ښکود ، نجلۍ ورته وويلې ،«نن به مونږ جدا کيږو ، ته ما قاهرې ته ليږدوی ، زه به اوس ازاده يم نه ، زما زړه ما مجبوروي چې تاته ووايم چې زه څوک يم او له کومه ځايه را ليږل شوی يم، بيا به زه تا ته ووايم چې اوس زه څوک يم. ؟»

« زمونږ د تللو وخت راغلې » احمد کمال ورته وويل « زه پخپله له تاسره هلته ځم. زه دومره نازکه او خطرناکه دنده بل چاته نه شم سپارلې »

« ايا نه غواړې چې واورې زه څوک يم او له کومه ځايه راغلې يم ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«پورته شه » احمد کمال ورته وویل« دا اوریدل زما کار نه دي » او هغه د خیمې څخه بیرون را ووت.

*****(۲۳)

لږه شیبه وروسته شپږ آسونه د قاهرې په لور روان شول ، په یوه احمد کمال سپور و او د هغې پسې په بل آس باندې نجلۍ سپره وه ، او د هغوی پسې د ساتونکو ځلور اسونه یو د بل تر څنګ روان وو ددې ټولو تر شا په یوه اوښ باندې د دې شپږو کسانو خوراک څښاک او د سفر نور اړوند سامانونه بار کړل شوي و. تر قاهرې پورې لږو زیات شپږدېرش ساعته سفر و ، نجلۍ دوه ځلې هڅه وکړه چې خپل آس د هغه د اس سره یو ځای کړي ، خو دواړه ځلې احمد کمال ورته وویل چې خپل آس وروسته د ساتونکو د ډلې سره یو ځای کړه. ددې سفر په دوران کې ددې پرته هغه د نجلۍ سره بله خبره هم و نه کړه. د لمر د لویدلو وروسته احمد کمال دېراو له پاره قافله تم کړه.

احمد کمال د شپې یو ځل بیا نجلۍ ته په خپله خیمه کې ځای ورکړ خو رڼا ئې روښانه پریښوده ، هغه په خواړه خوب ویده شوی و ، کله ئې چې سترګې خلاصې شوی نو چا ئې په تندي لاس را کښاوه ، هغه نجلۍ د خپل ځان تر خوا و کتله ، د نجلۍ لاس دهغه په تندي باندې و ، احمد کمال په ډیره تیزۍ سره را پورته شو او کیناست ، وئې کتل چې د نجلۍ د سترګو څخه اوښکې را رواني دي ، هغه د احمد کمال لاس په خپلو دواړو لاسو کې و نیو او ښکل ئې کړ او د کوچنیانو په څیر په ډکه خوله په ژړا پیل وکړ. احمدکمال ورته کتل ، نجلۍخپلې اوښکې وچې کړې او وئې ویل « زه ستا دښمنه یم، ستاسې هیواد ته د ځارکښۍ له پاره او ستاسې د لوړ پوړو حاکمانو په خپلو منځو کې د جنګولو او د صلاح الدین ایوبي د وژلو دپلان سره د فلسطین نه دلته راغلې یم، خو اوس زما د زړه څخه دښمنی وتلې ده ،»

«دا ولې ؟» احمد کمال ترې و پوښتل « ته خو ډیره بې زړه نجلۍ و ختې ، ته دخپل قوم او ولس سره غداري کوې ،تاسو خو چې را ځوړند هم شئ وائې چې پهصلیب باندې ځاریږو !»

«ددې علت واوره » هغې ورته وویلې « ته لمړۍ نارینه ئې چې زما ښایست او زما ځوانې دې د کرکې وړ شې و ګڼه او هیسته ته دې پریښود..... او که نه څه خپل او څه پردي ، ټولو زه یوه د لوبو نانځکه ګڼلم ، او ما هم د ژوندان هدف همدا شیان ګڼل چې د نارینه و سره لوبې کول هغوی ته دوکه ورکول او خپل عیش کول ، زما روزنه هم دهمدې هدف له پاره چې تاسې ورته بې حیائې اوفحاشي وائې شوی وه. خود ا بې حیائې زما له پاره یو هنر دې ، یوه وسله ده ، زه په دې نه پوهیږم چې مذهب څه شي دې ، او یا داچې دخدای احکام څه دي؟ یوا ځې د صلیب په هکله ماته د کوچنیوالي څخه دا په ذهن کې کینول شوي و چې دا دخدای له اړخه ورکړل شوی نښه ده اودا چې دا د عیسایت د عظمت علامه ده ، او دا چې عیسایت په ټوله نړۍ د حکومت کولو حق لري ، او دا چې مسلمانان د صلیب دښمنان دي که چیرې ژوندي پاته کیدل وي نو دصلیب په قدمونو کې ژوند تیر کړئ ،..... ما دغه څو خبرې د مذهب بنستیز اصول ګڼل ، ماته د مسلمانانو د جرړو او ریښو د پرې کولو روزنه راکړل شوی وه او هغه مې هم خپله مذهبي دنده ګڼله ،.....

ketabton.com - The Digital Library

«ایا ته خپل یو سالار (رجب) پیژنې ؟» نجلۍ ترې و پوښتل ،

«هغه د خلیفه د ساتونکې ډلې سالار و » احمد کمال ورته وویل « هغه هم د سوډانیانو په برید او سازش کې شریک و ،»

«اوس چېرې دې ؟»

مالومه نه ده » احمد کمال ورته وویل « ماته یواځې دا حکم شوی دې چې رجب د فوځ تنبتیدلې عسکر دې ، هر چېرې چې تر سترګو شي هغه و نیسئ او که و تښتي نو په غشوئې وولئ او وئې وژنئ ،»

«زه به درته ووایم چې هغه چېرې دې ؟» نجلۍ ورته وویلې « هغه په سوډان کې د حبشیانو سره دې ، هلته یوه ډیره شیرازه ځمکه ده ، هلته حبشیان نجونې د دیوتاګانو تر مخه قرباني کوي ، رجب اوس هملته دې ، زه پوهیږم چې هغه د فوځ یو تښتیدلې افسر دې ، مونږ درې نجونې دهغه سره یوځاې دفلسطین څخه را غلي وو.»

«هغه پاته دوه چېرې دې ؟»

نجلۍ یو سوړ اسویلې وکړ او وئې ویل « هغوی مړې شوی دي ، د همغوي مړینې زه بدله کړې یم ،»

نجلۍ احمد کمال ته یوه اوږده قصه واورله ، او دا ئې ورته وویل چې څه ډول د فلسطین څخه د رجب سره یوځاې راغلی وه ، څه ډول حبشیانو دهغوی څخه دوه نجونو د داخستلو او هغوی د دیوتا تر مخه د قرباني کولو له پاره په زور اخستل غوښتل ، رجب هغوی و نه شوی ساتلاې ، بیا څه ډول دهغه ځایه را وتښتیدې اوبیا په لاره کې هغه دوه نوري څه ډول د توپان قرباني شوی اوبیا ئې ورته وویل « ما خپل ځان یو شهزادګۍ ګڼله ، ما دپادشاهانو په زړونو حکمراني کړې ده ، خو هیڅکله مې هم دا فکر نه و کړی چې خدای هم شته او مړینه هم . زه ئې په ګناهونو کې ډوبه کړې وم ، او زه هم همداسې په کې ور غرقیدم ، هغه ډوبیدل هم ډیر دخونده ډک و. خو ماته هغه سترې ځمکاری را و ښول شوی چې دهغوی تر مخه د حلالو کړل شوو نجونو جسمونه ور اچول کیدل ، دا سترې ځمکاری اوس د اوبو په څنډه ویدې پرتې وې ، دهغوی د ویرونکو جسمونو په کتلو زما وجود و لړزید . هغوی زما دغه جسم چې د پادشاهانو سرونه ئې ځانته ښکته کړې و ، دهغې سترو ځمکارو د خوراک له پاره ورغورځاوه ، کله چې ما هغه تور ، بدشکله، حبشیان وکتل چې زما د جسم څخه زما د سر دیرې کولو له پاره راغلي و نو د مرګ د وزرونو پرکار زما تر غوږو کیده ، زما د وجود هر رګ را بیداریده ، زما له وجوده ماته وویل شوه ، د خپل ښایست او زړه ورونکي شکل اوصورت دا حال دې اوس ووینه ،.... مونږ خپل سرونه په لاس کې نیولي و او دکوره وتلي و ، مونږ ئې په دې خاطر د رجب سره یوځاې د فلسطین څخه هلته ورواستولو چې دا شخص به زمونږ ساتنه کوي خوهغه هم ما ته لاس واچاوه.....

ketabton.com - The Digital Library

«مونږ د هغه ځایه را و تښتیدو ، په ټوپان کې اسونه خپلواکه شول ، او و تښتیدل ، مونږ په صحرا کې کوم پناه ځاې نه شو موندلاې ، مونږ د ټوپان او آسونو په رحم وکرم پورې تړلي و. لمړی یوه نجلۍ و غورزیده ، ما و کتله چې هغه د اس لاندې شوه ، بیا دویمه نجلۍ د آس څخه را پریوته خو په رکاب کې ئې د پښې د نښتولو په اساس ، آس نژدې دوه دوه نیم میلو پورې له ځانه سره کشوله ، دهغې چیغې زما زړه سره شکوي ، زه اوس هم د هغې چیغې اورم ، او تر هغې چې ژوندۍ اوسم دهغې چیغې به زما پر غوږو کې وي ، اوبیا هغه نجلۍ لاش و ګرځید. زما آس هم دهغې سره یوځاې را ځغلیده ، خو زما په واک کې نه و. خو د هغې نجلۍ لاش دهغې د اس سره یوځاې له مانه وروسته پاته شول ، زه اوس یواځې وم ، ماته خدای دهغه دوه نجونو د له منځه ورلو په واسطه و ښوول چې زما انجام به څه ډول وي ، هغوی زما څخه هم ډیرې ښایسته او چالاکه وي ، په هغوی کې د ښایست غرور هم و ، هغوی هم پادشاهان په خپلو ګوتو نڅول، خو په داسې ویریدونکي مرګ له منځه ولاړې چې څوک پرې خبر هم نه شول. اوس هغوی د شګو په نوم ورکي قبرونو کې ښخې شوی دي. زه ځانته پاته شوی یم د ټوپان غرار زما له پاره د مرګ خندا و ګرځیده ، ما دخپل سر د پاسه ، مخته ، شاته ، ښي او کیڼ لورې ته ، دبد روحو ، پیریانو او نورو بلاګانو خنداګانې اوریدې ، زه هسې بې عقله او ناپوهه نجلۍ نه یم ، زما دماغ روښانه دې خو زه پوه شوم چې خدای ماته زما د ګناهونو سزا راکوي ، داسې ویرونکی مرګ او داسې تباه کونکې ټوپان ، چې تاسې به هم لیدلې وي ، ماته خدای را په یاد شو ، ما خپل خدای په لوړ اواز را وباله ، اوپه ژړا ژړا مې ترې دخپلو ګناهونو ښښنه و غوښته ، اوبیا زه بې هوشه شوم....

«اوکله چې بیداره شوم نو ومی کتل چې زه ستاسو په لاسو کې یم، ستا د تور رنګ په کتلو سره زه خوشحاله شوم او و مې وویل چې ته به اروپائي ئې او زه به په فلسطین کې یم ، دهمدې دوکې له مخې مې له تا څخه په خپله ژبه و پو ښتل ، چې ایا زه په فلسطین کې یم ؟ کله چې زه پوه شوم چې زه دمسلمانانو په ولکه کې یم ، نوزما زړه یو ځل بیا ډوب شو ځکه زه د ټوپان څخه خوندي شوم خو زه ددښمن په ولکه کې راغلې وم، ماته د مسلمانانو په هکله ویل شوي وچې هغوی د ښځو سره د وحشي ځیرونکو په څیر سلوک کوي ، خو تا له ما سره هغه ډول سلوک وکړ چې ماته ئې هیڅ هیله نه وه ، تا زما طلا او زما ښایسته وجود دواړه تکر کړل او هسې شیان دې وګڼل ، زه دومره ویریدلې وم چې ویل به مې چې هر څوک را ته تر لاسه شي ، خوماته پناه راکړي او ما د خپلې سینی سره و لګوي ، خو ستا په اړوند ما ته تر اوسه پورې دا ډاډ نه و تر لاسه شوی چې ستا کرچار پاک دي ، ما دا هیله درلوده چې ته به د شپې له اړخه ماته زیان را ورسوی ، ما په خوب کې هم دهغه سترو څمڅارو ، ټوپان او هغه حبشیانو دهشت او ویره کتله ، زه د ویرې راپورته شوم نو تا زه له سینې سره و لګولم، اود کوچنیانو په څیردې ماته قصې کول پیل کړې او زما ویره دې ورکه کړه ، او کله چې شپه تیره شوه نوما د را ویښیدو سره سم ته د خدای په وړاندې په سجدې کولو و کتې ، کله چې تا د دعا له پاره لاسونه پورته کړل او سترګې دې پټې کړې نو په هغه وخت کې ستا پر مخ باندې خوښې ، ارامي او رڼا وه ، زه شکمنه شوم چې ته انسان نه کومه فرښته ئې ، ځکه هیڅ انسان د طلاو او زما په څیر د ښایسته نجلۍ څخه ځان خوندي ساتلې نه شي ...

ketabton.com - The Digital Library

ما ستاپه مخ باندې سکون اوخوښي کتلې وه ، اودې سکون زه و زړولم ،ما غوښتل له تا څخه و پوښتم چې تا ته دا سکون چا در کړې دې ، ستا وجود پر ما دومره اغیز و شینده ، چې ما ستا په خیر د یوه انسان دوکه کول ډیره ستر ګناه وګڼله ، ما غوښتل تا ته داوواېم چې زه به تا ته په خپل اړوند هره خبره ډاګیزه کړم، خو دهغې په بدل کې ماته هغه کړچار اوسکون را کړه او زما د زړه څخه هغه دهشت لرې کړه چې ماته هر وخت اذیت راکوې خو تا زما خبره وانه وریده ،ځکه چې تاته خپله دنده تر سره کول تر هر څه ښه مالومیدل.»

هغې د احمد دواړه لاسونه و نیول اوورته ئې وویل « ته به اوس هم دا یو فریب او دوکه ګڼې ، خو زما د زړه خبره واوره ، زه به له تا څخه جدا نه شم ، ما پرون تاته د ګناه په لور بلنه درکړې وه او درته مې ویلې و چې ما خپله وینځه و ګڼه ، خو اوس به زه ټول عمر ستا په قدمونو کې په ناسته تیروم.ما خپله وینځه و ګرځوه او دهغې په بدل کې هغه سکون ماته راکړه چې د لمانځه د اداء کولو په وخت ستا پر مخ باندې ما کتلې و.»

«زه به هیڅکله هم تا ته ونه وایم چې تا ماته دوکه راکوې » احمدکمال ورته وویل « زما مجبوري داده چې زه خپل قوم او ولس او خپل فوځ ته دوکه نشم ورکولاې ، ته زما سره دهغوی امانت ئې ، او زه په دې امانت کې خیانت نه شم کولاې ، هغه سلوک چې ما له تاسره کړې هغه زما په دندوکې شامل دې ، او دا دنده به هغه وخت پاې ته ورسیږي چې زه تا اړوندې محکمې ته وسپارم ، او هغوی ماته حکم وکړي چې احمدکماله ته بیرته دخپلې دندې د اجراء له پاره ستون شه.»

هغه هغې ته دوکه نه ورکوله ، خو نجلۍ په ژړا کې ورته وویل « کله چې ستا سې حاکم ماته د مرګ سزا راکوي نو بیا ته زما لاس و نیسه ، اوس مې همدا یوه غوښتنه ده ، زه تاته داسې خبره نه کوم چې ما فلسطین ته یوسه ،زه ستا د دندې د اجرا په لارکې خنډ نه پیدا کوم ، خوماته همدومره ووایه، چې ما ستا مینه منلې ده. زه تا ته دا هم نه وایم چې ما خپله ښځه کړه ، ځکه چې زه یوه ناپاکه نجلۍ یم ، زما روزونکو زه د تیرې په څیر کړې یم ، زه په دې هم پو هیدم چې انسان څخه تیره نه شي جوړیداې اوهغه به یوه ورځ نه یوه ورځ مجبوریږي چې له چا څخه و پوښتي چې سمه لار کومه یوه ده»

شپه تیریدله اودوی دواړو خبرې کولې، احمد کمال ترې و پوښتل « دوی زمونږ هیوادته ستاسې په څیرد نجونو د رالیږلو څخه څه کارونه اخلي ؟»

«ډیر زیات کارونه ترې اخلي.» نجلۍ ځواب ورکړ ،« یو شمیر د مسلمانو امراؤ په حرم سرایو کې دمسلماني په لباس کې ور ننه باسي اوهلته بیا هغوی دخپلې روزنې په اساس په دې امراؤ او حکمرانانو باندې غلبه پیدا کوي ، په هغوی باندې د صلیبیانو دخوښې وګړي ټاکي ، هر هغه حاکم چې د صلیبیانو خلاف وي دهغوی پر خلاف عمل کوي ، مسلماني نجونې دومره چالاکه نه وي ، هغوی په خپل ښایسته والي باندې مغروره وي ، هغوی د حرم سرایو له پاره ټاکل کیږي خو یو عیسایي یا یهودي نجلۍ هغه له کاره باسي او خپله غلامه ئې ګرځوي ، تر دې وخته پورې د اسلامي حکومت د امیرانو او وزیرانو او د کلاو دخاوندانو تر نیمائې زیاتې پریکړې زمونږ دقوم په حق کې کیږي ، .....د نجونویوه بله ډله هم شته ،دا نجونې په اسلامی

ketabton.com - The Digital Library

نومونو دمسلمانانو سره ودونه کوي ، دهغوی کار دادي چې د شتمنو کورنيو د نجونو دماغ او کرچار ور خراب کړي ، دهغوی ځوانان په بدو لار سر کړي ، او دشريفو کورنيو د نجونو اوهلکانو تر منځه معاشقی پيدا کړي ، او زماپه خير نجونې پټ په پټه ستا په څير حاکمانو ته ورځي چې بيا هغوی زمونږ په لاسوکې لوبيږي ، هغو حاکمانو ته د طلائي سکو په شکل کې بدله ور کول کيږي ، هغوی زمونږ په څير د نجونو خوندي ساتنه په همدې توګه کوي تر څو هيڅ ډول شک پرې و نه کړل شي ، دا نجونې دلوړپوړو چارواکو تر منځ غلطې انګيرنې او رقابت را پيدا کوي اوصلاح الدين ايوبي او نور الدين زنګي پرخلاف تبليغات کوي زه ئې هم ددوه نورو نجونو سره يوځاي د رجب تر څنګ دهمدې کارونو له پاره را استولې وم»

هغې د صليبيانو دپټو رازونو څخه پردې پورته کولې او دمسلمانانو د ايمان پلورلو قصې ئې ورته اوروليې او احمدکمال ورته غوږ ايښې و.

*****(۲۴)

په دويمه ورځ د لمر د پريوتو نه ډير دمخه دا قافله قاهرې ته ورسيده ، احمد کمال علي بن سفيان ته ورغې او ددې نجلۍ په هکله ئې ټول راپور په تفصيل سره ورکړ. اونجلۍ ئې همغې ته ور وسپارله ، هغه ورته دا هم وويل چې رجب د همغه حبشيانو په لاس کې دې او هغه د هغې ځايه څخه ،چې حبشيان په کې نجونې خپلو دبوتاګانو ته قرباني کوي ، خپله نظامي هډه جوړه کړې ده. احمد کمال دا هم ورته وويل که چيرې هغه ته حکم ورکړل شي نو رجب به مړ يا ژوندي راوړي ، علي بن سفيان داسې کوم حکم ورنه کړ ، ځکه چې دهغې مقصد د تر لاسه کولو له پاره د هغه سره روزل شويو سپاهيانو شتون درلود. احمدکمال ورته هغه لاره و ښووله ، چې دهغې په واسطه تر رجبه پورې رسيدل اسانه و ، هغه ته دا لاره د نجلۍ له خوا د ورښول شوو خبرو څخه وروسته په فکر کې راغلې وه ، علي بن سفيان لا د پخوا څخه يوه ډله سوډان ته استولې وه ، هغه دنجلۍ څخه د تحقيق دمخه څلور کسه تکړه قومندانان را و بلل ، او هغوی ئې احمدکمال ته ور حواله کړل او ورته ئې وويل ، چې د احمدکمال د ورښوول شوی لارې مطابق دې دېر ژر د سوډان په لوري ولاړ شي. او د رجب د راوستلو هڅه دې وکړي ، هغه احمد کمال د بيرته ستيندو تر مخه د ارام کولو له پاره ارام سراې ته و استاوه، اونجلۍ ئې د خپله ځانه سره هملته تم کړه.

کله ئې چې د نجلۍ څخه لمرنۍ پوښتنه وکړه نو هغې ورته وويل چې که احمد کمال زما تر مخ ناست وي نو زه به د ټولو پوښتنو ځوابونه ووايم، او که نه ژبه به هم خلاصه نه کړم که څه هم ما د جلاد په لاسو کې ورکړئ.»

علي بن سفيان احمد کمال را وغوښت او د نجلۍ تر مخه ئې کيناوه ، نجلۍ مسکۍ شوه او په وينا ئې پيل وکړ. هغې هيڅ هم پټ نه کړل ، خو وئې ويل چې که چيرې ماته سزا راکوئ نو زما يوه اخري غوښتنه ومنئ، او هغه داچې زه د احمد کمال په لاسو مړينه غواړم ،» هغې په تفصيل سره دا خبره وکړه چې هغه اوس ولې د احمد کمال مريده ګرځيدلې ده.

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان نجلې په بنديخانه کې د اچولو پر ځاې احمدکمال ته ورحواله کړه ، اوپخپله د سلطان ايوبي څنګ ته ورغي ، هغې ته نجلې ټول هر څه ويلي و. هغې ويلي و چې « ستا باوري فيض الفاطمي زمونږ دښمن دي ، دا نجونې ټولې د همغې څنګ ته را تللي ،» د سلطان ايوبي سمدستي عکس العمل داو چې « هغه درواغ وائي او تاسې بې لارې کوي. فيض الفاطمي داسې انسان نه دي»

« درونده اميره !تا له ياده وويستل چې هغه فاطمي دي؟» علي بن سفيان ورته وويل « شايد چې تا دا هم هير کړې وي چې دفاطميانو او فدائيانو تر منځ ژور اړيکې شتون لري ، دا خلک په هيڅ صورت ستا وفاداره کيداې نه شي.»

سلطان ايوبي په ډير ژور فکر کې ډوب شوی و. هغه غالباً په دې فکر کې و چې په چا باندې باور وکړي. د لږ څه ځنډ وروسته ئې وويل ،« علي ! زه تاته دا اجازه نه درکوم چې ته فيض الفاطمی و نيسې ، داسې کومه لاره جوړه کړه چې هغه د جرم دکولو په وخت کې ونيول شي ، زه غواړم هغه په همداسې موقع کې و نيول شي او دا موقع پيدا کول ستا کار دي ، هغه د جنګ او دفاع د څانګې په خير د حساسې اداري حاکم دي . د سلطنت ټول جنګي او دفاعي رازونه د هغه سره دي ، ماته ډير ژر دا سې ثبوت پيدا کول اړين دي چې هغه به په داسې يوه ستر جرم کې ککړ وي او که نه.

علي بن سفيان دهمدې کارونو پوه و. او خداې ورته دماغ هم د همدې کارونو له پاره ورکړې و. هغه د لږ څه فکر وروسته يوه لاره پيدا کړه او سلطان ايوبي ته ئې وويل « هغه نجلې چې دکومو مراحلو څخه تيره شوې او راغلې ده دهغې ويرې دهغې پر ذهن باندې ډير اغيز کړې دي ، او هغه د احمد کمال له پاره جذباتي شوې ده ځکه چې هغه وکړې هغه د دهشت او ويرې څخه خوندي کړې وه ، او د هغې سره ئې داسې سلوک کړې و چې دهغې پرته ئې خبرې هم نشواې کولې ، زه هيله من يم چې همدا نجلې به استعمال کړم.»

« هڅه وکړه او وګوره » سلطان ايوبي ورته وويل « خو دا په ياد ساته چې زه د څرګندو ثبوتونو او شهادتونو پرته تاته اجازه نه شم درکولاې چې فيض الفاطمي و نيسې ، زه تر اوسه پورې په دې ډاډمن نه يم چې هغه دې د دښمن په لاسو کې و لوبيږي.»

علي بن سفيان نجلې ته ورغي او هغې ته ئې خپله موخه بيان کړه ، نجلې ورته وويلې « که احمد کمال ووائي نو زه به په اور کې هم ور ودانګم ،» احمد کمال ورته وويل « لکه څنګه چې حکم کيږي همغسې وکړه. او ددوی په خبره ځان پوه کړه.»

«ما ته به ددې کار څه انعام راکړل شي؟» نجلې و پوښتل.

ته به په خوندي توګه د فلسطين د شوبک تر کلا پورې ور ورسول شې» علي بن سفيان ورته وويل ،« او دلته به ته په پوره عزت سره و ساتل شې ،»

ketabton.com - The Digital Library

«نه !» نجلۍ ورته وويل.«دا خو ډير لږ انعام دي ، ماته زما د غوښتني سره سم انعام راکړئ ، زه اسلام قبلوم او احمد کمال به زما سره واده کوي»

احمد کمال په صافه توګه ددې خبرې څخه انکار وکړ. علي بن سفيان هغه بيرون وويست ، احمد کمال ورته وويل « چې بې شکه دا به اسلام و مني خو زه به بيا هم هغه د اسلام دښمنه ګڼم،» خو علي بن سفيان ورته وويل «دهيواد او ولس د سلامتيا په خاطر به ته دا قرباني ورکوی» احمد کمال بلاخره دهغه خبره و منله ، او دننه ولاړ او نجلۍ ته ئي وويل چې «څرنګه چې زه تر اوسه پورې تا بې باوره ګڼم نو په دې خاطر مې له تاسره د واده کولو څخه ډډه کړې ده ، خو که چېرې ته ثابته کړې چې ستا په زړه کې زما د مذهب له پاره دقربانۍ جذبه شته نو بيا به زه ټول عمر ستا غلام و اوسم.»

نجلۍ علي بن سفيان ته وويل «ووايه چې زه اوس څه وکړم؟ اوزه به دا هم ووينم چې مسلمانان څومره په خپله وعده باندې ولاړ خلک دي ، زما يوشرط به داوي چې احمد کمال به له ماسره يوځاې وي»

علي بن سفيان دهغه همدا شرط هم و مانه ، او خپل يو کس ئې را وباله او د احمد کمال اونجلۍ له پاره ئې د اوسيدو د انتظام له پاره حکم وکړ. هغه دروازه و تړله او نجلۍ ته ئې د احمد کمال په شتون کې دهغې دندې وروښودلې.

*****(۲۵)

د علي بن سفيان سرتيري په دريمه ورځ د حبشيانو هغه مقدس ځاي ته ور ورسيدل دکومه ځايه چې دا نجوني را تښتيدلې وی ، او چېرې چې اوس رجب د حبشيانو په قيد کې و. دوی شپږ کسان و چې ټول په اوښانو سپاره و ، هغوی خپل کالي بدل نه کړل ، هغوی د مصري فوځ په بڼه کې و دهغوی سره توري ، برچې ، غشي او ليندۍ هم وي ، هغوی ته احمدکمال دنجونو حال بيان کړې و او د همغې په مطابق علي بن سفيان هغوی ته لاره ښوولې وه ، هغوی په دې غرنۍ سيمه کې دننه ورغلل، دې غرونو هلته د يوې ټينګې کلا شکل خپل کړې و. مالومه نه وه چې يوه برچه له کومه راغله او ددوی تر مخ پر ځمکه کې ورننوتله ، ددې مطلب دا و چې تم شئ.تاسې په محاصره کې ياست ، هغوی و دريدل او حبشي پروهت ورته مخته راغي ، چې خپل درې کسه حبش ملګري ئي له ځانه سره درلودل ، حبشي هغوی ته اخطار ورکړ چې هغوی اوس د حبشيانو د پټ ناستو خلکو د غشو لاندې دي ، که چېرې دوی کوم غلط حرکت وکړ نو ددوی څخه به يو هم ژوندي ولاړ نه شي.

هغوی ټولو خپلې وسلې حبشيانو ته ورکړې او دخپلو اوښانو څخه لاندې را کوز شول ، د هغوی مشر د حبشي پروهت سره لاس ورکړ او ورته ئي وويل « مونږ ستاسې دوستان يو د محبت په خاطر دلته راغلي يو ، او ستاسې محبت به له ځانه سره ورو ،.... ايا تاسې دهغه درې نجونو قرباني کړېده ؟

مونږ د هيڅ نجلۍ قرباني نه ده کړې» پروهت په غضب سره ورته وويل. «تاسې ولې پوښتنه کوئ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«مونږ د مصر د فوځ باغیان یو » د ډلي مشر ورته ځواب ورکړ « مونږ ستاسي دهغه فوځ سپاهیان یو چې دمسلمانانو څخه به ستاسو دد یوتاګانو د سپکاوي بدله اخلي ، مونږ ته ستاسو خلکو ویلي و چې هغوی ته ماته په دې خاطر ورکړل شوه چې هغوی د نجونو قرباني نه وه ورکړي ، مونږ د رجب سره و مونږ هغه ته ویلي و چې مونږ به دري فرنګي نجوني را تښتوو او دلته به ئې را رسوو ، او د بوي پر ځاې به دري واړه قرباني کوو. او د دیوتا سترو ځمخارو ته به ئې ور غورځوو ، مونږ د ډیره لرې څخه دري نجوني په یوه بهانه را وتښتولي او هغوی مو رجب ته ورحواله کړي ، هغه هغوی له ځانه سره دلته راوړي وی ، اوس مونږ ددي په خاطر را غلو چې د نجونو قرباني شوی هم ده او که نه ؟»

حبشي پروهت په دوکه کې و لوید ، هغه ورته وویل « رجب زمونږ سره ډیره بې ایماني کړې ده ، هغه نجوني له ځانه سره راوړي وی خو دهغه نیت خراب شوی واو بیرته ئې نجوني ددې ځا یه څخه تیښتې ته مجبوري کړي ، خو مونږ هغه پرې نه ښوده چې و تښتیږي. هغه ته مو پوره سزا ورکړې ده ، خونجوني زمونږ له لاسو وتلې دي ایا تاسو یوځل بیا ددوه همداسي نجونو د راوستلو مرسته کولاې شئ ؟ ددیوتا ګانو قهر ورځ په ورځ ډیر زیاتیږي.»

«مونږ به ضرور ددې تیاري وکړو » قاید ورته وویلې، « تر لرو ورځو پورې به مونږ دوه نوري نجوني دلته راوړو ،مونږ تر رجبه پورې یوسئ ، مونږ به د هغه څخه و پوښتو چې نجوني څه شوی؟»

حبشي پروهت ټول له ځانه سره یوړل ، هلته په یو ځاې کې د خاورو څخه جوړ شوی یو لوښي ایښول شوی و چې د همداسي یوه بل لوښي په واسطه پټ کړل شوی و ، پروهت پورتني لوښي پورته کړ او په هغې لاندي لوښي کې ئې لاس ورښکته کړ خوکله ئې چې لاس بیرون را وویست نو په لاس کې ئې د رجب سر و ، دهغې مخ او شکل بلکل سلامت و ، سترګي ئې نیم خلاصه وی او خوله ئې بنده و ه. دهغې سر ئې د هغې دجسم څخه غوځ کړي و دهغه څخه اوبه څڅیدلې ، دا کومه دوائي وه چې حبشیانو په کې د رجب سر ایښودې و ، تر څو خراب نه شي پروهت ورته وویلې « دهغه جسم مو په سترو ځمخارو وخوړ ، او دهغه ملګري مو ژوندي په هغه ډنډ کې سترو ځمخارو ته ور حواله کړل ، ځکه سترې ځمخاری د ډیره وخته را هیسي وږی وی.

« که چیرې تاسي دا سر ماته را کړئ نو مونږ به ئې ټولو ملګرو ته و ښایو» یوه ورته وویل « او هغوی ته به وو ایو چې هر هغه څوک چې د انګوک د دیوتاګانو سپکاوی و کړي نو انجام به ئې همداسي وي»

«تاسي دا سر په دې شرط له دې ځایه وړاې شئ چې سبا د لمر دپریوتو دمخه ئې بیرته دلته راورسوئ،» پروهت ورته وویلې « دا د انګوک د دیوتا ملکیت دي ، که چیرې بیرته ئې را نه وړئ نو بیا به ستاسو سرونه له جسم څخه جدا کړل شي»

Dawat, P.O.Box 289, 2001 Lillestrøm, Norway tel. 63844384-mobile.90856195 www.dawatfreemedia.org

ketabton.com - The Digital Library

په دريمه ورځ د رجب سر د سلطان ايوبي په قدمونو کې پروت و او سلطان ايوبي په يوه ژور سوچ کې ډوب ناست و.

دهمدې شپې پيښه ده --- احمد کمال او نجلۍ دهغې خونې په برنډې کې ويده و چې د هغوی د اوسيدو له پاره هغوی ته ورکړل شوې وه، په دې ځاې کې اوس هغوی نژدې شپږ ورځې تيرې کړې وې، په دې وخت کې به نجلۍ احمد کمال ته ويل چې هغه سمدستي مسلمانيدو ته تياره ده، او احمد کمال دې ور سره واده وکړي، مگر احمدکمال يواځې همدا يو ځواب ورکاوه « ته تر هر څه لمړۍ خپله دنده تر سره کړه » نجلۍ دوه درې ځله ددې اندېښنه ښکاره کړې وه چې دوکه به ورسره وکړل شي، احمد کمال هغه تر اوسه دخپله ځانه دېره لاس لرې کينولو هڅه کوله، تر دې وخته پورې د نجلۍ د زړه څخه هغه ويره هم تللې وه، او اوس هغه په پوره عقل او فکر سره خپله خبره کولاې شوه.

په دې شپه هغه او احمد کمال په برنډې کې ويده شوې و، بيرون يو سپاهي د هغوی په ساتنه ولاړ و، دنيمې شپې څخه لږ دمخه ساتونکې د هغه ځاې د شاوخوا گرځيدو په خاطر سوکه سوکه ولاړ نو يو چا د شا له اړخه دهغه گردن په بازوگانو کې و نيوه، او سمدستي ئې دهغه پر خولې باندې ټوټه کينښوده، دهغه لاس او پښې ئې په رسيو باندې کلکې و تړلې، دا څلور کسان و د کور دروازه د دننه څخه بنده وه، يو کس دديوار سره شا يو ځاې کړه او ودريد اوبل دهغه په اوږو باندې و ختو او دديوال څخه ئې اخوا ټوپ کړ. هغه له دننه څخه دروازه پرانستله، هغه پاته درې کسان هم دننه ور ننوتل، دهغوی څخه يو چې تر ټولو زيات ځواکمن و دنجلۍ په خوله باندې ټوټه کينښوده، د نجلۍ تر را ويښيدو پورې هغه نجلۍ تر فشار لاندې و نيوه اوبيا ئې را پورته کړه او په اوږو ئې را واړوله، درې نورو کسانو احمد کمال په رسيو کې و تاړه او په خوله ئې ددې ټوټه و تړله اوپه خپل کټ ئې همغسې تړلې پريښود. هغه ته د دفاع له پاره هيڅ وخت نه و تر لاسه شوی، بيرون وتلو سره سم هغوی نجلۍ په کمبله کې را ونغاړله، چې که څوک ئې ووينې نو دا گمان و نه کړي چې هغوی نجلۍ په اوږه را اړولې ده.

د ښاره دباندې د فرعونيانو د وخت وراني ويجاړې کنډرې وې دهغوی په اړه به خلکو ډيرې ويرونکې خبرې کولې، او ويل به ئې چې په کنډرو کې يو ستر غر دې ددې غره په سورې کولو سره هلته ډيرې زياتې خونې جوړې کړل شوی دې او بيا ددې هر ې خونې لاندې نورې خونې شتون لرې هلته همغه څوک د تللو جرأت کوي چې دهغې د لارو څخه ښه خبر او د بيرته راوتلو لارې ور ته مالومه وي. د ډيرې مودې را هيسې چا هغې کنډروته د ورننوتلو جرأت نه کاوه، ويل کيده چې هلته دننه د پيريانو او دېوانو ځاې ځيگې دې. او هلته د مارانو شتون خو اړين و، دمارانو له ويرې به څوک ددې کنډرو دمخې تيريدل هم نه. په هرصورت ددې ځاې په هکله ډير ويرونکې ويرونکې خبرونه خپاره شوې و. خوددې هر څه سره سره بيا هم هغه څلور کسان چې دا نجلۍ يې را تښتولې وه په همدې کنډرو کې ور ننوتل، او داخل هم داسې شول لکه ددوی خپل کور چې وي.

ketabton.com - The Digital Library

هغوی دغه غار شکله خونو ته د غلام ځایو او تورو تیارو کوڅو څخه د کوم خنډ پرته تیرشول ، مخته د مشالونو روڼاګانې وی دهغوی د قدمونو د شور سره به شوپرکونه الوتل ، او په ځمکه به یو شمیره ځمکني خزنده ګانو ځانونه خوندي کول ،... هغوی د غره په منځ کې یوې جوړې شوی خونې ته ورننوتل ، هلته یو کس مشال په لاس ولاړ و او هغه بیا ددوی تر مخ مخ روان شو . مخته زینې وی چې لاندې کوزیدلې ، هغوی ټول لاندې ښکته شول او په یوه اړخ کې یوې پراخې خونې ته ور داخل شول . هلته په فرش باندې بستره غوړیدلې وه. چې تر څنګ ئې یو ښکلې درۍ هم وه . خونه ښایسته کړل شوی وه، نجلۍ ئې په بستره وا چوله او د هغې د خولې څخه ئې ټوټه لرې کړه، نجلۍ په غصې سره وویل« ولې مو زما سره داسې سلوک وکړ ؟ زه به و مرم خو هیڅوک به ځانته نژدې پرې نږدم»

« که چېرې ته مو دهغه ځایه نه وائې راپورته کړې نو سبا سهار به ته جلاد ته ور حوال کړل شوې وې» یوه سړي و رته وویل. « زما نوم فیض الفاطمي دې ، ته ما ته راتللې ، هغه پاته دوه نورې څه شوی ؟ ته څه ډول ځانته و نیول شوی ؟ رجب چېرې دې ؟»

نجلۍ ډاډمنه شوه اووئې ویل « زه د خدای شکر کوم چې هغه زه د ډیرو سترو سترو مصیبتونو څخه خوندي کړې یم ، اوس خپل ځای ته را ورسیدلم » هغه فیض الفاطمی ته د رجب ، حبشیانو ، توپان او ددوه نجونو د مړینې او داحمد کمال په لاسوکې د ورتللو ټول داستان په تفصیل سره بیان کړ . فیض الفاطمي هغه ته تسلي ورکړه او هغه څلورو کسانو ته ئې چې دا نجلۍ ئې دلته راوړې وه د سروزرو شپږ شپږ ټوټې ورکړې او هغوی ته ئې وویل « تاسې اوس په خپلو ځایو باندې و دریږئ ، زه لږ وروسته ځم ، دا نجلۍ به دوه درې ورځې همدلته اوسیږي زه به هم دشپې له اړخه دلته راځم ، کله چې بیرون دهغې لټون پائې ته ورسیږي نو بیا به ئې ددې ځایه څخه یوسم.»

هغه څلور واړه کسان ولاړل ، او د کنډرې په داسې ځایو کې کیناستل چې بیرون ترې څارنه کیدای شوه ، د فیض الفاطمي سره دلته یواځې یو کس پاته شو اوهغه هم د مصري فوځ قومندان و . فیض الفاطمي په خپلې بریا باندې ډیر خوښ و خو د هغه دوه نجونو مړینې خفه کړې و . هغه ته تر اوسه پورې د رجب دانجام په هکله مالومات نه و . هغه وویل « د هغه ځایه د رجب را ویستل اړین دې ، هغه د علي بن سفیان او صلاح الدین ایوبي د وژلو څه انتظام کړې دې خو ما ته ئې تر اوسه مالومات نه دې راکړې ، غالباً چې هغه به د فدائیانو سره معامله کړې وي ، ددې دواړو وژل اوس ډیر زیات اړین دي ، اوس باید مونږ کومه نوې منصوبه جوړه کړو . زه به د نورو ملګرو سره خبرې کوم او تا ته به ئې سبا سهار ووایم. اوس ته ارام وکړه ، زه به بیرته ولاړ شم»

«ایا صلاح الدین ایوبي پر تا باور لري ؟» نجلۍ ترې وپو ښتل.

«ډیر زیات ، دومره زیات چې د خپلو ذاتی خبرو په هکله هم له مانه مشوره اخلي ، » فیض الفاطمی ورته وویل.

ketabton.com - The Digital Library

«ما ته ځرګنده شوی ده چي په لوړ پوړو چارواکو کې د صلاح الدین ایوبي د وفادارو شمیره ډیره ده.» نجلۍ ورته وویل «او دا چي فوځ هم دهغه وفاداره دي.»

«دا صحیح ده ، » هلته ناست یو قومندان ځواب ورکړ « د هغه د ځارکښنۍ محکمه ډیره هوښیاره ده هر چېري چي څوک سر را وچتوي هغه په نښه کوي او له منځه ئي وړي ، په لوړو پوړو چارواکو کې دوه نور هم شته چي د صلاح الدین ایوبي پر خلاف کار کوي ، د هغوی نومونه به محترم فیض الفاطمي تاته ووائي.

فیض الفاطمي ورته دوه نومونه واخستل اوپه مسکا سره ئي نجلۍ ته وویل ، « تا ته به په لوړه سطحه کار کول په مخ کی وي ، یواځي ددوه کسانو تر منځ ټکر پیدا کول دي او دوه نورو کسانو ته زهر وکول دي ، او دا کار ته په اسانۍ سره کولای شي ، خو اوس دا ستونزه را پیدا شوی ده ، چي مونږ تا کوم محفل ته نشو استولای ، ته به د حجاب لرونکي مسلماني نجوني په څیر کار کوی ، او که نه و به نیول شي. شوني ده چي زه تا بیرته فلسطین ته واستوم، او بله کومه نجلۍ را وغواړم چي هیڅوک ئي و نه پیژني ، زما ډله ډیره ذهینه او فعاله ده، دا د سالارانو څخه د ټیټي رتبي د خلکو ډله ده ، دغه څلور کسان چي ته ئي دومره په زړه ورتیا دلته را وړي ئي دهمغي ډلي خلک دي ، مونږ د ایوبي په فوځ کي بي اطمیناني خپره کړې ده ، قوم او فوځ یو له بله لري کول اودهغوی تر منځ یو دبل پر خلاف کرکه را پارول اړین دي ، په دې وخت کې حالات دادي چي شامي او ترکي عسکر په مصري خلکو کي دخپل ښه سلوک ، کړچار او جنګیدو له مخي ډیر زیات محبوب او مقبول دي او هغوی ته خلک د عزت په سترګو ګوري ، سوډانیانو ته د ماتي د ورکولو وروسته هغوی ددې ځاې د اوسیدونکو په زړونو کي ځانو ته د عزت ځاي پیدا کړي دي. مونږ ته اړینه ده چي دفوځ دا د عزت مقام زخمي کړو . سالاران او د فوځ نور حکام باید رسوا رسوا کړو ، ددې پرته مونږ د صلیبیانو او سوډانیانو سره هیڅ مرسته نه شوکولاي، د بیرون یرغل به ناکامه وي ، فوځ به هغوی کامیابیدو ته پرې نه ږدي. قوم به هم د فوځ تر څنګ و دریږي ، که په هغه وخت کې له یوه لوري سوډانیان او له بلې لوري صلیبیان په یوه وخت کي یرغل وکړي نو قوم او فوځ به یو شي او د قاهري څخه به داسي یوه کلا جوړه کړي چي بیا به ئي سوبه شوني نه وي.د قاهري د سوبي له پاره به مونږ ځمکه هواروو ، دخلکو په ذهنونو کي به وهم ، او اندېښني ور ځاي کوو ، او د ځوانانو کړچار کي به جنس پالنه او اوارګي را پیدا کول وي.»

«ماته خو ویل شوي چي دا کار د تیرو دوو کالو را پدېخوا روان دي » نجلۍ تري و پوښتل.

« څه خاصي بریاوی مو په برخه شوي هم دي»فیض الفاطمي ورته وویل « په بدکارۍ کي ډیرښت راغلي ،خو هلته صلاح الدین ایوبي له یوه اړخه مدرسي پرانستي دي او د بله اړخه ئي په جوماتو نه کي د جمعي د خطبي څخه دخلیفه نوم هم لري کړي دي ، او ځوانانو ته ئي عسکري روزنه ورکول پیل کړي دي.

ketabton.com - The Digital Library

خبره لاهمدې ځاې ته رسيدلې وه چې دهغو ځلور کسانو څخه يوئې راغې او فيض الفاطمی ته ئې وويل « اوس بيرون مه وځه ، ډير ګړ بړ دې.»

فيض الفاطمې وويريد. دهمغه سرې سره بيرون ولاړ ، په يوه لوړ ځاې کې پټ و دريد او وئې کتل ، دنيمائې شپې سپوږمۍ ټول چاپيريال روښانه کړې و. هغه وويل ، تاسې لکه چې ډيره بې احتياطی کړېده ، دوی خو فوځيان مالوميږي ، د هغوی سره آسونه هم شته ، تاسې ځلورو اړخونو ته ووينئ ،چې زه د کومې لارې څخه بيرون وتلاې شم.»

« ما کتلې دي ،» هغه سړي ځواب ورکړ ،« داسې تر سترګو کيږی چې مونږپه مکملې محاصرې کې يو ، ته هملته ولاړ شه ، مشالونه مړه کړئ ، او دهغه ځاېه د وتلو غلطې و نه کړئ ، هلته هيڅوک هم نه شي در رسيدلاې .»

فيض الفاطمې په همغه کنډرو کې غائب شو ، او دا کس چې ساتنه ئې کوله د هغه لوړ ځاېه راښکته شو د دننه تللو پر ځاې د دېوال سره يوځاې سوکه سوکه بيرون ووت ، هلته بيرون شاوخوا پنځوس پياده فوځيان وو ، اوشل پنځه ويشت په آسونو سپاره وو. هغوی دا ټوله کنډره محاصره کړې وه. دا ساتونکې هغوی ته ورغې او د يوه فوځې څخه ئې وپو ښتل ، «علي بن سفيان چېرې دي ؟»کله چې هغه ورته وښوول شو نو هغه هم ورمنډه کړه ، دهغې ډلې قومندانې علي بن سفيان په خپله کوله .دهغه سره احمد کمال هم و ، ساتونکې ورته وويل « دننه کومه داسې خطره نه شته ، له تاسې سره دوه کسان هم بسنه کوي ، زما پسې راځئ» دا ساتونکې د هغو ځلورو کسانو څخه يو و چې نجلۍ ئې تښتولې وه،

علی بن سفيان دوه مشالونه رڼا کړل ، احمد کمال او نور ځلور عسکر ئې له ځانه سره ملګري کړل ، او دهغې ساتونکې سره يو ځاې کنډرې ته ور ننوتل. هغوی وکتل چې يو سړې دکومې لورې څخه راغې او په منډه باندې دننه ورننوت ، لاړښود علي بن سفيان ته وويلې « دا دهغوی سړې دې او د دننه خلکو دخبرولو له پاره هلته ورغې ، تاسو لږ څه ګړندي شئ ،»

هغوی ټولو منډې کړې که چېرې دا خلک د لاړښود پرته وائې نو په هغه کړو وړو کې به بند پاته و اويا به له ويرې بيرته را ستانه شوي واې ، هغوی دخپل لار ښود سره يوځاې په ډيره ګړندې توګه مخته روان و ، خو د يوه بله اړخه يوبل سړې په منډه راغې ، دوی دهغې همدومره اواز واوريد چې زه هغې لورې ته ځم ، تاسو ژر ژر راشئ ، داسړې ددې لاړښود ملګرې و.

هغه هغې غرنۍ خونې ته ورسيد چې زينې ئې لاندې تللې وې ، هلته د لاندې څخه دوی ته اوازونه را تلل « له مونږه سره دوکه شوی ده ، دا دواړه د هغوی سړې دي ،» بيا د تورو د ټکر اوازونه واوريدل شو او دا اواز هم راغې « چې هغه هم ختم کړه چې ګواهې ورنکړې»

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان د احمد كمال سره يوځاې د مشال لرونكو په ملتيا په منډو منډو لاندې وركيوت ، كله چې هغې كوټې ته ور ننوتل نو هلته د وينو سيلاب روان و . نجلۍ په ګيډه باندې دواړه لاسونه اينبې ناسته وه . دفيض الفاطمى سره چې كوم قومندان و هغه او يو بل كس د فيض الفاطمي او يوه ساتونكى سره په جنګ اخته و . علي بن سفيان فيض الفاطمى ته اخطار وركړ ، خو كله چې فيض الفاطمي د خپل ځان پر خلاف ډيرې توري په هوا كې پورته وكتلې ، نو توره ئې و غورځوله ، احمد كمال منډه واخسته او نجلۍ ئې را و نيوله ، دهغه ګيډه څيرلې شوې وه ، احمد كمال د بسترې څخه څادر را پورته كړ اود نجلۍ په كيډه كې ئې ور ننويست ، او على بن سفيان ته ئې وويل « كه ماته اجازه وي نو زه به هغه بيرون يوسم ؟» علي بن سفيان ورته اجازه وركړه ، احمد كمال نجلۍ په خپلو متيو كې را واخسته ، هغه ډيره په تكليف كې وه ، خو بيا ئې هم په خندا كې احمد كمال ته وويل .« ما خپل فرض پوره كړل اوستاسو مجرم مو و نيو .»

فيض الفاطمي او د نجلۍ تبنتونكې څلور كسانو څخه دوه ئې ونيول شول ، پاته دوه كسان اويو قومندان چې د فيض الفاطمي سره ملګري و هغوى د على بن سفيان كسان و ، دا يوه ډرامه وه چې دفيض الفاطمى د بالفعل نيولو له پاره جوړه شوې وه . نجلۍ پوره پوره مرسته وكړه خو هغه زخمى شوله ،دا ډرامه داسې تياره كړل شوې وه چې د نجلۍ دخولې څخه ئې هغه پټ الفاظ مالوم كړل چې دهغوى ډلې يو بل ته د ورسيدو په خاطر استعمالول ، نجلۍ دا هم ويلې و چې هغه ته تر فيض الفاطمي پورې ورتګ و. علي بن سفيان خپل دري ذهينه جاسوسان استعمال كړل چې يو په كې قومندا ن هم و . هغوى ته ئې دا پټ الفاظ وويل ، او ورته ئې وويل چې هغوى دې د فيض الفاطمي پورې ځانونه ور ورسوي ، او هغه ته دې ووائي چې ددريو څخه يوه نجلۍ دلته رارسيدلې ده، خو هغه په هغه كور كې تر نظر لاندې ده ، چې دهغې ځاېه ئې بيرون ويستل اسانه كار دې ، هغوى ته دا هم ويل شوي و چې فيض الفاطمي ته د رجب د درواغو پيغام وركړئ چې دا نجلۍ په څنګ كړئ او خپلې كړنې نورې هم ګړندى كړئ.

دې جاسوسانو په دريو ورځو كې دننه دننه فيض الفاطمى پورې ځانونه ور ورسول ، اوهغه ته ئې دا ثابته كړه چې دوى د هغه د ځمكې د لاندې ګروپ وګړي دې. فيض الفاطمي ته دا خطره هم وه چې څرنګه چې نجلۍ تر څارنې لاندې ده نوپه دې خاطر به د لږ څه تكليف په وركولو ووائي چې هغه هم دهغوى سره ملګري دې. فيض الفاطمى ته خپله ساتنه هم اړينه وه ، په دې خاطر هغه د نجلۍ د تبنتولو پلان جوړ كړ. په دې پلان كې هغه دا قومندان هم له ځانه سره ملګرې كړ. هغه سړي ته د علي بن سفيان ددوو نورو ورليږل شو كسانو په مرسته دا كار ورسپارل شوى و چې هغوى به نجلۍ پورته كوي او كنډرو ته بې ور رسوي ، همدا كنډرې هغه د يوه وخته راهيسې خپل پټ مركز ګرځولې و. كله چې پلان جوړ شو نو علي بن سفيان ته دهغې خبر وركړل شو.هلته احمد كمال اونجلۍ ته ويل شوي و چې تاسې به پنځه شپږ ورځې هملته په برنډه كې ويده كيږئ ، او د شپې به نجلۍ تنبتول كيږي په دې وخت كې به تاسو مزاحمت نه كوئ ، دكور تر مخه يو سپاهي تل پهره وركوله ، په هغه شپه چې څوك په پهرې ولاړ و هغه سپاهي نه و بلكه د على بن سفيان دمحكمى يو جاسوس و ، هغه ته مالومه وه چې د شپې به پرې بريد كيږي اوداورته هم مالومه وه چې بريد به څوك كوي او څه ډول

ketabton.com - The Digital Library

به وي ، برید کونکي پخپله هم د هغه ملګری او دعلي بن سفیان دمحکمی غړی و ، که چیرې د فیض الفاطمي د ډلي څوک وي نو بیا خوئي هغه په خنجر سره هلاکولي شو.

په دې شپه فیض الفاطمی او هغه قومندان دواړه کنډرې ته تللي و ، په هماغه تاکلي وخت پر پهره دار باندې برید و شو . اونور ددیوالو ور واوښتل ، په دې وخت کې احمد کمال ویښ پروت و هغه وکتل چې نجلۍ ئي پورته کړه ، خو خپلي سترګې ئې ترلې وي اوپروت و . هغه هغه وخت لاس و پښې وهل پیل کړل چې هغه په رسیو کې تړل شوی و ، نجلۍ ئې کنډرو ته ورسوله ، دا ډرامه په دې خاطر و لوبول شوه چې فیض الفاطمی د نجلې د تښتولو پلان جوړ کړې و ، اوپه هغه کې ئې خپل دوه کسان ور شامل کړي و . هغه ته دا ښکاره کول و چې دا دریښتیاو تښتول دي ، چې په کې هیڅ ډول دوکه او فریب نه شته. ان تر اخري وخته پورې هغه ته کوم شک را پیدا نه شو. د تیښتي وروسته علي بن سفیان د ساتونکي او احمد کمال رسئ را پرانستي دهغوی لاس او پښې ئې خلاصي کړې ، هلته پیاده اوسواره هم تیار و ، د لږڅه ځنډ وروسته هغوی هم د کنډرو په لور روان شو او کنډر ئې په محاصره کې واخسته.

دوی تر ټولو د مخه د علي بن سفیان یوه سړي وکتل او همغه ولاړ او هلته ئي فیض الفاطمي ته خبر ورکړ ، هغه ئې بیرون راوست او محاصره ئې ورته وښودله ، اودا مشوره ئې ورته ورکړه چې همغې کمرې ته بیرته ولاړ شي ، هغه ئي بیرته و لیږه او پخپله همدا سړي بیرون را ووت اوعلي بن سفیان او احمدکمال ئي له ځانه سره کړل او دننه ور ننوتل ، دا دهغه سړي پوهه او درایت و چې فیض الفاطمي ئي بیرته همغې کمر ې ته ولیږه ځکه که چیرې هغه د کنډرو په نورو ورانو ویجاړو کې ځان وهلي وی نوبیا به ئې نیول دومره اسانه نه و. کنډرې ډیرې پراخه او خورې ورې وی ، او دننه تیاره هم وه ،او دپوچاتعاقب کول ددې خطر را ولاړوه چې هسې نه چې خپل کسان په کې ووژل شي. بلکل په هماغه اخری وختو کې فیض الفاطمی خبر شو چې قومندان او هغه دوه نور کسان دده ملګری نه دي بلکه هغه ئي په دوکې او فریب سره دلته راوړې دي. دنجلۍ څخه دا غلطي وشوه چې د هغې دخولې څخه داسې الفا ظ راووتل چې دهغې څخه دا په ډاګه کیدله چې هغه هم په دې دوکې کې شریکه ده.دفیض الفاطمي دوه ملګري چې هغه ته ور ورسیدل ،نود دوکې څخه پرده پورته شوه ، او جګړه پیل شوه. فیض الفاطمي دنجلۍ په ګیډه کې د توري نوکه ور ننویسته او دهغې ګیډه ئي پرې و خیرله ، هغه نجلۍ په دې خاطر وژله چې دده پر خلاف دشاهدۍ له پاره ژوندۍ پاته نه شي.

فیض الفاطمي او دهغه نور ملګري ئي په بندیخانه کې ور واچول ،علي بن سفیان هغوی په یواځې یواځې ځایو کې کینول او هر یوه ته ئي د رجب سر و روښوده ، او ورته ئي وویل « دخپل دوست انجام مو ووینئ ، که چیرې تاسې ددې هیله لرئ چې تاسې ته به سمدستي سزا درکړل شي نو دا خیال د ذهنونو څخه وکاږئ ، تر هغې چې خپله ټوله ډله مونږ ته را و نه ښایاست ، نو تاسو به په همداسې شکنجو کې و ساتم ، نه به را نه ژوند وکړئ اونه به مو مرګ ته پرېږدم.»

ketabton.com - The Digital Library

دنجلۍ حالت ښه نه و ، طبيبانو او جراحانو د هغې د خوندي پاته کولو هر ډول هڅې کولې ، خو د غوځو شوو کلمو هيڅ علاج نه کيده ، هغه بياهم ډاډه وه او داسې مالوميده چې هغې ته د ګيډې ددې خطرناکه زخم هيڅ پرواه نه وي، دهغې يواځې يوه غوښتنه وه چې احمد کمال دې له ماسره دلته ناست وي ، سلطان ايوبي هم دهغې د پوښتنې له پاره راغي ، احمدکمال چې خپل سالاراو دمصر د فوځ اعلی قومندان وکوت نو د تعظيم له پاره و درېد خو نجلۍ هغه له لاسه و نيوه او له ځانه سره ئې کيناوه ، خو احمد کمال د سلطان ايوبي په شتون کې نه شو کيناستلې ، اخر سلطان هغه ته د نجلۍ سره د کيناستو اجازه ورکړه ، سلطان ايوبي د نجلۍ په سر د شفقت لاس را ښکود اوپه ډيره مينه ئې دهغې د روغتيا د حال پوښتنه وکړه.

دريمه شپه احمد کمال د نجلۍ سر ته ناست و نو نجلۍ ترې په يوه ځانګړې لهجې سره و پو ښتل ،« احمده ! تا خو له ماسره واده کړې دې که نه ؟....ما خو خپله وعده پوره کړه ، تا هم خپله وعده پوره کړېده ؟ خدای به زما ګناهونه ماته ببنلې وي ،»

دهغې ژبه غټه شوه ، هغې د احمد کمال لاس په خپلو دواړو لاسو کې کلک و نيوه ، خو کلکوالی بيرته په سستوالي باندې بدل شو ، احمدکمال سمدستی کليمه وويله، او نجلۍ ئې په خداې و سپارله ، په بله ورځ د سلطان ايوبي د حکم په مطابق هغه ئې دمسلمانانو په هديره کې خاورو ته وسپارله ،

فيض الفاطمي او دهغې ملګرو يواځې دوه ورځې اذيتونه وګالل ، او د خپلې ډلې ټول وګړی ئې په ګوته ګوته و ښول ، هغوی هم و نيول شول.

مراکشي پيښې ليکونکې «اسد الاسدي» د سلطان ايوبي دوخت د يوه کاتب په حواله ليکلي دي ، کله چې سلطان ايوبي د فيض الفاطمي دمرګ په سزا باندې لاسليک کاوه نو سلطان په زوره زوره و ژړل.

*****(۲۸)

د يوه قوم تهذيب او تمدن او مذهب ورخراب کړه نوبيا د فوځ حملې ته اړتيا اوجنګ و جګړې ته توبت نه رسيږی ، که غواړئ چې کوم قوم له منځه يوسئ نو په هغوی کې د جنسي جذباتو اور تازه کړئ(صليبي قومندان)

ketabton.com - The Digital Library

او کله چې عیسائي پادري دمسلمانانو امام وګرځید:(۷)

دا د (۱۱۷۱) زیږدیز کال پیښه ده:

په قاهره کې یو جومات و، خو دومره لوی نه و چې خلک په کې دجُمعې لمونځ وکړي او دومره کوچنې هم نه و چې د ورځې لمونځ کونکو ته ځاي ورنکړاي شي. دا د قاهرې په هغه سیمه کې پروت و چې د ښار سره نژدې بلکه د ښار بیرونۍ سیمه وه، ددې سیمې اوسیدونکي د منځنۍ او یا دهغې څخه د کمې درجې خلک و. هغوی مذهب ته خورا زیات درنښت دلود، خودا دهغوی بد نصیبي وه چې د ښوونې او روزنې څخه لرې او بې برخې پاته شوی و. هغوی به د جذباتي او زړه وړونکو ویناو څخه ډیر ژر اغیزمن کیدل، او هغه به ئې ډیرې ژر منلې. صلاح الدین ایوبي چې کله مصر ته راغې او ددې ځاي څخه ئې نوې فوځ تیار کړ، نو په هغې فوځ کې ددې ځاي دکورنیو زیات وګړي ور شامل شوی و، دې کار ده وه علتونه درلودل، یو داچې دا د معاش یواځنۍ ښه ذریعه وه، ځکه سلطان ایوبي د فوځ په معاشاتو کې په زړه پورې زیاتوالې را وستې و، او تر څنګ ئې عسکرو ته هم زیاتې اسانتیاوی ورکړل شوې وې او بله علت ئې داو چې دې خلکو جهاد خپله دینې فریضه ګڼله، هغوی د اسلام په نامه ځان او مال قربانولو ته تیار و، او په دې وختو کې ددې جذبې او احساس ژوندې ساتل ډیر اړین ګڼل کیده. په سرکارې توګه هغوی ته ویل شوي و چې صلیبي نړۍ د اسلامې پو هانو اوعالمانو نوم او نښې د ورکولو له پاره هرډول حربې په کار اچوي.

د تیرو شپږو اوو میاشتو را هیسې دا نوم ورکې جومات ډیر مشهور شوی و او د شهرت علت ئې هم د مسجد نوی امام و. هغه به هره ورځ د ماخستن د لمانځه وروسته درس ورکاوه. مخکینې امام یواځې درې ورځې مخته په داسې یوې ناروغۍ ککړ شو او ومړ چې هیڅ حکیم او معالج ئې پیژنه و نه شوه کړاي، هغه به دګیډې د درد او د ګلمو د سوځیدو نه شکایت کاوه، او دهمدې شکایت څخه هغه و مړ. هغه یو عام مولوي و چې یواځې د جَمعې لمونځ به ئې ورکاوه، د هغه د مړینې نه یوه ورځ وروسته د سره او سپین مخ او سرې ږیرې خاوند یو مولوي را پیدا شو او پخپله ئې خلکو ته داامامت د دندې د تر سره کولو وړاندیز وکړ. دهغه وړاندیز خلکو و مانه، هغه چیرې په کومې چونیړه کې اوسیده، دوه ښځې ئې دلودې. هغه خلکو ته وویلې چې هغه د علم لیوالا او د مذهب په سمندر کې لامبو وهي، هغه د خلکو د څه ورکړې او نذرانې منلو ته په ښه سترګو نه ګورې، دهغه اړتیاوی یواځې دادې چې هغه ته یو پراخه او ښه شانته کور تر لاسه شي، تر څو دخپلو دوو ښځو سره په عزت او حیا کې ژوند وکړي.

خلکو ورته همدلته د جومات تر څنګ یو ځاي خالي کړ چې څو خونې ئې درلودې، خلکو و لیدل چې هغه د خپلو دوو ښځو سره دې کور ته را غې، ښځې ئې په تورو «بورکو» کې د سر نه تر پښو پورې پټې وې، ان تردې چې دهغوی لاسونه هم نه تر سترګو کیدل، او بوټان ئې هم په بورکو کې را پټ شوي و. خلکو ورته د ژوند د اړتیاو وړ سامانونه ورکړل او همدلته ئې اباد کړل که څه هم خلک دهغه د ظاهرې شخصیت د لیدلو

ketabton.com - The Digital Library

څخه ډیر زیات اغیزمن شوي و، خود هغه د اواز د خوږلني جادو هغوی بلکل دده مریدان و ګرځول . کله چې ددې جومات څخه هغه لمړې اذان وکړ نو هلته په سیمه کې د اذان په اوریدونکو کې چېتیا شانته را پیدا شوه. دېو پاک ترنم په څیر ئې په ځمکه او اسمان کې یوه لړزه را پیدا کړې وه ، دا داسې یو طلسم و چې هغه وګړې ئې هم جومات ته د لمانځه له پاره را ښکل چې په کورو کې به ئې لمونځ ادا ءکاوه او یا خو به ئې بلکل لمونځ نه کاوه ، په هماغه شپه هغه لمونځکونکو ته خپل لمړۍ درس ورکړ او هغوی ته ئې وویل چې پس له دې به هغه هره شپه همدلته درس ورکوي. په پنځه شپږو میاشتو کې هغه ددې سیمې وګړې خپل پیروان کړل ، پخوا په دې جومات کې د جُمعې لمونځ نه اداء کیده ، دغه امام چې په اصل کې یو عالم و د جُمعې لمونځ اداء کول هم پیل کړل ،

د شپږ اوه میاشتو وروسته ددې جومات او عالم شهرت تر ډیرو ډیرو ځایو پورې ورسید. ان تر دې چې د ښاره به هم یوشمیر خلک دهغه درس ته را تلل. هغه چې د اسلام په کومو ډیرو بنسټیزو اصولو باندې زور راوړ هغه عبادت او خپل منځې مینه وه. هغه به د جګړې ، جنګ او جدل پر خلاف درس ورکاوه ، هغه د خلکو په ذهنونو کې دا خبره پخه کینولې وه چې انسان خپل تقدیر پخپله نه شي جوړولاې ، هر څه چې دې هغه د خدای په لاسو کې دې ، انسان د یوه کمزوري چېنجي په څیر دې. ددې عالم بیان اودرس ډر اغیزناکه وه. هغه به قران په لاس کې را اخیست او خپله هره خبره به ئې د قران په یوه آیت نه یوه آیت باندې ثابتوله. هغه به د صلاح الدین ایوبي هم ډیر صفت کاوه ، او زیات وخت به ئې ویل چې دا د مصر د خلکو د خوښۍ ځاې دې چې ددې هیواد امارت د اسلام د یو سرورکونکې سپیڅلي مجاهد په لاسو کې دې. هغه به د جهاد د فلسفې او مفهوم په هکله هم خبرې کولې ، که څه هم دهغه دا خبرې د خلکو له پاره نوې وې خو خلکو به بیاهم دکوم دلیل پرته د سر په سترګو منلې.

یوه شپه د ماسختن د لمانځه وروسته هغه خپل درس پیل کړ نو یوسړې را پورته شو او پوښتنه ئې ترې وکړه «درونده عالمه ! اللهؒ دې ستا د علم رڼا ان تر پیریانو او دهغه د نورو هغو مخلوقاتو پورې هم ور ورسوي چې مونږ ته نه تر سترګو کیږي ، زه د خپلو اتو نورور ملګرو سره د ډیر لرې ځاېه دلته راغلي یم ، مونږ ستا د درس اوعلم اوریدلې و ځکه ستا خواته را غلو . که چېرې بې ادبي نه وي او د عالي مقام د خفګان سبب و نه ګرځي نو مونږ ته دجهاد په اړه لږ څه ووایه. مونږ په شک کې یو ځکه خلکو ویلې دي چې مونږ ته د جهاد مطلب غلط ښوول کیږي.»

اوه اته نور اوازونه هم را پورته شول « چې مونږ هم دا درس نه دې اوریدلې»

یوه وویل «دا د وخت اواز دې چې زمونږ په غوږونو کې ئې په غلطه توګه ورځاې کړې دې. مونږ غواړو په دې هکله صحیح خبره واورو.»

عالم ورته وویلې --« دا د قران اواز دې چې هیڅوک ئې نه شي بدلولاې ، دا زما دنده ده چې د قران دا صحیح اواز زر کرته تکرار کړم ترڅو هر هر غوږ ته ورسیږي ،..... د جهاد څخه مقصد دا نه دې چې د نورو

ketabton.com - The Digital Library

د ځمکو د نیولو په خاطر دهغوی ختونه ووهل شي ، د جهاد مطلب وژنه او داړه ماري هم نه ده او نه وینه تویول او تباهي را وستل دي.» هغه د قران یو آیت ولوست او دهغې تفسیر ئې داسې بیان کړ «دا زما علم او پوهه نه ده د الله ج فرمان دي چې تاسې به د بدۍ او ګناه پر خلاف جنګیږئ ، او همدې ته جهاد ویل کیږي او دا ډول جهاد پر مونږ ټولو فرض شوی دي.—ایا تاسې نه دي اوریدلي چې اسلام د توري په زور نه دي راغلي بلکه د میني او محبت په واسطه خپور شوی دي؟ د جهاد مسئله وروسته را پیدا او ومروړل شوه ، دا هغه چا مروړلي ده چې د پادشاهۍ غوښتونکی دي ، عیسایان هم د نورو د هیوادونو د ولکه کولو او په خپلو سلطنتونو کې ئې د راګډولو له پاره جنګ او جګړې مقدس او پاک جنګ ګڼي اومسلمانان هم همدی د وژلو ، چورولو او تباه کولو کار ته جهاد وایي ،دا یوازې د پادشاهیو د جوړولو او د خپل واک د ټینګښت یو ډرامه ده ، خلک د مذهب په نوم راپاروي او جنګوي ئې اوپه دې ترتیب دخپلو پادشاهیو بنسټونه ورکلکوي.»

«نو ایاد مصر امیر صلاح الدین ایوبي مونږ په غلطه لار وړي او جنګوي مو.» همغه کس چې دجهاد د صحیح مطلب د پوښتلو جرأت ئې کړې یو ځل بیا و پوښتل؟

«نه هیڅکله !» عالم ځواب ورکړ. « په صلاح الدین ایوبي دې د الله ج رحمت وي ، هغه ته چې مشرانو څه ویلي دي نو هغه د یوه ریښتوني مسلمان په څیر په ډیر ښه نیت سره په همغې عمل کوي. دهغه په زړه کې ئې د عیسایانو له پاره نفرت اوکرکه کرلې ده اوهغه د همغې په مطابق عمل کوي ، لږ څه غور و فکر وکړئ ، چې دعیسایانو او مسلمانانو تر منځ تو پیر څه دي؟ دواړه د یوه ګډ نبي خاوندان دي خو مخته راتلو سره په کې لږ څه اختلافات را ولاړ شول. سیدنا عیسې ع د وروګلوي او میني پیغام راوړې و ، او زمونږ رسول ص هم د محبت پیغام راوړې ، نو بیا دا توري او ذرّې له کومه را پیدا شوی؟ دا شیان د هغو خلکو په لاسو را پیدا شول چې دخداې په دې پاکه خاوره ، چې پرې یوازې دهمغه حکمراني ده ، خپل حکومت اوحکمراني جوړول غواړي اود خدای بندګان خپل غلامان ګرځوي.....زه به د مصر د امیر په دربار کې حاضریږم او د هغه په خدمت کې به د جهاد د فلسفې اصلي موخې بیان کړم ، د مصر امیر صلاح الدین ایوبي پخپله، د ناپوهۍ او جهالت پرخلاف ډیر صحیح جهاد پیل کړې دي او تر څنګ ئې د خطبې څخه دخلیفه د نوم په لرې کولو سره ډیر ستر جهاد تر سره کړې دي ، هغه د مدرسو د جوړولو جهاد هم پیل کړې دي خو په مدرسو کې ئې دا خرابوالي را وستي دي چې هلته دمذهب او ټولنیزو روزنو تر څنګ نظامي روزني هم ورکولې کیږي ، کوچنیانو ته د خداې په نوم د غارت او لوټولو درس ورکول کیږي ، هغوی ته د توري د استعمال او غشي ویشتلو درس هم ورکول کیږي ، نوکله چې تاسې خپلو کوچنیانو ته توره ، کمان ، غشي او لیندی په لاس کې ورکړئ نو هغه ته به دا هم واییئ چې په دې باندې به څوک وژنئ ، ښکاره ده چې تاسې به ورته څه انسانان په ګوته کوئ او ورته به وایاست چې دا ستاسې دښمن دي ،هغه له منځه یوسئ»

د عالم په اواز کې داسې اغیز و او په دلایلو کې ئې دومره راښکود و چې اوریدونکې ئې د جادو په څیر تر خپلې ولکې لاندې راوړي و.—هغه وویل « خپل کوچنیان ددوزخ له اوره په څنګ کړئ ، او که نه د هغوی سره

ketabton.com - The Digital Library

به تاسې هم دوزخ ته ځئ ، ځکه چې دا تاسې یاست چې خپل کوچنیان په غلطو لارو باندې روزئ ، تاسې به ستاسې پادشاه او سالار جنت ته یو نه سې ، هغه دینې عالم او امام به مو وړې چې په لاسو کې ئې د مذهب اوعلم رڼا نیولې وي ، لکه څنګه چې تاسې په دنیا کې د هغه پسې روان یاست نو دقیامت په ورځ به هم هغه تاسې د خپل ځان پسې وروسته جنت ته ننباسي. د قیامت په ورځ به هغه لاسونه چې د انسان په وینو سره شوي وي، د ټول عمر د لمونځونو او ټولو ښو کړچارونو سره یو ځاې دوزخ کې ور اچول کیږي. یوه بله خبره هم واورئ او هغه دا چې: تاسې خپل زکاتونه بیت المال ته ورکوئ او بیت المال د وخت د حاکم ملکیت دې ، په داسې حال کې چې زکات د غریبو او نادارو خلکو حق دې او د وخت حاکم نادار اوغریب نه وي نو په دې اساس ستاسې زکات چې بیت المال ته ځي په هغې دجنګ جګړې له پاره آسونه او وسلې اخستل کیږي اوبیا پرې انسانان وژل کیږي. په دې اساس دهغه فرض د اداء کولو په خاطر چې تاسې غواړئ جنت ته ولاړ شئ د همغې فرض په اداء کولو ستاسې ځاې دوزخ ګرځي ، په دې خاطر خپل زکاتونه بیت المال ته مه ورکوئ.»

عالم موضوع بدله کړه او وئې ویل «ډیرې داسې خبرې دې چې عوام پرې نه پوهیږی او که پوهیږې هم نو ځوک نه شته چې هغوی ته ئې ورو ښئې، ایا تاسو نه وینئ چې ستاسو تر منځ یو حیواني جذبه شتون لرې؟ ایا تاسې د ښځو له پاره اړتیا نه محسوسوئ؟ او ایا همدا جذبه نه ده چې تاسې د بدکارۍ په لور را کاږي ؟... دا جذبه په خپله خداې پیدا کړې ده ،دا د کوم انسان له اړخه را پیدا شوې نه ده.تاسو ددې جذبې تسکین کولاې شئ ، په همدې خاطر خداې تاسې ته حکم کړې دې چې په یوه وخت په خپلو کورونو کې څلور څلور ښځې ساتلاې شئ ، او که چیرې تاسې غریب یاست او یوه ښځه هم نه شئ کولاې ، نو بیا کومې یوې ښځې ته څه ورکړئ او خپله دا حیواني جذبه ، چې خداې په تاسې کې پیدا کړې ده ،پرې تسکین کړئ. ځکه پخپله انسان هم دهمدې جذبې پیدا ایښت دې ، خو د بدۍ څخه ځان و ژغورئ ، یوه یوه ، دوه دوه ، درې درې او څلور څلور ښځې په کورنو کې و ساتئ ، دا ښځې او خپلې لونې په کورونو کې پټې و ساتئ ، زه وینم چې ځوانو نجونو ته هم عسکرې روزنه ورکول کیږي ، هغوی ته هم د آس سپرلي او د اوبو ځغاسته وروښوول کیږي. د نجونو په مدرسو کې هغوی ته د زخمیانو ملهم پټۍ کول او دهغوی د خوندې ساتلو درس ورکول کیږي تر څو هغوی د جنګ په ډګر کې د زخمیانو څخه لیدنه وکړاې شي او که اړتیا ورته پیدا شي نو په جګړو کې ورګډې کړل شي..... دا یو بدعت دې ، خپلې لونې ددې بدعت نه وساتئ ، دا خبرې خپلو هغو دوستانو او ګاڼډیانو ته هم ورسوئ چې جومات ته نه راځي ، د خداې په کارونو او احکامو کې ګوتې مه وهئ ، دا ډیره ستره ګناه ده.»

*****(۲۸)

کله چې عالم درس پاې ته ورساوه نو اوریدونکي چې زیات شمیر ئې په جومات کې د ځاې د نشتوالي په خاطر بیرون د جومات د دیوالونو تر څنګ ولاړ و را پورته شول اوعالم ته ئې درخصتیدو په خاطر لاسونه ورکړل او بیرته ستانه شول. یو شمیر خو داسې و چې دهغه لاسونه ئې هم ښکل کړل ، او د ځان د تیتولو

ketabton.com - The Digital Library

مصافحه خو هر یوه وکړه. خلک ټول یو یو د هغه ځابه ووتل ، یواځې دوه کسان دعالم ترمخ ناست پاته شول. ددوی څخه یو هغه کس و چې دجهاد په هکله ئې پوښتنه کړې وه ، دې سړې یوه اوږده چوغه اغوستې وه ، یوه کوچنۍ شانته لونګۍ ئې په سر وه او دهغې د پاسه ئې یو ګلداره دستمال اچولی و. هغه اوږده توره ږیره او اوږده بریت درلودل ،د لباس له اړخه هغه دمنځنۍ طبقې څوک ښکاریده ، دهغه په یوه سترګه شین رنګه تپوټه ترلې وه ، چې دې ترلو دهغه یوه سترګه پټه کړې وه. د عالم د پوښتنې په اساس هغه ورته وویلې چې دهغې یوه سترګه خرابه شوی ده ، د هغه بل کس لباس هم مامولي شانته و. هغه هم اوږده او ګڼه ږیره درلوده ، اوس نو په جومات کې د عالم سره همدا دوه کسان پاته شوي و. ددوی سره نور شپږ کسان هم و چې د جهاد ددرس د زده کولو له پاره راغلي و. هغوی بیرون د جومات د دروازې تر څنګ ولاړ وو. شونې وه چې هغوی به د خپلو ملګرو انتظار کاوه.

«ولې ستاسې شک لا تر اوسه هم نه دې رفع شوی؟» عالم په خندا ترې وپوښتل.

«زه فکر کوم شک به رفع شوی وي» په سترګه پټي ایښې کس ورته وویلې.

«مونږ شاید همستا په لټه کې یو ، مونږ ټول مصر ولټاوه خو مونږ ته د جومات نښې نښانې او ځای ځیږې غلط ښوول شوی و.»

«ولې په نیمائې مصر کې تاسې ته زما څخه بهتر او ښه عالم تر سترګو نه شو ؟»

« نه ! مونږ یواځې ستا لټون کاوه ،» هغه سړې ځواب ورکړ.« ایا مونږ صحیح ځای ته را غلی یو ؟ ستا درس خو مونږ ته و ښووله چې مونږ یواځې ستا لټون کاوه»

عالم بیرون لورې ته وکتل او په ډیره بې پروائې سره ئې وویل ،« معلومه نه ده چې موسم به څه ډول وي ؟»

«باران به کیږي » دپټي خاوند وویل.

«اسمان خو بلکل صاف دې»عالم ورته وویل.

«مونږ به د وریځو غرونو را وړو » په سترګې د شنې پټې خاوند ورته وویل.

عالم و خندل او په راز سره ئې ترې و پوښتل له کومه ځابه راغلي یاست.

« مونږ د یوې میاشتې را هیسې په سکندریه کې یو » هغه سړې ورته ځواب ووایه ،« او ددې تر مخه په (شوبک) کې و »

«مسلمان یاست»»

ketabton.com - The Digital Library

«فدائيان» د ترلي سترګې خاوند ورته وويل.« اوس مو مسلمان و ګڼه» او د خپل ملګري سره ئې په زوره وخندل. «زه تا ددې فن استاذ ګڼم ،» هغه بل سړي هم عالم ته وويل ،« ماته دا ډاډ نه کيده چې دا ته ئې ، ته ناکاميدلې نه شې.»

«او کاميابي هم اسانه کار نه دې » امام ورته وويل « تاسو به صلاح الدين ايوبي نه پيژنئ ، بې شکه چې ما د ټولو خلکو په زړه کې د جهاد او جنس په اړه د اسلامي نظرياتو پر خلاف شکوک را پيدا کړي دي ، خو هغه مدرسې چې صلاح الدين ايوبي پرانستې هغه به زمونږ برياوې مونږ ته په اسانۍ سره شوني نه کړي ،» هغه ترې وپوښتل «تا ولې زما څخه و پوښتل چې زه د جهاد په هکله درس ورکړم ؟»

«مونږ ته په (شوبک) کې ويل شوي و چې ستا دپيژندګلوۍ ترټولو ستره نښه همدا ده.» دترلي سترګې خاوند ورته وويل.« دغه ټول الفاظ چې تا په درس کې وويل مونږ ته هملته ويل شوي و ، مونږ ته دا هم ويل شوي و چې ته به د جهاد وروسته د جنسي جذبې خبره هم کوې ، تا خپل درس په ډير ذوق سره ياد کړې دې.»

«زما څه نوم دې؟» عالم ترې و پوښتل ؟

« ايا مونږ په ازميښت کې اچوې ؟ او امتحان را څخه اخلې ؟» هغه سړي ځواب ورکړ ،« ايا ستا پر مونږ شک دې ؟ مونږ يو بل ته نوم نه بلکې نښې نښاني وايو »

«تاسو د څه له پاره راغلي ياست ؟» عالم ترې وپوښتل.

«فدائي د څه کار له پاره راځي !» هغه د ترلي سترګې خاوند ځواب ورکړ.

«تاسې ئې ولې زما خواته را ليږلي ياست ؟» عالم ترې و پوښتل.

« د يوې [اوښي] له پاره» هغه سړي ځواب ورکړ ،« له تاسره دوه دي ، مونږ به ئې تا ته نه وائې را ليږلي خو تا ته به دا خبر را رسيدلې وي چې د صلاح الدين يو نائب سالار د سوډانيانو سره د (شوبک) څخه ددرې اوښو سره ليږل شوې و ، دهغوی څخه يوه زمونږ د مقصد له پاره وه ، خو مالومه نه شوه چې پر هغوی څه وشول ، هغوی درې واړه له منځه ولاړې ، درجب کوپړۍ او يوه تر ټولو ښکلې اوښايسته اوښه صلاح الدين ايوبي ته را ورسيدل ، او هغه هم له منځه ولاړه.»

«هو !» عالم د افسوس نه په ډک اواز سره وويل.« مونږ ته ډير ستر زيان را ورسيد.د صلاح الدين ايوبي يو ډير ستر او کارکونکې سالار چې زمونږ په ولکه کې و د جلاد له توري تير شو....ځئ چې دننه ولاړ شو ....دا ځاي خوندي نه دې.»

هغوی دواړه د عالم سره پورته شول ، او بيرون را ووتل ، بيرون شپږ کسان ولاړ و خو ځانونه ئې په تياره کې خواره کړل.

ketabton.com - The Digital Library

(۲۹)*****

اوس نو هغوی دعالم په کور کې ور ننوتي و ، صاف اوپاک کور و ،خو خوني ئې درلودې ، ددوه درې خونو څخه په تیریدو سره هغوی یوې داسې خونې ته ور ورسیدل چې پر ځمکه خو وه خو د ځمکې لاندې مالومیده ، دهغې تر مخه څه هرزل برزل سامانونه پراته و ، د باهر څخه ئې دروازه تړلې وه او دا ترې ډاګیزه کیده چې د ډیرې مودې را هیسې نه ده پرانستل شوی او په راتلونکې کې به هم پرانستل نه شي ، دهغې په یوه اړخ کې کړکۍ وه ، هغه ته ئې لاس ور وړ او هغه پرانستل شوه ، عالم دننه ولاړ ، او ورپسې دا دوه نورکسان هم ورننوتل ، دننه خونه ډیره ښایسته جوړه کړل شوی وه. ددېوال تر څنګ یو طلائې جوړ شوی صلیب ځلیده ، دهغه یوې لورې ته د سیدنا عیسې (ع) انځور اوبل اړخ ته ئې د بي بي مریمې (ع) انځور ځړول شوی و.«دا زما ګرجا هم ده او پناه ځاې مې هم»

« د خطرې په وخت کې دې څه انتظام کړې دې؟» هغه یوه کس ترې په راز سره و پوښتل. « تا ته په کار نه و چې صلیب او دا انځورنه داسې ښکاره را ځوړند کړې»

«تردې ځایه د چا د راتللو خطره نه شته» عالم ځواب ورکړ او په مسکا کې ئې وویل: «مسلمانان ډیر ساده او احساساتي قوم دې او په احساساتی ویناو او راپارونکو دلایلو باندې ځان ځاروي. جنس د انسان ترټولو لویه کمزوري ده ، زه په دې خلکو کې دا کمزوري راپاروم، هغوی ته دا درس ورکوم چې ځلور ودونه فرض دي ، او سو که سوکه ئې د بدکارۍ په لاره باندې روانه وم. دمذهب ترنامه لاندې په ټولو مسلمانانو کې بدي هم را ټوکولې شم او نیکي هم. په لاس کې چې قران و نیسې او خبره وکړې نو دا خلک په ډیرو احمقانه خبرو هم ډاډ کوي او درواغ هم ریښتیا ګڼي، زما تجربه ډیره بریالۍ ده. مونږ ته زمونږ په خیر د یوې ډلې پیدا کولو ته اړتیا ده چې په جوماتونو کې کیني اوقران مجید په لاسو کې و نیسي او دهغې خلکو د جهاد احساسات او کړچار ووژني ، زه د ښځې په اړه د هغوی آند بدلوم ، صلاح الدین ایوبي هم د ښځو عسکري روزنه پیل کړې ده، زه هغوی ته وایم چې ښځې په کورنو کې بندې وساتئ ، زه غواړم په دې ترتیب ددې قوم نیمائې ابادي بیکاره کړم»

«د فوځ پر خلاف کرکه او نفرت پیدا کول ډیر اړین دي » هغه د سترګې د پټۍ خاوند ملګري ورته وویل: صلاح الدین ایوبي همدا کمال کړې دې چې قوم او فوځ ئې سره یو کړې دې. که هغه همدا اوس اعلان وکړي چې د بیت المقدس سوبې ته روان یو نو دمصر ټوله ابادي به ورسره یو ځاې ولاړه شي.»

« خو هغه دا سې اعلان کولې نه شي»عالم ورته وویل -« هغه پوه او عالم دې ، هغه احساساتي خلک نه خوښووي. هغه یواځې یو روزل شوی سپاهي په سل ناروزل شوو احساساتي خلکو باندې غوره ګڼي ، هغه په پوچو نارو د قوم د احساساتو سره لوبې کول نه غواړي ، هغه د حقیقت خبره کوي. دا زمونږ کار دې چې دا قوم د حقیقت او روزنې څخه لرې وساتو ، او احساساتي ئې کړو. تر څو په دې قوم کې د شعور په ځاې جوش را پیدا شي ، هغه جوش چې په کې عقل او پوهه نه وي او ددښمن په لمړې غشي باندې له منځه ولاړ شي.

ketabton.com - The Digital Library

مونږ په دوی کې یوائې جوش پریږدو ،تاسو واوریدل چې زه په خپل درس کې دصلاح الدین ایوبي ډیر زیاته ستاینه کوم.»

«دا خبري اتري به وروسته کوو » هغه سړي ځواب ورکړ ،« هغه دواړه اوښی را وښایه ، اودا راته ووایه چې مونږ دلته څه وخت او څه ډول پناه اخستلاې شو. اودلته بل څوک زمونږ د ډلې څخه هم شته او که نه.

«نه !» عالم ځواب ورکړ «دلته بل داسې څوک نه شته»

اوس نو دهغوی تر منځ هیڅ ډول شک اوشبه نه وه پاته ، هغوی د همغه پټو الفاظو په واسطه یو بل سره پیژندلي و ، عالم د خوني څخه را ووت ،کله چې بیرته را ستون شو نو ورسره دوه ډیري ښایسته او ښکلي نجوني هم ملګرې وې ، ددوی په هکله دې عالم خلکو ته ویلي و چې دوی دواړه ئې ښځې دي ،هغه به دوی د سر نه تر پښو پوري په بورکو کې پټې را وستلي ، خو اوس ددې دواړو سرو تر مخ هغوی لوڅې لغړې راغلې. عالم هغوی دې دواړو سړیو ته ور وپیژندلې ، او د الماری څخه ئې دشرابو بوتل را وویست ، یوی نجلۍ ګیلاسونه راوړل او شراب ئې په ګیلاسونو کې واچول ،هغوی دواړو سړیو شرابو ته لاس هم یو نه وړ.

«لمړی د کار خبره وکړه» هغه د سترګي د پټی خاوند ورته وویلي.

« مونږ باید دوه کسه ووژنو ؟» هغه بل ورته وویل «صلاح الدین ایوبي او علي بن سفیان ، خو مونږ مجبور یو ،ځکه مونږ هغه دواړه نه دي کتلي ، مونږ ته هغه دواړه کسان را وښایاست. ایا تا هغوی لیدلي دي؟»

«دومره مې کتلي دي چې هغوی دواړه ان په تیاره کې هم پیژندلې شم.» عالم ورته وویل.«کوم کار چې ما پیل کړې دي دهغه له پاره دا اړینه ده چې دواړه په ښه توګه و پیژنم ، علي بن سفیان خو دومره ذهین او چالاکه دي چې دلته د خپل جاسوس د را لیږلو پر ځاې پخپله هم را تلائ شي خو که هغه کالي او ښه بدله هم کړي او بیا زما مخې ته راشي نو بیا به ئې هم زه و پیژنم.»

« او دصلاح الدین ایوبي په هکله څه فکر کوی؟»په سترګې د پټی خاوند ورته وویلي.

« هغه هم ډیر ښه پیژنم» عالم ځواب ورکړ.

هغه په سترګې دپټی خاوند خپل لاسونه تر زني لاندې کړل ، ږیره ئې پرې و نیوله او را کش ئې کړه ، دهغې اوږده ږیره او اوږده بریت د هغه د مخ څخه را جدا شول ، وروسته ترې کوچنۍ شانته ږیره را ښکاره شوه چې په ډیر ښه ترتیب سره جوړه شوی وه ، بریت ئې هم تراشلي و. دا اوږده ږیره او بریت دواړه مصنوعي ایښول شوي و چې اوس ئې په لاسو کې نیولي و ، هغه د خپلې سترګې څخه پټی لرې کړه او ایسته ئې و غورځوله ، عالم چې په کوم ځاې کې و هملته د بُت په څیر پاته شو ، دهغه سترګې پراخې شوی او خوله ئې وازه پاته شوه. دواړه نجونې هم حیرانې دریانې ودریدې ، کله یوه سړي ته ویني چې خپل ځان ئې بدل

ketabton.com - The Digital Library

کړي او کله خپل عالم ته چې رنګ ئې د مړي د لاش په څير ګرځيدلي و . د عالم د خولې څخه د سختې ويرې په حال دا خبره را ووتله چې «صلاح الدين ايوبي ؟»

«هو دوسته ! » هغه ته ئې ځواب ورکړ.« زه صلاح الدين ايوبي يم ، ستا شهرت مې اوريدلي و او ستا د درس اوريدو ته راغلي وم .»صلاح الدين ايوبي د خپل ملګري ږيره هم په لاس راکش کړه او هغه هم د مخ څخه جدا شوه ، هغه عالم ته وويل « دا به هم پيژني ؟»

«ډير ښه ئې پيژنم» عالم په ناکامه لهجه ورته وويل « علي بن سفيان !»

دعلي بن سفيان په زنه يو څو ويښتان و ، عالم او نجونې يو نا څاپه د المارۍ په لور ولاړې او دهغې څخه ئې چاقو ډوله توري را وويستې خو کله چې بيرته را وګرځيدل نو دهغوی توري ټيټې شوی ځکه په همدې وخت کې صلاح الدين ايوبي او علي بن سفيان هم دخپلو چوغو څخه همدا ډول توري را ويستلې وي، که څه هم نجونو ته د توري د وهلو روزنه ورکړل شوی وه خو هغوی د دوه تجربه لرونکو توري وهونکو مقابله و نه شواي کولاي، پر هغوی باندې توري کيښول شوی ، علي بن سفيان بيرون را ووت ، او د سترګو په رپ کې هغه شپږ کسان چې بيرون ولاړ و دهمدې ډول تورو سره يو ځاي د کړکۍ له لارې را ننوتل.

په بله ورځ ددې مسجد تر مخه د خلکو هجوم راټول شوی و. په هغوی کې يو څو سرکاري کسان هم و چې خلک به ئې بيا بيا د عالم هغه خونې ته وروړل چې د سيدنا عيسې او بي بي مريم انځورونه په کې را ځړول شوي و. خلکو ته د شرابو بو تلونه هم ور وښول شول هلته مؤظفو کسانو خلکو ته ددې عالم اصليت ور ښکاره کاوه او دجهاد دهغه آند په هکله ئې وضاحت کاوه چې هغه ئې خلکو ته درس ورکاوه.

*****(٧٠)

دسلطان ايوبي په لارښونه علي بن سفيان په ټول هيواد کې د جاسوسانو يو جال و غړاوه ،ځکه دا ثابته شوی وه چې په هيواد کې او په ځانګړې توګه قاهره کې صليبيانو زيات شمير جاسوسان او تخريب کاران را ليږلي او ځاي په ځاي کړي ئې دي ، هغه تر څمکې لاندې پروګرام چې صليبيانو د مسلمانانو د له منځه وړلو له پاره پيل کړي و هغه سلطان ايوبي ته ډير زيات د انديښنې وړ و . کله چې هغه ته علي بن سفيان دا خبر ورکړ چې د يوه جومات امام هره شپه درس ورکوي او د اسلامي افکارو او عقايد د رنګ او مفهوم دبدلولو هڅه کوي نو سلطان ايوبي سمدستي دا حکم ورکړ چې دا عالم و نيسئ ، هغه ويلي و « علي ! د مذهبونو په نوم ډلي ټپلي جوړيدل پيل شوي دي ، دا امام به هم د کومې ډلې څخه وي او دا هم کيداي شي چې هغه د قران خپل تفسير بيان کړي ، زه په مذهب کې مداخله نه کوم ، زه حاکم يم عالم نه يم خو که چيرې ته پوهيږې چې هغه کوم تخريب کار دي نو د نيولو تر مخه ئې په هکله پوره پوره مالومات تر لاسه کړه.د امام درجه زما څخه ډيره پورته ده.»

ketabton.com - The Digital Library

علي بن سفيان په خپله دې مسجد ته د درس د اوريدو له پاره نه و ورغلې ځکه هغه شکمن و چې که دا امام په رينښتيا هم د دښمن له اړخه راليږل شوى تخريب کاروي نوو به ئې پيژني ، هغه دخپلې شبکې ډير پوه او ذهين وګړي هلته ور استولي و. هغوى لس دولس ځله هلته درس کې ګډون کړې و . او هغه درس چې هغوى اوريده نو هغه به ئې ټکي په ټکې علي بن سفيان ته اوراوه ، اخر يوه شپه دغه «صليبي» عالم د جهاد په هکله درس ورکړ . او هغه تأويل ئې وړاندې کړ چې وروسته بيا صلاح الدين ايوبي پخپله هم واوريد . کله چې دهغې د شبکې غړو دا درس علي بن سفيان ته واوراوه نوبيا په دې کې هيڅ ډول شک نه پاته کيده چې هغه جاسوس دې. علي بن سفيان سلطان ايوبي ته وويل او دا سلا ئې ورکړه چې که چېرې دا وګړې د صليبيانو جاسوس او تخريب کار نه وي هم نيول ئې اړين دي ، ځکه هغه د جهاد په هکله داسې خبرې کوي چې يوا ځې دښمنان ئې وړاندې کولاې شي او يا هغوى چې خپل ذهن ئې له لاسه ورکړې وي.

سلطان ايوبي دا راپور په ډير غور سره واوريده او وئې ويل چې په هر صورت دا د مذهب ، دامام او جومات معامله ده. هغه دا پريکړه وکړه چې هغه به دعلي بن سفيان سره يوځاې په مختلفې بڼې او د بڼې په بدلون سره ددې امام درس ته ورځي او اوري به ئې ، او همفته به پريکړه کوي چې دهغه اصليت او نيت څه دي ! د جهاد سره يوځاې د حيواني احساساتو يادول دسلطان ايوبي وينتان ودرول ، هغه د علي بن سفيان سره مشوره وکړه او خپل ځانونو ته ئې داسې کالې تيار کړل چې د پيژندګلوى څخه ووت او په همغو کې جومات ته ورغلل.

علي بن سفيان دځارکښنې د امورو ماهر و او هغه سلطان ايوبي ته د خپلې يوې بلې بريا په هکله هم ويلي و او هغه دا چې که څه هم هغه صليبې نجلې چې فيض الفاطمي ئې تور لاسې نيولي و او د احمدکمال تر نامه لاندې د يوه قومندان په خاطر د مسلمانيدو او د هغه سره د واده کولو هيله ئې درلوده وفات شوه ، خوهغې داسې پټ الفاظ او اشارې هغه ته ښوولې و ې چې صليبي جاسوسانو د يوه بل د پيژندلو له پاره استعمالولې ، دهغې په همدې ورښوول شوو اشارو باندې څو مسلمانان چې دصليبيانو له پاره ئې د زرو ، جواهراتو او ښايسته نجونو د ترلاسه کولو په خاطر کار کاوه هم نيول شوي و. هغوى هم علی بن سفيان ته په بندې ځاېو کې ددې خبرو تصديق کړې و چې همدا اشارې او الفا ظ استعمال شوې هم دي ، اشارې داوى چې جاسوسان چې د لمرې ځل له پاره له يوه بل سره وويني ،او يو د بل ډاډ ځانته تر لاسه کوي نو دهغوى څخه يو د آسمان په لور سر پورته کوي او وايي به چې « مالومه نه ده چې موسم به څه ډول وي ؟» هغه دا خبره په ډيره بې پروائي سره کوي لکه چا ته چې په ناڅاپي توګه موسم په ياد راغلې وي. بل به ووائې « باران به وريږي» نو هغه ته ځواب ورکول کيږي چې « اسمان صاف دي »نو هغه بل به ووائې چې « مونږ به وريځې را ورو » او په قهقه خندا باندې به خاندي ، ددې ډول خندا اړتيا په دې خاطر وه چې که چېرې دا خبرې بل څوک واورې او يا هغه بل سړې ددوى د ډلې څخه نه وي چې دا درک کړي چې دا خو هسې يو ټوکه وه. علي بن سفيان ته ويل شوى چې دا پټه مکالمه هغه وخت بدلون موندلاې شي چې کله دا را څرګنده شي ، بله خبره

ketabton.com - The Digital Library

چې علي ته مالومه شوی وه، هغه دا چې جاسوسان يو بل ته خپل نوم نه ښئي، دهغوی مرکز د فلسطين يو ښار (شوبک) و. دا د صليبيانو د ځارکښنې مرکز و.

دهمدې څرګندونو په پايلو کې سلطان ايوبي او علي بن سفيان دخپلو ځانونه بدله کړه او جومات ته ولاړل، هغوی د جهاد د درس غوښتنه وکړه، نو عالم دهغوی غوښتنه پوره کړه، بيا هغوی دهغه سره يوا ځې پاته شول او دغې پټو ښو ښانو د عالم د راز پرده پورته کړه. هغه وروسته بيا بيان ورکړ چې هغه دومره خام جاسوس نه و چې هغه دې د پرديو خلکو تر مخ خپل ځان بربنډ کړي، هغه په هغه پټو الفاظو کې را ونښت، ځکه دا مکالمه هريوه جاسوس ته هم مالومه نه وه. دا د جاسوسانو د لوړپوړو وګړو مکالمه ده. دهغوی څخه را ښکته هيڅ جاسوس په دې پټو الفاظو نه پو هيږي، ددې مکالمې نه وروسته د قهقه خندا په ځانګړې توګه د يادولو وړ وه ځکه دهغې پرته يو بل ته خپل راز نه شو ويلاي. سلطان ايوبي قهقه خندا وکړه، هغه د خپله ځانه سره شپږ سرتيري هم وړي و چې د اړتيا په وخت کې ئې مرسته وکولاي شي.

علي بن سفيان دا جاسوس او دهغې سره دوه نجونې په خپلې تاخانې کې وروا چولې، او د هر څه د مخه هغه سيمې ته د پلټنې له پاره ولاړتر څو پيدا کړي چې دې وګړي په دې جومات څنګه ولکه و موندله، او ددې د مخه چې هغه په کومه جونپړی کې اوسيده، هغه ورته چا ورکړې وه. دهغې ځاې مختلفو خلکو چې کوم بيانونه ورکړل دهغې څخه دا ډاګيزه شوه چې دا شخص د خپلو دوو ښځو سره يو ځاې دلته راغلې و، لمړې د يوه سړي په کور کې ميلمه شو، خوکله چې خلکو و کتل چې دا خو عالم فاضل انسان دې نو هغوی ورته خپله جونپړه ورکړه، دلته په دې جومات کې د ډيرې مودې را هيسې يو امام اوسيده، او دې به هم هلته دلمانځه له پاره و رته، دا شخص دهغه امام مريد و ګرځيد، پنځلس شپاړس ورځې وروسته دهغه امام په ګېډه او کلمو کې درد پيدا شو، د هغه دا درد دومره په توندی سره ډيرښت وموند چې دري ورځې وروسته امام بيا جومات ته د راتلو څخه ووت، حکيمان او طبيبان دهغه کور ته ورغلل او هر ډول دوائيانې ئې ورکړې خو په هماغه دريمه ورځ هغه ومړ. دهغې وروسته دې عالم دخلکو سره خبرې وکړې او جومات ئې په خپله ولکه کې واخست. هغه په خلکو کې دومره اغيز پيدا کړ چې خلک دهغه منونکې شول او هغه ته ئې د هغه د اړتياو په مطابق کور ورکړ.

د علي بن سفيان د پوښتنې په اساس خلکو هغه ته وويل چې هغه څو څو ځله هغه پخوانې امام ته غذا له ځانه سره راوړله، علي بن سفيان وپوهيده چې هغه امام ته دې سړې زهر ورکړې دي، او هغه ئې دخپلې مخې څخه لرې کړې او په مسجد ئې ولکه پيدا کړې ده. ددې جاسوس دکور د تالاشۍ په وخت کې زيات شمير وسلې چې په مختلفو ځايو کې ئې پټې کړې وې، تر لاسه شوې. دهغه له کوره د زهرو يو بوتل هم وموندل شو. دوی هغه زهر يوه سپي ته ورواچول نو هغه سپي هم دري ورځې ناقراره وه او په دريمه ورځ له منځه ولاړ.

علي بن سفيان خپلې پلټنې د سلطان ايوبي تر مخ کيښولې، نو سلطان ورته وويلې چې «دري واړه بې خوبه کړئ او ښه ئې ووپروئ، خو زه به هغوی جلاد ته ورحواله نه کړم، او په بند کې به ئې هم تر ډيره و نه ساتم.»

ketabton.com - The Digital Library

«بیا به نو ته څه پرې وکړې؟»علي بن سفیان ترې و پوښتل.

«زه به هغوی په پوره عزت سره بیرته واستوم ،»علي بن سفیان په ډیره حیرانتیا سره د سلطان ایوبي خولې ته کتل ، سلطان ایوبي ورته وویل « زه غواړم یوه جواري وکړم ، علي ! اوس زما نه څه مه پوښته ، زه فکر کوم چې دا لوبه و لوبوم او که نه.» هغه د لرې وقفې وروسته وویل : سبا د ماسپښین د ډوډۍ وروسته نائب سالاران ، سلاکاران ، او د لوړپوړو چاروا کو دهرې څانګې څخه یو یو کس زما ځاې ته له ځانه سره راوړه ،خو ستا شتون ډیر زیات اړین دې»

*****(۷۱)

علي بن سفیان په دې شپه د لمرې ځل له پاره ددې عالم څخه پوښتنې ګرویزنې کړې وی ،خو هغه ډیر سخت انسان وخوت ، هغه وویل « علي بن سفیانه ! زما خبره په غور او دقت سره واوره ، مونږ دواړه د یوه ډګر سپاهیان یو. که چېرې ته زما په هیواد کې کله و نیول شې نو ته به یوه شې چې خپل هیواد او خپل ولس ته دوکه نه ورکوی.؟ ته زما څخه هم همداسې هیله و لره ، ماته مالومه ده چې زما انجام به څه ډول وي ؟ که چېرې زه هغه ټولې خبرې هم تاته ووایم چې ته ئې له ما څخه پوښتې ، نو بیا به هم تاسې ما و نه بښۍ ، زه به په همدې تاخانې کې مرم ،دا که د جلاد په لاسو وي او یا د کوم سخت اذیت لمخې ، نو بیا به زه ولې خپل قوم او ولس ته دوکه ورکوم ؟»

« زه هیله لرم چې ته به خپله اراده بدله کړې.» علي بن سفیان ورته وویل « ایا ته دهغه دوو نجونو د عزت د خوندې ساتلو غوښتونکې نه ئې او هغه څه چې زه ئې وپوښتم ته ئې ځواب راکړې ؟»

« څه ډول عزت ؟» هغه ځواب ورکړ. « دهغوی سره یواځې ښایست او ناز و نخرې پاته دي او یا هغه استاذي ورسره ده چې دهغې له مخې هغوی تیرې هم ویلې کولې شي. هغوی سره د عزت تر نامه لاندې څه شې شته نه دې. هغوی ته همدا ورزده کول کیږی چې دخپل عزت نه لاس په سر شئ ، مونږ خپل ځان او عزت ډیر لرې غورځوو اوبیا راځو ، تاسو چې دهغه نجونو سره څه ډول سلوک کول غواړئ وئې کړئ ، هغوی زما تر مخه ذلیله کړئ ، بیا به هم زه تاسې ته څه و نه وایم ،او نجونې به هم تاسې ته څه و نه وائي.»

« مونږ جاسوسو نجونو ته د مرګ سزا ورکوو خو هغوی ذلیله کوو نه ،»علي بن سفیان ورته وویلې ، « زمونږ مذهب ښځو ته داذیت د ورکولو اجازه نه ورکوي»

« زما دوسته !» جاسوس ورته وویلې « که ته د مینې حربه استعمال کړې او که د اذیت حربه ، خو زمونږ څخه یوبه هم خپل هغه ملګري ، چې ستاسې دسلطنت دجرړو په پرې کولو لګیا دي ، تاسې ته په نښه نه کړو .تاسې د نجونو سره د ښه سلوک وعده کړې ده دهغې په بدل کې زه تاته همدومره ویلاې شم چې دا زما او ستا شخصې جنګ نه دې ، دا د صلیب او ستوري او سپوږمۍ تر منځ جنګ دې. زه د هغه مامولې جاسوسانو له ډلې څخه نه یم ، چې دهغه ځاې خبرونه دلته وړې راوړي ، او ستاسې د راتلونکو پروګرامونو په هکله

مالومات تر لاسه کوي. په دې ځانګه کې زه تر ټولو لوړ پوړ لرم، زه عالم یم دخپل مذهب مطالعه مې هم همدومره ژوره کړې ده لکه څومره مې چې ستاسې دمذهب کړې ده. د قران او انجیل ژورتیا ته مې ځان رسولې دې، زه اقرار کوم چې ستاسې مذهب ساده او غوره دې. دا د هر انسان مذهب دې ځکه په دې کې کوم پیچ وتاو او ښکته پورته نه شته.او د مقبولیت علت ئې هم همدا دې، خو زه تاته دا هم ویل غواړم چې ستاسې دښمنانو ستاسې د مذهب اصلیت له منځه وړې دې ،تر څو دهغې مقبولیت له منځه ولاړ شي. یهودیانو دمسلمانو علماو په لباس کې په هغې کې بې بنسټه روایات ورګډ کړي دي، اسلام د توهماتو خلاف و خو په دې وخت کې تر ټولو زیات توهم پالونکې قوم د مسلمانانو قوم دې، ما د لمر او سپوږمې د کسوف و خسوف په وخت کې کتلې چې مسلمانانو نذرانې ورکولې او سجدې ئې کولې، او په دې ډول نور ډیر بدعتونه ستاسې په مذهب کې ور شامل کړل شویدي......

«مونږ د ډیرې اوږدې زمانې څخه ستاسې د نظریاتود اصل په اړولو کې مشغول یو، ځکه مونږ پو هیږو چې به نړۍ کې یواځې دوه مذهبه پاته کیږي، یو عیسایت او بل اسلام. او دا دواړه به تر هغې پورې په خپلمنځې شخړو کې را ننښتي وي تر څو چې ددواړو څخه یو له منځه ولاړ نشي. هیڅ مذهب د تورو او غشو په واسطه له منځه نه شي تللې، او نه کوم مذهب دتبلیغ په واسطه له منځه تللاې شي، ددې همدا یوه لاره ده چې ما خپله کړې ده. زه تاته دا وایم چې په دې کارونو کې زه یواځې نه یم، پوره یو ډلې ستاسې په نظریاتو باندې یرغل کړې دې.»

علي بن سفیان د هغه تر مخه ولاړ و او د هغه خبرې ئې په پوره غور سره اوریدلې، هغه ددې عالم جاسوس په پښو کې بیړۍ اوپه لاسو کې ځولنې ور اچولې وې، دهغه اراده خو داوه چې دا جاسوس هم د نورو جاسوسانو په څیر د اذیت د داسې مراحلو څخه تیر کړي چې بلاخره خپل رازونه ټول را وسپړي، خو هغه د قیدخانې یو ملازم را وباله، او دهغه بیړۍ او ځولنې ئې ترې پرانستې ،هغه ته ئې ډوډۍ او اوبه راوغوښتلې، هغه ورته وویل «زما دې سلوک ته د شک په سترګه مه ګوره، مونږ د عالمانو درنښت کوو، که هغه دهر مذهب څخه وي، زه به له تاڅخه هیڅ هم و نه پوښتم، هر څه دې چې خوښه وي او ویل ئې غواړې وئې ویه.»

«اوزه ستا قدر کوم علي !» جاسوس عالم ورته وویلې، « ما ستا ډیره ستاینه اوریدلې ده، په تاکې دخپل فن او هنر کمال هم شته او جذبه او حرارت هم. ستا له پاره به ددې نه نور ستر اعزاز څه وي چې صلیبي پادشاه غواړې تا ووژني، ددې مطلب دادې چې ته دصلاح الدین ایوبي او نورالدین زنګي سره یو شان قیمت لرې.... زه تاته وایم چې ما دخپل علم په واسطه دا تر لاسه کړي دي چې د یوه قوم تهذیب او تمدن او مذهب ورخراب کړه نوبیا د فوځ حملې ته اړتیا اوجنګ و جګړې ته توبت نه رسیږي، که غواړئ چې کوم قوم له منځه یوسئ نو په هغوی کې د جنسي احساساتو اور تازه کړئ، که داڅ دې نه راځې نو دخپلو مسلمانو حکمرانانو حال مو ووینئ، ستاسې رسول ص ویلې دي چې نفس ووژنئ چې همدا د تباهۍ جرړه ده. ستاسې قوم ترکومه ځایه په دې وینا باندې عمل کړې دې. د رسول ص ترژوندانه پورې یهودیانو د

ketabton.com - The Digital Library

خپلو ښايسته‌و نجونو په‌واسطه ستاسې قوم په‌غلطو لارو روان کړ. نن ستاسې قوم د نفس غلام ګرځيدلي دې ، ستاسې ښځه د هرېوه لاس ته چې مال او دولت راځي نو هغه د هرشه‌دمخه خپل حرم سراې د ښځو او نجونو ښځه ډکوي ، هر مسلمان ، که ځه هم غريب وي خو ځلور ښځي له ځانه سره ساتل غواړي، يهودېانو د مولويانو په‌لباسو کې ستاسو په‌آند کې جنسيت وراچولې دې. که چېرې مسلمان دخپل رسول په لارښونو باندې عمل کونکې اوسې نو زه دا په ډاډمنه توګه ويلاې شم چې نن به ددنيا د ځلور ښځه درې برخې مسلمانان وو ، خو اوس حال دادې چې د ځلورو ښځه درې برخې مسلمانان يواځې په‌نوم مسلمانان دي ، او ستاسې سلطنت ورځ په‌ورځ را غونډېږي او رژيږي ، ته‌نه‌پو هيږې چې دا دهمغې حملې بايلې دي چې زما په‌خير عالمانو ستاسو په‌مذهب ، تهذيب او تمدن باندې کړې ده.

«زما دوسته ، دا حملې به‌رواني وي ، زه وړاند وينه کولاې شم چې يوه ورځ به‌اسلام په‌دې دنيا کې نه‌وي ، او که‌وي هم ، نو د يوي له منځه تللې او خرابې نظرئې په شکل کې به‌وي. پيروان به‌ئې په جنسي لذتونو کې مست وي ، هرځوک صلاح الدين ايوبي او نور الدين زنګي نه شي کيدلاې ، هغوى به‌نن سبا لکه‌د نورو په خير له دې نړۍ ښځه سترګې پټوي ، خو دهغوى وروسته چې څوک را ځي هغه به‌مونږ په‌نفس پالنې کې ککړو ، ما به ووژنې خو زما مهم نه شئ وژلاې، د انسانانو د وژلو په‌واسطه مقاصد له‌منځه‌نه‌ځي ، زماپر ځاې به بل څوک را شي ، مونږ اسلام يا ختموو او يا ئې خپل غلام ګرځوو ،... که‌ته‌غواړې ما جلاد ته‌ورحواله کوي نوکولې مې شي ، زه‌نور څه‌درته نه‌وايم.»

علي بن سفيان دهغه ښځه نور هيڅ هم و نه‌پوښتل ، هغه شايد دخپلې دندې په فکر کې وه چې ځومره سخته او ځومره نازکه ده ،دغه‌صليبي تخريب کار چې څه‌وويل ټول رېښتيا و . هغه کتل چې په قوم کې د اخلاقي تباهيو جراثيم را خواره شوى دي ،د عربو امران او وزيران په مکمله توګه ددغه جراثيمو په واسطه تباه شوى دي ، صلاح الدين ايوبي د جنګ په‌ډګر کې صليبيانو ته‌ماتې ورکړه او د اسلامي سلطنت ديراخولو په ځوبونو کې ډوب دي خو صليبيانو دداسې اړخ ښځه يرغل راوستې چې دهغه‌مخه‌نيول د سلطان ايوبي د وس نه‌وتلې خبره ده.... علي بن سفيان دا عالم جاسوس په خونه‌کې بند کړ او دهغو ځونو ترمخ و دريد چې نجونې په‌کې قيد وي ، هغه‌يوه خونه‌پرانسته او دننه‌ورننوت ، نجلۍ په‌فرش ناسته وه، دده په کتلو سره را پورته‌شوه، علي هغې ته‌وکتل ، او د څه‌ويلو پرته ترې بيرون ووت.

*****(۷۲)

بله‌ورځ د غرمي د ډوډۍ د خوړلو وروسته د فوځ او انتظاميې ټول مهم مسؤلين په‌هغه خونه کې سره راټول شوي و چېرې چې صلاح الدين ايوبي هغوى ته‌احکامات ورکول اولارښووني ئې ورته‌کولې ، هغوى ټولو ته دا مالومه شوى وه چې يو جاسوس ددوه نجونو سره نيول شوى دي. هغوى په خپلو منځو کې په همدې موضوع خبرې اترې کولې ، سلطان ايوبي راغې او ټول ئې داسې ژور له سترګو تيرکړل لکه‌څوک چې د چا تالاشي اخلي.

ketabton.com - The Digital Library

«زما درنو ملګرو !» هغه وويل « تاسي به اوريدلي وي چي مونږ په يوه جومات کي يو صليبي نيولي دي چي هلته ئي د هغه ځاي د اوسيدونکو خلکو امامت کاوه ، » هغه په تفصيل سره وويل چي هغه په څه ډول او څنګه و نيول شو او بيا ئي ټولي هغه خبري واورلي چي هغه جاسوس علي بن سفيان ته په بندي خاني کي کړي وی. علي بن سفيان دا ټولي خبري سلطان اويوبي ته رسولي وی.

صلاح الدين ايوبي وويل « ما تاسي د لته د نصيحت داوريدلو له پاره نه ياست را بللي ، چي در ته ووايم چي د جاسوسانو او تخريب کارانو څخه ځانونه په ښکنګ کړئ، زه تاسو ته دا هم نه وايم چي د اسلام ددښمنانو سره دوستي کونکي دوزخ ته ځي ، زه يوائي دا ويل غواړم چي د کفارو سره دوستي کونکي ته به دا ځاي دوزخ وګرځول شي ، زه اوس هيڅ غدار ته د مرګ سزا نه ورکوم ، مرګ دخلاصون لار ده ، ما اوس د يوه غدار له پاره دا سزا ټاکلي ده چي دهغه په غاړه کي به رسۍ اچوو اويوه تخته دهغه مخته او يوه شاته ننبلوو او هره ورځ ئي په بازارونو کي ګرځوو او په چوکونو کي ئي دروو چي په تختيو به ليکل شوي وي« زه غدار يم » ، هغه به هره ورځ سهار اومانبام په همداسي ځايو کي درول کيږي تر څو هغه د لوږي او تندي له لاسه پخپله و مري او دهغه لاش د ښاره بيرون و غورځول شي . دهغه خپلوانو ته به ددي اجازه نه وي چي د هغه جنازه وکړي او يا ئي خاورو ته و سپاري.....

«خو زما خوږو دوستانو ! زمونږ ددي کار څخه دښمن ته کوم زيان نه رسيږي ، هغوی به يو بل غدار را پيدا کوي. تر هغي چي د هغوی سره د ښځو د بی حيائي او زر و جواهرات په زياته پيمانه شتون ولري او زمونږ سره د ايمان کمښت وي نو هغوی به زمونږ په منځ کي غداران اخلي ، ايا دا ستاسي دغيرت له پاره چيلنج نه دي؟ چي ستاسي دښمن ستاسي په جوماتونو کي ناست وي ستاسي قران په لاسو کي اخلي او ستاسي د رسول ﷺ فرمان مسخ کوي ؟ په دي اړخ هم غور وکړئ چي هغه نجوني چي صليبيان د ځارکښۍ او زمونږ د ولس د کړچار د خرابولو له پاره را ليږي نو دهغوی له ډلي څخه ډيری ئي د مسلمانانو لوني دي ، دا هغه نجوني دي چي کفارو دمسلمانانو دقافلو څخه تښتولي دي او بيا ئي ورته د بدکارۍ د شرمناکه روزني ورکولو ورسته د جاسوسۍ له پاره را ليږلي دي ، فلسطين د کفارو په ولکه کي دي ، هلته چي په مسلمانانو کوم تيري او ظلم کيږي ، هغه په لنډه توګه دادي چي صليبيان دهغوی کورونه لوټوي ، که چيري هغوی شکايت وکړي نو په بنديخانو کي ئي اچوي ، د هغوی تنکي بچيان د هغوی څخه اخلي او پټوي ئي ، په دي کوچنيانو کي چي کوم يو ئي ډير ښايسته او په زړه پوري وي دهغوی د ذهنونو څخه د قوميت او مذهب فکر باسي ، او هغوی ته دبي حيائي درس او روزنه ورکوي تر څو پري د نارينه و څخه د خپلو موخو د پوره کولو له پاره کار واخلي. هغوی د مسلمانانو سيمو ته د ځارکښۍ او تخريب کارۍ له پاره استوي ، په دي ډلو کي دهغوی خپلي نجوني هم وي . چي په کي د حيا ، حجاب اوعصمت هيڅ ارزښت نه وي ، هغوی د مسلمانانو لوني هم د فحاشت او بدکارۍ له پاره استعمالوي.....

«دهغه وخته راهيسي چي هغوی په فلسطين ولکه کړي ده او تر ټولو ستر انقلاب ئي چي هلته راوستي هغه دادي چي هغوی په مسلمانانو باندي د ژوند ساحه را تنګه کړي ده ، هغوی ئي په عامه توګه ووژل ،دهغوی

ketabton.com - The Digital Library

کورونه ئې تالا کړل ،د هغوی د جوماتونو څخه ئې کرجې،دعیساییانو عبادت ځایونه او د آسونو د تبیلو ځایونه جوړ کړل ، دمسلمانانو نجونې ئې و تښتولې او هغوی ئې په قحبه ځایو او فحش ځایو کې کینولې ، هغوی چې ډیرې ښایسته وی هغوی ئې د تخریب کارۍ او بدکارۍ له پاره وروزلې او زمونږ د امیرانو او وزیرانو په قصرونو کې ئې را ننویستلې ، اوهم زمونږ پر خلاف ئې استعمال کړې. هغوی دمسلمانو کورنیو دکوچنیانو په غاړو کې صلیب را ځوړند کړ. هغه مسلمانان چې د فلسطین څخه را و تښتیدل او زمونږ خواته د پنا اخستلو په خاطر جوپې جوپې راتلل هغوی ئې په لارو کې شهیدا ن کړل ، په لویو لارو ئې زمونږ د لوڼو او خویندوعزت واخست.

زما د کلیمې ورنو ! دا لړۍ پای ته نه ده رسیدلې ، اوس هم روانه ده ، دصلیبیانو موخې دادي چې د اسلام کوم نوم اخستونکې پاته نه شي. او مسلماني نجونې عیسائې نسل و زیږوي ، پرمونږ تولو الله ج لعنت وائې، چې مونږ خپل هغه مسلمان ورونه او د هغوی کوچنیان له یاده و کاږو چې همدا اوس د ذلت او مظلومیت شپې او ورځې تیروي . ددې نه ستره ګناه به نوره څه وي چې مونږ هغه شهیدان هم له یاده و باسو چې د صلیبیانو د بربریت ښکار ګرځیدلي دي..... زه تاسي ته د کوم حکم د کولو نه د مخه ستاسي څخه پوښتم چې ددې حالاتو په وړاندې مونږ څه ډول دریځ باید غوره کړو ، ستاسي تر منځ تجربه لرونکې فوځیان هم شته او دانتظامیې حاکمان هم.»

یو عمر خوړلي قومندان پورته شو او وئې ویل « د مصر امیره ! مونږ ته به ستا د حکم اړتیا څه وي ، دا خو د الله ج حکم دي چې که ستاسې په ګاونډ کې په مسلمانانو باندې ظلم او تیرې کیږې او دهغې ځاې مسلمانان د الله ج د مرستې له پاره چغې وهي نو دا پر مونږ فرض ګرځي چې په هغه هیواد باندې یرغل یوسو او خپلو مسلمانو ورونو ته دهغوی د تیرې څخه نجات ورکړو ، مونږ ته په کاردي چې په فلسطین باندې فوځې برید وکړو.»

د نائب سالارۍ د رتبې خاوند یو کس پورته شو او په ډیرې جذبې سره ئې وویل «پر کفارو د فوځې برید تر مخه د هغه مسلمانو امراو او حاکمانو پر خلاف فوځې برید کول اړین دي چې په پټه د کفارو لاس ور ټینګوي ، دا مونږ ته ډیره د شرم خبره ده چې زمونږ په لیکو کې غداران هم شتون لري ، د فیض الفاطمی د مرتبې سړې هم غدار کیداې شي نو بیا خو په ورو خلکو باندې څه باور. د یوه مسلماني لور د عزت د تویولو د بدلې په خاطر که ټول قوم له منځه ولاړ شي بیا هم لږ دي. خو دلته اوس زمونږ د مکمل نسل ابرو تویږي ، او مونږ په دې فکر کوو چې مونږ ته څه کول په کار دي. صلیبیانو زمونږ کوچنیان د بدکارۍ له پاره تیارکړي ، او پخپله پر مونږ د هغوی سره بدکاري کوي. دروند امیره ! که زه ډیر جذباتي شوی نه وم نو زه دوړاندېز کولو اجازه غواړم چې مونږ ته د فلسطین ولکه کول اړین دي ،ځکه چې صلیبیانو زمونږ لمړنۍ قبله اوس د بدکارۍ مرکز ګرځولې دي.»

ketabton.com - The Digital Library

یو بل کس را پورته شو خو سلطان ایوبي هغه د لاس په اشارې سره بیرته کینوه ، او وئې ویل « ما غوښتل همداسې واورم ، ستاسې څخه چې څوک ماته نژدې اوسیږي هغوی په دې خبر دي چې زما لمړی هدف فلسطین دي. ما د مصر د امارت د دندې د سنبالولو سره سم په فلسطین برید کول غوښتل ، خو اوس ددوه کالو څخه ډیره موده تیریږي چې ایمان پلورونکو زه په مصر کې داسې مشغول کړې یم لکه زه چې په کوم دلدل کې را ننښتې اوسم. لږڅه په دې تیرو دوو کالو باندې غور و فکر وکړئ نو درته به ډاګه به شي چې تاسو همدلته د صلیبي تخریب کارانو په خلاف په جګړه کې را ننښتي یاست ، زمونږ پر خلاف د سوډانیانو را پارول هم زمونږ دخلکو څخه و ، د سوډاني حبشیانو له لورې په مصر باندې د یرغل کولو له پاره پارونکې خلک هم زمونږ سالاران او قومندانان و او دهمدې قومي خزانې څخه ئې ، چې د ولس پیسې په کې دي او د الله ج په نوم ذکات په کې را ټول شوی ، تنخوا ګانې اخستلې ، ما په دې هیله دا دوه کاله تیرکړل چې زه جاسوسان ، هغوی ته پناه ورکونکې او دهغوی ملاتړ کونکې او ایمان پلورونکې له منځه یوسم او په فلسطین باندې په ډاډمنه توګه برید وکولای شم. خو زه دې پایلو ته ورسیدم چې د تخریب کارۍ دا لړۍ له منځه تلونکې نه ده ، مونږ باید هغه چینه بنده کړو چې د اسلام دښمنې خړوبه وي او نوي نوي را ټوکوي ، مونږ په خپله صلیبانو ته دا فرصت ورکوو چې هغوی دې زمونږ په لیکو کې غداران را پیدا کړي......

«ما تاسې نن دلته په دې خاطر را بللي یاست چې زه اوس پر فلسطین په برید کولو کې ډیر ځنډ نه شم کولې ، د فوځ جنګې تمرینات او روزنه زیاته کړئ ، مجاهدینو ته د اوږدې محاصرې روزنه ورکړئ ، زه په ترکانو اوشامي عسکرو باندې پوره باور لرم ، په مصریانو او وفاداره سوډانیانو کې جذبه نوره کلکولو ته اړتیا ده ، دهغوی په زړنو کې ددښمن پر خلاف قهر او غضب را وپاروئ ، اودا کار په هغه وخت کې شوني دي چې په هغوی کې غیرت را پیدا کړئ ، اوهغوی ته ووایاست چې دا همستاسې لوڼې او خویندې دي چې د صلیب ښکار ګرځیدلې دي ،... دلته چې د انتظامی امورو کوم وګړي شتون لري دهغوی دنده او مسؤلیت دادې چې هغوی د جوماتونو امامانو ته ووائې چې خلکو ته د جهاد اهمیت اوفرضیت و ښئی، او په نوي را ځوان شوو هلکانو کې د عسکري روزنې له پاره فکر را پیدا کړي ، هر هغه امام یا خطیب چې اسلامي نظریات په غلطه توګه دخلکو ترمخ ږدي ، سمدستي ئې له امامته ګوښه کړئ ، که څیرې کړچار صحیح وي نو هیڅ ډول هڅې به څوک بې لارې نه کړي ، ذهنونه فارغ مه پریږدئ ، پرانستې ئې مه پریږدئ ، او که نه دښمن به ئې استعمالوي ،... د فوځونو د کوچ احکامات به تاسې ته ډیر ژر در ورسیږي. الله ج دې ستاسې حامي او ناصر وي.»

*****(۷۳)

اوه ورځې تیرې شوی-

جاسوس عالم او دغه دوه ځوانې سلطان ایوبي ځانته د کتلو له پاره وروبللې ، کله ئې چې هغوی را وستلې نو سلطان ایوبي ورته وویل چې دوی په هغه بله خونه کې کینوئ، دهغوی په پښو کې بیړی او په لاسونو کې

ketabton.com - The Digital Library

زنځیرونه وو. په هغه خونه کې ئې چې هغوی کینول هغه د سلطان ایوبي د ځانګړي خونې سره نښتې وه ، ددې دواړو خونو ترمنځ یوه دروازه وه ، ددروازې یوه دړه پرانستې وه ، سلطان ایوبي په خپله خونه کې ګرځیده ،او په دې ګرځیدو ګرځیدو کې وویل ،« ماپه (کرک) باندې د سمدستي برید پرکړه کړې ده»

(کرک) په فلسطین کې دیوې کلا په څیر سیمه وه، هلته مشهوره سیمه (شوبک) نومیده ، دا هم یوه ډیره مستحکمه کلا وه ، (شوبک) د صلیبیانو مرکز و ، صلیبي پادشاه او دهغه قومندانان به ډیر وخت هملته په (شوبک) کې سره را ټولیدل ، دا د صلیبیانو د ځارکښنې مرکز هم و ، او په همدې ځانګه کې به خلکو ته روزنه ورکول کیده. دسلطان ایوبي په فوځ کې او د هغه په انتظامیه کې دا په ډاډ سره ویل کیده چې سلطان ایوبي به تر ټولو دمخه په (شوبک) باندې برید کوي. ځکه همغه ځاې د ډیر اهمیت وړ ښکاریده ، او دا ویل کیده چې که چیرې دا ټینګه کلا ووهل شي نو بیا د صلیبیانو دملا تیر له منځه ځي. خو سلطان ایوبي به ویل چې زه لمړی په (کرک) برید کوم ، داځاې د (شوبک) نه وروسته ددویم اهمیت وړ ځاې ګڼل کیده ، یو نائب سالار ورته وویل « درونده امیره ! ستا حکم د سر په سترګو ، خو زما ناقصه رایه داده چې لمړی په (شوبک) باندې باید برید وکړل شي. ددښمن مرکزي قومنده له منځه وړل تر هر څه اړین دي. که مونږ (شوبک) په ولکه کې راوست ،نو بیا خو د (کرک) ولکه کول ګران کار نه دي. او که چیرې مونږ خپل توان په (کرک) باندې ضایع کړو نو بیا به د (شوبک) ولکه کول شوني نه وي»

په هغه بله خونه کې دا جاسوسان ناست و ، دروازه هم نیمائې پرانستې وه ، دسلطان ایوبي د خونې خبرې دلته ډیرې پاکې اوریدل کیدې ، دعالم جاسوس غوږونه و دریدل ، هغه سوکه سوکه دروازې ته ورنژدې شو ،په همدې وخت کې سلطان ایوبي ویل« زه غواړم چې درجه په درجه وړاندې ولاړ شم ، (کرک) د (شوبک) په نسبت تر ټولو اسانه ښکار دې ، زه غواړم په هغې ځاې کې د ولکې وروسته خپله نظامي هډه جوړه کړم ، مرسته را غواړم او فوځ ته د څه مودې د ارام وروسته په پوره چمتوالي سره په (شوبک) دبرید حکم کوم ، زمونږ د جاسوسانو په مطابق ددې سیمې دفاع دومره ټینګه ده چې مونږ باید هغه ځاې تر اوږدې محاصرې پورې له ځانه سره و ساتو . زما له آنده په (کرک) به زمونږ ډیر ځواک ضایع نه شي ، مونږ ته تر ټولو لمړی هلته یوه نظامي هډه او عسکري تمځاې ته اړتیا ده ، او د لوژیستکې موادو د رارسیدلو داسې ځاې چې دهغې ځابه مونږ ته سمدستي مرسته را ورسیږي.

عالم جاسوس د دروازې تر څنګ ناست و او خبرې ئې اوریدلې. دواړه نجونې ئې هم تر څنګ ناستې وې ، علي بن سفیان هم ددې راز په اوریدو څه توجه ونه کړه ، شونې وه چې سلطان ایوبي او علي بن سفیان په دې خاطر احتیاط نه وې کړې چې جاسوسان بیرته (شوبک) ته تللاې نه شي ځکه هغوی په عمري بند محکومیږی او یا به ئې جلاد سرونه پرې کوي ،

عالم جاسوس نجونو ته په غوږو کې وویل «کاش زمونږ څخه کوم یو ددې ځاې څخه وتلې شواې،اودصلاح الدین ایوبي ددې ارادې او پلان اطلاع مو (شوبک) او (کرک) ته ور رسولې واې ، دا څومره ارزښتناکه راز

ketabton.com - The Digital Library

دي ، که چیرې دا راز دمخه هلته ور ورسیږي نو د مسلمانانو فوځ به(کرک) ته د ورسیدو دمخه په لارو کې د جنګ جګړو په واسطه له منځه ولاړ شي او دهغوی یرغل به د(کرک) څخه ډیر لرې د ماتې سره مخ شي او حالات به بدلون و مومي.

«مونږ باید دا هر څه په پوره راز سره عملي کړو »سلطان ایوبي په خونه کې د ګرځیدو په وخت کې وویل « که چیرې صلیبیانو ته زمونږ د حملې خبر دوخته مخته ور ورسیږي نوبیا خو مونږ (کرک) ته نه شو ورسیدلاې ، هغوی به مونږ په لاره کې مصروف کړي ، او زمونږ له پاره دا خورا خطرناکه ده ځکه زمونږ فوځ د صلیبیانو د فوځ څخه ډیر کم دې. دصلیبیانو د سپرو نه علاوه دهغوی آسونه او وسلې هم زمونږه څخه ډیری ښې دي ، هغوی د اوسپنې خولۍ او اوسپنیز واسکټونه لري اوپه ځان زره هم را اچوي ، دهغوی دهمدې تاکتیک په واسطه زمونږ غشي ویشتونکي بیکاره شوي دي ، زه غواړم چې صلیبیان په بې خبری کې را ګیر کړم تر څو هغوی ته په پراخه ډګر کې دجګړی کولو موقع په لاس ور نشي، که چیرې هغوی په پراخه ډګر کې و جنګیږي نو زمونږ ترشا به زمونږ د مواد و د را رسیدو لارې پر مونږ و تړي ، اوپایلې به ئې ماتې او په شا تګ نه اخوا نور څه نه وي زه به همغه لاره خپلوم ، چې د جاریب د غونډیو څخه تیریږي ، دا ډیره ستره او پراخه سیمه ده ، خو ماته یواځې دا خطر تر سترګو کیږی چې که چیرې صلیبیان په لاره کې راشي او وجنګیږي نو بیا باید مونږ د ماتې له پاره چمتو و اوسو.»

« ددې علاج دادې چې فوځ په درې ځلورو برخو باندې وویشل شي او د شپې له اړخه کوچ وکړل شي ، د ورځې له اړخه کوم خوزښت ونه شي» علي بن سفیان ورته وویل « په لاره کې چې هر چیرې کوم ا جنبي انسان یا قافله تر سترګو شي هغوی له ځانه سره وساتۍ او (کرک) ته تر رسیدو پورې ئې له ځانه سره ملګري کړئ، د ځارکښنې پر خلاف همداسې اقدام مناسب ګڼل کیږي.»

په دغه وخت کې چې جاسوس عالم او دې دواړو نجونو د سلطان ایوبي د خولې څخه دومره مهمې او ارزښتناکه مالوماتي خبرې اوریدلې نو هلته د(شوبک) په کلا کې د صلیبیانو د مهمو شخصیتونو او قومندانانو ترمنځ یو کانفرنس جوړ شوی و ، هغوی اندېښمن و دهغوی ترمنځ د حاتم الاکبر په نامه یو مصرې مسلمان هم ناست و ، هغه ته دا خبرونه په تفصیل سره اورول شوي و چې خلیفه العاضد د ګوښه کیدو نه وروسته مړ شوی دې . اومصر اوس د بغداد دخلیفه تر نیغې ولکې لاندې اداره کیږي . دصلیبیانو وفاداره نائب سالار رحب هم په پټه توګه له منځه تللې دې ، او هغه درې نجونې چې هغه له شوبکه وړې وی هغوی هم له منځه تللي دي ، اودصلیبیانو یو بل وفادار مسلمان فوځي حاکم فیض الفاطمي هم د جلاد په لاسو مړ شوی دې ، اوس نو حاتم الاکبر هغوی ته دا بل بد خبر اوراوه ، چې هغه جاسوس عالم چې ددوو نجونو سره قاهرې ته استول شوی و هغه په همغه وخت کې د نجونو سره یوځاې و نیول شو چې خپله دنده ئې په بریالیتوب سره تر سره کوله.

ketabton.com - The Digital Library

«دا ددي خبري ثبو ت دي چي د سلطان ايوبي د ځارکښئ نظام ډير هوښيار او فعاله دئ»کونارډ ورته وويلې ،«کونارډ د صليبيانو يو مشهور حکمران او فوځي قومندان و ، هغه وويلي: دهغه ځاېه دهغو نجونو ازادول خو شوني نه دي ، ډيري ښې او دکار نجوني زمونږ له لاسو ضايع کيږي.»

« دصليب په خاطر به مونږ دا ډول قرباني ورکولو ته اړيو .» د صليبيانو يو بل پادشاه او فوځي قومندان «ګي اف لوزينان» وويل ،« مونږ به هم مره کيږو ، زمونږ کوم کسان چي نيول شوی دي هغوی له ياده وباسئ اودهغوی پر ځاي نور خلک ور واستوئ ، دا دوه نجوني مو له کومه را وړي وی ؟» هغه وپوښتل « او دري نوري انجوني څوک وی چي درجب سره ووژل شوی ؟»

« په هغوی کي دوه عيساياني وی» دهغوی د جاسوسی شبکي مشر ځواب ورکړ.«دواړه ايټالوياني وی ، او دري مسلماني وی ، هغوی په کوچنی والي کي را تښتول شوي وي، ډيري ښکلي وی او د ځوانۍ تر وخته پوري هغوی ته په ياد نه و چي هغوی مسلماني وی ، هغوی ته د کوچنيوالي څخه په دي فن کي روزنه ورکړل شوی وه، په دي اساس داشک پريږ نه شي کيداي چي هغوی مسلماني وی او له مونږه سره به ئي دوکه کړې وي.»

« څه پري که مسلماني هم وی ؟» کونارډ وويل او د حاتم الاکبر په لوري ئي په اشاري کولو سره وويل « زمونږ ګران دوست حاتم هم مسلمان دي ، ايا هغه ته دخپل مذهب خيال نه شته ؟» هغه د شرابو ګيلاس د حاتم په لاسو کي ورکړ او ورته ئي وويلي « حاتم پوهيږي چي صلاح الدين ايوبي غواړي مصر د غلامۍ په زنځيرونو کي را ونغاړي ، او هغه د اسلام په نوم دا لوبه پيل کړي. مونږ ته په کار دي چي مصردهغه له لاسو ازاد کړو او هغه لاره داده چي صلاح الدين ايوبي ته په مصر کي د ارام کولو وخت په لاس ور نه شي.»

حاتم الاکبر دصليبيانو دلاس په شرابو کي مست دهغوی دهري خبري د تائيد له پاره سر خوراو. هغه وويل:

« زه به اوس هلته داسي انتظام وکړم چي ستاسي هيڅوک هلته و نه نيول شي.

« که چيري مونږ په مصر کي دا دځمکي لاندي عمليات نه کولي نو تر اوسه پوري به صلاح الدين ايوبي پر مونږ خپل فوځي يرغل لا د پخوا څخه تر سره کړي و.» يو صليبي قومندان وويل. « دا زمونږ بريا ده چي مونږ دهغه ځواک دهغه دخپلو خلکو په واسطه له منځه وړو »

«ايا دهغه او دهغه د ځارکښۍ دشبکي د مشر علي بن سفيان د له منځه وړلو له پاره کوم انتظام نه شي کيداي ؟»کونارډ وپوښتل.

«څو څو ځله شوی دي» د ځارکښۍ د شبکي مشر ئي وويل « خو بريا مو نه ده په برخه شوی ، د ناکامۍ لامل ئي دادي چي دواړه د تيري په خير انسانان دي ، نه شراب څښني او نه د ښځو سره سروکار لري ، په دي خاطر هغو ته په شرابو کي څه نه شي ورکول کيداي ، او نه ئي دښځو په واسطه وژلي شو. خو اوس د کاميابيدو

ketabton.com - The Digital Library

هيلي زياتې دي ځکه د ايوبي په ساتونکوکې څلور کسان د فدائيانو دي ،ما هغوی په ډيره چالاکۍ سره هلته ورننويستي دي ، کله چې هم فرصت ورته پيدا شي نو يا خو به دواړه او يا به ئې يو له منځه يوسي»

« ايا دلته هم د ايوبي له لورې را استول شوي جاسوسان شتون لري ؟»(لوزينان) وپوښتل .

«په ډاډ سره چې وي به ! »د ځارکښۍ د شبکې مشر ئې ځواب ورکړ.« دهغې وخته راهيسي چې مونږ په مصرکې اوبيا په شام کې تخريب کاري پيل کړې ده نو صلاح الدين ايوبي هم خپل جاسوسان دلته را استولي دي ، دهغوی له ډلې شخه ئې دوه مونږ نيولي دي ،هغوی په اذيت ورکولو سره مړه شول خو دخپل بل درېيمګړي ننبه ننبانه ئې مونږ ته و نه ويلې.»

«دهغوی برياوي تر کومه حده پورې دي ؟»

« تر ډيره حده پورې»يو بل ځواب ورکړ. « هغه اور چې په (کرک) کې زمونږ د خوراکي اونظامي موادو ذخيرو ته اچول شوی و اوپه کې تر نيمائي زياتې ذخيرې او يولس آسونه و سوځيدل هغه ټول د ايوبي د تخريب کارۍ اوجاسوسي نظام د کړونو پايلې دي ، زه تاسې ته دا هم ويلاې شم چې زمونږ د جنګي څرنګوالي او څومره والي څخه صلاح الدين ايوبي ته پوره پوره مالومات ر سيږي ، دهغوی جاسوسان د ستاينې وړ دي چې خپل ځانونه هر ډول خطرونو ته مخته کوي اوپه پوره ريښتونولۍ سره خپلې دندې تر سره کوي.»

د هغوی تر منځ تر ډيره پورې په همدې موضوع خبرې اترې رواني وې چې په مصر او شام کې دا تخريبي کارونه نور څه ډول زيات او تباه کونکي کړل شي ، حاتم الاکبر هغوی ته دصلاح الدين ايوبي د حکومت کمزورې اړخونه او قوي اړخونه ور ښول ، اخر پريکړه و شوه چې حاتم الاکبر ته څو وسله وال کسان او دوه درې نجونې ورکول شي.

په دې وخت کې سلطان ايوبي خپلو دوو نائبينو او علي بن سفيان ته د خپلو راتلونکو پروګرامونو په هکله مالومات ورکول ، او دا ئې ورته ويل چې هغه په (کرک) باندې د يرغل له پاره تياري نيسي ، هغه د نن نه شل ورځې وروسته د بريد ورځ ياده کړه چې په همغې ورځ هغه فوځ ته د کوچ کولو پروګرام هم ورکړې و. دا ټول پروګرام هغه جاسوس عالم او دهغې دوه نجونو ملګرو چې تر څنګ خونه کې ئې د سلطان ايوبي سره د کتلو انتظار کاوه په ښه توګه اوريده ، جاسوس عالم يوځل بيا د نجونو سره د افسوس څرګندونه کوله چې يو ډير مهم راز ورته مالوم شوی خو تر (شوبکه) پورې ئې نه شي رسولې ، يوی نجلۍ ورته وويلې« زه به هڅه وکړم چې صلاح الدين ايوبي ما خوښه کړي ، که چيرې د ډير لږ وخت له پاره هم هغه ما له ځانه سره يوائې و ساتي ، نوزه به ترې دخلاصون لاره پيدا کړم . زه هيله لرم چې زه به دهغې په عقل ولکه وکړاې شم»

« مالومه نه ده چې هغه مونږ د څه له پاره دلته رابللې يو ؟» جاسوس عالم وويل «تاسو دواړه په ياد ولرئ چې که چيرې هغه تاسو يوائې يوائې وروغواړي نو دواړه دا هڅه وکړئ چې دهغه څخه حيوان جوړ کړئ ، او

ketabton.com - The Digital Library

که چېرې هغه شراب و څښي نوبيا تاسو پخپله پو هيږئ چې پر هغه څومره و څښې چې هغه بې هوشه کړي ، نو بيا دهغې وروسته د تيښتې په لارو چارو تاسو پخپله ښه پو هيږئ. بيا تاسو په دې هم پوهيږئ چې دتيښتې وروسته چېرې او چاته ولاړې شئ، دهغه کور د جومات مخته پروت دي.»

«زه پوهيږم » يوې نجلۍ ورته ويلي « مهدي ابادان»

«هو !» عالم ورته وويل « که چېرې تاسې تر مهدي پورې و رسيږئ نو بيا به هغه تاسو ان تر (شوبکه) پورې و رسوي ، او پاته زه شوم ، زما د تيښتې له پاره خو هيڅ لار نه تر سترګو کيږي. تاسو خو د ايوبي جنګي منصوبه او پلان واوريد ، د فوځ د کوچ تاريخ په ياد ساتئ ، لاره هم درڅخه هيره نه شي. کوچ به د شپې له اړخه وي د ورځې له اړخه به دهغې فوځ هيڅ ډول خوزښت نه کوي ، يرغل به (کرک) باندې کيږي ، زه هيله من يم چې دا اطلاع به پخوا د وخت نه هلته ور ورسوئ تر څو زمونږ فوځ د ايوبي د فوځ لارې بندی کړي او ايوبي پخپله هم د همداسې حال څخه په ويره کې دي. (شوبک) ته په ور رسيدو سره دا په ځانګړې توګه ياده کړئ چې ايوبي په همواره ځمکه جګړه کول نه غواړي ، ځکه چې دهغه د فوځ شميره لږه ده.»

د سلطان ايوبي د خوني څخه داسې اوازونه راغلل لکه چې غونډه پای ته رسيدلې وي ، اونائبين بيرون روان دي. جاسوس عالم او دواړه نجونې سمدستي دهغه ځايه څخه بيرته هغه ځای ته چې دوی په کې کينول شوي وو ورغلل ، د عالم د ښوولو په اساس هغوی ټولو خپل سرونه په ځنګونو کې داسې کيښول چې تا به ويلې چې هيڅ ئې نه دي اوريدلي او نه د خپل چاپيريال څخه خبر دي چې څه تيريږي. هغوی ته اوس په همدې خونه کې د قدمونو اواز تر غوږو شو خو بيا هم هغوی هغه لوري ته و نه کتل ، عالم هغه وخت پورته وکتل چې چا ئې په اوږه باندې لاس کيښود او ورته ئې وويل « پورته شه—او زما سره را ځه» دا علي بن سفيان و ، علي نجونې هم له ځانه سره يوړې او هغوی ټول ئې د سلطان ايوبي کمرې ته ورننويستل.

« زه ستاد علم او ستاد ذهانت ستاينه کوم» سلطان ايوبي جاسوس عالم ته وويل او حکم ئې وکړ« ددوی زنځيرونه خلاص کړئ ،...تاسې درې واړه کښينئ» علي بن سفيان بيرون را ووت ، سلطان ايوبي دغه عالم ته وويل « ته دا علم په کوم شيطاني کار کې استعمالوی ، ددې په ځای چې ته دلته راشی او دخپل مذهب له پاره تبليغ وکړې نوما به د زړه له کومې ستا درنښت کړې و چې ته دخپل مذهب او دخپل نبي خدمت کوی ، ايا ستاسې په مذهب کې دا روا دي چې ته د بل مذهب په عبادت ځای کې دهغوی په مذهب کې درواغ ورګډ کړې؟ ايا ستا په زړه کې د مقدس صليب ، دسيدنا عيسي ع او دپيغلې مريم ع ته همدا درنښت دي چې د درواغو او دابليسيت په څير ستره ګناه کوئ اوهغه هم خپل عبادت ګڼئ؟»

«دا درواغ زمونږ په فرايضو کې شامل دي » عالم ورته وويل « هر څه چې ما کړي هغه مې د مقدس صليب په خاطر کړي دي.»

« ته وائې چې ما د انجيل او قران ژوره مطالعه کړې ده » سلطان ايوبي ترې وپوښتل ، ايا دهغو دواړو څخه په يوه کتاب کې هم انسانانو ته د دې اجازه ورکړل شوې ده چې دا ډول نوی پيغلې شوې نجونې د بدکارۍ په

ketabton.com - The Digital Library

لارو رواني کړئ. پردېو نارینه و ته ئي ور واستوئ اوخپل مقصد پرې تر لاسه کړئ ؟ ایا انجیل تاسې ته داویلي دي چې دصلیب په خاطر د خپل قوم دلوڼو عصمت اوپاکي نورو نارینه و ته ورحواله کړئ ؟ ایا تاسې کومه مسلمانه نجلۍ د قران او اسلام په نامه کتلي چې خپل عصمت ئې نورو ته ورحواله کړې وي»

«زه خو اسلام د عیسایت دښمن ګڼم ،» جاسوس عالم ورته وویل –« ماته چې هر زهر تر لاسه کیږي د اسلام په رګونو کې به ئې ورځاې کړم»

« ته کولې شې ددې خوږو زهرو په واسطه د یوځو مسلمانانو کړچار خراب کړې» سلطان ایوبي ورته وویل .« خو تاسې ددې لارې اسلام ته زیان نه شئ وررسولې» هغه نجونو ته مخ واړاو ه او ورته ئې وویل «تاسې د چا دکورنیو لوڼې یاست ؟ تاسو ته دا مالومه ده ؟ که خپل اصلیت پیژنئ نو ماته ئې ووایاست.» دواړه چپ ناستې وې سلطان ایوبي وویل ، « تاسې خپل پاکوالې له منځه وړې ، اوس هم تاسې د کوم با عزته کور ډیرې درنې ښځې ګرځیداې شئ ،؟»

« زه غواړم د احترام وړ ښځه و ګرځم » یوې ورته وویل . « ایا ته ما قبلوې؟ اوکه نه نو ماته یو باعزته خاوند پیدا کړه ، زه اسلام منم او د ګناهونو څخه توبه باسم »

سلطان ایوبي وخندل او د لږ څه فکر کولو وروسته ئې وویل « زه نه غواړم چې ددې عالم علم د جلاد توري په واسطه په وینو کې ډوب شي اوزه دا هم نه غواړم چې ستاسې ددواړو ځواني اوښایست په قید خانې کې له منځه ولاړ شي..... واوره نجلۍ ! که چیرې ته ربنتیا هم د ګناهونو څخه توبه کول غواړې نو زه تا خپل هیواد ته لیږم ،خو هغه هیواد ستا نه دي ، هغه هم زمونږه دي ، زه به یوه ورځ نه یوه ورځ خپل هیواد ستاسې د پادشاهانو څخه بیرته اخلم ، ته ولاړه شه او د چا درنه ښځه و ګرځه،... زه تاسې درې واړه پریږدم»

درې واړو داسې ټکان و خوړ لکه چا چې په کې ستنه ننویستې وي ، په همدې وخت کې علي بن سفیان د اهنګر سره یو ځاې خونې ته را ننوت. ددرې واړو زنځیرونه ئې مات کړل ، سلطان ورته وویل « علي ! ما دوی پرې اېښې دي ،» د علي بن سفیان عکس العمل هم همغسې و ، هغه تر ډیره وخته پورې د سلطان ایوبي خولې ته کتل، سلطان ورته وویل « دوی ته درې اوښان ورکړه او څلور کسه وسله وال ساتونکي هم ورسره ولیږه . داسې آس سپاره چې ډیر ذهینه او وړ کسان وي تر څو دوی په خپله ساتنه کې د (شوبک) تر کلا پورې ورسوي اوبیرته را ستانه شي ، د لارې له پاره خوراک څښاک هم ورکړه ، اوهمدا نن ئې و لیږه.» هغه عالم ته وویل « هلته په ور رسیدو سره دا غلطه انګیرنه خپره نه کړې چې صلاح الدین ایوبي جاسوسانو ته ښښنه کوي ، زه هغوی د داني په څیر ټکوم او د ټوټه ټوټه کولو وروسته ئې غورځوم.تاسې په دې خاطر پریږدم چې ته عالم ئې ،تاته فرصت درکول کیږي چې د علم روښانه اړخ ووینه ، ستا خلاصون په همدې کې دې.»

(۷۴)*****

ketabton.com - The Digital Library

لمر لا تر اوسه پورې نه و پریوتې ، چې هغوی ئې په اوښانو سپاره کړل او د ثلورو ساتونکو سره یوځاې ئې هغې لورې ته و استول ، ساتونکي په ځانګړې ډول تاکل شوي و. دې ټاکني دوه علتونه درلودل. یودا چې په لاره کې دغلو خطرو ، اوبل داچې هغوی دصلیبي قومندانانو ترمخ ورتلل ، هغوی ښه ځوانان و او د هغوی سورلي هم د ښه او غوره نسل د آسونو ثخه اخستل شوی وه. خو ټول حیران و چې سلطان ایوبي دا فیاضي ولې وکړه. د هغه شیوه ددښمن ښل نه و ، کله چې علی بن سفیان ترې و پوښتل نو هغه ورته همدومره وویل « علي ! ما تاته ویلي و چې زه یوه جواري کوم، که چېرې ما بیلوده نو یواځې همدومره زیان به را ورسیږي چې ما به پخوا پورته کړې وي اوهغه دا چې ددښمن درې جاسوسان به زما له لاسه وتلې وي ، ددې ثخه زیات بل کوم زیان ترې نه تر سترګو کیږي ،» خو کله چې علي بن سفیان ددې جوارۍ کولو له پاره وضاحت وغوښت نو سلطان ایوبي ورته وویل چې په خپل وخت به ئې درته ووایم»

هلته نور ټول ډیر خفه و خو یواځې پریښول شوی کسان د خوشحالۍ نه په کالیو کې نه ځاېدل. خوشحالي یواځې په خوشې کیدو کې نه وه ، اصل خوشحالي ئې په هغه راز کې وه چې دخپله ځانه سره ئې وړ. هغوی د قاهرې د ښاره ثخه لرې وتلي و ، دهغوی اوښان ثنګ په ثنګ تلل ، دوه ساتونکي مخته روان و ، او دوه وروسته ، عالم ساتونکو ته ویلي و چې هغه هم د هغوی په ژبه پوهیږي ، دغه ثلورو واړو دخپلې ژبې پرته په بلې ژبې نه پوهیدل ، عالم او نجونو دهغوی په ژبه په روانۍ سره خبرې کولې شوی. دا ژبه هغوی ته په ځانګړې توګه ښوول شوی وه ،

عالم نجونو ته په خپله ژبه وویل ،« د یسوع مسیح خداې معجزه و ښووله ،ددې نه دا په ډاګه کیږي چې هغه زمونږ سره مینه لري ، او زمونږ سوبه ورته منظور ده ، همدا دریښتوني مذهب ښه ده ، دصلاح الدین ایوبي او علي بن سفیان په ثیر پوه خلک خداې له عقله داسې ړانده کړل چې ډیر زیات خطرناکه راز ئې زمونږ تر غوږونو را ورساوه ،مونږ به خپل فوځ ته دهغوی ټوله منصوبه وړاندې کوو ، او زمونږ فوځ به ایوبي لښکر همدته په صحرا کې محاصره او له منځه به ئې یوسي ، هغوی ته به د (کرک) پورې د ورسیدو مهلت هم تر لاسه نه شي. زه هیله لرم چې زمونږ قومندانان به جنګ تر حملې پورې را محدود نه کړي ، هغوی به خامخا په مصر باندې ور خیژې ، مصر به د فوځ ثخه خالي وي او دا سوبه به ډیره اسانه وي . «ته عالم ئې او تجربه لرونکې هم» یوې نجلۍ ورته وویلې ،« مګر هغه ثه ته چې ته معجزه وائې په هغې کې ماته یوخطر تر سترګو کیږي..... خطره دا ثلور ساتونکي دي ، هسې نه چې مخته تللو سره هغوی مونږ ووژني او دوی بیرته ستانه شي. صلاح الدین ایوبي زمونږ سره ټوکې کړې دي ، هغه مونږ جلاد ته د ورحواله کولو پر ځاې دې خلکو ته ورحواله کړي یو. دوی به مونږ د زړه له خلاصه خرابې کړي او بیا به مو له منځه یوسي.»

« اومونږ بې وسلې یو » عالم ورته په داسې لهجې سره وویل لکه دهغه له زړه ثخه چې هغه ثو لحظې مخته خوشحالي و تلې وي. هغه ورته وویل « تا چې ثه وویل هغه درست ثابتیداې شي ، هیڅ حکمران دخپل دښمن جاسوسان هسې په هسې نه ښني او بیا مسلمانان دومره جنس پاله دي چې ستاسې په ثیر ښایسته نجونې خو بلکل پریږدې نه.»

ketabton.com - The Digital Library

« مونږ ته د شپې له اړخه بیدار پاته کیدلو ته اړتیا ده ،» هغې بلې نجلۍ وویل ، که چېرې دوی د شپې له اړخه ویده شي نو دوی باید د همدوی په دې خپلو وسلو ووژل شي. لږ څه همت او جرأت ته اړتیا ده.»

« مونږ به دا همت کوو » عالم ورته وویل « دا کارکه همدا نن شپه تر سره کړو نو ښه به وي ، تر سهاره به مونږ تر ډیره لرې ځایه پورې ورسیږو . »

دوه ساتونکي مخته او دوه ورپسې په خپلو خبرو کې مصروف روان دي ، دهغوی د تللو څخه دا را په ډاګه کیدله ، لکه هغوی ته چې دسره مالومه نه وي چې دوه ډېرې ښایسته نجونې دهغوی په ولکه کې دي ، لمر پریوتو ته ورنژدې و ، یوه عالم ته وویل چې اوس مونږ تم کیږو نه ، د شپې اوله برخه سفر کوو ،.... هغوی تلل او د صحرا شپه نوره تیاره کیدله ، عالم او نجونو خپل اوښان را نژدې کړل تر څو د ساتونکو د وژلو پلان جوړ کړي ، ډیره لرې یوه شادابه او شنه سیمه مخ ته راغله ، ساتونکي تم شول او همدلته ئې پړاو واچاوه ، هغوی دخوراک څښاک له پاره جاسوسانو ته سامانونه ورکړل اوبیائې د ویده کیدو چمتوالې ونیو ، جاسوس وکتل چې درې ساتونکي ویده شوي دي ، اویو ګرځیده را ګرځیده ، ساتونکي څه ټکار وا ورید او هملته ئې ورمنډه کړه اوهغه ځاې یې په ښه توګه تر سترګو تیر کړ او بیرته راستون شو .

نژدې دوه ساعته تیر شوي و ، هغه خپل یو بل ملګرې را پورته کړ اوپه خپله دهغه په ځاې ویده شو. هغه چې را ویښ شوی و هغه د پړاو په چاپیریال کې ګرځیده راګرځیده ، کله به د ځناورو په لور ورته او هغه به ئې کتل او کله به ئې ویده انسانان له نظره تیرول ، عالم نجونو ته وویل ،« مونږ نه شو بریالي کیداې ، دا کمبخته همداسې په پهره ولاړ دې، هر څه چې کیږي ، کیږي به ، ویدې شئ» او هغوی ټول ویده شول.

شپه تیره شوه ، خو سهار لا تر اوسه پورې تیاره غونې و، چې ساتونکو هغوی را پورته کړل او دروانیدوحکم ئې ورته وکړ. لږه شیبه وروسته هغوی یوځل بیا په هماغه ډول سفر پیل کړ چې تیره ورځ ئې درلوده ، درې اوښان څنګ په څنګ ، دوه ساتونکي مخته او دوه شاته ، هغوی یو ځل بیا د نجونو څخه بې پروا شول ، هغوی داسې کومه خبره هم ونه کړه چې داسې شک ترې را ولاړ شوې وي چې دا خلک بداخلاقه او یا بدمعاشان دي ، لمر پورته را خوت او دا قافله په غونډیو کې ور ننوتله ، دخاورو او شګو غرونه د منحنی شکله دېوالونو په څیر ولاړ و . په هغو کې لارې وی او د غرونو سیورې پرې را پروت و . نجونې وویریدې ، ویره د هغوی په مخونو باندې څرګندېده ، دهغوی له آنده دا ځاې د جرم ، وژنې او ...له پاره مناسب ځاې و. خو ساتونکو دهغوی په لور سترګې هم نه ور اړولې.

« هغوی ته ووایه چې زمونږ سره خبرې وکړي» یوې نجلۍ عالم ته وویل.« د هغوی چپوالې او بې پروائې ما ویروي ، هغوی ته ووایه چې که مونږ وژني نو سمدستې دې مو ووژني ، مونږ د دې زیات دمرګ انتظار نه شو کولې ،»

ketabton.com - The Digital Library

عالم چپه خوله و. هغه د نجونو سره هیڅ ډول مرسته نه شواي کولي، دوی دري واړه دهغو ساتونکو په رحم و کرم پورې تړلي و...... لمر سر ته راوخوت، نو دوی د هغو غونډیو په یوه داسي ځاي کي تم شول چېري چي د شګو غرونه و او دي غرونو دا ځاي لږ سیوري کړي و. په همدې سیوري کي دوی لږ څه دمه وکړه، د خوراک په وخت کي عالم د ساتونکو څخه و پوښتل، «تاسي ولي زمونږ سره خبري نه کوئ؟»

«هغه خبري چي زمونږ په دندو کي شاملي نه دي، مونږ ئي نه کوو» د ساتونکو قومندان ځواب ورکړ.«که چېري تاسي کومه خاصه خبره لرئ نو مونږ ئي اورو او ځواب درکوو.»

«ایا تاسي ته دا مالومه ده چي مونږ څوک یو؟» عالم ورنه وپوښتل.

«تاسي دري واړه جاسوسان یاست» ساتونکي ځواب ورکړ.« دا نجوني بدکاره دي دا دهغو د استعمال له پاره دي چي تاسي خلک ئي زمونږ پر خلاف استعمالوئ.تاسي ته مالومه ده چي د مصر امیر صلاح الدین ایوبي، الله ج دي دهغي په نیکو ارادو کي خیر وبرکت وا چوي، تاسي ولي وبښلئ؟ مونږ ته حکم شوی چي تاسي تر (شوبک) کلا پوري ور سوو او بیرته راستانه شو، تاسي له مونږه سره امانت یاست..تا ولي زما څخه دا پوښتنه وکړه؟»

«زړه مي غوښتل له تاسي سره خبري وکړم» عالم ځواب ورکړ،«دومره اوږود سفر د بي پروائي او پردېتوب سره کول ډیر ستونزمن تماميږي، زمونږه سره په دي سفر کي خبري کوئ او مخته ځئ،»

«مونږ د سفر ملګري یو،» ساتونکي ورته وویل، «خو زمونږ لاري جدا دي، دوه ورځي وروسته به مونږ یو له بله سره جدا شو.»

جاسوس عالم د ساتونکي په خبرو باندي ځان کوڼ کړ لکه هیڅ ئي چي نه وي اوریدلي او لري په کتلو شو لکه څه شي چي ویني. هغه د صحرا څخه بنه خبرو،د صحرا د خطرونو څخه بنه خبر و، دهغه سترګي د حیرانتیا څخه او یا د ویري څخه نوري بوتي راوتلي، ساتونکي هغه لوري ته، چي عالم ورته کتل، هم وکتل د ساتونکي سترګي هم را ووتي، هلته لږ څه وړاندي په دوه سوه ګزه فاصله کي دوه په اوښانو سپاره هلته د غونډۍ په سرولاړ وو. د سپرو په سرونو او مخونو باندي پګړی را تاوی شوي وي، د اوښانو پښې نه تر سترګو کیدلي، هغوی د غونډۍ د څوکي شاته و. دي سپرو په پټه خوله د ساتونکو او جاسوسانو قافله تر نظر لاندي نیولي وه، د هغوی انداز او لباس ښوول چي دوی څوک دي.

« پوهیږي چي دا څوک دي؟ د ساتونکو قومندان د عالم نه وپو ښتل.

«صحرایي غله،» عالم ځواب ورکړ،«خو دا مالومه نه ده چي ټول ټال به څو کسان وي.

« و به ګورو» ساتونکي ورته وویل ، هغه خپل یوبل ملګري ته وویل« زما سره را ځه.»

ketabton.com - The Digital Library

هغوی دواړه په آسونو سواره شول او د غلو په لور ورروخوځيدل ، دهغوی سره د تورو ترڅنګ برچې هم وې ، اوښ سپرو چې دوی دخپل ځان په لور را تلونکي وکتل نو اوښان ئې ښکته کړل او له سترګو ورک شول. دوه نور ساتونکي چې وروسته پاته شوي و هم په نژدې غونډۍ باندې وختل ، عالم نجونو ته وويل ، « زه فکر کوم ستا انديښنه صحيح ثابتيږي ، دا غله نه دي دا دصلاح الدين ايوبي له اړخه را ليږل شوی وګړي مالوميږي ، اوکه نه دا ساتونکي به په دومره زړه ورتيا سره دهغوی پسې نه تللاې ، ايوبي غواړي تاسې دواړه ډيرې ذليله او رسوا کړي ، ماته خو مرګ ليکلې دي ، خو تاسې ته به ډيره ويرونکې سزا درکول شي.»

« ددې مطلب دادې چې مونږ ازادې نه يو .» يوې نجلې و پوښتل ، « مونږ تر اوسه پورې بنديانې يو ،»

« همداسې مالوميږي» هغې بلې نجلۍ وويل.

هغه دواړه ساتونکي بيرته راستانه شول ، دهغوی ملګري او جاسوسان ترې راټول شول. د ساتونکو قومندان چې (حديد) نوميده هغوی ته وويل « دا صحرائي غله دي ، مونږ هغوی سره وکتل اوبيرته راستانه شو ، دهغوی شميره نه مالوميږي ، دغه دواړه چې مونږ ته ئې سترګې نيولې وې وائې چې د سهار راهيسې زمونږ ترشا را روان دي ، هغوی ماته وويل چې تاسې د فوځ کسان ياست او مسلمانان ياست ، خودا نجونې مسلمانې نه دي دغه دواړه نجونې مونږ ته را وسپارئ ، مونږ تاسې ته نوره ستونزه نه پيدا کوو ، ما هغوی ته وويلې چې دا نجونې چې د هر مذهب پورې اړونده وي ، زمونږ سره امانت دي ، زمونږ په ژوند ئې تاسې ته نه شو درسپارلې ، هغوی غوښتل مونږ قانع کړې ترڅو خپل ځانونه ضايع نه کړو ، ما هغوی ته وويلې چې ترهرڅه د مخه به زمونږ ځانونه ضايع کيږي بيا نجونې له ځانه سره وړی شئ ،» هغه د عالم او نجونو څخه وپوښتل چې « ايا تاسې کومه وسله استعمالولې شئ؟»

« دې نجونو ته د هرډول وسلې د استعمال روزنه ورکړل شوی ده» عالم ورته وويل « له تاسې سره برچې دي ، توري هم شته او غشي او ليندی هم ، ددې څخه يو يو وسله مونږ ته را کړئ ،»

«اوس نه» (حديد) ورته وويل « زه د وخته مخکې تاسې ته وسله نه شم درکولې ، که چيرې دغلو سره ټکر را مخته شو نو بيا به ئې در کړم ،..... مونږ بايد ددې سيمې څخه بې له ځنډه ولاړ شو ، که دهغوسره د آسونو او اوښانو جګړه و نښته نودا سيمه مناسبه نه ده ، د آسونو د جګړې له پاره دا ډير خراب ځاې دي.»

دوی سمدستي ددې ځاېه څخه روان شول ، ساتونکو ليندی په خپلو لاسو کې و نيولې ، او دغشو خلطی ئې را پرانستې ، (حديد) د ټولو ترمخ و ، ملګري ئې ورته وويل ،« حديده ! دې جاسوسانو ته وسله ورکول مناسبه نه ده ، هغوی زمونږ دښمنان دي ، کيداې شي چې د غلو سره يوځاې شي او پرمونږ را باندې کړي او ومو وژني»

عالم نجونو ته ويل « ددې خلکو نيت مونږ ته صحيح نه ښکاري ، هغوی مونږ ته د وسلې د راکولو نه ډه ډه وکړه ، غله ددوی خپل کسان دي ، دوی به تاسې دواړه هغوی ته ور وسپاري اوما به ووژني.»

ketabton.com - The Digital Library

دوارو يو په بل باندې باور نه درلود ، اوپه دوارو باندې د غلو ويره سپره وه ، (حدېد) هغه ساتونکو ته ويلي و چې که کوم نقاب پوش درته ترسترګو شي نو ماته د وينا پرته پرې غشي وتوغوئ ، دهغوی سره به تکر خامخا کيږی ، خو کتل په کار دي چې چېرې به کيږي او څه وخت به کيږي ،.... هغوی په ډيره ګړندۍ توګه مخته روان و ، آسونو او اوښانو ته اوبه او ګياه ورکول کيده ، په دې خاطر پرې د ډيرې ستړتيا اغيز نه ليدل کيده ، دغونډيو داسېمه تر ډيره پورې غځيدلې وه ، په څو ځايو کې دا قافله د غونډيو په منځ کې هم را تلله ، (حدېد) په دې ويريده چې غله د غونډيو دلوړو څخه غشي را ونه وروي ، هغه د آسونو دځغلولو حکم وکړ ، اوجاسوسانو ته ئي وويل چې هغوی دې هم خپل اوښان د آسونو د رفتار سره يوځاې کړې او دغونډيو سرو ته دې نظر کوي.

هغوی ددې سيمې څخه ووتل ، هيڅ غل ترسترګو نه شو . لمر په پريوتو شو ، يو ځل دوه اوښان ددوی په لور د راتللو په حال کې ترسترګو شول، خو قافله همغسې روانه وه ، په لاره کې په يوه ځاې کې اوبه مخته راغلې ، دوی خپلو ځناورو ته اوبه ورکړې ، پخپله ئي هم اوبه و څښلې او مخته روان شول ، لمر همداسې ښکته روان و ان تر دې چې د افق شاته پټ شو . کله چې ماښام تياره شوه نو (حدېد) قافله تم کړه او وئي ويل « دا ځاې د جنګ له پاره موذون دې ، ځکه چې شاوخوا کوم ځنډ نه ترسترګو کيږي.» هغه د آسونو څخه زينونه پرانه نستل ، تر څو د اړتيا په وخت کې آسونه چمتو وي ، اوښان ئي کينول ، د خوراک څښاک وروسته (حدېد) نجوني دساتونکو ترمنځ ويده کړې ، او ورته ئي وويل چې هوښياري اوسئ ساتونکو ته ئي وويل چې هغوی دې خپلې لیندۍ تياري وساتي ، ويده کيږي دې نه ، څملاستي دې وي ، هغه ډاډمن و چې دشپې له اړخه به غله بريد کوي.

*****(۷۵)

شپه نيمائي تيره شوی وه ، صحرا ډيره د سکون او اطمئنان نه ډکه او چپ چاپ وه ، خو د نيمي شپې نه وروسته يو نا څاپه د هغوی ترمخه تور سيورې د بوتانو په څير راښکاره شول او بيا دې سيورو منډې او ځغاستې پيل کړې. د اوښانو د قدمونو ټپ ټوپ اوريدل کيده ، او څمکه لړځيدله ، د اوښانو شميره دلسو څخه ډيره مالوميده چې يو يو سپورئي درلود ، هغوی غوښتل ساتونکي او ورسره بنديان په هسې اخوا دېخوا منډو ترړو باندې و ويروي ، ددوه درې ځلې تاو را تاوکيدو نه وروسته د غلو دډلې يوه وويل « نجوني مونږ ته را وسپارئ ، نو مونږ به ستاسې څخه د نور څه د اخستلو پرته بيرته ستانه شو »

دهغه په ځواب کې (حدېد) په ملاسته ملاسته يو غشي ورو توغوه ، د غشي په لړيدو يو سخت اواز را غې ، هغه بل ساتونکي هم په ملاسته ملاسته يو غشې د غلو په لور ور ويشت ، دوه اوښانو برېرې وهل پيل کړل او بې واکه شول . (حدېد) نجونو ته وويل « تېنتئ مه ، زمونږ سره و اوسئ»

د اوښ سپرو څخه ئي کوم يوه وويلي « ور ولويږئ پرې ، هيڅ يو هم ژوندي پرې نهږدئ ، او نجوني ترې پورته کړئ»

ketabton.com - The Digital Library

د صحرا شپه دومره روښانه وي چي که چېرې سپوږمۍ نه وي نو بيا هم تر لرې لرې پورې د سترګو ليد رسيږي. اوښ سپاره د اوښانو څخه را کوز شول او د تورو او برچو جنګ و نښت، ددوارو ډلو ترمنځ جګړې د صحرا زړه چاوه، هيڅ يو ته د بل په هکله هوش او فکر نه و، (حدېد) او نورو ساتونکو نجونې داسې په خپل منځ کې را ايساري کړې وي چې د ساتونکو شاوی د نجونو په لور او مخ ئې ددښمن سره په جګړه کې و، نجونو څو ځله وويل چې مونږ ته څه راکړئ، (حدېد) ورته وويل «زما توره زما د تيکي څخه راوباسه،» هغه پخپله په برچې سره په جګړه بوخت و، يوې نجلۍ د هغې د تيکي څخه توره راوويستله، او ددوارو ساتونکو له منځه ووتله، خو (حدېد) ورباندې غږ کړ چې زمونږ څخه جدا کيږه مه، د غلو زيات فشار په نجونو باندې و، خو د جاسوس عالم غږ نه تر غوږو کيده.

دا جګړه تر ډېره وخته پورې روانه وه، خلکو په خپريدو پيل وکړ، ساتونکو يو بل ته اوازونه کول، او بيا دهغوی اوازونه خپ شول، د جګړې شور او زوګ هم له منځه ولاړ، (حدېد) خپلو ملګرو ته و رغږ کړ خو هيچا ځواب ورنکړ، هغه د يوی نجلۍ اواز واوريد، هغه ورته چيغې وهلې، دهغې د اواز سره سم د يوه آس د ځغاستې اواز تر غوږو شو، (حدېد) و پو هيد چې کوم غل نجلۍ د اوښ پر ځاې دساتونکې په آس باندې اچولې او تښتوي ئې. هغه منډه کړه او تر يوه آس ئې ځان ور ورساوه، په هغه زين همغسې تړلې و، په اس سپور شو او په ځغاسته ئې کړ، هغه د تښتونکو د آس دپښو په اواز باندې دهغوی تعاقب کاوه، خو دبلې نجلۍ په هکله هغه ته جوته نه وه چې هغه چېرې او په څه حال کې ده، هغه آس څومره چې ځغلولې شو و ئې ځغلاوه، په صحرا کې کوم خنډ هم نه و او نه کوم لښتې او ناو و چې د آس ترمخ خنډ شي، آس په هوا کې الوت، مخکنې آس هم د ښه نسل څخه و يوا ځنې توپير دا و چې په هغې آس دوه کسه سپاره و.

نژدې د يوه ميل په فاصله (حدېد) ته د هغه لمرې آس سيورې تر سترګو شو، هغه ورپسې همغسې ګړندې روان و اوفاصله رو رو کميده، (حدېد) و کتل چې دهغه پسې هم يو اس را روان دې، شونې و چې سپور ئې کوم ساتونکې وي او يا کوم غل. هغه شاته و کتل، وروسته آس را نژدې شوی و، (حدېد) ترې وپوښتل «څوک ئې؟» هغه ته ځواب ترلاسه نه شو. هغه خپل تګ ته دوام ورکړ، او دخپل اس د نور ګړندې کيدو هڅه ئې وکړه، مخته آس نيغ روان و، داسې مالوميده چې دهغې واګې د نجلۍ په لاس کې راغلې وی، ځکه (حدېد) کتل چې اس کله ښې لورې ته او کله کيڼ لورې ته کږيږي او رفتار ئې هم را کميږي، ..... هغه ور ورسيد، برچه ورسره وه، هغه په مخکنې سپور د برچې وار وکړ، خو اس يوې لورې ته شو سپور په ځنګ شو خو برچه په اس ولګيده، (حدېد) اس ودراوه او را و ګرځيد، مخکې سپور هم د خپل آس د را ګرځولو هڅه وکړه، خو نجلۍ چې دهغه ترمخ ناسته وه د اس واګې اخوا دېخوا کولې او د اس مخ ئې را ګرځيدو ته نه پريښوده، (حدېد) نجلۍ ته ورغږ کړ نو نجلۍ نوره هم زړه وره شوه،

سپور نجلۍ له ځانه سره د آس څخه را ښکته کړه او آس ئې خپل ډال و ګرځاوه، (حدېد) خپل آس چورلاوه او دهرې لورې به ئې چې وار کاوه نو غل به نجلۍ له ځانه سره بلې لورې ته کړه او اس به ئې ډال کړ. اخر (حدېد) د خپل آسه را کوز شو، (حدېد) هغه ته چېلنج ورکړ او ورته ئې وويل «نجلۍ نشې وړلاې» يوه غل نجلۍ په

ketabton.com - The Digital Library

ولکه کې واخسته او بل د(حدېد) سره جنګ پیل کړ ، د نجلۍ سره اوس توره هم نه وه ، بل غل هم نجلۍ پرې ښوده ، اوپر (حدېد) باندې ور پریوت ، (حدېد) نجلۍ ته ورغږ کړ او ورته ئې وویل « ته په آس کېنه او د (شوبک) په لور ولاړه شه ، زه به دا دواړه پرې نږدم چې له تاپسې درشي.» خو نجلۍ همله ته ولاړه وه ،

(حدېد) په پوره میړانې سره ددواړه مقابله وکړه ، غلو ورته بیا بیا وویل ، « ددې نجلۍ له پاره خپل ځان له لاسه مه ورکوه ، » او (حدېد) ورته هر ځل همدا ځواب ورکاوه « اول به زما ځان ځي او بیا به نجلۍ له ځانه سره یوسئ ، » او هغه ځو ځله نجلۍ ته وویلې « ته دلته ولې ولاړه ئې ، تښتېه، ددې ځایه تښتېه.» اخر نجلۍ ورته وویلې « هیڅکله به تا پرې نهږدم» (حدېد) زخمي شو اویو ځل ئې بیا نجلۍ ته وویلې « زه زخمي شوی یم ،زما دمرګ نه دمخه ددې ځایه ځان وکاږه ، »

یو غل د نجلۍ په لور ولاړ (حدېد) ته فرصت تر لاسه شو او په یو برچه ئې دهغې تشې سوري کړ ، خو په همدې وخت کې دهغه بل غل توري د (حدېد) اوږه پرې کړې وه ، نجلۍ یو غل لویدونکې وکوت ،منډه ئې کړه او دهغې توره ئې راواخسته او د شا له اړخه ئې هغه بل غل کې ور ننویستله ، هغه نیغ شو خو د (حدېد) برچې هغه نیغېدو ته پرې نښود او د هغه په سینه ئې داسې وار وکړ چې هغه ئې پرې را وپرزاوه ، خو دهغې سره سم (حدېد) هم د دریدو وړ نه و. نجلۍ هغه ته لاس ورکړ ، نو هغه ورته وویل « ته خو به ښه ئې ؟ ما پریږده ، په آس کېنه او سمدستي د (شوبک) په لور روانه شه ، الله ج به تا په خیریت سره هلته ورسوي ، (شوبک) اوس دومره لرې نه دي ، خپلو ملګرو ته ورشه ، داسې بریښي چې هلته به هیڅ یو ژوندي نه وي پاته.»

«په کومو کومو ځایو زخمي شوی ئې ؟» نجلۍ ترې وپوښتل.

«نجلۍ ! ما خپل مرګ ته پریږده .» (حدېد) ورته وویلې « ته ولاړه شه ، د خدای له پاره زما دنده ته پخپله پوره کړه ، هسې نه چې بل کوم قزاق (صحرائي غل) دکوم ځایه راپیدا شي»

د نجلۍ غلط فهمي او شکوک اوس بلکل له منځه تللې و، هغه په دې پوه شوی وه چې دې وکړې دهغې په خاطر خپل ځان په خطر کې واچاوه ، نو هغې دتللو، او دهغې د ځانته پرېښولو ، ښځه په ځرګنده ډډه وکړه ، منډه ئې واخسته او د آس د زین سره ئې تړلې د اوبو بتک را پرانسته ، او د(حدېد) پر خوله ئې ورکیښود. هغه ته ئې اوبه ورکړې او بتک ئې بیرته د اس د زین سره و تړه ، او دهغه ښځه ئې بیا و پوښتل چې زخم دې په کومو کومو ځایو کې خوړلې دې ، (حدېد) ورته خپل زخمي ځایونه و ښول ، نو هغې د خپلو کالبو ښځه ټوټې و شکولې ، په اوبو کې ئې لمدې کړې او د (حدېد) په زخمونو ئې و تړلې ، دوی ته ددې کار روزنه ورکړل شوې وه. هغه (حدېد) ته لاس ورکړ او هغه ئې ودراوه او تر آسه پورې ئې یوړ ، په ډیره ستونزمنه توګه ئې په اس کینوه ، په خپله په یوه بل آس کیناسته ، نو (حدېد) ورته وویل « زه په اس باندې ځانته نشم کیناستلې» هلته درې اسونه و ، نجلۍ د عقل او پوهې ښځه کار واخیست ، چې د آسونو پرېښول ئې مناسب و نه ګڼل ، دهغو

دوه نورو آسونو واګې ئې هم د یوه اس په زین پورې و نښلولې اوپخپله د(حدېد) پسې سپره شوه. هغې د(حدېد) ملا د خپلې سینې سره یوځاې کړه ، او دهغه سرئې پر خپلې اوږی باندې کیښود .

« د (شوبک) لور را ښوولې شي ؟» نجلۍ ترې و پوښتل.

(حدېد) د اسمان په لورو کتل ستورې ئې و لیدل ، او یوې لورې ته ئې اشاره وکړه او وئې ویل.« په هغې لورې ولاړه شه ، » بیا هغه ورته وویل «زه کیداې شي ژوندې پاته نه شم ، زما وینه روانه ده ، په هر ځاې کې چې زما روح ووځي ، نو هملته مې خاورو ته وسپاره ، او که چېرې تا زما په نیت باندې کوم شک درلود نو هغه له زړه و کاږه او ماته ببننه وکړه. ما په راسپارل شوې امانت کې خیانت نه دې کړې. خداې دې تا ژوندۍ او سلامته تر خپله ځاېه ورسوې.»

آس روان و او شپه نوره په تیریدو وه.

*****(۷۶)

سهار راوخوت او(حدېد) همغسې د نیمې بې هوشۍ په حال کې و ، هځه ئې کوله خپل ځان په هوش کې راوړې ، وینه ئې دریدلې وه ، خو د ډیرې زیاتې وینې د بهیدو په اساس ئې وجود تک زیړ او مړژواندې ګرځیدلې و ، نجلۍ هغه دخرماو په یوکوچنې ځنګل کې را ښکته کړ ، اوبه ئې ورکړې او د آسونو سره د خوراک څښاک څه شیان ترل شوې و هغه ئې را پرانستل او (حدېد) ته ئې لږڅه غذا هم ورکړه ، د خوراک وروسته دهغه ذهن لږڅه را ژوندې شانته شو. هغه ته دا فکر پیدا شو چې لمړۍ دا د هغو نجونو ساتونکې و خو اوس دهغې بندې دې. نجلۍ هغه ښملاوه.

«(شوبک) لرې نه دې شاید د یوې ورځې مزل نور هم وې ، ته یو آس واخله او په منډه منډه ولاړه شه ، ژر به ورسیږې ، زما که وجود ښه و بیرته ستنیږم» حدېد ورته وویل.

« ته بیرته ژندې نه شې تللاې» نجلۍ ورته وویلې ، که چېرې د همدې ځاېه بیرته ستنیږې نو ما هم له ځانه سره یوسه ، تا زه ځانته نه یم پرې ایښې ، نوزه به تا څنګه ځانته پریږدم ،»

« زه نارینه یم » (حدېد) ورته وویلې ،« زما زړه دا نه مني چې یوه نجلې دې زما ساتنه وکړي ، ددې نه غوره داده چې زه و مرم.»

« زه د هغو مامولي نجونو څخه نه یم چې په کورو کې لوست او زده کړه کوي ، » نجلۍ ورته وویلې ،« او هغه چې د نارینه د ساتنې پرته یو قدم هم نه شي ایښولاې ، ما یو فوځې نارینه وګڼه ، توپیر یواځې په دې کې دې چې زما وسله ، زما ښایست ، زما ځواني او زما غوږه ژبه ده. زه هم ستا په څیر ستونزې ګاللې شم ، زه تر (شوبکه) پورې پیدل هم رسیدلاې شم.»

ketabton.com - The Digital Library

«زه ستا د احساساتو قدر کوم .» (حدېد) ورته وویل « دي غلو مونږ دواړه خومره یو له بله سره را نژدې کړي یو ، خومونږ یو دبل دښمنان یو ، تاسې هڅه کوئ زمونږ دهیواد بنسټونه له منځه یوسئ ، خو یوه ورځ به زه ستا په هیواد باندې د برید له پاره راځم»

« خو اوس زما دوستي قبوله کړه » نجلۍ ورته وویلې « ددښمنۍ خبرې هغه وخت کوه چې رو غیتائي حالت دې ښه شي او بیرته خپل هیواد ته ستون شي .» هغې د(حدېد) د ورمیږ لاندې لاس کړ او را پورته ئې کړ. اوس (حدېد) پورته کیداي شو . هغه پورته شو او تر اسه پورې ولاړ، نجلۍ دهغه پښه راپورته کړه او په رکاب کې ئې کیښوده او اوږه ئې ورکړه او په اس ئې سپور کړ. نجلۍ هم په هماغې آس باندې سپریدل غوښتل ،خو (حدېد) خپل لاس ور اوږود کړ او منه ئې کړه او ورته ئې وویل « اوس ته په هغه بل آس باندې سپره شه، زه به ځانته سپرلي وکړم .»

« خو ددې سره به بیا هم زه له تاسره په هماغه اس باندې کینم .» نجلۍ ورته وویلې « او تا به د خپل ځان سره یوځاي کړم»

د (حدېد) د ضد سره سره بیا هم هغه نجلۍ په هماغه اس سپره شوه ، او کله چې ئې خپل یو لاس دهغه په سینې باندې کیښود ، نو (حدېد) پرې ښبوده او ورته ئې وویل « ما پرېږده چې په خپل توان سره کینم.» خو نجلۍ هغه په زوره ځانته راکش کړ، او دهغه سر ئې په خپله اوږه باندې کیښود ، او د(حدېد) څخه ئې و پوښتل ، « زه پو هیږم چې ته ما یوه بدکاره نجلۍ ګڼې اوزما څخه لرې والي کوې»

« نه هیڅکله ، »(حدېد) ورته وویل « زه تا یواځې نجلۍ ګڼم او د خپله ځانه دې دلرې کیدو هڅه کوم ، که چیرې ستا سره د نژدېکیدو هیله مې درلوداي نو دوه شپې ته د ډیرې بې وسۍ په حال کې زما سره قید وې ، ما کولې شول تا خپله وینځه و ګرځوم ، خوما په خپل ځان باندې د شیطان غلبه پرې نښوله ، اوس راته داسې احساسیږي چې زه په خپل امانت کې خیانت کوم ، زما په وجود کې د ګناه احساس را پیدا کیږي.»

«ته خو تیره نه ئې ؟» نجلۍ ور څخه وپوښتل. « زه خو چې هرنارینه کتلې یم ، نو په وړو سترګو سره ئې را ته کتلې دي ، ما خو همدومره قیمت سره ستاسې د قوم ددوه مومنانو ایمان اخستې و .»

« څومره قیمت ؟» (حدېد) ترې و پوښتل.

«یواځې همدومره چې هغوی مې تر خپله څنګه کینول ،اوسرونه مې ئې په خپلې اوږې ایښودي و .»

« دهغوی سره بلکل ایمان وه نه ، » (حدېد) ورته وویل.

« هر څه چې ورسره و ،» نجلۍ ورته وویلې ، « هغه مې دهغوی څخه واخستل ، او دهغې پر ځاي مې دهغوی په زړونو کې دهغوی دخپل قوم پر خلاف غداري ورواچوله ،»

« هغوی څوک و ؟» (حدېد) ورڅخه و پوښتل.

ketabton.com - The Digital Library

« اوس ئې درته نه شم ويلاي» نجلۍ ځواب ورکړ ، « لکه څنګه چې ته په خپله دنده کې کلک ئې نو په همدې توګه ماته هم خپله دنده ارزښت لري»

(حدېد) چې پاته شو ، هغه د نجلۍ د جسم حرارت او نرې شانته بوي احساساوه ، دنجلۍ وېښتان هم د هغه په مخ را لويدلي و . په هغه پرکالي راغله او آس روان و ، ډير لرې د هغه سترګې خلاصې شوی لمر هم تر سره راغلې و ، هغه وويل « آس تيز کړه ، زه هيله لرم چې مونږ به د لمر د لويدلو تر مخه تر (شوبکه) پورې ورسيږو» نجلۍ خپل آس نور هم تيز کړ او صحرا په ګړندۍ توګه دهغوی تر شا پاته کيدله .

*****(۷۷)

لمر پريوتې و او د(شوبک) دکلا په هغه خونه کې چې صليبي حاکمانو او قومندانانو به په کې غونډې کولې ، اوس هم د حاکمانو تر منځ غونډه روانه وه ، په دې غونډه کې هغه جاسوس عالم هم ناست و اوويلې ئې چې «زه دا په ډاډ سره نه شم ويلاي چې د هغو دواړو نجونو برخليک څه ډول شو ، ما دهغوی د خوندي کولو خو پريړده چې د هغوی د کتلو هڅه هم نه ده کړې ، ځکه چې د هغوی څخه دا راز چې له ماسره و او تاسو ته مې بايد را رسولې واې ،ډير ارزښت درلوده . لکه څنګه چې ما تاسو ته ويلي دي چې غلو داړه وا چوله نو ما دوخته په ګټې اخستلو سره ځان يوی لورې ته کړ او تر يوه آسه پورې مې ځان ورساوه ، يو خو زما ازادول يوه معجزه وه ، اوبله معجزه دا چې ددومره ويني تويونکی جګړې څخه سلامت را ووتم.. هيڅوک هم زما پسې را نه غې .

زه فکر کوم چې هغوی غله او داړه ماران نه و ،د سلطان ايوبي را ليږل شوي وګړې و ،زه دا نه شم ويلاي چې هغه مونږ دړې واړو ته ولې پخپله سزا را نکړه ، او د نجونو د خرابولو دا لار ئې ولې خپله کړه ، دا يوه ډرامه وه . نجونې به اوس دهماغه خلکو په ولکه کې وي او هر ډول اذيتونه به ګالي ، »

« ايا مونږ د هغوی د ازادولو کومه لار نه شو پيدا کولې و ؟»يوصليبي حاکم وويلې ،« دا ځان ځارنه خو به ورکول کيږي ، زمونږ سره د نجونو کمښت نه شته ، زمونږ دا طريقه ډيره کاميابه ښکاري ، او دهمدې لرې ساتل په کار دي ، نورې نجونې تياري کړئ ،..... ټول راغلي دي ، اوس نو هغه راز ووايه چې تا له ځانه سره راوړې دي .

جاسوس عالم هغو ته ويلي و چې هغه څنګه او څه ډول د قاهرې له يوه جوماته و نيول شو . په قيدخانې کې دهغه سره او د هغه ملګرو نجونو سره هغوی څه ډول سلوک وکړ . اوڅه ډول دسلطان ايوبي له اړخه د هيلو پر خلاف ازاد کړل شو . هغه دا هم وويل چې داراز دوی دسلطان ايوبي څخه څه ډول تر لاسه کړې دي . هغه د وخت او تاريخ په يادولو سره وويل ،«صلاح الدين ايوبي به په دغه ورځ خپل فوځونه ته د کوچ امر کوي ، په (کرک) باندې يرغل کوي ، که څه هم دهغه نائب سالارانو ويلي چې لمړی بايد (شوبک) و نيول شي ځکه چې دا ډيره ټينګه کلا ده ، خوصلاح الدين ايوبي به نه غوښتل په (شوبک) باندې خپل ځواکونه له لاسه

ketabton.com - The Digital Library

ورکړي ، هغه (کرک) کمزوري ګڼانه او لمړۍ ئې ددې ځاې د نيولو له پاره حکم وکړ ځکه هغه غوښتل هغه ځاې دخپل فوځ له پاره د نظامي او د خوراکی موادو مرکز و ګرځوي، اوبيا به د همدې ځاېه د رارسيدلو مرستو او وسايلوورورسته په (شوبک) باندې بريد کوي ، هغه په ځانګړي توګه دا وويل چې هغوی غواړي مونږ په بې خبری کې تر بريغل لاندې راوړي ، ددې علت هغه دا وايه چې زمونږ سره آسونه هم دښه نسل څخه دي او له مونږه سره ذره او خول هم شته ، هغه په ځرګندو ټکو کې وويل ، چې که چيرې صليبي فوځ هغه په لاره کې و دراوه نو بيا به ورته د ماتې څخه نور څه په مخ کې نه وي هغه به پراخه ډګر کې د جګړې څخه ويره ښووله ، » جاسوس عالم ټولي هغه خبرې وکړې چې هغه دسلطان ايوبي له خولې اوريدلې وې.

ددومره قيمتي او ارزښتناکه راز په اوريدلو سره ، نجوني د ټولو هيرې شوی ، او په همدې مسئله ئې بحث او خيرنه پيل کړه ، هغوی دې پايلو ته رسيدل چې سلطان ايوبي په غير مامولي توګه يو تکړه او ذهين جنګجو دي ، هغه چې په (کرک) د بريد کولو کوم پلان جوړ کړې دي ،د هغې څخه دهغه دجنګي پوهې ځرګندونه کيږي ، په لاره کې دهغه د جنګ د نه کولوپريکړه هم د هغې د پوهې ثبوت دي.ځکه هغه نه غواړي خپل توان په لاره کې له لاسه ورکړي. دا د يسوع او مسيح د خداې ځانګړی فضل دي چې مونږ ته دهغه ددې پلان په هکله مالومات تر لاسه شول. اوکه نه هغه د (کرک) د نيولو وروسته د (شوبک) په څير مضبوط مرکز ته ستر خطر پيدا کولې شو...... هغوی د وخت د د لاسه ورکولو پرته د سلطان ايوبي د پلان په مطابق د خپلو فوځونو د نقل وحرکت او د دفاع په پلان جوړولو پيل وکړ. او په پلان کې ئې دا خبرې را مخته کړې:

--د صليبي ځواکونو د مرکزي قومندي ځاې به همدا د (شوبک) کلاوي ، دسامانونو د رارسيدو ځاې به هم همدا وي اوهمدلته به ذخيرې جوړيږي او جنګ به دهمدې(شوبک) څخه کنترولوو.

--د (کرک) کلابندي به نوره هم مضبوطه کړو ، څه نور فوځ هم(کرک) ته ور واستوئ ،

--ايوبي به د (کرک) څخه لرې په کومه سخته سيمه کې تم کړل شي ، ددې موخې د تر لاسه کولو له پاره زيات شمير فوځ هلته ور واستوئ ، په دې فوځ کې به آس سپاره او اوښ سپاره تر ټولو زيات وي. هڅه وکړئ چې د ايوبي فوځ په محاصره کې را ګير کړئ ، د اوبو په چينو باندې تر هر څه دمخه ولکه وکړئ ،»

په دې اقداماتو سمدستي د عمل کولو حکم نافذ کړل شو. هر يو خوشحاله و ځکه دا لمړۍ ځل و چې دسلطان ايوبي کوم جنګي راز دوخته مخکی دوی ته مالوم شوی و اوکه نه هغه به تل صليبيان تش لاسونه را ګيرول ، خو په دې به د حيرانتيا ځرګندوني هم کيدلې ، چې دسلطان ايوبي په څير د يو انسان څخه دا ډول سهوه څنګه کيداې شي چې دا جاسوسان ، چې د پريښولو په هکله ئې هغه له ځانه سره پريکړه کړې وه ، په يوې بلې خوني کې کينوي اوبيا داسې نازکه خبرې په زوره زوره د خپلو سالارانو سره کوي چې جاسوسان ئې واوري، او دې پخپله د ماتې سره مخامخ کولې شي. هغو يو کار دا هم وکړ چې د فرانسې فوځ چې له دې ځاېه څخه ډير لرې پروت و دا پيغام ور وليږه ، چې دفلانکۍ ورځ نه ترمخه هغې ځاې ته ځان ور ورسوئ چې د نور الدين زنګي له اړخه را ليږل شوی کومک سلطان ايوبي ته را و نه رسيږي.

ketabton.com - The Digital Library

په همدې وخت کې يو صليبي افسر را ننوت ، او د انټيليجنس د مشر په غوږ وکې يو څه وويل. هغه مشر دا خبره ټولو ته وکړه چې دهغو دوو نجونو څخه يوه ئې چې د غلو په ولکه کې وه ، همدا اوس اوس را ورسيده ، اطلاع ر اغلې چې دهغې سره يو مسلمان ساتونکې هم دې. جاسوس عالم تر ټولو دمخه د کمرې څخه ووت ، او وريسې نور خلک هم. نجلی (حدېد) هملته په برنډه کې څملولې و او په خپله هم هملته ناسته وه، د آس دې اوږده او ستومانه کونکې سفر د (حدېد) زخمونه راپرانستې و، دهغه وينه چې سهار بنده شوې وه ، يوځل بيا روانه شوه ،او بې هوشي پرې را غله ، صليبي قومندانانو د (حدېد) په لور هيڅ توجه و نه کړه ، ځکه چې هغوی ته ويل شوي و چې دغلو حمله يو ډرامه وه ، هغوی نجلۍ د لاسو و نيوله ،او خونې ته د ورننوتلو حکم ئې ورته وکړ. هغه ډيره ارزښتناکه نجلۍ وه ، خو هغې تر هغه وخته پورې د دننه تللو پروګرام شاته کړ تر څو چې د (حدېد) ملهم پټۍ نه وې شوې .

د انټيليجنس مشر [هرمن] جرمنې و ، هغه نجلۍ لږ څه اخوا يوړه او ورته ئې وويل «ته غواړې د مار د بچې ملهم پټۍ وکړې ، دا خوستا قسمت ښه و چې ته خوندې را ورسيدې ، او که نه دې ځيرونکو به ته د هغو نورو وحشيانو په لاسو کې ورکړې وی چې د غلو په بڼه کې تاسې پسې راغلې و.»

«دا درواغ دې » نجلۍ ورته په سخته ژبه وويلې ،«اول خو مونږ هم په همدې شک کې و ، خو دې انسان زما ټول شکونه لرې کړل ، هغه دوه غله هلاک کړل اوزه ئې ترې خوندې راوستم» هغې هرمن ته ټوله پيښه بيان کړه ، او دا ئې هم ورته وويل چې دې انسان ماته بيا بيا ويل چې ماهمدلته پرېږده چې ومرم اوته خپلې پښې وکاږه ، »

دصليبيانو په زړونو کې دمسلمانانو پرخلاف دومره نفرت اوکرکه وه چې ددې دومره افسرانو څخه ئې يو هم و نه ويل چې دهغه زخمي ملهم پټۍ وکړئ ، ان د جاسو س عالم پورې هيچا ورته توجه ونه کړه. نجلۍ دهغوی سره دننه ننوتلو ته چمتو نه وه ، اخر يو چا وويل چې زخمي دننه خونې ته يوسئ اوسمدستي ئې ملهم پټۍ وکړئ ، هغه ئې خونې ته بوت اونجلۍ دخپلو افسرانو سره روانه شوه. هغې ته ئې وويل چې ووايې چې څه ډول ژوندۍ پاته شوې ده . هغې دپيښې ټول تفصيل بيان کړ ، په دې وخت کې هغې ته هملته خوراک اوشراب راغلل ،خو هغې وويل « که چيرې زخمي ته مو خوراک څښاک ورکړې وي نو بيائې زه هم خورم ، زه به هغه يوځل ووينم ،» هغه هلته د ورتللو له پاره پورته شوه.

« (لوزينا) و دريږه !» هرمن په پوره دبدبې سره پرې ورغږ کړ.« ته يوځل بيا د صليب د احکاماتو خلاف ورځې کوې ، لمړۍ مو درته د را ننوتلو وويل ، نو تا د زخمي تر پورته کيدو پورې ډډه وکړه ، اوس ته د اجازې پرته او په پوره سپين سترګۍ سره بيرون وځې ، دا ټول د صليبي فوځ ستر چاروا کې دې ، اودلته دوه صليبي حکمرانان هم شتون لري ، پوهيږې چې ددې حکم د نه منلو سزا څه شې دې ؟.... لس کاله قيد . اوکله چې بيا ته دحکم نه منل ددښمن د يوه مامولې مامور له پاره کوې نو بيا تاته دمرګ سزا هم درکول کيداې شي.»

ketabton.com - The Digital Library

« ایا صلیبي حکمرانان او قومندانان دغه انسان ته ددي بدله نه شي ورکولي چي یوه تجربه لرونکي جاسوسه ئې ، دخپل ځا ن په قیمت خوندي کړې ده ؟ نجلۍ ورته وویلي « زه پوهیږم چي هغه زما ددښمن د فوځ منصبدار دي ، خوزه به هغه ته هغه وخت دښمن ووایم چي کله هغه خپل فوځ ته بیرته ستون شي.»

«دښمن په هر حال کي او په هر ځای کي دښمن وي» یو صلیبي قومندان پرې چیغي کړې او وئې ویل « څومره مسلمانان مونږ په فلسطین کي ژوندي پرې ایښي دي ؟ مونږ ولي دهغوی نسل له منځه یوړ ؟ په دې خاطر نه چي هغوی زمونږ دښمنان دي بلکه په دې خاطر چي هغوی زمونږ د مذهب دښمنان دي ، په دنیا به دصلیب حکمراني وي ، یو زخمی مسلمان زمونږ له پاره هیڅ حیثیت نه لري. کښینه !»

نجلۍ کیناسته اوسترګي ئې د اوښکو ډکي شوی.

*****(۷۸)

بل سهار د (شوبک) په سیمه کي څه بل ډول خوزښتونه روان وو ، دا عسکري ډوله خوزښتونه و . د (شوبک) دسیمي وګړي د دې خوزښتونو څخه بې پروا په خپلو خپلو کارونو کي مشغول و ، دکلا څخه فوځیانو په وتلو پیل کړې و ، سامانونه هم له یوه ځایه بل ته وړل کیدل ، د بهر څخه د راغلي فوځ دخیمو د ښخولو له پاره سملاسي ځایونه خالي کیدل ، د لوژیستکي موادو د راټولولو له پاره د اوښانو لیکي جوړې شوې وې، په دې عسکري مرکز کي منډې ترړې رواني وی ، دا ټول چمتو والي د صلاح الدین ایوبي د شوني حملي د مخنیوي له پاره کیده ، اوپه هغو احکاماتو عمل کول پیل شوي و چي تیره شپه دپلان په مطابق ورکړل شوي و . هر یو فوځي افسر په دې منډو ترړو کي مصروف و او ترڅنګ یو څو کسه افسران (کرک) ته هم ور روان شوی و.

یواځي یوه نجلۍ وه چي ددې ټولو منډو ترړو څخه بې پروا ناسته وه. اودا همغه نجلۍ وه چي زخمي (حدېد) ئې له ځانه سره را وستې و . دهغې افسر هرمن هغه د (لوزینا) په نامه یادوله ، هغه ته د شپې له اړخه د کانفرانس د خونې څخه نژدې نیمه شپه فراغت په برخه شو . هغې د څارکښۍ د ځانګړې شبکې سره اړیکې درلودل ، په دې خاطر په کانفرنس کي هغې ته اړتیا وه ، دهغې څخه د قاهرې د هغه وګړو په هکله را پورونه اخستل و چي نوموړې به هلته ور تلله ، د نیمي شپې وروسته د خوب او د آس د سپرلۍ د ستړتیا څخه هغه نوره په ځان نه پوهیدله ، د کانفرانس نه وروسته یوه افسر هغې ته وویلي و ،« هغه مو ډاکټر ته وسپاره ،ته دهغه په هکله ډیره اندېښنه مه کوه ، ستا دنده داسي ده چي داسي احساسات ئې بري ته نه پریږدي.» او دهغې د خپلې ځانګي ستر افسر هرمن هغې ته ویلي و ،« که چېرې نن شپه زه دلته نه وای نو (کونارډ) او (ګې آف لوزینان) په خیر پادشاهان هیڅوک نه ببښي ، هغوی به ته په قید کي ور اچولې وی ، اوس ستا د ساتونکي غم مو خوړلې دي او تا ته دا حکم کیږي چي پس له دې به ته دهغه سره نه وینې.»

«ولي ؟»(لوزینا) ترې په حیرانتیا او نهیلۍ سره و پوښتل.« ایا زه به دهغه ممنویت هم و نه شم کړای ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«نه هیڅکله !» هرمن ورته وویلي «ځکه چې هغه د دښمن فوځي دي ، اوته دخپلې شبکې مسئولیت درک کولاې شې ، مونږ تا ته دهغه سره د بیا لیدلو کتلو اجازه نه شو درکولاې ، اوهمدا ستا د فن او فرض غوښتنه هم ده ، زه دا وینم چې ستا دهغه سره احساساتي اړیکې ټینګ شوی دي او تا ته ددښمن سره داسې احساساتي اړیکې ټینګول نه دي په کار.»

«ماته همدومره داړه راکړئ ، چې دهغې علاج به کیږی» (لوزینا) ورته وویل « اوهغه به سم سلامت بیرته واستول شي.»

«(لوزینا) !» هرمن په قهرېدلي اواز سره وویل «زه تاته داډه درکوم چې چې ستا دا غوښتنه به پوره کړل شي. خو واوره ، ته د ډیر خطرناک او حساسه دندې د اجراء ځخه بیرته را ستنه شوی یې. سفر دې هم د خطرونو نه ډک و ، تا ته د ارام له پاره لس ورځې رخصت درکول کیږي. مکمل ارام به کوی»

دا خبرې د شپې شوې وې، هغه خپلې خونې ته ولاړه ، د جاسوسو نجونو د اوسیدو ځاې د مرکزي دفتر نه ډیر لرې په بل ځاې کې و ، دهغې په خیر دسترې درجې جاسوسې ته به ئې د اوسیدو ډیرې ښې اسانتیاوي برابرولې ،په ډیرو ښو او ښایسته خونو کې به ئې د شهزادګیو په څیر ساتلې.او هرډول عیاشي ورته میسره وه. دهغوی دندې داسې وی چې هغوی به ئې مسلمانو هیوادونو ته استولې ، هلته به ئې د ګیریدو په وخت کې هر ډول ذلت ، سپکاوی او ستونزې ګاللې ، مرګ او یا مرګوني سزا ئې مقدر و. ددې دندې غوښتنه داوه چې نجونو ته د نړۍ هره اسانتیا ، برابره کړل شي. (لوزینا) خپلې خونې ته د رسیدو سره سم ویده شوی وه ، بله ورځ د هغې جسم د سترتیا له لاسه ماتیده ، هغې نه غوښتل را پورته شي ، خو هغه راپورته شوه ، سهار ناشته ئې وکړه او بیرون ووتله ، دهغې د څنګ سره اوسیدونکې نجونې راغلې هغوی غوښتل دهغې ځخه د قاهرې خبرې واوري ، خو هغې ورته په ډیره لنډه توګه یو خبره دوه وکړې او د شفاخانې په لور روانه شوه.

*****(۷۹)

هغه ډیره لږه تللې وه چې ورسره ئې یوه ملګرې نجلۍ چې د راز ملګرې ئې هم وه یوځاې شوه او ترې وئې پوښتل ،«لوزي چیرې ځې ؟ تو خو ډیره اندېښمنه ئې ، دا د سترتیا اغیز دي ، او که بله کومه ځانګړې پیښه در پیښه شوی ده ؟ ایا رخصتي نه ده درکړل شوی ؟»

« رخصتي راکړل شوی ده» هغې ځواب ورکړ ،« یوه ځانګړې پیښه شوی ده چې زه ئې ډیره اند ېښمنه کړې یم.» هغه د خپلې ملګرې سره د یوې ونې د سیورې لاندې کیناسته او ټول هر څه چې ورپیښ شوي و ورته ئې بیان کړل ، او هغه اخطارونه چې خپلو لوړ پوړو افسرانو ورکړې و هغه ئې هم ورته بیا ن کړل اوورته ئې وویل چې « زه غواړم د(حدید) سره ووینم ، زه ویریږم چې دهغه به علاج نه وي شوی ،او د ښاره به ئې بیرون ویستلې وي او یا به ئې د مرګه پورې په کومه کوټه کې ور غورځولې وي»

ketabton.com - The Digital Library

«تاته خو ويل شوي چې ته ئې د هغه سره د ليدلو کتلو څخه منه کړې ئې ،» ملګرې ئې ورته مشوره ورکړه چې «دا خطر په ځان مه اخله ، که چېرې تا ګير کړي نو بيا پو هيږې چې سزا به ئې څه وي ؟»

«دهغه وکړې له پاره زه د مرګ سزا اخستلو ته هم چمتو يم.» (لوزينا) ورته وويل.«ماتا ته وويل چې هغه زما په خاطر خپل ځان په خطر کې واچاوه ، او که نه زما ځان ته خو ګواښ نه و ، که غلو زه له ځانه سره بوتلې هم واى نو يو څو ورځې به ئې خرابه کړې واى او بيا به ئې کوم امير کبير باندې پلورلې واى،خو (حدېد) زما ددې انجام څخه بنه خبر و ، هغه زما د عزت په خاطر خپل ځان د ستر ګواښ سره مخ کړ. غلو هغه ته ويلي و چې نجونې مونږ ته راکړه او تاسو دخپل کار پسې ځئ ، هغه په دې هم پوهيده چې زه پاکه نجلۍ نه يم ، خو هغه زه امانت و ګڼلم.»

«ته دهغه له پاره احساساتي او جذباتي شوې ئې» ملګرې ئې ورته وويل.

«هو » (لوزينا) ځواب ورکړ. ما دهرمن تر مخه خپل جذبات ښکاره نه شو کړاې خواوس خپل زړه ستا تر مخه ږدم ، ته هم زما ملګرې ئې او د ښځې زړه لرې ، زمونږ ژوند څه شي دي ؟ مونږ يوه ښکلي توره او خواږه زهر يو . زمونږ وجود دنارينه و د تفريح اوفريب له پاره استعماليږي ، ما پخوا ددې خبرو په هکله هيڅکله هم فکر نه وکړې ، خپل وجود مې د جذباتو څخه خالي احساساوه ، خو ددې سړې جسم چې ما د خپل جسم سره يوځاې کړ نو زما په وجود کې هغه ټول احساسات ، چې ما فکر کاوه په ما کې نشته ، را وپاريدل . زه په لمړي ځل د مور ، خور ، لور ، او د يو چا محبوبه ګرځيدلې يم ، کيداې شي دا د همغې اغيزوي ، چې ما خپل ځان پخپله د پادشاهانو په زړونو د يوې حکمراني شهزادګۍ په څير ګاڼه.....

«ماته ئې دومره لارې او طريقې ښوولي دي چې دهغې په واسطه ډير ستر اوظالم حکمرانان هم په خپلو دوو ګوتو نڅولې شم ، خو غلو زه يوه پلورونکې څيز و ګڼلم ، زه ئې دومره را ښکته کړم ، چېرې چې زما په څير نجونې هره شپه پلورل کيږې اويا د کوم مسلمان امر او حاکم په لاسو کې ورکول کيږي اوهغوى ئې د حرم سرابو وينځې جوړوي. دغه سړې چې نوم ئې (حدېد) دې زه ددې سطحې نه را پورته کړم. ددې د مخه هم زه دهغه په قيد کې وم ، هغه هغه وخت هم زه ددې وړ و نه ګڼلم چې ما دخپلې ساعت تيرۍ اله و ګرځوي ، اوهغه داسې کولې هم شول هغه زه له سترګو غورځولې وم ، اوبيا کله چې هغه زما دعزت دخوندې ساتلو له پاره خپل وجود زخمي زخمي کړ ، نو زه بې واکه شوم او هغه مې په خپلې غيږ کې راونيو او دخپلې سينې سره مې يوځاې کړ. اوبيرته هغې سطحې ته را غلم د کومې څخه چې زه غورځول شوى وم. ما ته د صلاح الدين ايوبي خبرې هم را په ياد شوى ، هغه ماته ويلي و چې ته ولې دکوم عزتمنده سړې سره واده نه کوى ؟ ما په خپل زړه کې ويلې و چې د ا مسلمان څومره بې عقله دې ، خو زه اوس احساسوم چې زمونږ دښمن مونږ ته څومره ستره خبره کړې وه... زه تاته دا په زغرده وايم چې زه اوس جاسوسي نه کوم ، هغه سبق ئې چې زما په مغزو کې د کوچنيوالي څخه اچولي دي ، هغه د صحرا ويريدونکې شپې ، د غلو ويرې او د (حدېد) د جسم حرارت او دهغې د وينې بوي زما څخه لرې کړې دي.»

ketabton.com - The Digital Library

«که چیرې تا دومره اوریدي خبري هم نه واي کړي زه یوه شوی وم چي ته اوس څه احساسوي؟» دهغې سهیلې ورته وویلې ،« خو ددې حقیقت نه دې خبرول اړین ګڼم ، هغه به ددې ځایه ځي او ته به ورسره نه شي تللاې، که چیرې هغه دلته په ستونزو کې هم وي نو حکم دې چي ته دهغه سره نه شي کتلي ، که چیرې و نیول شوی نو دخپله ځانه سره به هغه هم له منځه یوسي.»

«ته زما سره مرسته وکړه ،«(لوزینا) ورځخه غوښتنه وکړه ،«دا را ته ډاګیزه کړه چي هغه چیرې دې ، اودا چي هغه جوړ شوی او صحتمند شوی او که نه ، نو زما زړه ته به ارام را پیدا شي.»

« هو کې !» سهیلې ئې ورته وویل.زه دا کار کولې شم ، ته بیرته خپلې خونې ته ولاړه شه ،»

هغه خپلې خونې ته بیرته ولاړه اوسهیلې ئې بلې کومې لورې ته روانه شوه.

*****(۸۰)

په قاهره کې هم د فوځي خوزښتونو نښې را برسیره کیدې ، فوځ ته جنګي تمرینات ورکول کیدل ، یو څو دلګې ئې جدا کړې و. هغوی ته ئې د شپیني غلچکي عملیاتو ښوونه کوله اودا چي په لړې شمیرې سره د دښمن په زیاتو فوځونو باندې بریدونه کول ، او د [ترپ او د خرپ] تمرینات ئې ورکول. دا تمرینات په دې ترتیب سره روان و چي دشپې له اړخه به هم فوځي دلګې د عسکرې تم ځایو څخه بیرون استول کیده. سلطان ایوبي په خپله ددې تمریناتو سره زیاته علاقه درلوده ، هغه به هره ځلورمه او پنځمه ورځ اعلی قومندانانو ته او ان تر دلګیو تر قومندانانو پورې لکچرونه ورکول او هغوی ته به ئې د نقشواو انځورونو په مرسته ، جنګې لوبې ښوولې ، هغه ددې روزنې بنستیز اصول دا ډول کیښنول چي:

- دکم شمیر په واسطه زیات شمیر دښمن ته زیان رسول ، او د وسلې څخه زیات د عقل اوفکر استمالول ،
- د مخ د مخه جګړې نه ځان ساتل ، مخامخ برید نه کول ، د لس دولس کسانو دغلچکي عملیاتو په واسطه دښمن ته زیا ت زیان رسول.

ددې نه اخوا ددښمن کومه کلا یا ښار تر اوږدې محاصرې لاندې د نیولو لارې چارې او یا د کلا ګانو په دیوالونو کې ئې د نقب(سوري) وهلو درس هم ورکاوه. هغه د ټولو اوښانو ، کچرو او آسونو څخه لیدنه کړې وه ، کمزورې او یا عمر خوړلې ځناور یې ورځخه جدا کړي و، د برید وخت او ورځ ټاکل شوی وه ، هغه منصوبه چي سلطان ایوبي د فلسطین د سوبې له پاره جوړه کړې وه ، دهغې په لمړۍ مرحلې کې په کامیابۍ سره دداخلیدو چمتوالي په پوره توان سره روان و. دبله اړخه په لاره کې دتم ځایو په هکله هم فکر کیده.

ددوارو فوځونو چمتوالي داسې و لکه چي یو بل به د تل له پاره له منځه وړې او نابوده وي به ئې. د صلیبیانو د چمتوالي دایره د (شوبک) نه تر (کرک) پورې او ان د مصر تر پولو پورې روانه وه ، هغوی په دغه پراخه دایره کې د سلطان ایوبي له پاره داسې ځنډۍ برابروله ، چي دهغې څخه ئې د تل له پاره د وتلو

ketabton.com - The Digital Library

امکان ورکیده ، دهغوی چمتوالي دسلطان ایوبي دهغه پلان او مالوماتو په اساس و چې هغوی ته د وخته مخته وررسیدلي و.

ددي پراخه تیاریو په منځ کې هلته په (شوبک) کې یوه بله لوبه هم روانه وه ، خو دي لوبې د جنګ سره هیڅ ډول اړیکی نه درلودل بلکه د جذباتو او احساساتو سره ئې اړیکې تړل شوي و. (لوزینا) په خپله خونه کې پرته وه او د (حدید) له پاره ناقراره وه، او سهیلې ئې ددوه ورځو را په دېخوا د (حدید) لټون کاوه ، هغه د افسرانو په روغتون کې نه و ، او نه د سپاهیانو په روغتون کې تر سترګو کیداي شو ، هغه جاسوسه نجلۍ وه ، سترو سترو افسرانو د هغې عزت کاوه ، هلته د (لوزینا) په ګډون هرې جاسوسې نجلۍ ته همدا مقام ور په برخه و. خو ددې سره سره بیا هم به چې دغه نجلۍ د هر چا څخه ددې پوښتنه کوله چې د (لوزینا) سره چې کوم زخمي را غلي و هغه اوس چېرې دي؟ نو هغې ته به همدا یو ځواب ورکول کیده « ما خو هغه نه دي کتلي » ، په دېیمه ورځ یو افسر ورته په غوږو کې وویل چې دهغې لږ څه علاج کړل شوی دي او دهغې وروسته دمسلمانانو پنډغالي ته لیږدول شوی دي،

کله چې سهیلې دا خبر (لوزینا) ته ورکړ نو په هغې باندې بې هوشي را غله ،« دمسلمانانو پنډ غالي !؟» دا یو ویرونکې ځاې و ، په هغه ځاې کې د پخوانیو جنګونو مسلمان بندیان لا تر اوسه پورې پراته و او هغه مسلمانان هم چې صلیبیانو د کوم جرم پرته په اشغالي سیمو کې نیولې و.

دا مسلمانان به ډیر وخت د هغه قافلو څخه نیول کیدل چې صلیبیانو به لوټولې ، دا پنډغالي بندیخانه نه وه، او نه د جنګي بندیانو پنډ غالي و ، دا یو بیګار پنډغالي و ، چې داسې سخته پهره پرې نه وه ولاړه ، ددې بدنصیبه بندیانو کوم ریکارډ هم شتون نه درلود. ددې خلکو څخه ئې حیوانات جوړ کړي و ، هر چېرې به چې اړتیا پیښیده ددوی څخه به ئې د اړتیا وړ وګړي هلته وروړل اوکار به ئې پرې کاوه ، خو خوراک څښاک به ئې همدومره ورکاوه چې دهغې په واسطه ژوندي پاته شي ، هغوی په خیموکې اوسیدل ، په دوی کې به چې څوک ناروغ شو نو د هغه علاج به هغه وخت کیده چې ناروغتیا به ئې مامولي وه ، که چېرې ناروغتیا به زیاتیدله ، نو بیا به ئې هغه ته زهر ورکول او له منځه به ئې وړ، دا دبدنصیبه مسلمانانو یوه ډله وه ، چې یوا ځې ددې جرم سزا ئې تیروله چې مسلمانان دي ، سلطان ایوبي ته دهغه جاسوسانو ددې پنډغالي په هکله خبر ورکړي و ،

(حدید) ئې هم همدې پنډغالي ته ور لیږلي و ، او د (لوزینا) له پاره حکم شوی و چې دهغې سره به نه ویني، هرمن ته شک پیدا شوی و چې دا یوه جذباتي تړون دي خو(لوزینا) دهغه حکم نه و منلي ، کله چې هغې واوریدل چې (حدید) د مسلمانانو په پنډغالي کې دي ،نو هغې خپلې سهیلۍ ته وویلي چې هغه به (حدید) ازادوي ، سهیلۍ دهغې د احساساتي حال په کتلو سره دمرستې وعده وکړه او دواړو پلان جوړ کړ.

دوی دواړه هماغه وخت په ښار کې دیوه شخصي ډاکتر سره وکتل ، هغه ته ئې وویل چې هغه یو زخمي راوړي چې علاج به ئې په دې شرط کوي چې دهغه په اړه به هیچاته هم نه وائي. ډاکټر تري د دې علت و

ketabton.com - The Digital Library

پوښته ، نو(لوزينا) ورته وويلي « هغه يو غريب شانته مسلمان دي چي زما دکورنۍ ډير خدمت ئي کړي دي. هغه چيري په کومه جګړه کي زخمی شويدي ، دهغه په جيب کي څه نه شته نو په دي خاطرئي ډاکټر علاج نه کوي ، څرنګه چي دلته ټول ډاکتران عيسايان دي نو په دي خاطر دمسلمان علاج د اجرت پرته نه کوي ، او بل علت ئي دادي چي که چيري د ښار ښاروال ته داخبره ورورسيږي چي ددي مسلمانانو ترمنځ جنګ جګړه شوی ده نو بيا همدا بهانه کوي او د مسلمانانو پنډغالي ته ئي ليږي ، هغوی خو بهانه غواړي ، زه دهغي دخدمت بدله ورکول غواړم ،چي هغه زما د کورنۍ سره کړي ، زه هغه دشپي له اړخه راوړم ووايه چي ستا به څومره اجرت کيږي. زه به د راز ساتني اجرت هم درکوم.

په دي وخت کي ډاکټر هغه د سر نه تر پښو پوري کتله ، (لوزينا) هغه ته دا ونه ويل چي هغه څوک ده ، همدا ئي ورته وويل چي هغه د يوي عزتمندي کورنۍ لور ده ، د نجلۍ دښايست په کتلو سره ډاکټر چي کوم اجرت غوښته هغه ئي په ژبه نه راوست ، (لوزينا) ددي ډګر او فن ماهره وه ، هغه د نارينه و په سترګو پو هيدله ، هغي خپل فن استعمال کړ نو ډاکټر د موم په څير ويلي شو ، (لوزينا) دسرو زرو څلور سکي دهغه مخته کيښودي ، اوکله چي ډاکټر د هغه لاس په خپل لاس کي ونيوه نو وئي ويل ، چي ستا څخه زياته بله قيمتي سکه نه شته ، نو(لوزينا) ورته په خپلي ماهرانه خندا کي وويل « ته چي څومره قيمت غواړي درکوم ئي ، خو زما کار اول وکړه.»

ډا کټر په دي پوه شو چي معامله خطرناکه او د رازه ډکه مالوميږي ، خو د (لوزينا) په کتلو سره ئي دا خطره قبوله کړه ، او وئي ويل « راوړه ئي ، همدا نن شپه ، يا سبا شپه ، کله چي ئي راوړي راوړه ئي ، که زه ويده شوی وم را ويښ مي کړه ،» هغه په يوه لاس کي د طلا سکي اوپه بل لاس کي ئي د (لوزينا) لاس و نيوه.

*****(٨١)

ددي کار د ترسره کولو تر ټولو زياته اوخطرناکه مرحله د (حدبد) د پنډغالي څخه د رواستلو مسئله وه ، او داچي هغه څه ډول د پنډغالي څخه را وويستل شي ، هلته د شپي دومره کلکه پهره نه وه ، او علت ئي داو چي په هغو بدنصيبه بنديانو کي د تيښتي توان هم نه وپاته ، سهار به ئي د لمر خاته نه مخته هغوی د مشقت کولو له پاره وړل ، او د لمر د پريوتو نه وروسته به ئي بيرته را وړل ، ددوی ټوله شميره يو نيم زر کسان برابريدل ، د(لوزينا) ملګري د پنډغالي په اړوند څه مالومات تر لاسه کړي و ، چي په هغي کي يو دا هم و چي زخمي اوناروغ بنديان يو عادي کلينيک ته هره ورځ ور استوي ، چي يواځي يو کس ساتونکي ورسره وي ، په بله ورځ (لوزينا) د خپلي سهيلۍ سره هغه ځاي ته ورغله چي ناروغ بنديان ئي را وړل ، هغوی ډير انتظار و نه کړ، د پنځه ويشت دېرش ناروغانو يوه ډله ئي چي ډير سوکه سوکه راتلل ،دهغوی ساتونکي په لاس کي کوتک نيولي و او د حيواناتو په څير ئي پري چغي وهلي او هغوی چي لږ څه سوکه تلل په ډنډو ئي وهل او ټيله کول به ئي.

ketabton.com - The Digital Library

دواړه نجوني مخته ورغلي هغوی خپل ځانونه داسې و نیول لکه ځوک چې سیل کوي ، کله چې د ناروغانو ډله دهغوی سره نژدې تیریدله نو هغوی هر یوه ته کتل ، ناڅاپه (لوزینا) ټکان وخوړ ، (حدېد) هغه ته په غضبناکه سترګو کتل ، هغه چغې نه شوی وهلې ، دهغه دمخ څخه هغه نور اوروښنائي تللې وه چې (لوزینا) د زخمې کیدو تر مخه کتلې وه ، د (حدېد) اوږې را پریوتې وي ، او کالي ئې په وینه ککړ ، وینه ئې وچه شوی وه. د (لوزینا) په سترګو کې اوښکې را غلې ، خو د (حدېد) په سترګو کې کرکه او نفرت ، هغه مخ واړاوه ،... دا د ناروغانو ډله مخته ولاړه ، نو(لوزینا) و د هغې ملګرې د ساتونکې سره داسې خبرې پیل کړې چې په کې دهغه مسلمانو ناروغانو له پاره کرکه او نفرت و. هغوی د ژبې په جادو باندې ساتونکې د خپل ځان غلام کړ او ورته ئې وویل چې هغوی غواړي په ټوکو مسخرو سره ددې مسلمانو بندیانو سره خبرې اترې وکړي.

هلته په کلینیک کې نور ناروغان هم وو، ډیر هجوم مالومیده ، بندیان ئې یوي لورې ته کینول ، (لوزینا) هغوی ته نژدې ورغله ، او ملګرې ئې ساتونکې په خبرو کړ. (حدېد) د یوال ته تکیه وکړه او کیناست ، دهغه د روغتیا حالت ښه نه و ، (لوزینا) د سترګو په اشارو سره هغه راو باله ، کله چې هغه ورته نژدې شو ، نو(لوزینا) ورته په کلاره وویلې « ماته حکم شوی چې له تاسره هیڅکله هم و نه وینم ، کینه ، مونږ به دا نه څرګندوو چې مونږ خبرې کوو.

« زه پر تا او ستا په حکم کونکې باندې لعنت وایم » (حدېد) ورته په کمزوري مګر غضبناکه اواز سره وویل، « ما ته د کومې بدلې د اخستلو له پاره دغلو څخه نه ئې خوندي کړې ، هغه زما دنده وه ، ایا تاسې د یوه دندې د اجراکونکې سره همدا ډول سلوک کوئ ؟»

« چې شه حدېده !(لوزینا) ورته په غبرګوني اواز وویل « داخبرې به بیا کیږي ،ماته ووایه چې ته دشپې په کوم ځای کې ویده کیږې ، نن شپه به تا له هغه ځایه راباسم .»

(حدېد) نه غوښتل د هغې سره خبرې وکړي ، (لوزینا) هغه ته د اوښکو په تویولو په ډیر سخته توګه قناعت ورکړ چې هغه ورته دوکه اوفریب نه ورکوي ، (حدېد) ورته وویل چې په هغه ځای کې چې هغه ویده کیږي دهغه ځایه راوتل ګران کار نه دې ، خو چې را ووځې نو هغه به ځې چیرې ؟... هغوی ډیر ژر د تیښتې پلان جوړ کړ.

*****(۸۲)

د مسلمانانو پنځه غالی په داسې درانه خوب بیده و لکه دمړو هدېره . ساتونکې هم ویده شوی و. ددې ځایه تر اوسه پورې څوک تښتیدلې هم نه و. اوکه تښتیدلې هم وائي نو چیرې به ته. ددې نه علاوه ساتونکو ته دا هم ډاګیزه وه چې که چیرې کوم یو و تښتي هم ،نو څوک ئې پوښتنه کوي ،

دشپې لمړی برخه پای ته رسیدلې وه ،چې دیوی پخوانۍ شکیدلې خیمې څخه یو کس دګیډې په خویدو سره بیرون را ووت ، او تر هغه ځایه پورې ولاړ چې د ساتونکې سترګې پرې نه لګیدې ، مخکې هغه ته په

ketabton.com - The Digital Library

تیاره کې هم د کجورو ونې په سترګو شوی ، مخته ورته یو سیورې د سرنه ترپښو پورې پټ ترسترګو شو ، خویدونکې راپورته شو او دکجورو د تنو پورې ئې ځان ورساوه ، هغه (حدېد) و او (لوزینا) دهغه انتظار کاوه.

« تیز تلاې شې؟» (لوزینا) ترې و پوښتل.

«هڅه به وکړم» (حدېد) ځواب ورکړ.

دپنډغالي ښځه پوره لرې تللې و مخته پراخه نا اباده سیمه پرته وه ، ستونزه داوه چې (حدېد) تللاې نه شو. (لوزینا) ورته لاس ورکاوه تر څو ګړندې ګامونه واخستلاې شي هغه ته ئې په لاره کې وویل چې هغې ته څه ډول اخطارونه او حکمونه ورکول شوي دي. هغې د (حدېد) غلط فهمي لرې کړه ، مخته د ښار کوڅې راغلې اوبیا د ډاکتر کور هم راورسید ، دری څلور ځلې ټک ټک نه وروسته ډاکتر بیرون راووت ، او (حدېد) ئې سمدستي دننه یوړ. د (حدېد) زخم ئې پرانست او وئې کوت ، نو وئې ویل چې لږ تر لږه شل ورځې به دده علاج کیږي. ددې خبرې په اوریدو سره د(لوزینا) مخته یو ستونزه را غله ، او هغه داوه چې ددومره ورځو له پاره به (حدېد) په کوم ځاې کې پټوي ، بیګار پنډغالي ته ئې هم بیرته نه وروست ، دهغې عقل ځواب ورکاو ه. ډاکتر دهغه علاج پیل کړې و ، نو ورته ئې وویل چې دې ته د ډیرې قوې او ښه غذا اړتیا ده.

(لوزینا) هغه په خپله خبره کې واخست او ورته ئې وویل چې په کوم ځاې کې چې دې اوسي نو هلته ورته ښه غذا نه ورکول کیږي ،ته دا له ځانه سره همدلته وساته ، او هر هغه څه چې دده له پاره ګټه ور دي هغه ورکړه ، ته چې له ماڅخه څومره اجرت غواړې همغومره درکوم.

ډاکتر چې کوم اجرت غوښته هغه ډیر زیات و ، (لوزینا) ترې د راکمولو غوښتنه وکړه نو ډاکتر ورته وویلې ،« ته پرما ډیر خطرناکه کار ترسره کوې ، زه پو هیږم چې دا شخص مو دمسلمانانو د پنډغالي ښځه راوړې دې. اودا د مصر د فوځ سپاهي دې ، ته له دې سره څه اړیکې لرې ؟ ته چې ماته زماد غوښتلو سره سم اجرت راکوې نو ستا دا راز به هم زما له کوره بیرون نه وځي.

« ماته منظور ده » (لوزینا) ورته وویلې ، اوډاکتره دا هم واوره چې که داراز فاش شو نو ته به هم ژوندې پاته نه شې.

ډاکتر (حدېد) په یوه خالي کوټه کې څملاوه ، اوهغه ته ئې وویل چې ته به د علاج پورې همدلته اوسې ، هغه ورته شیدې او میوه راوړه ، او(لوزینا) ئې یوې بلې کمرې ته یوړه ،.... بله ورځ (لوزینا) او دهغې سهیلۍ د پنډغالي جاسوسي وکړه ، کلینیک ته ولاړې ، ناروغ قیدیان هلته وروړل ، دواړو نجونو د ساتونکې سره خبرې اترې وکړې ، اود خپل خصوصي فن له مخې ئې دا ډاګیزه کړه چې د(حدېد) په ورکیدو سره په پنډغالي کې کوم بدلون نه دې راغلې اونه کومه هنګامه پیدا شوې ده.

ketabton.com - The Digital Library

ورځې تيريدې ، او څرنګه چې ډاکټر دخپلې خوښې قيمت اخسته نو په دېخاطر هغه (حدېد) هملته له ځانه سره پټ ساتلې و، دهغه علاج ئې په پوره توجه سره کاوه او قوي غذا ئې هم ورکوله، (لوزينا) به هر ماښام هلته ورتلله ، څه وخت به د (حدېد) سره کيناستله او ډيروخت به ئې د ډاکټر په خونه کې تيراوه ، په همدې جريان کې شل ورځې تيرې شوی ، د (حدېد) زخمونه هم را ټول شوي و ،روغتيائې حالت ئې بلکل ډاډمن و ، (لوزينا) ډاکټر تهوويل. چې هغه به سبا شپه څه وخت (حدېد) له دې ځايه څخه باسې.

بله ورځ هغې خپله سهيلۍ بيا استعمال کړه ، د يوي کمې رتبې افسر چې تل به دهغې دسهيلۍ ترشا د تنګولو له پاره د هغې پسې ته ، په يوه چل را ګير کړ. افسرئې په يوه کوټه کې بند کړ او (لوزينا) ترې عسکري کالي و کنبل او (حدېد) ته ئې ور واغوستل ، د آس انتظام هم ستونزمن کار نه و ، هغه ئې هم وکړ ، دا انتظام ئې په دې خاطر وکړ چې د ښار چار چاپير لوي خاورين دېوال و اوڅلور دروازې ئې درلودې ، چې دشپې له مخې به تړل کيدې ، په هغې ورځو کې به د ورځې له اړخه دا دروائې پرانستې وی ، ځکه چې دسلطان ايوبي د راتلونکي يرغل له پاره د فوځيانو اودهغوی له پاره د سامانونو تګ را تګ روان و .

دلمر دېريوتو تر مخه ،د کلا د لوی دروازې په لور يو صليبي افسر په اس سپور روان و د هغه په ملا باندې را ځوړنده توره دمسلمانانو په څير کړه نه وه بلکه نيغه ځوړنده وه ، او لاستې ئې د صليب په شکل و ، هغه له هره اړخه صليبي و ، دروازه پرانستې وه او دهغې څخه د اوښانو يوه بار کړل شوی قافله بيرون روانه وه ، داسې ښکاريده چې د آس سپور افسر ددې کاروان سره يوځاې روان دې ، هغه دروازی ته ورسيد ، نو دصليبي جاسوسي شبکې مشر هرمن ددروازې څخه داخليده ، هغه بيرون له کومه ځايه را ستون شوی و. هغه دا افسر وکوت او ورته په مسکا شو ، خو هغه افسر د خندا ځوا ب په خندا ورنکړ. هرمن چې څو قدمه مخته راغي نو آس ئې و دراوه ، دهغه څخه دوه درې سوه قدمه لرې (لوزينا) ورته تر سترګو شوه ، هغې چې هرمن وکوت نو په ډيره تيزۍ سره د خپلې کمرې په لور ولاړه،

د علی بن سفيان په څير هرمن هم په خارکښۍ کې پوره ماهر و ، هغه سمدستې خپل آس ددروازې په لور واړاوه ، او ور وئې ځغلاوه ، هغه غوښتل خپل شک رفع کړي ، کله چې هغه آس ته لغته ورکړه نو آس په ځغاسته شو . بيرون چې ووت هرمن وکتل چې هغه افسر چې دهغه له مخې تير شوی و دومره لرې تللې دې چې دهغه په تعاقب کې تلل بيکاره و . هغه آس سپور د دروازې څخه د وتلو وروسته سمدستې خپل آس په ځغاسته کړې و ، اس ئې هم ډير تيز تلونکې و، اوپه دې ترتيب (لوزينا) (حدېد) ازاد کړ او خپله بدله ئې پوره کړه.

*****(۸۲)

هرمن خپل آس په چټکۍ سره را وګرځاوه او بيرته دننه ولاړ ،ترهر څه لمړي د مسلمانانو پنډغالي ته ولاړ، او دهغې ځاې د ساتونکي څخه ئې د (حدېد) دننبو ننبانو ويلو وروسته وپوښتل چې هغه چيرې دې ، خو په هغه خيمه کې چې (حدېد) ساتل کيده د هغې ملګرو وويل چې يو سهار هغه ددې ځايه غايب شوی ، مونږ

ketabton.com - The Digital Library

داسي وګڼله چي شايد هغه ئي اخوا دېخوا چيري ورېږي وي ، د هرمن شک په ډاډ سره بدل شو ، هغه په خپله (حدېد) و چي دصليبي فوځ په بهه کي يې ددروازې څخه وتلي وکوت ، هغه د نورې زياتي پلټني له پاره د (لوزينا) کمري ته ولاړ ، هغې خپل سر په لاسو کي نيولې وه اوژړل ئې .

«ايا هغه تا و تښتاوه ؟»هرمن تري په غضب سره و پوښتل ، (لوزينا) په کلاره خپل سر را پورته کړ ، هرمن ورته وويل « که درواغ دي وويل نو په پلټنه کي به ئې دربانديې ثابت کړم چي هغه ته تا دتيښتي ټولي لاري چاري برابري کړي دي.»

«نه ستا تفتيش ته اړتيا شته او نه ماته ددرواغو د ويلو اړتيا » (لوزينا) ورته وويل « زما ټول ژوند پادشاهي درواغ او زما وجود ډيره ښايسته دوکه او فريب دي ، ما دخپل روح د خلاصون په خاطر دريښتيا په ويلو ځان مرګ ته ورکړ.» دهغې په اوازکي پرکالي وه چي هر ساعت زياتيدله ، هغه پورته شوه نو پښې ئي په لړزيدو شوی ، ورسره نژدې يو ګيلاس پروت و چي يو څو څاڅکي اوبه ئي درلودې هغه ګيلاس پورته کړاو د هرمن په لور ئي په خپل لاس سره ور اوږود کړ او وئي ويل « ما خپل ځانته د مرګ سزا ورکړې ده ، ددې ګيلاس دغه څو څاڅکي اوبه ددې ګواهي وايي چي ما خپل ناپاک جسم ته د مرګ سزا په دې خاطر نه ده ورکړې چي د خپل قوم سره مي غداري کړې وي او د قوم او ولس دښمن مي د قيده خلاص کړي او د تيښتي لارې چارې مي ورته برابرې کړې دي. بلکه زما جرم داو چي زه هغه انسانانو ته ددوکي د ورکولو له پاره تللي وم، چي دهغوی تر منځ دوکه او فريب شته نه دي . دهغوی څخه هغه څلور انسانان زما د عزت د خوندي ساتلو له پاره وه يانه ، خوهغوی زما د عزت دخوندي ساتلو په خاطر د لسو غلو مقابله وکړه. او بيا دهغوی څخه يو انسان خپل جسم زخمي زخمي کړ او زه ئي دهغو غلو د خولي څخه را وويستلم. ماته د نيکۍ او بدۍ ، د محبت او نفرت توپير مالوم شو . زه ريښتيا وايم او مره کيږم، دا به ډير ډاډمن مرګ وي».

هغه لويدلو ته نژدې وه نو هرمن ئي د لاسه ګيلاس واخست اوهغه ئي و نيوله ، (لوزينا) خپله جسم ته يو ټکان ورکړ او دهرمن د لاسو څخه ئي ځان وويست او لري تري و دريده ، په ژړغوني اواز ئي وويل چي « ماته لاس مه راوړه ، دا اوس ستا دکاره وتلي دي . دغې زهرو په دې کي ريښتاوی ور ننويستي دي ، تاسي ته د ناپاکه جسمونو اړتيا ده ،.... هو هغه ته ما دتيښتي زمينه برابره کړې ده ، هغه ما شل ورځي پټ ساتلي و . هغه ته ما د فرينډس درويشي را پته کړې او وراغوستي مي وه ، هغه ته ما آس ورکړ ، خو زه د هغه سره نه شوم تللاې مګر دهغه پرته ژوند هم نه شم کولاې ، په دې خاطر ما زهر و څښل ، که چيري تا زه نيولې هم نه وي نوما زهر څښلي و ،»-- هغه په پالنګ باندې پريوته ، هرمن ته د هغه اخري خبره تر غوږو شوه « په ريښتيا ويلو سره په مرګ کي څومره سکون دې » هغې خپله اخري ساه داسې واخسته لکه د سکون ډکه «اه» .

کله ئي چي هغه خاورو ته سپارله نو يو افسر و پوښتل چي « ددې دکورنۍ که څوک وي نو هغوی ته ئي د مړيني خبر ورکړئ»

ketabton.com - The Digital Library

« دهغې کورنۍ همدا مونږ و ،» هرمن ځواب ورکړ ،« هغه په لس یولس کلنۍ کې د کومې قافلې څخه را تښتول شوی وه »

د صلاح الدین ایوبي د فوځ د کوچ دریمه ورځ وه ، صلیبیانو دهغوی په لاره کې د تم کولو او محاصره کولو له پاره زیات شمیر فوځونه استولي و . د پلان په مطابق حمله په (کرک) کیدونکې وه نو په دې اساس صلیبیانو د (شوبک) څخه هم زیات شمیر فوځونه کرک ته ور استولي و ، هغوی د خپلو فوځونو یو برخه د شام په لور هم استولې وه ، ترڅو چې د نورالدین زنګي د مرستندویه فوځونو د راتګ مخنیوي وکړي ، د همدې فوځ یوه برخه هغوی په لارکې د سلطان ایوبي د فوځ د تم کولو او له منځه وړلو له پاره ور واستولې وه . دکوچ په وخت کې سلطان ایوبي خپل فوځ په درې برخو ویشلې و ، او درې واړه برخې ئې یو له بله څخه لرې لرې ساتلې وې ، کله چې هغه هغې ځاې ته ورسید چېرې چې د صلیبیانو سره ټکر کیدل و ، نو هغه ددرې واړو برخو قومندانان او د هغوی نائبین خپلې خیمې ته راو بلل.

«مونږ اوس هغه ځاې ته راغلي یو چې زه باید تاسې ته راز را څرګند کړم ،» سلطان ایوبي ورته وویل ،« تاسو به حیران شوی یاست چې زه تاسې ته دا ویل غواړم چې زه په (کرک) باندې حمله کونکې یم ، خو ما تاسې په بل طرف روان کړي یاست ، زه په (کرک) باندې حمله نه کوم ، زمونږ منزل (شوبک) دې ، یوه پوښتنه به تاسو تول اندېښمن کوي چې ما هغه درې واړه جاسوسان چې یوئې عالم او دوه نورې ئې نجونې وی ولې ازاد کړل ، او هغوی ته مې ولې ساتونکې ورکړل ،ددې پوښتنې ځواب واورۍ: ما هغوی دخپلې خونې تر څنګ خونه کې کینول ، منځنۍ دروازه مې پرانستې پرېښوله ، او علي بن سفیان او دوه نورو نائبیونو ته مې په لوړ اواز وویل چې زه به په فلانکۍ ورځ او فلانکې تاریخ باندې په(کرک) حمله کوم ، زه پوهیدم چې جاسوسان ئې اوري ، ما دهغوی په غوږونو کې دا خبره هم ور واچوله ، چې زه د صلیبیانو سره په پراخه ډګر کې د جنګ څخه ویریږم....

همدا ډول خبرې مې د هغوی په غوږونو کې ور واچولې او ازاد مې کړل ، او ساتونکې مې ورکړل ترڅو په امن و امان سره ئې (شوبک) ته ورسوي. ما ته خبر را ورسید چې په لاره کې یوه پیښه و شوه ، غلو یوه نجلۍ او درې ساتونکې وژلې دي، څلورم ساتونکې پرون شپه د (شوبک) څخه بیرته را ستون شوی دې ، هلته چې زمونږ کوم جاسوسان و هغوی اطلاع راکړې ده چې عالم جاسوس ژوندې (شوبک) ته ور رسیدلې او همغه زما پلان ته بریا ورکړې ده ، صلیبیانو خپل فوځ زما د خوښې په مطابق ویشلې دې ، اوس ستاسې د فوځ د ښې لورې برخه د صلیبیانو د ډیر ستر فوځ ښې لورې د فوځ څخه څلور میله لرې دې»

هغه د ښې لورې د برخې قومندان ته وویل « نن به دلمر د پریوتو نه وروسته ، خپل اس سواره دوه میله مخامخ مخته یوسې ، بیا به کینڼ لورې ته شې او څلور میله به مخامخ ولاړ شې بیا به ښې لورې ته دوه میله نور هم ولاړ شې ، هلته به دښمن تاته د ارام په حالت کې در په ستړګو شې ، برید کول ستا کار دې

ketabton.com - The Digital Library

خو دا به ډيره ګرندۍ حمله وي ، په لاره کې چې هر څه درته مخته راغلل له منځه يې يوسئ او بيرته را ووځئ ، اوهماغه ځاې ته ځانونه ورسوئ د کومه ځاېه چې تللې وئ ، دويمه برخه به د ماښام په وخت کې مخته ولاړه شي ، اته نهه ميله لرې به بيا کېن لوري ته شي نو تاسې ته به د دښمن د لوژيستکي موادو قافلې ترسترګو شي ،ددې ترڅنګ به تاسې ددښمن تر شا ياست. دورځې له اړخه به دښمن د ښي لوري ډلې تر يرغل لاندې راځي ، خو تاسې به د مخ په مخ ټکر نه ځان ساتې ، دورځې ډير وروسته راځئ ، دشپې له اړخه به بيا بريد کوئ ، خو دربرئ به نه. که صليبيان مخته راشي نو هغه منځنۍ برخه به دهغوی تر شا بريد کوي او دښمن به راټوليدو ته نه پريږدئ ، دغه دريمه برخه چې له ماسره دي نن شپه کوچ کوو ، مونږ به سبا ترغرمې پوري (شوبک) محاصره کړې وي. پاته دوه برخې به په هماغه لارو چارو سره چې تاسې ته ئې روزنه درکول شوی ده دښمن په صحرا کې سرګردانه کوئ ، هغوی ته دهغوی خوراکې او د ځښاک مواد مه پريږدئ چې ور ورسيږي ، او کله چې د اوبود چينو څخه لرې شول سمدستې په هغو چينو باندې ولکه وکړئ ، د تل له پاره حمله د اړخ له لوري کوئ ، خو د جنګ له پاره به تم کيږئ نه ، د سرتيرو ډلې به تل د هغوی په حيواناتو باندې اور وروي.

دا د (۱۱۷۱) زيږديز کال اخري ورځ وه چې د(کرک) د اوسيدونکو د اوږود انتظار وروسته هغوی ته مالومه شوه چې د (شوبک) په خير مهمه کلا د سلطان ايوبي د فوځونو په محاصره کې راغلې ده. په داسې حال کې چې هغوی خپل زيات فوځ (کرک) ته منتقل کړې و او يو شميرئې په دښتو کې د سلطان ايوبي د فوځ د له منځه وړلو له پاره ميشت کړې و. اوس نو هغوی د (شوبک) د اوسيدونکو سره هيڅ کومک نه شوکولاې ، هغه فوځ چې په صحرا کې دې پر هغوی مسلمانانو بده ورځ را وړې وه ، دصليبيانو اندېښنه دا وه چې مسلمانان مخ په مخ جګړه نه کوي ، هغوی د غلچکې او کمانډو عملياتو په واسطه هغوی وار خطا کړي دي ، دهغوی دخوراکې موادو قافلې له منځه تللې وی ،په اوبو مسلمانانو قبضه کړې وه ، د صليبيانو دې فوځ د جنګ توان له لاسه ورکړې و او وروسته هم تللاې نه شو چې د (شوبک) د خلکو سره مرسته وکړي.

په (شوبک) کې صليبيانو د کلا او د ښار دديوالونو څخه دغشو او برچو په واسطه ډيره کلکه مقابله وکړه خو دسلطان ايوبي نقب ويستونکو ډلو دېوالونه مات کړل ، دا محاصره يوه نيمه مياشت روانه وه ، اخر سلطان ايوبي (شوبک) ته ور ننوت ، ترټولو لمړۍ هغه د بيګارانو ېنډ غالې ته ورغې چېرې چې بې وسه مسلمانانو د شکر سجدې وکړې ، دصليبيانو صحرائې فوځ په ډيره بې نظمۍ سره د(کرک) پورې را ورسيد چېرې چې ډيرې فوځيان بيکاره ناست و اود سلطان ايوبي د ورتللو انتظارئې کاوه.

*****(۸۳)

ketabton.com - The Digital Library

«دا ستا دقوم دسپاهيانو لاشونه دي ، دوی د هغه پادشاهانود غوښتنو ښکار ګرځيدلي چې د اسلامي سلطنت دله منځه وړلو له پاره د انګليستان ، فرانسې ، جرمني ، ايټاليې او ....دکوموکومو ځايو څخه دلته راغلي و»(عماد هاشم)

او کله چې «ايونا» په عايشې بدله شوه:(٨)

د (١١٧٢) زيږديز کال دويمه مياشت په تيريدو وه ، د (شوبک) کلا دمجاهدينو په ولکه کې راغلې وه خو په ښارکې لا تر اوسه پورې بې نظمي او اړودوړ روان و. عيسايانو دخپلو کورنيو سره يوځاې دهغه ښاره د تيښتې هڅې کولې ، څه خو لا پخوا تښتيدلي و. هغوی ويريدل چې لکه څنګه چې هغوی د خپلې واکمنۍ په وخت کې د (شوبک) په اوسيدونکو مسلمانانو ظلم او تيري کړي و نو په همدې توګه به اوس مسلمانان هم د هغوی د ژوند ساحه را تنګه کړي. هغوی د دې انتقامي عمل څخه دومره په ويره کې و چې کله چې هغوی خپل فوځونه د کلا نه په تيښته ، دصلاح الدين ايوبي د غشي ويشتونکو په لاسو مړه او وسله غورځونکي کتل نو يواځې خپل کوچنيان به ئې له ځانو سره اخستل او دکورو څخه به وتل. خو مسلمانو سپاهيانو هغوی تللو ته نه پرېښودل ، سالارانو او قومندانانو په خپله حکم کړی و چې د ښار اوسيدونکي بلې لورې تللو ته مه پريږدئ ، هماغه و چې سپاهيانو به تښتيدونکي عيسويان د شګلوړه لرې لرې لاړو ، د غونډيو او نورو سيمو څخه نيول او بيرته به ئې ښارته را وستل.

دا خلک په حقيقت کې د خپلو حکمرانانو د ګناه د سزا څخه په تيښته کې و ، هغوی ددې ځاې اوسيدونکي مسلمانان د چينجيو په څير سپک او بې ارزښته ګڼل و او د « مسلمانانو پنډ غالې يا بيګار کيمپ » ددې ستر ثبوت و. سلطان ايوبي ته ددې پنډغالې په هکله مالومات و ، هغه (شوبک) ته د ورننوتلو سره سم همدې پنډ غالې ته ولاړ ، هلته نژدې دوه زره مسلمانان د قيد اوبند په اذيتونو اخته پراته و. عيسايانو دغه دوه زره کسان ژوندي لاشونه ګڼلي و. دهغوی څخه به ئې د حيواناتو په څير کار اخسته ، د دې بنديانو تر منځ داسې کسان هم و چې په ځوانۍ کې ئې راوړي و او همدلته ئې عمر تيرکړي و او اوس اذيتونو زړښت ته رسولي و. هغوی دا له ياده ويستلي و چې دوی ريښتيا هم انسانان دي ، په دې ځاې کې د پخوانيو جنګونو بنديان هم و ، خو د هغو بدنصيبو شميره په کې زياته وه چې صليبيانو د قافلو او يا د ښاره څخه نيولي او پنډغالې ته ئې را وړي و. که هغه به ستر تاجر و او يا به د ښکلو نجونو پلار ، هر څوک به ئې چې نيوه دهغه شتمني به ئې ترې اخسته او يا به ئې لوڼې ترې اخستې او هغوی به ئې همدې ځاې ته را رسول. په دوی کې دښار هغه مسلمانان هم و چې دهغوی پر خلاف دا الزام و چې هغوی د اسلامي سلطنت وفاداره او دصليب دښمنان دي ، په ښار کې چې څومره مسلمانان اوسيدل هغوی به لمونځونه او دقران تلاوت په پټه په خپلو کورونو کې کاوه ، او هغه به ئې کوله چې غږ ئې بيرون و نه وځي...... هغوی به يو مامولي شانته

ketabton.com - The Digital Library

عیسائي ته هم ټیټیدل او سلام به ئي ورته کاوه ، هغوی به خپلي مسلماني لونه په پردي کي ساتلي ، او نه به ئي پری ښولي چي بیرون را ووځي ځکه عیسایانو به د هغوی ښایسته کوچنیان تښتول.

کله چي سلطان ایوبي هغه دوه زره ژوندي لاشونه وکتل ، نو اوښکي ئي د سترګو رواني شوی او وئي ویل « زه ددي مظلومانو د ازادولو له پاره د ټول اسلامي سلطنت په خطر کي اچولو ته تیار وم ،» هغه د هغوی د غذائي او روغتیائي حالت د ښه کولو له پاره سمدلاسه احکامات ورکړل ، او وئي ویل چي اوس دوی په همدي ځاي کي وساتئ اوبستري اونور اړوندي اسانتیاوي ورته برابري کړئ ، دسلطان ایوبي سره په دي وخت کي د هغوی د زړه چاودو قصو د اوریدو وخت نه و ، هغه غوښتل تر هر څه لمړی د شاوخوا حالات سم کړي. بیرون لا تراوسه پوري جنګ روان و ، خو دا د ازاد او میداني جنګ په څیر جګړه نه وه. حال دا و چي د صلیبیانو هغه فوځ چي د سلطان ایوبي د فوځ د ځپلو له پاره د (شوبک) څخه وتلي و او د (کرک) په لوري او یا په لاره کي د سلطان ایوبي د فوځونو د محاصري له پاره ئي سنګرونه نیولي و ، هغه خورر ور شوی و او شاتګ ته مجبور کړل شوي و ، مسلمانو چریکانو په هغوی باندي غلچکي عملیات کول او هغوی ئي د ډیر بد او خراب حالت سره مخ کړي و . سلطان ایوبي ته دا خبرونه را رسیدل ، چي په ځینو ځاېو کي دهغوی چریکان محاصره شوي او ډیر زیان ورته رسیدلي دي ، دا خطره هم وه چي هغه فوځیان چي د(کرک) په کلا کي شتون لري هغوی به په صحرا کي دځپلو نورو صلیبیانو د خلاصون له پاره مرسته ور ولیږي.

ددي حالاتو سره دمقابلي له پاره دسلطان ایوبي سره د فوځ کمښت و او هغه د مصر څخه هم نور کومک نه راغوښته ، ځکه چي هلته هغه سازشونه لا تراوسه پوري په پوره توګه نه و ځپل شوي ، دګوښه شوي فاطمي خلافت ملاتړي په مختلفو سازشونو کي مصروف و ،همدا راز سوډاني حبشیانو هم خپلي لښکري راټولي کړي وی ، صلیبیانو غوښتل د هغوی مرسته وکړي اوهغوی یو دبل سره دسلطان ایوبي پر خلاف را یوځاي کړي ، تر ټولو لویه خطره داوه چي هلته یو شمیر مسلمان سیاسي او فوځي مشران هم د سلطان ایوبي پر خلاف په سازشونو کي مصروف وول ، دا د ایمان پلورنکو ډله وه ، چي د واک د تر لاسه کولو له پاره ئي د اسلام د دښمنانو سره لاس یو کړي و او د پردېو سره یو ځاي په سازشونو کي را ګیرو ، هغوی د حشیشین د مسلکي قاتلینو مرسته هم تر لاسه کړي وه ،او دسلطان ایوبي د وژلو پلان ئي تر لاس لاندي نیولي و .

سلطان ایوبي خو ځله ویلي و ، چي دا د صلیبیانو خومره ستره بریا ده چي هغوی زما په لاسو زما خپل مسلمانان وژني ، پرته له شکه هغوی ، چي ما ورته د غداری کولو په اساس د مرګ سزا ورکړي وه ، ایمان پلورنکي وو. خوبیا هم هغوی مسلمانان وو ، کلیمه ئي ویله ، خومره به ښه و چي دي خلکو خپل دښمن پیژندلي.

له یوه اړخه اوس د (شوبک) کلا دهغه تر پښو لاندي وه ، او هغه د کلا په دېوالونو دځپلو فوځي سلا کارانو سره ګرځیده ، ددي ښار مسلمانو اوسیدونکو په ډلو ډلو نڅاوی کولي او د[الله اکبر] شعارونه ئي ورکول ،خو دبله اړخه په اوښانو د شهیدانو لاشونه او زخمیان راوړل کیدل ، سلطان ایوبي په ژور فکر کي ډوب و ،

ketabton.com - The Digital Library

د هغه دوست بهاؤالدين شدّاد په خپلو ليکنو کې ليکي چي «دصلاح الدين ايوبي په مخ او تندي د سوبې اوبريا څه نښې نه ليدل کيدې ، د (شوبک) د مسلمانانو يوه ډله چي دخوشحالۍ څخه په نڅاو کې و دهغه دېوال ترڅنګ ودريدله ، چيرې چي مونږ ولاړ و ، نو صلاح الدين ايوبي هغوی ته کتل ، د هغه په ليدلو سره د خلکو جذبه نوره هم زياته شوه ، خو د ايوبي په شونډو باندې مسکا هم را پيدا نه شوه ، ان تردې چي دهغې خلکو له پاره ئې لاس هم و نه خوراو چي ددې په خوشحالۍ کې هلته سره را ټول شوي و. هغه ورته يوائې کتل ، د ډلې څخه يوه په لوړ اواز وويل «صلاح الدين دنجم الدين ايوب ځويه ! ته د (شوبک) د مسلمانانو له پاره پيغمبر راغلې ئې.» دا دعربي نژاده و ، او عربو به يوبل د پلار په نوم پيژانده او غږ به ئې ورته کاوه، په دې خاطر ډيرو صلاح الدين ايوبي ته بن ايوب يا بن نجم وايه ، پخپله سلطان ايوبي دکرد د نژاده و .....

«د نخيدونکو څخه کوم يوه نعره پورته کړه ،-- دکرد ځويه ! مونږ ستا پيغمبرۍ ته سجده کوو ، صلاح الدين ايوبي يو ټکان وخوړ ، په سخته لهجه ئې وويلې ، دوی ته ووايه چي ما نه ګنهګاروي ، زه د پيغمبرانو غلام يم ، د سجدې کولو وړ يوائې يو الله ج دې.» ما د سلطان يو ساتونکي ته وويل ، ورمنډه کړه او هغه خلکو ته ووايه چي داسې نعرې دې نه وهي ، دمصر امير پرې ناخوښه کيږي ، ساتونکي ورغي نو ايوبي هغه تم کړ او ورته ئې وويل چي « په کلاره ورته ووايه ، دهغوی زړونه مه خفه کوه ، پريږده چي نڅاوی وکړي او سندرې ووائي ، هغوی د جهنم څخه را وتلي دي. زما ژوند دهغې خلکو د خوشحاليو له پاره وقف دي....

هغه نور څه نه شو ويلي ځکه د هغه اواز دژړا ډک و ، دا د احساساتو غلبه وه ، مخ ئې واړاوه ، غوښتل ئې خپلې اوښکې له مونږ څخه پټې کړي ، لږ وروسته هغه زمونږ لوري ته وکتل ، او وئې ويل « مونږ اوس اوس د فلسطين دهليز ته را رسيدلي يو ، زمونږ منزل ډير لرې دی ، مونږ ته دشمال په لوري تر هغه ځايه تګ ته اړتيا ده چيرې چي د روم د بحيرې ساحل دلمرپريواته لوري ته ورګرځي ، مونږ ته دعربو د ځمکو څخه د اخرئ صليبي د ويستلو او د روم په بحيره کې د هغوی د ورډوبولو کار را په غاړه دې.

سلطان ايوبي هملته خپلو سلاکارانو ته حکم وکړ چي په ټول ښار کار کې اعلان وکړي چي هيڅ غير مسلمان دې په دې خاطر د ښاره نه تښتي چي مسلمانان به ئې په تنګ کړي ، هر چاته چي دکوم مسلمان ښاري او يا عسکر څخه څه ستونزه ورسيږي نو هغوی دې دکلا د دروازې سره خپل شکايت درج کړي ، دهغې به پوښتنه و شي. هغه وويل چي مونږ دهيچا له پاره هم ستونزې او مصيبتونه له ځانه سره نه دي راوړي بلکه د محبت او مينې پيغام مو راوړي دي ، که چا هم د اسلامي حکومت پر خلاف خبره يا کوم خوزښت وکړ نو هغه ته به د اسلامي قانون په چوکاټ کې سخته سزا ورکړل شي ، په ياد ولرئ چي د اسلامي قانون د سزا څخه که مسلمان وي او که غير مسلمان ، يو هم خوندي نه شي پاته کيداې. ددې ترڅنګ هغه حکم وکړ چي که په ښار کې کوم صليبي جاسوس او يا عسکر پټ شوی وي او يا ورته چا په خپل کور کې پناه ورکړې وي نو هغه دې سمدستي خپل ځان د مسلمانانو فوځ ته تسليم کړي.

ketabton.com - The Digital Library

دسلطان ایوبي فوځ د(شوبک) کلا ته د یوه دېوال په ماتولو سره ور ننوتې و. هغه حکم کړی و چې د کلا په هغه برخه باندې سمدستي ولکه وکړئ چېرې چې د صلیبیانو د څارکښې د شبکې مرکز و. ددې جاساسونو ددغې مرکز په هکله هغه ته ډیر مالومات ورکړل شوي و او لارښوونه ئې هم ورته کړې وه ، خو صلیبیان دومره ناپوهه نه و، هغوی د هر څه دمخه هغه مرکز خالي کړی و ، او ټول اسنادئې ترې له ځانه سره وړې و ، دهغوی د جاسوسي شبکې مشر (هرمن) او دهغوی نور چارواکي دهغه ځایه تښتیدلي و ، هلته یواځې اته نجونې نیول شوې وې چې علي بن سفیان ته ورسپارل شوې وې، هغه د هغوی څخه مالومات ترلاسه کول ، هغو نجونو ویلي و چې لږ و ډیر شل نجونې له دې ځایه څخه وتلي دي. هغوی ټولې په خپله تښتیدلې دي ، دهغوی سره کوم نارینه نه و ، نارینه جاسوسان هم وتلي و ، دهغو اتو نجونو څخه یوی دخپلې ملګرې نجلۍ لوزینا په اړوند وویل ، چې هغې یو مسلمان فوځي(حدېد) ته ددې کلا څخه د تیښتې لار برابره کړې وه او بیا ئې په زهرو ځان وواژه.

په (شوبک) کې د امن دټینګښت او نوروامورا‌تو دښه کولو له پاره فعالیتونه ښه په ځوګ سره روان و. صلیبیانو هم د (کرک) څخه په (شوبک) د یرغل او هغه د سلطان ایوبي څخه د بیرته اخستلو په پلانونو باندې غورکاوه او پلانونه ئې جوړول. خو صلیبیان دبلې حملې له پاره دومره ژر ، چې هغوی ئې هیله کوله ، نه شواې چمتو کیداې. دهغوی تر مخه لمړی پوښتنه داوه چې: په داسې حال کې چې هغه جاسوس عالم ډیر پوخ خبر راوړی و چې سلطان ایوبي پر (کرک) یرغل کوي ، دهغه فوځونه د(کرک) په لور را روان هم و ، د هغوی دقاهرې جاسوسانو هم همدا ډول خبر ورکړی و چې د سلطان ایوبي فوځ به په(کرک) یرغل کوي او قومنده به ئې هم دهغه په غاړه وي ، خو په نیمائې لاره کې دهغه د فوځونو لوری ولې بدل شو؟او داسې چال ئې و لوباوه ، چې هغه صلیبي فوځ چې دمسلمانانو دمخنیوي له پاره هلته مخته ورغلي و د غلچکي عملیاتو لاندې راغې او سلطان ا یوبي د (کرک) څخه ډیر لرې په(شوبک) باندې یرغل وکړ.

دا پوښتنه په یوه کانفرانس کې راپورته شوه ، چې په کې د صلیبیانو ستر چاروا‌کي او حکمرانان شریک ول، دهغوی د څارکښې د شبکې مشر جرمن نژاده (هرمن) او جاسوس عالم چې سلطان ایوبي په قاهره کې دنیولو وروسته ازاد کړی و دملزمانو په څیر په دې کانفرنس کې ناست و، جاسوس عالم د (شوبک) د سوبې دمخه په تیښته بریالي شوی و، هغه ته دکانفرانس په خونه کې ځولنې اچول شوې وې، په هغه دا الزام و چې هغه د غلطې اطلاع په ورکولو سره مسلمانانو ته ګټه ورسوله ، او دهغوی د سوبې او بریا سبب وګرځید. هغه عالم یوځل بیا بیان ورکړ او څرګنده ئې کړه چې هغه ته دا اطلاع څه ډول ترلاسه شوی وه چې سلطان ایوبي په (کرک) باندې یرغل کونکې دې ، هغه داهم وویل چې که چېرې دهغه په خبر کې کوم شک واې نو اړوندې اداري باید پر هغې باندې عمل نه واې کړې. دهغه ددې بیان په بنسټ د (هرمن) څخه و پوښتل شول چې هغه د څارکښې د شبکې د ماهر په څیر څنګه دا و منله چې ددې جاسوس راوړې خبر بلکل سم دې.

« زه په دې هکله ډیر څه ویل غواړم» (هرمن) وویل « زه دا په ډاډ سره ویلای شم چې زه د څارکښې د شبکې ماهر یم ، خو ډیر وختونه داسې راغلي دي چې په هغې کې زما مهارت او د څارکښې کولو محنت له نظره

ketabton.com - The Digital Library

غورځول شوی دي ، دهغې پايلې دا شوی چې زما مهارت د فوځ دمرکزي قومندې يا د کوم پادشاه د حکم نه قرباني شوی دي ، په دې کانفرانس کې درې پادشاهان هم شتون لري ، او د هغوی د متحده قومندې اعلی قومندان هم شته ، او دا چې مونږ اوس دداسې ستربې ماتې سره مخ شوی يو چې په کې د (شوبک) په څير ډيره مهمه کلا زمونږ له لاسه ووتله ،او تر څنګ ئې په ميلوميلو خپره سيمه هم مسلمانانو ولکه کړې ده ، دېوه کاله زيات لوژيستکي وسايل ددښمن په لاسو کې پريوتې دي ، او د (شوبک) ټوله ابادي دمسلمانانو غلامان ګرځيدلې دي ، زه غواړم ستاسو خامې او احمقانه حرکتونه ستاسې تر مخ کيږدم او زه تاسې ټولو ته په ډير احترام او درنښت سره دا يادول غواړم چې مونږ په صليب باندې لاس ايښودې او دا مو ويلي چې دصليب وقار اوعزت څخه به ځان ځاروو ، نو که چيرې ستاسې د کوم يوه ذاتي وقار ته کوم زيان رسيږي نو هغه دې دخپل وقار اوعزت په ځاې دصليب وقار او عزت ترمخ کيږدي.»

(هرمن) د ستر حيثيت خاوند ګڼل کيده ، او دومره ځواک ئې درلوده چې کونارډ ، ګې اف لوزينان ، او د شاه اګستس په څير خپل سرو پادشاهانو هم دهغې دخبرې د رد کولو جرأت نه شوکولي ، د ځارکښې ټول نظام دهغه په لاسوکې و ، په هغوی کې وژونکي جاسوسان هم وو ، (هرمن) ددې جرأت اوهمت درلود چې که وغواړي هر حکمران په پټه توګه له منځه يوسي نو وړاې شي. هغه ته اجازه ورکړل شوه چې هغه خپله شننه وړاندې کړي.

« زه په دې خبرې د پوهيدو توان نه لرم ، چې ددښمن دراز د مالومولو له پاره يواځې په نجونو باندې ولې دومره زياته تکيه کيږي؟ » هغه وپوښتل.

« په دې خاطر چې ښځه د انسان تر ټولو ستره کمزوري ده .» يوه حکمران وويل ، « دانسان د کړچار دخرابولو ښه وسيله ښځه ده ، ايا ته ددې څخه انکار کولې شې چې دعربو زيات شمير مسلمان امراء ، وزراء ... مونږ دهمدې ښځو په واسطه خپل غلامان ګرځولې دي ؟»

« خو تاسې دا فکر نه دې کړې چې په دې وخت کې د مسلمانانو حکومت د فوځ په لاسو کې دي ،» (هرمن) ورته وويلې ، دهغوی خليفه خپل حکم نه شي پياده کولاې ، په عسکري امورو کې دهغې هيڅ ډول مداخله نشته ، په مصر کې دسلطان ايوبي حيثيت د هغې ځاې د والي په څير دي خو هغه د هغې ځاې خليفه هم ګوښه کړ ، هلته نورالدين زنګي دې چې د يو سالار او وزير رتبه لري خو په جنګې امورو کې هغه دبغداد دخليفه څخه د اجازې اخستلو ته هيڅ اړتيا نه لري ، په دې اساس دا په نظر کې و ساتئ ، چې تاسې به يو څو اميران ، وزيران او د کلاو مسؤلين په خپلو لاسو کې اخستي وي خو دهغوی حيثيت د يوڅو غدارانو په څير دي هغوی تاسې ته دخپل هيواد يو انچ هم نه شي درکولاې ، د اسلامي حکومت اصل حکمرانان فوځيان دي. نورالدين زنګي اوصلاح الدين ايوبي دواړو خپلو فوځونو ته داسې روزنه ورکړې ده چې تاسې نه شئ کولاې د داسې نجونو په واسطه دهغوی دفوځ کړچار خراب کړئ ، او نه مو دا کار تر اوسه پورې کړې دي ، دهغې فوځ له پاره شراب څښل دروند جرم دي ، په اسلام کې دهر يوه له پاره شراب حرام دي ، ددې بنديز

ketabton.com - The Digital Library

اغيز دادي چي مسلمان فوځي وي او که غير فوځي هغوی تل په خپل هوش او فکر کي وي ، که چيري صلاح الدين ايوبي دشرابو عادي واي ، نو نن به مصر زمونږه و ، او صلاح الدين ايوبي به د (شوبک) د کلا فاتح نه ګڼل کيده ، بلکه په دي کلا کي به زمونږ سره بندي واي.

« (هرمن) ! » يو قومندان ورته په سخته توګه وويلي « خپله خبره تر نجونو پوري وساته ، مونږ سره د مسلمانانو د صفتونو د اوريدلو له پاره وخت نه شته ،»

« زه همدا ويل غواړم » (هرمن) ورته وويل « چي د ځارکښني له پاره د نجونو استعمال ناکامه شوي دي، په تيرو دوو کالو کي مونږ ډيري ارزښتناکه نجوني مصر ته واستولي خو هغوی زياتي د مسلمانو فوځيانو په لاسو ووژل شوی ، د نجونو په هکله دا هم ياد ساتئ ، چي ښځه ذات ډيره ژر احساساتي کيږي ، که تاسي نجونو ته هر څومره سخته روزنه ورکړئ بيا هم هغوی د نارينه و په څير د تيري په شان نه کلکيږي . مونږ هغوی په خطرو کي ورغورځوو ،خطره په هر حال خطره وي او په زړه او دماغ اغيز کوي په ځينو وختونو کي حالات ډير زيات خرابيږي او په داسي حالاتو کي مسلمان فوځيان زمونږ نجوني د تفريح او ساعت تيريو په ځاي په خپله پناه کي اخلي او خپل جسم پري حراموي ،نجوني د جذباتو ښکه مغلوبيږي. همدا اوس اوس زمونږ يوي نجلۍ د صلاح الدين ايوبي يوه قومندان د غلو ښکه خوندي کړي وه ، او پخپله زخمي شوی و ، نجلۍ هغه له ځانه سره (شوبک) ته راوست خو مونږ هغه د مسلمانانو په پنډغالي کي واچاوه ، مګر نجلۍ هغه ته زمونږ د يوه افسر کالي ور واغوستل او د کلا ښکه ئي وويست ، هغه ته ئي آس هم ورکړ ،ما هغه نجلۍ و نيوله ، خو هغي زهر وخوړل او ځان ئي وواژه، هغي د سزا د ويري ځان نه و وژلي ، هغي محسوس کړي وه چي هغه ګناهګاره ده ، او خپل جسم ئي د دوکي له پاره استعمال کړي دي ، دا احساس دومره سخت و چي هغه ئي زهرو خوړلو ته مجبوره کړه.

« دنجونو پر خلاف يو بل دليل هم وړاندي کول غواړم ، زمونږ سره چي څومره جاسوسي نجوني دي دهغوی زياته شميره دهغو نجونو ده چي په کوچني والي کي د مسلمانانو د قافلو ښکه او يا د مسلمانانو د کورونو ښکه را تښتول شوي دي ، مونږ هغوی ته خپل مذهب ورکړ ، او روزنه مو ورکړه ، هغوی ځواني شوی او خپل اصليت تري هير شو ، هغوی ته دا ياد هم پاته نه شو چي هغوی د مسلمانانو لوني دي ، خو مونږ يواځي د هغوی نوم بدل کړ، دهغوی مذهب او کرچار مو بدل کړ ، خو دهغوی وينه مو بدله نه شوه کړاي ، زه په انساني نفسياتو باندي پوهيږم ، او دا زما تجربه ده ، چي دمسلمانانو نفسيات د نورو مذهبونو د انسانانو ښکه توپير لري، دا نجوني چي کله هم د کوم مسلمان مخي ته ورځي نو داسي ورته مالوميږي چي هغوی ته يو ناڅاپه را په يادېږي چي دهغوی په رګونو کي هم دمسلمان پلار وينه ده ، د مسلمان د وينی ښکه د هغه مذهب نه وځي.»

«ته غواړي ووائي چي پس له دي کومه نجلۍ د ځارکښني له پاره مه ليږئ .» يوه قومندان ورښکه و پوښتل.
« کومه داسي نجلۍ مه استوئ چي دکوم مسلمان په کور کي پيدا شوي وي» (هرمن) ځواب ورکړ. « که

ketabton.com - The Digital Library

چېرې تاسې نجونې زما د شبکې څخه وکاږئ نو دا به د صليب له پاره غوره وي، تاسې د مسلمانو امراو حرم سرايو ته نجونې استوئ ، تاسو هغوی په خپلو جالو کې را ګيرولې شئ ، هغوی په اسانۍ سره ستاسې په لاسو کې را تلای شي ، ځکه چې هغوی د جنګ ميدان نه دي ليدلي ، دهغوی توري زمونږ د تورو سره نه دي ټکر شوی ، دهغوی فوځ مونږ پيژني ، يواځې فوځ دې چې دښمن پيژندلې شي ، په دې خاطر هغوی زمونږ په جال کې نه را نښلي .»

دصليبيانو پادشاه اګسټس ډير زيات شيطان فطرته انسان و ، هغه د اسلام سره دښمني عبادت ګڼله ، هغه وويل «(هرمن) ! ستا آند ډير را نغښتې دي ، ته يواځې صلاح الدين ايوبي او نور الدين زنګی ګوري ، خو مونږ اسلام وينو ، مونږ بايد ددې مذهب بيخ را وکاږو ، دهغوی کرچار اوآندونو کې شکوک او شبهات راپيدا کړو ، په مسلمانانو کې داسې تهذيب رواج کړئ چې په کې جذابيت وي ، دا اړينه نه ده چې مونږ خپلې ټولې موخې په خپل ژوند کې تر لاسه کړو ، مونږ به دا کار خپل راتلونکې نسل ته ورو سپارو ، څه بريا به هغوی تر لاسه کړي او دا کار به بيا دهغې وروسته نسلونو لاسو ته ورلوېږي....

بيا به داسې يو وخت هم راشي چې د اسلام نوم او نښه به هم پاته نه وي ، که چېرې اسلام ژوندي هم پاته وي نو بيا به دا مذهب بل کوم صلاح الدين ايوبي او نورالدين زنګي په خير بچيان نه زيږوي ، زه په ډاډ سره ويلې شم چې مذهب به د مسلمانانو خپل وي خو دا مذهب به زمونږ په تهذيب کې رنګ شوې وي، (هرمن) ! د نن څخه سل کاله وروسته په نظر کې و نيسه ، بري او ناکامي وختي پيښې دي ، مونږ به په (شوبک) دوباره ولکه کوو ، ته په مصر کې سازشونو ته دوام ور کړه ، د فاطميانو او حبشي سوډانيانو تر منځ يووالې راوړه او هغوی ته مرسته ورکړه او د حشيشينو څخه کار واخله.

*****(۸۴)

غونډه روانه وه چې يو صليبي افسر را ننوت ، سترې ستومانه او په خاورو ککړ و ، داد هغه فوځ قومندان و چې دښتې ته دمقابلې له پاره استول شوی خو اوس سوکه سوکه د (کرک) په لور شاته را روان و ، هغه ډير انديښمند و ، هغه وويل « د فوځ حالت ښه نه دې زه ددې وړاندېز سره راغلې يم چې د(کرک) د فوځ سره څه نور فوځ ور يوځای کړئ او په (شوبک) باندې يرغل يوسئ او مسلمانان مجبور کړئ چې مخامخ جنګ ته راشي. اوس د جګړې حال دادې چې زمونږ فوځي دلګې د مرکزي قومندې په مطابق د (کرک) په لورې په شا تګ کوي دمسلمانانو چريکې ډلې د لړشميره وګړو په واسطه غلچکي شپيني بريدونه کوي اوبيا شاته ته تښتي ، او دورځې له اړخه دهغوی يو څو کسان غشي ويشتونکې يو څو غشي را توغوي او بيرته ور ککيږي ، هغوی ډير وخت اوښان او آسونه په نښه کوي ، او هر څناور چې په غشي لګيږي نو هغه بيا د کنټروله وځي ، مونږ دلږ څه تم کيدو وروسته خپلې خوږې وړې ډلې بيرته سره راټولې کړلې ، او د څوابې يرغل هڅه مو وکړه خو مسلمانان مخامخ جګړه نه کوي ، زمونږ يو شمير دلګې په دې خاطر له منځه ولاړ ل چې

ketabton.com - The Digital Library

مسلمانانوهغوی دخپلې خوښې ډگر ته را ښکودل ،اوس په سپاهيانو کې د جگړې کولو جذبه مړژواندې شوې ده ، او ددې جذبې د بيرته را پيداکيدو له پاره دې ته اړتيا ده چې يوه قوي ځوابي حمله پيل کړل شي.

په همدې موضوع باندې بحث او څيړنه پيل شوه ، دصليبيانو له پاره داستونزې پيدا شوې وې چې دهغوی د فوځ ډيره برخه ، چې هغوی ډير ښه فوځ گڼلې، د(کرک) څخه لرې په شگلوړه ځمکه کې خوره وره پرته وه. د سلطان ايوبي چال برياليې شوی و ، د هغه قومندانانو او عسکرې ډلو دهغه دغه چال په ډيره ښه توگه پلې کړې و ، هغوی به په اوبو باندې ولکه کوله ، لوړو ته به ئې ځانونه رسول او غونډيزو سيمو کې به ئې غلچکي بريدونه کول ، او د ورځې له اړخه به که هوا تيزه چليده نو دهمغې تيزی هوا له خپو سره به ئې سمه حمله کوله، ددې څخه دا گټه تر لاسه کيده ، چې دهوا اودآسونو دپښو څخه الوزول شوی شگې به د صليبي عسکرو په سترگو کې ننوتلې او ړندول به ئې. دسلطان ايوبي سره زيات شمير وگړې نه و .

تاريخپوهان ليکي چې که صليبيانو يرغل کړې واې نو دسلطان ايوبي سره دومره وگړي نه و چې (شوبک) ئې ساتلاې واې ، هغه د جنگې فهم اوفراست څخه کار واخست ، اوپه صليبيانو باندې ئې خپل رعب او دبدبه قايمه کړه ، د (شوبک) شمال شرق ته دصليبيانو يو زيات شمير فوځ هسې بيکاره پروت و ، هغه ئې له دې ويرې له هغه ځايه نه شو را ويستلاې چې سلطان زنگي به سلطان ايوبي ته د هغې لارې مرسته ورسوي.

صليبي قومندانان او حکمرانان هلته په (کرک) کې سره را ټول وو او دخپلې ماتې غم سره زړه خوړينې کړې و ، خو په (شوبک) کې ايوبي دې ستونزې غمژن کړې و چې که چېرې صليبيان يرغل راوړي نو دهغې به څه ډول مقابله کوي ؟

هغه د عيسايانو په بڼه کې خپل جاسوسان (کرک) ته استولې و ، ترڅو د صليبيانو د راتلونکو عزايمو او منصوبو څخه ورته اطلاعات را ورسوي، هغه داسې انتظام کړې و چې دهغې له مخې هغه ته د محاذ خبرونه ډير ژر را رسيدل. هغه د (شوبک) او دهغې د چاپيره سيمو څخه په فوځ کې دخدمت له پاره دخلکو د را نيولو کار پيل کړ. او حکم ئې وکړ چې په فوځ کې د نوو را يوځاې شوو له پاره هملته په کلا کې روزنه ورکول پيل کړل شي. هغوی ته دصليبيانو زيات شمير اوښان او آسونه هم تر لاسه شوی و.

بيروني فوځونو ته هغه حکم وکړ چې ددښمن ځناور د وژلو په ځاې ژوندي و نيسئ ، او کلا ته ئې را وليږئ ، د نوو عسکرو د روزلو په هکله هغه حکم وکړ چې هغوی ته دشپني غلچکي عملياتو او خوځنده جنگ کولو روزنه ورکړئ ،

په (کرک) کې چې کومه غونډه روانه وه په هغې کې د (هرمن) دا وړانديز رد کړل شو چې د جاسوسۍ له پاره نجونې مه استعمالوئ ، خو عام جاسوسان ئې پريښول اوهغوی ته ئې دا حکم وکړ چې هغوی دې په مسلمانانو د نظرياتي يرغل له پاره وگړې را پيدا کړي. ددې وروسته ددې پوښتنه وشوه چې په (شوبک) کې څومره نجونې او نارينه جاسوسان پاته شوي ؟ اوايا هغه نجونې د هغه ځايه څخه را ويستلاې شو ؟ (هرمن)

ketabton.com - The Digital Library

هغوی ته وویل چې یو څو نجونې دمسلمانانو په قید کې ورغلي اوڅه نورې را وتلې دي او یو شمیر ورکې دي ، د نارینه جاسوسانو په هکله هغه وویل چې یو څوئې په قید کې دي ، څه را وتلي دي او څه درغل شوي. هغو ته خبر ورکول شوی چې همدلته اوسئ او د مسلمانانو سره ځان یو کړئ او خپل کار ته دوام ورکړئ ،... یو صلیبي حکمران وویل چې هغه نجونې چې هلته قید دي دهغوی را ویستل اسانه نه ښکاري خو دا هم شوني ده چې یو شمیر نجونو هلته د عیسایانو په کورونو کې پناه اخستي وي هغوی باید دهغه ځاېه څخه را وویستل شي.

د لږ څه بحث او خبرېې وروسته دا پریکړه وشوه چې داسې یوه ډله تیاره کړئ چې دسلطان ایوبي د غلچکي ډلي په خیر هرډول لوبي ته تیار وي ، ددې ډلې هر یو کس باید ذهینه او هوښیار وي په عربي یا مصري ژبه و پوهیږي ، دا ډله دداسې مسلمانانو په بڼه کې هلته (شوبک) ته ور واستوئ چې دهغې نه دا مالومه شي چې دوی د (کرک) دعیسایانو د ظلم او تیري له لاسه را تښتیدلي دي ، هغوی ته داکار وسپارئ چې دنجونو لټون وکړي او دهغې ځاېه ئې را وکاږي. ددې کار د تر سره کولو له پاره به هغه مجرم وګرځي ډېر مناسب وي چې د هغوی دغوښتنې په اساس د زندانو څخه را ویستل شوی او په فوځ کې ور داخل کړل شوي دي ، په فوځ کې د همداسې روزل شوو مجرمینو لټون وکړئ او هغوی د څو ورځو روزنې د ترلاسه کولو وروسته بیا (شوبک) ته واستوئ ، خو دا خیال وکړئ چې په هغو کې هغه سپاهیان هم شتون ولري چې (شوبک) کې اوسیدلي وي او دهغې ځاې دکوڅو او لارو سره ښه بلدتیا و لري ،... اوس دلته دا ستونزه را پیدا شوه چې مجرم وګرځي ددې سیمې په ژبه نه پو هیږي ، ددې له پاره ئې دحل لاره دا را پیدا کړه چې ډېر داسې وګرځي ور واستوئ چې دهغې ځاې په ژبه باندې پوهیږي.

زیات شمیر تاریخپوهانو د(شوبک) سوبې ته مختلف رنګونه ورکړي دي، په دوی کې سپین ګویه تاریخپوهان لکه د(ویلیم اف ټآئر) په څیر عیسایانو هم ، په صلیبیانو باندې سختې نیوکې کړې دي ، هغوی لیکي چې دهغوی حکمرانانو د ښایسته نجونو په واسطه د مسلمانانو په سیمو کې دهغوی کرچار د خرابوالي ، تخریب کارۍ او ځارکښۍ له پاره توجه کوله ، ددې څخه دهغوی دخپل کرچار لید تر سترګو کیږي چې دوی په خپله څه ډول خلک وو. دا سمه ده چې هغوی به دمسلمانانو څو کسه غیر فوځي چارواکې تر خپل اغیز لاندې را وستې وي خو دهغوی په دماغ کې دا نه راتلل چې دمسلمانانو یو قوم هم شته او یو فوځ هم ، د یوه قوم او دهغې د فوځ د عقیدې وژل دومره اسانه کار نه دي ،اوبیا په هغه وخت کې چې صلیبیانو دمسلمانانو قافلې لوټولې ، د هغوی کوچنیان ئې تښتول ، په نیول شوو سیمو کې ئې په پراخه پیمانه د خلکو ابرو او عزت واخست ، عامې وژنې ئې وکړې او مسلمانان ئې په بیګار پنډغالي کې ور واچول او دځناورو څخه ئې هم سپک سلوک ورسره وکړ.

دمسلمان قوم اوفوځ جذبه له منځه وړل نا شوني ده ، هغوی په خپل دې ناوړه کرچار سره د مسلمانانو په زړونوکې د بدلې اور را تازه کړ. د اسلام په لیکو کې د یو څو کسه غدارانو د پیدا کولو سره ددې مذهب عظمت له منځه نه شي وړل کیداې.

ketabton.com - The Digital Library

تاريخپوهانو ليکلي دي چې په هغه وخت کې چې په (شوبک) د يرغل اړتيا وه ، او صلاح الدين ايوبي د جنګي اړخه کمزورۍ و نو صليبيانو د (شوبک) څخه د يو څو جاسوسو نجونو د ويستلو په فکر کې ډوب و اوددي کار له پاره ئي دسرتيرو د ډلي د چمتوکولو حکم کړی و . هغوی ليکي چې دصلاح الدين ايوبي د جنګي فراست ستاينه بايد وکړل شي چې هغه په صليبيانو باندې رعب او ويره اچولې وه ،د هغوی فوځ ئې سره خپور وور کړی و ،اوصليبيانو هم دا اغيز منلی و، هغوی هيڅ دې لورې ته توجه ونکړه ، چې د ايوبي خپل فوځ دلګي دلګي او ډله ډله خور وور پروت دی اودا هم ويل کيږي چې سلطان ايوبي ددې حال څخه غمګين هم و، دهغه خاص سلاکار ، شدّاد ، چې دهغه د انديښنې کومه يادونه کړې نو هغه همدا کيداې شي چې دهغې فوځي دلګې د صليبيانو د تعقب پسې خواره شوي و او دهغوی مرکزيت له منځه تللی و . دا هم سمه ده چې دهغې دلګي د قومي او ذاتي جذبو په اساس جنګيدل ،دا سې نمونې هم ليدل شوی دي چې يو شمير مسلمان فوځي دلګي د صحرا په لارو کې بې لارې شوي ،د خوراک څښاک څخه بې برخې شوي خو هغوی بيا هم په هر حال کې چې وو، جنګيدل.

دا دجذباتو او احساساتو جنګ و چې صليبي سپاهيان ترې بې برخې و، کله به چې هغوی خپل قومندانان د شا تګ په حال کې کتل ،نو په هغوی کې به هم د جنګ جګړې روحيه له منځه تلله، که چېرې صليبيانو لږ څه توجه دې لورې ته کړې واې نو د ايوبي خوررو لښکرو باندې ئې ولکه موندلې شوه ، خو هغوی په ورو ورو خبرو باندې دومره توجه کوله لکه څومره چې په مهمو جنګی امورو باندې کيږي.

دلته يوه بله يادوونه اړينه ده او هغه داچې د هغه وخت د صليبي پيښو ليکونکو په حواله دوه درې غيرمسلمانه تاريخپوهانو دا ډول غلط بياني هم کړيده ، چې سلطان صلاح الدين ايوبي (شوبک) دوه کاله په پرلپسې توګه تر محاصرې لاندې نيولې و اوبيرته ناکامه را وګرځيد ، هغوی ددې علت دا بيان کړې دي چې د صلاح الدين ايوبي او نور الدين زنګي تر منځ غلط فهمي را پيدا شوی وه ، زنګي ته دهغه سلاکارانو ويلي و چې صلاح الدين ايوبي مصر په خپل ذاتي واک کې اخلي اوځان د فلسطين حکمران جوړوي ، هغه به دفلسطين د سوبې وروسته زنګي هم له کاره ګوښه کړي ، دامؤرخين ليکي چې نور الدين زنګي په دې بهانه (شوبک) ته خپل فوځونه را واستول چې دا د سلطان ايوبي له پاره مرسته ده ، خو هغه خپلو قومندانانو ته لار ښوونه کړې وه چې هغوی دې د (شوبک) جنګی امور په خپل لاس کې واخلي ، همغه و چې کله چې دا فوځ راغي نو سلطان ايوبي ته چاوويل چې سلطان زنګي دا فوځ ددې له پاره نه دې را استولي چې له تاسره مرسته وکړي بلکه د مرکزي قومندې د تر لاسه کولو له پاره ئې را ستولي دي . ددې خبرې په اوريدلو سره سلطان ايوبي خفه شو او د(شوبک) محاصره ئې ختمه او بيرته ئې مصر ته کوچ وکړ.

عيسائي تاريخپوهانو د زنګي او ايوبي تر منځ دغه فرضي تکر ډير پورته پورته کړيدې خو په هغوی کې دهغو تاريخپوهانو شميره ډيره ده چې دائي ثابته کړې ده چې سلطان ايوبي د يوې نيمې مياشتې محاصرې وروسته په (شوبک) کلا کې ور ننوتې و. خو دا مالومات هم تر لاسه شوي دي چې صليبي تخريب کاراونو دنورالدين زنګي او سلطان ايوبي تر منځ د اختلاف د پيداکولو هڅې کولې خو بريالي نه شول. ددې ثبوت

ketabton.com - The Digital Library

دادي چې دسلطان ایوبي پلار نجم الدین ایوب تر ډېرې اوږدې او ستومانه کونکې لارې (شوبک) ته ورسید ، هغه ته دا شک پیدا شوی و چې هسې نه چې د هغه ځوی داسې بې عقلي و کړي او یا داسې څه پیښ نه شي چې تخریب کاران دهغه غوړونه د زنګي پرخلاف ډک کړي.

بهاؤالدین شدّاد په خپلو لیکنو کې زیاتوي چې «صلاح الدین ایوبي دخپل پلار په کتلو ډیر حیران شو دهغه لاسونه ئې ښکل کړل او داسې وپوهیده چې پلار ئې ورته ددې ستري سوبې د مبارکۍ په خاطر راغلې دی. خو هغه خپل ځوي ته لمړی خبرې داسې پیل کړې « ایا نورالدین زنګي جاهل او ناپوهه دی چې زما د ورک او غریب د ځوی په خیر یو وګړی ئې د مصر حکمران کړ ؟ ایا زه به دا اورم چې ستا ځوی د ذاتي واکمنۍ په خاطر د اسلامي سلطنت د ساتونکي نورالدین زنګي دښمن ګرځیدلی دی ؟..... ولاړ شه او د نورالدین زنګي څخه بښنه و غواړه ،.....

کله چې خبره را برسیره شوه نو مالومه شوه چې د سلطان ایوبي ذهن پاک دی او هغه د سلطان نورالدین زنګي څخه نوره مرسته را غواړي ، نجم الدین ایوب ډاډمن شو او څرګنده ئې کړه چې دا دصلیبیانو تخریبکاري او شیطانت دی. سلطان ایوبي خپل باوري قاصد او سلاکار (فقیه عیسی الهکاري) دخپل درونډ پلار سره یو ځای رخصت کړ، او الهکاري ته ئې د نور الدین زنګي په نوم یو پیغام ور ولیږه ، او ورسره ئې د (شوبک) څه تحفې هم ور ولیږلې ، هغه ورته ولیکل « ترټولو ستره تحفه د(شوبک) کلا ده ، چې زه ئې ستا په قدمونو کې ږدم ، او ددې وروسته به د باري ذات په مرسته د (کرک) کلا درته تحفه کړم.»

په دې پیغام کې سلطان ایوبي دا ډاګیزه کړې وه چې دصلیبیانو د تخریب کاریو څخه باید بیداره و اوسې ، او دا هم له یاده و نه باسې چې یو شمیر مسلمانان امراء هم په دې ډول تخریبیو او سازشونو کې د صلیبیانو لاس ورکلکوي. په دې پیغام کې سلطان ایوبي د هغه وخت د (شوبک) احوال اود خپل فوځ څرنګوالې لیکلې و ،او تر څنګ ئې څه انقلابي وړاندیزونه هم کړي و. هغه زنګي ته لیکلي و چې په اوسنیو حالاتو کې دښمن زمونږ پر ځمکه کلابند دی او د جنګ په ډګر کې زمونږ پر خلاف پوره فعاله دی ،د ځمکې لاندې فعالیتونو کې هغوی زمونږ پر خلاف ډیرې غلطې انګیرنې پیداکوي ، زه دې نتیجې ته رسیدلی یم چې زمونږ غیر فوځي قیادت نه یوازې دا چې ناکامه دی بلکه پخپله د اسلامي سلطنت له پاره خطر ګرځیدلی دی. مونږ د کوره لرې په بې رحمه صحراو کې ددښمن پر خلاف جنګیږو ، زمونږ مجاهدین جنګیږي او شهیدانیږي ، هغوی په لوږه او تنده جنګیږی ، او کفن هم ورته میسر نه وي ، د هغوی لاشونو د اسونو د قدمونو لاندې مښل کیږي د صحرایي ګیدړو او مرغانو دخوراک غوړه مړی ګرځي ، د اسلام عظمت او د قوم عزت او وقار له پاره چې څومره ځان ځارنې هغوی کوي هغومره بل هیڅوک نه شي کولای ، خو زمونږ د غیر فوځي حکامو او مشرانو یو څاڅکی وینه هم نه توئیږي ، هغوی د جنګ د ډګر څخه ډیر لرې په خوندې ځایو کې ناست دي همدا علت دی چې هغوی د عیش اوعشرت عادي ګرځیدلي دي ،او دښمنانو هغوی د ښکلو نجونو او اروپایي شرابو په واسطه خپل مریدان ګرځولي دي. مونږ د دین او ایما ن د سرلوړی له پاره وژل

ketabton.com - The Digital Library

کيږو ، او هغوى د ايمان ددښمنانو په لاسو کي پلورل کيږي او خپل عيش کوي او دهغوى لاسونه ورکلکوي.

سلطان ايوبي ليکلي و ، چې څرنګه چې اوس زه د فلسطين دهليز ته رارسيدلي يم او ما عزم کړي چې دفلسطين د سوبې پرته به بيرته نه ستنيږم دا اړين ګڼم چې تاسي (نورالدين زنګي) د غير فوځي قيادت څارنه وکړئ ، دعلماؤ امير ته وواياست چې هغوى دې په جوماتونو او ټولو ټولونيزو ځايو کې اعلان وکړي چې اسلامي سلطنت يواځې او يواځې يو خليفه لري اوهغه د بغدا خلافت دي ، د هغه واحد خلافت اطاعت پر هر مسلمان فرض دي ، خو په خطبې کې او په هيڅ جومات کې به دخليفه نوم نه اخستل کيږي. ستر نوم يواځې د الله ج دي او دهغه درسول ص . دا حکم جاري کړئ چې په راتلونکي کې کله هم خليفه يا کوم بل حاکم په کومي لوري يا د يو څه د کتلو له پاره را وځی نو دهغې د ساتونکو د ډلي نه پرته به بل جلوس ورسره مل نه وي ، او خلک مجبور نه کړي چې په لاره کې ورته ټيټ شي او هغه ته سلام وکړي.....سلطان ايوبي تر ټولو مهمه خبره دا وکړه چې د شيعه او سني تفرقه ورځ په ورځ زياتيږي ، دفاطمي خلافت د ګوښه کيدو څخه وروسته په دې اختلاف کې ډيربنت راغلي دي ، بې له شکه چې خلافت او حکومت د سنيانو سره دي خو هيڅ سني حاکم او ياکارکونکي ته دا حق نه شته چې شيعه خپل غلامان وګڼي ، په حکومت او فوځ کې شيعه ګانو ته پوره پوره ونډه ورکړئ.

په همدې تر تيب څه نور انقلابي وړانديزونه هم وو، چې سلطان ايوبي نور الدين زنګي ته واستول . تاريخپوهان په دې خبره کې سره يو دي چې نورالدين زنګي پر دې وړانديزونو باندې سمدستي عمل وکړ. سلطان ايوبي د خپله اړخه هم دشيعه سني تفرقه د ميني او محبت ، پوهې او عقل له لارې له منځه يوړه.

*****(۸۵)

هلته په (کرک) کې صليبيان د سلطان ايوبي پر خلاف د ځوابي حملې په فکر کې ډوب و دهغوى مرکزي قومندان دخپلو قاصدانو له لارې خپل څپور وور فوځ ته احکام ليږلي و چې دمسلمانانو سره د جنګيدو څخه مه کوئ ، بلکه دهغو ځايو څخه د راوتلو لارې و لټوئ ، تر څو د ځوابي حملې له پاره زيات فوځ را ټول کړاې شو . ددې احکامو تر څنګ هغوى د څلوېښتو کسو سرتيرو يوه ډله تياره کړه چې بايد د مظلومو مسلمانانو په بڼه کې هلته (شوبک) ته ورننوځي ، او جاسوسي نجوني دهغه ځايه را وکاږي ، صليبي حکمرانانو په دې فکر کې چې سلطان ايوبي د مصر څخه غير حاضر دي هلته د خپلو تخريبکارانو د ډيربنت له پاره پريکړه کړې وه ، هغوى غوښتل چې ژر تر ژره حبشي سوډانيان اود فاطمي خلافت پاته شوني سره را يوځاي کړي او پر قاهره باندې ولکه و مومي.

د (شوبک) او (کرک) په منځنۍ برخه کې لا تراوسه وينې بهيدې ، هغه ټوله سيمه همواره شګلوړه نه وه ، په څو ځايو کې هلته د خاورې او شګو سترې سترې غونډۍ پرتې وې او يا دشګو داسې سيمې وې چې که څوک به يو ځل ورننوت نو بيا به ئې د وتلو شونتيا لږه وه. په داسې سيمو کې صليبيان هم له منځه تلل او د

ketabton.com - The Digital Library

سلطان ایوبي مجاهدین هم. اوهلته د (شوبک) هغه عیسایان هم له منځه تلل چې دمسلمانانو له ویرې د ښاره څخه د(کرک) په لور را تښتیدل ، هلته د جنګ منظر داسې و لکه د یوه افق نه تر بله پورې چې انسانان یو د بل وینې تویوي ، په دې پراخه شګلوړه کې یوځاې نخلستان یا د خرماو د بوټو ځنګل هم و چې هلته اوبه تر لاسه کیداې شوی اوسترې ستومانه انسانان ، زخمي انسانان او دتندې مړه کیدونکی انسانان هلته ورتلل او لویدل به.

عماد هاشم د سلطان ایوبي دفوځ دیوي کوچنۍ سر تیرې ډلې قوماندا ن و ، هغه شامي نژاده و په دې خاطر ئي دخپل نوم سره عماد شامي لیکه ، هغه جذبه چې دصلیبیانو پر خلاف پر هر مسلمان کې شته وه هغه په عمادشامي کې هم موجوده وه ، خو دهغه په جذبه کې د انتقام اوبدل اخستلو قهر او غضب زیات مالومیده ، د هغه په اړه ټولو ته ډاګیزه وه چې هغه یتیم و او نژدې خپلوان ئي هیڅوک هم نه درلودل خو هغه په دې خبره ډاډمن نه و ، چې هغه یتیم دې او که نه ، ځکه د هغه پلار دهغه د سترګو تر مخه نه وفات شوی ، هغه د پنځلس شپاړس کالو په عمر کې دخپله کوره را تښتیدلې و. په هغه وخت کې ئې کور په (شوبک) کې و ، هغه ته په یاد و چې دهغه په کوچنیوالي کې صلیبیانو په (شوبک) باندې ولکه موندلې وه، او بیا یې دمسلمانانو په وینو تویولو لاس پورې کړې و. دهغه کوچنیوالې د صلیبیانو په دهشت او وحشت کې تیر شوی و ، هغه مسلمان جنګي بندیان هم کتلي و چې په وهلو وهلو به ئې راوستل ، او دهغه تر مخه ئې ددوه کسانو سرونه هم پرې کړي و ، او دا ځکه چې هغوی د زخمونو له لاسه نور د تللو وړ نه و. هغه دمسلمانانو له کورونو څخه دنجونو د تښتولو پیښې هم په خپلو سترګو کتلې وې او مسلمانان ئې بیګار کیمپ ته د وړلو په وخت کې هم کتلې و. د (شوبک) مسلمانانو به ویلې ، کله چې په ښار کې عیسایانو بې له کومه دلیله مسلمانانو نیول او پنډغالي ته ئې بوتلل او دهغوی په کورونو یرغلونه کول پیل کړل نو په دې پوه شه چې چیرې هغوی د مسلمانانو په لاسو د ماتې سره مخ شوی دي.

د عماد شامي کور هم د عیسایانو د یرغل څخه خوندي نه و پاته ، هغه ته خپله خور یاده وه ،چې عمر ئي اوه اته کاله و ډیره ښایسته او دناځکې په خیر نجلۍ وه ، په کور کې ئي پلار ،مور اویو ورور هم و. یوه ورځ د عماد دغه کوچنۍ خور بیرون ووتله ، او درغل شوه ، پلارئي ورپسې لټون وکړ خو پیدا ئي نشوه کړاې ، یو مسلمان ګاونډي ورته وویل چې هغه عیسایانو پورته کړه او یوړه ئې ، پلار ئي دښار د حاکم دربار ته فریاد وروست ، خو ځنګه ئي چې وویل چې مسلمان دې نو حکمران ورته په غضب شو او الزام ئي پرې و لګاوه چې په حکمران قوم باندې دومره ددرواغو ډک الزام لګوی ، کور ته په را ستنیدو سره ئي پلار او د عماد مشر ورور د عیسایانو پر خلاف شور و شر جوړ کړ. ددې پایلې دا شوی چې د شپې د هغوی په کور باندې یرغل وشو عماد خپل مشر ورور او مور په وینو کې ډوب وکتل ،هغه پخپله بیرون را ووت او وتښتید ، او دیوه مسلمان په کور کې پټ شو. دهغې وروسته بیا هغه خپل کور ته ستون نه شو. ځکه هغه مسلمان ګاونډې عماد ددې ویرې هلته بیرون نه پریښوده چې عیسایان به ئې ووژني.

ketabton.com - The Digital Library

لرې ورځې وروسته هغه مسلمان ګاونډي دا يو بل چاته وسپاره ، او هغه په پټه د ښاره را وويست ، د سهار په وخت هغه د يوې قافلې سره روان و ، ډېرو ورځو د سفراو ستومانتيا وروسته ، هغوی شام ته ورسيدل ، او هلته ورته د يوه ستر تاجر په کور کې نوکري ورکړل شوه ، اوس نو دهغه ژوند همدا و چې نوکري کوه اوژوندي اوسه ، هغه په ذهني توګه بالغ اوځوان شوی و ، د انتقام او بدل اخستلو جذبه په کې ژوندۍ او قوي وه ، او دهمدې جذبې په درلودلو سره پرې فوځيان ښه لګيدل ، هغه ددې تاجر نوکري پريښوده او د يوه فوځي حاکم کورته ولاړ اوهلته نوکر شو. عماد هغه ته دخپل تيرشوي ژوند پيښې بيان کړې اودائې هم ورته وويل چې غواړي په فوځ کې خدمت وکړي.

دغه فوځي حاکم دهغه پالنه وکړه او د شپاړسو کالو په عمر ئې په شام کې په عسکري خدمت کې و نيوه ، هغه دانتقام اوبدلې له پاره ناقراره و ، هغه ته په درې ځلورو ځايو کې په جنګ کې ګډون له پاره فرصت تر لاسه شوی و ، چې په هغوی کې هغه خپل فن اوميړانه و ښووله ، لس يولس کاله وروسته هغه ئې دهغې فوځ سره مصر ته وليږه ، چې نورالدين زنګي د سلطان ايوبي د مرستې له پاره و ر استولې و ، دوه کاله ئې په مصر کې تير کړل ، بيا خدای دهغه دا مراد او غوښتنه هم پوره کړه چې هغه په (شوبک) باندې د بريد کونکي فوځ سره يو ځاې هغه لورې ته ولاړ. خو هغه ئې په هغه فوځ کې وساته چې په شګلوړه ځمکه کې يې د صليبيانو پرخلاف غلچکي يرغلونه کول.

هلته عماد د صليبيانو له پاره قهر ګرځيدلې و ، دهغه غلچکي ډله ډيره مشهوره شوې وه ، عماد شامي دخپلو سپرو سره يوځاې په صليبيانو باندې اور را ښکته کړې و خو د هغې د سيني اور مړکيدونکی نه و ،.... يوه مياشت وروسته دهغه په ډله کې يواځې ځلورکسان پاته شوي و پاته نور ټول شهيدان شوي و ... يوه شپه هغه د همدې ځلورو سپرو سره يوځاې د صليبيايو په يوې پنځوس کسيزه ډله باندې بريد وکړ ، هغه ټوله ورځ پټ پټ دهغوی شاته ته ،د ورځې له اړخه يې نه شو کولاې دخپلو ځلورو کسو سره په هغو پنځوسو کسانو بريد وکړي ، د هغوی په تعقيب پسې دا تر ډيره لرې ځابه پورې ولاړ ، د شپې صليبيان تم شول او يوځاې کې ئې پړاو وکړ ، خو زيات شمير ساتونکي ئې بيداره پريښول ، عماد د نيمې شپې په وخت کې په اسونو وروځغاستل او د ويدو صليبيانو ترمنځ داسې تير شو چې په خپلې برچې باندې به ئې په ښي او کيڼ لورې وار کاوه ،او دهغه هغه ځلور واړو ملګرو هم همداسې کول.

هغوی ته به چې کوم خوزنده شي تر سترګو کيده ، په هغوی به ئې د تورو او يا برچو وار کاوه ، اوبيرته به ئې ځانونه غايبول ، څو کسه په خوب ويده صليبيان دهغوی د آسونو تر پښو لاندې شول ، ساتونکو به په تياره کې غشي ويشتل چې خطا به تلل ، مخته عماد دخپلو سرتيرو ډله و دروله ، او دهغې ځابه ئې خونډي ځاې ته بوتله، هغه دا فکر هم نه وکړې چې دښمن بيداره شوی دي هغه يو ځل بيا اسپ سواره هغوی ته نژدې ور ورل ، او په هغوی ئې دبريد کولو حکم وکړ. په تياره کې ورته څه سيوري تر سترګو شول ، پنځه واړه اسونه په ځغاسته ولاړل او دهغوی په منځ کې تير شول ، خوکله چې په دښمن د وار کولو وروسته شاته شول نو وئې کتل چې د پنځو په ځاې درې را وتلي دي. دهغو دوه کسان صليبي غشي ويشتونکو را پرځولي و. د عماد

ketabton.com - The Digital Library

وينه نوره هم ګرمه شوه ، او خپلو مجاهدينو ته ئي وويل : « اوس به بدله اخلو .»دا د هغه بې عقلي وه ، هغه خپل دواړه مجاهدين را وګرځول او د صليبيانو په لور را غلل او د رانژدې کيدو په وخت کې ئي د بريد حکم وکړ . اوس خو اسونه هم ستومانه شوي و ، او دښمن هم په پوره توګه بيداره و . ددې يرغل پايلې دا شوې چې عماد يواځې پاته شو . دا ځل چې هغه دد‌ښمن څخه ووت نو دخپلو دوه ملګرو په ځاې ورسره دوه صليبيان و چې دهغه تعقيب ئي کاوه . صليبيانو پرې و رغبر کړ . هغه هم په تياره کې د غر څخه و پيژندل ، او که نه هغه خو هغوی خپل ملګري ګڼلي و .

هغوی هغه ته ور رسيدلي و ، او په تورو ئې پرې بريد وکړ ، دهغه سره اوږده برچه وه ، په ځغاستي آس باندې ئي ددواړو مقابله وکړه ، ددوی جنګ پوره اوږود شو ، او هغه دواړه بيرته و ګرځيدل خو عماد دا دواړه هملته له منځه يوړل ، او ددواړو آسونه ئي (شوبک) ته د ورو ستولو له پاره د واګو څخه و نيول . دهغوی توري ئې هم را واخستې خو هغه دې ته متوجه نه شو چې تر کومه ځايه پورې رسيدلي دي ، هغه اسونو ته او هم خپل ځان ته د ارام د ورکولو له پاره په يو ځاې کې پړاو وکړ هغه د ويده کيدو څخه ويريده ، ځکه چې په هر وخت کې اود هري لورې څخه ددښمن په بريد کې را تلاې شو . هغه شپه په بيدارۍ کې تيره کړه ، د ستورو په کتلو سره ئې دا مالومه کړه ، چې (شوبک) کومې لورې ته او (کرک) کومې لورې ته دي . او په دې صحرا کې چېرې ور ته تلل ور په غاړه دي تر څو د خپلو ملګرو سره يو ځاې شي .

د سهار دراختلو سره سم هغه روان شو ، هغه د صحرا د پيريانو په څير د لارې د ورکيدو خطره نه احساسوله ، هغه تجربه لرونکې چريک و ، د لرې څخه ئې د خطرې د بوي کولو احساس کولاې شو . هغه ته ډير لرې د صليبيان خلور خلور او يا پنځه پنځه کسانو ډلې تر سترګو شوی نو که چېرې دهغه سره دغه دوه زياتې اسونه نه واې نو په يوه ټولې خو ئي بريد کاوه ، هغه خوندې په خپله لار روان و ، هغه روا ن و اولمر په اسمان کې را پورته کيده ، مخته ورته د غونډيو سيمه راغله ، دلته ورسره ويره پيدا شوه چې د صليبيانو کومه ډله به د شپې له اړخه قيام وکړي ، نو غوښتل ئې د لمر د پريوتو تر مخه دهغه ځايه ځان و کاږي ، ددې نه هم ويريده چې په کومه غونډۍ د صليبيانو کوم غشي ويشتونکې ناست نه وي ، هغه هري لورې ته او هم پورته کتل او روان و .

*****(۸۶)

مخته لاره ددووشګلوړه غونډيو تر منځ ګرځيدلې وه ، دهغې ځايه چې راتاوشو نو ناځاپه ورته د چا د پښو اواز تر غوږو شو . داسې مالوميده چې ځوک د هغه دځنګ غونډۍ سره پټ شوی و . هغه دخپل آس واګو ته ټکان ورکړ او د خپل اس تګ ئي ګړندي کړ . کله چې هغه د غونډۍ شاته ولاړ نو هلته لاره يوې بلې غونډۍ بنده کړې وه ،دې سيمې دغونډيو ترمنځ د يوی پراخه کندې بڼه خپله کړې وه ، د عماد څخه شل قدمه لرې په خاورو کې ځړ پړ يو چا چې چوغه ئي اغوستې وه هځه کوله د لاسو او زنګنو په مرسته پورته و خيژي ،دهغه شا د عماد په لور وه ، اوسرئې هم پټ و ، عماد پرې ور غبر کړ خو هغه دعماد غږ ته د ځواب ور کولو پرته

ketabton.com - The Digital Library

خپلو پورته ختلو ته دوام ورکړ. غونډۍ شګلوړه او ختل پرې ستونزمنه و ، عماد مخته ورغي هغه انسان یو بله هڅه وکړه خو لاس او پښې ئې ټینګې نه شوی ، هغه نیم بې هوشه شانته و . بیرته را ورغړید او د عماد د آس په قدمونوکې تم شو . د هغه د سر څخه د چوغې برخه لرې شوی وه، عماد دهغې په کتلو سره حیران پاته شو. هغه یوه ځوانه نجلۍ وه او دومره ښایسته چې پخوائې کله هم نه وه تر سترګو شوې.

عماد د آسه را ښکته شو ، نجلۍ په ویره کې وه ، دهغې پاته توان هم ویرې ختم کړې و. هغې غوښتل و درېږي خو کیناسته ، عماد ترې وپوښتل چې څوک ده ، هغه ځواب ورکړ ،« اوبه راکړه» عماد د یوه اس څخه اوبه راپرانستې او هغې ته ئې ورکړې، هغې په ډیره بې صبرۍ سره اوبه وڅښلې نو سترګې ئې په پټیدو شوی.

عمادهغې ته دخوراک له پاره هم څه ورکړه، نو دهغې په مخ باندې د ژوند نښې را برسیره شوی ، عماد ورته وویل «له ما څخه مه ویریږه ، ووایه چې څوک ئې؟»

« د(شوبک) څخه د خپلې کورنۍ سره را وتلې وم ،» هغې په سترې او ستومانه اواز وویل « تول مړه شول ، زه یواځې پاته شوم ، په لارکې مسلمانانو برید را باندې کړې و.»

«ماته ولې رېښتیا نه وائې ؟» عماد ورته وویلې « هغه څه چې تاوویل ټول درواغ دي»

« که ته ئې درواغ ګڼې و ئې ګڼه » هغې په ویریدلې لهجې سره وویل ،« خو پر ما رحم وکړه او ما (کرک) ته ورسوه ،»

« تر (شوبکه) پورې» عماد ورته وویلې « زه تا (شوبک) ته وړلاې شم ،(کرک) ته نه» ته ویني چې زه مسلمان یم ، زه نه غواړم چې په لاره کې د عیسائې فوځ په لاسو ومرم.»

بیا نو ماته یو آس را کړه »نجلۍ ورته وویلې ، « زه نجلۍ یم که چېرې په لاره کې د چا لاسو ته ورغلم نو ته پوهیږې چې زما انجام به څه وي ؟»

« زه درته آس هم نه شم درکولاې ، اوتا له دې ځایه ځانته هم نه شم لیږلاې ، عماد ورته وویل « دا زما دنده ده چې تا له ځانه سره (شوبک) ته یوسم.»

« هلته به ما چا ته سپارې ؟»

« خپلو حاکمانو ته !» عماد ورته وویلې او تسلې ئې ورکړه چې «ستاسره به هغسې سلوک نه کیږي چې ته ترې ویریږې»

نجلې (کرک) ته د تللو ضد کاوه ، عماد هغې ته وویل چې هغه ته حکم شوی دې چې د (شوبک) هیڅ عیسائې او سیدونکې ددې ځایه تیښتې ته مه پریږدئ . ددې نه علاوه هغه نجلۍ خبره کړه چې هغه (کرک) پورې نه شې رسیدلاې ځکه چې هغه تور رنګه ښایسته نجلۍ ده . مګر نجلۍ ددې نه ویریدله چې دا مسلمان

ketabton.com - The Digital Library

فوځي به ئې بې ابرو کړي ، هغې فکر وکړ چې باید ددې سړي سره دخپلې ابرو سودا وکړي ، هغه ته به ووائې چې آس راکړه او له ما سره چې څه کوي هغه وکړه. نجلۍ خپله رويه بدله کړه او عماد ته ئې وويل «زه ډيره ستومانه شوې يم ، نن شپه همدلته پړاو وکړه ، سهار به (شوبک) ته ولاړ شو» عماد هم ستومانه شوی و او آسونه خو لاد پخوا څخه ستومانه و. هغه د نجلۍ حالت هم هماسې وکوت ، نو په دې خاطر ئې هملته د تم کيدو پريکړه وکړه. ددې تر مخه نجلۍ دې ته دومره په غور سره نه وکتلي ، هغې همدومره کتلي و چې دا د اوږدې ږيرې مسلمان دې چې په خاورو او دوړو ککړ ې ښهرې ترې وحشي جوړ کړې ، نو هغې دهغه څخه د رحم هيله نه دلورده ، اوس چې هغې يو پلان په فکر کې نيولې و نوپه دې خاطر ئې عماد په ژوره توګه تر سترګو تير کړ.

عماد هم هغې ته په ژور نظر وکتل ،او فکر ئې کاوه چې دومره ښکلې او ښايسته نجلۍ په دې صحرا کې ځانته پاته کيدل ، په داسې حال کې چې صليبي او اسلامي عسکر دزياته وخته راهيسې د ورو ليوانو په څير منډې ترړې وهي ، ددې له پاره څومره خطرناکه دي ، او دا هم شونې ده چې ددې نجلۍ په سربه سپاهيانو او قومندانانو يو بل سره وژلي وي. هغه پخپله هم فرښته نه وه ، دهغې نجلۍ سترګو ته ئې وکتل ، په همدې وخت کې نجلۍ هم ده ته کتلې ، عماد هڅه کوله چې د نجلۍ څخه خپلې سترګې واړوي ، خو دنجلۍ سترګو ددې سترګې را ستنولې ، نجلۍ په خپل جسم کې کومه داسې جذبه احساسوله چې دهغې له پاره پردۍ وه ، هغې يو ځل سترګې ښکته کړې خوسترګې ئې په خپله را پورته شوې او ډيرې نارامه شانته ښکاريدې ، د نجلۍ په شونډو نرۍ غوندې خندا را غله ، عماد ورته وويل «چې شايد ناواده شوې پيغله ئې ؟ !»

«هو !» نجلۍ ورته وويلې ، اوبيا ئې دځه فکراو ځنډ کولو پرته وويل « زه په دنيا کې هيڅوک نه لرم ،که ته له ماسره (کرک) ته ولاړ شې نو زه به له تاسره واده وکړم.» عماد را بيداره شوی غوندې و ،هغه ورته وويل « بيا به ته ماته وائې چې اوس دې نو مذهب هم را بدل کړه ، راځه ته له ماسره (شوبک) ته ولاړه شوه او هلته مسلمانه شه او واده راسره وکړه »

« زه بايد په هر صورت تر (کرک) پورې ولاړه شم.» نجلۍ ورته وويلې « که چيرې ته له ماسره تر هغه ځايه پورې ځې نو ستا دنيابه بدله شي.»

نجلۍ د سودا لوبه پيل کړې وه ، خو عماد څه نور فکر کاوه ، دا فکر داسې و چې هغه پرې پخپله هم نه پوهيده ، هغه به بيا د نجلۍ مخ او ښهرې ته کتل اوبيا به ئې سر ټيټ کړ او په څه فکر کې به ډوب شو. داسې مالوميده چې هغه د نجلۍ خبره اوريدله هم نه ده. لږ څه وروسته د نجلۍ مخ اوښهره دماښام په تياروکې ورکه شوه ، هغه د آس دزين سره تړلې دخوراک څښاک شيان را واخستل ، نجلۍ ته ئې هم ورکړل اوپخپله ئې هم وخوړل ، د هغه جسم دومره ستومانه وه چې د ښملاستو سره سم ئې سترګې ورغلې.

ketabton.com - The Digital Library

دنيمائي شپې څخه ډېره برخه تيره وه چې نجلۍ خپل اړخ بدل کړ ،او سترګې ئې پرانستې ، عماد ته يې وکتل، چې په خواږه خوب ويده و، هلته څو قدمه لرې آسونه ولاړ و ، د شپې د اولې برخې سپومۍ د غونډيو سر ته را غلې وه، نجلۍ آسونو ته وکتل ،زينونه پرې ايښي و ، عماد دومره ستومانه و چې د آسونو څخه ئې زينونه هم نه و راښکته کړي ، نجلۍ اسونه تيار وکتل او دائې هم وکتل چې عماد په خواږه خوب ويده دې او د خوراک څښاک وروسته ئې خپل توان هم بيرته تر لاسه کړې ، په خپله چوغه کې ئې لاس ننويست او کله ئې چې لاس را وويست نو دهغې په هغو ښايسته ګوتو کې خنجر و ، په سپوږمۍ کې ورته د عماد مخ تر سترګو کيده ، اوکتل ئې چې هغه د بې هوشۍ په خوب ويده پروت دې. نجلۍ د سپوږمۍ په رڼا کې د خنجر ځلا ته وکتل ، اويو ځل ئې بيا د عماد په مخ سترګې ور واچولې ، عماد په خوب کې برېده ، هغه په خوب کې خبرې کولې نجلۍ داسې وپوهيده چې هغه ته خپل خپلوان راپه ياد شويدي.

نجلۍ د عماد سينې ته په غور سره وکتل ، اواندازه ئې وکړه چې دهغه زړه چېرې دې ، هغې د يوه څخه زيات وار کول نه غوښتل ، خو دا وار بايد په زړه وشي ، تر څو عماد سمدلاسه و مري ، او که نه په مرينه مرينه کې به هغه هم له منځه يوسي ، نجلۍ خپل خنجر نور هم په قوت سره و نيو او د آسونو په لور ئې وکتل ، هغه په زړه کې ټول هغه څه چې بايد کړې ئې واې را وګرځول ،او هغه داچې هغه به په خپل خنجر د عماد زړه سورى کوي ، په آس به سپريږي او آس به ځغلوي. خو هغه عسکره نه وه او که نه بې له سوچه او فکره به ئې خنجر دعماد په سينه کې ور ننويستې واې اوله منځه به ئې وړې واې ، هغه ته همدا علت بسنه کوله چې عماد مسلمان دې ،اودهغې دښمن. خو هغې به بيا بيا د عماد په مخ باندې سترګې ور غورولې او کله ئې چې خنجر د وار له پاره پورته کاوه ، نو زړه به ئې په ټوپونو پيل کاوه. عماد يوځل بيا و برېد ، اوس نو دهغه دخبرو الفاظ څرګند و ، هغه په خوب کې خپل کورته رسيدلې و ، دخپلې مور نوم ئې واخست ، خور ئې هم رايادە کړه ، او څه داسې الفاظ ئې دخولې څخه راووتل چې هغوی وژل شوي وي او عماد دهغوی قاتلينو پسې ګرځي.

دا چې کوم احساس يا جذبې د نجلۍ لاس تم کړ مالومه نه دې ،شوني وه چې ويره به وي. او د نه وژلو جذبه به هم وي ،نجلۍ نا ارامه شوه ، هغې اراده وکړه چې وژل به نه کوي ، سوکه سوکه به پورته شي په آس به سپره شي اوسوکه سوکه به ددې کندو څخه ووځي. هغه راپورته شوه او خنجر ئې په لاس کې را واخست د اسونو په لورې ولاړه ، خو شګو دهغې پښه را ايساره کړه ، هغه ودريده اوعماد ته ئې يو ځل بيا وکتل ، ناڅاپه ئې په ذهن کې دا خيال راغې چې دې سړي دومره پروا هم ونه کړه چې دهغه سره يوه ځوانه نجلۍ په يوائې ځاې کې يوځاې شوی ده ، او دا فکرئې هم و نه کړ چې دا نجلۍ عيسائې ده او کولې شي چې دخوب په وخت کې ئې ووژني ،هغه د آسونو څخه زينونه هم نه دي راښکته کړي او خپله برچه او توره ئې هم په احتياط سره نه دي سمبال کړي -- ولې ؟ايا هغه پر ما باور دلود ؟ يا ايا دومره بې احساسه دې چې زما ځوانۍ په هغه کې هيڅ جذبه راپيدا نه کړه ؟...؟ هغې ته داسې احساسيدله ، چې هغه سړې دې ته داس څخه

ketabton.com - The Digital Library

زيات ارزښت هم نه دي ورکړي ، هغه سوکه سوکه تر يوه آسه پورې راغله ، آس و شنړيده ، نجلۍ وويريدله او د عماد لورې ته ئې وکتل ، د آس په اواز هم د هغه سترګې خلاصې نه شوی.

هغه ددرې آسونو تر منځ ولاړه وه ، کله ئې چې په يوه آس د سپريدو اراده وکړه نو د شا له خوا ئې اواز واوريد.« څوک ئې ؟» نجلۍ يو دم شاته وکتل ، يو سړې په خوله باندې شپيلې ووا هه « زمونږه دا قسمت !؟» هغوی دوه کسان و ، بل ئې وخندل ، نجلۍ ئې د ژبې څخه و پوهيده چې صليبيان دي ،يوه نجلۍ د لاسه و نيوله ،او خپل ځان ته ئې را ښکوده ، نجلۍ ورته وويلې «زه صليبي يم» هغو دواړو خندل اويوه ئې وويل « بيا خو ته ټوله زمونږه ئې -- راځه»

«لږ صبر وکړی او زما خبره واوری ،» هغې ورته وويلې ، زه د (شوبک) څخه راتښتيدلې يم ، زما نوم "ايونا" دې زه د ځارکښې د شبکې غړی يم ،(کرک) ته ځم ، هلته ووينې يو مسلمان سپاهی ويده دې ،هغه زه نيولې وم ، ما هغه ويده پريښود او ترې تښتم ، زما سره مرسته وکړئ ، دا اسونه واخلۍ اوما (کرک) ته ورسوئ ،» هغې دوی دواړو ته ډيرې خبرې وکړې چې هغه د صليبي فوځ له پاره څومره ارزښتناکه پانګه ده.

يوه صليبي هغه د وحشيانو په څير په خپلو لاسو کې را ومروړله ، او وئې ويل « هر چېرې چې غواړې رسوو دې» خو هغه بل ډيره بيهوده خبره وکړه ، اودواړو نجلۍ يوې لورې ته ور ټيل وهله ، هغوی د صليبي فوځ پياده عسکر و ، چې دمسلمانو چريکانو څخه را تښتيدلې و ، هغوی د شپې چېرې پټ شوي و او ارام ئې کاوه،دداسې ښکلې نجلۍ په کتلو د هغوی څخه حيوانات جوړ شول . کله چې نجلۍ وکتل چې هغوی ته د صليب هم څه پروا نه شته ، نو هغې په دې هيله په لوړ اواز خبرې پيل کړې چې عماد راپورته شي خو هغه سپاهيانو له ځانه سره راښکودله .

ناڅاپه يوه په ويريدلی اواز د خپل ملګري نوم واخست او ويې ويلې « ځان ځنګ کړه » خو دهغې دخبرې دمخه دعماد برچه دهغه په ملاکې ور ننوتې وه. هغه بل توره را وويسته ، نجلۍ چې کله خپلو لاسو ته وکتل نوګوری چې خنجر ورسره دې هغې دا خنجر د صليبي سپاهې په اړخ کې ور ننويست او يو په بل پسې ئې دوه واره پرې وکړل ، او په چغو چغو ئې وويل «« تاسو ته د ژوندې پاته کيدو هيڅ حق نه شته ، تاسې د صليب په نوم ناولې تور داغ ياست.»

کله چې دواړه صليبيان يخ شول ، نو نجلۍ بې قابو شوه او په ژړائې پيل وکړ. عماد هغې ته تسلې ورکړه او ورته ئې وويل « اوس دلته پاته کيدل سم نه دي ، شونې ده چې ډير سپاهيان به دهغې لورې راشي ، مونږ همدا اوس (شوبک) ته روانيږو ،»

هغه دنجلۍ څخه و پوښتل « ايا هغوی ته راپورته کړې وی؟»

« نه !» نجلۍ ځواب ورکړ ،«زه ويښه وم او دآسونو سره ولاړه وم ،»

ketabton.com - The Digital Library

«هلته دي څه کول ؟»

«غوښتل مې په اس سپره شم او وتښتم ،» نجلۍ اقرار وکړ او وئې ويل «ما نه غوښتل له تاسره ولاړه شم.»

«دا خنجر دې له کومه کړې؟»

«د پخوا څخه له ماسره و »نجلۍ ځواب ورکړ ، «ما د مخکې نه په لاس کې نيولې و.»

«ولې دې پخوا را خيستې و؟» عماد ترې وپوښتل « په دې خاطر که زه راوينښ شم نو ما به ووژنې ،»

نجلۍ ځواب ورنکړ. عماد ته ئې همداسې کتل. د لږ څه ځنډ وروسته ئې ورته وويل « پخوا له دې چې ته ما ووژنې ماو غوښتل تا ووژنم او بيا درڅخه و تښتم.» زه تا ته دا په ډاګه کوم چې ما خنجر ستا د وژلو له پاره را خستې و خولاس مې نه پورته کيده . زه دا نه شم ويلاې چې ما ولې ستا په زړه کې خنجر و نه شو ننويستلاې. ستا ژوند زما په لاسو کې و ، زه بې زړه نه يم ، خوبيا هم زه و نه توانيدم تا ووژنم ، زه د دې کوم علت نه شم ويلاې ، کيداې شي ته څه ووائې ؟»

« دژوند او مرګ پريکړې د الله ج په لاسو کې دي ،» عماد ورته وويلې ،« ستا لاس زما الله ج له ما څخه منه کړې و ، او ستا عزت هم الله ج خوندي کړ. زما وجود خو هسې يوه وسيله شوه ،... په هر آسپ چې سپريږې سپره شه او ځغله.»

نجلۍ خنجر د عماد په لور ور وړاندې کړ او ورته ئې وويلې« زما خنجر د خپله ځانه سره و ساته ، اوکه نه زه دې وژنم»

« ته دا زما توره هم له ځانه سره واخله» عماد ورته وويل « بيا هم ما نه شې وژلې»

دا ټوکې نه وې ، دواړو په پوره هوش او فکر سره داخبرې کولې ، هغوی په اسونو سپاره شول اوبيو اس ورپسې روان و.

دلمر تر راختلو پورې دوی هغې سيمې ته رسيدلې و چېرې چې صليبي عسکر نور نه تر سترګو کيدل ، دعماد دفوځ خپل څو کسه سپاهيان تر سترګو شول ، هغه ورسره خبرې وکړې او مخته ولاړل ، داپريل د مياشتې لمر ډير ګرم وي هغوی خوله اومخ پټ کړې و اوروان و ، لږې شګې د اوبو دسمندر په څير را وځيليدې ، او په ښې اړخ کې ئې د شګلوړه غونډيو غرونه تر سترګو شول ، دسفر په دوران کې هغوی له يوه بله سره يوه خبره هم ونه کړه ، د ګرمۍ نه علاوه د انسانانو لاشونو هم په هغه ځاې کې چپه چپتيا اود ويرې فضا را پيدا کړې وه ، عماد نجلۍ ته وويلې « دا ستا دقوم دسپاهيانو لاشونه دي ، دوی د هغه پادشاهانود غوښتنو ښکار ګرځيدلي چې داسلامې سلطنت دله منځه وړلو له پاره د انګليستان ، فرانسې ، جرمنې ، ايټالې او ....دکوموکومو ځايو څخه دلته راغلي و .

ketabton.com - The Digital Library

نجلۍ چپه خوله ناسته وه، هغې به بیا بیا عماد ته کتل ، او د یوه سوړ اسویلي وروسته به ئې بیرته سترګې واړولې ، عماد د (سلول) دغرونو په لور مخه کړه، هغه ته مالومه وه چې هلته به اوبه اوسیورې پیدا شي ، لمر دهغې شاته پاته شو. غرونو ته ورسیدل ، د لټون وروسته ئې شنه ګیاه او بوټې تر سترګو شول ، په یوه ځاې کې د غره لمن شکیدلې وه، او هلته اوبه وې ، دآسه را ښکته شو ، اول ئې پخپله و څښلې اوبیا ئې آسونه د اوبو څښلو ته ور پریښول ، او تر سیوري لاندې کیناستل.

« ته څوک ئې ؟» نجلۍ ترې وپوښتل ،« ستا نوم څه دې؟ او دکوم ځاې اوسیدونکې ئې؟»

« زه مسلمان یم» عماد ځواب ورکړ ،«زما نوم عماد دې او زه شامي یم»

«تا دشپې په خوب کې څوک یادول ؟»

« ماته په یاد نه دي» عماد ورته وویل« زه لکه چې په خوب کې خبرې کوم، زما ملګرو به هم ماته همداسې ویلې ، چې زه په خوب کې ګړیږم.»

«ستا مور یاخور شته ؟نجلۍ ترې و پو ښتل. او ورته ئې وویل «شاید چې ته هغوی یاد وی ،»

« وو ، یووخت !» عماد د افسوسه په ډک اوسیلي سره وویل.«اوس هغوی په خوب کې وینم.» نجلۍ ترې د ټولو خبرو د پوښتلو هڅه وکړه خو عماد ورته نور څه و نه ویلې، هغه نجلۍ ته وویلې « تا دخپل ځان په هکله ماته درواغ ویلې و. ماته ستا ځخه د پوښتنې کولو اړتیا هم نه شته چې ته څوک ئې ؟ زه به تا هغه اړوندې شبکې ته سپارم اوبیرته به را ستونیږم ، که چیرې ریښتیا ویلې شی نو دخپل ځان په هکله را ته څه ووایه خو دا مه وایه چې ته دهغو صلیبي نجونو ځخه نه ئې چې زمونږ هیواد ته د ځارکښې له پاره راغلې و ي.»

«ته سمه خبره کوې»نجلۍ ورته وویل.« زه جاسوسه نجلۍ یم ، زما نوم "ایونا» دې»

ستامور اوپلارپه دې خبر دي چې ته څه ډول دنده تر سره کوی ؟» عماد ترې و پوښتل.

« زما مور اوپلار نه شته ،» "ایونا» ورته وویل« ما دهغوی شکلونه هم نه دي کتلي ، زما محکمه زما مور او دهغې مشر زما پلار دي ،» هغې دا خبره همدلته پرېښوده ، او وئې ویلې « زما یوی ملګری د یوه مسلمان سپاهي د په ځنګ کولو په خاطر زهر و خوړل ، زه هغه وخت ډیره حیرانه وم چې کومه صلیبي نجلۍ د یوه مسلمان له پاره دومره قرباني ورکولې شي ؟ خو زه نن دا احساسوم چې هو دا کار کیداې شي.»

«داسې ځرګنده شوی وه چې هغه مسلمان سپاهي هم ستا په څیر هغه نجلۍ د غلو ځخه دخپل ځان په قیمت خوندي کړې وه. اوبیا هغې نجلۍ هغه په زخمي حالت کې دخپله ځانه سره (شوبک) ته وړې و. ستا په څیر هغه هم دافکر نه کاوه چې نجلۍ څومره ښایسته ده ،، لوزینا ډیره ښایسته نجلۍ وه ، زه داویلې شم چې زه هم اوس ستا په خاطر خپل ځان ځارولې شم.»

ketabton.com - The Digital Library

«ما خپله دنده تر سره کړې ده» عماد ورته وویلې ، «مونږ د حکم تابع یو.»

«کیداې شي دا د جذباتو اغیزوې چې زه داسې محسوسوم لکه ما چې ته پخوا کله کتلې ئې.»

«کتلې به دې یم» عماد ورته وویلې «ته به مصر ته تللې وی ، هلته به دې کتلې یم.»

«زه مصر ته تللې یم» نجلۍ ورته وویلې، «خو ته مې هلته نه ئې کتلې ،» هغې ورنه په خندا کې وپوښتل.

«زما په اړوند ته څه فکر کوې ؟ ایا زه ښایسته نه یم ؟»

«ما ستا د ښایست څخه انکار نه دې کړې ،» عماد ورته وویل «زه پوهیږم چې ته دا پوښتنه ولې کوی.؟»

ته به حتماً حیرانه شې چې ما له تاسره هغه سلوک ولې ونکړ چې ستا د صلیب دوه ملګرو له تاسره کول غوښتل ، کیداې شي ستا په زړه کې داویره تر اوسه هم شتون ولري چې زه تا ته دوکه درکوم. اوتا (شوبک) ته د ورلو وروسته خرابوم. اویا ستا د خوښې خلاف له تاسره واده کوم. او یا دې پلورم ، زه غواړم ستا دا ویره له منځه ولاړه شي ، نجلۍ که زما له مذهبه وې اوکه له بله مذهبه ، زه هیڅ ښځینه ته به بد نظر نه شم کتلاې، دهغې علت دادې چې زه چې کله د دولس دبارلس کالو وم نو زما یوه کوچنۍ خور تښتول شوی وه ، دهغې عمر شپږ اوه کاله و ، اوس دادې شپاړس کاله تیریږي ، هغه په (شوبک) کې عیسایانو زمونږ دکوره پورته کړې وه، زه نه پوهیږم چې هغه به ژوندۍ وې اویا مړه ، که چیرې ژوندۍ هم وې نو دکوم امیر په حرم سراې کې به وې ، اویا به ستا په څیر جاسوسې کوي. هره نجلۍ چې وینم هغه خپله همغه خور ګڼم ، هغې ته په خراب نظر څکه نه شم کتلاې چې هسې نه چې هغه هغه زماورکه شوی خور وي ، زه تا په دې خاطر (شوبک) ته له ځانه سره وړم ، چې هلته خوندي پاته شې ، زه پوهیدم چې په صحرا کې ستا ځانته تګ او بیا پیاده تګ تا څه ډول انجام ته وررسوي، او بیا که ته د چا په لاسو کې کیوتې واې نو ستا حال به هماغه و لکه ستا صلیبي وررونو چې له تاسره کول غوښتل ،ماته دخپل ښایست احساس مه راکوه ، زه ددې احساس له اړخه مړ یم، زه په دې صحراو کې د صلیبیانو پسې د اس دڅغلولو او هغوی په خپلو وینو کې د لمبلو څخه لذت اخلم.

نجلۍ هغه ته په حیرانونکو سترګو سره کتل ، دهغې په سترګو کې دتندې اغیز و ، دهغې سره تر اوسه پورې داسې خبرې چا نه وی کړې ، هغې ته دبې حیائې اوعیاشۍ درس ورکړل شوی و. هغه ئې یوه ډیر ښکلې دوکه اوفریب ګرځولې وه، په هغه ئې د حسن او شرابو نشه خپروله ، او هغه ئې د عصمت د مرغلرو څخه بې برخې کړې وه، او هغې ته ئې دروزنې وروسته د خپلو نورو نجونو ملګرو په څیر خپل ځان د نارینه و په غیږو کې د ور اچولو حکم کړې و. تر څو د هغوی زړونه په خپله ولکه کې واخلي. هغوی دخلکو په زړونو او دماغونو حکومت کاوه او خپل ځانو نه ئې شهزادګۍ ګڼلې ، هغې ته دا هم په یاد کې نه و پاته چې کورئې چیرې وه، او مور وپلارئې څوک و. د عماد جذباتي خبرو دهغې په ذات کې د یوې ښځې جذبات را پارولي و ، هغه په ژور سوچ کې ډوبه وه ، دهمدې ژور سوچ په وخت کې ئې وویل « ماته د یو ویرونکې خوب په څیر دا په یاد راځي چې زه ئې دیوه کوره تښتولې وم ، خو ماته یاد نه دې چې په هغه وخت کې به زه

ketabton.com - The Digital Library

څو کلنه وم» هغې خپل دواړه لاسونه په وينبتانو کې تير کړل او خپل وينبتان ئې په دواړو موټو کې را ونيول او داسې ئې کلک کړل لکه څوک چې پخواني يادوونه را وبنسوي ، هغې وويل «په ياد نه راځي ، ځکه زما ماضي په شرابو ، عيش او عشرت او په ښکلي فريبونو کې ورکه ده ، ما هيڅکله هم فکر نه و کړې چې زما مور اوپلار څوک و او څنګه و ، ماته کله دمور اوپلار اړتيانه ده پيښه شوې ، زما احساس له منځه تللې و ، ماته دا مالومه نه ده چې نارينه پلار او ورور به هم شتون ولري ، نارنيه خوما دخپلې تفريح داستعمال يو نانځکه ګڼي ، په هغوی چې زما ښايست او زما ځواني نشه را نه وړي نو زه هغه دحشيشو او شرابو په واسطه خپل غلاموم ، خو اوس چې تا کومې خبرې وکړې هغې په ماکې هغه احساسات را بيداره کړل چې د مور ، پلار ، ورور او خور مينه غواړي.»

د هغې نا ارامي زياتيدله ، هغه به تم تم کيده او خبرې به ئې کولې ، او بيا بلکل چپ پاته شوه ، کله به ئې عماد ته سترګې و نيولې او کله به ئې د خپل سر وينبتان په دواړو لاسو کې و نيو ل ، هغه په حقيقت کې د خپلې ورکې ماضي او حال تر منځ په جګړه بوخته وه ، کله چې عماد ورته وويلې چې پاڅه چې ځو ، نو هغه د يوه کوچنۍ ماشومې نجلۍ په څير د هغه سره روانه شوه ، د هغوی آسونو هغوی د غرنۍ سيمې څخه ډير لرې يوړل خو بياهم به هغې عماد ته همداسې کتل ، يواځې يو ځل هغې په خندا کی وويل.«ما کله هم د نارينه و په خبرو او وعدو باندې باور نه دې کړې ، زه نه پوهيږم چې زه ولې احساسوم چې زه بايد له تاسره ولاړه شم؟» عماد ورته وکتل او مسکې شو.

***** (۸۸)

کله چې هغوی د (شوبک) دروازې ته ورسيدل نو دبلې ورځ لمر را ختلې و ، هغوی په صحرا کې يو ه شپه تيره کړې وه ، هغه ځای ته چې عماد غوښتل دا نجلۍ يوسي نو د هغې ځای په هکله ئې وپوښتل او ور روان شو. آسونه د ښاره څخه تيريدل ، او خلکو "ايونا» ته کتل ، په تلو تلو کې عماد د يوه کور سره خپل اس و دراوه ، او هغه بندې دروازې ته ئې وکتل ، "ايونا» ترې وپوښتل ،«دلته ولې و دريدې ،؟» هغه داسې و لکه هيڅ يې چې نه وې اوريدلې ، دوازې ته لنډ ورغې او په آس سپور ئې دوه درې ځلې د دروازې ډه و ټکوله. يو زوړ سړې دروازه پرانسته.

«دلته څوک اوسيږې؟» عماد ترې په عربي ژبه و پوښتل.

« هيڅوک نه » هغه زوړ سړې ځواب ورکړ ،«د عيسايانو يوه ښځه په کې اوسيدله خو کله چې زمونږ فوځ راغې نو دهغې ټوله کورنۍ و تښتيدله»

«اوس پرې تا ولکه کړې ده ؟»

زوړ وويريد . هغه وکتل چې سپور يو فوځې دې اود هغه څخه پوښتنې ګرويزنې کوي ، چې د عيسايي په کور هغه ولې ولکه کړې ده ، په داسې حال کې چې سلطان ايوبي د اعلان په واسطه دا حکم کړې و چې د کوم

ketabton.com - The Digital Library

مسلمان په واسطه دي هيڅ عيسائي ته زيان و نه رسيږي .اوکه نه سخته سزا به ورکړل شي. هغه زوړ وويل .«ما پرې ولکه نه ده کړې ،ددې دساتنې له پاره دلته را غلی يم ، زه به دا بلکل بند کړم.ددې مالک ژوندي دي هغه مسلمان دي او د پنځلس شپاړس کالو راهيسې په هغه بيګار پنډ غالي کې پروت دي.

«ولې د مصر امير هغوی دپنډغالي څخه نه دي ازاد کړي ؟» عماد تري و پوښتل.

« دهغه ځاي مسلمانان اوس ازاد دي خو لا تر اوسه په پنډغالي کې دي.» زاړه ځواب ورکړ. « خو دهغوی تولو روغتيائي حالت دومره خراب شوی دي چې دروند صلاح الدين ايوبي ورته اوس شيدي ، غوښه ، دوائياني او د ښه اوسيدو انتظام کړې دي زيات شمير ډاکټران د هغوی رو غتيائي حال ثاري ، دهغوی څخه چې دهر يوه صحت ښه کيږي نو هغه خپل کور ته ور ليږي ، هلته چې څوک اوسيږي نو دهغوی خپلوان دهغوی دکتلو له پاره همله ورځي. ددې کور خاوند هم همله دي ، يوځو هغه ډير زوړ شوی دي او بل دا چې پنځلس شپاړس کاله ئې د پنډغالي اذيتونه ګاللي دي ، هغه يواځې ژوندې دي زه ئې کله کله کتلو ته ورځم. هيله ده چې روغ به شي ، ما هغه ته ويلي چې دهغه کور خالي شويدې.»

« دهغه خپلوان چيرې دي ؟» عماد تري وپوښتل.

« هيڅ يو ئې هم ژوندې نه دي ،» زاړه ځواب ورکړ اودرې څلور کوره لرې ئې د يوه کور په لور اشاره وکړه او وئې ويل ،« هغه زما خپل کور دې ، زه ددې خلکو ګاونډې يم خو تاسې را ته دهغه خپلوان ويلې شئ ،»

عماد ددې پوښتنې وروسته چې دننه خو مستورات نه شته ، دآس څخه راښکته شو او دننه ولاړ ، په دېوالونو ئې لاس وواهه ، هغه خپلې اوښکې وچولې ، "ايونا» ئې د اوښکو د راتلو علت و پوښته ،هغه ځواب ورکړ.« خپل کوچنيوالي لټوم ، زه ددې کوره تښتيدلې وم ،، دا زما کور دي ،»دهغه اوښکې را رواني شوی اودهغه زوړ څخه ئې وپو ښتل ،«ددې خپلوان مړه شويدې، دهغې اولاد هم و؟»

« يواځې يو ځوي ئې په څنګ شوی و ، چې د عيسائې غلو څخه زمونږ کورته را تښتيدلې و ،» زاړه ځواب ورکړ ،« ما هغه شام ته وليږه ځکه که دلته اوسيدلې نو وژل کيده به.»

عماد ته هغه شپه په ياد شوه چې دخپله کوره تښتيدلې وه او دګاونډې کور کې ئې پنا اخستې وه ، هغه همدا ګاونډې و ، خو هغه دې زوړ سړي ته و نه ويل چې هغه هلک چې تا د(شوبک) څخه شام ته استولې و هغه همدا ستا ترمخ ولاړ ځوان دې چې ته ورته قصه اوروې ، دعماد له پاره په خپلو جذباتو کنترولول ډير ګران شول ، خو بيا هم هغه يو سخت روزل شوی عسکرو. هغه زوړ ته ئې وويل « زه ددې کور دخاوند سره کتل غواړم ،ماته دهغه نوم را وښايه ،» زاړه هغه ته دخپل پلار نوم ور وښود اوعماد ته هم دخپل پلار نوم په ډيره ښه توګه په ياد و.

ketabton.com - The Digital Library

« دهغه هلک یوه خوروه .» زاړه ورته وویل «ډیره کوچنۍ وه هغه عیسایانو تښتولې وه ،او دهغې د تیښتې وروسته بیا ددې کور ټول وګړي د عیسایانو په لاسو ووژل شول.

« "ایونا» » عماد نجلۍ ته وویل « دخپل مقدس صلیب د پالونکو کرتوتونه دې واوره »

"ایونا» هیڅ ځواب ورنکړ. هغې چت ته کتل ، هغې ددروازې یوه پله بنده کړه او دهغې دشا لورې ته ئې مخ کړ. په دروازې باندې درې څلور ورېورې خو ژورې ژورې لیکې کندل شوې وې هغه کیناسته او دا کندل شوی لیکې ئې به ډیر غورسره کتلې ، عماد هغه د سترګو لاندې څارله ، "ایونا» په هغو کندنو باندې لاس راښکوده ، هغه پورته شوه او دنورو کوټو د لیدلو له پاره ولاړه ، هلته ئې هم په همداسې کندل شوو لیکو باندې لاس کشاوه او د څه لټون ئې کاوه ، عماد ورغې او ترې وئې پوښتل ،« څه ګورې ؟»

نجلۍ ورته وخندل او وئې ویل « ستاپه خیر زه هم خپل کوچینوالې لټوم .» هغه دعماد څخه وپوښتل « داستاسوکورو ؟ نو ته بیا ددې ځایه تښتیدې ولې ؟»

«د همدې ځایه» عماد ځواب ورکړ اوهغه ته ئې واورل چې څه ډول دهغوی په کور عیسایانو حمله کړې وه او دهغې مور او ستروورور ئې ورته ووژل ، او زه و تښتیدم او ما تر اوسه پورې دا درک کوله چې پلاړ به مې هم وژل شوې وي. خو دا زوړ وائې چې پلاړ مې په پنډ غالې کې ژوندې دې.

« تا هغه زوړ ته ویلې دي چې هغه هلک همدا ته وی چې تا ورته پناه ورکړې وه ؟»

« مانه غوښتل اوس ورته ووایم » هغه د تذبذب په حال کې وویل.

"ایونا» هغه ته په ډیر غور سره کتل ، او هغه زوړ دوی دواړو ته کتل اوحیران ولاړ و چې دوی دواړه دلته څه ګورې. عماد د کوچنیوالې په یادوونوکې ورک شوی و ، زاړه ترې و پوښتل « ماته څه حکم شته ؟»

عماد ټکان وخوړ او په حکمې لهجې ئې ورته وویل چې « دا کور چې اوس تا سره دې په پخپله به ئې ساتې» او "ایونا» ته ئې وویل « را ځه چې ځو »

« ایا ته دخپل پلاړ سره نه ویني ؟» "ایونا» ترې و پوښتل.

تر هر څه دمخه خپله دنده تر سره کوم .» عماد ځواب ورکړ ،«ما به هلته په شګلوړه صحرا کې خپل قومندان لټوي ، هغوی به زه په مړو کې شمیرلې یم ، هلته ماته اړتیا ده، را ځه -زما سره -راځه ، چې زه دا امانت چاته وسپارم.»

ketabton.com - The Digital Library

نجوني ،نجوني ، نجوني» سلطان ايوبي په غوړيدلي اواز سره علي بن سفيان ته وويل: « ايا دا کمبخته صليبيان زمونږ په لارو کې ولې دنجونو دېوالونه جوړوي ؟ ايا هغوی غواړي دا نجوني زمونږ ترمخ و نخوي او د(شوبک) کلا زمونږه څخه بيرته واخلي ؟

«درونده اميره !» علي بن سفيان ورته وويل ،« ته پخپله د خپلو خبرو ترديد کوی ، دا نجوني دېوال نه شي جوړيداې ، ددوی څخه د بمک چينجي جوړ شوي ،او دبمک کار تر سره کوي. ستا او د محترم نورالدين زنګی تر منځ دغلطيو د راپيداکولو کار د همدي نجونو په واسطه تر سره کيږي ، او همدي نجونو دشرابو او حشيشو په واسطه مسلمان حکام او امراء استعمال کړيدي.»

«دا هماغه موضوع ده چي مونږ پرې د سلو ځلو څخه زياتي خبرې کړې دي ، سلطان ايوبي ورته وويل « ماته دهغو نجونو په هکله څه ووايه ،دا خو ځرګنده شوی چي هغوی اته واړه جاسوساني وی ، ايا هغوی تر اوسه پوري کوم نوي انکشاف کړي او که نه ؟»

« هغوی ويلې چي په (شوبک) کې صليبي تخريبکاران او جاسوسان شتون لري ،علي بن سفيان ځواب ورکړ ،« خو دهغوی څخه هيڅ يو په نښه شوی نه دي. ځکه چي دهغوی دکورنو او د اوسيدو د ځايو مالومات نشته ، ددوی څخه ئې دري څه موده په مصر کې پاته شوی هم وی او تازه راګرځيدلي دي ، هغه کار چي هغوی هلته کړې هغه مو تا ته پخوا ويلي دي.»

« ايادوی اوس په بنديخاني کې دي؟» سلطان ايوبي ترې وپوښتل.

« نه » علي بن سفيان ورته وويل ،« هغوی په همغه خپل پخواني ځاي کې پاته دي. ساتونکي پرې ولاړ دي.»

په دې وخت کې دروازه چي دننوت اووئې ويل چي « عماد شامي قومندان يوه صليبي نجلۍ له ځانه سره راوړې او وائي چي هغه ئې د (کرک) د لارې څخه را نيولې ده ، او دانجلۍ جاسوسه ده.»

«دواړه دننه راو ليږه » سلطان ايوبي ورته وويل.

ددروازه چي د وتلو سره سم عماد او "ايونا» دننه راغلل ،سلطان ايوبي عماد ته وويل چي «مالوميږي چي د ډير لرې ځايه څخه راغلی ئې ، ته له چاسره ئې ؟»

«زه په شامي فوځ کې يم ،» عماد ځواب ورکړ ، «زما د قومندان نوم اهتشام بن محمد دي اوزه د البرق د ډلي قومندان يم .»

« البرق اوس په څه حال کې دي» سلطان ايوبي ترې وپوښتل ، او علي بن سفيان ته يي وويل « البر ق په حقيقت کې برق دي ، کله چي مونږ په سوډانيانو باندي غلچکي شپيني بريدونه کول نو قيادت د البرق په لاس کې و. په صحرايي عملياتو کې ددوی مثال نه تر سترګو کيږي.»

ketabton.com - The Digital Library

«ستره سالاره !» عماد ورته وويل.« ډله مې د الله ج په لاره کې قربان شوی ده ، زما په ډله کې يواځې زه پاته شوی يم.»

«تاسو خو به ډير کسان له لاسه نه وي ورکړي ؟» صلاح الدين ايوبي ترې وپوښتل « د مړو شوو او قربان شوو ترمنځ ډير توپير شته»

«نه درونده سالاره !»عماد ځواب ورکړ. «الله ج ګواه دي چې مونږ د يوه يوه کس په بدله کې شل شل صليبيان له تيغه تير کړي دي. که چېرې د صليبيانو فوځ خپلو ځايو ته بيرته ستانه شوې وي نو هغه به يواځې زخميان وي ، مونږ د فلسطين ځمکه د صليبيانو د وينو په رنګ سره کړې ده ، زمونږ نور دلګي هم په دښمن باندي دقهر په څير را وريدلې دي اوس په دښمن کې دومره توان نه شته ، چې په لږ وخت کې بل جنګ ته ځانونه چمتو کړي.

« او ته !»سلطان ايوبي د نجلۍ څخه و پوښتل« ايا ته غواړې چې په خپل اړوند مونږ ته هر څه ووائې ؟»

« هر څه وايم»"ايونا" ورته په آدب سره وويل او د سترګوئې اوښکې د اوبو په څير رواني شوی.

«عماد شامي !» سلطان ايوبي عماد ته وويل « فوځي ارام ځاي ته ولاړ شه ، ځان پريمنځه ، نن ورځ اونن شپه ارام وکړه ، سبا بيرته خپل فوځي ډلې ته ستون شه.»

« ما له ځانه سره ددښمن دوه آسونه هم راوړي دي» عماد ورته وويلې « او دهغوی توري هم.»

«اسونه تبيلو ته او توري وسله تون ته تسليم کړه» سلطان ايوبي ورته وويل.اوبيا ئې د لږ څه ځند وروسته وويل « که چېرې په هغو اسونوکې کوم يو ستا د اس څخه غوره وي هغه بدل کړه ، هلته په محاذ کې داسونو حال څنګه و؟»

«کومه اندېښنه نه شته» عماد ورته وويلې « چې يو اس مو له منځه ځي نود صليبيانو دوه اسونه ترلاسه کوو.»

عماد سلام وکړ او بيرون راووت ، هغه خپل امانت سم ځاي ته رسولې و . عماد که له يوه اړخه فارغ شوی و خو د بله اړخه ئې زړه دروند و ، دا د جذباتو دروندوالې و ، دا د کوچنيوالي د يادوونو دروندوالې و اودا دهغه پلار د محبت اومينې دروندوالې و چې تر اوسه په پنډغالي کې شته و. دجنګ تر ختميدو پورې هغه نه غوښتل د خپل پلار سره ووينې ، ويريده چې د پلار مينه او د زړه پخواني زخمونه به ئې د دندې ترمخه خنډ وګرځي...... هغه خپل آس پسې دوه نور اسونه تړلي و او د تبيلي په لور روان و هغه ته د چاپيريا ل په هکله هيڅ احساس نه کيده، هغه اسونه يوه لوري ته يوړل او مخامخ ئې وکتل چې د (شوبک) دکلا دننه برخه ټوله تر سترګو کيږي ، وددريد او د کلا ليدنه ئې پيل کړه ، چېرې پيدا شوی و دکوم ځابه وطن پريښوولو ته اړ شوی و ، جذباتو پرې نور هم ډير دروندوالې کاوه.

« د لاري لري و دريږه !» چا پرې اواز وکړ ، هغه شاته وکتل چې يو اس سپوره ډله را روانه ده ، هغه خپل آسونه يوه اړخ ته کړل ، کله چې د اس سورو اخري کس ددې څخه تيريده نو دعماد څخه ئې وپوښتل « د بيرون څخه را غلي ئې ؟» دهغه ځابه څخه څه خبر دي ؟»

ketabton.com - The Digital Library

«د اللهؑ کرم دي دوستانو !هغه ځواب ورکړ ،«دښمن له منځه تلونکي دي ، (شوبک) ته هیڅ خطره نه شته .»

ډله مخته ولاړه او عماد ښي لوري ته را وګرځید.....

(۹۰)*****

« ماله تاسي څخه هيڅ هم نه دي پټ کړي» "ايونا» دسلطان ايوبي او علي بن سفيان ترمخ ناسته وه او ويل ئي . هغې ويلي وچې جاسوسه ده، دائې هم ويلي و چې په قاهر کې يوه مياشت اوسيدلي ده ، او هلته ئې د يو څو مسلمانو چاروا کو نومونه هم ونبول ، چې د سلطان ايوبي پر خلاف ئې کار کاوه ، او هغې دا هم ويلي و چې د صليبيانو له اړخه سوډانيانو ته ډيره زياته مرسته رسيږي ، او د صليبي فوځونو تجربه لرونکي قومندانانو ته د شپيني غلچکي عملياتو له پاره روزنه ورکول کيږي.... "ايونا» د چا ډيو ښتني پرته دومره زياتي خبري و کړي چې يو جاسوس ئې د اذيتونو د ورکولوو وروسته هم کولو ته غاړه نه ږدي. ځکه چې په داسي خبرو کې دهغه جاسوس خپل ذات هم ککړ وي. د"ايونا» په دې ځرګندونو علي ته شک پيدا شو ..

«"ايونا !» علي بن سفيان ورته وويل « زه هم ستا د فن لو بغاړي يم ، زه ستا ستاينه کو م چې د ډيري ستري مرتبي لوبغاړې ئي ، زمونږ د بنديخانی او اذيتونو څخه دخوندي پاته کيدو په خاطر او زمونږ د بې لارې کولو له پاره ستا دا طريقه د ستاينې وړ ده. خو زه به ستا په دې دوکه اوفريب کې را نشم.»

«ستا نوم؟» "ايونا» ترې وپوښتل.

«علي بن سفيان» علي ځواب ورکړ. « تا به د(هرمن) څخه زما نوم اوريدلې وي»

"ايونا» را پورته شوه او سوکه سوکه دعلي بن سفيان څنګ ته را غله په دواړو زنګونونو کيناسته ، دعلي بن سفيان ښي لاس ئې را واخست او ښکل ئې کړ.« ستا په ژوندي کتلو باندي زه ډيره خوشحاله شوم.، ستا په هکله ماته ډير خه ويل شوي و . (هرمن) به ويلې چې که علي بن سفيان له منځه يوسئ نومونږ بيا د مسلمانانو په جرړو کې ځان ورننه باسو او د جنګ جګړې پرته به ئې له منځه يوسو »» نجلۍ بيرته پورته شوه او په خپل ځاې کيناسته.

« ما هلته په قاهره کې هڅه وکړه چې تا ووينم خو بريالۍ نه شوم ، هلته زما په شتون کې ستا د وژلو پلان جوړ شوی و ، خو بيا ئې را ته و نه ويل چې هغه پلان بريالي شو او که نه. زه ئې بيرته (شوبک) ته را وبللم.»

«مونږ څه ډول داډ من شو چې هغه څه چې ته وائي بلکل سم او صحيح دي ؟» علي بن سفيان ترې و پوښتل.

«تاسي ولې پر ما باور نه کوئ؟» نجلۍ ترې په قهرېدلي لهجې وپوښتل.

«په دې خاطر چې ته صليبي ئي ؟» سلطان ايوبي ورته وويل.

ketabton.com - The Digital Library

که چېرې زه تاسې دا ووايم چې زه صليبي نه بلکه مسلمانه يم نو تاسې به ووائې چې دا هم دروغ دي ، نجلۍ ورته وويل « زما سره هيڅ ثبوت نشته ، شپاړس اولس کاله کيږي چې زه دهمدې کلي څخه تښتول شوې وم ، اوس چې راغلم ماته مالومه شوه چې زما پلار په پندغالي کې دي ، هغې دخپل پلار نوم و ښود او دا ئې هم وويل چې هغې ته د خپل پلار د نوم مالومات هم همدا اوس وشو ، هغې وويل چې عماد هغه څنګه او په څه ډول په صحرا کې خوندي و ساتله ، او بيا دې غوښتل د شپې له اړخه هغه ووژني خو دهغې د خنجر لاس نه پورته کيده ، او زياته ئې کړه چې « ما د ورځې له اړخه د هغې مخ ته او سترګو ته بيا بيا کتل ، زما زړه کې داسې احساس را بيداريده او زه په شک کې لويدم چې ما عماد ددې پخوا چېرې کتلې و او پيژنم ئې. خو ما ته نه په ياديږي ، ما دهغه څخه و پوښتل نو هغه وويل چې داسې نه شي کيداې..... د شپې دوه صليبي سپاهيانو پر ما باندې بريد وکړ نو عماد راپورته شواو يو ئې په برچې باندې وواژه . ما تر هغه وخته پورې خپل ځان صليبي ګڼه او زما ملاتړ هم د صليبيان سره و ، خو ما هغه دويم صليبي په خپل خنجر باندې هلاک کړ ، زه په دې خوشحاله نه شوم چې ما دهغوی څخه خپل عزت خوندي کړ بلکه پر دې خوشحاله شوم چې ما د عماد ژوند خوندي کړی و .....

« او کله چې په لاره کې عماد زما سره دخپل ځان په اړه جذباتي خبرې وکړې نو په ژوندانه کې دلمړي ځل له پاره زما په سينه کې هم احساسات را بيداره شول ، په ټول سفر کې مې عماد ته کتلې دي ، ماته همدومره ياد و چې زه په کوچنيوالي کې تښتول شوې وم ، خو دا ياد به هم په ذهن کې د ګرد په څير ورکيده، تاسې ته به مالومه وي چې زما په څير نجونې څنګه روزل کيدلې ، د کوچنيوالي يادوونه او اصليت د انسان د ذهن څخه بيرون وځي ، او زما همدا حال و. خو ماته ډاډ را پيدا شو چې زه عماد د پخوا څخه پيژنم. دا د وينې رانښکودنه ده ، سترګو سترګو او زړه زړه و پيژانده ، شونې ده چې عماد هم همداسې محسوس کړې وي او د همغې احساس اغيزوي چې هغه زما په څير زړه وړونکې نجلۍ داسې له سترګو غورځوله لکه دهغه سره چې هيڅوک ملګرې هم نه وي ، هغه ډير ځل زه په زور و سترګو سره کتلم.»

"ايونا» په تفصيل سره خپله خبره اوروله اووئې ويل چې: (شوبک) ته را ننوتلو ، بيا عماد د يوه کور تر مخه و دريد او مونږ دواړه هلته دننه ورغلو..... هغه وويل « دا کور مې چې وکوت نو زما د کوچنيوالي يادوونه را بيداره شول ، ما په خپل ذهن باندې د زور را وړلو اړتيا احساس نه کړه ، دا پخپله ذهن و چې زه ئې ددې کور په ځاې ځاې کې ګروځولو ته اړ کړم ، ما د يوې دروازې چپ اړخ وکوت هلته ما ته د خنجر په څوکه کندل شوې ليکې تر سترګو شوې چې هغه ما د مشر ورور د توري په څوکه کندلې وې. زما ذهن زه د بوې بلې دروازې شاته يوړم ، هلته هم همداسې ليکې وې ، بيا ما عماد نورهم په ډير غور سره وکوت ، دهغه د ډيرې سره سره بياهم دهغه هغه شپاړس اولس کاله پخواني صورت مې په ذهن کې راغې ، ما خپل ځان په ډيره ستونزمنه توګه کنترول کړ ، ما عماد ته نه دې ويلې چې زه د هغې خور يم. هغه دومره پاک فطرته او

ketabton.com - The Digital Library

سپیڅلي انسان او زه دومره ناولي او ناپاکه نجلۍ ، هغه دومره غیرتمنده اوزه دومره بې غیرته ، که چېرې ما هغه ته ویلي واي نو مالومه نه ده چې هغه به له ماسره څه کړي واي»

په دې وخت کې علي بن سفیان څو ځله سلطان ایوبي ته کتل ، خو هغه نجلۍ ته اوس هم د شک په سترګو لیدل ، مګر د نجلۍ احساساتي څرګنوالي ، د هغې اوښکي او ځیني الفاظو سره د هغې سلګۍ وهلو په دواړو داسي اغیز کړي و چې ووائي چې دنجلۍ خبرې ریښتیا دي ، نجلۍ په اخر کې هغوی په دې قانع کړل چې دهغې په هکله دې مالومات را ټول کړي ، هغې وویل « که تاسو پر ما باور کوئ او که نه ،ما په بندیخانه کې واچوئ ، هر څه چې مو زړه غواړي را سره ئې وکړئ ، زما نور هیڅ نه دي په کار ، زه نه غواړم پس له دې ژوندی و اوسم که چېرې تاسې اجازه راکوئ نو زه به د خپلو ګناهونو د بښلو له پاره څه وکړم»

« ته څه کولی شې؟» سلطان ایوبي ترې و پوښتل.

« که چېرې تاسې ما (کرک) ته ورسوئ ، نو زه به دصلیب درې څلور پادشاهان او د خپلې شبکې مشر (هرمن) ټول له منځه یوسم»

«مونږ به تا تر (کرک) پورې ورسوو» سلطان ایوبي ورته وویل « خو ددې کار له پاره نه چې ته هلته څوک ووژنې ، زه غواړم به تاریخ کې داسې تهمت تر شا پرې نږدم چې صلاح الدین ایوبي خپل دښمنان د یوې ښځې په لاسو ووژل ، په داسې حال کې چې په (شوبک) کې ئې فوځ ناست و . که چېرې ما ته دا مالومات ترلاسه شي چې دصلیبیانو کوم پادشاه په کوم لا علاجه ناروغتیا ککړ دې نو زه به دهغه دعلاج له پاره خپل طبیبان ور واستوم ، اوبیا مونږ پر تا داسې باور هم نشو کولای. خو ستا په دې غوښتنه باندې غور کولای شو ، چې تا ته ببښنه وکړو او(کرک) ته دې ورو استوو.»

«نه» "ایونا» ورته وویل «زما په زړه کې هیڅ داسې غوښتنه نه شته ، زه غواړم مرګ اوژوند مې همدلته وي ، خو زما د یوې غوښتنې په هکله ضرور فکر وکړئ چې عماد ته ونه وایاست چې زه دهغې خور یم ، زه پنډغالي ته د خپل پلار دکتلو له پاره ضرور ورځم ، خو هغه ته هم دا نه وایم چې زه دهغې لور یم ،» هغې په چغو چغو و ژړل.

علي بن سفیان د خپلې اړتیا په مطابق دهغې څخه ډیرې زیاتې خبرې پوښتلې وې اوبیا ئې دسلطان ایوبي څخه و پوښتل چې دا نجلۍ چېرې و لیږي؟ سلطان ایوبي د لږ څه فکر وروسته ورته وویلي چې دا په ډیر درنښت او احترام سره و ساته ، ددې په هکله به پریکړه د لږ څه فکر کولو رووسته وکړو.

علي بن سفیان هغه له ځانه سره یوړه ، او دهغو کوټو څخه ئې یوه ورته پهګوته کړه چې جاسوسې نجونې به په کې اوسیدلې ،خو نجلۍ هلته د ورننوتلو نه ډه ډه وکړه ، او ویې ویل « زه ددې کوټو څخه کرکه لرم ، ایا دا به شونې نه وي چې ما همغه کور کې و ساتئ دکومه ځایه چې زه تښتول شوی وم»

ketabton.com - The Digital Library

«نه »علي بن سفیان ورته ځواب ورکړ. «د یو چا د احساساتو په خاطر مونږ خپل اصول او ضوابط تر پښو لاندي کولاي نه شو.»

هغه هتله ساتونکو او ملازمینو ته لارښوني وکړې ، نجلی ئي هملته پرېښوده او علي تري راستون شو .

عماد فوځي ارا م ځاي ته ولاړ ، ځان ئي پریمنځه او ویده شو ، خو ددومره زیاتي ستړتیا سره سره ئي بیا هم ستړکې خلاصې شوی ، دډېرو هڅو کولو تر څنګ هم خوب پري را نغې ، دهغه په ذهن کې همدا یو سوال راته، چي دخپل پلار سره ووینې اوکه نه ، ستړتیا ئي پرېښوده او را پورته شو او دهغه ځاي په لور ئي قدم واخست چې په (شوبک) کې د مسلمانانو دپنډ غالي په نوم مشهور شوی و. هلته په رسیدو سره ئي د خپل پلار نوم واخست ، او په پوښتنه پوښتنه ئي خپل ځان خپل پلار ته ورساوه ، دهغه تر مخه یو زوړ سړي پروت و ، عماد ورته لاس ورکړ او خپل ځان ئي په قابو کې وساته ، دهغه پلار د هډوکو پنجره ګرځېدلي وه، هغه ته ښه خوراک او دوائیاني ورکول کیدي ، عماد دخپل ځان د ورپېژندلو پرته دهغه دا حوال پوښتنه وکړه ، نو هغه ورته وویل چي دکلونو اذیت ناکه مشقت ، قید ، د بچیانو د جدائي غم او ... دې حال ته راوړې دي ، چي اوس پري ښه غذا او ښه دوائیاني هم اغیز نه شي کولې.»

پلار په ډېر مړژواندي اواز سره عماد ته خپل د زړه حال اوراوه خو عماد هم پخپل فکر کې شپاړس اولس کاله شاته تللې و. هغه ته دخپل پلار شکل و صورت ښه په یاد و ، اوس چي دهغه تر مخه کوم پلار پروت و نو دهغه دمخ هډوکي بیرون را وتلي و ، خو بیا ئي هم د هغه په پیژندلو کې لږ څه هم تأمل و نه کړ،هغه خو ځلي فکر وکړ چي هغه ته ووائي چي دي دهغه ځوي دي ؟ خو هغه د عقل نه کار واخست چي ورته ئي د ا خبره ونه کړه. هغه دوه خطرونه محسوس کړي و ، لمړي دا چي پلار به ئي دا ښه لمحه ونه شي زغملاي ، او بله دا چي که وئي هم زغمي نو دهغه تر مخه به خنډ وګرځي ، او دا هم کیداي شي چي هغه تري بیرته محاذ ته ولاړ شي او هغه دا صدمه هم و نه شي زغملاي ،هغه دخپل پلار سره لاسونه ورکړل او ترې ولاړ.

کله چي هغه بیرته خپلې کوټې ته راستون شو نو هغه ته حکم و شو چي مرکز غواړي دې همدلته وساتي. په دې خاطر دې هغه هر وخت په ارام ځاي کې شتون ولري ، هغه حیران و چي مرکزي کمان له ده سره څه کار لري ؟ دا حکم علي بن سفیان د"ایونا» په هکله د مالوماتو د راټولو له پاره ورکړي و. هغه غوښتل ووینې چي د "ایونا» قصه تر کومه ځایه پوري رښتوني ده ، هغه هلته پنډغالي ته ولاړ ، "ایونا» ورته دخپل پلار نوم ښوولې و ، علي بن سفیان ئي د پلاره څخه خبره تصدیق کړه چي دهغه لور په کوچنیوالي کې تښتول شوی وه، مشر ځوی اوښځه ئي وژل شوي و او کشر ځوی ئي د ګاونډي کور ته تللې و چي بیا ورته دلته په پنډغالي کې وویل شو چي هغه د (شوبک) څخه ویستل شوی دي.

نیمائي شپه وه ، "ایونا» د بستري څخه راپورته شوه ، تر هغه وخته پوري ورته خوب نه ورته ، هغې د علي بن سفیان له سلوک څخه دا احساس کړي وه ، چي پر هغې ئي باور نه دي کړي ، او اوس نه پوهیږي چي انجام به ئي څه وي ، هغې فکر کاوه چې په څه توګه دوی ډاډمن کړي چي هغه قصه چي هغې دوی ته کړي هغه

ketabton.com - The Digital Library

درواغ نه ده ، ددې سره دهغې وينه د انتقام اخستلو له پاره په جوش کې راغله ، عماد سره يوځاې هلته خپل کور ته د تللو په وخت دهغې په ذهن کې د کوچنوالي يادونه ، په خپله را بيداره شوى و . او دخوب په ځير ورته ډيرې خبرې را يادېدې هغې ته داهم ور په ياد شول چې هغې ته د تښتولو وروسته ډيره زياته مينه ، د لوبو نانځکې او ډير ښه خوراک څښاک ورکول کيده اوبيا هغې ته هغه ګناهونه راپه ياد شول چې ددې په لاسو بهٔ ئې کول ، او بيا دا ټوله د سر نه تر پښو پورې ګناه و ګرځيدله،هغه د انتقام اخستلو له پاره ناقراره وه ...... اوهمدې جذباتي حالت هغه خوب ته نه پريښوده ، په همدې ذهني کيفيت کې ئې دخپل پلار سره د کتلو غوښتنه هم قوي کيدله ، هغه بيرون نشوه را وتلاې ، ځکه بيرون دوه کسه ساتونکي هروخت موجود و ، دهغې دماغ اوس دفکر کولو ورتيا هم له لاسه ورکړې وه ، اود احساساتو تر اغيز لاندې را غلې وه .

هغې دروازه پرانسته د خبرو اواز ئې تر غوږو شو ، ښې لورې ته نژدې شل ګزه لرې ئې هغه دواړه ساتونکي په خبرو کې بوخت وکتل ، نجلۍ ددروازې څخه سر را ويستلې و اوهغوى ته ئې کتل اوغوږ ئې ورته نيولې و. ساتونکي دهغه ځاېه لرې څه نور هم لرې ولاړل ، نجلۍ په ډيره سوکه توګه را ووته او د عمارت بهرنۍ برخې ته ولاړه ، مخکې لاره ښکته شوى وه ، د خپلو پښو په خپدو سره لاندې ولاړه ، اوس نو هغه د ساتونکو په نظر نه راتلله ، هغې ته مالومه وه چې دمسلمانانو پنډغالې چېرې دي ؟ او دا هم ورته مالومه وه چې هغه اوس په ميلمستون بدل شويدي ، په دې خاطر هغې ته دا خطره نه وه چې هلته به ئې کوم ساتونکې و دروي ، هغه دخپل پلار سره د کتلو له پاره ورتلله هغې ته ئې يواځې نوم مالوم و . هغه تيزه تيزه روانه وه چې تر شا ئې د قدمونو اواز را پيدا شو ، شاته ئې و کتل خو څوک ئې تر سترګو نه شو ،اوهغه اواز ئې دخپلو قدمونو اواز وګاڼه او روانه شوه ، خو دا دبل چا دپښو اواز و ، يو قوي او تنومنده انسان دهغې پسې دهغه ځاېه روان شوى و په کوم ځاې کې چې هغه لاندې راکيوتې وه ،

دا اواز يو ځل بيا د "ايونا" ترغوږو شو ، هغه لا ولاړه نه وه چې په سر او خوله ئې ټوټه را و غورځيده ، د سترګو په رپ کې ئې ټوټه و ترل شوه ، اودوو ځواکمنو لاسوو هغه و نيوله ، هغې چې هر څومره ټوپونه ووهل ، خو ټوپونه وهل ئې بيکاره و. شپه تياره وه او داسېمه هم اباده نه وه . لږ څه مخکې ئې هغه په يوى کمبلې کې را ونغاړله، او د يوه لرګي په ځير په اوږه کړه ، هلته يو نه دوه کسان و ... نيم ساعت وروسته ئې هغه بيرته ښکته کړه ، اوس نو دوى په يوى کوټه کې وو چې دوه ډيوې په کې بليدې ، دلته څلور کسان و ، هغې ټولو ته په حيرانتيا سره بيا بيا وکتل او ورته ئې وويل «تاسې تر اوسه پورې همدلته ياست ؟.... او ګيرالډ ته؟ته تر اوسه پورې دلته ئې ؟»

«مونږ ولاړو اوبيرته راغلو »ګيرالډ ځواب ورکړ ،«ددې ځاېه ستاسې دټولو د ويستلو په خاطر ښه شو چې ته خو تر لاسه شوى.»

دا د هغه څلوېښتو صليبيانو د ډلې وګړي و چې د (کرک) څخه ئې د همدې کار له پاره را استولي و تر څو هغه ټولې جاسوسې نجونې چې دمسلمانانو په ولکه کې دي دهغه ځاېه را وکاږي ، او د (شوبک) خپل

ketabton.com - The Digital Library

جاسوسان هملته په شوبک کې منظم کړي ، اوکه شوني وي نو همدلته دې په تخریبکارۍ پیل وکړي ، په تخریکارۍ کې ئې دا کار هم شامل و چې په تبیلو کې به ور ننوځي او د څناورو په وښو کې به زهر ور ګډوي لوژیستکې موادو ته دې اور ور اچوي ، دعسکرو په لنګر ځاي کې که شوني وي نو دهغوی خوراک دې هم په زهرو ولړي.

ددې ډلې قوماندان ګیرالډ نومي يو انګليس و چې د تباه کونکي ځارکښۍ ماهرو ، "ایونا» هغه ډیر ښه پیژانده بلکه د هغه شاګرده پاته شوی وه ، او ډیر نژدې دوستانه اړیکې ئې ورسره درلودل،دهغه په کتلو سره د "ایونا» وینه دانتقام د اخستلو له پاره یوځل بیا ګرمه شوه خو ډیر ژر ئې ځان کنترول کړ ځکه دا وخت دهغې د نفرت او کرکې د ښکاره کولو له پاره مناسب نه و ، ګیرالډ داسې ګمان هم نه شو کولاي چې "ایونا» به بدله شوي وي، هغه د "ایونا» څخه وپوښتل چې هغه چېرې تلله ؟ "ایونا» ورته وویل چې د تیښتې فرصت ئې پیدا کړې و .او غوښتل ئې و تښتیږي.

ګیرالډ هغې ته وویل چې هغه دچریکي جاسوسانو یوه ډله د (کرک) د مظلومو مسلمانانو په ښه کې دلته راوړې ده ، په هغه ورځو کې د(شوبک) حالات داسې و چې دا ډله په اسانۍ سره د یوې ډلې په څیر را ننوتې شوه. د جنګ جګړې په اساس خلک تلل را تلل، د شاوخوا د کلو مسلمانان هم ښار ته ډلې ډلې را تلل ، په همدې ترتیب دا ډله هم را ننوتې وه ، هلته په ښار کې لا د پخوا څخه جاسوسانو شتون درلود.هغوی دا ټوله ډله د پردې تر شا و ساتله. ګیرالډ "ایونا» ته وویل چې هغه ددوو شپو څخه دغه ځاي په ښه کړې چې نجونې په کې بندیانې دې ، دهغه ځاي په هکله هغه ته پوره پوره مالومات و ، بلکه همغه پخپله جوړ کړې و ، د شپې به هلته د کتلو له پاره ورته، او کتل به ئې چې د پهره دارانو کړچار څه ډول دې خو دا ډیر ښه اتفاق و چې د "ایونا» سره یوځاي شو . "ایونا» ورته وویل چې د نجونو را ویستل دومره اسانه خبره نه ده ،خو بیا هم شوني کار دي.

د شپې له اړخه پلان جوړ شو ، "ایونا» ګیرالډ ته وویل چې نجونې په پرانستو خونو کې دي چې دبندي خانې شکل نه لري ، یواځې دوه کسه پهره داران دي...او په همدې ترتیب ئې نور تفصیلات هم ورکړل ، دا پریکړه وشوه چې د نجونو د راویستلو له پاره چې خومره وګړو ته اړتیا وي هومره به هلته ولیږي ، اونور پاته خلک چې په کوم ځاي کې سره راټول شوي دي همدلته به پاته وي. ددې پلان وروسته "ایونا» ورته دا وړاندیز وکړ چې هغه باید بیرته هلته ولاړه شي ځکه چې دهغې په ورکیدو سره به د نجونو د پاسه پهره نوره هم سخته شي او بیا به دا پلان ټول ناکامه شي. ګیرالډ د "ایونا» وړاندیز ډیر غوره وګاڼه ، او هغه ئې دخپله ځانه سره دهغې د اوسیدو تر ځایه پورې یوړه ، ساتونکو چې "ایونا» د بیرونه څخه د راتللو په وخت کې وکتله ، نو سختې پوښتنې ئې ترې وکړې ، خو هغې یواځې یوه خبره وکړه چې هغه لرې نه وه تللې ، ساتونکې په دې خاطر چپ شول چې دنجلۍ په وتلو کې هغوی ته د هغوی د بې پروائې او غفلت سزا ورکول کیدله.

ketabton.com - The Digital Library

بله ورځ علي بن سفيان په يوه بل کار کې مصروف و ، "ايونا» ساتونکو ته وويل چې هغه سمدستي علي بن سفيان ته يوسي ،ساتونکې ددې کار څخه ډډه وکړه او فکر ئې وکړ چې دلته به دهغې په رابللو ځوک را نشي . "ايونا» په ډېر سخته توګه ساتونکی قايل کړ چې هغه بل چاته ووايي چې مرکزي کمان ته دا خبره ورسوي چې ډېر زيات مهم او نازکه پيغام دی. هغې ساتونکی ته وويل که چېرې هغه ددې پيغام و نه رسوو نو دومره زيات زيان به ورسيږي چې دهغې د بې غورۍ په هکله به دا ساتونکی هم د سزا څخه خوندي پاته نه شي...... ساتونکو د پيغام د رسولو چمتوالي ونښود ، علي بن سفيان د پيغام د ورسيدو سره سم هغه نجلۍ ورو غوښتله ، اودهغې وروسته نجلۍ بېرته خپلې کوټې ته راستنه نه شوه ،

کله چې دشپې له اړخه د (شوبک) ټول فعاليتونه اوخوزښتونه په ځای و دريدل او ښار په خواړه خوب ويده شو. نو دهغه عمارت په شاوخوا کې نژدې لس کسه سيوري اوختل را اوختل چېرې چې نجونې پاته کيدې. عجيبه خبره دا وه چې دواړه ساتونکي غائبه شوي و. د هغوی څخه اته کسو د کيډو په خويدو سره ځانونه پورته را وړل ، هغوی ته"ايونا» ويلې و چې نجونې په کومو کومو خونوکې ناستې دي ، هغوی ته د کوټو دروازې او کړکۍ هم مالومه وې ، دوه کسان يوی کوټې ته ور ننوتل ، پاتو ددې پروا کولو پرته چې هلته ساتونکي شته او که نه د نورو کوټو په لورې په ډېره ډاډمنه توګه ورغلل،ځکه هغوی ته ويل شوي و چې هلته يواځې دوه کسان ساتونکي دي ، اولسوکسانو ته ددوو کسانو قابو کول اسانه و. هغوی د ټولو نجونو په کوټو کې ورننوتل ، خو دهغوی څخه يوئې هم بېرون را ونه ووت.

ګيرالډ په هماغه ځاي کې چې تيره شپه ئې "ايونا» له ځانه سره وړې وه ناست و . په دې کور کې دپلان په مطابق شل کسان وسيدل. پاته نور ئې د بل کوم عيسائې په کور کې پټ شوی و. ګيرالډ په بې صبرۍ سره د نجونو انتظار کاوه ، تراوسه پورې هغوی بايد دلته را رسول شوی واې......اخر دروازه و ټکول شوه ،دا د دروازې د ټکولو ځانګړې شان و . ګيرالډ پخپله ورغې او دروازه ئې پرانسته ، دا کور دپخوانۍ زماني يوه ستره ښکلې شانته کلا وه، چې يو اميرکبير عيسائې تاجر په کې اوسيده. څنګه چې ګيرالډ دروازه پرانستله نو هغه چا دبيرون څخه راښکود ، د فوځيانو يو هجوم په دروازې کې را ننوت. دهغوی په لاسو کې اوږدې اوږدې برچې وې فوځيان د تيز او تند سيلاب په څير دننه ولاړل ، په يوې پراخه کمرې کې ناست صليبي چريکې جاسوسانو ته دځان د خوږولو فرصت هم ترلاسه نه شو. دهغوی څخه وسلې واخستل شوی اوهغوی ئې د کور د خاوند او دکورنۍ د غړو سره يو ځاي بيرون راوستل.

همداسې يوه حمله په هغه ځاي باندې هم شوه ، چې پاته صليبي چريکان په کې خوندي و ، دا دواړه حملې په يوه وخت کې ترسره شوی ، دا فعاليت ټوله شپه روان و ، دکورنو لټون وشو اوسهار علي بن سفيان دصلاح الدين ايوبي ترمخه چې کوم خلک و درول په هغوی کې ګيرالډ او دهغه څلويښت کسه چريکان هم و. او نژدې همدومره شميره دهغو جاسوسانو او تخريبکارانو و چې د نورو ځايو څخه نيول شوي او را وستل شوي و. دهغو کورونو څخه چې څه شيان ترلاسه شوي و په هغو کې ډېره اندازه وسلې ، د زهرو ډېره اندازه ، برچې ، غشي ، اوراچونکي ماده ، اوډېره نقدي هم وه. دا د"ايونا» فعاليت و ، هغې د ګيرالډ سره پلان جوړ

ketabton.com - The Digital Library

کړ اوهغه ئي خپل انجام ته ورساوه. او ټول هغه ځه ئي پرې را برسيره کړه چي په (شوبک) کې ئي پټ کړي و. ګيرالډ په "ايونا" باندي پوره باور درلود، "ايونا" د راتګ سره سم علي بن سفيان ته خبر ورکړ او د سهاره تر شپې پورې ئي دا پلان جوړ کړ اود جاسوسانو د ځايونو مالومات ئي را ټول او دهغوی ځايونه ئي په نښه کړل، دشپيني عملياتو له پاره ئي دصلاح الدين ايوبي چريکان را وبلل،نجوني ئي دکمرو څخه راوويستلي اوپه بل کوم ځاي کي ئي پټي کړې. اودهغوی په ځاي ئي په کمرو کي درې درې چريکان کينولي و. کله چي جاسوسان د نجونو د ورلو په خاطر هغو کوټو ته ورننوتل نو مسلمانو چريکانو هغوی هملته و نيول، په دې ترتيب په (شوبک) کي دصليبيانو نژدې ټول جاسوسان نيول شوي و چي تر ټول ارزښتناک ئي هيرالډ و. ټول د تفتيش او دهغې وروسته د سزا له پاره په بندي خانوکې واچول شول.

"ايونا" د ټولو هغو مسلمانو شخصيتونو نومونه هم را بربنډ کړل چي په قاهره کي دسلطان ايوبي پرخلاف مشغول و. ، هغه منصوبه چي دحشيشينوپه لاسو د صلاح الدين ايوبي اوعلي بن سفيان د وژلو له پاره جوړه شوی وه، هم "ايونا" بې پردې کړه اوسلطان ايوبي ته ئي وويل «اوس نو به ستاسو پر ما باور راغلي وي»

هغه منظر ډير جذباتي او ژړونکی و کله چي عماد ته وويل شو چي "ايونا" ئي خور ده او کله ئي چي ورور او خور د خپل پلار مخې ته ودرول نو د احساساتو په څپو کې دازوړ پلار بې هوښه شو. کله چي په حال شو نو وئې ويل چي دهغه د لور نوم عائشه دې، نوسلطان ايوبي ددې کورنۍ له پاره ځانګړي معاش و ټاکه اودعلي بن سفيان شبکې ته ئي حکم وکړ چي دټولو جاسوسو نجونو په هکله پلټنه وکړئ. صليبيانو نورې نجوني هم دمسلمانانو له کورونو څخه را تښتولي وی، سلطان پر خپل حکم کې وويل چي په هغوی کي چي څوک مسلمانه وي دهغوی کورنۍ ولټوئ او لوڼي ئي په پوره درنښت ور وسپارئ.

دسلطان ايوبي فوځ دډيرې سترې خطرې څخه خوندي پاته شو ... د (شوبک) څخه د لرې جنګی محاذونو خبرونه هم زړه خوشحالونکې و. خو سمدستي دې ته اړتيا ليدل کيده چي خپور وور فوځ سره را ټول کړل شي، سلطان ايوبي دهمدې موخې دتر لاسه کولو له پاره فوځي نظام خپلو نائبينو ته وسپاره اوپخپله ئي خپل مرکز د (شوبک) نه لرې صحرا ته يوړ. هغه د ګرندېو قاصدانو يوه ډله له خپله ځانه سره واخسته، او دهمغوې په واسطه ئي په يوې مياشت کې دننه دننه خپل ټول فوځ سره راټول کړ، دهغې وروسته ئي فوځ په درې برخووويشه او د(شوبک) دفاع ئي داسې ټينګه کړه لکه د قاهرې ئي چي کړې وه، د ټولو لرې سرحدي دلګې و چي سپرو به ئي ګشت کاوه،دهغوی څخه پنځه ميله لرې د فوځ دويمه برخه په خيمو کې ميشته و او دريېمه برخه ئي خوزنده ډله وه.

په (کرک) کې د را ټول شوي فوځ ځرنګوالې داسې و چي هغوی د سمدستي حملې چمتوالې نه درلود، له دې اړخه سلطان ايوبي د نوو فوځيانو بهرتي کول ګړندي کړل اودنوو وګړو د روزنې له پاره ئي هملته په صحرا کې پرواګرام جوړ کړ. هغه علي بن سفيان ته وويل چي (کرک) ته جاسوسان و استوي چي دهغه ځابه د خبرونو

ketabton.com - The Digital Library

د راوړلو نه علاوه دا کار هم وکړي چې دهغه ځاې ځوان مسلمانانو ته دکرک ښخه د وتلو او دلته په فوځ کې دخدمت کولو په لور ترغیب ورکړي.

*****(۹۱)

الحمد لله.

ددې کتاب ژباړه چې د ۲۰۰۸م زکال د جون دمیاشتې په شپږمه پیل شوې وه د همدې کال داګست په پنځمه پاې ته ورسیده.

www.dawat.no دعوت ملي خپلواکه خپرونه

زما نوري ژباړې

- اسلامي سياست: د مولانا ګوهر الرحمن (رحمة الله عليه) ليکنه.
- اسلامي رياست: دمولانا ابو الاعلي مودودي (رحمة الله عليه) ليکنه.
- د اسلامي انقلاب حکمت: د سيد اسعد ګيلاني (رحمة الله عليه) ليکنه.
- حجاب : دمولانا ابو الاعلي مودودي (رحمة الله عليه) ليکنه.
- خلافت او ملوکيت: دمولانا ابو الاعلي مودودي (رحمة الله عليه) ليکنه.
- دنبوت پاي: د شيخ الاسلام مولاناعبدالسلام رستمي (غفرالله) ليکنه.
- دقران د انکار نه تر دحديثو تر انکاره پورې: د شيخ الاسلام مولاناعبدالسلام رستمي (غفرالله) ليکنه.
- د ايمان پلورونکو داستان: د التمش ليکنه او د حکايت د مجلې د مدير عنايت الله را ټولونه.

او يو شمير نورى کوچنۍ رسالې ، چې نومونه به يې وروسته ، انشاألله، و ليکل شي.

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English